

தசோபநிஷத் பதவுரையோடு கூடிய
திராவிடபாஷியம்.

இதிலுள்ளவை

ஐதரேய ப்ரகதாரணிய சாந்தோக்கிய

உபநிஷத் துக்கள்.

இது

மதத்திரய வித்வான்களைக்கொண்டு

தமிழில் மொழிபெயர்ப்பித்து,

கு. அநந்தாசாரிய ரவர்களால்

சென்னை :

மதராசு ரிப்பன் அச்சுக்கூடத்தில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1899.

இதன் விலை ரூபா 3.

THE KUPPUEWAMI SASTI
RESEARCH INSTITUTE
MYLAPORE, CHENNAI-4

உறுதி: ௭௦.

ஐதரோயோபநிஷத்.

இது ருக்மீனத்தின் உபநிஷத்து. சூரமலால் “வாழ்நிலி” என்கிற மந்திரமே இதற்குச் சாந்திபாடம்.

ஐதரேயத்தின் இரண்டாவது ஆரணத்தில் நாலு ஐந்து ஆறு அத்தாயங்கள். இவ்வுபநிஷத்துகள் ஒன்று இரண்டு மூன்று அத்தாயமாய்ப் படிக்கப்படுகின்றன.

இதற்கு விசிஷ்டாத்வதபாஷ்யம் கிடைக்காது. சம்கதபாஷ்யார்த்தமும் மத்பபாஷ்யார்த்தமும் காட்டப்படுகின்றன.

ஹரிஜே, சூதாவாழ்ச்சிகளைவாழ்-சூதில் நாடிக்கூறுநிஷை
ஸாங்குதவொகாஹஸுஜாஹி ||க||

(ப் - ம்) ஐஹ - இப்போது காணப்படுகிற ஜகத்தானது, சுஷ்ரு - ஜகத்
ஸ்ருஷ்டிக்கு முன்னே, ஊக்ஷ - ஒரு, சூதாவாகவெவ-பாப்ரம்மமே யாக
வல்லவோ, சூவீச - இருந்தது, சுநு - வேறு, சூஷ - வ்யாபாரமுடை
யதாவாவது வியாபாரமில்லாததாவது, கிது - ஒன்றும், ம் - இல்லாமன்றி
ந்தது, ஸி - அந்தப் பாப்ரம்மமானது, லொகாநு - உலகங்களை, ஸூஜா
ஐதி - ஸ்ருஷ்டிக் வேண்டுமென்று, ாக்ஷ - நினைந்தது.

(100 - ஊா.) ஆப்தியும் அதனமும் அதனமும் ஆத்மசப்தத்தத்கு அர்த்தம். ஆப்தியாவது ஜ்ஞானமும் எல்லா விடங்களிலும் வ்யாபரித்து நித்தசக்யம் தன் நிலைமையாலும் ஸ்புரணத்தாலும் எல்லாவற்றையும் வ்யாபரிக்கை யாகையாலே ஸ்வஜ்ஞானமும் எவ்வகத்தியுமான தென்னை, அத்தமானது ஜகத்தை ஸம்ஹரிக்கை. அதனமாவது ஸ்வரூபத்தேசகல பரிச்சேதவென்றும் முலனை அனுவயிஸ்வரூபத்தவென்றை. ஆதல்ம ஸம்ஸாரமபிசகமற்றதும் தோஷலேசசுமூரிலவாததமாலு ப்ரம்மமென்றதாயிற்று. பெரிய ரூபம் வியாபாரம் இவைகளினால் இப்போது பலவகையாகத் தென்படும் ஜகத்தானது முன்னே ப்ரம்ம மொன்றாகவே யிருந்தது. கீழ்ச்சொன்ன நாமரூப கம் ப்ரம்மில்லாதபோது ஆத்மா ஒன்றேயாக வீருந்தது. ஐயம் ஒன்றும் திரவர சுழி அலை என்னும் பலவெயர்களாலால் அனேகம் பொருளாகத் தென்பட்டாலும் தீரயோசிக்கலால் ஐலமொன்றேயாக அறியப் படுவதுபோல வெளித்தோற்றத்திற்குப் பலவகையாகத் தென்பட்டபோதிலும் ஈன்றும் யோசிக்குமிடத்து ப்ரம்மமொன்றே யென்று தெளிவாய் விளங்கும். ஸாங்க்ய மதஸ்தர் சொல்லுகிறபடி ப்ரகிருதியாவது தார்க்கிகள் சொல்லுகிறபடி பரமானுக்களாவது வேறெந்த வஸ்துக்களாவது இல்லை. “அபாணிபாதோஜவஜ்ஞேக்ருவிநா” என்னையாலே க்ரகரணத்தி அவஸந்தங்கள் சரிசும இல்லாததிருந்தும் ப்ரம்மம் ஸ்வஜ்ஞானவாயாகையாலே ஜகத்ப்ரஸுருஷ்டி செய்ய நனைக்கத் தடைபில்லையென்று சொன்க. ப்ரஹ்மிகை க்ரம் பலத்தை அனுபவிக்கும்பொருட்டு ஜலம் துலியவைகளோ ஸ்ருஷ்டிக்க நனைத்தது.

ஸஹிபாநுரோஶா நஸ்யஜதகூஹொஹீஸித் தாநாவொதொஶாஶ்வ
 ரொணஹிவாஶிஸிப் ப்ரதிஷ்டாநாநிசூஶம் ஶீரீவ்யஶ்வீஶ்வொயாஸ்யஸா
 தாஸூவம் ||௨||

(ப்-பா-ம்.) (இப்படி நினைத்து) ஸ்ரீ-ஆந்த ப்ரம்மமானது, சுஹீ - ஜல
மென்றும், ஸ்ரீஹீ - ஆகாசமென்றும், ஸ்ரீ-பூமியென்றும், ஸ்ரீவீ-பாதாள

(8) - பார். பரணமாகலத்தில் வந்தியியாரிங்கட நாராயணன் ஒருவனே யிருந்தார். எக்காலத்திலும் ஏதும் பரந்தருணக்களையுடையவராகையால் அவர் ஆதரவென்று சருதிக்கலை சொல்லப்பட்டார். சமஸ்தாதும குணத்தாலும் நீட்டைக மயந்த, மற்ற முன்பு அல்லாதுரு முத்தியாயிருந்தார். அவர் டக்ஷம். அருடருடர்கடவெருமுப்படியும் குணத்தினால் அருருச்சு குருத்தவனாகலதும் விஷ்டுடக்கு வித்தேயமாயாகலதும் முன்னருத்ததாகலாவது மேன்மையாயிருத்ததாகலாவது சொல்லவியில்லை. பரம்பாவனது சிவஞாவது மற்ற வ்யாபாரமுடைய எந்த வந்துதாவது இல்லை. பரம்பா சிவன் முதலிய பந்த ஜீவர்கள் தாருதனிலும் நீதய முத்திச்சும வக்யமியும் தந்தகாமியுத்ததும் பராதினன்களதலதும் பாராயனஞ்ஞருகடவ்ரவாநன ஜ்ஞானஞ்ஞ காரணவஸது. அவனவலது ஸ்வஸந்த்ர ருணகால்கள் யாருமில்லை. சுயமாகி பராதினமாய தனத்திலுலே போஜனுதிகள் செத்த தவததும் அவ்நனவரென்று சொல்லப்பட்டவன. அதுபேல வக்யமியும் நீதய முத்திச்சும பராதினன்களாகையாலே இருத்தும் இல்லாதவராக்ள் போல்க்க. அந்தப் பகவான் உலகக்களையும லொக

பாலர்களையும் தேவதைகளையும் ஐடலோகங்களையும் ஸ்ருஷ்டிக்கவேண்டுமென்று இச் சித்தார்.

தாவன தாபெவதாரீஸுஷு வாக்ஷிநிஹி துணைவெவ்வாவதநு
தஸீநாபாவிவாவாஹுரீநாபாஜிதாவநநிஸுபுவநாயதநம்நீபு
ஜாநீஹிபலிநிவ திஷிதாஹந்தாரிதி ||௧||

(ப்-பா-ம்.) ஸுஷுதாரீஸ்ருஷ்டிக்கப்பட்ட, தாவனதாரீ - அந்த இந்த
பெவதாரீ - அன்னி முதலிய தெவர்கள், க்ஷிநி - இந்த, ஹி - பெரி
தான, ஹி - ஸம்ஸார ஸமுத்திரத்தில், வாவதநு - விழுந்தார்கள்,
த - இவைகளை உண்டாகக் காரணமாகிருந்த முதல் புருஷ பிண்டத்தை,
ஸாநாபாவிவாவாஹுரீ - பசிதாகங்களோடு, ஸநாவஜித - கூட்டிவை
த்தான்; பலிநி - எந்த ஸ்தானத்தில், திஷிதாரீ - இருந்தவர்களாய்,
ஹ - அன்னத்தை, ஸுஷு - புஜிப்போமோ அப்படிப்பட்ட, சூபதநம் -
ஸ்தானத்தை, நீ - எங்களுக்கு, வுஜாநிஹி - ஏற்படுத்திக் கொடுக்கவே
ண்டும், ஹி - என்று, தாரீ - இப்படிப் பசிதாகங்களாலே பிடிக்கப்பட்டவர்
கள், ஹம் - இந்தக் காரணபுருஷனை, ஸுபுவநு - கெட்டார்கள்.

தாவெநாமாநயதாஹுபுவஹெவெநாபயேவிதிதாவெநா
உபுரீநாயதாஹுபுவஹெவெநாபயேவிதி ||௨||

(ப் - ம்.) இப்படிப்பட்ட ஈசுவான், தாஹுரீ - அவர்களின் பொருட்டு,
மா - பசுவை, சூதபஸி - காட்டினார், நீ - எங்களுக்கு, ஸய - இப்பசு,
நாலாவெ - போதாதல்லவா, ஹி - என்று, தாரீ - அவர்கள், ஸுபுவநு -
சொன்னார்கள், தாஹுரீ - அவர்களின் பொருட்டு, ஸு - குதிரையை,
சூதபஸி - காட்டினார், நீ - எங்களுக்கு, ஸய - இந்தக் குதிரை, நாலா
வெ - போதாதல்லவா, ஹி - என்று, தாரீ - அவர்கள், ஸுபுவநு - சொ
ன்னார்கள்.

(புரீ - ஹ.) தம். வ்யஷ்டி தேஹஸ்ருஷ்டி சொல்லப்படுகிறது. பசுவின் ஆகார
மும் குதிரையின் ஆகாரமும் அந்த ஜலங்களிலின்றும் முன்போல் பிண்டமாகச் சேர்த்
தெடுத்ததும் கட்டியாசனிக் காட்டப்பட்டன. கோலிந்ரு கம்பல்வல்லியாகையால் அது
கம் புல்முதலியவைகள் வேர்வியிடுதல் சாத்தியமில்லையென்றும் குதிரைக்கு இரண்டு வர்
சைப் பறவன் இருந்தாலும் விசேஷம்மையால் அடியாகவேண்டும் தள்ளியிட்டபடி.

தாஹுரீவாஹுநயதாஹுபுவநு ஸுசூதநவெததிவ
ஸுஹைவாவஸுசூதநாஹுபுவநுவிஷ்டியதநுபுவிஸதெதி ||௩||

(ப் - ம்) தாஹுரீ - அவர்களின் பொருட்டு, வுஹ - புருஷனை,
சூதபஸி - காட்டினார். ஸுசூத - நன்றாகச் செய்யப்பட்டது, வத - சந்
தோஷம், ஹி - என்று, தாரீ - அந்தத் தேவதைகள், ஸுபுவநு - சொன்
னார்கள் ஆகையாலே, வுஹைவாவ - புருஷனை, ஸுசூத - ஸுக்ருத
மென்று சொல்லப்படுகிறது, யயாயதநம் - உங்கள் கார்யத்துக்குரிய ஸ்தா
னங்களில், வுவிஸத - பரவேசியுங்கள், ஹி - என்று, தாரீ - அந்தத் தே
வதையைக் குறித்து, ஸுபுவீச - ஈசுவரன் சொன்னான்.

[illegible]

(ஸ்ரீ - ஸா.) தம். சேனாதிபதிகள் அரசன் ஆளுனாய்வின்படி நகரத்தில் ப்ரவேசிப்பதுபோலே ஸர்வேசுவரன் ஆளுனாய்வின்படி. அதன் அதன் அபிமானிகளான அந்தத்தத் தேவதைகள், தந்தம் காரணமாய்வின்படி கிளக்காண்டு தங்கள் உத்பத்தி ஸ்தானத்தை அடைந்தார்கள்.

(ப் - ம்.) இப்படித் தேவதைகள் தம் தம் ஸ்தானங்களில் நின்று பிறகு இடமில்லாதிருந்த, சுஸநாயாவியாவெ - பசியும் தாகமும், சூவாஹி-
எங்களுக்கு, சுயிபுஜாநீஹி - இடம் ஏற்படுத்திக் கொடுக்கவேண்டும்,

ஐதி - என்று, தம் - அந்த ஈச்வரனை, சுஷ்ருதிதாம் - ஷோட்டதுகள், வாம் - உங்களை வந்தாவஸ் - ஷெவதாவஸ் - இந்தத் தேவதை விடத்திலேயே, சூஹ ஜாதி - பிரித்து இருக்கச் செய்கிறேன், வந்தாவஸ் - இந்த தேவதைகளிடத்திலே, ஹாமிநுஜ - பாகமுடையவர்களாக, கரோஜி - செய்கிறேன், ஐதி - என்று, ஸி - அந்த ஈச்வரன், தெ - அந்தப் பரிதாபங்களைக் குறித்து, சுஷ்ருவீஸ் - சொன்னார், தஸூஸி - ஆசையால், பவெஹ்ஸுகெஹ்ஸூய - யாதாமொரு எந்த ஷெவதாவெய் - தேவதையின் பொருட்டு, ஹலி - ஹவிஸ்ஸானது, ஸ்ருஹ்யுதி - சிறுக்கப்படுகிறதோ, சுஹூம் - இந்தத் தேவதை இடத்தில், சுஸநாயாவிவாவெ - பசியும் தாகமும், ஹாமிநுஜாவெ - பாகமுடையவராவே, ஹவதீ - ஆகின்றன.

(100 - ஹா.) தம். நீங்கள் தர்மபாலையாலே சேதனும் பத்தினிறிப்போஜனுகள் கிடையாதானாயால் வ்யஸ்டி தேவதாதர்களான ஆத்யாத்மேயினும் தேவதாதகளிடத்திலும், ஸம்வ்யாயான விமாதேஹத்திலுள்ள துஷ்டதாமெயினும் அசநியாது தேவதாதகளிடத்திலும் பிரித்து இருக்கச்செய்கிறேன். தேவதாதகளிடத்தில் பாகமுடையவர்க்கு சாதகியமில்லை யானாயால் தேவதாதகளைத் தம்மத்தால் பாசிக்கெய்து வைக்கிறேன். எந்தத் தேவதையின் பாகம் எதிரோ தர்சம் பாகத்தல் உச்சுளர்க்கு தம்மம் கொடுக்கிறேன் என்று ஸ்ருஷ்யமின் முதலி ஸம்வ்யாயான ஈர்க்கப்பட்டதால், ஹலி ஹவதீயில் இந்தரிய தேவதாதகள்க்கு கார்யான் முகமாஹவதம் ஸகலத்தில் தலைவானாய் உபகர்த்தமாயிருக்கிறது ஆகவே ஹவதீயினால் பாசாத்தமாய்ந்தவர்களுல் அசனாயியாவைகளும் தர்சத்தியமாய்ந்த உபகர்த்தமாய்ந்தவர்களும் 40த்து.

ஸாஸ்குதெவெநுஸொகாஸூபொகவாஸூஹுஸெஹ்யூஸூஜாஐதி || 1 ||

(ப - ம.) ஐதி - இந்த, லோகாஸூ - லோகங்களும், லோகவாஸூ - லோகவாலர்களும், [ஸூஸூரி] நு - ஸ்ருஷ்டிச் செய்யப்பட்டவர்களல்லவா, வஹூ - இவர்களின் பொருட்டு, சுஹ - அன்னத்தை, ஸூஸெ - ஸ்ருஷ்டிக்கிறேன், ஐதி - என்று, ஸி - அந்த ஈச்வரன், ஸாஸ்குத - நினைத்தது.

(100 - ஹா.) தம். லோகங்களையும் லோகவாலர்களையும் ஸ்ருஷ்டித்துப் பிதாஹ் களோமே சேர்ந்த வைத்தோம். தன்னமில்லாமல் இவர்கள் நிலைபெறுவது அசநியாவையால் இவர்க்குரிய உணவை உண்டாக்கவேண்டுமென ஈச்வரன் நினைத்தான் லோகத்திலும் அரசன் தானை வைத்தாலும் நீசுதாருத்தர்க்களே செய்வதால் ஸர்வேஸ்வரனான பரமமும் வைத்தாரமாகவே நீசுதாருதர்க்களே செய்கிறது.

லொஹொஹுதவஸ்தாவெஹொஹிதவாவெஹொரிதிஹஜாயதயாவெஸூரிதிஹஜாபதாஹுவெதஸ || 2 ||

(ப - ம.) ஸி - அந்த ஈச்வரன், சுஹி - ஜலங்களை, சுஹ்யுதவஸி - தயித்தான், ஹவநீனீனும் - மனுஷ்யர்களுக் காஹாரமாகிய தான்யங்களென்றும் ஸ்தாவரமான அன்னமும் பூனை முதலானவைகளுக் காஹாரமாகிய ஜந்துக்களென்னும் சரன்னமும் உண்டாகட்டுமென்று ஸங்கல்பித்தான், சுஹிதவாஹூ - தயிக்கப்பட்ட, தாஹூ - அந்த ஜலங்களினின்றும், ஸீதிஹூ - கனமான ரூபத்தோடு ப்ராணாதாரமான சராசர ரூபன்னமானது, சுஜாயத - உண்டாபிற்று, யாஸாவஸூரிதிஹூ - எந்த அந்த மூர்த்தி, சுஜாயஸி - உண்டாபிற்றோ, தஸி - அது, சுஹுவெ - அன்னமே அல்லவா,

(ப் - ம்) உதலா - மனதினலே, யுராசாவனவ - திரானம் செய்தே,
மற்றவை முன்போலவே.

[illegible]

(ப - ம்) ஸிரிஸ்ரூத - குந்தியத்தாலே, விஷ்ணுபுரவ - ஆனந்த கர்மத் தாலேயே, மற்றவை முண்டோலவே.

(1970 - 71) தம். சேதனமான் சரீரில் ஓடப்பார்த்தது. அசேதனமான தான் விரயானன் முகத்தில் பரிசுரையாமல் வெளியே நன்று விட்டது. பிண்டரூபமாயிருந்த விராட்டரூப சததந்தத்தையே இங்கு கலாகதபலவர்களுக்கென்று திறது. கார்ய காரணத்தை கணாலே முகத்தால் கிரகத்தால் தாரு. வார்த்தை சொல்வதால்வெறு அதுமே தைத்தப் பற்றிப் பன். அதன் கார்யமான சரீரம் சக்ரியற்றதாணையால் காரணமான சரீரத்தாக்குத்தத்தி யிலேவென்று தெளிவது இவ்வகமேல்வாய் ஆன்மென்று சொல்வதினாலேயே திருப்பி அடைகின்றவல்லவையே, ஆதலால் உதன் காரணமான ப்ரதன சரீரமும் சக்யி யற்றதாய்ந்தென்று அறிகிறோம்.

(சங் - வித்.) மற்றவைகளும் இப்படியே ச-ஃ-ஆ-எ-அ-கூ-

தடிவாநெநாஜிவுகத்தடிவட்தவனெஷாந்ஹமு-ஹையடி
யுநாஸாபுவநாவனஷபடிபாம் || ௧௦||

(ப - ம) இவ்விதமாகக் கரணவாயாபாரக்களினால் அன்னத்தைக்கிரகிக்கச் செய்தியற்ற லோகமாவ ஸமுதமானது, ஆஸ் - அந்த அன்னத்தை, சுவா நெரு - முகமார்க்கமாக உள்ளே செல்லுகிற வாயுவினுலே, சுஜிவரூக்ஷ - கிரகிக்க நின்றதது, ஆஸ் - அதை, சூவயஸி - கிரகித்துக்கொண்டது, யஸ் வாயு - அபானமென்னும் வாயு யாதென்றோ, ஸவனஷி - அந்த இந்த வாயுவானது, சுஹஸி - அன்னத்தைக் கிரகிக்கச் செய்தியுடையது, டிபாயு - அபானவாயு யாதென்றோ, வனஹி - இந்த வாயு, சுஹாயு வெயு - அன்னத்தையே ஜீவனுதாரமாக உடையது.

ஸாஸ்குத் தகயம் தீடி ஓடின தெவ்வுழி திஸாஸ்குத் தகத் திரெணவ்வ
 டிராஜி திஸாஸ்குத் தபழிவாவாட லிவ்ராஹுத் யழிவ் ராணெ நா லிவ் ராணி
 தப் பழிவக் குஷாடி டித்யழி ஸ்ராதெ ணஸுத், யழிவ்வாஸு ஷ்யழி
 உநஸாபுராத் யடிவாநெ நூலுவாநி த்யழி ஸிமெ நலி ஷுஷ்டிய
 கெராத ஹிதி || தக ||

(ப் - ம்) ஊஃ - இந்தக் கார்யரூபமான ஐகத்தானது, ஃடிவெ-என்னை விட்டு, கயஃஹிசு - எப்படியாகும், ஊ - என்று, ஸஃரஃகூத - அந்த ப்ரம்மம் நினைத்தது, கூதவெண-எந்த மார்க்கத்தால், புவவெடி-இஃஜீவ சரீரத்தில் ப்ரவேசிக்கலாம், ஊதிஸாரஃகூத - என்று அந்த ப்ரம்மம் நினைத்தது, வாஹா - வாக்கினுலே, சுஹிபுரஹு-தாயபி - நிஃப்ராயோஜனமாகச் சொல்லப்படுமேயானால், பூரணை - க்ரானைந்த்ரியத்தினுலே, சுஹிபுரணிதாயபி - விருதாவாக முகரப்பட்டால், உகூ-ஷாடிஷ்டாயபி - கண்ணால் விணகப் பார்க்கப்பட்டால், ஸ்ரெதெணஸு-தாயபி - காதினால் விருதா

(ப்-பா-ம்.) தலூகி - இப்படிப் பரமாத்மாவை ஸாக்ஷாத்கரித்ததினால், ஐடிநேரநாசி - இவ்வாத்மா இதத்தரனென்று பெயரை உடையது, ஐடிநேரஹவெநாசி - இப்பரப்ரம்மமானது இதத்தரமென்னும் பெயரை

(ப்-பா-ம்.) தச - இப்படி ஸ்திரீ கர்ப்பத்தில் ப்ரவேசித்த அந்த ரேதஸ் ஸானது, ஸுஸ்கம்மயயா - சொந்த சரீரம்போலவே, ஸூரியாஃ - ஸ்திரீயினுடைய, சூக்தஹியம் - சரீரமாயிருப்பதை, மஹிதி - அடைகிறது, தஸ்யாச - அதனால், வனநாஃ - இந்த ஸ்திரீயை, நஹிநஹி-ஹிம்ஸிக்கிறதுலை, ஸா - கர்ப்பவதியான அந்த ஸ்திரீ, சுத்ரமதம் - கர்ப்பத்தை அடைந்திருக்கிற, சூத்ராநம் - புத்ரருமான, சுஸுவுணதம் - இவனது இந்த ரேதஸ்ஸை, ஹாவயதி - பரிபாஷிக்கிறான். (உ)

ஸாஹாவயிதீ-ஹாவயிதவ்யாஹவதிதஸ்வீமஹ-ஸிவதிதஸௌஉயு-வனவகூரோஃஜநநொஉமெ-உயிஹாவயதி ஸயசகூரோஃஜநநொஉமெ-உயிஹாவயதிசூத்ராநலெவதஹாவயதெஷாஹொகாநாஃஸனதா-வனவஃஸனதாஹீஹொகாஹூஹூஸூதீயஃஜநஃ||

(ப்-பா-ம்.) ஹாவயிதீ-பர்த்தாவின் சரீரார்த்தமான கர்ப்பத்தை ரக்ஷிக்கிற பத்னியானவன், ஹாவயிதவ்யா - பர்த்தாவினால் ரக்ஷிக்கத்தக்கவளாக, ஹவதி - ஆகிறான், ஸூ - ஸ்திரீயானவன், தம்மஹ-அந்தக்கர்ப்பத்தை, ஸிவதி - பரிக்கிறான், ஸி-அந்தப் பிதாவானவன், கூரோஃ-அந்தப் புத்ரனை, சுய-வனவ-முன்னேயும் ஜனனகாலத்திலும், ஜநநிசுமெ-ஜனனத்துக்குப் பிறகும், சுயிஹாவயதி - சாஸ்திரீய ஸம்ஸ்காரங்களால் அதிகனுக்குகிறான், ஸி-அந்தப் பிதாவானவன், கூரோஃ - புத்ரனை, ஜநநொஉமெ-ஜனனத்துக்கு முன்னும்பின்னும் ஜனனகாலத்திலும், சுயிஹாவயதிஉ-திபச-ஸம்ஸ்கரிக்கிறான் பது யாதோன்றோ, தச - அதனால், சூத்ராநலெவஹாவயதி - தன்னையே ஸம்ஸ்கரித்துக் கொள்ளுகிறான் இப்படித்தானே புத்ரனாக ஜனிப்பது, வனஷாஹொகாநா - இந்த லோகங்களுடைய, ஸனதெஷ-விச்சேதமில்லாமைக்காகவே, தச - இப்படி மாத்திர சரீரத்தைவிட்டுப் புத்ரனாய் வெளிப்படுவது, சுஸு-இவனுக்கு, ஸூதீயஃஜந-இரண்டாவது ஜன்மம்

இரண்டாவதுகண்டம்.

ஸௌஉஸுரபாஹூதா வஃஸுஸுஹுஃகூபுஸுஃவ-திநியீயதெசுயாஸுராயிதாசூதாசூதசுஹுதொவயொமதஃஸெ-திஸுஉதஃவயநெவஹு-நஜபாயதெதஷுஸு-தூதீயஃஜந-தஷு-தூபிணா ||க||

(ப்-பா-ம்.) சுஸு-பிதா புத்ரன் என்று இரண்டு தேஹத்தை வஹித்த பிதாவினுடைய, ஸுஃசுபாஹூதா - புத்ரனென்னும் இந்தத் தேஹமானது, வஃஸுஸுஹுஃகூபுஸுஃ-புண்ய கார்யங்களுக்காக, வ-திநியீயதெ - ப்ரதிநி யாகச் செய்யப்படுகிறான், சுய - பிறகு, சுஸு-இந்த பிதாவினுடைய, சுபா

உதராக்ஷுதா - பித்ரு தேஹமானது, க்ஷுதக்ஷுதஜி - ஜன்ம ப்ரபுத்தமான எல்லாக் கார்யங்களையும் செய்து முடித்தவனாய், வயொமதஜி-வ்ருத்தனாய், வெபுதி - மரணமடைகிறான், ஸஜி - அந்த வ்ருத்தன், உதஜி - இந்த லோகத்தினின்றும், ப்ரபுவெவ-வெனியில் புறப்பட்ட உடனே, வுநஜடாயதெ-மறுபடி தன் கர்மத்துக்குத் தக்கபடி ஸவர்க்கத்திலோ நரகத்திலோ மனுஷ்ய லோகத்திலோ ஜனிக்கிறான், தக்ஷ - இப்படி மறுபடி ஜனிப்பதே, சுஸு - இவனுக்கு, க்ஷுதீய-ஜி - மூன்றாவது ஜன்மம், தக்ஷ - அது இப்படி ஸம்ஸாரத்தினுடைய கஷ்டமும் தத்வஜ்ஞானத்தால் அது நீங்கும் விதமும், ஜிவதிணா - மந்த்ரத்தால், உதஜி - சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. (க)

மூன்றாவது கண்டம்.

மஹேநுஸனஸ்தேஷாநிவெஷிஹம்ஷெவாநாஃ ஜிநிநிநிவிஸாஸகம்
ரோவாநசுபவீரரக்ஷணயம்ஸெநொஜவஸாந்ரப்யபிதி மஹேவனவெ
தஹபாநொவாநெவவனவஃவாஹ ||க||

(ப் - ம்.) மஹேநு - கர்ப்பத்திலேயே, ஸநு-வாஸம்செய்கிற, சுஹம்-நான் கர்ப்பவாஸம் செய்யும்போதே, வனஷாநெவாநாஃ - அக்னி முதலிய இந்தத் தேவதைகளிடைய, விஸாஜநிநிநி - உத்பத்தி யெல்லாவற்றையும், சுவெஷா - அறிந்தேன், சுயம் - இதற்கு முன்பு, ரோ - என்னை, சுபவீ - இரும்பு விலங்குபோன்ற, ஸதஃவாஸம் - நூறு தேகங்கள், சுரக்ஷு - திருட்டினை விலங்கிட்டுச் சிறையிலடைத்து வெளியே புறப்பட ஒட்டாமல் காவல் காப்பதுபோல நான் தத்வஜ்ஞானத்தால் முக்தியடையாதபடி சரீர சம்பந்தங்கள் தடுத்து வந்தன, ஸெந-ச்யேகமென்னும் பக்ஷிசிரேஷ்டம்போலே, ஜவஸா - வேகமாய், நிரபி-வெளிப்பட்டேன் வலையை உதறிவிட்டுச் ச்யேனம் போய்விடுவதுபோல ஆத்மக்யான ஸாமர்த்த்யத்தால் ஸம்ஸாரத்தை விட்டு வெளிப்பட்டேன், உதஜி - என்பது மந்த்ரத்தின் முடிவைக்காட்டுகிறது, வானெஷி - வாமதேவர், மஹேஸயாநவனவ - கர்ப்பத்தில் வளிக்கும் போதே, வனதக்ஷ-இம்மந்த்ரத்தை, வனவா - இப்படி, உவாஹ-சொன்னார். (1)

(ஸம் - ஹ.) குருப்ரஸாதத்தாலும் சாஸ்த்ராதுக்ஷந்தாலும் தத்வஜ்ஞானம் பெற்றபடியால் இவ்வித்யை நான் விடைம்பெற்றேன் என்று வாமதேவருஷிதாயாரின் கர்ப்பத்திலிருக்கும்போதே சொன்னார். (க)

ஸவனவவிஷாநஸாஹரீரவெஷாநிவெஷிஹம்ஷெவாநாஃ ஜிநிநிநிவிஸாஸகம்
கெஸவடாநுகாரிநாஸாநிவெஷிஹம்ஷெவாநாஃ ஜிநிநிநிவிஸாஸகம் ||உ||

(ப் - ம்.) வனவவிஷாந-இப்படி ஆத்மதத்வத்தை அறிந்த, ஸஜி-அந்த வாமதேவர், சுஸாஸுரரக்ஷணயம் - இத்தேஹம் போனபின்பு, ஹெஷி-உத்தரகாலத்தில், (சங்-ஹஜி - ஞானஸ்வரூபியாய் விட்டதால் ஸம்ஸாரத்

துக்கு மேலானவராக) இருந்து, சூரே - ஸம்ஸார பந்தங்களை யெல்லாம் விட்டு நீங்கி, சுஜீவந - இந்திரியங்களால் காணமுடியாத, ஸுமெ-நல்ல கியானத்தால் ஸம்பாதிக்கப்பட்ட தாகையாலே ஸ்வர்க்கமென்று பெயருடைய, லொகெ - ஸ்வயம் ப்ரகாசமாகக் காணப்படுகிற ஆத்மஸ்வரூபத்தில், ஸுபூரூகாரீரநு - கைத்தரியத்தில் சொன்ன ஸார்வபௌம போகம் முதல் ப்ரம்மபோகம் அளவான போகங்களை யெல்லாம், சூரே - அடைந்து, சுஜீவந - முத்தனாக, ஸுஜீவந - ஆனார் மறுபடி, ஸுஜீவந - என்றது அத்தியாயம் முடிந்ததைக் காட்டுகிறது.

(2 - ஹ.) ரேதஸ்ஸு அந்நம் முதலிய சப்தங்களும் விஷ்ணுவையே சொல்லுகின்றன. (க)

(2 - ஹ.) ஸ: அக்ர: ஏவ, ச்ரேஷ்டனான அந்த விஷ்ணுவே, புத்திரனைக் கொண்டாவதும் அங்குள்ள பகவானைக் கொண்டாவதாகவே ஆகிறது. இப்படிப் பரவிப் பவர்களுக்கே மோகனம் உண்டாகிறது. (ச)

ஜதரேயோபநிஷத் இரண்டாவது அத்தியாயம்

உ - வது ஆரணம் ஐந்தாவது அத்தியாயம்

மு ந் நி த் து.

தூதீயாயாயுயெ ப்ரயஸீவணம்.

கொட்போஷேதிவயஸீவாஸுஹைகதரஃ ஸகூதாயெநவாஸுஹைவஸூதிவெநவாஸுஸூனெனாதியெநவாமநூநாஜிப்யுதிவெநவாவாஸுஸூகரோதிவெநவாஸுஸூவாஸுஸூவலிஜாநாதி || 1 ||

(ஸு - ஹ.) கீழ் அத்தியாயத்தில் மூன்று ஜன்மம் நிரூபிக்கப்பட்டது. அம்முகமாய் வைராக்யம் பிறந்து கியானமுண்டாகவேண்டுமானாலே, பாதார்த்தஸ்வரூபத்தை நன்றாகச் சோதியாதபோது வைராக்யமொன்றினாலே மாத்திரம் கியானமுண்டாக மாட்டாதாகையால் இம்மூன்றாம் அத்தியாயத்தில் பாதார்த்தசோதனம் செய்யப்படுகிறது.

ப்ரஹ்ம வித்தையினால் ப்ரஹ்மைக்கியமென்னும் பலம் வகவருமென்பது வாமதேவர் முதலியவர்களினது பரம்பரையில் வேதவாக்கியங்களால் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இது ப்ரஹ்மைக்கியானிகளின் சபையில் மிகப்பிரசித்தமானது. இவ்விஷயத்தை அறிந்து கொண்ட இப்போதைய ப்ரஹ்மணர் ஸர் பேசக்கியானமென்னும் ஸம்ஸாரத்தை நீக்கி ஜீவகியமென்னும் மோகனத்தைப் பெறும்பொருட்டு விசாரம்செய்தத் தொடங்கினார்கள்.

எந்த ஆத்மாவை உபாஸகம்செய்து வாமதேவர் மோகனடைந்தாரோ, அதே ஆத்மாவை நாம் உபாசிக்க நினைத்திருக்கிறோம். அவ்வாற்தான் எது என்பது விசாரவிஷயம்.

இவ்வாறு விசாரிக்கும்போது இந்தச் சரீரத்தில் கால்வழியாய் ஒன்றும் தலைவழியாய் ஒன்றுமாக இரண்டு ஆத்மாக்கள் (ப்ராணனும் மூக்மாவுடம்) பிரவேசித்திருப்பது அவர்களுக்கு ரூபத்தில் வந்தது. இவ்விரண்டில் ஒன்றில்லாவிட்டாலும் இந்தத் தேகம் நிம்மாட்டாதாகையால் இவ்விரண்டும் ஆத்மாவாக இருக்கவேண்டுமென்று அவர்கள் நினைத்தார்கள்.

அவர்கள் மனோசத்திபுடையவர்களாகையால் உடனே அவர்களுக்குத் தத்வரிச்சயம் பிறந்தது. இந்த தேஹத்தில் இரண்டு ஆக்மாவிருக்கின்றன. அதில் ஒன்று அறிவதும் ஒன்று அறிவதற்குத் துணையாயிருப்பதும். ஆதலின் அறிவது ஆக்மா, துணையாயிருக்கும் பிராணன் ஆக்மாவல்ல என்று அவர்களுக்குத் தெளிவு பிறந்தது.

யபெதடிபுயம்நெஸ்தக வஞாநரிஜாந்விஜாந்வுஜாந்நெ

யாடிவழியுந் திரிந்தோர் ஐந்திஷ்டத்திவகூவுக்குத் தாருஸாங்காரொவ
சுதவினராணெடுவெதாநிபுஜா நலமுநாயெய்யாநிலவதி ||உ||

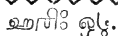
(ஸு - ஊ.) கீழ்க்ஹருதய மென்றும் மனஸ்ஸென்றும் சொல்லப்பட்ட கரண மொன்றே பல பிரிவாகிறது. கண்ணியிருந்துபார்க்கிறது, காதாயிருந்து கேட்கிறது, ழுக் காயிருந்து முகருகிறது, வாக்காயிருந்து பேசுகிறது, நாவாயிருந்து ருசியை அறிகிறது, ஆலோசனைக்குரிய மனமென்னும் தானாயிருந்து ஆலோசிக்கிறது. இருதயமாயிருந்து நிர் த்தாரணம் செய்கிறது. ஆசலின் இவைபெல்லாம் செய்வதென்றே. இவ்விஷயம் கௌ லீதகீ பிராஹ்மண்டலத்திலும் வாஜ்ஞனேயத்திலும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இப்படி ஹருதம் என்றும் மனஸ்ஸென்றும் சொல்லப்படும் கரணமொன்றே அறிவதற்குத்தீண யாகையால் அவைகளுக்கு ஆத்மாவான பிராணனானது நமக்கு உபாஸ்யமானதன்று. இவற்றை அறியும் ஆத்மாவே நாம் உபாஸிக்கத்தக்கதென்று அவர்கள் முடிவுசெய்து கொண்டார்கள்.

இப்பிரணியைச் சேதனனென்று சொல்லுகிறதற்குக் காரணமான விருத்தி ஸம்ஜ்ஞானம், தான் யஜமானனாயிருத்தல் ஆஜ்ஞானம்,கலைகளில் தெளிவுவிஜ்ஞானம். அந்தந்தஸமயத்திற் கேற்றபடி புத்தியில் தேவனாவது ப்ரஜ்ஞானம், கிரந்தங்களைத் தரிக்கும் சக்திமேதை, இந்திரியங்களின் மூலமாய் வெளி விஷயங்களை அறிகை திருஷ்டி, தளர்வுற்ற சரீரேந்தர்யங்களைத் திடமாக்கித் தரிப்பது திருதி, ஆலோசித்தல் மதி, அதில்ஸ்வாதந்தர்யம்மனீஷை, ரோகம் முதலியவைகளால் வரும் மனத்துயரமே ஜசக்தி, முன் நடந்த விஷயத்தை நினைத்தலே ஸ்மிருதி, கறுப்பு வெளுப்பு என்று பிரித்தறிவது ஸங்கல்பம், திடரிச்சயம்க்ரது, பிழைதிருத்தல் முதலியவைகளுக்குரிய விருத்தியே அஸு, நெருக்கமில்லாத விஷயத்தை இச்சித்தல் காமம், ஸ்திரீகளுடன் புணர்விரும்புதல் வதும்.

இவைமுதலிய அந்தக்கரணத்தின் வியாபாரங்கள் கேவல ஜ்ஞானரூபமும் அறிபவனுமான ஆத்மாவுக்கு உபாதியானவை. அந்த ஆத்மா நாமரூபமில்லாதவன். உபாதியால் நேரும் குணங்களின் பெயரான ப்ரஜ்ஞானம் முதலிய இவையெல்லாம் கியானமாத்ரமான அந்த ஆத்மாவின் பெயர்களே.

இதனால் கரணத்திலும் கரண வ்யாபாரத்திலும் வேறுபட்டு ஸ்வப்ரகாசமாய் ஸர்வ ஸாக்ஷியாய்ள்ளது ஆத்மா ஒன்றே யென்று சித்தாந்தமாயிற்று.

ஸவ்ஷஸுஹ்ஷஷதீபுஷ்ஷபுஜாவதிரெதவ்ரெஷ்வா உஜா
நிவஹுஜிஹாவதநாநிபுயிவ்யாயநாகாஸசுவொஜொகீஷ்டெது
தாநீநாநி யகூபுபிஸூரணீ வஜீஜாதீதரணி வெதரானியாணஜா

பு ஹரி ராண) கொப்பநிஷ ச்.

உஷாவா என்று தொடங்கி வாஜிஸிதெயஸரெவெஸ்சு சேர்த்த உபநிஷத் அத்தற்குச் சுருக்கமான உரை ஆரம்பிக்கப்படுகிறது.

உபநிஷத் என்றால் உவகி என்கிற உவலமூத்தைச் சேர்ந்த ஸுழி என்கிற யாராவுக்கு போக்கடிக்கிற தென்கிரை அர்த்தமாதலால் ஸம்ஸாரத்தையும் அதின் காரணமான அவிர்தையையும் போக்குகிற ப்ருஹ்ஜானத்தை உண்டுபண்ணுதலால் உபநிஷத் என்று பெயர் பெற்ற இந்த ப்ருஹ்ஜானத்தையும் காட்டில் ரிஷிகளால் ஒதுப்பட்டதினால் ஆரண்ணியகமென்றும் பெரிய மூடோதலால் ப்ருஹத் என்றும் சேர்ந்து ப்ருஹ்வாரணாகுவென்பபெயர் பெற்று விளங்குகிறது. ஷேஷம் இரண்டொகம் கூடுகாணம் என்றும் ப்ருஹ் காணம் என்றும் அதில் கூடுகாணத்துக்குரிய பஜம் முதலிய கூடுங்கள் கூட்டி வென்றும் சூரிய என்றும் அங்கங்கள் என்றும் பலவித வேற்றுமைகளோடே கூடியது மோக்ஷத்தில் ஆசையுள்ளவனுக்கு ப்ருஹ்ம ஒன்றே சத்தியம் மற்றதெல்லாம் பொய் என்கிற ஜ்ஞானமே மோக்ஷகாரணமாகலால் மேல்சூரிய கூடுகாணத்தினால் இதற்கு விரோதமே யொழிய வேறில்லை ஆகையால் மோக்ஷத்தில் ஆசையுள்ளவர்களுக்கு அதற்குக் காரணமாகிய ப்ருஹ்ம ஒன்றே மெய் என்கிற மூத்ததியை உண்டாக்கத்தக்க உபநிஷத் ஆரம்பிக்கப்படுகிறது. இதில் முதலில் சுப்ராஜெயம் என்கிற யாகத்தைச் சேர்ந்த ஜ்ஞானத்தை சொல்லுவதில் பயன் சுப்ராஜெயத்தில் அதிகாரமில்லாத ப்ருஹ்மணர்களுக்கு இந்த ஜ்ஞானத்தினால் விடியாயாககூடுணாவா வென்றும் 'சுப்ராஜெய்யோபகரே, பவெவெநகெவெ' - என்றும் சரிபாணபலன் உண்டென்று தெரியப்படுத்துவது தான் அதில் எல்லாக் கூடுங்களுக்கும் ஸம்ஸாரமென்று உண்டென்றும் கூடுங்கள் எல்லாவற்றிற்கும் உயர்ந்த சுப்ராஜெயமாகத்தகுந்த ஸம்ஸாரமெதைச் சொல்லுதலால் இதில் தாழ்ந்த கூடுங்களுக்கும் இதுவே மெய்என்று ஏற்படுகிறதாதலால் மோக்ஷத்தில் ஆசையுள்ளவனுக்கு கூடுங்களில் வெறுப்பு உண்டாகிறதற்காக ப்ருஹ்ஜ்ஞானத்தைச் சொல்லும் உபநிஷத்தில் சுப்ராஜெயத்தைச் சேர்ந்த ஜ்ஞானத்தை சொல்லியிருக்கிறது.

சுதவீ ம^{ம்} உவஸரய^{ம்} உ^{ம்} திராஸு^{ம்} ஸ்ரீ யா^{ம்} | சுஜநா^{ம்} வ^{ம்} ஸு^{ம்} மா^{ம்} ரா^{ம்} |
ஜலி^{ம்} ஷி^{ம்} மா^{ம்} ஹ^{ம்} தா^{ம்} | வ^{ம்} ராஸ^{ம்} வ^{ம்} க்ஷ^{ம்} ண^{ம்} யொ^{ம்} லீ^{ம்} ஷ்^{ம்} | ப்ர^{ம்} ண^{ம்} ஷீ^{ம்} ர^{ம்} ந^{ம்} ரா^{ம்} ந^{ம்} | ம^{ம்} ரா^{ம்} |
ந^{ம்} வ^{ம்} | ப்ர^{ம்} ஹ^{ம்} டா^{ம்} ர^{ம்} ண^{ம்}) க^{ம்} ஷ^{ம்} ரா^{ம்} வ^{ம்} ரா^{ம்} | க^{ம்} ரொ^{ம்} ரி^{ம்} வ^{ம்} ஷ^{ம்} ரா^{ம்} ஷ^{ம்} ரா^{ம்} | ஷ^{ம்} ரா^{ம்} |

8. அத்தாயங்கள் அடங்கிய ஸ்ரீ ஹரிநாணுகொவழிஷத்தில் புவம-லென்றும் உபவஸத்தென்றும் சுபுலெய்யாமத்தின் அங்கங்களைச் சொல்

லும் முதல் இரண்டத்தியாயங்களை விட்டு மேலுள்ள சுயூயங்கள் உரைக் கப்படுகின்றன. அதில் இந்த உஷாவா என்கிற வாக்கியங்களும் சுஸ்ரூயே கசிபுத்தைச் சார்ந்ததாயிருக்கினும் ஸ்ரீஹ்மோஹயூரானிக்கச் சொல்லுகை யால் ஸ்ரீஹ்மோனத்தைச் சேர்ந்த தென்று அதற்குப் பொருளுரைப்பது உசிதமாயிருக்கிறது.

ஹரிஃ ஓ.

உஷாவாசுஸ்ரூயேயுஸ்ரூயிரிஸூயிபுஸூக்ஷுவாபுதீபூரணோ வ்யூதஜிவிவெபுஸாநரஃ ஸாவஸூர சூதாஸூயுலேயுஸ்ரூயெளஸ்வஜ்ஜேஹரிக்கே-ஹம் ப்ரயிவீவாஜஸ்யுஃஸிவாஸூபுலேவாஃதாஹிஸிவஸூபுலே க்வொமாதி லோஸாஸூயபுலோஸாஸூவவபூணுஹொராதுரணி ப்ரதி ஷாநக்ஷத்ராணஸூரிநிநஹொலோஸாநி | உவயுஃவிகதாரீ வியபவொ மூடியாகுதுகொரோநஸூவவபூதா ஒஷயபஸூவநஸூதயஸூரொரோநிஷே நூவலபூரொபொபூதிஹொவஜ்வநாயெபூயி ஜுஹதே தவிஷேராத தெபதியுநதேததஸ்ஸநபதிபநஹதிதடிஷபூதிவாமொஸூவாஹ ||

(ப் - ம்.) டேயுஸ்ரூயாமத்துக்குரிய, சுஸ்ரூய - குதிரையினுடைய, ஸிரஃ - தலை, உஷாவா - விடியற்காலம், உதூஃ - கண், ஸூரஃ - சூரியன், பூரணஃ - உயிர்காற்று, வாது - வாயு, பூதா - திறக்கப்பட்ட வாய் வெபுஸாநரஃ - வைசுவாநரன் என்கிற பெயருள்ள சுயிஃ - நெருப்பு, சூதா - சரீரம், ஸாவஸூரஃ - வருஷம், டேயுஸ்ரூ - யாகத்துக்குரிய, சுஸ்ரூய - குதிரையினுடைய, பூஷஃ - முதுவு, ஷேளஃ - சுவர்க்கம், உஹம் - வயிறு, சுஹரிக்கே - ஆகாயம், வாஜஸ்யு - மார்பு, ப்ரயிவீ-பூமி, வாஸூபு - பக்கம், ஹிஸி - திசைகள், வஸூபு - பக்க எலும்புகள், சுவா ஹாஹிஸி - மூலைத்திசைகள், சுஹாநி - அவயவங்கள், ஜிதவஃ - ருதுக்கள், வவபூணி - கணுக்கள், லோஸாஃ - உ-சுயபூலோஸாஃ - உ - மாஸங்களும் பக்ஷங் களும், ப்ரதிஷ - கால்கள், சுஹொராதுரணி - பகலிரவுகள், சுஸூரி - எலும்புகள், நக்ஷத்ராணி - நக்ஷத்திரங்கள், லோஸாநி மாம்ஸங்கள், நஹி - மேகம், உவயு - பாதிலிரித்திருக்கிற ஆகாரம், விகதாரீ - மணல்கள், மூடியா - நரம்புகள், வியபவஃ - ஆறுகள், யகதுதுகொரோநஃ - உ-மார்பின் கீழிருக்கிற இரண்டு மாம்ஸ உண்டைகள், வவபூதாஃ - மலைகள், கொரோநி - மயிர்கள், ஒஷயயி - உ-சிறுசெடிகளும், ஷேஷதயி - உ-மாங்களுந், உஷுநு - உதயமாகிற, ஸூயபூ - சூரியன், வலவபூயபூ - உடம்பின் முன்பாதி, திஹொவஜ் - அஸ்தமனத்தை அடைகிற, ஸூயபூ - சூரியன், ஜவநாயபூ - உடம்பின் பின்பாதி - ஜிஜுஹதே - உதியசு - கொட்டாவி விடுகிறது என்று யாதொன்றோ, தசு - அது விஷே-ததே - மின்னல் மின்னுகிறது அதா வது கொட்டாவி விடுகிறதே மின்னல் என்று பொருள், வியுநதே - உதி-புசு-மயிர்களை உதறுகிறதென்கிற யாதொன்றுண்டோ, தசு - அது, ஹந

யதி - கர்ஜனம்பண்ணுகிறது அதாவது மயிர்களை உதறுகிறதே மேகங்களின் இடி முழக்கம் என்று பொருள், வெஹதிலதிபஸ - மூத்திரம் விடுகிறதென்கிற யாதொன்றோ தஸ - அது, வஷ-தி - மழைபெய்கிறது, சுஸு-அந்தக் குதிரையின், வாமெவ - சப்தம்தான - வாஸ - வாக்கேதவதை.

(ஸ்ர - ஹ) அஸ்வமேதத்தில் பண்ணும் ஞானத்தைக் குறித்துச் சொல்லுவதற்காக அஸ்வமேதம் என்று பெயராதலால் குதிரையே முக்கியமான அங்கமாதலால் குதிரையிடத்தில் பண்ணும் புத்தியைச் சொல்லுகிறது.

(ஸா - ஹ.) "தாத்ரியபேதம் யதேவலித்யயாக்ரோதிஸ்ரத்தயோபநிஷதா" "தேவ விர்யபத்திரம்பவதி" என்று சொல்லி ஸ்ருச்சையால் கர்மீச்சளுக்கு அதிக பலத்தை அதாவது சீக்கிரம் பயனைக் கொடுக்கத்தக்க சக்தியை உண்டெண்ணுவதான தியானத்தைச் சொல்லுகிறது.

சுஹவடாசுஸ்வஸ்ரஸாநு லேஹிநாநஜாயததஸ்யுவலிவெ- வஸி
ஷெயொநீஸாநீரெநம் வஸாந்ஹிநாநவஜாயததஸ்யூ வரெஸு
ஷெயொநீரெதௌவாசுஸ்வஸிநாநாவஸுஸ்வஸுவத- ஹயொ
ஹிஸாஷெவா நவஹிநாஜீ மயவடாநவடா ஸ்ஸ்ரநஸூரேநுஷுர
ஸுஷெ வஸவாஸுஸ்ய-ஸ்வஸுஷெயொநீ || ௨ ||

(ப் - ம்.) சுஸ்வஸ்ரஸாநு-குதிரைக்கு முன்பக்கத்தில், சுஹவடா-கல்ப, லேஹிநா - மஹிமா என்கிற பெயருடைய தங்கத்தால் செய்த ஹோமம் செய்யவேண்டிய பதாந்தம் வைத்திருக்கிற பாத்திரமாக, சுஸ்ரஜாயத-ஆய் விட்டது, தஸ்யு - அந்த பாத்திரத்துக்கு, வலிவெ- சுழக்குத் திசையில் இருக்கிற, ஸுஷெ - சமுத்திரம், பொயி - வைக்கும் இடம், வஸஸ்வ - குதிரைக்குப் பின்பாகத்தில், லேஹிநா - மஹிமா என்று பெயர் கொண்ட வெள்ளியால் செய்யப்பட்ட மேற்கூறிய பாத்திரம், ஸாநீ - இரவாக, சுஸ்ரஜாயத - ஆய்விட்டது, தஸ்யு - அதற்கு, சுவரெ - மேலத்திசையிலிருக்கிற, ஸுஷெ - சமுத்திரம், பொயி - வைக்கும் இடம், வஸதௌ - இந்த, லேஹிநாநென - மஹிமா என்ற பெயருள்ள மேற்கூறிய பாத்திரங்கள், சுஸ்ரேவித - குதிரைக்கு இரண்டு பக்கத்திலும், ஸஸ்வஸுவத- உண்டாய் விட்டன அதாவது இரண்டு பக்கத்திலும் வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஹயி - அயமென்கிற ஜாதியுள்ள குதிரையாக, ஹிஸா - ஆய்விட்டு, ஷெவாநு - தேவர்களை, சுஹஸு - சுமந்தது, வாஜீ - வாஜி என்கிற ஜாதியுள்ளதாய், மயவடாநு - கந்தர்வர்களை, சுஹஸு-சுமந்தது, சுவடா-அர்வா என்கிற ஜாதியுள்ளதாய், சுஸஸ்ராநு - அசுரர்களை, சுஹஸு - சுமந்தது, சுஸு - அசுவமென்கிற ஜாதியுள்ளதாய், ஸுஷுர - மனிதர்களை, சுஹஸு - சுமந்தது, சுஹஸு - என்கிறதை மூன்று இடங்களிலும் இழுத்துக் கொள்ள, சுஸ்யு - இந்தக் குதிரைக்கு, ஸுஷெ வஸவ - சமுத்திரம் தானே அல்லது பாப்ரம்மம் தானே, ஸுஸ்வ-கட்டும் இடம், ஸுஷெ - சமுத்திரம், பொயி - உண்டாகும் இடம்.

(ஸ்ர - ஹ - ஸா - ஹ.) குதிரைக்கு முன் பின் இரண்டு பக்கங்களிலும் வைக்கப்பட்ட பொன்னினாலும் வெள்ளியினாலும் செய்யப்பட்ட இரண்டு பாத்திரங்களின்

பண்ணப்படுவதான தியானத்தை சொல்லுகிறது. இத்திரத்யாத்யாதேப்ரதம் ப்ராம் மணம்.

நெடுவெஹகிம்வநாது சூவீந்ரேத்யுநெடுவெஹிவ்யுதரீவீஸா நாயபா சுஸநாயபாஹி ரேத்யுஸுநெநா கூஸுதா தநீஸுரீதிவெஸா வுந்ரவரகூஸுராவுத சூவொஜாயம்தாவுதெவெ லேகேஹிதி த றேவாசுஸுராகுக்ஷா | கூத்ஹவாசுஸெஹவதிய வனவரேதேகசுஸுராகுக்ஷாவெஹி ||௩||

(ப் - ம்.) உஹ - இந்த ஜகத்தில், சுமெ - ஆதிகாலத்தில், கிம்வந - ஒருபொருளும், நெடுவஹி - இல்லை, உஹ - இந்த ஜகத்தானது, சுஸநாயபா - சுருக்கவெஹுமென்கிற எண்ணம் கொண்ட, ரேத்யுநா-ப்ரகிருதியை உடம்பாகவுடைய ப்ரம்மத்தினாலே, சூவ்யுதம் - சூழப்பட்டதாக, சூவீஸ - இருந்தது, ஹி - யாதொரு காரணத்தால், சுஸநாய - சம்ஹரிக்க எண்ணமானது, ரேத்யு - மிருத்தியு என்று கூறப்பட்டதோ, தஸ-அந்த ப்ரம்மமானது, சூத்யி - சரீரத்தையுடையவனாக, ஸ்யாம் - ஆகக்கடவேன், உதி - என்று, லே - மனதை, சுசுஸுத - பண்ணிற்று, ஸி - அந்த ப்ரம்மமானது, சுஹி - தனக்கு ஆனந்தம் உண்டுபண்ணும் பொருட்டு, சுஹஸ - சஞ்சரித்து, சுஹி - ஆனந்திக்கிற, தஸு - அந்தப் ப்ரமாத்மாவின் விடத்திலிருந்து, சூவ - ஜலங்களானவை, சுஜாயம் - உண்டாயின, சுஹி - ஆனந்தப்படுவதின் பொருட்டு எத்தனித்த, லேவெ-என்பொருட்டுதானே, சு - ஜலமானது, சுஹி - உண்டாயிற்று, உதி - என்று, (சூரேத - எண்ணிற்று), தரேவ - ஆகையினாலே தானே, சுசுஸு - அர்க்கனென்றும் பெயர்கொண்ட ப்ரம்மத்துக்கு, சுசுக்ஷா - அர்க்கனென்றும் பெயருடைய, யி - யாதொருவன், சுசுஸு - அர்க்கனென்னும் ப்ரம்மத்தினுடைய, சுசுக்ஷா - அர்க்கனென்றும் பெயருடைய, வனவம் - இப்படி, வெ - அறிகிறதே, சுஸெ - இவன்பொருட்டு, சுஹவெ - கம்மென்று பெயர்கொண்ட சுகம் தானே, ஹதி - உண்டாகிறது.

(ஸ்ர - ஹ.) அசுவீமதமென்கிற யாகத்துக்கு வேண்டிய சுருவியாகிய அக்கினியின் உற்பத்தி சொல்லப்படுகிறது. இந்த சம்சாரமண்டலத்தில் ஒன்று பெயர் உருவங்களால் வகுக்கப்பட்ட ஒரு பேதந்ரமும் உலகத்தின் உற்பத்திக்கு முந்தி இல்லை. ஆனால் இங்கு ஒன்றுமில்லை என்றதற்கு குன்னியமென்று அர்த்தம். ஏனென்றால் காரியம் உண்டாவதற்கு முந்தி காரணம் அவசியம் இருக்கவேண்டியது. உலகத்தில் குடம் உண்டாவதற்கு முந்தி மண் முதலான காரணங்கள் இருக்கிறதைக் கண்டுகொள்க. இல்லாவிடில் முயல்கொம்பு உண்டாகலாம். ஆதலால் காரணமுந்தியே இருக்கவேண்டியது. அப்படியே காரியமும் மண் உருண்டையில் இல்லாத குடம் உண்டாகில் முன்னிருந்த மண்ணுருண்டையைக் காட்டிலும் அதிக நிறை இருக்கவேண்டும். மேலும் கடவுளின் பிரத்தியக்ஷம் எல்லா வஸ்துக்களையும் அறிகிறதென்று சித்தமாயிருக்கிறதாதலால் குடம் உண்டாகப்போகிறதென்று அறிகையில் குடமில்லாவிடில் என்னமாய்ப் பிரத்தியக்ஷத்தால் அறியலாம். ஆனால் குடம் உண்டாகிறது, குடம் உடைந்தது என்கிற வார்த்தைகளில் குடம் உண்டானதாக ஏற்படுகிறதென்றால் குடத்தின் தோற்றத்தைச் சொல்லுகிறது. சுவர் முதலானதுகளால் குடம் மறைக்கப்பட்டால் குடம் நாசமடைந்த தென்றும் மறைவு நீங்கினால் குடம் உண்டாயிற்றென்றும் புத்தி உண்டாகிறதில்லையே என்பதில் சுவர் முதலானவைகள் குடமிருக்கும் இடத்திற்கு வெளியில் இருந்து மறைக்கின்

றன, மண்ணுருண்டையில் இருக்கும் மறைவோ அப்படியல்ல, குடமிருக்கும் மண்ணுருண்டையிலேயே இருந்து மறைக்கின்றன. ஆகையால் சுவர் மறைக்குமிடத்தில் மறைத்ததென்றும் மறைவு நீங்கினால் தெரிகிறதென்றும் மண்ணுருண்டையில் குடம் மறைத்திருக்கும் காலத்தில் குடம் இல்லையென்றும் குடம் உண்டாயிற்றென்றும் புத்தி உண்டாகின்றது. மேலும் மேல்வாக்கியத்தில் “ஆவர்தமாஸ்தி” என்று மறைக்கப்பட்டிருக்கிறதென்று சொல்லுகையால் முயல்கொம்பு மறைக்கப்பட்டிருக்கிறதென்ற உலகத்தில் சொல்லக்கூறாமல் வலது இருக்கிறதென்றே ஏற்படுகிறது. “அஸநாத்” என்றால் சாப்பிடவேண்டுமென்கிற ஆசை அதனாலன்றே ஐந்துக்களைக் சொல்லுகிறது. அதலால் அது “பிருத்யு” வென்று சொல்லப்படுகிறது. நான் முகனுக்கு மேற்கூறிய சாப்பிடவேண்டுமென்கிற ஆசை இருக்கிறபடியால் அவரை “பிருத்யு” வென்று சொல்லப்படுகிறது. அவனும் இந்தக் காரியங்கள் மறைக்கப்பட்டிருந்தது. அந்த நான் முகன் காரியங்களை உண்பெண்ணவேண்டுமென்று ஆலோசனைக்கு உரியமனதை நான் நல்லமனதை உடையவனாக்கவேண்டும் என்ற எண்ணத்தால் உண்பெண்ணினார், அந்த நான் முகன் தன்னைப் புகழ்ந்துகொண்டிருந்தார். அப்பொழுது ஜலங்கள் உண்டாயின. இந்த ஜலங்களை சொன்னது வேறு உபநிடதங்களுடைய ஒற்றுமையால் ஆகாயம், வாயு, அனல் இவைகளையும் சொல்லுகிறது. புகழ்ந்துகொண்டிருக்கிற என்னிடத்திலேயே ஜலமுண்டாயிற்று என்று எண்ணிற்றதலால் அசுவமேத யாகத்துக்குரிய நெருப்புக்கு அர்க்கனென்று பெயர் உண்டாயிற்று.

(174 - ஹ.) அசுவமேதத்துக்குரிய குண்டத்திலிருக்கும் நெருப்பில் அசுவமேதத்துக்குக் காலமான ஒருவருட்காலத்திலும் ப்ரம்மமாகத் தியானிக்கச் சொல்லப்போகிறதாய் நெருப்பின் உற்பத்தியைச் சொல்லுகிறது. அல்லது தன்னி ப்ரம்மத்தின் சரீரமாதலால் அப்படி நினைத்து அக்னியில் ஹோமம் பண்ணும்பொழுட்டு ப்ரம்மத்தினிடத்தில் அக்னிக்கு உற்பத்தியைச் சொல்லுகிறது. ப்ரத்தியக்ஷமாய்த் தெரிகிற உலகங்கள் உற்பத்திகாலத்துக்கு முன் இல்லையென்றால் குடம் உற்பத்திகாலத்துக்கு முந்தி இருந்ததென்றால் மண்ணுருண்டை இருந்ததென்று அர்த்தம். ஆகிறதனால் காரணமாகியவஸ்து இருந்ததென்று அர்த்தம் அதாவது “யஸ்யாக்ஷரம்ஸரீரம் யஸ்யமித்ரயூர்ஸரீரம் எஷஸர்வபூதாத்ராத்மாஅபுதாதபாப்மாதிவ்யோதேவகோநாராயணஃ” என்று சொல்லி இருக்கையால் “ஸரீக்ஷமாந” மூலப்பிரகிருதியைச் சரீரமாகவுடைய ப்ரம்மம் இருந்தது. அந்த ப்ரம்மம் உலகங்களை உடம்பாக உடையவனும் ஆக்கடவேனென்று யோசித்து மனஸ் என்கிற இந்திரியத்தைச் சிருஷ்டித்தது. மனஸ் என்றது எல்லா இந்திரியங்களையும் அதற்கு முன்னிட்டப் பரகிருதி மஹார் ஆங்காரம் இவைகளையும் சொல்லுகிறது. இந்த ப்ரம்மம் தன்னைச் சந்தோஷப்படுத்தவேண்டுமென்று இச்சையுடையதாய் இருந்தது. அப்படி இச்சித்த ப்ரம்மத்தினிடத்தில் ஜலங்கள் உண்டாயின. சந்தோஷப்படுத்துவதில் எத்தனித்த என்னிடத்தில் ஜலம் உண்டாயிற்று என்று எண்ணிற்று. ஆகையால் அந்த ப்ரம்மத்துக்கு அர்க்கனென்று பெயர் உண்டாயிற்று. அப்படியே “அர்க்கோவாஜஸந் க்ரமதி” என்று ஸமஸந்ராமத்தில் சொல்லியிருக்கிறது.

சுவொவாசுக-ஹுஹுஹுஹு 174 குவீதகூலஹநுதலாவ்யயவலவ
தவ்யுபாஸுரூபுதவ்யுபாஸுரூபுதவ்யுதெஜொரவொநிபவ-காமி||

(ப - ம.) சுவஃ - ஜலங்கள், சுஃ - அகந், தசு - ஆதலால், யசு - யாதொரு, சுவா - ஜலங்களுடைய, ஸா - ஸாரமான பாகம், சுவீ - இருந்ததோ, தசு - அது, வஸீஹநு - சேர்ந்தது, வ - அது; வ்யுபிவீ - பூமியாக, சுவவஸு - ஆச்சுது, தவ்யு - அதில், சுஸுரூபி - ப்ரயத்தனம் பண்ணினார், ஸாஸு - ப்ரயத்தனம் பண்ணிக்கொண்டிருக்கிற, தவ்யு - ஆலோசித்துக்கொண்டிருக்கிற, தவ்யு - அந்த ப்ரமாத்மாவுக்கு, தெஜொரவஸு - தேஜஸ் என்கிற வஸ்துவின் ஸாரமான, சுமி - அக்கியானது, நிபவத்யு - உண்டாயிற்று.

(170 - ஹ.) முன் அர்க்கனென்று சொல்லப்பட்டது. இப்பொழுது பின் வருமாறு வரிக்கப்படுகிறது. ஜலங்களே அர்க்கனென்று சொல்லப்படுகிறது. அதாவது

(ரூ - லா.) அண்டம் விஷ்ணுவிற்குச் சரீரமான ஜம்பூதக்ளிகிலில் உண்டாகப் பட்ட தெர்ப்பைச்சொல்லுவதற்காக ஜம்பூதக்ளிகில் ஓர் ஞான ஜலம் விஷ்ணுவிற்கு உடலென்று சொல்லுகிறது. ஜலக்கள் ஆகக் கென்றால் ரொல்லப்பட்டு விஷ்ணுவிற்கு உடல். அந்த ஜலங்களைச் சராமரம் பிடுகிறது அந்நி நீர்ந்து அண்டமுண்டாயிற்று. “தாஆபஸ்தத்தரண்மயமண்டபயத்” என்று மஹாநிலத்தில் சொல்லியிருக்கிறது. அண்டமுண்டான பிறகு பரமாத்மாவானவர் ப்ரயத்தனம் டண் ணினார். அப்படி ப்ரயத் தனப்பட்டு ஆலோசனை பண்ணித் தொண்டிருக்கிற பரமாத்மாவின்னுடைய உடம்பில் நின் தும் தேஜஸ்ஸுகளின் சராமரம் அகி உண்டாயிற்று.

(ப் - ம்.) ஸ் - அந்த அக்கி, சூதூடம் - தன்னீ, தெயா - மூன்று விதமாக, சூழிகு - சூரியன், சூதூய-மூன்றுவதாக, வாப்டு - காற்றை, சூதூய - மூன்றுவதாக, வுசுசூத - பண்ணிற்று, யம்-யாதொரு அக்கி யானது, தெயா - அக்கி வாபு சூரியன் என்று மூன்றுவிதமாக, விவ்விதச் - செய்ப்பட்டதோ, ஸ்வஸ்டி - மேற்கூறிய இந்த அக்கியானது, பூரணப் பரமம், சுவா - அந்த அக்கிக்கு, ஸிஸ்டி - சிவானது, பூரவ்விசு - கிழக்குத் திக்கு, கலெஸுலாஸெஸு - வடகிழக்கு தென்கிழக்கு மூலைகள், உலெஸு - கைகள், சுவா - இந்த அக்கிபினுடைய, வாஸு - வால், பூதீ வ்விசு - மேற்குத்திசை, கலெஸுலாஸெஸு - வடமேற்குத் தென்மேற்கு மூலைகள், ஸுஸுஸு - தொலைகள், டிஸுஸுலாஸுஸு - தென்திசை வட திசைகளும், வாஸுஸு - பக்கங்கள், வுஸு - முதலு, டெஸுஸு - சுவர்க்கம், உஸு - வயிறு, கலெஸு - ஆகாசம், உஸு - மாப்பு, உயு - இந்தப் பூமி, ஸ்வஸ்டி - மேற்கூறிய இந்த அக்கி, சுவா - ஜலங்களில், பூதிவ்விதச் - ஸ்தாபிக்கப்பட்டது, ஸ்வா - இம்மாதிரி, விவ்வித-அறிந்தவன், யதூஸு - எந்த இடத்தில், ஸுதி - போகிறதோ, தடுவ - அவ்விடத்திலே தானே, பூதிவ்வித - இருப்பை அடைகிறான்.

(1900 - ஊா.) மேற்கூறிய சதுர்முக ப்ரம்மாவான்வன் தன்னை மூன்று விதமாகப் பிரித்தான். அக்கி வாயு சூரியன் என்று அதில் முதன்மையான அசுவமேதயா + த்தில் உபயோகிக்கத்தக்க அக்நியிடத்தில் குதிரையிடத்திற்போலத் தியானம் பண்ணவேண்டியதைச் சொல்லுகிறது. முன்சூறிய அக்நியின் உற்பத்தி அதின் மேன்மையைச் சொல்ல வந்தது. அந்த அக்நிக்கு கிழக்குத்திக்குத் தலை, வடகிழக்கு தென்மேற்கு மூலைகள் கைகள், மேற்குத்திக்குப் பின்பாகம், வடமேற்குத் தென்மேற்கு மூலைகள் டொடாகள், தெற்கு வடக்குத்திகளை பக்கங்கள், சுவாக்கம் முதலு, ஆகசகம் வயிறு, இந்தியுமியார்முமேற் கூறிய உலகரூபமான அக்கி ஜலத்தில் நிலமையுடையது. “ஏமமிமேலோகா: அப்ஸ்வ

(நா - ஊ.) மேற்கூறிய அச்சி மூன்றுதினமாகப் பிரிக்கப்பட்டது. அச்சி வர சூரியன் என்ற இந்த மூன்றில் அச்சி முகம் அப்படிப் பிரிக்கப்பட்ட அச்சியே பற்றம் மம் என்று திபானிச்சுவேண்டியது. “ஏதெக்சிநிநீக்” என்று மேல்செல்லப்போகிய படியாவ் அந்த அச்சி தலை முதலிய அந்நகங்களை கிழக்குதிசை முதலிய திசைகளாகத் திபானிக்கவேண்டும். அந்த அச்சி ஜலத்தில் இருப்பையுடையது. அதாவது அச்சியீடத்தி லிருந்து ஜலம் உண்டாகத்தாலாம்.

(ப் - ம்.) ஸ்ரீ - அந்த மிருத்யுவானது, ஜெ - என்னுடைய, லிதீயர் - இரண்டாவதான, சூத்ரா - உடம்பு, ஜாபெத - உண்டாக்கக்கடவது, ஐதி - என்று, சுசாகீயத - ஆசைப்பட்டது, ஸ்ரீஸுமநாடாபித்யு - மெற்கூறிய பசியுடன்கூடிய மிருத்யுவானது, ஜேஸுரா - மனதுடன், வாஸா - வேதமென்கிற வாக்கை, ஜேஸும - இரண்டாயிருக்கவை, ஸ்ரீஸுவ - உண்டாக்கிற்று, தக் - அந்த இரட்டையில், யக் - யாதொரு, ரெஸி - காரணம், சுஸீக் - உண்டாயிற்றே, ஸ்ரீ - அது, ஸாவஸூர - ஒருவருஷகாலத்திற்கு எஜமான தேவதையான ப்ரம்மமாவாக, சுஸுவ - உண்டாயிற்று, தக் - வ - அதற்குமுன், ஸாவஸூர - ஒருவருஷமென்கிற காலமானது, ம்ரீஸுரா - இருக்கவில்லை, த் - அந்தக் காரணவஸ்துவை, ஸாவஸூர - ஒருவருஷமானது, யாவா - எவ்வளவு காலமோ, வஸ்தாவஸ்திகால - இவ்வளவுகாலமாக, சுஸிஸி - பரித்தது, த் - மெற்கூறிய ப்ரம்மாவை, வஸ்தாவதிகாலஸி - இவ்வளவுகாலத்துக்கு, வஸூர - பிறகு, சுஸூர - உண்டாக்கிற்று, ஜாத - பிறந்திருக்கிற, த் - அந்த ப்ரம்மாவைத் துறித்து, வுரூர - பின்னையாக எடுத்துக்கொண்டது, ஸ்ரீ - அந்த ப்ரம்மா, வுரூர - பாண் என்கிற ஓசையை உண்டுபண்ணிற்று, வெஸுவ - அந்த ஓசைதானே, வுரூ - வியாகிருதி என்று சொல்லப்பட்ட வார்த்தையாக, சுஸுவ - ஆயிற்று.

(100 - லா.) மிகுதுவென்று சொல்லப்பட்ட ப்ராஜாபதி தன்னை மூன்றுவிதமாக பிரித்ததென்றும், அக்கியை உண்பெண்ணிறத்தென்றும் சொல்லியிருக்கிறதே அது இன்னகாரியம் செய்து உண்டாக்கிறென்கிறதை விவரிக்கிறது. மேற்கூறிய மிகுதுவானது இரண்டாவது உடம்பு உண்டாகவேண்டுமென்று ஆசைப்பட்டு மனத்தினால் போதச்சொல்லோசித்து அதினால் முன் இருஷ்டகாலத்தில் நடந்ததைத்தேறிந்து ஒருவருஷக்காலத்தை உண்பெண்ணுகிறவரான ப்ராஜாபதியாக ஆனார். உபர்தகு முன் ஒருவருஷகாலம் என்கிற திஸிலை மேற்கூறிய அறிவை ஒருவருஷக்காலம் சார்ந்து பிறகு மேற்கூறிய ப்ராஜாபதியை உண்டாக்கினார். மேற்கூறிய பின்வரையைக் குறித்து பகியோடேகூடின ப்ரம்மாவானவர் உரையைத்திறந்தார். அந்தப் பின்னா மானை என்மிக ஓசையைப்பண்ணினான் அதுவே சப்தமாக ஆக்சது.

[illegible]

(ப - ம்.) இஃ - இந்தப் பின்னையைச் சிருஷ்டித்து, சுலிஷீ' லெய்யடி - செய்யவேண்டிய காரியத்தைச் செய்து முடித்தவனாக எண்ணப்போகிறேனே யானால், சுஹம் - சாப்பிடவேண்டிய வஸ்துவை, சுநீயம் - கொஞ்சமாக, சுரிஷெ - பண்ணப்போகிறேன், இதி - என்று, ஸம் - அந்தப் பரமாத்மா வானவர், வஸுஷுத - அறிந்தார், ஸம் - அந்தப் பரமாத்மாவானவர், தயா - மேற் கூறிய, வாயா - வாக்கினால், தெந - மேற்கூறிய, சூதநா - ப்ரஜாபதியாகிற சரித்தினால், இஃ - இந்த, யசுஃ - யாதொன்றுண்டோ, இஃ - இந்த, ஸவம் - எல்லாவற்றையும், சுஸுஜித - சிருஷ்டித்தார். ஐவம் - ருத் வேதங்களையும், யஜுஷிஷி - யஜுர்வேதங்களையும், ஸாகாதி - ஸாமவேதங் களையும், மாகாஷிஷி - காயத்திரி முதலான சத்தஸ்ஸம்ஸுளையும், யஜுரது - யாகங்களையும், வஜிம் - ஜனங்களையும், வஸுஷு - மிருதங்களையும், சுஸுஜித - உண்டாக்கினார், ஸம் - அந்தப் பரமாத்மாவானவர், யடிஷெவ - எந்த எந்த வஸ்துவை, சுஸுஜித - உண்டாக்கினாரோ, துஷிஷி - அந்தத்த வஸ்துவை, சுதம் - சாப்பிடுகிறதற்கு, சுபுயதம்ஸுதைப் பண்ணிற்று, யசு - யாதொரு காரணத்தினால், ஸவம்ஸு - எல்லாவற்றையும், சுதி - சாப்பிடுகிறதோ, துஷி - ஆதலால், சுடிதெம் - அதிதி என்று சொல்லப்பட்ட மேற்கூறிய மிருத்யுவுக்கு, சுதிஷிஷம் - அதிதி என்று சொல்லப்படுகை, யம் - எவன், வஸம் - மேற்கூறியபடி, சுடிதெம் - அதிதி என்று சொல்லப்பட்ட மேற்கூறிய மிருத்யுவுக்கு, சுதிஷிஷம் - அதிதி என்று சொல்லப்படுகையை, வெடி - அறிந்தானோ, ஸம் - எவன், வஸுஷு - இந்த, ஸவம்ஸு - எல்லாவஸ்துவுக்கும், சுதா - சாப்பிடுகிறவனாக, வஸதி - ஆகிறான், சுஸு - இவனுக்கு, ஸவம் - எல்லாவஸ்துவும், சுஹம் - சாப்பிடத்தகுந்ததாக, வஸதி - ஆகிறது.

(புரா - ஹா) பரமாத்மவாணவர் இந்த ப்ரம்மாவைச் செருஷ்டித்தக் காரியம் முடிந்ததாக எண்ணுவேனாயினால் சாப்பிடத்தகுந்த எஸ்து, கொஞ்சமாய் வடிகென்று நினைத்து, 'ஸதுரிதிப்பாத்தந்த் ஆதனவெதையி மிப்பாயதஸ்ஸாவஃப்ரதவகுதயஃ' என்று சொல்லுகின்றமேயுமே நேற்கூறிய யிராகிருது என்று சொல்லப்பட்டு வருகின்ற அந்த ப்ரஜாபதி என்கர ஆத்மாவை-ல ஸ்வல வஸ்துக்களையுச் செருஷ்டித்தான செருஷ்டித்த வஸ்துக்களை ஸம்கரிக்கைக்கு மனதைப்பண்ணிற்று. ஸர்வ வஸ்துக்களையும் ஸம்கரிப்பெறடியால் அதிதி என்று பெயருண்டாயிற்று. எவன் மேற்கூறியபடி அதிதி என்ற பெயரை அறிஞருளோ, அறிவுக்கு எல்லா வஸ்துவும் அனுபவக்கூச்சுருத்தாய் ஆய்வுகொடுத்து என்று இந்த ஆதினுக்கு பயன் சொல்லுவது.

(ப - ம்.) ஸ்ரீ - அந்த பரமாவானவன், ஹரியஸா - பேரிதான், யஜ்ஞ - யாகர்த்தினாலே, ஹம்ஸ - பரமாத்மாவை, யஜ்ஞய - யாகம் பண்ணக்கடவேன், இதி - என்று, கூசாயித - எண்ணினான், ஸ்ரீ - அந்த பரமமனுவன், சூராவீஷ - சிரமத்தை யடைந்தான், ஸூரஹஸி - சிரமத்தை யடைந்தும், தஹஸி - தவம் புரிந்தவகாண்டும் இருக்கிற, தஸி - அந்த பரமமனுடைய, யஸோவீயம் - மனோவீரம் என்றும் பெயர்கொண்ட இந்திரியங்கள், ஸேஷகூட்ச - வளரிடங்களப்பின, பூரணாவே - இந்திரியங்களே, யஸோவீயம் - கீர்த்திக்கும் பலத்துக்கும் காரணமாகையால் யசோவீரம் என்று சொல்லப்பட்டது, பூரணேஷு - இந்திரியங்கள், உகூரெஷு - வீரங்களப்பின வளவால், தஸ் - மேற்கூறிய, ஸர்வம் - சரிமானது, ஸூயிதம் - விநீதுகளுக்கு, சக்யத - தலைப்பட்டது, தஸி - அந்த பரமமனுக்கு, ஸர்வஸுவ - சரிரத்திலெய தானே, ஸம் - மனதானது, ஸுவீஷ - இருந்தது,

(ரா - ஹி) அசுவமேத யாகத்திற்குரிய அக்ஷயனுடையவும் ஒருவருட்காலத்தி னுடையவும் பிறப்பைச் சொல்லிக் குதிரையின் பிறந்தபடியும் அசுவமேதமென்ற பெய ரின் பொருளையும் அசுவமேத யாகத்தைச் சூரியனாகத் தியானிக்கவேண்டுமென்பதை யும் சொல்லுகிறது.

வெகாசியதெயுஜெஹ் ஸுராஜா தநுநெநஸுராஜிதி|ததொஸு
ஸஜைவடிபுதுதுதெயுஜெஹ்ஜிதிததெவாஸுஜெயஸுராஜெயகம் | வஸ

ஷ.கீ.வா.சு.ஸு.ரெ.ப.வெ.டி. யவன.ந.லெ.வ.வெ.டி.த.ந.வா.டெ.யெ.பு.வா.நி.நி.த.
த.நீ.ஸ.வ.ஸு.ரஸு.ப. ரஸு.ர.த.ந. சூ.வ.த.வ.ஸ.சி.நி.நெ.வ.தா.ஸு. ஓ.
டெ.த.பு.ஸ.த.ஸு.த.வ.டெ.டி.வ.த.பு.பு.கா.சி.த.பு.பு.ஜா.வ.த.பு.ர.வ.ஸ.
கி. | வ.ஷ.வா.சு.ஸு.ரெ.ப.ய. வ.ஷ.த.வ.தி.த.ஸு.ஸ.வ.ஸ.சூ.தா.ய.நி.ர.
ஸ.வ.ஸு.ரெ.ப.கா. சூ.தா.ந.ஸு.ரெ.ப. வ.க.பு.ர.டெ.யெ.ப. ஸு.வா.வ.ந.
ரெ.கெ.வ.டி.வ.தா.வ.தி.பு.த.பு.ரெ.வா.வ.வ.ந.பு.த.பு. ஜ.ய.தி.நெ.
ந.பு.த.பு.ரெ.வா.தி.பு.த.பு.ரெ.வா.தி.பு.தா.வ.தி.வ.தா.வா.டி.வ.தா.நா.
டெ.கொ.வ.தி. ||க||

(ப் - ம்) - லீ - அந்தப் பரமமனுவன், லே-என்னுடைய, லீ-இந்தச் சரீரமானது, லேயு - யாகத்திற்குரியதாக, லு - ஆகட்டும், லெநந-இந்த உடம்பினால், லுத்தி - சரீரத்தையுடையவனாக, லுரா - ஆகக்கூட வேன், லி - என்று, லுரீய-த - பண்ணினான், த-அந்தச் சரீரத்தினிடத்தில், லு - குதிரையாக, லுலவ - உண்டானார், ய - யாதொரு காரணத்தினால், லுய - வீங்கிற்றே, த - அதுவே, லேயு - யாகத்திற்குரியதாக, லு - ஆயிற்றே, லி - என்று, த-அந்தக் காரணத்தினாலேயே, லுலு-குதிரையின் ரூபமானப் பராபதிக், லுலு-யக - அசுவமேதமென்கிற பெயருடைய, ய - எவன், லு - இந்த அசுவமேதக் குதிரையை, லுல - இந்தப் பரகாரமாக, லு - அறிகிறானே, லுலு-ஹவா - இவனே, லுலு - அசுவமேதத்தை, லு - அறிகிறான், த-அந்தக் குதிரையை, லுலு-கட்டாமலே, லுலு - (இதினால் யாகப்பண்ணுவோமென்று) எண்ணினார், த - அந்தக் குதிரையை, லுலு - ஒருவருஷத்துக்குமேல், லுலு - தன்பொருட்டு, லுல - சொன்னார், லுல - வேறு பக்களை, லுலு - தேவர்களின் பொருட்டு, லுலு - பிறிததுக் கொடுத்தார், லுலு - ஆகையால், லுலு - எல்லாத் தேவர்களுக்கும் தலைவரானப் பரமாவக்குரிய, லுலு - புரோகிதம் செய்யப்பட்ட, லுலு - பரமாவக்குரிய குதிரையை, லுலு - சொல்லுகிறார்கள், லுலு - யாதொரு இந்தச் சூரியன், த-பதி - பரகாசிக்கிறானே, லுலு - இந்தச் சூரியனே, லுலு - அசுவமேதமாகம், த-லு - அசுவமேதமென்று பெயர்கொண்ட குதிரைக்கு, லுலு - வருஷமானது, லுலு - உடம்பு, லு - இந்த, லுலு - அசுவமேத யாகத்திற்குரிய அக்கிரமனது, லுலு - அக்கனென்று சொல்லப்பட்ட பரமாந்த்மா, த-லு - இந்த அகந்திக்கு, லுலு - இந்த, லுலு - மூன்று லோகங்களும், லுலு - சரீரங்கள், லுலு - இத்த, லுலு - அகந்திக்குதிரை இதுகள், லுலு - மேற்கூறிய பெருமையுடையதுகள், லுலு - அந்தத் தேவதையானது, லுலு - மிருத்தியுவென்று சொல்லப்பட்ட பரமமம், லுலு - ஒன்றாகவே,

ஹவதி - ஆகிறது (எவன் இப்படி அறிகிறானோ) அவன், ஸு.நஃ - திரும்பவும், சுவபேதகுஃ - மாணத்தை, ஜயதி - ஜயிக்கிறான், ஊவஃ - இவனை, பேதகுஃ - ஸம்ஸாரமானது, நாஷெதி - அடைகிறதில்லை, சுஹு - இவனுக்கு, பேதகுஃ - பரமாத்மாவானவர், சூக்தா - அந்தர்யாமியாக, ஹவதி - ஆகிறார், ஊநாஸாஃ - இந்த, ஷெவதாநாஃ - தேவதைகளுக்குள், ஊகஃ - ஒருவனாக, ஹவதி - ஆகிறான்.

வடாநாயாபட்டிவெடூர்-இங்கு, சூதூதெ - தன்பொருட்டென்றும், வண்டிவா-சுபுரெயெ-என்கிற இடத்தில் சூரியனை அசுமேதத்துக்குப் பலமாகவும் பலத்துக்கும் யாகத்துக்கும், சுவிஷ்ட-சொலுவுகிற தென்றும், சுயரீதி ருசூ-என்கிற வீடத்தில் அக்நி காரணமென்றும், லொவாநூ-என்கிற வாக்கியத்தில் முன் மிருத்யுஸ்வருபமாய் ஒன்றிரிந்ததுவே யாகம்முடிவின் பொருட்டு, ஸுத்ருபாசுவாந்வயுக்-ருத - என்கிறபடியே மூன்றுவிதமாகப் பிரிக்கப்பட்டதென்றும் திரும்பவும் ஒன்றாக இருக்கிறதென்றும், ரீ-தூ-ருஸூ-என்கிற இடத்தில் மிருத்யுவும் இவனும் ஒன்றாக ஆகிறாரென்றும் சங்க ரபாஷ்யத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. சூதூதெ-என்ற இடத்தில் அந்தர்யாமியான பரமாத்மாவுக்கு என்றும், வண்டிவா-என்ற இடத்தில் அசுவமேதத்தைச் சூரியனாகத் தீயானிக்கவேண்டுமென்றும், லொவாநூ-என்கிற இடத்தில் இந்த யாகத்தினால் திருப்தி செயவிக்கவேண்டியதேவதை பரமாத்மா ஒன்றே என்றும் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. ராமானுஜபாஷ்யத்தில்

சுயதூதீயாய்வெதூதீயம்ஸாஹணம்.

சிபாஹவ் ஜாவத்ராஷ்வாஸாராஸ்ர| தத்காநீயஸானவஜெ
வாஜிராயஸாகஸாராம் தவனஷுமொகெஷஸ்ப்யம் ததௌஷ்வாஹ
மஹக்ஷாஸாராநஜநீயே நாத்யாரஜேதி || ௧௦ ||

(ப் - ம்) வுராஜாவதுாரி - ப்ராஜாபதியின் பின்னாகக் கைப்பட்டவர்
கள், டெவாரா - தேவர்களின், சுலா-ரா - அசுரர்களின், அபா
ஹ - இருவகைப்பட்டவர்கள், ததி - அவர்களுக்குள், டெவாரி-தேவர்கள்,
காநீயவாரி - குறைந்தவர்கள், சுலா-ரா - அசுரர்கள், ஜாயவாரி-பெரு
த்தவர்கள், தெ - அவர்கள், ஹஷ - இந்த, வொகெஷ - லோகங்கள்
விஷயத்தில், சுலாயுஷ - சண்டையிட்டார்கள், தெ - அந்த, டெவாஹ -
தேவர்களோ வென்றால், சுலா-ராஹ - அசுரர்களை, யஜே - யாகத்தைச்
சேர்ந்த, உதேயத உத்காஸத்தைச் செய்யும் உத்காஸாவினாலே, சுத்யாபி-
ஜெயிப்போம், உதி - என்று, உயா - சொன்னார்கள்.

(ஸ் - ஸா.) முற்கூறிய நூனத்தோடே கூடிய கர்மங்களுக்கு ப்ரம்மத்தோடு ஒன்றாவதே பயனென்று சொல்லி அதை விவரிக்க உத்தேயபுரம்மண மென்கிற மூன்றாவது 'ப்ரம்மமணம்' ஆரம்பிக்கப்படுகிறது. ஆனால் 'மிருத்யுமித்திராந்த' என்று மிருத்யுவை தாண்டியிருக்கிறதாக்கச் சொல்லி யிருக்கிறது. விநோதிக்ஷேதா என்னிவி யீரோதித்தகாது. அந்த வரகயுக்திக்குப் பாலத்தின் தானிய லிருக்கிறனென்று பொருளுவதால் பால

(ப் - ம்.) தெஹு - அந்தத் தேவதைகள், லூயம் - வாக்குக்கு எஜமானத் தேவதையை, க்யூ - நீ, ம் - எங்களுக்கு, உஜூமாய - உத்காதா செங்கிற வேலையைச் செய், உக் - என்று. லூயம் - சொன்னார்கள், தயெதி அப்படி யென்று, தெஹு - அந்தத் தேவதைகளின் பொருட்டு, வாக் - வாக் தேவதையானது, உஜூயக் - பாடிற்று, வாய் - வார்த்தையில், யம் - யாதொரு, லூயம் - சுகமோ, தம் - அந்தை, லெவெஹு - தேவர்களின் பொருட்டு, சூமாய் - பாடிற்று, யக் - யாதொரு, கஹுண்ண - நல்ல வார்த்தையை, வடிக் - சொல்லுகிறதோ, தம் - அதனை, சூகி - தன்பொருட்டு, சூமாய் - பாடிற்று, தெ - அந்த அகரங்கள், கெநெந - இந்த, உஜூமாய - உத்காதாவிலே, ம் - நம்பனை, கெதெஷுஷ் - ஜெயிக்கப்போகி

ரூர்கள், ஐதி - என்று, விடி - அறிந்தார்கள், தம் - அந்த உத்காதாவை, சுவிடித - சீக்கிரமாக அடைந்து, வாழ்நா - பாபத்தோடே, சுவிடித - சேர்த்தார்கள், யம் - யாதொரு உத்காதாவானவன், ஸவாழா - பாபத்தோடு கூடினோ, ஸம் - அந்த உத்காதா, யஸ் - வனவ - ஐம் - யாதொரு இந்த, சுபு - திரிபு - தகாத வார்த்தையை, வடி - சொல்லுகிறோ, ஸம்வனவ - அப்படிப்பட்டவன்தானே, ஸவாழா - பாபத்தோடே கூடினவன்.

(ஸ்ர - டா.) சாஸ்திரத்தினுண்டான அறிவுகளினாலும் கர்மங்களினுண்டான நல்ல வார்த்தை சொல்லுகிறதற்குச் செயலையுடைய வாக்கை இந்த உலகத்தின் பயனையுண்டாக்கத்தக்க அறிவுகளும் கர்மங்களும் சேர்ந்து பாபத்தை உண்டெண்ணி, அதினால் பொய் கோள் முதலான தகாத வார்த்தையைச் சொல்லும்படி செய்தது.

(ஸ்ர - டா.) தேவதைகள் எஞ்ஞத்துக்குரிய உத்காதாவை வாக்கேவன் ச்யாசத் தியானம் பண்ணினார்கள். அப்பொழுது தேவர்களுக்குப் பாட்டினுண்டான சுகமுண்டாயிற்று. அதை அசுரர்களறிந்த வர்க்கைப் பாபத்தோடே கூட்டினார்கள். அப்பொழுது வாக்குப் பொய் முதலாயின சொல்லிற்று. அசையால் ஒவ்வொரு இந்திரியங்களுக்கும் செட்ட செய்கையில் எத்தனித்தல் அசுரத்தன்மையைச் சேர்த்ததென்று சரத்து.

சுயஹவ்ராணஸிவஸுஹஸுராயெத்தயெத்திவஹிவ்ராணஉரமாயடிவ்ராணெஹமஹஸுரெவெஹி சூமாயஸுதயுராணம் ஜீவ்யதிதரஹதெவிடிவ்ராணெஹமஹஸுர உஹாசூரகெஷஷகீதி கஹிடிதரவாழ்நாஸ்யிவஸயஸவாழாய டெவெடிவ் திரிபு - ஜீவ்யதிவனவஸவாழா || ௧௨

(ப் - ம்.) சுயஹ - அதற்குப் பிறகு, வ்ராணம் - மூக்குக்கு அபிமானித்தேவதையை, ஸம் - நீ, நம் - எங்களுக்கு, உஹாய - உத்காதாவின் வேலையைச் செய், ஐதி - என்று, உஹம் - சொன்னார்கள், தயெதி - அப்படி என்று, தெஹி - அந்தத் தேவர்களின் பொருட்டு, வ்ராணம் - மூக்கானது, உஹாயஸ் - பாடிற்று, வ்ராண - மூக்கில், யம் - யாதொரு, ஹமம் - சுகமோ, தம் - அதை, டெவெஹி - தேவர்களின் பொருட்டு, சுமாயஸ் - பாடிற்று, யஸ் - யாதொரு, சுஹாணம் - நல்ல வஸ்துவை, ஜீவ்யதி - மோருகிறதோ, தஸ் - அதை, சூதமி - தன்பொருட்டு, சூமாயஸ் - பாடிற்று, தெ - அந்த அசுரர்கள், சுஹெந - இந்த, உஹாசூர - உத்காதாவினுலே, நம் - எம்மை, சுஹெஷி - ஜெயிக்கப்போகிறார்கள், ஐதி - என்று, விடி - அறிந்தார்கள், தம் - அந்த உத்காதாவை, சுவிடித - சீக்கிரமாக அடைந்து, வாழ்நா - பாபத்தோடே, சுவிடித - சேர்த்தார்கள், யம் - யாதொரு உத்காதாவானவன், ஸவாழா - பாபத்தோடு கூடினோ, ஸம் - அந்த உத்காதா, யஸ் - வனவ - ஐம் - யாதொரு இந்த, சுபு - திரிபு - தகாத வஸ்துவை, ஜீவ்யதி - மோருகிறோ, ஸவனவ - அப்படிப்பட்டவன்தானே, ஸவாழா - பாபத்தோடே கூடினவன், சங்கர ராமாநுஜபாஷ்யம் முன்போலவே.

சுயஹவக்ஷுராலிவஹ்ஸுஹ உஜாயெதிதயெதிதெஹ்ஸுரக்ஷுராதமா
யஸ்ய யஸுக்ஷுஷிஹொமஸம் டெவெஹ்ஸு சூமாயடித்ஹ்ஸுராண் வஸுதித
டாஹ்நெதெ விஹ்ரநெநெவெந உஜாத்ராதெஹ்ஸுநீதித லேஹ்ஸு-
வாஹ்நா விஹ்ஸுயஸுஹ்வாஹ் யடெவெஹ்ஸுநீரலிவ வஸுதிஸிவ
வஸ்வாஹ் ||௧௩||

(ப் - ம.) சுயஹ-அதற்குப் பிற்பாடு, வக்ஷு-கண்ணுக்கபிமான தேவ
தையை, ஹம் - நீ, நம் - எங்களுக்கு, உஜாய - உத்காதாவின் வேலை செய்,
ஐதி - என்று, ஹவஃ - சொன்னார்கள், தயெதி - அப்படி யென்று, தெ
ஹ்ஸு - அந்தத் தேவர்களின் பொருட்டு, வக்ஷு-கண்ணானது, உஜாயஸு-
பாடிற்று, வக்ஷுஷி - கண்ணில், யம் - யாதொரு, ஹொம் - சுகமோ, தம்-
அதை, டெவெஹ்ஸு - தேவர்களின் பொருட்டு, சுமாயஸு - பாடிற்று, யஸு-
யாதொரு, சுஹ்ராண் - நல்ல வஸ்துவை, வஸுதி - பார்க்கிறதோ, தஸு -
அதை, சூத்மி - தன்பொருட்டு, சூமாயஸு - பாடிற்று, தெ - அந்த அசு-
ரர்கள், சுநெந - இந்த, உஜாத்ர - உத்காதாவினாலே, நம் - நம்மை,
சுதெஹ்ஸுநீ - ஜெயிக்கப்போகிறார்கள், ஐதி - என்று, விஹ்ஸு - அறிந்தார்
கள், தம் - அந்த உத்காதாவை, ஸிஹ்ஸு-சீக்ரமாக அடைந்து, வஸ்வாஹ்-
பாபத்தோடே, ஸிஹ்ஸு - சேர்த்தார்கள், யம் - யாதொரு உத்காதாவான
வன், ஸ்வாஹ் - பாபத்தோடு கூடினதோ, ஸம் - அந்த உத்காதா, யஸு-
வஸவ-ஐம் - யாதொரு இந்த, ஸு-நீரலிவ-தகாத வஸ்துவை, வஸுதி-
பார்க்கிறதோ, ஸம்-வஸவ - அப்படிப்பட்டவன் தானே, ஸ்வாஹ் - பாபத்
தோடு கூடினவன், சங்கர ராமாநுஜபாஷ்யம் முன்போலவே.

சுயஹஸுராத்ரேஹ்ஸுஹ உஜாயெதிதயெதிதெஹ்ஸுராத்ரே
ஹ்ஸுயஸ்ய யஸுராதெஹ்ஸுஹொமஸம் டெவெஹ்ஸு சூமாயடித்ஹ்ஸுராண்
ஸு-ஸுணாதித டாஹ்நெதெவிஹ்ரநெநெவெந உஜாத்ராதெஹ்ஸுநீ
திதலேஹ்ஸு-வாஹ்நாவிஹ்ஸுயஸுஹ்வாஹ் யடெவெஹ்ஸுநீரலிவ
ஸு-ஸுணாதிஸிவவஸ்வாஹ் ||௧௪||

(ப் - ம்.) சுயஹ-அதற்குப் பிற்பாடு, ஸுராத்ரம் - காதுக்கபிமான
தேவதையை, ஹம் - நீ, நம் - எங்களுக்கு, உஜாய - உத்காதாவின் வேலை
யைச் செய், ஐதி - என்று, ஹவஃ - சொன்னார்கள், தயெதி - அப்படி
யென்று, தெஹ்ஸு - அந்தத் தேவர்களின் பொருட்டு, ஸுராத்ர-காதானது,
உஜாயஸு - பாடிற்று, ஸுராதெ - காதில், யம் - யாதொரு, ஹொம் -
சுகமோ, தம் - அதை, டெவெஹ்ஸு - தேவர்களின் பொருட்டு, சுமாயஸு-
பாடிற்று, யஸு - யாதொரு, சுஹ்ராண் - நல்ல வஸ்துவை, ஸு-ஸுணாதி -
கேட்கிறதோ, தஸு - அந்தை, சூத்மி - தன்பொருட்டு, சூமாயஸு-பாடிற்று,

கயஹைரீராவ நுஃபுரணலேவஹுத உத்யாபெதிதயெதிதெஹு
 வ்ணஷபுரண உத்யாபெதி விஃபுரெநம்விவெம் உத்யாபுரெதிஷுஷு
 திகலிஷுஷு வாஹநாவிஷுஷு ஸபயாபுராதபுரீகாபெஷுஷுஷு
 ஸெவெதிவத் ஹெவியத் ஸபநாவிஷுஷுவாவிநித ஸஹுதிதாபெ
 வாஹவபுரார ஸுராவத்யுதநாவாராயுதிஷுஷுவாபுராத
 வெபுரஹதிபவ்ணயவெபு ||கசு||

(ப் - ம., கயஹ - அதற்குப் பிற்பாடு, உத்யா - இந்த, ஸுத்யா - முதல்
 திலிருக்கிற, புரண - ப்ராணவாயுவ, ஸா - நீ, நீ-எங்களுக்கு, உத்யா -
 உத்காதாவின் வயலையச் ச்சம், உதி - என்று, ஹவய - சொன்னார்கள்,
 தயெதி - அப்படி என்று, தெய - அந்தத் தேவர்களின் பொருட்டு,
 வ்ணஷ - இந்த, புரண - ப்ராணானது, உத்யாப - பாடிற்று, தெ -
 அந்த அசுரர்கள், ஸெநமவெ - இந்த, உத்யாபு - உத்காதாவிலே,
 நீ - நம்மை, ஸெதிஷுஷு - தெயிக்கப்போகிறார்கள், உதி - என்று,
 விஷு - அறிந்தார்கள், தா - அந்த உத்காதாவை, ஸவிஷு - சீக்ரமாக
 அடைந்த, வாஹநா - பாபத்தோடே, ஸவிஷு - சீக்க ஆஸைப்பட்டார்
 கள், ஸு - அது, பபா - எப்படி, ஸபாப - தல்லை, புரீகா - அடை
 ந்து, வெஷு - மண்ணு நனையாடானது, விஷுவெ - எசத்தையடை
 யுமோ, வ்ணய - இந்த ப்ரகாரம், வ்ணய ஹவய - இப்படித்தான், விஷுவ
 லாநா - பொடியாக ஆசான்மொண்டு, விஷுவய - அந்நீதிமாக ப்ரகா
 ரின்றுமொண்டு, விநெஷு - நாசமடைந்ததுகள், தக - அதற்குப்
 பிறகு, வெஷு - தேவர்கள், ஸவய - தெயித்தவர்களாக ஆனார்கள், ஸவ
 ரா - அசுரர்கள், வ்ராவய - தோல்வியடைந்தார்கள், நீ-எவன், வ்ணய -
 இந்த ப்ரகாரம், வெஷு - அறிகிறேன், ஸு - அவன், ஸுஷு - நல்ல மன
 தோடு, (யுஷு - கூடினவனாக), வயதி - ஆகிறான், ஸவ - இவனுடைய,
 விஷு - தலைவன் பண்ணிகிற, ஸுராத்யு - சத்துருவானவன், வாஹா -
 பாபமும், வ்ராவயதி - தோல்வியடைகிறது.

(ஸ்ர - ஹ.) தேவர்கள் ப்ராணவாயுவக்கபிமான தேவதையை உத்காதாவாக நிய
 மித்து அதிலு் சாஸ விரத்தினுண்டான கர்மங்களும் ஞானங்களும் மமஸ்கி இந்த
 லோகத்தின் பயனைக் கொய்க்கத்தக்க அறிவுகளும் சர்மங்களும் குறைந்து தேவர்களாக
 விருத்தியை அடைந்தார்கள். எவன் இதை அறிகிறானோ அவனுடைய பாபங்களும்
 சத்துருக்களும் ஒழிந்து ப்ரஜாபதி சுவரூபியாய் ஆய்விடுகிறான்.

(ஸ்ர - ஹ.) தேவதைகள் உத்காதாவை ப்ராணவாயுவாகத் தியானப்பண்ணி அக
 ளுல் அசுரர்களை ஜெயித்துத் தாங்கள் வெற்றி யடைந்தார்கள். எவன் இப்படி அறிகிற
 னோ அவன் நல்ல மனதுடையவனாவன் அவனுடைய சத்துருக்களும் பாபங்களும் ஒழி
 ந்து விடுகின்றன.

தெஹொயுஃஹநு வெரஹிஷுந ஹபிலெதெத்யபாவெஷு
 ரிதிவொயாவஸுசுமிரவொஃஜுநாநி விரஸு ||கசு||

(1970-1971-ஊர்) தார் என்று பெயர்கொண்ட மும்பாளானவன்கிற தேவதை யானது வாக் முதலான தேவதைகளின் ஆதரவுகளால் சேர்க்கப்பட்ட மேற்கூறிய பெயர் முதலான பாய்க்கின் நீக்கித் திரேபுதகலின் ஸ்வரீதா விட்டபடி ஆண்டால் பாவ தீதைய கண்டயக்கடாடுகின்ற எண்ணத்தால் இந்த இடங்களில் பிறப்பு மரணம் இவைகளால் ஆண்டபாயலிருக்கவேண்டிய பரமதீததாதீதத் செய்யவேண்டியது.

(ப் - ம்.) லாவாவனஷா - அந்த இந்த, டெவதா - ப்ராணதேவதை யானது, ணதாவா - இந்த, டெவதாநா - வாக் முதலான தேவதைகள் ஞடைய, வாஹாம் - பாபமாகிற, ஸ்ரீகிருஷ்ண - மிருத்துவை, சுவஹித் - நீக்கி, சம - பிறகு, ணநா - இந்த வாக் முதலான தேவதைகளை; ஸ்ரீகிருஷ்ண - மிருத்துவைத்தான்ம அடைவித்தது. அதாவது பாவத்தை நீக்கின தங்கள் தன்மையை யடைவித்தது.

[illegible]

(ஸ் - ஈா - ஹ.) பாபத்தில் நின்றும் விடுவிக்கப்பட்ட வாக்கானது அக்நியாயிருந்தது. (அதாவது) எப்பொழுதும் வாக்குக்கு அபிமானிதேவதை அக்நியாயிருந்தபோதி

ஹம் பாபம் நீங்கினபடியால், 'அத்யராமஸ்யராமத்வம்' என்கிறதுபோல பாபத்தை நீக்கிப் ப்ரகாசிக்கிறது என்று கருத்து.

சுயபுராணத்திவஹஸி | ஸயஜாஜீத்யுஜித்யுஜிவ்யுத | ஸவாயுரா ஹவஸி | ஸொயஸவாயுஃவரெணஜீத்யுஜித்யுஜித்யுஜிவவதெ ||உ௨||

(ப - ம்.) சுய - பிறகு, புராணம் - மூலக்க, சுத்யவஹஸி - தாண்டி வைத்தது, ஸி - அந்த மூலமானது, யஜா - எந்தக் காலத்தில், ஜீத்யுஜி - பாபத்திலிருந்து, சுத்யுஜிவ்யுத - விடுவிக்கப்பட்டதோ, ஸி - அதுவானது, வாயுஜி - வாயுவாக, ஹவஸி - ஆயிற்று, ஸொய - அந்த இந்த, வாயுஜி - வாயுவானது, சுதித்யுஜி - தாண்டினதாக, வரெணஜீத்யுஜி - மிருத்து வுக்குமேலே, வவதெ - வீசுகிறது.

(1௫0 - ௫௦ - ௫௦) பதார்த்தம்போலே இரண்டு பாஷியக் கருத்தும்.

சுயவக்ஷாஸுத்யவஹஸிஜித்யுஜித்யுஜிவ்யுத | ஸசுஜித்யுஜி ஹவஸி | ஸொஸவாயுஃவரெணஜீத்யுஜித்யுஜித்யுஜிவவதி ||உ௩||

(ப - ம்.) சுய - பிறகு, வக்ஷா - கண்ணை, சுத்யவஹஸி - தாண்டி வைத்தது, ஸி - அந்தக் கண்ணானது, யஜா - எந்தக் காலத்தில், ஜீத்யுஜி - மிருத்துவிலிருந்து, சுத்யுஜிவ்யுத - விடுவிக்கப்பட்டதோ, ஸி - அதுவானது, ஸுஜித்யுஜி - சூரியனாக, ஹவஸி - ஆயிற்று, ஸொஸவ - அந்த இந்த, ஸுஜித்யுஜி - சூரியனானவன் சுதித்யுஜி - தாண்டினவனாக, ஜீத்யுஜிவரெண - மிருத்துவுக்குமேலே, வவதி - காந்திருள்.

(1௫0 - ௫1 - ௫௦) பதார்த்தம்போலே இரண்டு பாஷியமும்.

சுயபுராணத்திவஹஸி | சுஜித்யுஜித்யுஜித்யுஜிவ்யுதமாத்ஸொ ஹவஸி | ஸொஸவாயுஃவரெணஜீத்யுஜித்யுஜித்யுஜிவவதி ||உ௪||

(ப - ம்.) சுய - பிறகு, புராணம் - காலது, சுத்யவஹஸி - தாண்டி வைத்தது, ஸி - அந்தக் காலமானது, யஜா - எந்தக் காலத்தில், ஜீத்யுஜி - மிருத்துவிலிருந்து, சுத்யுஜிவ்யுத - விடுவிக்கப்பட்டதோ, ஸி - அவை களை, ஸி - திக்கெவனாகளாக, ஹவஸி - ஆயின, தாஜித்யுஜி - அந்த இந்த, ஸி - திக்கெவனாகள், சுதித்யுஜி - தாண்டினவைகளாக, வரெணஜீத்யுஜி - மிருத்துவுக்குமேலே, வவதி - ப்ரகாசிக்கின்றன.

(1௫0 - ௫௦ - ௫௦) பதார்த்தம்போலே இரண்டு பாஷியமும்.

சுயபுராணத்திவஹஸி | சுஜித்யுஜித்யுஜித்யுஜிவ்யுத | ஸவக்ஷாஸு ஹவஸி | ஸொஸவாயுஃவரெணஜீத்யுஜித்யுஜித்யுஜிவவதி ||உ௫||

(ப - ம்.) சுய - பிறகு, வக்ஷா - மனதை, சுத்யவஹஸி - தாண்டி வைத்தது, ஸி - அந்த மனதானது, யஜா - எந்த காலத்தில், ஜீத்யுஜி - மிருத்து வில் நின்று, சுத்யுஜிவ்யுத - விடுவிக்கப்பட்டதோ, ஸி - அதுவானது,

வநூரோ - சந்திரனாக, சுலவஸ - ஆயிற்று, ஸொஸுன-அந்த இந்த, வநூரோ - சந்திரனாவன், சுதிசூரூதோ - தாண்டினவனாக, வஸுனஸூதூ - மிருத்து வுக்குமேலே, ஸாதி - விளங்குகிறான், ஸவா - இந்த ப்ரகாரம், யோ-எவன், வெடி - அறிகிறதோ, ஸநம் - இவனை, ஸஸா - இந்த, டெவதா - ப்ராண தேவதையானது, ஸவம்ஸவா - இந்த ப்ரகாரம், பூதூ - மிருத்துயுவை, சுதிவஸதி - தாண்டுவைக்கிறது,

(௧௦ - ௩ - ஹ.) பதார்த்தம்போலவே இரண்டு பாஷியமும்.

சுயாதெஹாஹூரோமாயஸ | யஸிகிவாஹூரோதெசுநெநெவத டிடிதஹூபுதிதிஷதி ||௨௬||

(ப் - ம்.) சுய - பிறகு, சூதூநெ - தன்பொருட்டு, சுஹூரோ-சாப்பி டத்தக் அன்னத்தை, (௩) - அன்னத்தைச் சாப்பிடும் தன்மையை, சூமா யஸ - பாடிற்று, ஹி - யாதொரு காரணத்தாலே, யஸிகிவ.கொஞ்சமேனும், சுஹம் - அன்னமானது, சுடிதெ-சாப்பிடப்படுகிறதோ, தசு-அதுவானது, சுநெநெவ - ப்ராணனுலேயே, சுடிதெ - சாப்பிடப்படுகிறது, ஹ - இந்த அன்னத்தில், பூதிதிஷதி - இருக்கிறது.

(௧௦ - ௩ - ஹ.) பதார்த்தம்போலவே இரண்டு பாஷியமும்.

தெடிவாஸுபுவநெ தாவயாஹூந் ஸவபுபஹம்.தஹாதநசூமா ஸீரநமநொஸிஹநசூவஸூதிதெவெவோஸிவஸிவததி | தயெ திதந் ஸஹம் வரிணூலிஸநதஸூரூடிநெநூஹூதிதெநெநதாஸூ வுஜிஸவந் ஹவாவநந் ஸாகஸிஸிஸிவதிததூஸாநாத் ஸெ ஹ்வாஸவந.தாவதூநொஹூசயிவதிபுஸவவெடி | யஉநெஹவ வடிந் ஸூஸூபுதிவதூஸூஹூதி | நெஹவாவஹூரூஹூரூ ஹவதூயயவநெவதூநஹவதி | பொவெதூநஹூரூஹூவஹூ ஹூதிஸிவெஹவாவஹூரூஹூஹவதி ||௨௭||

(ப் - ம்.) தெ - அந்த, டெவா - வாக முதலான இந்திரியங்கள், யஸ - யாதொரு, சுஹம்-சாப்பிடத் தகுந்த வஸ்துவானது, (சூலி)-இருக்கிறதோ ஸதாவசுவெ - இவ்வளவான, ஸவபு - எல்லாம், ஹம் - இந்த, தசு - அப்படிப்பட்ட அன்னத்தை, சூதூநெ - தன்பொருட்டு, சூமாவோ - பாடி னும், சுலிந - இந்த, சுஹம் - அன்னத்தில், சுநம் - உனக்குப் பிறகு, மஹ் - எங்களை, சூஹூ - பாகத்தையுடையவர்களாகச் செய், ஹி - என்று, சுஸூபுவ - சொல்லின, தெவெ - அந்த நீங்கள், ரா - என்னை' சுஸிஸிஸி - சூழ்ந்து உட்காருங்கள், ஹி - என்று, பூரணம் - ப்ராண னுது, சுஸுலீ - சொல்லிற்று, தயெதி - அப்படியென்று, தம் - அந்த ப்ராணனை, ஸஹம் - நானுபக்கத்திலும், வரிணூலிஸம் - சூழ்ந்து உட்கா ர்த்தன, தஸூ - ஆதலால், யஸ - யாதொரு, சுஹம் - அன்னத்தை

சுமெந - ப்ராணனாலே, சுத்தி - சாப்பிடுகிறானே, தெந் - அந்த அன்னத்
 தினாலே, ஊதாஃ - இந்த வாக்குதலான தேவதைகள், சுபுணி - திருப்தி
 அடைகிறார்கள். யஃ - எவன், ஊவ - இந்த ப்ரகாரம், வெடி - அறிகிறானே,
 ஊந - இவனை, ஊவஹவா - இந்த ப்ரகாரம், ஸாரஃ - பந்து ஜங்கங்கள்,
 சுவிஸுவிஸுணி - சூழ்ந்து உட்காருகிறார்கள், ஸாமாஃ - பந்து ஜங்களுக்கு,
 ஊதா - ரக்ஷிக்கிறவனாகவும், ஸ்ரேஷ்ட - உயர்ந்தவனாகவும், வுரவனதா -
 முன் சொல்லுகிறவனாகவும், சுஹாடி - அன்னத்தைச் சாப்பிடுகிறவனாகவும்,
 சுபிவதி - யஜமானனாகவும், ஹவதி - ஆகிறான், ய-உ-ஹ - எவன், ஸெ
 ஷ - பந்து ஜங்களுக்குள், ஊவஹி - இப்படித் தியானம் செய்கிறவ
 னைக் குறித்து, ப்ரதிவதி - சத்துருவாக, வுஹிஷதி - ஆகவேண்டுமெ
 ன்று இச்சிக்கிறானே, ஸஃ - அவன், ஹரெஹி - தன்னால் காப்பாற்றக்
 கூடிய பத்தி பிள்ளைகள் முதலியவர்களுக்கு, சுஹ - போதுமானவனாக,
 ஊஹ-ஊவ-ஹவதி - ஆகிறானில்லை அதாவது அவர்களைக் காப்பாற்றச் சக்தி
 யற்றவனாகிறான், சுஹ - பிறகு, யவவ - எவன் தானே, ஊத - இப்படி
 அறிபுகிறவனை, சுஹ-ஹவதி - அனுஸரித்திருக்கிறானே, யாவா - எவன்
 தான், ஊதஹ - இவனை அனுஸரித்து, ஹரஹி - தன்னால் காப்பாற்றக்
 கூடிய பத்தி பிள்ளைகள் முதலியவர்களை, வுஹிஷதி - காப்பாற்ற இச்சி
 க்கிறானே, ஸஹவ - அவன்தானே, ஹரெஹி - தன்னால் காப்பாற்ற
 க்கூடிய பத்தி பிள்ளைகள் முதலியவர்களின் பொருட்டு, சுஹ - போதுமான
 வனாக, ஹவதி - ஆகிறான் அதாவது அவர்களைக் காப்பாற்றப் போதுமான
 சக்தியுள்ளவனாகிறான்.

(ஸஃ - ஸா - ஹ) பதார்த்தம்போலவே இரண்டு பாஷ்யமும்.

ஸோயாஸுக்ரோமிரஸோமாநாந் ஹிரஸஃப்ராணாவாomaநா
 ந்ரஸஃ ஸ்ராணாவஹிவாomaநாந் ரஸஸஸாடிஸாதுஸாஜாomaநா
 ணஉதூதிததெஷுதஹுஷுஷுவஹிவாomaநாந்ரஸஃ ||

(ப் - ம்.) ஸஃ - அந்த ப்ராணன், சுயாஸு - அயயாஸ்யன் என்கிற பெ
 யர்கொண்டவன், ஸ்ரோமிரஸஃ - ஆங்கிரஸனென்கிற பெயர்கொண்டவன்,
 சுomaநா - அவயவங்களுக்கு, ரஸோஹி - ஸாரமன்றோ, ஸ்ரணாவா -
 ப்ராணன்தானே, சுomaநா - அவயவங்களுக்கு, ஸாரஃ - சாரம், ஹி -
 யாதொரு காரணத்தாலே, ஸ்ரணாவா - ப்ராணன்தானே, சுomaநா -
 அவயவங்களுக்கு, ரஸஃ - சாரமோ, தஸாஸ - ஆகையாலே, யஸாஸ -
 சுஸாஸ-ய - எந்த ஒரு, சுomaஸ - அவயவத்தில் நின்றும், ஸ்ராணஃ -
 ப்ராணனானது, உசுக்ரோதி - உயரக்கிளம்புகிறதோ, தஸ-அப்பொழுது
 தானே, தஸ - அந்த அங்கமானது, ஸுஷுதி - உலர்ந்துபோகிறது, ஊஷ
 ஹிவா - இந்த ப்ராணன்தானே, சுomaநா - அவயவங்களுக்கு, ரஸஃ - சாரம்.

சொல்லுகிறது, ஸ்ரீ - சொல்லத் தகுந்த வஸ்துவச் சொல்லுகிற அமரன்
 ன்கிறது. இங்கு ப்ராணனைச் சொல்லுகிறது, ஸ்ரீ அந்த வாக்கும், ஸ்ரீ -
 ப்ராணனும், உதி - என்று சேர்க்கப்பட்டு, ஸ்ரீ (ஸாம்மம் என்னப்பட்டது);
 ஸ்ரீ - ஆகையாலே, ஸ்ரீ - ப்ராணனுலே ப்ரயோகிக்கப்பட்ட ஸ்வாக்கூட்
 டமான ஸாமத்திற்கு, ஸ்ரீ - ஸாமமென்கிற பெயர், யக்-உ-வனவ -
 யாதொரு காரணத்தினால்தான், ஸ்ரீ - எழும்பினும், ஸ்ரீ -
 துல்லியமே, ஸ்ரீ - கொச்சையாக, ஸ்ரீ - துல்லியமே, நாமெந் -
 யானையோடு, ஸ்ரீ - துல்லியமே, ஸ்ரீ - இத்த, ஸ்ரீ - மூன்றுகளான,
 கொடுக்கெ - உலகங்களோடு, ஸ்ரீ - துல்லியமே, ஸ்ரீ - இத்த - இத்த
 ஸ்வெபுண-சகல வஸ்துக்களோடு, ஸ்ரீ - துல்லியமே, தலக-உ-வனவ -
 ஆகையாலேதான், ஸ்ரீ - ஸாமமென்று பெயர்பெற்றது, ய - யாதொருவன்,
 வனக - இத்த, ஸ்ரீ - ஸாமமென்று பெயர்பெற்ற ப்ராணனை, வனவ -
 இத்த ப்ரகாரம், வெடி-தீயானம் பண்ணுகிறதே, ஸ்ரீ - அவன், ஸ்ரீ - தெ-
 வியாபரித்திருக்கிறான், ஸ்ரீ - ஸாமமென்று சொல்லப்பட்ட ப்ராணனே
 வாதகியுடைய, ஸ்ரீ - சமான போதத்தையும், ஸ்வொகதாம் -
 சமான உலகத்தையும், இயதி - ஜயிக்கிறான் அதாவது அடைகிறான், (ஸ்ரீ)
 ஸ்ரீ - ஸாமமென்று ப்ராணனேவதைக்கு, ஸ்ரீ - ஸமானபோக
 த்தை, ஸ்ரீ - அனுபவிக்கிறான், ஸ்வொகதாம் - ஸமான உலகத்தை,
 இயதி - ஜயிக்கிறான் அதாவது அடைகிறான்.

(ஸ்ரீ - ரா - ஸ்ரீ) ஸ்வர்ணங்களின் கூட்டமாகிய ஸாமவேதமும் ப்ராணனுலே
 யே சொல்லப்படுதலாலும் எழும்பு முதலான சகல சிறிய பெரிய உருக்களிலும் பசு முத
 லியவத்தில் கோர்வம் முதலிய ஜாதிகளிலும் வ்யாபரித்துச் சமமாயிருத்தலாலும் ப்ரா
 ணனுனது ஸாமமென்று சொல்லப்பட்டது. யாதொருவன் இந்த ப்ராணனை இவ்வீத
 மான உருவத்தோடு தியானம் செய்கிறானே அவன் அந்தத் தேவதையோடு சமனப்பா
 கத்தையும் அத்தேவதையினுடைய உலகத்தையும் அடைவன்.

வனவ-உவா-உதி-ஸ்ரீ-ப்ராணோவா-உதி-ஸ்ரீ-ஸ்வ-உதி-ஸ்வ-
 வா-மெவ-தீயோ-வ-தீயோ-வ-தீயோ-உதி-ஸ்ரீ || ௩௨ ||

(ப் - ம்.) வனவ-உதி-ஸ்ரீ - இந்த ப்ராணனும், உதி-ஸ்ரீ - ஸாமத்தினு
 டைய ஒருபாகமான உத்திதம் என்று சொல்லப்பட்டது, ப்ராணோவா -
 ப்ராணன் தானே, உதி - உத் என்கிற பெயர் பெற்றது, வதி - யாதொரு
 காரணத்தால், உதி - இத்த, ஸ்வ- - சகல ஜகத்தும். ப்ராணே - ப்ரா
 ணனுலே, உதி-ஸ்ரீ - தரிக்கப்பட்டதோ. வா-மெவ - வாக்குத்தானே, தீயோ-
 காந்ததைச் சொல்லும் தீதா சப்தத்தால் சொல்லப்பட்டது, உதி - உத்
 என்று சொல்லப்பட்ட ப்ராணனும், தீயோவ - தீதை என்று சொல்லப்பட்ட
 ப்ராணனுக்கு வசமான வாக்கும், உதி - என்கிற இரண்டும் சேர்ந்து சொல்
 லப்படும், ஸ்ரீ - அந்த ப்ராணனுனது, உதி-ஸ்ரீ - உத்தீதமென்று சொல்
 லப்பட்டது.

(ஸூ - ரா - ஸா) சாமவேதத்தின் ஒரு பாகமாகிய நிதநமென்கிற பாகத்தில் சொல்லப்படும் உத்கீதம் என்று சொல்வதும் இந்தப் ப்ராணன் தான் சகல ஜகத்தையும் உத்தம்பிச்சிற்படியால் அதாவது தரிக்கிறபடியால் ப்ராணனை யுத் என்றும் காகம் செய்யப் படுதலால் தீதையென்றுத் சொல்லப்பட்ட வாக்குக்குக் காரணமாயிருத்தலாலும் ப்ராணனை உத்கீதமென்று சொல்லுகிறது.

தலாவிஸுஹடிதஸெஸுகிதாநெயொராஜாநம்ஹக்ஷயஹவாவா யம் துஸ்யுநாஜா உத்யுடாநம் விவாதயதாடிபிதொயாஸ்யூம் மிரஸொ நெயுநொடிமாயடிதிவா வாவஹெவஸ்யூவெனநெயொடிமாயடிதி ||௩௩||

(ப் - ம்.) தக்-ஹா-ஃவி - மேற்கூறிய அந்த விஷயத்தில், மெட்கி தாநெயம் - சைகிதாநஸுடைய பின்னையாகிய, ஸுஹடித - ப்ரம்ம தத்த னென்கிற மகர்ஷ்யானவர், ராஜாநம் - சோமலதையை, ஹக்ஷயநு - சாப்பிட்டுக்கொண்டு இருக்கும் காலத்தில், சுயம் - இந்த, ராஜா - சோமலதையா னது, துஸ்யு - இதரனுடைய, உத்யுடாநம் - தலையை, விவாதயதாஸ் - தள்ளக்கடவது, யசு-யாதொரு காரணத்தினாலே, உத்கீ-இந்த, சுயாஸ்யூம் மிரஸூ - அயாஸ்யாங்கிரஸ் என்று பெயர்கொண்ட முக்ய ப்ராணனைவிட, சுநெயுத - வேறு தேவதையாலே, உடிமாயசு - உத்கானம் பண்ணினாலே, உதி - என்று, உவாவ - சொன்னார், ஸூ - அந்த மகர்ஷ்யானவர், வாவா-வாக்கோடுகூடிய, ஸூரணெநெய - ப்ராணனாலேயே, ஹி - யாதொரு காரணத்தினாலே, உடிமாயசு - உத்கானம் பண்ணினாலே, உதி - என்கிற (சுயுடி - அர்த்தமானது, ஸஹெயந-சப்தத்தாலே, நியுடாபிதூ - நிச்சயிக்கப்பட்டது).

(ஸூ - ரா - ஸா) மேற்கூறிய விஷயத்தில் ஒரு உபர்யானம் சொல்லப்படுகிறது. ஸசுதிதாநஸுடைய பின்னையாகிய ப்ரம்ம தத்தரென்கிற மகர்ஷ்யானவர் யச்யத் தில சோமாசத்தைய் யானம்பண்ணும் தருவாயில் இந்த அயாஸ்யாங்கிரஸென்கிற பெயர் பெற்ற முக்ய ப்ராணனைவிட வேறு தேவதையால் உத்கானம் செங்கிராக னொ அவர்கள் தலை சித்திரிப்பது என்று சொன்னார். ஆகையால் அந்த மகர்ஷ்யும் அவ்விதமாகவே உத்கானம் செய்தார்.

தஸ்யுநெஹதஸ்யுஸாநோபஸா வெடிஹவதிஹாஸ்யுஸுநேஸ்யு வெஹஸூரவவஸுதஸூடாஸவிஜூ கரிஷுநாவிஸூரரிஹத தயாவா வாலாஸாவநாஸவிஜூகூரூதஸூடிபஜெஸூரவஹேடிஷுக்ஷணவ வசுயொயஸ்யுஸம்ஹவத்ஹவதிஹாஸ்யுஸம்யவவநெத தூஜேஸம்வெடி ||௩௪||

(ப் - ம்.) ஹதஸ்யு - இந்த ஸாநோபஸாசப்தத்தால் சொல்லப்பட்ட தஸ்யுஹா - அந்தப் ப்ராணனுடைய, ஸா - தரமான ஸ்வரத்தை, யசு - யாதொருவன், வெடி - அறிகிறதே, ஹஸ்யுஹா - இவனுக்கு, ஸம் - தனமா, னது, ஹவதி - உண்டாகிறது, தஸ்யுநெஹ அந்த ஸாமத்துக்கு, ஸூரவவ கண்டத்வனிதான், ஸம் - பூஷணம், தஸூடா - ஆகையால், ஸூடிஜூம் - உத்காதாவாக இருக்கையை, கரிஷுநு - செய்யப்போகிறவனாக, வாலி - வாக் விஷயமான, ஸூரம் - கண்டத்வனியை, உஹெத - இச்சிக்கக்கடவன்,

(1960 - 1971) யாவனெருவன் சாமத்தின் வாக்கை அதிகாரமே அவன் இந்த உலகத்தில் நீடு வாழ்கிறான். வாக்கில்தான் இந்த முடிப ப்ராணனருந்துகொண்டு இந்த ஸாமமானது காணம்செய்யப்படுகிறது. சிலர் முன்கூறப்பட்ட ஆன்மம் என்கிற பெயர்கொண்ட சரீரத்தில்தான் ப்ராணன் இருந்து ஸாமகாணம் செய்யப்படுகிறதென்று சொல்லுகிறார்கள்.

[illegible]

(ப் - ம்) கூடி - அதற்குப் பிறகு, கூதீ - ஆலையாலே, வவ்வோநாநா
வெய - மூன்றுபமானம் என்னப்பட்ட ஸ்தோத்திரங்களுக்கு, கூலூரொரா
ஊர் - அப்பியாரோஹமென்று சொல்லப்பட்ட மந்திரம் அதாவது ப்ரம்மலோ
கத்தில் ஏற்றி வைக்கையால் அப்பியாரோகமென்று பெயர் படைத்தது,
ஸீவெய - அந்த, ஹ ஹோதா - ப்ரஸ்தோதா வென்று சொல்லப்பட்ட
ருத்வீக்கானவன், ஸாபி - ஸாமவேதத்தை, ஹ ஹூதி - ஆரம்பிக்கிறான்,
ஸீ - அந்த ப்ரஸ்தோதாவானவன், யத்ரி - எந்தக் காலத்தில், ஹூஸூபாஸீ -
ஆரம்பிக்கக்கூடவனோ, தஸி - அக்காலத்தில், வனூதாதி - இந்த மந்திரங்களை,
ஜவெஸி - ஜபிக்கக்கூடவன், (சுஸுதொரோஸுதூயதவெஸோரோஜோதிமுகி
உய்யுதெயூரோயூதும்மய) உதி - என்று, ஸீ - அந்நியஜமானானவன்,
யஸி - யாதொரு காரணத்தாலே, (சுஸுதொரோஸுதூய) உதி - என்று,
சூஹ - சொல்லுகிறானோ, சுஸுஸ்வபாவமான கர்மங்களை அறிகிறதானது,
யூதூஃ - மரணத்திற்குக்காரணம், (ஈ) சுஸூபா - சம்சாரமே, யூதூஃ -
மரணகாரணம், ஸுஸி - சாஸ்திரத்தில் சொல்லப்பட்ட கர்மங்களின் ஞ்ஞா
னமே, சுஜூதம் - மரணமில்லாதது, (ஈ) ஸுஸி - ப்ரம்மஞ்ஞானமே, சுஜூதம் -

மரணமில்லாதது, பூதெத்ரார் - மரணகாரணமானதில் நின்றும், ரோ - என்னை, சுபூதம் - மரணகாரணமல்லாத சாதகத்தை, மடீய - அறியவை, ரோ - என்னை, சுபூதம் - மரணமில்லாதவனாக, கூடா - செய், உதி - என்கிற, வனதெடிவ - இதைத்தானே, சூஹ - சொல்லுகிறான், ரோ - என்னை, தலீஸி - இருட்டில் நின்றும், ஜெராகி - ப்ரகாசத்தை, மடீய - அடையவை, உதி - என்று, (சூஹ - சொல்லுகிறான்), பூதெத்ரார் - மரணகாரணமானது, தலீ - அக்யானம், ஜெராகி - ப்ரகாசமான க்யானமானது, சுபூதம் - மரணகாரணமல்லாதது, ரோ - என்னை, பூதெத்ரார் - மரணகாரணத்தில் நின்றும், சுபூதம் - மரணகாரணமல்லாததை, மடீய - அறியவை, சுபூதம் - மரணமில்லாதவனாக, ரோ - என்னை, கூடா - செய், உதி - என்கிற, வனதெடிவ - இதைத்தானே, சூஹ - சொல்லுகிறான், பூதெத்ரார் - மரணத்தின் காரணத்தில் நின்றும், ரோ - என்னை, சுபூதம் - மரணகாரணமல்லாததை, மடீய - அறியவை, உதி - என்று, (சூஹ - சொல்லுகிறான்), சுபூ - இந்த மந்திரத்தில், திரொலித லிவ - மறைத்ததுபொலிக்கும் அர்த்தமானது, நாலி - இல்லை, கூடி - இவ்வண்ணம் யஜமானன் உச்சானம் செய்த பிறகு, யாதி - யாதொரு, உதிராணி - வேறுகிய, ஹோத்ராணி - ஸ்தோத்திரங்களோ, தெஷா - அந்த ஸ்தோத்திரம் பண்ணும் காலத்தில், சூதெந - தன்பொருட்டு, கூஹாடி - ப்ராணாக இருக்குகையை, சூமாயெசி - கானம் செய்யக்கடவன், தலூசி - அந்தக் காரணத்தினாலேயே, தெஷா - அந்த ஸ்தோத்திரங்கள் செய்யுங் காலத்தில், யா - யாதொரு, கூடே - ஆசைப்படும் வஸ்துவை, கூடியெத - இச்சிக்கக்கடவனோ, தா - அந்த, வரா - வரத்தை, வுணீத - வரிக்கக்கடவன், வலவாஷி - அந்த இந்த, வனவாலிசி - இந்த ப்ரகாரம் அறிந்த, உதீதா - உத்தாதாவானவன், சூதெநவா - தன்பொருட்டாவது, யஜோநாயவா - யஜமானன் பொருட்டாவது, யா - யாதொரு, கூடே - ஆசைப்படத்தக்க வஸ்துவை, கூடியெத - இச்சிக்கிறனோ, தா - அதை, சூமாயதி - கானம் பண்ணுகிறான், தஹாவனதசி - அந்த இந்த ப்ராணத்தின் உபாஸனமானது, ஹோகஜிஷெவ - உலகத்தைச் சாதிக்கிறதுதான், யா - யாதொருவன், வனதசி - இந்த, லாபி - சாமுபிபான ப்ராணனை, வனவா - இந்த ப்ரகாரம், வெடி - அறிகிறனோ, கூவோகிதாயாவனவ - உலகத்திற்கு யோக்யனல்லாத தன்மைக்குத்தானே, நாலி - ப்ரார்த்திக்கிறதுலி.

(ஸ்ர - ஸா - ஹ.) பதார்த்தம்போலக் கருத்து.

சுய உதயம் ஸ்ரீ ஹ்ருணம்.

ஹரிஃஷ்டு || சூடுதவெழிசூலீசுவர-ஷலியம்ஸொந-வீக்ஷு
நாநுஜாதநாவஸு சஸொஹ்ஸ்வீத்யெவ்யாஹாநதொஹநாபா
ஹஸ்தஸாடிவெதஹ்ஸாபிம் சூதொஹ்ஸிபிதெத்யவாது உகூயா
நுநாபிபஸுமெதயவஸுஹவதி வஸப்தெநூஸா தவ்ஸூதவ்ஸாநு

வாஹு ஓளஷத்ஸூராத்-ஈ-ஷ ஓளஷதிஹவெவஸகம் பொஹூத்
ரோஹ-ஹேஷதிபவ்வவெஷ || ௩௮ ||

ம், சூரெதீவ - மேற்கூறிய க்யாகர்மங்களுக்குப் பலமான ப்ர
ஜாபதிமென்று சொல்லப்பட்ட ப்ரம்மம்தானே, ஐஃ - இந்தப் ப்ரதங்களுகத்
தோற்றப்பட்ட வஸ்துக்களோடு ஒன்றாக, சுஹி - வேறு சரீரம் உண்டாவ
தற்கு முன், சூலீஸ - இருந்தது, (ஸ) ஐஃ - இப்பொழுது கண்ணுக்குப்
புலப்பட்ட உலகமானது, சுஹி - ஸ்ருஷ்டிகாலத்திற்கு முன், வாஹு
லிய - புருஷனுடைய ஆகாரம்போன்ற ஆகாரத்தையுடைய, சூரெதீவ -
ப்ரம்ம ஸ்வரூபமாகவே, சூலீஸ - இருந்தது, (ஸ) வாஹுலிய - புரு
ஷனுடைய ப்ரகாரமா இருக்கிற, ஸஃ - அந்த ப்ரம்மதேவனும், சுஹி -
ஆலோசனைசெய்து, சுஹி - வேறே வஸ்துவை, சூதநஃ - கர்மகாரண
ரூபமான ப்ராணபிண்டத்திற் காட்டிலும், நாவபுரஸ - பார்க்கவில்லை, (ஸ)
ஸஃ - அந்தப் ப்ரம்மமானது, சுஹி - ஸாக்ஷாத்கரித்துப் பார்த்து,
சூதநஃ - தன்னைக் காட்டிலும், சுஹி - வேறையாகப் பிரிக்கப்பட்ட வஸ
்துவை, நாவபுரஸ - பார்க்கவில்லை, (ஸ) சுஹி - ஆதிகாலத்தில்,
ஸஃ - அந்த ப்ரஜாபதியானவன் (ப்ரம்மமானது), சுஹி - என் இருக்
கிறேன், உதி - என்று, வுஹஸ - சொன்னான், ததஃ - ஆகையாலே,
சுஹி - அகம் என்கிற பெயரானது, சுஹி - உண்டாயிற்று, தஸாஸ -
ஆகையாலே, வாஹுலிய - இக்காலத்திலும், (ஸ) - நுனமானது, சூதி
தீதஃ - யார் என்று கேட்கப்பட்டதாக, சுஹி - முதலில், சுஹி - என்
துவன், உஹி - என்றுதான், உஹி - சொல் - ஹி - பிறகு,
சுஹி - வேறான, தா - பெயரை, ப்ரஹ்மதி - சொல்லுகிறது, சுஹி -
இவனுக்கு, யஃ - எந்தப் பெயரானது, உஹி - இருக்கிறதோ, யஃ - யாதொரு
காரணத்தால், ஸஃ - அந்த ப்ரம்மனானவன், வுஹஸ - கர்மக்யானங்களால்
ப்ரஜாபத்யத்தை அடைபவர்க்கு முத்தினவனாக, சுஹி - இந்த, ஸுஹி
ஸாஸ - எல்லா உபாஸகனைக் கூட்டத்தில் நின்று, ஸுஹி - எல்லா
வாஹு - தியானம் செய்வதற்குத் தடையான பாவங்களை, ஓளஷ -
கொளுத்திற்றே, தஸாஸ - ஆகையாலே, வாஹு - புருஷன் என்று பெ
யர்கொண்டான், (ஸ) யஃ - யாதொரு காரணத்தினாலே, ஸஃ - அந்தப் ப்ரம்
மமானது, வுஹி - முத்தினதோ, (யஃ - யாதொரு காரணத்தினாலே),
சுஹி - இந்த, ஸுஹி - எல்லாப்பொருளில் நின்று, ஸுஹி -
ஸகலமான, வாஹு - பாவங்களை, ஓளஷ - கொளுத்திற்றே, தஸாஸ -
ஆகையால், வாஹு - புருஷன் என்று சொல்லப்படுகிறது, (ஸ)
தஸாஸ - ஆகையாலே, வாஹு - மனிதனானவன், ஓளஷ - பாவங்க
ளைப்போக்குகிறான், யஃ - யாதொருவன், சுஹி - இந்த உபாஸனைகளைக்காட்
டிலும், வுஹி - முத்தினவனாக, வாஹு - ஆகவேண்டிமென்று இச்

சிக்கிறுதே, தம் - அவனை, ஸம்-அந்த உபாஸகனுனவன், ஓளஷதி-கொஞ்
த்துகிறான், யம் - யாதொருவன், ணவம் - இவ்வண்ணமாக, வெஷம் - உபாஸி
க்கிறுதே, (ஈம்) யம் - யாதொருவன், ணவம் - இவ்வண்ணமாக, வெஷி-அடிக்க
கடி அதுஸந்திக்கிறுதே, ஸம் - அவன், தம் - அவனை, ஓளஷதி - கொஞ்
துகிறான், யம் - யாதொருவன், க்ஷலாஸி - இந்தப் புருஷனைக்காட்டிலும்,
பவில-மும்-முந்தினவனாக, பவ-ஹிஷதி-அதவேண்டுமென்று இச்சிக்கிறுதே.

(ஸ்ரீ - ஸா - ஸா.) பதார்த்தம்போல கருத்து.

வெள்ளைத் தலாபெகாசியிலேதி | ஸ்ஹாயீக்ஷாங்கெ | ப
நாடிநாடாவிசுலாஹுனிலேதீ | ததவனவாஸுபயாபயஸூ
டினெஷுசுதிதீயாபெபயபயவதீ ||௬௬||

(ப் - ம்) ஸஃ - மேற்கூறிய ப்ரம்மாவானவன், ஸ்வெஹசி-பயந்தான், தஸூாஸி - ஆகையாலே, வணகாசி - ஒருவனாகவிருந்தால், ஸ்வெஹதி-பயப்படுகிறான், ஸொயா - அந்த இந்த ப்ரம்மாவானவன், ராஃஷாஹெஃ - யோசித்துப் பார்த்தான், யசி - யாதொரு காரணத்தினாலே, சிசி - என்னைக் காட்டிலும், சிமூசி - வேறு ஒன்றும், நாஹி - இல்லையோ, ஸூலாஹ - என்ன காரணத்தினாலேதான், ஸ்வெஹி-பயப்படுகிறேன், இதி - என்று, ததவாவ - ஆகையாலேதான், ஸஹி - இந்த ப்ரம்மாவினுடைய, ஹயா - பயமானது, வியாய - போக்குடிக்கப்பட்டது, ஸூலாஹி - எத்தக் காரணத்தாலே, ஸ்வெஹசி - பயப்பட்டான், சிதீபாவெது - இரண்டாவது வஸ்துவினாலேயே, ஹய - பயமானது, ஹவதி - உண்டாகிறது.

(ஸ்ரீ - ரா - ஹ.) பதார்த்தம்போலக் கருத்து.

[illegible]

(ப் - ம்.) ஸ்வெ - அந்தப் பரமாவே என்றும், நெருவொடு - ப்ரித
யடைபவையிலை, தவரா - ஆகையாலே, ஊகா - ஒருவனாக, ஸுருதி -
ப்ரிதியடைகிறான் இல்ல, ஸ - அந்தப் பரமாவானவர், திதி - ப்ரிதியடை
பும் வஸ்துவை, வெஹ - இச்சித்தார், யயா - எவ்வண்ணமாக, ஸுபா -
ஸா - ஸ்திரீயும் புருஷனும், ஸ்வா - சித்திருக்கிறார்களா, ஊ
தாவா - இந்தப் பரமணமாக, ஸுஹ - அந்தப் பரமாவானவர், ஸு
ஆனார், ஸ - அந்தப் பரமாவானவர், ஹரி - இந்த, ஸுதா - சரீரத்
தைத்தானே, வெயா - இரண்டு பங்காக, ஸுபா - தள்ளினார், த
ஆகையாலே, பதி - பதியென்றும், பதி - பதியென்றும், ஸு

தாம் - ஆனார்கள், தஸ்யாஸி - ஆகையாலே, யாஜ்ஞவல்கிரி - யாக்குவல்கரின் பிள்ளையான மகர்ஷியானவர், ஐதி-இந்தச் சரிமரமானது, ஸி - ஆத்மாவுக்கு, சுய-ஸ்வமுதேவ - பேர்பாதி பிளக்கப்பட்டதுபோல, ஐதிஹ - என்று, சூஹஸி - சொன்னார், தஸ்யாஸி - ஆகையாலே, சுயம் - இந்த, சூகாஸி - ஸ்திரீபாகமான இடமானது, ஸ்ரீபா - ஸ்திரீயினாலே, பபிரஸுதவனவ-பூரிக்கப்படுகிறதுதானே, தாம் - அந்த ஸ்திரீயை, ஸிஹவஸி - செர்த்தார், ததி - ஆகையாலே, உத-உஷிர் - மனிதர்கள், சுஜாயதி - உண்டானார்கள்.

(ஸ - ரா - ஹா.) இந்தச் சாரணத்தினாலேயும் மேற்கூறிய ப்ரம்மாவானவர் சம்சார மார்க்கத்தைத் தாண்டவில்லையென்று சொல்லப்படுகிறது. அந்த ப்ரம்மாவானவர் தான ஒருவனாக இருப்பதால் ப்ரீதியை யடைவதில்லை. அந்தச் சாரணத்தினாலேயும் இப்போதும் இவ்வுலகத்தில் ஒருவனாக ப்ரீதியை யடைகிறதில்லை. அந்த ப்ரம்மாவானவர் தான் ப்ரீதியை யடைவது ஒருவந்திரவஸ்தவை இச்செத்தார் தான் நினைத்தவுடனே இவ்வுலகத்தில் ஸ்திரீயும் பருவனும் எந்த வகையில் இப்பார்க்கலோ அந்த கனவாக ஆய்விட்டார். இந்த ஆத்மாவையே நிரந்தரமாகப் பிரித்தார். அப்படிப் பிரித்தச் சாரணத்தினாலேயே இவ்வுலகத்தில் பதிபென்றும் பத்ர்மென்றும் ஏற்பட்டன. யாக்குவல்கரிய் என்று சொல்லப்பட்ட மகர்ஷி ப்ரம்மாவானவர் செம்மைதந்தருமுன் இந்த ஆத்மாவானது பாதிப் பிளக்கப்பட்டதாக யிருந்தேறென்று சொன்னார் ஆகையால் அந்த ஸ்திரீயினாலேயே பெர்பாதிபாகமும் சலியானத்தின் பிரகாரம் பிளக்கப்படுகிறது. அந்த ப்ரம்மாவும் அந்த ஸ்திரீயைப் புணர்த்தார். அதினால் மனிதர்கள் உண்டானார்கள்.

லொஹைரீக்ஷாஹித்ரு, சுயாநுரோத நவனக ஜநஉகாஸாஹவதி |
ஹனத்ரொஸாநீ திலாமளரஹவஸி | ஐஷஹதாஸூநீஸ வெவாஹவது
தொமாவொடஜாயத வ்வவெதராரஹவஸுஸுததொமடிஷிதராமடிஷி
ஹததாஸூநீஸவெவா ஹவதுதவனகஸமஹிஜாயதாஜதாராஹவஸுஸுத
தொரொடவிஷிதராரொஷி உதாஸூநீஸவெவாஹவதுதொஜாவபொஜாய
ஹெவஹெவயடிஷிஹிதாஸூநீஸவெவாஹவதுதொஜாவபொஜாய

(ப் - ம்.) ஸா உஹா - அந்த ப்ரசித்தையான, ஐய-இந்தச் சதநுபையென்று பெயர்கொண்ட கன்னிகையானவள், டா - என்னை, சூத்யநவனவ - தன்னிடத்தில் நின்றும்தானே, ஜநஉகா - உண்டாக்கி, ஸாஹவதி - புணருகிறார், ததி - ஆகையாலே, திரொஸாநி - வேறு உருவத்தால் மறைவேனாக, ஐதி - என்று, ஸூகாஸி - யோசித்தான், ஸா-அந்தச் சதநுபையானவள், ஸி - பசுவாக, ஸஹவஸி - ஆனான், ஐதஸி - வேறாகிய மனுவென்று பெயர்கொண்ட ப்ரம்மாவானவர், ஐஷஹி - காளைமாகவும் ஆனார், தாம் - அந்தப் பசுவை, ஸிஹவஹெவ - புணர்த்தார்தானே, ததி - ஆகையாலே, மாவ - பசுக்களும் காளைகளும், சுஜாயதி - உண்டாயின, உதரா - சதநுபையானவள், வயஸா - பெண் குழந்தையாகவும், சுஹவஸி - ஆனான், ஐதஸி - வேறு மனுவானவர், சுஸி - ஆண் குழந்தையாகவும், உதரா - சதநுபையானவள், மடிஷி - கழுந்தையாகவும், ஐதஸி - மனுவானவர், மடிஷி - ஆண் கழுந்தையாகவும் ஆனார்கள், தாம் - அவனை, ஸிஹவஹெவ - புணர்த்தார்தானே, ததி - ஆகையாலே, வகஸாமஹி - குளம்புள்ள

(ப் - ம்.) ஸஃ - அத்த ப்ரம்மாவானவன், சுயெதி - இந்த ப்ரகாரம், யொநெஃ - உத்தபத்திக் காரணமான, ூவாஸீ-முகத்திஸ் நின்னும், ஹவூ ஹொவ - கைகளில் நின்னும், சுஹுஃயஸீ - கடைந்தான், சுஹி - அக்தி தேவதையை, சுஸுஜித - படைத்தான், தஹாஸீ - ஆகையால், வன.தஸீ - இந்த முகமும் கைகளும், சுஹூதஃ - உள்பாகங்களில், சுஹொஃகம்-மயிரில் லாமஸிருக்கின்றன, ஹி - யாதொரு காரணத்தினாலே, யொநிஃ - யோநியானது, சுஹூதஃசுஹொஃகோ - உள்ளே மயிரில்லாததொ, தஸீ-ஆகையாலே, சுஃம் - இந்த அக்நியம், யஜி - யஜி, சுஃம் - இந்த இந்திரனை, யஜி - யஜி, உதி - என்று, யஸீ - யாதொரு, ஐஃ - இந்த வசனத்தை, வனகெகூ - ஒவ்வொரு, டெவம் - தேவதையைக் குறித்து, சூஹுஃ - சொல்லுகிறார்களோ, ஸா-அத்தத்தத் தேவதை விஷயமான வாக்கானது, வனகெஹெவ- இந்த ப்ரம்மவினுடையதானே, விஸுஷிஃ - வேறு விதமான ஸ்ருஷ்டி வனஷஉஹெவ - இந்த அக்தி முகமாகத்தானே, ஸவெஃ - சகலமான, டெவாஃ - தேவர்களும், (சுஹவ - உண்டானார்கள்), சுய - பிறகு, யஃ - யாதொரு, ஐஃ - இவ்வுலகத்திலுள்ள, சூஹுஃ - நாமுள்ள வஸ்துவோ, தஸீ - அத்த வஸ்துவை, ரெ.தஸீ - ரேதஸ்ஸில் நின்னும், சுஸுஜித - படைத்தான், தஸீ - அதுதான், ஸொஃ - சோமரசம் என்று சொல்லப்பட்டது, வனகாவஹ - இவ்வளவுள்ள, ஐஃ-இந்தச் சோமமான அக்தியானது, ஸவஃ - சகலமான, சுஹவ-போகிக்கும் வஸ்துவாகவும் ஆயிற்று, சுஹாஃஸுவ - அதைப் புசிக்கிறதாகவும் ஆயிற்று, ஸொஃவனவ - சோமரசம்தானே, சுஹ - போக்யவஸ்து, சுஹி-அக்தியானது, சுஹாஃ-அதைப் புசிக்கிறது, ஸாவனஷா - அத்த இந்த ஸ்ருஷ்டியானது, ஸூஹுஃ - ப்ரம்மாயுக்கு, சுஹிஸுஷிஃ - உத்தமமான ஸ்ருஷ்டி, யஸீ - யாதொரு காரணத்தினாலே, ஸூபஸஃ - உயர்த்த, டெவாஃ - தேவர்களை, சுஸுஜித - படைத்தானே, சுய - பிறகு, யஸீ - யாதொரு காரணத்தினாலே, டெஃ-ஸூ - மரிக்கும் தன்மைபுள்ளவனாக, சுஹூதாஃ - மரணமில்லாதவர்களை, சுஸுஜித - படைத்தானே, தஹாஸீ - ஆகையாலே, சுஹிஸுஷிஃ - உத்தமமான ஸ்ருஷ்டி, யஃ - யாதொருவன், வனவா - இந்த ப்ரகாரம், வெஃ - அறிகிறானே, (ஸஃ - அவன்), சுஸு - இந்த ப்ரம்மவினுடைய, வனகஸுஹ - இந்த, சுஹிஸுஷுஹ - உத்தமஸ்ருஷ்டியில், ஹா - ப்ரஸித்தியுள்ளவனாக, ஹதி - ஆகிறான்.

(ஸா - ரா - ஹ.) பதார்த்தம்போலவே நிரண்மபாஷியமும்.

தஹெஃதஹு-ஹொகூதஹாவீதஹாஃரெவாஹொஹெவஹொகூய தாஸனநாராயபிஹீராவஹதிதஹிஹெவூதஹி-நாரெவாஹொஹெவஹொகூயததஸனநாராயபிஹீராவஹதிலவனஷஹஹெவஹிஹிஃ சூநவாஹெ-ஹொயயாஹூரஃ | ஹூரயாஹெவஹிதஹிஹொஹொஹொ

வாவிழும் ஹாகுமாரபெதவவஸுஞ்சுதொஹி ஸபுரணெவ்வபா
 ணொநாஜெவதி வடிநாகுஸுநீஸுக்ஷுஸீஸுணநு ஸ்ரோத்ரோநாநொ
 சேநலூநடுவெஸுதாநிகடேநாஜாநெடுவஸுபொதவன்கெகுகுஹாஸெ
 நவவெஷாநுதொஹெஷொதவன்கெகுகெந வவதூரஜெதெதுவொ
 வாலீதாதுஹெதெ ஸவடவனகுவவனி ததெதஜூநீபஜேஸு ஸவட
 ஸுபடிபஜாதொநந ஹெததவடபெஷ | யயாஹவ்வவவெஷநாநாவி
 றெஷெவாகீகீடும்ஸோகும்விஷதெ | யவனவ்வெஷ ||சச||

(ப் - ம்.) தசுஹ - அந்த, ஹம் - இப்பிரபஞ்சமானது, தனிப் -
 அந்தக் காலத்தில், சுஷுராகுதம் - பெயர் உருவம் இல்லாததாக, சூவீச -
 இருந்தது, ததெவ - அந்தப் பரபஞ்சமானதுதானே, நாரேரவாஹொ -
 பெயர் உருவங்களாலே, வுராகியத - பிரிக்கப்பட்டது, சுயம் - இவன்,
 சுஸுளநாஜா - இந்தப் பெயருடையவன், ஹம்ஸுவம் - இந்த உருவமுள்ள
 வன், ஹி - என்று, தசு - ஆகையாலே, ஹம் - இந்தப் பரபஞ்சமானது,
 வனதஹுடவி - இக்காலத்திலும், சுயம் - இவன், சுஸுளநாஜா - இந்தப்
 பெயருள்ளவன், ஹம்ஸுவம் - இவ்வுருவமுள்ளவன், ஹி - என்று, நாரே
 ரவாஹொரெவ - பெயர் உருவங்களாலேதானே, வுராகியதெ - புரிக்க
 ப்படுகிறது, ஸம் - அந்த, வனஷம் - இந்தப் பரம்மானது, ஹம் - இவ்வுருவ
 ங்களில், சூநவாஹெஹொ - கங்களின் துணி முதல், ஸுவீஷம் - ப்ரவே
 சித்தது, யயா - எவ்வண்ணமாக, க்ஷுரம் - கத்தியானது, க்ஷுரயாமெ -
 உறையிலும், (யயாவா-எவ்வண்ணமாகத்தானே), விஸுஹம் - அந்தியானது,
 விஸுஹாகுமாரபெ - அரணிக்கட்டையிலும், (ஸ்ரவீஷம்-ப்ரவேசிக்கதொ,
 (யம் - யாதொருவன்), தம் - அந்தப் பரமாதமாவ, நவஸுஜி - பார்க்க
 வில்லையோ. அதாவது தியானம் செய்யவில்லையோ, ஸம் - அவன், சுஷு
 தொஹி - நிறைந்தவனல்லவன்றோ, ஸுரணெவ - உயிர்ப்பித்துக்கொ
 ண்தொனே, ஸுரணம் - ஸுரணன் என்று, நாரே - பெயரானது, வவதி -
 உண்டாகிறது, வடிந - பேசுகிறதாக, வாசு - வாக் என்றும், வஸுநு -
 பார்த்துக்கொண்டு, வக்ஷம் - கண் என்றும், ஸுணநு - கேட்டுக்கொண்டு,
 ஸ்ரோத்ரம் - காது என்றும், சீநாநம் - எண்ணிக்கொண்டு, சீநம் - மனதெ
 ன்றும், (நாரே - பெயரானது, வவதி - உண்டாகிறது), தாதி - அந்த, வன
 தாதி - இந்தப் பெயர்கள், சுஸு - இந்தப் பரப்ரம்மத்துக்கு, சுடேநாஜா
 நெடுவ - செயலினால் வந்த பெயர்கள்தான், யம் - யாதொரு, ஸம் - அந்த
 உபாஸிக்கிறவனுனவன், சுதம் - இந்தக் காரணத்தினாலே, வனகெகுகெ - ஒவ்
 வொரு வந்துவோடுகடிய பரப்ரம்மத்தை, உவாஹெ - தியானம் செய்கி
 ருநே, ஸம் - அவன், நவெஷ - தியானம் செய்கிறவனல்ல, சுதம் - எவ்வுரு
 வமும் ப்ரம்மம் ஒன்றேயாதலால், வனகெகுகெ - ஒவ்வொன்றோடுகடிய,

வணஷஃ - இந்த ஜீவனாவன், சுக்ருஷ்ணீஹி - பூர்த்தியில்லாதவனன்றோ,
ஹவதி - ஆகிறான், சூஷ்ணீஹி - ஆத்மாவென்றுதானே, உவாவீச -
தியானம் செய்யக்கடவன், சுக்ரு - இந்த ப்ரம்மத்தில், ஹி - யாதொரு கார
ணத்தாலே, ஸவெ-சகல வஸ்துவும், வண - ஒன்றாக, ஹணி - ஆகின்ற
னவோ, தசீவனதஃ - அந்த இந்த ப்ரம்மமானது சுஷு - இந்த, ஸவ-ஸ்வ -
எல்லா வஸ்துக்களுக்கும், வடி-ய - அடையத்தகுந்தது, யம் - யாதொரு
காரணத்தினாலே, சுயம் - இந்த ப்ரம்மமானது, சூதா - பரவியிருக்கிறதோ,
சுநெந - இந்த ப்ரம்மத்தினாலே, வணதஃ - இந்த, ஸவ-சகலவஸ்துவும்,
வெடிஹி - அழிகிறானன்றோ, யபாஹவெ - எவ்வண்ணமாகவோ, வடிந-
அடிவைப்பினாலே, சுந-விஷே - பின்பென்று அறிவதோ, யம்-யாதொரு
வன், வணம் - இந்த வண்ணமாக, வெடி - தியானம் செய்கிறதோ, வணம் -
இவ்வண்ணமாக, கீத- - கிர்த்திடும், ஸூகம் - புண்ணிய நாமத்தையும்,
விதெ - அடைகிறான்.

(ஸம் - ௩ - ௩௪) பதார்த்தம்போலக் கருத்து.

தஷெதஷேப்ரி வுத்ராஹேபா விதாஹேபாநுஸூதவ-
ஸூதஹேதரம் யபாநுஸூதவாநுஸூதநி விப-ஸூவாணஹே
யாச விபந் ரொஹேதீ தீஸரொஹதம்யவஸூத ஹூதநுநெஹி
யூவாவீசஸப சூதநுநெஹி பூவாவூதஹேஸூவி பூவ-யம்
கஹவதி ||சு||

(ப் - ம்) தசீவனதஃ - அந்த இந்த ஆத்மத்தவமானது, வுத்ராஃ -
பிள்ளையைக் காட்டிலும், வெயி - அதிக ப்ரியமுள்ளது, வீதாஃ - தனத்
தைக் காட்டிலும், வெயி - அதிக ப்ரியமுள்ளது, சுநுஸூத-வேறுகிய,
ஸவ-ஸ்வ - எல்லா ப்ரியவஸ்துவாக் காட்டிலும், வெயி - அதிக ப்ரிதி
யுள்ளது, யம் - யாதொரு காரணத்தினாலே, சுயம் - இந்த சூதா - ஆத்மா
வானது, சுநெந - மிகவும் நெருங்கினதோ, ஸயம் - ஒருவன், சூதநி -
ஆத்மாவாக் காட்டிலும், சுநம் - வேறு வஸ்துவை, விபம் - ப்ரியமுள்ள
தாக, ஸூவாணம் - சொல்லுகிறவனைக் குறித்து, ஸூவாச - சொல்லக்
கடவன், விபம் - இஷ்டமான வஸ்துவை, ரொஹேதீ - நிறுத்தப்போகிறான்,
ஹிஹ - என்று, -யாதொரு காரணத்தினாலே, வெதூம் - சொல்லுகைக்கு),
ஸூஸூ - ஸமர்த்ததோ, தவெய - அப்படியே, ஸூதா - ஆய்நீடும்.
சூதநுநெவ - ப்ரமாத்மாவைத்தானே, விபம் - ப்ரியமுள்ளவஸ்துவாக, உ
வாவீச - தியானம்செய்யக்கடவன், ஸயம் - யாதொருவன், சூதநுநெவ -
ஆத்மாவைத்தானே, விபம் - ப்ரியமுள்ள வஸ்துவாக, உவாவூ - தியா
னம்செய்கிறதோ, சுஷு - இவனுடைய, விபம் - ப்ரியமுள்ளவஸ்துவானது,
வூதரயம் - காசமுள்ளதாக, ஹவதிஹ - ஆகிறதில்லை.

வனதஸ்வா - இந்த ப்ரம்மத்தையே, வஸுநு - அறிந்த, (ஸு) - தியானம் செய்த, வாஷெஷம் - வாமதேவரென்கிற, ஐஷிம் - இருஷியானவர், ஸஹம் - நான், உநம் - மனு என்பவராக, சுஹம் - ஆனேன், சுஹம் - நான், வஸு பஸு - சூரியனுமாக, (சுஹம்)-ஆனேன், உதி - என்று, ப்ரதிவவஷெ-அறிந்தார், தஸு - ஆகையால், வனதஹுஷி - இப்பொழுதும், யம்-எவன், வஸம் - இந்தப்படி, உஹம் - இந்த ப்ரம்மத்தை, சுஹம் - நான், வ்ருஹ - ப்ரம்மமாக, சுஷி - ஆகிறேன், உதி - என்று, வெஷ - அறிகிறேனோ, ஸம் - அவன், உஹம் - இந்த, ஸவம் - எல்லாப்பொருளுமாக, ஸவதி - ஆகிறான், தஸு - அப்படியறிமவனுடைய, சுஹதெஷு - மோகத்தைக் கெடுப்பதற்கு, ஷெவாஸுஹம் - தேவர்களும், நெஸுதெ - ஈசர்களாகிறதில்லை, ஹி - யாதொரு காரணத்தினால், வஸஷாம் - இத்தேவர்களுடைய, சூதா - ஆத்மாவாக, ஸம் - அப்படியறிகிறவன், ஸவதி-ஆகிறேனோ, சுய பிறகு, யம்-எவன், சுஸு - வேறு, ஷெவதாம் - தேவதையை, சுஸு-இந்தத் தேவதையானது, சுஸு - தன்னில் வேறுபட்டது. சுஹம் - நான், சுஸு - தேவதையில் வேறுபட்டவனாக, சுஷி - ஆகிறேன், உதி - என்று, உவஷெ - நமஸ்காரம் முதலியவைகளால் தியானம் செய்கிறேனோ, ஸம் - அவன், நவெஷ - அறியவில்லை. வஸம் - பசுவானது, யஸா - எப்படியோ, ஸம் - அப்படியுபாஸிக்கிறவன், ஷெவாஸாம் - தேவர்களுக்கு, வஸம் - இப்படியே, யயாஹுவெ - எப்படி, வஹம்-அனேகமான, வஸஸம்-பசுக்கள், உநம் - மனிதனை, ஸுஷு - காப்பாற்றுகிறோம், வஸம் - இம்மாதிரியே, வஸகெஷம் - ஒவ்வொரு, வஸுஷம் - புருஷன், ஷெவாஸு - தேவர்களை, ஸுஷி - காப்பாற்றுகிறான், வஸுஷி - ஒரு, வஸாவெவ - பசுதானே, சூஷ்யாநெஸதி - அப்புறப்படுத்தப்பட்டால், சுஷி - அணிஷ்டமானது, ஸவதி - உண்டாகிறது, வஹம்-அனேக பசுக்கள், (சூஷ்யாநெஷு - ஸவது - அப்புறப்படுத்தப்பட்ட வளவில், கிஸு - கேட்பானேன், தஸு-ஆகையால், யஸு - யாதொரு காரணத்தால், உநம்-ஷு - மனிதர்கள், வனதஸு - இந்த ப்ரம்மத்தை, விஷு - அறிகிறார்களோ, தஸு-அந்த ப்ரம்மத்தியானமானது, வஸஷாம் -இந்தத் தேவர்களுக்கு, நவியம் - பிரியமில்லை.

(ஸு - ஸா - ஹ.) பிரம்மம் நானும் வேறுபட்டவனென்றும் வேறென்று தியானம் செய்யத்தக்கதென்றும் எவன் தியானம்செய்கிறேனோ, அவன் அறிந்தவனல்ல. பிரமத்தியானம் செய்வதைத் தேவர்கள் செடுப்பதற்குக் காரணமேதென்னில், மனிதன் பிறசகும் காலத்தில் தேவர்கள் பிதர்கள் இருஷிகள் ஆக மூன்றுபெயர்களிடத்திலும் சுடனுடன் பிறக்கிறான். யாசம் செய்தலில் தேவர்கள் கடனையும் பிள்ளைபிறந்தலால் பிதர்கள் கடனையும் அத்தியயனம் செய்வதால் இருஷிகள் கடனையும் தவிர்க்கிறான். உலகத்தில் பசுவானது தன் யஜமானனை எப்படித் காப்பாற்றுகிறோம். அவ்வண்ணமாக விலன், அனேக பசுக்கள் ஒன்றுசேர்ந்ததுபோல் அனேகம் தேவர்களைக் காப்பாற்றி வருகிறானாகையால் பிரம்மத்தியானம் செய்கிறவன் அவர்களைவிட்டுத் தவறிப்போக யத்நப்படுவதால் தேவர்களுக்கு அனேகம் பசுக்கள் நஷ்டமடைவதுபோல் அப்பிரியத்தை விளக்குமாதலால் பிரம்மத்தியானம் செய்வது அவர்களுக்குப் பிரியமானதல்ல.

வெஹவாஹுதிர சுவீவகவெவதெகக் ஸவவஹவகத்வெயொ
 ருவெதிரவஜககூதும் | யாநெநுதாநிவெவதூகூதூண்பெராவ
 ராணவெவாநொரூஃ வஜநெநுராயெரே டீதூர்ஸாந ஹதிதவா
 தூதூரூம் நாவீ தவாஹுஹணம் கூதிரயெவதூ ஹவவெவ ராஜ
 வலியெ கூதூ வவவதூரெவாஹுதிரவெவாஹுதூவூ யொநியபூ
 ஹதவாஹுஹிவிராஜாவரெதூம்வதி வூவெவெவாஹுத உவநிஸூய
 திவாஹுயொநியவவநந் ஹிநவீஸாந் வயெநிஹிவ திவவாவீயாந
 வவதிரயொஸூயாந் ஸந் ஹிந் விகா|| ௪௮||

(ப்-பா-ம்.) வஃவாஹுயொநெந்-என்றும், தவூஸூரூஹுதவூஸூ-
 என்றும் ப்ராம்மணவரணத்தினுடையவும் அக்திரினுடையவும்படைப்புமுன்
 சொல்லப்பட்டது. இப்பொழுது இந்திரன் முதலிய க்ஷத்திரியர்களுடைய
 அபிமானி தேவதைகளின் படைப்புச் சொல்லப்படுகிறது. வஹு-கூவொ
 விவயூவஹுதவூ-என்கிற நியாயமாய் முன் சுருதிகளில் ப்ரம்மமே ஜகத்
 காரணமென்று சொல்லப்பட்டபோதிலும் சிவர்களின் ஜாக்ரதைக்காக அடி
 க்கடி ப்ரம்மமே ஜகத்காரணமென்று சொல்லுகிறது. சுமெ - முன்கால
 த்தில், ஹ - இந்த ப்ரபஞ்சமானது, வஹுவெ - ப்ரம்மமாகத் தானே,
 வகவெவ - ஒன்றாகத்தானே, சுவீவ - இருந்தது. தஸ் - அந்த ப்ரம்மமா
 னது, வகவஹு - ஒன்றாகயிருந்துகொண்டு, நவஹவக - பெருமையை
 யடையவில்லை. தக - அந்த ப்ரம்மமானது, கூதூ - க்ஷத்திரியனென்கிற,
 ஸூய - உயர்ந்த, ருவ - சரீரத்தை. சுதிரவஜக - உயர்ந்ததாப
 படைத்தது, வெவதூ - தேவர்களுக்குள், யாநி - எந்த, வநதாநி - இந்த,
 ஹ - இந்திரன், வரூண - வருணன், வெஹ - சந்திரன், ரூஃ -
 உருத்திரன், வஜநெ - பர்ஜஜன்னியன், யஃ - யமன், டீதூ - மிருத்
 தியு, ராஸாந - ஈசானன், ஹ - என்கிற, கூதூணி - க்ஷத்திரியாபி
 மானி தேவதைகளை, (சுதிரவஜக - படைத்தது), தவாஹு - ஆகையால்,
 கூதூஹு - க்ஷத்திரியனைக் காட்டிலும், வரூ - உயர்ந்தது, நாவீ-இல்லை,
 தவாஹு - ஆகையால், வஹுஹண - ப்ராம்மணன், ராஜவலியெ-ராஜசூய
 மென்கிற யக்யத்தில், கூதிரயெவதூ-க்ஷத்திரியனுக்குக்கீழ், உவாவெ -
 உட்காருகிறான், தக - ஆகையால், கூதூவவ - க்ஷத்திரியனிடத்தில் தா
 னே, யஸ - ப்ராம்மணயத்தாலுண்டான கீர்த்தியை, ஹாநி - செய்கிறான்,
 ராஜஸூயமென்கிற யாகத்தில் அரசன், வஹு - என்று கூப்பிட்டவுட
 னே ருத்விக்காயிருக்கிற ப்ராமணன், வஹுஹு - என்று அர
 சனைப்பார்த்துச் சொல்லுகிறபடியால் ப்ராம்மணயத்தாலுண்டான கீர்த்தி
 யை அரசனிடத்தில் ப்ராமணன் செய்கிறான் என்று கருத்து, கூதூஸூ -
 க்ஷத்திரியனுக்கு, வஹு - ப்ராம்மணன், ஹதிர - என்கிறதெதுவோ,
 வெவா - அந்த இதுவானது, யொநி - உயர்வுக்குக்காரணம், தவாஹு-

[illegible]

வடுகுதவறுவதற்குள்ளுண்டிஷ்டதவடுகுண்ணியுடுகவடுகு
வெறுநீறுநீறுவடுகுவடுகுதவடுகுண்ணியுடுகவடுகு

ஸரீர்தவவ்யவததெபாஸூபதேதுஸுஜதயதே- ததெ தத

(ப்-பா-ம்.) ஸஃ - அந்தப் பரமாத்மாவானவன், நெவவறுவவசு - விபுவாகவிலலை, நடுவறு - சுத்ததிரியனைவிட வுயர்ந்ததான, ரூவா - உருவ

[illegible]

(ப்-பா-ம்.) சுயொ-பிறகு, சுயவெ-இந்த சுவாத்மாதானே, ஸவெ-
ஷா - எல்லா, ஸிதாநா - ப்ராணிகளுக்கும், ஸாக் - யோக்கியம்,
ஸ - அந்த சுவாத்மாவானவன், ஜ-ஹாதி - ஹோமம்செய்கிறான், உதி

(ஸா 0 - ஹா.) கக-கஉ-கஃ-கச-கரு-கங்-சுருதிகளின் கருத்து. அடியில் "ஆத்மேத் யேவமுபாசித்" என்று "ஸாஸ்த்ரார்த்தம்" சொல்லப்பட்டது. பிறகு "ததானுபரம்ம வித்யமா" என்று தொடங்கி அதின் சம்பந்தமும் பயனும் சொல்லப்பட்டன. அவ்விதையெல்லாமின்கே பொருத்தியிருந்தலால் அப்படி அவ்விதையுடையவன் ப்ரம்மத்தை உள்படி அறியாதவனாகையாலும் அப்படி அறியாத தேவர்களுக்கும் பிதர்களுக்கும் ருஷிகளுக்கும் கடன்பட்டவர்களாயும் பசுக்கள்போல் பரதந்தர்களுமாயிருக்கிறார்கள். அப்படி இருக்கிறவர்கள் தேவர் முதலியவர்களுடைய காரியங்களான வர்ணசூத்ரமதர்மங் ளைச் செய்வதற்கு வரின்ங்கள் இன்னதென்பதைச்சொல்லி உக்கிரமான கூஷந்திரியவர் ணைந்துக்கும் உக்கிரமாயிருக்கிற தர்மத்தின் சிருஷ்டியைச் சொல்லி அந்தந்தத் தர்மங்களை மேற்கூறிய வரின்ங்கள் அக்கி ப்ரம்மனின் இவர்கள் மூலமாக அதுஷ்டிக்கும் முறை

மையும் சொல்லி ப்ரம்மக்யானமில்லாதவன் செய்யும் கர்மங்கள் குறைகின்றன வென்றும் அப்படி க்யானமுள்ளவர்களுடைய கர்மங்கள் குறைகிறதில்லையென்றும் சொல்லப்பட்டன. அப்படி அவர்கள் செய்யும் கர்மங்களாவன. அவைகளால் திர்ப்தி அடையும் தேவர் முதலியவர்களாவன. யாகம் ஓம் இவைகளால் தேவர்கள் வேதாத்தியனத்தால் ருஷிகள் பிண்டோகங்களால் பிதூர்க்களும் அன்னதானம் முதலியதால் மனுஷ்யர்களும் புல் முதலியவற்றால் பசுக்களும் வீட்டில் இடங்கொடுத்தால் நாய் முதலியவஸ்துக்களுமாம் 'ராமாநுஜபாஷ்யம் ப்ரதிபதம்'போல.

சூடுதெவெடிபு. சூலீஷெகவனவவொகாரியதஜாயாஜெஸுராடிய
புஜாயெயாடிவிதம் ஜெஸுராடியகூடுகூவீடியெதெதுதாவாநுவெவெ கா
ஜெருதெஹீ ஸுநாதொஹொயொவிநெதுலாடிவெ தவெஹூகூகீகா
யெதஜாயாஜெஸுராடிய புஜாயெயாடிவிதம் ஜெஸுராடிய கூடுகூவீடி
யெதிஸயாவடிவெதெஷாஜெகெகூநபுராஹொதுகூஸூநவனவதா
வநூநுதெதவெஸுராசூஸூநதாஜெநவனவாஸுராதுவாஜாயாபுராணஃபு
ஜாயகூபுராநுஷஃவிதம் உகூஷாஹிததிநுதெசுராதுஃ ஜெவநீ
சுராதுணஹித ஹுணொதுராஜெதவாஸுரா கூபுராதுநாஹி கூடு
கூரொதிஸவனஷவாஜெயாஜெவாஜெவஸுஃவாஜெவாஸுஃவாஜெவி
நீஸவபுயடிஃகிதுததிநுதவெபுராதிவனவவெவடி|| ருச||

(ப் - ம்.) ஊ - இந்தச் சக்தானது, சுமெ - சிருஷ்டிகாலத்தில், வனகவனவ-ஒன்றாகவே, சூதாவனவ-பரப்ரம்மமரூபமாகவே, (ஸு) சூடுதவ-அக்யானியான ஆத்மாவாகவே, சூலீசு - இருந்தது, ஸு-அந்த ஆத்மாவானது, ஜெ - எனக்கு, ஜாயா - பத்நியானது, ஸுராசு - உண்டாகட்டும், சுய-பிறகு, புஜாயெய - பிளக்க உண்டாக்கக்கடவேன், சுய - பிறகு, ஜெ - எனக்கு, விதம் - தனமானது, ஸுராசு - உண்டாகட்டும், சுய - பிறகு, கூடு - கர்மத்தை, கூவீடிய - செய்யக்கடவேன், ஊ - என்று, கூகாரியத-கூஜெ-ஆசைப்படத்தருந்த வஸ்துவானது, வனதாவாசுவெ - இவ்வளவுதான், ஊஹவ - இச்சித்தபோதிலும், சுதொஹயி - இதைக்காட்டிலும் அதிகத்தை, நவீஜெசு - அடையமாட்டான், தஸாசு-ஆகையால், வனதஹுவி-இப்பொழுதும், வனகாகி - ஒருவனுடைய புருஷனாவன், ஜெ-எனக்கு, ஜாயா-பத்நியானவன், ஸுராசு - உண்டாகட்டும், சுய - பிறகு, புஜாயெய-பிள்ளை உண்டாக்கக்கடவேன், சுய-பிறகு, ஜெ-எனக்கு, விதம்-தனமானது, ஸுராசு-உண்டாகட்டும், சுய - பிறகு, கூடு - கர்மத்தை, கூவீடிய - செய்யக்கடவேன், ஊ - என்று, கூகாரியதெ - இச்சிக்கிறான், ஸு - அந்த ஒருவனுடைய புருஷனாவன், யாவசு - எவ்வளவுகாலம், வனதெஷா - இந்த ஜாதிகளுக்குள், வனகெகூஜெ - ஒவ்வொன்றையாவது, நபுராஹொதி - அடைகிறதில்லையோ, தாவசு - அவ்வளவுகாலம், கூசுஸுஸவனவ-ஒரு அம்சம் குறைந்தவனாகவே, நூநுதெ-எண்ணுகிறான், தஸு - அப்படிச் குறைந்தவனுக்கு, கூஸூகூகூஉ-நிறைந்திருக்குகையாவென்றால், கூஸு-இவனுக்குநீ நவனவ-

ஷெதிவாரு-ஷொவாசுகிதி ஸஹீஷிணம் வாந்வாநா நயதெயொ
வெதா ஶகிதிவெஷெதி வாரு-ஷொவா சுகிதிஸஹீஷிணம்யியாயி
யாஜநயதெ கஷ்டஹிபுஷெதும் நகூயூரூதீயெதஹலொஸ்தி பூதீ
கெநெகிஶம் பூதீகூலி-வெநெதெதூஷெவாநவிறஹிதி ஹ
ஜூஷிவஜீவதீதிபூஸந்|| ௧௨||

(ப் - ம்.) முதல் சுருதியின் அர்த்தத்தை இரண்டாவது சுருதியே விவக
ரிக்கிறது. விதா - எல்லாவற்றையும் படைத்த பரமாத்மா, (ஸம்)- எல்லாக்
கருமங்களுக்கும் உற்பத்திஸ்தானமான ஜீவன், ரெய்யா-அறிவாயிருக்கிற,
தவஸா - தவத்தால், (ஸம்) - அறிவாலும் கர்மத்தினாலும், ஸஷு - ஏழுவித
மான, சுஹாதி - அன்னங்களை, சுஜநயஸி - உண்டுபண்ணினான், ஐதிரஸி -
என்கிற யாதொன்றுண்டோ, தஸி-அது, ஹி-ப்ரசித்தம், யபிஷி-யாதொரு
இந்த நெல் முதலிய அன்னமானது, சுஷிதெ - சாப்பிடப்படுகிறதோ, தபி
ஷிஷி - அந்த இந்த அன்னந்தானே, சுஷி - இந்தத் தேவர் முதலானவர்
களுக்கு, ஸாயாரணம் - பொதுவான, சுஹம் - அன்னம், ஸயி - தேவர்க
ளுக்குக் கொடாத யாவனொருவன், ஸதஸி-இந்த அன்னத்தை, உவாஸு-
புசிக்கிறதோ, ஸம் - அவன், வாஷநம் - பாவத்தில் நின்று, நவ்யாவ
தூதெ - ஷிடப்படுகிறதில்லை, ஹி - யாதொரு காரணத்தால், ஸதஸி -
இந்த அன்னமானது, ரிஸம் - தேவர் முதலியவர்க்கும் பொதுவானதோ,
தெ-இரண்டான அன்னங்களை, (ஸுஷி - படைத்து), ஷெவாநு-தேவர்களை,
சுஹாஜயஸி - பீர்திபண்ணிவைத்தான், ஐதி - என்று, யெ - யாதொரு அன்
னங்களோ, தெ - அவைகளை, ஹுதம் - ஒளபாசமும், பூஹுதம் -
அக்ரிஹோத்திரம்முதலியனவும், தஸாஸி - ஆகையால், ஷெவெஷி-தேவர்
களின்பொருட்டு, ஜுஹி - ஒளபாஸம் செய்கிறான், பூஹுஜுஹ-அக்ரி
ஹோத்திரம் முதலியவைகளையும் செய்கிறான், சுயொ-மேல்மந்திரத்துக்கே
வேறு அர்த்தம்சொல்லப்படுகிறது. ஷுஷி-வலிஷி-தரிசமென்றும்
பூர்ணமாதமென்றும் சொல்லப்பட்டயாகங்களை, ஐதி-என்று, ஸுஹம்-சொல்
லுகிறார்கள், தஸாஸி - ஆகையால், ஷுஷி-யாஜுக்-மற்றவேறு இஷ்டிகளைச்
செய்கிறவனாக, நஸ்யாஸி-ஆக்கக்கூடாது அல்லது, தஸாஸி-தர்சபூர்ணமாத
ங்களேதேவான்னமாகையால் அதில் கொஞ்சமேலும் பிசகுநேரிடாமலிருப்ப
தற்கு, ஷுஷி-யாஜுக்-மேற்கூறிய யாகங்களைச்செய்துவைக்கும் ருத்விக்ாக,
நஸ்யாஸி - ஆக்கக்கூடாது, துணுரூதநெகூரு-த-என்கிற மந்திரத்தில்
அதிக அர்த்தம் இருப்பதால் அதைவிட்டு மேல்மந்திரத்தைச்சொல்லுகிறது,
வஸு-ஹி - பசுக்களின் பொருட்டு, ஸகம் - ஒரு அன்னத்தை, பூய
ஹி - கொடுத்தான், ஐதிதஸி - என்கிற யாதொன்றுண்டோ, தஸி - அந்த
அன்னமானது, வயி - பால், சுஷி - ஆதிகாலத்தில், ஹி - யாதொரு கார
ணத்தால், ஷுஷி-யாஜுக் - மனிதர்களும், வஸவஸு - பசுக்களும், வயவஸு -

பாலைத்தானே, உவகீவனி - விரும்புகிறார்கள், தலூகி-ஆகையால் சுமெ-
முதலில், ஜாதம் - பிறந்த, கூலாரம் - பிள்ளையை, வுதம்வெவம் - நெய்
யைத்தானே, பூதிவெஹயனி-சாப்பிடச்செய்து வைக்கிறார்கள், ஸுந்வா-
ஸ்தந்தையாவது, சுநயாவயனி-சாப்பிடச்செய்கிறார்கள், சுயமேலும்,
ஜாதம் - பிறந்த, வுதம் - கன்றை, சுதூணாடி - பிலதின்றத்து, உதி -
என்று, சூஹம் - சொல்லுகிறார்கள் அதாவது பால் குடிக்கிறதென்று
சொல்லுகிறார்கள், தலிநு-அந்த பயஸில், ஸவ-எல்லா வஸ்துக்களும்,
பூதிவிதம் - உயிரைத்திருக்கின்ற, யது - யாதொன்று, பூரணிதி-உயி
ருள்ளதோ, யது - யாதொன்றும், ந - உயிரில்லாததோ, உதி - என்கிற
மந்திரத்தின் பொருள், ஹி - யாதொரு காரணத்தால், யது-யாதொரு வஸ்து
வும், பூரணிதி-உயிருள்ளதோ, யது-யாதொன்றும், ந-உயிரில்லாததோ,
ஹி - இந்த, ஸவ-எ - எப்பொருளும், பயஸி - பயஸில், பூதிவிதம் -
உயிரைத்திருக்கின்றன, ஸவ-ஹி - வருஷகாலம், பயஸி - பாஸினால்,
ஹி - ஓமம்செய்தவன், வுநம்-மறுபடியும், ஸவ-ஹி-மரணத்தை,
ஹி - ஜயிக்கிறான், உதி - என்று, யது-யாதொன்று, சூஹம் - சொல்லு
கிறார்களோ, தது - அந்த, ஹி - இந்த வசனத்தை, தது - அப்படி, நவி
ஹி - அறியக்கூடாது, யது-ஹி-எந்தத்தினத்திலேதானே, ஹி -
ஹி - ஓமம்செய்கிறதோ, தது-ஹி - அந்தத்தினத்தில், வுநம்-மறு
படியும், ஸவ-ஹி - மரணத்தை, ஹி - ஜயிக்கிறான், ஹி - இந்தப்
பிரகாரம், விதா - அறிந்தவன், ஸவ-எல்லா, ஹி - அன்னம்
நெய்முதலியவற்றை, ஹி - தேவர்களின் பொருட்டு, பூதிவிதி-
கொடுக்கிறான், தலூகி - ஆகையாலே, ஸவ-ஹி - தினத்தோறும், ஹி -
நாமி - சாப்பிடப்பட்ட, தாமி - அந்த அன்னங்கள், நகி-பெண்ணை-குறைகிற
தில்லை, உதி-என்கிற மந்திரத்தின்பொருள், வுநம்-ஹி-பெண்ணை-பரமாத்மா
தானே, (ஹி) - ஜீவன்தானே, நகி-ஹி - குறையாதவன்: ஹி - யாதொரு
காரணத்தால், ஹி - அந்தப் புருஷன், ஹி - இந்த, ஹி - அன்னத்தை,
வுநம்-ஹி - அடிக்கடி, ஹி - உண்டுபண்ணுகிறதோ, யாவெ-
யாதொருவன்தானே, தாம் - அந்த, ஹி - நாசமில்லாமையை, ஹி -
அறிகிறதோ, ஹி - என்கிற மந்திரத்தின்பொருள், வுநம்-ஹி-பெண்ணை -
புருஷன்தானே, ஹி - நாசமில்லாதவன், ஹி - அவன்தானே, ஹி -
இந்த, ஹி - அன்னத்தை, ஹி - ப்ராணிகளுடைய கர்மங்களோடே
கூடினவனாக, யியாயி - அடிக்கடிச் சங்கல்பத்தோடே கூடினவனாகவும்,
(ஹி) - தங்கள் தங்கள் கருமங்களோடேயும் அந்தக் கருமங்களேற்ற அறி
வோடும் கூடினவனாக, ஹி - உண்டுபண்ணுகிறான், ஹி - இந்த
அன்னத்தை, நகி-ஹி - செய்யாமல் போனையானால், ஹி -
ஹி - குறைந்தேவிடும், ஹி - அவன், பூதிவிதம் - முகத்தினால், ஹி -

[illegible]

(ப்-பா-ம்.) தீர்ணி-முன்று அன்னங்களை, சூத்தெ - ஆத்மாவின்பொருட்டு, சகூரூத - செய்தான், உதி-என்கிற மந்திரத்திரத்தின்பொருள், உமீ - மனது, வாஹ - வாக்கு, பூரண-ப்ராணன், தாமி - அந்த மூன்றுகளையும், சூத்தெ-ஆத்மாவின்பொருட்டு, சகூரூத - செய்தான், சுமநுத்ருமோ - வேறிடத்தில் மனதையுடையவனாக, சுஹவ - ஆனேன், நாடி - பார்க்கவில்லை, சுமநுத்ருமோ - வேறிடத்தில் மனதையுடையவனாக, சுஹவ - ஆனேன், நாடியுள்ளவர்கேட்கவில்லை, உதி - என்று, (வொகூ - உலகமானது), பூதெதி-அறிகிறது, உமலாஹுவ-மனதினாலேதானே, வசுதி - பார்க்கிறான், உமலா - மனதினாலே, பூரணாதி-கேட்கிறான், காஃ-விஷயத்தில் ஆசையும், ஸுஹ-உறுதியான எண்ணமும், விவிக்ஷா - சந்தேகமும், ஸுஹ - கர்மங்களில் நிலைநிற்குத்தியும், சுஸுஹ-அதற்கு எதிரான அறிவும், யுதி - பரிதியும், சுயுதி - அபரிதியும், ஹீ - வெட்கமும், யீ - ப்ரமானங்களாலுண்டான அறிவும், லீ - வருந்துக்கத்தின் எண்ணமும், உதெதி - என்கிற இந்த, ஸவ - எல்லாம், உமலாவ - மனதினால் உண்டானவையே, மலாஹி-ஆகையாலும், பூதெதி - பின்னால், உவஹ - தொடப்பட்டவனாக, உமலா - மனதினால், விஜாநாதி-அறிகிறான், யீ - எல்லா, ஸவ - சப்தமும், வாஹ-வாக்கினால் உண்டானவையே, வஹ-இந்த வாக்கானது, சுஹ - எல்லாப்பொருள்களின் முடிவையும், சுவதா - அடைந்தது, வஹ - இந்த வாக்கோவென்றால், உ - அப்படி முடிவை அடையவில்லை அதாவது எல்லாப்பொருளையும் தானுணர்த்துவதாய்த் தன்னை உணர்த்துவது என்றென்றைக்கோ ஒழிந்தது என்று கருத்து, பூரண - இருதயத்திலிருந்து முகத்திலும் நாசியிலும் சஞ்சரிக்கும்

ப்ராணனும், சுவாநம் - மலமூத்திரங்களை கீழ்த்தள்ளும் நாயிவிருக்கும் அபானமும், வுராமம்-ப்ராணன் அபானன் இவைகளுடைய சேர்க்கையாய்ச் சரீரமெங்கு மிருக்கும் வியானனும், உடாநம்-உயர்ச்செல்லும் நடைக்குக் காரணமாய்க் கால் முதல் தலைவரையில் இருக்கும் உதானனும், ஸுராமம் - சாப்பிட்டதையும் குடித்ததையும் சமமாகச்செய்யும் முதுகிவிருக்கும் ஸமாநனும், சுநம்-மேற்கூறிய இருப்புகளுக்குப் பொதுவான சேட்டையோடும் கூடின அனனென்பவனும், உதெ.தசு-என்கிற இந்த, ஸ்வபம் - எல்லாம், ப்ராணவனவ - ப்ராணன் தான், சுயம் - இந்த, சூக்ஷ்மா - ஜீவன், வனதநயொவெ - இம்முன்றுகளினுருவந்தான், வாஜ்யம் - வாக்கினால் நிறைந்தவன், உநொயம்-மனதினால் நிறைந்தவன், ப்ராணம்-ப்ராணனால் நிறைந்தவன்.

சுயொவொகா வனதவனவ வாமெவாயொவொகாஉநொநிரிக்ஷ வொகம்ப்ராணொஉவனவொகம் ||௫௭||

(ப்-பா-ம்.) வனதவனவ-இம்முன்றுமே, சுயம்-முன்றான, வொகாம் - உலகங்கள், வாமெவ - வாக்குத்தானே, சுயம் - இந்த, வொகம்-பூலோகம், உநம் - மனது, சுஜாநிரிக்ஷவொகம்-புவர்லோகம், ப்ராணம்-ப்ராணன், சுவனவ - இந்த, வொகம் - சுவர்லோகம்.

சுயொவெவொவனதவனவவாமெவெவெவெ உநொயஜுவெவெவெ ப்ராணவொவெவெ ||௫௮||

(ப்-பா-ம்.) சுயம் - முன்றான, வெவெ - வேதங்களும், வனதவனவ - இந்த வாக்காதிகளே, வாமெவ - வாக்குத்தானே, ஜுவெவெ - ருக்குவேதம், உநம்-மனது, யஜுவெவெ-யசர்வேதம், ப்ராணம்-ப்ராணன், ஸாஉவெவெ - சாமவேதம்.

வெவொவிதரொஉநொவொவனதவனவவாமெவெவொஉநம்விதரொ ப்ராணொஉநொவொ ||௫௯||

(ப்-பா-ம்.) வெவொ - தேவர்களும், விதரொ - பிதார்களும், உநொவொ - மனிதர்களும், வனதவனவ - இம்முன்றுமே, வாமெவ - வாக்கே, வெவொ - தேவர்கள், உநம் - மனது, விதரொ - பிதார்கள், ப்ராணம்-ப்ராணன், உநொவொ - மனிதர்கள்.

விதரொதாபுரெஜெதவனவஉநவனவிதாவொதாபுரண்புஜா |

(ப்-பா-ம்.) விதா - தகப்பனும், தா - தாயும், புஜா-புத்திரரும், வனதவனவ - இம்முன்றுமே, உநவனவ - மனதுதானே, விதா - தகப்பன், வாசு - வாக்கானது, தா - தாய், ப்ராணம் - ப்ராணன், புஜா - பிள்ளை,

விஜா-தவிஜாஸுவிஜா-தவிதவனவபிணவிஜா-தவாவஸு உவ்வாசு விஜா-தாவாமெநததூகூஉவதி ||௬௦||

(ப்.பா-ம்.) விஜோதம்-அறித்ததும், விஜீஜாஸூ-அறியப்புகிறதும், சுவிஜோதம் - அறியாததும், வனதவனவ - இம்முன்றுமே, யசுகிணு - யாதொன்று, விஜோதம் - அறியப்பட்டதோ, தசு - அது, வாஹம் - வாக்கினுடைய, ராலஹம் - உருவம், விஜோதம் - அறியப்பட்ட வஸ்துக்களும், வாசு-வாக்கின் ஆதினமன்றோ, வனம் - இந்தப் புருஷனை, தசு - அறியப்பட்ட வஸ்துவானது, வாசு - வாக்காக, ஹலக்யா - ஆய், சுவதி - காப்பாற்றுகிறது.

யதினுவலிஜாஸ்யுநெஸவடி உவம் லெ.நாஹிவலிஜாஸ்யுநெஸவ
நந்ததூகா-வதி || கூ ||

(ப்-பா-ம்.) யசுக்கினு - யாதொன்று, விஜிஜூஸு - அறியவேண்டிய
தோ, தசு - அது, பீநஸு-மனதிலுடைய, ரூபம்-உருவம், ஹி-யாதொரு
காரணத்தால், பீநு - மனது, விஜிஜூஸு - எண்ணத்தகுந்ததோ, வந-நு-
இந்தப் புருஷனை, தசு - அந்த எண்ணத்தகுந்த வஸ்துவானது, பீநு -
மனதாக, ஹி-யா - ஆம், சுவதி - காப்பாற்றுகிறது.

யதினூவிஜாதம் ப்ராணஸுதடிவம் ப்ராமீணாஹுவிஜாதம்
ப்ராணவநந்தடிஸ்காடவதி ||கம்||

(ப்-பா-ம்.) யசுகிணு - யாதொன்று, சுவிஜ்ஜாகம் - அறியப்படாததோ, தசு - அது, ப்ராணஸ்யு-ப்ராணனுடைய, ரூபம்-உருவம், ஹி-யாதொரு காரணத்தால், ப்ராணம் - ப்ராணனுடைய, சுவிஜ்ஜாகம்-அறியப்படாததோ, ஸநம் - இவனை, தசு - அறியப்படாத வஸ்துவானது, ப்ராணம் - ப்ராண னாக, ஹிக்ஷா - ஆய், சுவதி - காப்பாற்றுகிறது.

[illegible]

(ப்-பா-ம்.) தடுவெழு - அந்த, வாங்கு - வாக்குக்கு, வுயிலீ - பூமி யானது, ஈரீரம் - அதிஷ்டாநம், ஜெதிராதிஸலம் - சோதிர்மயமான உருவ மானது, சுயம் - இந்த, சுதிரீ-நெருப்பு, தசு-ஆகையால், வாசு-வாக்கானது, யாவதெய்வ-எவ்வளவோ, தாவதி-அவ்வளவு பரிமாணமுள்ளது, வுயிலீ- பூமியும், சுயம் - இந்த, சுதிரீ - நெருப்பும், தாவாசு - அவ்வளவு பரிமாண முள்ளது.

[illegible]

(ப்-பா.ம.) சுய-பிறகு, வரதஸு - இந்த, உதஸு - மனதுக்கு, பின்பு-
தயிலோகமானது, ஸரீரம் - ஆதாரம், ஜோதி-சோதிர்மயமான, ரவிவா-
உருவமானது, சுலஸ - இந்த, சூரிதிரி - சூரியன், தஸ்-அந்த விஷயத்தில்,

உம்-அத்தியாத்மாவும் அதிபூதமாயுமுள்ள மனதானது, யாவும் - எவ்வளவு பரிமாணமுள்ளதோ, தாவதி - அவ்வளவு பரிமாணமுள்ளது, டிஸ்-ஆதாரமான த்யுலோகம், தாவாநு - அவ்வளவு பரிமாணமுள்ளது, சுலுள-இந்த, சூழிதூர் - உருவமான சூரியன், தன்-அந்த அக்தியும் ஆதித்யனுமான வாக்கும் மன்தும், லிபு-மம் - இரண்டாக, ஸுலெதோம் - சேர்ந்தன, ததம் - அப்படிச் சேர்ந்ததால், ப்ராணம்-ப்ராணனுள்ளது, சுஜாயத்-உண்டாயிற்று, ஸம் - அந்தப் ப்ராணனுள்ளது, ஐதூம்-வேறு இத்திரியங்களைக் காட்டிலும் உயர்ந்தது, ஸவன்ஷம்-அந்த இந்தப் ப்ராணனுள்ளது, சுலுவதம் - ஒப்பற்றது, லிதீயெயாவெவ - இரண்டாவது வஸ்துதானே, ஸவதம் - ஸபத்மென்று சொல்லுகிறது, யம் - யாதொருவன், வன்வா - இந்தப் ப்ரகாரம், வெடி-அதிகிறுதே, சுலு - இவனுக்கு, ஸவதம் - சத்துருவானவன், நவவதி - இருக்கிறதில்லை.

சுலெதம்-ப்ராணஸுயாவஸுரீரம் ஜெயாதீராவேஸுளவதூ ஸு டிவாவாநெவப்ராணஸுயாவதூசூவஸுயாவாநஸுளவதூ ஸுலுளதெவஸு-வன்வலுலாவெ-உநனாஸுயொ-ஹெதாநனவதஉவாஸு சுணவனா ஸுலுலாகுஜயதூ யெயொ-ஹெதா நநனாநு-வாஸுஉநனா ஸுலுலாகு ஜயதி ||கூட||

(ப-பா-ம்.) சுய - பிறகு, வனதஸு - இந்த, ப்ராணஸு - ப்ராணனுக்கு, சூவம் - ஜலம், ஸுரீரம் - ஆதாரம், ஜெயாதீராவம் - சோதிர்மயமான ரூபமானது, சுலுள - இந்த, ஐதூம் - சந்திரன், தசு - அந்த விஷயத்தில், ப்ராணம் - ப்ராணன், யாவாநெவ - எவ்வளவு பரிமாணமுள்ளதோ, சூவம் - ஜலமும், தாவதூம் - அவ்வளவு பரிமாணமுள்ளது, சுலுள - இந்த, ஐதூம்-சந்திரனும், தாவாநு - அவ்வளவு பரிமாணமுள்ளவன், தவனதெ - அந்த இந்த வாக்கு மனது ப்ராணன் இவைகள், ஸவ-வன்வ - மூன்றுமே ஸுலாம் - அந்த உடலுக்குச் சரியான உருவமுள்ளவைகள் அதாவது எப்படி விளக்கினொளியானது குடம் வீடு மெத்தை இவைகளில் அவ்வவைகளுக்குத் தக்கபடி தன்னொளியைப் பரப்பதல் சுருக்குதல் செய்கிறதோ அப்படியே ப்ராணனும் கொசு யானே முதலிய சரீரங்களினாலும் அந்தந்த உடலுக்கேற்றப் பெருத்தல் குறுகுதல் இவைகளை உடைத்தாயிருக்கிறது, ஸுலெ-இம்முன்றும், சுநனாம் - வெகுதூரமிருப்பவைகள், ஸுலொஹ - யாதொருவன்தானே, வனதாநு - இம்முன்றையும், சுணவதம் - முடிவுள்ளவைகளாக, உவாஸு - த்யானம் செய்கிறுதே, ஸம் - அவன், சுணவனம் - நாசமுள்ளதான, ஸுலாகு - பயனை, ஜயதி - அடைகிறான், சுய - பிறகு, ஸுலொஹ - யாதொருவன்தானே, வனதாநு-இவைகளை, சுநனாநு - நாசமில்லாதவைகளாக, உவாஸு - த்யானம்செய்கிறுதே, ஸம் - அவன், சுநனம் - நாசமில்லாததாக, ஸுலாகு - பயனை, ஜயதி - அடைகிறான்.

(ப்-பா-ம்.) வலனஷ்டி - ப்ராணனுக்கு அதிஷ்டான தேவதையான சந்திரானவன், ஸ்வஸ்தரூ - ஹரீஷ்டொதாஸஸ்குநகஸ்யதி - என்கிற படியே மாதங்களைச் செய்கிறபடியால் சமவச்சரமென்று பெயர்கொண்டவன், ஹ ஜாவதி-ஸனெஜோவெவெஷ்வதயாவாஸுஷ்டி - என்கிறபடியே ப்ரசாபதி என்று சொல்லப்பட்டவன், ஷொயஸகஸு - பதினாறு கலைஞர் ளளவன், தஸு-அந்தச் சந்திரனுக்கு, ராசுயவனவ-இரவுகள்தானே, வஸுஷு - பதினைந்து, கஸு - கலைகள், ஸஸு-இந்தச்சந்திரனுக்கு, ஷொயஸு - பதினாறுவதான, கஸு - கலையானது, ஸுவெவ-நாசமில்லாததுதான், ஸு-அந்தச் சந்திரானவன், ராசுயிவெவ - இரவுகளாலேயே, ஸவஸுய-தெ - நிறைக்கப்படுகிறான், ஸவஸுயுதெவ - குறையவுங் குறைகிறான், ஸு - அந்தச் சந்திரன், ஸோவாஸு - அமாவாசை என்கிற, ராசு - இரவில், வஸுதயா - இந்த, ஷொயஸு - பதினாறுவதான, கஸு - கலையினாலே, ஸவஸு - எல்லா, ஹ - இந்த, ஸுணஸு - ப்ராணிகளை, ஸு - ஹஸு - உள்புகுந்து, து - பிறகு, ஸு - காலையில், ஜாயதெ - உண்டாகிறான், தஸு - ஆகையால், வஸு - இந்த, ராசு - அமாவாசை இரவில், ஸுணஸு - ப்ராணிகள், வஸு - இந்த, ஷொயதயா - வஸு - சந்திரனுமான தேவதையினுடையதானே, ஸவஸு - பூசையின்பொருட்டு, ஸுஸுஸு - ஓந்தியினுடையவும், ஸுண - ப்ராணனை, ஸுஸு - போக்கூடாது.

யொவெவஸஸவதரஃவ ஜாவதிஷாபஸகவொஉயவெவஸயொ
உயவெவஸவிதாருஷஸஸவிதவெவஸதபுகவாஸுதெதவாஸுஷொ
பஸகவாஸவிதெநவாவவஸபுதெதவவஸதபுகதெததவவஸ
தபுகதவபுபிவிததவாஸதபுகவவஸஸுநாநிதபுகதநாவெவ
தபுகதபுகதவாஸஃ || கரு ||

(ப்-பா-ம்.) யொவெவ - யாதொருவன், ஸஃ - அப்படிப்பட்ட, ஸ்வ
தரஃ - ஸம்வச்சாரமென்றும், வு ஜாவதிஃ - ப்ரஜாபதி என்றும், ஷொவ
ஸகஸஃ - பதினாறுகலை உள்ளவன் என்றுஞ் சொல்லப்பட்ட சந்திரனோ, ஸஃ -
அவன், சுயலேவ - இந்த ஆத்மாதானே, யொயஃ - யாதொரு இந்த, வஸவ
வீஸஃ - இப்படித்தெரிந்த, வுஸுஷஃ - புருடனோ, தஸு - அந்தப் புருஷ

னுக்கு, விதுவே-பசு முதலிய தனந்தானே, வனுடி-பதினேந்து, கலா-
கலைகள், சுலு - இந்தப் புருடனுடைய, சூடுதவ - சரீரத்தானே, ஷொ
பலீ - பதினாவதான, கலா - கலை, ஸி-அந்தப் புருடன், விதுவெநவ-
தனத்தினுலேதானே, சூவரியுதவ - நிறைக்கப்படுகிறான், சுவகூய
தவ - குறைக்கவும்படுகிறான், துடிதக - அந்த இந்தக் காரணத்தால்,
யக - யாதொரு காரணத்தால், சுயம் - இந்த, சூதா-சரீரமானது, நஹி-
சக்கிரத்தின் குடம்மாதிரியோ, விது - தனமானது, ப்யி - சக்கிரத்தின்
அரம்முதலிய பரிவாரம்மாதிரியோ, தலாச - ஆகையாலே, ஸவ-ஜ்ஜிராதி-
புதி - எல்லாத் தனங்களுடைய நாசம் நோந்தாலும், ஜீயதெயடிவி -
நசிக்கிறானும், சூதநாவக - சரீரத்தினுலேயோ வென்றால், ஜீவதி -
ஜீவிக்கிறான், வயிநா - தனத்தினுலே, சுமாச - போனான், உதெய -
என்றுதான், சூஹி - சொல்லுகிறான்.

சுயதுபொவாவவொகா உநுஷுயொகா விதுவொகா ஷெவ
வொகாவிஸொயம்உநுஷுயொகாவுதெ நெனவஜெயுநாநாநு
நகபிணாகபிணா விதுவொகா விடிபாஷெவவொகா ஷெவவொ
காவெவொகாநாநுஸெஷுஷுஷாவிடிபாஸுஷி ||௧௬||

(ப-பா-ம்.) சுய - பிறகு, துபொவாவ - முன்றாகத்தானே இருக்கிற
வை, வொகா - உலகங்கள், உநுஷுயொகா - மனிதர்களுடைய உலகம்,
விதுவொகா - பிதர்களுடைய உலகம், ஷெவவொகா - தேவர்களுடைய
உலகம், உதி - என்று, ஸொயம் - அந்த இந்த, உநுஷுயொகா - மனிதர்
களுடைய உலகமானது, வுதெ நெனவ-பிள்ளையினுலேதானே, ஜபி-
அடையத்தகுந்தது, சுநெநு - வேறு, கபிணா - கர்மத்தாலே யாவது
ஞானத்தாலே யாவது, ந-அடையத்தகுந்ததன்று, விதுவொகா - பிதர்
களுடைய உலகமானது, கபிணா - அக்ரிஹோத்திரம் முதலிய கர்மத்தி
னும், ஷெவவொகா - தேவர்களுடைய உலகமானது, விடிபா - வித்தை
யினும், ஜபி - அடையத்தகுந்தது, ஷெவவொகாவெ - தேவர்களு
டைய உலகத்தானே, வொகாநா-உலகங்களுக்குள், ஸெஷி-உயர்த்தது,
தலாச - ஆகையால், விடிபா-வித்தையை, பூஸம்ஸனி-புகழ்கிறார்கள்.

சுயாதஃஸுபுதுயிபுடிபொஷுநநுஉதெயவாதுரஹகம்
ஸஹாதயஜஸுனொகாவிஸவாதுபுதுயிபுடிபொஹஹம் ஸஹஹம்ய
ஜொஹ்வொகாவி யவெகிணாநககாதஸுஸவ-ஸு ஸுஷெதெ
கதா யெவெகெயஜொஷொந் ஸவெஷாநுயஜுஉதெகதா யெ
வெகெயவொகாஷொந் ஸவெஷாந்வொகா உதெகுகதெதாவ
யா ஹந் ஸவ-உதெநாஸவ-ந் ஸநயிதொஹ-நஜிதிதலாது
துஉநுஷுயொகாஸுஷுஷாஷெநுநுஸாஸதிலய ஷெவ-விடி

ஸூரவொகாஸ்வெ_௭த்யெ_௭வி_௭ரொவ_௭பூ_௭னெ_௭ஸ_௭ஹ_௭வ_௭து_௭ரீ_௭வி_௭ஸ_௭தி_௭ |
ஸய_௭டி_௭நெ_௭நகி_௭நு_௭டி_௭க_௭பா_௭க_௭ய_௭த_௭ஹ_௭வ_௭தி_௭த_௭ஸூ_௭ர_௭டி_௭நத்_௭ஸ_௭வ_௭டி_௭ஸூ_௭ர_௭து_௭த_௭ர_௭
ஃ_௭நு_௭தி_௭த_௭ஸூ_௭ர_௭து_௭த_௭ர_௭நா_௭ஸ_௭வ_௭து_௭த_௭ர_௭னெ_௭வா_௭லி_௭நி_௭யோ_௭கெ_௭ப_௭தி_௭தி_௭
ஷ_௭த_௭யெ_௭ந_௭ரீ_௭தெ_௭டி_௭வா_௭ஸூ_௭ர_௭ணா_௭க_௭யே_௭தா_௭ரூ_௭வி_௭ஸ_௭தி_௭ ||௧௭||

(ப்-பா-ம்.) சுயாதீ - பிறகு, ஸாவு_௭த்ய_௭ஹி - சம்பிரதாயமென்று சொல்லப்பட்ட கருமம் அதாவது புத்திரவிடத்தில் தன்னந்தகாலத்தில் தன் வியாபாரங்களைப் பொறுத்தல்; யஜா - எக்காலத்தில், வெபு_௭ஷ_௭ய_௭ - மரிக் கப்போகிறவனாக, நே_௭டு_௭தெ - எண்ணுகிறானே, சுயா - அக்காலத்தில், வா_௭த்_௭ - பிள்ளையைக் குறித்து, கூா - நீ, ப்_௭ஜ_௭ - ப்ரம்மம், கூ_௭ - நீ, யஜ_௭ - யக்யம், கூ_௭ - நீ, யொக_௭ - உலகம், இ_௭தி - என்று, சூ_௭ஹ_௭ - சொல்லுகிறான், ஸ_௭ - அந்த, வா_௭த்_௭ - பிள்ளையானவன், கூ_௭ஹ_௭ - நான், ப்_௭ஜ_௭ - ப்ரம்மம், கூ_௭ஹ_௭ - நான், யஜ_௭ - யக்யம், கூ_௭ஹ_௭ - நான், யொக_௭ - உலகம், இ_௭தி - என்று, ப்_௭த்யா_௭ஹ_௭ - பதில்சொல்லுகிறான், ய_௭தெ_௭கி_௭நு_௭யாதா_௭னெ_௭ன்று, சு_௭ந_௭தீ_௭க_௭ - அத்தியயனம் செய்யப்பட்டதும் செய்யப்படாததுமோ, த_௭ஸ_௭டி_௭ - அந்த, ஸ_௭வ_௭டி_௭ஸூ_௭ - எல்லாவற்றிற்கும், ப்_௭ஜ_௭ஹி_௭ - ப்ரம்மமென்கிற பதத்தால், ஹ_௭க_௭தா_௭ - ஒன்று சேர்ந்தது அதாவது இவ்வளவுகாலம் வேதவிஷயமான அத்தியயன வியாபாரம் என்னுல் செய்யக்கூடியது எதுவோ அவையெல்லாம் இனி உன்னுதீனம் என்று கருத்து, யெ_௭தெ_௭கெ_௭ய_௭யாதொரு, யஜ_௭ - யக்யங்களோ, தெ_௭ஷா_௭ - அந்த, ஸ_௭வெ_௭டி_௭ஷா_௭ - எல்லாவற்றிற்கும், யஜ_௭து_௭தி_௭ - யக்ய என்கிற பதத்தால், ஹ_௭க_௭தா_௭ - ஒன்றுசேர்ந்திருக்கிறது என்செய்யவேண்டிய யக்யங்களும் உன்னுதீனமென்று கருத்து, ஹ_௭கெ_௭ய_௭ - யாதொரு, யொக_௭ - உலகங்களோ, தெ_௭ஷா_௭ - அந்த, ஸ_௭வெ_௭டி_௭ஷா_௭ - எல்லாவற்றிற்கும், யொக_௭இ_௭தி_௭ - லோக என்கிற பதத்தால், ஹ_௭க_௭தா_௭ - ஒன்றுசேர்ந்திருக்கிறது நானடையவேண்டிய உலகங்களும் உன்னுதீனமென்று கருத்து, இ_௭டி_௭ - இந்த, ஸ_௭வ_௭டி_௭ - எல்லாக் காரியங்களுக்கும், ஹ_௭தா_௭வ_௭தெ_௭கி_௭ - இவ்வளவுதான், ஹ_௭க_௭ஸ_௭ - இந்த, ஸ_௭வ_௭டி_௭ - வேதம் யக்யம் உலகமிவைகளை, சு_௭யா_௭ஸ_௭ய_௭ - இந்தப் புத்திரரூபமாகவே, இ_௭டி_௭ - இந்த உலகத்தில் நின்றும், ரீ_௭ - என்னை, கூ_௭ஹ_௭நஜ_௭ஸ_௭ - ரக்ஷிக்கப்போகிறான், (இ_௭தி - என்று), வி_௭தா_௭ - தகப்பன், சூ_௭ஹ_௭ - சொல்லுகிறான், த_௭ஸூ_௭ர_௭ஸ_௭ - ஆகையாலே, சு_௭ந_௭ஸூ_௭ர_௭ஷா_௭ - ஆக்யாபிக்கப்பட்ட, வா_௭த்_௭ - பிள்ளையை, யொக_௭ - உலகத்துக்குச் சாதனமாக, சூ_௭ஹ_௭ - சொல்லுகிறார்கள், த_௭ஸூ_௭ர_௭ஸ_௭ - அப்படிச் சாலநமாகையால், ஹ_௭ந_௭ - இந்தப் பிள்ளையை, சு_௭ந_௭ஸூ_௭ர_௭ஸ_௭தி_௭ - தகப்பன் மார்கள் ஆக்யாபிக்கிறார்கள், ஹ_௭வ_௭வி_௭ஸ_௭ - இப்படி ஆக்யாபித்த, ஸ_௭ - அந்தத் தகப்பன், யஜா - எக்காலத்தில், வெ_௭தி_௭ - பரலோகத்தை அடைகிறானே, சு_௭ய_௭ - அக்காலத்தில், ஹ_௭ஹி_௭ - இந்த, ப்_௭ர_௭னெ_௭ஸ_௭தெ_௭ஹ_௭வ_௭ - ப்ரானனோடே கூடத்தானே, வா_௭த்_௭ - பிள்ளையை, சூ_௭வி_௭ஸ_௭தி_௭ - ப்ரவேசிக்கிறான்,

ஸஃ - அந்தப் பிள்ளையானவன், யடி - ஒருகாலத்தில், சுமெந - இந்தத் தகப்பனாலே, கிணிக் - ஒருகாரியம், சுஃபா - முலைவழியாய், சுஃத-செய்யப்படாததாக, ஹவிக் - ஆகிறதோ, தஸாஃ - அந்த, ஸஃஸாஃ-எல்லாக் காரியத்தில் நின்றும், ஷந - இந்தப் பிதாவை, ஃனுகி - விவேகிக்றான். தஸாஃ - ஆகையால், வு-தெ-நாநா - பிள்ளையென்று பெயர், ஸஃ-அந்தப் பிதாவானவன், வு-தெ-நெவ-பிள்ளையினாலேதானே, சுஃநி - இந்த, வெஃ - உலகத்தில், பூ-திதிஷ்-தி-பெருமை அடைகிறது, சுஃ-பிறகு, ஷந - இந்தப் புருஷனை, சுஃதாஃ-அமோகங்களான, வெஃவாஃ-மனிதர்களைக்காட்டிலும் வேறு பட்டதுதான், ஷநெ-இந்த, பூரணாஃ-பரணனைன்று சொல்லப்பட்ட இந்திரியங்கள், சுஃஸஃ-அடைகின்றன.

புயிவெய்யெநெழுமெழு லெவ்வாமாவிய திலாவெவெடுவெ
வாமுயாயடிநெவவடிதிதததவதி ||சு||

(ப்-பா-ம்.) பூமிவெவ்வ - பூமியில் நின்றும், சுழெழு - அக்தியில் நின்றும், லெடிவீ - மனிதர்களைக் காட்டிலும் வேறுபட்ட, வாசு - வாக்கானது, ஊநு - இந்தப் புருஷனை, சூலியதி-அடைகிறது, யயா-யாதொரு வாக்கினுலே, யடிபெடிவ - யாதொன்றைத்தானே, வடிதி-சொல்லுகிறானே, ததுசு - அதது, லவதி - உண்டாகிறதோ, லா - அதானது, லெடிவாசு-தேவவாக்கு என்று சொல்லப்பட்டது.

ஐவசெந்நாடிதொழுவெடிவம் நெருவிசுதிதவெடிவெடிவம் நெநா
பெநாநெடுவவதொழொநொவதி ||கக||

(ப்-பா-ம்.) ஷ்வெஸு - ஆகாயத்தில் நின்றும், சூலிசு - சூரியனிடத்
தில் நின்றும். வனந - இவனை, லெஷ - மனிதர்களில் வேறுபட்டதான,
மீ - மனதானது, சூலிசு - அடைகிறது, பெந - யாதொரு மனதால்,
சூநெஷு - சுசியாகத்தானே, ஹதி - ஆகிறான், சுயொ - பிறகு, மஸொ
வதி - துக்கியாகுதில்லையோ, தலெஷ - அதுதானே, லெஷ - தெய்வ
மென்று சொல்லப்பட்ட, மீ - மனது.

சுழுகொழுநெய்தல் ஸுழுகொழுவம் பூணுகுவிசுதிவெவெடு
வம்பாணையுணர்நீ ஸாஸுநர் ஸுநயுபதெயொநரிஷுதிவ
வ்வம்பிவெடுஷாணலிதாநாதிதாவதிபெயெஷாடுவெடுதவநீ
ஸபெயெதாடுஷதாநீஸபுடாணிலிதாநடுவனெடுவநீ வெவ்வம்பி
டிநீஸபுடாணிலிதாநடுவனிபடுகிணுநீ பூஜாபெயாநடுநெடுவா
ஸாநடுவதிவண்ணெடுவாபெயாநடுவதிவநாபுஷுதி||

(ப்-பா-ம்.) சுலு^அ - ஜலத்தில் நின்றும், உரு^அ - சந்திரனிடத்தில் நின்றும், ணம் - இந்தப் புருஷனை, லெ^அ - மனிதர்களைக் காட்டிலும் வேறுபட்ட, பூ^அ - ப்ராணனானது, சூ^அ - அடைகிறது, யி^அ - யாதொரு ப்ராணனானது, வ^அ - சலித்தபோதிலும், சு^அ -

சலியாதபோதிலும், நவ்யுயத - சிரமத்தை அடைகிறதில்லையோ, (ரூ) - சுலோவாரண - சலியாதவனாக, யயா - எப்படி, நவ்யுயத - சிரமத்தை அடைகிறதில்லையோ, தயா - அப்படி, ஸணாரண - சலித்தவனாகவும், நவ்யுயத - சிரமத்தை அடைகிறதில்லையோ, ஸவெ - அவன்தானே, ரெவெ - தெய்வமென்கிற, ப்ராண - ப்ராணன், வனவ்வி - இப்படி அறிந்த, வ - அவன், சுயோ - பிறகு, நரிஷ்டி - நாசமடைகிறதில்லை, யயா - எப்படி, வனஷா - இந்த, டெவதா - தேவதையோ, வனவ - இந்த ப்ரகாரம், ஸ - அந்தப் புருஷனுனவன், ஸவெஷா - எல்லா, ஹதாநா - ப்ராணிகளுக்கும்; சூதா - ஆத்மாவாக, ஹதி - ஆகிறான், யயா - எப்படி, வனதா - இந்த, டெவதா - தேவதையை, ஸவஷாணி - எல்லா, ஹதாநி - ப்ராணிகளும், சுவனி - காப்பாற்றுகின்றனவோ, வனவஹ - இந்தப்படியே, வனவவி - இப்படி அறிந்தவனை, ஸவஷாணி - எல்லா, ஹதாநி - ப்ராணிகளும், ஹதி - காப்பாற்றுகின்றன, யயா - யாதொரு பாபத்தினாலேதானே. ஹ - இந்த, ப்ராண - ப்ராணிகள், கிண - கொஞ்சம், ஸவனி - துக்கிகின்றனவோ, தி - அந்த பாபமானது, ஸவாரெவ - இந்த ப்ராணிகளுக்குத்தானே, ஸ - அப்பொழுதே, ஹதி - உண்டாகிறது, வணரெவ - புண்ணியத்தானே, ஸ - இவனை, ஹதி - அடைகிறது, டெவாநு - தேவர்களை, வாவா - பாவமானது, நமஹி - ஹவெ - அடைகிறதில்லையன்றோ.

[illegible]

(ப்-பா-ம்.) சுய - நிறகு, சுத - வாக்கு மனது ப்ராணன் இவைகளுடைய த்யானம் சொன்னதினால், ப்ருதயீலாஸா-த்யானத்தினுடைய விசாரமானது, ப்ருவதயுதே - ஆரம்பிக்கிறது, ப்ருஜாவதிஹ - ப்ரம்மேனெவன்றால், சுபீடாணி - கம்ம ஞானம் என்கிற இந்திரியங்களை, ஸஸ்யஜெ-படைத்தான், ஸுஷாநு - படைக்கப்பட்ட தாமி - அந்த இந்திரியங்கள்,

சுநொநொ - ஒன்றுக்கொன்று, சுஹுயு - சண்டையிட்டன, சுஹுயெ - நானே, வடிஷொரி - வார்த்தைசொல்லுகிறேன், இதி - என்று, வாசி - வாக்கானது, டுயெ - இருந்தது, வக்ஷு - கண்ணானது, சுஹு - நான், ஸுக்ஷாதி-பார்க்கிறேன், இதி-என்றும், ஸுபாது - காத, சுஹு - நான், ஸுபாஷொரி - கேட்கிறேன், இதி - என்றும், வனவ - இந்தப் பரகாரம், சுநொதி - வேறு, சுபொண்ணுவி - இந்திரியங்களும், யயாகு - தங்கள் தங்கள் கருமங்களை எண்ணினவைகளாகவும், (வீதிவணி-இருந்தன), தாதி - அவைகளை, டுயு - மிருத்யுவென்கிற தேவதையானது, ஸு - சிரமமாக, ஹு - ஆய், உவபெ - சம்பத்தில் வந்தது, தாதி - அந்த இந்திரியங்களை, ஸு - அடைந்தது, தாதி - அந்த இந்திரியங்களை, டுயு - மிருத்யுவானது, ஸு - அடைந்து, சுவாரு - காரியங்களைத் தகைத்தது, து - ஆகையால், வாசி-வாக்கானது, ஸுபாது - சிரமத்தை அடைகிறது, வக்ஷு - கண்ணும், ஸுபாதி-சிரமத்தை அடைகிறது, ஸுபாது - காதும், ஸுபாதி - சிரமத்தை அடைகிறது, சு - பிறகு, ய - யாதொரு, சுய - இந்த, டுயு - மாப்பிசுருக்கிப் பரணதே, ஹு - இந்தப் பரணதேதானே, ஸுபாது - அடையவில்லை, தாதி - அந்த இந்திரியங்கள், ஸு - உயர்ந்ததை அறிவதற்கு, டுயு - யத்த நித்தது, சுய - இந்தப் பரணதானே, ஸு - நமக்குள், ஸுபாது - உயர்ந்தவன், ய - யாதொருவன், ஸுபாது - சஞ்சரித்தபோதிலும், சு - ஸுபாது - சஞ்சரியாதவன்போல, ஸுபாது - சிரமத்தை அடைகிறதில்லை யோ, ஸுபாதி - நாசத்தை அடைகிறதில்லை, ஹு - இந்தப்பதம் தங்களுக்கு அனுசுலனான தலைவன் அடைந்த ஆனந்தத்தைச் சொல்லுகிறது, ஸுபாது - எல்லோருக, சுபாது - இந்தப் பரணனுடைய ரு - உருவத்தைத்தானே, சுபாதி - அடைவோம்; இதி - என்று, தெ - அந்த, ஸுபாது - எல்லா இந்திரியங்களும், வன - இந்தப் பரணனுடைய, ரு - உருவத்தைத்தானே, சுபாது - அடைந்தன, து - ஆகையால், வன - இந்த இந்திரியங்கள், ஸுபாது - பரணனுடன், வன - இந்தப் பரணன் பெயரினாலே, ஸுபாது - சொல்லப்படுகின்றன, ய - யாதொருவன், வன - இந்தப் பரகாரம், வடி - தயானம்செய்கிறதே, (ஸு - அவன்), யு - எந்த, சு - வம்சத்தில், வடி - பிறக்கிறதே, து - அந்த, சு - குலமானது, தெ - அருவாவ - அவனால் ப்ரசித்தமானதாக, ஸுபாது - சொல்லுகிறார்கள், யு - யாதொருவன்தானே, வன - வடி - இப்படி அறிந்தவனதே, ஸுபாது - சண்டையிடுகிறதே, (ஸு - அவன்) - சுபாதி - உயர்ந்தவனாகவே, சுபாது - வெகுநாள் பொறுத்து, ஸுபாது - இறக்கிறான், இதி - என்று, சுபாது - பரணனின் தயான வழியானது, (உ - சொல்லப்பட்டது).

(ப்-பா-ம்.) சுய - பிறகு, வண்டி - இந்த, ஹோசு - மந்திரமானது, ஹவதி - இருக்கிறது, து - யாதொன்றினிடத்தில் நின்றும், சூய-சூரியனும், உஷெதி - உதிக்கிறதே, யதுய.யாதொன்றினிடத்திலும், சுலம் - அஸ்தமனத்தை, மூதி - அடைகிறதே, உதி - என்கிற மந்திரத்தின் பொருள், பூரணாவெ-பூரணனிடத்தில் நின்றதானே, வண்டி-இந்தச் சூரியன், உஷெதி - உதிக்கிறான், பூரண - பூரணனிடத்தில், சுலவெதி - வயத்தை அடைகிறான், அதாவது ஆதித்யன் அக்தி இவைகள் பூரணன் என்று சொல்லப்பட்ட. வாயுவின் சக்தியை அபேக்ஷிக்காதாகையால் வாயுவி

சு.தீயாய்யப் பி சுமரஷஷஸ்பா ஹணா.

பதப்பொருள்பாஷ்யம், வ்யாச்சுதா வ்யாச்சுதாச்சுதாஸ்ஸம் மூன்றுவகையாகப் பிரிக்கப்பட்டிருக்கின்றன நாமமென்றும் ரூபமென்றும் கர்மமென்றும் சொல்லப்படுகிற அவைகளுக்குள் நாமக்களுக்கு வாக்கு என்பது உபபதாரம்; வாக்கினால் எல்லா நாமக் களும் உண்டாகின்றன இந்த வாக்கே எல்லா நாமக்களுக்கும் ஸராம். இது எல்லா நாமக்களையும் ஸமமாயிச்சுக்கின்றது. இது எல்லா நாமக்களுக்கும் ப்ரம்மம். இது எல்லா நாமக்களையும் பரிச்சித்தது.

(ஸ்ரீ - ஹா.) வாக்கு என்பது சப்தம், உத்தம் என்பது உபாதாம். வைராச்யத் திருத்தகாரணமாக இந்த உபசேதம். (ஸ்ரீ - ஹா.) வாக்கு என்பது வாக்கிந்திரியம், உத்தம் என்பது காரணம். சேதநாசேதநங்களில் அசேதநங்களைப் பற்றியது.

8

வரையிலு மொருவருமில்லை. ஜகதே ப்ரம்மத்தை விசாரிப்பவரென்றும் தாம் கொடுப்பவரென்றும், ஜகதையே எல்லாரும் காடியொடுகிறார்கள், நீரொருவரே என்னிடம் வந்து ப்ரம்மத்தை யுமக்குச் சொல்லுகிறெனென்று சொன்னீர். ஆகையால் மிகவும் ஸந்தோஷத்தை யடைந்தேன் என்பது. இதனால் அஜாதசத்ருவுக்கு ப்ரம்மவித் துக்களிடத்தில் மிகவுமன்புண்டாயிருக்கிறதாகத் தோன்றுகிறது.

ஸஹவாஹமாஹ்யோயவனவாஸாவாஹ்வெதௌ பவாஸாஷ்வனதரெ வாஹஸ்யௌஹவாவாஸததி ஸஹவாவாஹஜாதஸத்ரூபோயெதௌஸிஸு ஸவடிஷாசுதிஷாஸ்வவெஷ்வாஸததாநாஸேயாஹ்யோயெதௌஸிஸுததேவாவாஸததி ஸபவனதரெவஹ்வாவாவெஷ்வாஸ்வவெஷ்வாஸததாநாஸேயாஹ்யோயவதி ||உ||

(ஸ்ரீ - ஹ.) இப்படிக்கேட்க விரும்பி எதிர்கொண்டு நிற்கிற ராஜாவை கோக்கிப் பாலாகி சொல்லுகிறார். ஸூரியனிடத்திலும் சேத்திரத்திலும் அபிமாநியாயக் கணவழியாய் ஹருதயத்தில் புருஷ நான் போக்தாவாயும் சர்த்தாவாயு மிருக்கிறேனென்று தோற்றுகின்றான். இவனையே இந்தக் கர்மகாரண ஸங்கரத்தத்தில் ப்ரம்மமாகக் கண்டு உபாஸிக்கிறேன். ஆகையால் உமக்கும் அந்தப் புருஷனையே ப்ரம்மமென்று உபாஸிக்கும்படி யுபதேசித்தேன். என்று சொன்னார். இப்படிச் சொன்ன அவரை கோக்கி அஜாதசத்ரு ப்ரதிவசகம் சொல்லுகிறார். நீர் சொன்ன இந்த ப்ரம்ம விக்ரம் நானுமறிவேன். ஆகையாலிதைச் சொல்லவேண்டாம்; வேறே அறிவீராகில் சொல்லும். நீரிட ப்ரம்மத்தை யறித்தாலும் இதை யுபாஸினைசெய்யும் வழியு முகன் பயனைப் மதியீரென்றும் சொல்லவேண்டாம். நானெல்லாம் அறிவேன். எல்லாவற்றையுமறிசெய்தது சிலையானது விளங்கானின்றதும் ப்ரம்மம். இதை யிப்படி யுபாஸித்தால் எல்லாவற்றையும் மிசையித் தவனாய்த் திலையாய் விளங்கும் தன்மையரூபாவானென்று அறிவேனென்றோ?

இதம்மண்டலாபிமாசியினுடைய உபாஸத்தால் சொல்லுகிறது. என்பது விசேஷம். மற்றது சங்கரபாஷ்யம்போலவே காண்க.

ஸஹவாஹமாஹ்யோயவனவாஸன வதெவாஸாஷ்வனதரெ வாஹஸ்யௌஹவாவாஸததி ஸஹவாவாஹஜாதஸத்ரூபோயெதௌஸிஸு ஸவடிஷாசுதிஷாஸ்வவெஷ்வாஸததாநாஸேயாஹ்யோயெதௌஸிஸுததேவாவாஸததி ஸபவனதரெவஹ்வாவாவெஷ்வாஸ்வவெஷ்வாஸததாநாஸேயவதி ||உ||

(ஸ்ரீ - ஹ.) சத்திரனிடத்திலும் மந்திலும் அபிமாநியாயக் கர்த்தாவாயும் போக்தாவாய் விளங்குகிற புருஷனை ப்ரம்மமாக உபாஸிக்கும்படி பாலாகி யுபதேசித்த முன்போல வேடுத்த உபாஸகம் முதலிபுறவ எனக்குச் தெரியுந், வேறு சொல்லும் என்று சொல்லி, மகானாயும் வெணுத்த வஸ்திரமுடையவனாயும் ஸோமராஜாவாயும் உபாஸகம் செய்கிறவன் அந்நலம்ருத்திமுதலிய பலன்களை யடைவானென்பதையும் தெரியுமென்றார் என்பது கருத்து. மற்றது முன்போலவே.

(ஸ்ரீ - ஹ.) ஸோமராஜ சப்தத்தால் சொல்லப்படுகிற ஒருவித கொடியை அபேஷமாக உபாஸிப்பது அந்நலம்ருத்தியைத் தரும் என்பது சிலர் மதமென்று சந்திசனை அந்நமாகிய ஸோமராகையால் யதார்த்தமாகவே உபாஸிப்பது கீழ்ச்சொன்ன பலனைத் தருமென்பது கருத்தென்று சிலரும் சொல்லுகிறார்கள் என்றும் விசேஷம். மற்ற விஷயத்தில் சங்கரபாஷ்யம்போலவே காண்க.

ஸஹவாஹமாஹ்யோயவனவாஸனவிஷுததி பவாஸாஷ்வனதரெ வாஹஸ்யௌஹவாவாஸததி ஸஹவாவாஹஜாதஸத்ரூபோயெதௌஸிஸு

ஸவஷிஷாஸ்ஸஜஹீதிவா சூஹரெதஃவாஸஹதி ஸயவநதரெவஃவா
ஸ்ஸெதஜஹீஹவதிதஜஹீநீஹஸ்யபுஜாஹவதி ||௪||

(ஸ0 - ஹ - ரா - ஹ.) மின்னலுக்கு அபிமானிபுருஷனை சேஜஸ்ஸென்றிற் குண
தேவரெ உபாஸகம் செய்தால் இவனுமிவன் ஸந்தாகமும் தேஜஸ்ஸை யடைமலரமென்
படம் எய்க்குத்தெரியும், வேறு சொல்லுமென்றார்.

பநாநீவயாநீதபேதங்கன். மின்னலிலும்த்வக்கிலும் ந்ருதயத்திலு மிந்ததேவதை
யொன்றென்பது சம்-பா, பேதம். பாலாகியை கோக்கி அஜாதசத்ரு சொல்லுகிறாரென்
பது இத்தமுண்டு. பாலாகிசொல்லுகிற விஷயம் தனக்குத்தெரியும் என்பதைச் சொல்
லுகிறார்.

ஸவஹாவாமாமெய்யாபுயவநவாயபாகாஸெ வுரூஷவநதரெவா
ஹஸ்ஸுஜஹாவாஸஹதிஸவஹாவாயாஜாதஸத்ருரோடுரெதெதூலிந ஸம்
ஷிஷாஃ வலிணபுஜேவதீபதிவா சூஹரெதஃவாஸஹதி ஸயவநதரெ
வஃவாஸ்ஸவலிபுதெஹவ ஜபாவஸாஹிரோஸ்யாஸ்யாஸ்யாகாதஜா
தததத ||௫||

(ஸ0 - ஹ - ரா - ஹ.) ஆசாயத்திற்கு அபிமானியிருக்கிற புருஷனை பூர்ண
ஹவம் நிர்வயாயாஹவம் உபஸிப்பவன் பூர்ணஸயம் ஸந்தாகத்திற்கு அழிவில்லாத
வனுமாவானென்பதும் தெரியும் சீர் சொல்லவேண்டாம் பாலாகியே என்று ஆவரை
கோக்கி அஜாதசத்ரு சொல்லுகிறார்.

அந்ததேவதங்கள் ஆசாயத்திலும் ந்ருதயத்திலும் தேவதை யொன்றென்பது சம்-
பா, விசேஷம் மற்றவை முன்போலவே காண்க.

ஸவஹாவாமாமெய்யாபுய வநவாயவாயவந வுரூஷவநதரெவா
ஹஸ்ஸுஜஹாவாஸஹதிஸவஹாவாயாஜாதஸத்ருரோடுரெதெதூலிநஸம்
ஷிஷாஹிஷ்யாஸெவகாஸ்யாவராகிதாஸெநெதவா சூஹரெதஃவா
ஸஹதிஸயவநதரெவஃவாஸ்ஸவலிஷாஹாபுவராகிஷாஹபுதததத
தூஜாதி ||௬||

(ஸ0-ஹ.) அங்வானே வாயுவினிடத்திலும் ப்ராணனிடத்திலும் ஒருதேவதை, பர
மேச்வர குணமுடையதும் ஸ்விதிக் முடியாததும் ஜயிக்கமுடியாத ஸேனையாகவும், உபா
ஸிப்பவனுக்கு அப்படியே பலம் கிடைக்கும், முன்போலவே ப்ரச்நோத்தரங்கனாயறிக்.

ரா - ஹ. பெரிய ஜெய்வாயத்தை யடையானாயும் வைகுண்டலோகமாகவும் தோ
ல்வில்லாத ஸேனையாகவும் வாயுவிலிருக்கும் வாயுவியமாகி புருஷனை யுபாஸகம் செய்
தால் ஜெசுஹவகவும், தோல்வில்லாதவகவும், சத்ருக்களை ஜயிப்பவகவும் ஆவான்,
மற்ற விஷயம் முன்போலவே காண்க.

ஸவஹாவாமாமெய்யாபுயவநவாயபுஜா வுரூஷவநதரெவாஹம்
ஹஸ்ஸுஜஹாவாஸஹதிஸவஹாவாயாஜாதஸத்ருரோடுரெதெதூலிந ஸம்ஷி
ஷாவஷாஸஹநிதிவாசூஹரெதஃவாஸஹதிஸயபெதரெவஃவாஸ்ஸ
வஷாஸஹிஷாபுஜவதிவிஷாஸஹிஷாபுஸ்யபு ஜாஹவதி ||௭||

(ஸ0 - ஹ.) அங்கிலும் வாக்கிலும் ந்ருதயத்திலு மொருதேவதை, மற்றவை
முன்போலவேயாம். (ரா - ஹ.) விஷாஸஹித்வம் என்கிற குணமுடையவகை அங்கி
புருஷனை உபாஸிக்கிற புருஷனும் அவன் ஸந்தாகமும் விஷாஸஹித்வமென்கிற அந்தக்
குணத்தை யடைகிறார்கள். விஷாஸஹித்வமாவது எல்லாவற்றையும் பொறுக்கும் குண
மென்றதிக, மற்றவை முன்போலவே காண்க.

ஸஹோவாவமாழொட பணவாய்மாயாயிம் வாரஹ்ணததெ
வாஹ்ஸுஹ்வாவாஸதிலஹ்வாவாஜாத ஸத்ருடதெதஸ்திந
ஸவதிஷ்டாதிதாவிதிவாசஹதெதேவாஸதில ஸபபெததெவீவா

சுட

ப்ரஹ்நாந்யகோபதிஷத்.

ஸௌஸவடி ஹெவாஸிவோக சூபுரெதிநெநம் வாஸாகாஸாநு
த்யுராஹுதி || ௧௨ ||

(ஸ0 - ௧.) நீழிலும் அஞ்ஞாத்திலும் ஹ்ருதயத்திலும் தேவதையென்று
இதை ம்ருத்யுதேவதையாக உபாஸித்தவனுக்கு அம்ருத்யவராது.

(௧௧ - ஹ.) புருஷனுடைய நீழல் சுருத்த பங்க்ரமாயிருக்கிறபடியினாலதை ம்ரு
த்யுவாக உபாஸிக்கும்படி விதித்தது. மற்றவை முன்போலவே காண்க.

அர்த்தபேதங்கள் பத்தாவதுகலோகத்திலும் இதே பலன் சொல்லியிருக்கிற சென்
ஸில் இதற்கு சம்,பா, வில் இவனுக்கு சோய்வராமலிருப்பது விசேஷமென்று ஸமா
தாயம் சொல்லியிருக்கிறது. *

ஸஹெவாவாஹமாயோபவனவாபிராதுநிவாஸாஷவனகலெவாஹம்
ஸஹெவாவாஸஹதி ஸஹெவாவாஹஜாதஸத்ரூபுரெதிநெநஸௌஸவடி
ஹெவாஸிவோக சூபுரெதிநெநம் வாஸாகாஸாநுத்யுராஹுதி || ௧௩ ||

(ஸ0 - ஹ - ௧௧ - ஹ.) ஆத்ம புருஷனை ப்ரம்மமாக உபாஸிக்கிறெனென்று
கார்ச்சயர் சொல்ல இது எனக்குத் தெரியும். இப்படி உபாஸித்தவனுக்கு நல்லறியும் சல்ல
றியுடைய பிள்ளை முண்டிடுமென்பதும் தெரியும். வேறுவித உபாஸாமுண்டாகில்
செல்லுமென்று அஜாதசத்ரு கேட்க, ஒன்றும் தோற்றமில் கார்ச்சயர் கவித்தலையிட்டு
வாயை மூடிக்கொண்டு நின்றார்.

அர்த்தபேதங்கள், இவரிவ்வளவே அரித்தாராகையால் அதற்குமேல் தெரியமை
பற்றி வாய் மூடினார். ஆத்ம புருஷ, என்கிற விடத்திற்கு, சம், பா, வில் ப்ரஜாபதியி
னிடத்திலும் புத்தியிலும் ஹ்ருதயத்திலும் ஒரு தேவதை என்று வியாச்யாகம் செய்யப்
பட்டது. ரா,பா, வில் சரீராபிமாகியான ஜீவாத்மாவென்று அர்த்தம் கொள்ளப்பட்டது.

ஸஹெவாவாஹஜாதஸத்ரூபுரெதிநெநஸௌஸவடி
தாவிதிநெநஸௌஸவடி || ௧௪ ||

(ஸ0 - ஹ - ௧௧ - ஹ.) இப்படி வாய் மூடியிருக்கிற கார்ச்சயரை நோக்கி உமக்கு
இவ்வளவுதான் தெரியுமோ என்று கேட்டார். இவ்வளவே எனக்குத்தெரியுமென்று கார்
ச்சயர்சொன்னார். இவ்வளவு அரித்தமாத்மிரத்தினால் ப்ரம்மமறியப்படவில்லை, அறியவேண்
டியது அதிகமாயிருக்கிற சொத்த அஜாதசத்ரு சொன்னார். இதைச்சேட்ட மாத்மிரத்
ல்ல கார்ச்சயர் ஈனுமமை யாட்கிறேன், எனக்கு ப்ரம்ம வித்தையைச் சொல்லுமென்று
அஜாதசத்ருவைக் கேட்டுக்கொண்டார்.

ஸஹெவாவாஹஜாதஸத்ரூபுரெதிநெநஸௌஸவடி
தாவிதிநெநஸௌஸவடி || ௧௫ ||

(ஸ0 - ஹ - ௧௧ - ஹ.) இவ்வாறு கிட்டிவந்த கார்ச்சயரை நோக்கி உத்தமவர்ண
ரான உமக்கு கூத்திரியான நான் வித்யோபதேசத்திற்கு ஆசாரியனாவது தகாது. இது
சாஸ்திரவிரூத்தமானது. மித்ரபாவனையாலே உமக்குச் சொல்லிவிடுகிறேன், அந்த ப்ரம்ம
வித்தையை; என்று சொல்லிக்கொண்டு ஆஸுத்தியிருந்து எழுந்திருந்து இவர்கையைப்

(ஸூ - ஹா - ரா - ஹா.) அந்தப் புருஷன் எப்போது ஸ்வப்நங்குத்தியோடு கூடியிருக்கிறானோ, அப்போது, அந்தந்த சுவர்க்காதி லோகங்களும், மஹாராஜஸ்தானமும், மஹாப்ரம்மண குணங்களும், அனேகவிதமான சித்ரங்களும் அந்தப் புருஷனுக்குண்டாகின்றன. பஹாராஜாவானவன் தன்னுடைய தேசங்களை ச்ரஷித்துக்கொண்டு தனது ராஜ்யத்திலிருப்பதுபோல இந்த புருஷன் இந்திரியம் முதலியவற்றை ச்ரஷித்துக்கொண்டு தன் ச்ரீரத்தில் தன்னிடெட்டபடி வர்த்திக்கிறான்.

பதாந்வயாநீதபேதகீரன். இச்சபுருஷனுக்கு வாக்குமுதலியவற்றின் எவ்வந்தத்தினால் ஸம்ஸாரமுண்டாகிறதென்று சொல்லியதின் பேரில் ஸ்வப்நத்தில் ஒரு முதலியவையடங்கியபோதும் நாகரவீசமான ஸம்ஸார ரூபங்களைக் காண்கிறானையாலது சேராதென்று சில ராகேஷத்திற்கு ஸ்வப்நம் பொய்யாகையால் அந்த தோஷமில்லை என்று ஸமாதானம் சொல்லுகிறதென்று சுருத்தி. என்று சம்,பா,வில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஸ்வப்நம் பொய்யென்று சொல்லி அந்தத் தருஷ்டாந்தத்தால் மற்ற விஷயங்களிலும் புருஷனுக்கு சத்ருஷ்டமில்லை என்று சொல்லுகிறவர்களை நோக்கி ஸ்வப்நத்திலும் சந்தாவரமே இருக்கிறதென்று ஆசாவுக்குசர்த்ருஷ்வம் சொல்லப்படுகிறது. ஸ்வப்நம் ஸத்யமென்பது பல யுக்திகளாலும் சுருதி ப்ரமாணங்களாலும் ஸாதிக்கப்பட்டிருக்கிறதென்று, ரா, பா, வில் வியாய்யாநம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

சுயயஜாஸுஷுபூரவவதியஜாநகஸ்யுலந ஷெஷஹிதாநாநீநா
ஸுஜாஜாஸவதவஹஸுபூரணியுஜயாதுரீதததீவீபுதிஷுதெதாஹி
புத்யவஸுபுபுபுரீததீ ஸெதெவஸயாகுஹாரோவா லஹாராஜோ
வாஹோபூரஹோணாவாஹிஹீநாநுநஸ்யுமதாஸயீதெதவதெவெஷஷ
தவெதெ ||கக||

(ஸூ - ஹா.) ஆத்ம சத்தியை ஸங்கடத்தில் முதலிக்கிறது. (ரா - ஹா.) ஸ்வப்நத்திற்குப்பின் எப்போது பேருறக்கத்தை அதாவது ஸங்கடத்தை அடைந்து ஒன்மையம் அநிக்ஷித்தமாயோ அப்போது ஹிதச்சென்கிற எழபத்திரண்டாயிரம் நாடிகள் ஹிதநயத்தில் ப்ரகேஷத்த பரிசத்து என்னும் மாயை ப்ண்டத்தை எதிர்கொண்டு பரப்புகின்றன. அந்த நாடிகளின் வடிபாய்வது பரிசத்தில் சயிக்கிறது. பரிசத்திலிருக்கும் ப்ரம்மத்தில் பேருறக்கினால் அந்தத் தருஷ்டாந்தம்; ராஜகுமாரனும், மகாராஜனும் மஹாப்ரம்மனும் அப்படி அதிகமான ஆர்த்தத்தையடைவோர், அப்படியே இந்த ஜீவன் ஸங்கடத்திலாவதில் ஆர்த்தத்தோடு கூடியவனாகிறான். இதுவரையிலும் ஜாகரம், ஸ்வப்நம் ஸங்கடத்தி, இவைகளின் ஸ்வரூபம் வைராக்கியத்திற்காக மீறப்பிக்கப்பட்டது.

ஸபயோணுநாஹிஸுநுநொஹுரெஷ்யுயாமெஹி க்ஷுஜாவிஸுஸிஹி
ஜாபுபுபுரெஷ்யுபெஷா ஸாஜாதுரீ ஸவெபுபுரணாஸுபெபு ஹொகா
ஸவெபுஷெவாஸவாபுரணியதேதாநி வுபுபுரதிதவெஷ்யாவநிஷுத்யுஸு
ஸத்யுதீபுரணாவெஸத்யுபெஷாபெஷஸத்யு உ||

ஸூ - ஹா - ஹரணநாபியைப்போலவும் நெருப்புப் பொறிக் போலவும் விஜ்ஞாந யாத்மாவனுடைய போதபூர்வ ஸ்வரூபத்திலிருந்து, வாகாதீந்திரியங்களும் எல்லா கர்ம பலன்களும், அக்யாதி ஸம்ஸந்தேவதைகளும் எல்லா ப்ராணிகளும், வெளிப்படுகின்றன. அந்த ஆத்மா ஸத்யாஸத்யம், ப்ராணங்கள் ஸத்யம். அவைகளுக்கு இவை ஸத்யம். இது உபநிஷத்து. ரா - ஹா. வாதா என்கிற பூச்சியானது எவ்வாறு தூற்களின் நடுவிலிருந்து ஆகாரம் சம்பாதிப்பதற்கு தூற்களின் வழியாய் வெளிவருமோ, நெருப்பிலிருந்து பொரி கிளம்புவது எவ்வாறோ ஆவ்வாறே ஸங்கடத்தி ஆதாரமான ப்ரமாத்மாவின் டத்திலிருந்து எல்லா ஜீவர்களும் எல்லா ஜ்ஞாநங்களும் எல்லா இந்திரியங்களும் எல்லா பூதங்களும் ஒரேகாலத்தில் வெளியாகின்றன. அந்த ப்ரமாத்மாவுக்கு ஸத்யத்திலும் ஸத்யமென்று ரஹஸ்யமான பெயர். அதாவது ஸத்யபூதங்களான ஜீவர்களும் ஸத்யமாகியவன் ப்ரமாத்மா.

பதர்வயார்த்தபேதங்கள்.

இந்தச்சுருதியின் கீழ் சங்-பா த்தில் அநேக ஆகேஷு ஸமாதாநங்களா லத்வைத வா தம் ஸதாபிக்கப்பட்டிருக்கிறது. விசிஷ்டாத்வைத ஸித்தாந்தப் படிக்கு இந்தச்சுருதி ஜீவ பரமாத்மாக்களுடைய ஸ்வ ரூபத்தைப் ப்ரதிபாதிக்கிறதென்றும், அதைப்படி எளிதில் ஸத் யமென்பது விகார ரூபமில்லாத வஸ்துவைச் சொல்லுமாகையால் ஜடம் சிறுப்பது பெ ருப்பது முதலிய விகாரங்களை யடையுமாகையால் அது ஸத்யமல்ல, ஜீவாத்மா எப்போ திலும் அணுவாயே இருப்பதொழியச் சிறுப்பது முதலிய விகாரங்களில்லாதவனாகையால் ஸத்யம். ஜீவாத்மாவைவிடப் பரமாத்மா ஸத்யம். ஏனென்றால் ஜீவாத்மாதான், சிறுப்பது பெருப்பது என்றில்லையாயினும் தன்னுடைய ஜ்ஞாநத்திற்கு குண்டான ஸங்கோச விகா ஸங்களைப் பரம்பரையா யுடையவனு யிருக்கிறானாகையால் இவ்வழியாலாவது விகாரமு டையவனாகிறான். பரமாத்மாவுக்கு அவ்வழியாலும் விகாஸமில்ல யாகையால் அதிலும் ஸத்யம் பரமாத்மா. ஸத்யபதத்தில் ஏகவசநம் (ஒருமைச்சொல்) ஜாதியைக் கூட்டத் தை குறிக்கும் என்று கொள்ளவேண்டும். சுருதியில்தானே (ப்ராணா) என்கிற பதத்தி னால் பன்மையாய் விரிக்கப்பட்டமையாலென்க. ஆகவே ஜீவர்களைக்கொண்டும் அவர்களிலும் பரஸ்பர ஸ்வரூபபேதமுண்டென்றும் பெற்றும். இதனால் ஏக ஜீவவா தம் மறுக்கப்பட்டது. இங்ஙனமே ஜீவபரம்மைச்சுவாத்மம் மறுக்கப்பட்டது. ஏனென் றால் (நிர்தாரண ஷஷ்டியால்) வேறுபாட்டில் வந்த ஆரம் வேற்றுமையால் ஜீவபரமாத் மாக்களுக்குப் பேதம் காட்டப்பட்டமையாலென்க. ஆனதால்படியே உபாஸிக்க வே ண்டெமென்று அஜாத சத்ரு கார்க்யருக்குச் சொன்னதினாலென்றும் ரா-பா த்தில் சொல் லப்பட்டிருக்கிறது.

நான்காவதத்தயாயம் முதலாவது ப்ராம்மணம்

முற்றிற்று.

சுயஉதக-புராணயெழி தீயவ்ராஹ்ணஸு.

யொஹவெஸி: ருத் ஸாபாநத் ஸவ்ர-த்யாபாநத் ஸஸ்தூணத்
ஸாபாஇவெடி ஸவ்ரஹ்மிஷ். தொஹ்ர-த்யாபாநவா-ணஸு | சுயவாவஸி
ஸு-ரொபாபிபி: ப்ராணஸ்தெஸிடிவெயாநிடிவ்ர-த்யாபாநவ்ரா
ணஸுஸ்தூணாஹ்மிடி ||

(ஸு-வா-ரா-வா.) யவனெருவன் சிசுவை ஆதாநத்தோடும் ப்ரத்யாதாநத்தோ டும், தானோடும் கயிரோடும் கூடினதாக உபாஸிக்கிறானே அவன் ஏழுசத்துருக்களையும் நாசம் செய்கிறான். ப்ராணன், சிசு இதுவே ஆதாநம், இதுவே ப்ரத்யாதாநம். ப்ராணனே தான். அந்நமே கயிது.

பதர்வயார்த்தபேதங்கள்.

சிசுவாக ரூபிக்கப்பட்ட ப்ராணன் பஞ்சஸ்ருத்தி ப்ராணன் என்பது துல்யம். ஏழு சத்ருக்கள் யாரென்றால் தலையிலுள்ள ஏழுத்வாரங்களென்றும் சங்-பா த்திலும், ஏழு தலைமுறை சத்ருக்களை என்று, ரா-பா த்திலும் ஆதாநமென்பது அதிஷ்டாநமென்றும் அது சரீரமென்றும் சங்-பா த்திலும், ஆதாநமென்பது கர்ப்கோளம். அது ஹ்ருதயமெ ன்று ரா-பா த்திலும் தானாக ரூபிக்கப்பட்ட ப்ராணன் பலமென்று சங்-பா த்திலும் ஜீவ னென்று ரா-பா த்திலும் ப்ரத்யாதாநமென்பது சிரஸ்ஸென்று சங்-பா த்திலும் இந்தச் சரீரம் பிறப்பிடம் போன்றதென்று ரா-பா த்திலும் சொல்லப்பட்டது. ஒரு கண்றுக்குட் டியானது கர்பத்திலிருந்து பூமியில் பிறந்து துணில் கயிரால் கட்டப்படுவதுபோல் பஞ் சவ்ருத்திப் பிராணன் ஹ்ருதயத்தில் தங்கிச் சரீரத்தில் வியாபித்து ஜீவனாகிய துணில் அந்நமாகிய கயிரால் கட்டப்பட்டிருக்கிறது என்பது ரா-பா-பை யொடிய கருத்து. இவ்வாறு சங்கரபாஷ்யத்தை யொட்டின கருத்தை யூகித்துக்கொள்க.

தடுதாஸ்வாஹிதயஉவதிஷ்டெத்யாஜிசுக்ஷுந்ரஹிநொ
ராஜயவ்ராஹிரெநத் ரு-ரொபாநாயதொ-பு-புயா சுக்ஷுஹாவ்ராஹி:

வஜ்ருநொயாகநீரிகாகதயாஹிதொயதூஷண தெநாநிரூபுஷுக்ஷுதெ
நெநொயாநெயெநம் வதூநொபுயிவொநா யதூஷணிரூபுதூயாநா
ஸூரண்கூத்யதெயணவ்வெடி ||உ||

(ஸ்ர-ஊ-ரா-ஊ.) இந்தப் பிராணனை ஏழு (அக்ஷிதி) தேவதைகள் கிட்டுகிறார்கள். அஃதெப்படி எனில், கண்ணில் சிவந்த கோடுகள் தெரிகின்றனவன்றோ? அவ்வழியாலே இந்தப் பிராணனை உருத்திரன் கிட்டுகிறான். சுக்கு மிளகு தேய்த்தப் போட்ட போதும் புகை நுழைந்தபோதும் கண்ணிலிருந்து தண்ணீர் வெளிப்படுகின்றதன்றோ? அவ்வழியாலே பர்ஜ்யதேவதை இந்தப் பிராணனைக் கிட்டுகிறது. கண்ணில் யாதொரு சுருவிழி தெரிகின்றதோ அவ்வழியாலே சூரியனில்த் பிராணனைக் கிட்டுகிறான். கறுத்த ரூபம் யாதொன்று காண்கிறதோ, அவ்வழியால்க்கி தேவதையும் அந்தப் பிராணனைக் கிட்டுகிறான். யாதொரு வெளப்பு ரூபம் காண்கிறதோ அவ்வழியாலே இத்திரனு மித்தப் பிராணனைக் கிட்டுகிறான். கீழிமையைக்கொண்டு பூதேவதையும், மேலிமை வழியாலே த்யுலோக தேவதையும், இந்தப் பிராணனைக் கிட்டுகிறார்கள். இவ்வாறு உபாஸிப்பவர்கள் சுஷயிக்காத அந்தத்தை அடைவார்கள். இப்படி சுஷயிக்காத அந்தத்தைத் தருகிற தேவதைக ளாகையாலே இந்தத் தேவதைகளைத் (அக்ஷிதி) தேவதைகளென்கிறது.

ததெஷஸூராகொஹதி ஸ்வாபுநிபுஸஸைஹபுஷுபுஸஸுவிநி
ஸொநிஹிதவீஸூரலவஃதஸூரஸதஸூஸஸுதகீரெவாமஷுரீ
ஸூணாவஃவிஹநெதி ஸ்வாபுநிபுஸஸை ஹபுஷுபுஷுதகீரஃ தஹிரவணஷ
ஹொவாபுநிபுஸஸைஹபுஷுபுஷுவிநிஸொநிஹிதவீஸூரலவதி
பூணாவெயஸொநிஹிதவீஸூரலவஃபூணாநெததூஹதஸூரஸத
ஸூஷயஃ ஸஸுதகீரஹதீபூரணாவாஸூஷயஃ பூரணாநெததூஹவாமஷுரீ
ஸூணாவஃவிஹநெதிவஹுஷுரீஸூணாவஃவிஹதெ ||ஈ||

(ஸ்ர-ஊ-ரா-ஊ.) இந்த விஷயத்தி லிம்மத்திர முண்டு; அதாவது சித்தத்தையும் மேல் விரிவுமுள்ள சிரஸில் ப்ராணங்களாகிய இருஷிகள் நானாருபர்களாய் விளங்குகின்றார்கள். ஏழு ப்ராணங்கள்முன் சொல்லப்பட்டவை, ப்ரம்மத்தோடு வாக்கெட்டாவது.

ஊராவெவமளதஹூஷாஜாவபெவமளதரொயம் ஹூஷாஜஊராவெவ
விஸாஸிதூஜஜிமிசியபெவவிஸாஸிதொயஜஜிமிசிரிசாவெவ வஸிஷகஸூ
வாவபெவவஸிஷொயகஸூவொவாமெவாபுஷாபுஷாஹுஷைஷுதெ
உதூஸூபெவநாநெததூஷுசூரிதிலவபுஸூதூஹவதி ஸவபுஸூர
ஹஹவதிபணவ்வெடி ||ச||

(ஸ்ர-ஊ-ரா-ஊ.) ஏழுப்ராணங்களை இருஷிகளாகச் சொன்னமையால் அவை எவ்வ என்பதிலும் அவைற்றை உபாஸிப்பதிலும் சொல்லவேண்டியவற்றைச் சொல்லுகின்றது. அதாவது காதிரண்டு கண்ணிரண்டு மூக்கிரண்டு வா யொன்று இவ்வேழுமென்றும் கௌதமரும் பரத்வாஜருமாக முறையே இரண்டு காதுகளையும் முறையே இரண்டு கண்களையும் விச்வாமித்ரஜ மதக ந்களாகவும், முறையே இரண்டு மூக்குகளையும் வஸிஷ்டகச்யபர்களாகவும், வாக்கையத்ரியாகவும் உபாஸிப்பவனுக்கு அந்நஸம்ருத்தியுண்டாமென்றும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

நான்காவது அத்தாயம் இரண்டாவது ப்ரம்மமணம்

முற்றும்.

செவ்வாய் ஹனாராவெலித-ஹெவாசித-ஹதி-ஹ
பூத-ஹலிக-ஹய-ஹவ-ஹது-ஹ || க||

பதாந்வயார்த்த பேதங்கள்.

[illegible]

சுயரூபித டிவ்யாயுராதூதரிக்ஷெனெத கஜீதகெதகரெஷெ தத்ர
தெவெஷெ தஸுரூபித டிவெஷெ தஸுரூபீத தெவெஷெ தஸுயத வணதஸு
கரெவெஷெ ஷடாஸொயவணஷவண தஸுரிபு லிங்கெவொருஷ ஸுரஸுரெஷெ
ஷடாஸஹதரூபிதெஷெவத ॥௧॥

பாதந்வயார்த்த பேதங்கள்.

சுயாயிபாதுதிபெவெலிதம்படிநதினாறு யுரையோதராநா
காரணத்தந்திபெதீதகெதெஸ்தவழிலிதபெஸ்தவழி
உதபெஸ்தவழிதெஸ்தவழிவத வண்டிரவொயுகூஃ ஸ
தொறெவ்வொஸ் ||௪||

(ஸூ-ஹ-பா-ஹா.) இனி அத்தயாத்மம் கூறப்படுகிறது. ப்ராணனிலும் அத்தராகா சத்திலும் வேறுனது மூர்த்தமெனப்படும், அத்தயாத்மத்தில் இரஸமாக சக்ஷுஸ்ஸு

ப்ரஹ்தாரண்யகோபநிஷத்.

சுயாதேதி துபுராணஸ்யஸாயமேதராதநாகாஸவந்தகஜீததெத
உறெத-ததுவெஸிதவஸிராதி-ததுவெஸிதவஸிராஜீததெஸிதவஸியத
வநதவிகுதெஸிதவஸாவொயொயா உயங்கிணைக்கநாராஷவஸிவஸி
வெஸிவஸாவஃ ||௫||

தஸ்யுடுஹ தஸ்யுவாருஷஸ்யூரூபயயாரோஹாரஜநம்வாலொ
யயாவாங்காவிகம்பயெடி மொவொயயாஉதுவிடூயாவும்பரீகம் |
யயாவாக்ஷிதினாத்த்வக்ஷிதினாடுதவஹவாசஸ்யஸ்ரீஹப்தியவ்வம்
வெடியாத சூடுடுடுறாடுநதிடுநதி | நஹேதஸ்யாதிதிடுநதநதுநதுத்
ரஸ்யூயநாடுடுயயத்வசுதுஸ்யஸதுரிதி பூணாடுவெஸதுடுதெஷா
டுஷஸது ||௬||

பதாந்வயார்த்தபேதங்கள்.

நான்காவதத்யாயம் முன்னுவது ப்ராம்மணம்

முற்றிற்று.

சுயமுதமுடிவு, ஹண்டி,

நெடுஞ்சுந்திரவாசுவரணம் உதாரஸ்தா சுபாஷ்ஸாஸ
ஸாநாதலிஹத்தெ நயாகாதாயநாநகர்ஸவாணி ||௧||

(190-வா-ரா-வா.) யாஜ்ஞவல்க்யர் என்கிற ருஷி ஒருவரிருந்தார். இரண்டொருவர் அருளுக்குப் பார்வையுடன் அவர்களிலொருத்தி காதையாபி, மத்தொருத்தி மைத்திரேயி, இந்த யாஜ்ஞவல்க்யர் ஸ்வயாஸாச்சரமத்தையடைய வேண்டுமென்று நினைத்து மைத்திரே

யியைப்பார்த்துச் சொன்னார். ஆதாவது ஓமைத்திரேயி, நான் ஸந்யாசாச்ரமத்தைக் கைக் கொள்ளப்போகிறேன்; இந்தக் காத்யாயனியோடு உனக்குப் பங்கு பிரித்துக்கொடுக்கிறேன்; தனவிபாகம் செய்து கொடுக்கிறேனென்றார்.

ஸாஹாவாஹரெஜெத்ருயீ | யஸுஜெயம்ஹமொஃ ஸவா-புஷ்யயிவீ
விதேந் வலிணா-புஸுராத்யம்ஹநா ஜேதாஸுராலிதிஹதிஹாவாஹ
யாஜுவஹுஸா யதெயவொவகூரணவதாஜீவிதம் ததெயவதஜீவிதத்
ஸுராஜேததஸுராத-நாஸாஸிவிதேநநி ||௨||

(ஸு-ஹ-ரா-ஹா.) அந்த மைத்திரேயி இந்த யாஜ்ஞவல்க்யரைப்பார்த்துச் சொல்லுகிறார். இந்தப் பணத்தால் நினைந்த பூமியைக்கொண்டு என்ன செய்யலாம்? அதைக் கொண்டு மோக்ஷத்தை யடைவலாமா? என்று கேட்டான். அதற்கு யாஜ்ஞவல்க்யர் இந்தப் பணம் முதலியவற்றால் மோக்ஷத்தை யாசைப்படுவதில் உபயோகமில்லை; அது கிடைக்கமாட்டாது என்று சொன்னார்.

ஸாஹாவாஹரெஜெத்ருயீயெநாஹம்நா ஜேதாஸுரோக்ஷீஹம்ஹந
கூரஸுராயதெயவஹமவாஹநேததெயவஜெஸு-ஹீதி ||௩||

(ஸு-ஹ-ரா-ஹா.) எனக்கு மோக்ஷத்திற்கு உபயோகப்படாத பணத்தால் உபயோகமில்லை; எந்த விதத்தினால் மோக்ஷத்தையடைவதோ, அந்த உபாயத்தை நீரறிவீராகையால் அதையே எனக்குச் சொல்லும் என்று கேட்டான்.

ஸாஹாவாஹயாஜுவஹுஸு-பிரயாஸகாரெநம்ஸதீவியம்ஹாஷ ஸ
வஹஸுரஸுரஸுரஸுரஸுராலிதிஹவா வகூரணஸுராத-ஜே திஷியரஸ
வஸதி ||௪||

(ஸு-ஹ-ரா-ஹா.) ஓமைத்திரேயி, நீ நன்மையுள்ளவளாயும் எனக்குப் பிரியமானவார்த்தையைச் சொல்லுகிறவளாயுமிருக்கிறாய்; கிட்டி வந்து நில்ல; நானுனக்குச் சொல்லுகிறேன்; அதை நீ த்யாநம்பண்ணு; கவனித்துக்கேட்டுக்கொள்.

ஸாஹாவாஹநவா சுரெவதா-ஃ காரியவதி-பிரயொஹவதா-
தநஸுகாரியவதி-பிரயொஹவதிநவாசுரெஜாபாயெகாரியஜாபா-
பிரயாஹவதா-தநஸுகாரியஜாபாபிரயாஹவதி | நவாசுரெவதா-
நா-காரியவதா-பிரயாஹவதா-தநஸுகாரியவதா-பிரயாஹவதா-
பிரயாஹவதி | நவாசுரெவிதஸுகாரியவிதம்-பிரயாஹவதா-தநஸுகாரிய-
விதம்-பிரயாஹவதி | நவாசுரெஸு-ஹாண-காரிய-ஸு-ஹவி-யம்ஹ-
தா-தநஸுகாரிய-ஸு-ஹவி-யம்ஹவதி | நவாசுரெகூ-தஸுகாரிய-
கூ-த-பிரயாஹவதா-தநஸுகாரியகூ-த-பிரயாஹவதிநவாசுரெ-
யொகாநா-காரியயொகா-பிரயாஹவதா-தநஸுகாரியயொகா-
பிரயாஹவதி | நவாசுரெதெவாநா-காரியதெவா-பிரயாஹவதா-
தநஸுகாரியதெவா-பிரயாஹவதி | நவாசுரெஹிதாநா-காரிய-
ஹிதாநி-பிரயாணிஹ-தா-தநஸுகாரியஹிதாநி-பிரயாணிஹ-
நவாசுரெஸவ-புஸு-காரியஸவ-பு-பிரயாஹவதா-தநஸுகாரியஸ-
வ-பு-பிரயாஹவதா-தவாசுரெடி-ஷ-வ-பு-ஸு-தவெ-ரா-தவெ-ராநி

கிற வாத்யத்தின் சப்தங்களைத் தனித்தனியே அறியக்கூடாமல் போனபோதிலும் துந்துயியை அறிந்தமாத் திரத்தால் துந்துபி சப்தமென்று பொதுவாய் எல்லா சப்தங்களைப் பற்றி வதுபோல் ப்ரம்மத்தை யறிவதினாலேயே அதினாலுண்டாகிய ஸமஸ்த்தத்தையும் அறியலாம்.

(ரா - லா.) கீழ் ஜகத்காரண பரமாத்மாவின் னுபாஸந்தைச் சொல்லியிருப்பதால் அதற்குவேண்டிய மனோஜயத்திற் குபாயம் சொல்லுகிறது. துந்துபி வாத்யத்தைச் சடியாலடித்தபின் அதனாலுண்டான சப்தங்களை வெளியே போகவொட்டாமல் தடுக்கமுடியாது. ஆயினும் துந்துபி வாத்யத்தோடு அடிகோலைச் சேரவொட்டாமல் தடுப்பதினாலும் அல்லது துந்துபி வாத்யத்தை ஆக்ரமித்துக் கொள்வதினாலும் சப்தங்களைப் புறப்பட்டுவொட்டாமல் தடுக்கலாம். அப்படியே விஷயங்களோடு இந்திரியங்களைச் சேரவிட்ட பிறகு அதனால் வரும் ஸுகதுக்கங்களை யதபவியாமலிருக்க முடியாதாயினும், விஷயங்களோடு இந்திரியங்களைச் சேரவொட்டாமல் தடுப்பதினால் ஸுகதுக்கங்களை யதபவியாமலிருக்கக்கூடும். ஆகையாலிந்த மார்க்கத்தினாலே இந்திரியங்களுக்கும் செய்யவேண்டும்.

ஸபயாஸஹஸ்யபாயநஸ்யநவாஹுரஹஸ்யஸக்யாஹுணாயஸஹஸ்யதமு ஹணைநஸஹஸ்யவாஸவொமுஹீதஃ ||அ||

ஸபயாவீணாயெவாஹுரநாயெநவாஹுரஹஸ்யஸக்யாஹுணாய வீணாயெதமு ஹணைந வீணாவாஹுரவாஸவொமுஹீதஃ ||க||

பதாந்வயார்த்தபேதங்கள். இந்தச் சுருதிகளின் கருத்து முன்போலவே அந்தந்த பாஷ்யங்களில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. துந்துபி வாத்யத்திற்கும் அடிகோலுக்கும் பதிலாகச் சங்கையும் சங்குதிறவனையும் வீணையையும் வீணவாசிப்பவனையும் சொல்லியிருக்கிறது.

ஸபயாவெஹுரபாயநஸ்யநவாஹுரஹஸ்யஸக்யாஹுணாயஸஹஸ்யதமு ஹணைந வீணாவாஹுரவாஸவொமுஹீதஃ ||அ||
வெஹுரபாயநஸ்யநவாஹுரஹஸ்யஸக்யாஹுணாயஸஹஸ்யதமு ஹணைந வீணாவாஹுரவாஸவொமுஹீதஃ ||க||
வெஹுரபாயநஸ்யநவாஹுரஹஸ்யஸக்யாஹுணாயஸஹஸ்யதமு ஹணைந வீணாவாஹுரவாஸவொமுஹீதஃ ||அ||
வெஹுரபாயநஸ்யநவாஹுரஹஸ்யஸக்யாஹுணாயஸஹஸ்யதமு ஹணைந வீணாவாஹுரவாஸவொமுஹீதஃ ||க||

(ஸ0-லா-ரா-லா.) ஈரக்கட்டையோடு சேர்ந்த அக்ஷியிலிருந்து புகைகள் கிளம்புவதுபோலவும் இந்த ப்ரம்மத்தினிடத்திலிருந்து மூச்சுக்காற்றுப்போலவும் இருக்குவேத முதலியனவும், இதிஹாஸ புராணங்களும், வித்தைகளும், உபநிஷத்துக்களும், சலோகங்களும், ஸூத்திரங்களும், அதுவியாக்யாநங்களும், வியாக்யாநங்களும் உண்டாயின.

பதாந்வயார்த்தபேதங்கள். இருக்குமுதலியவை மந்திரபேதங்களென்றும் இவ்விடத்தில் இதிஹாஸமென்பது வேதத்தி லொருபாகமே என்றும், இவ்வாறே மற்றவையும் வேதபாகங்களே யென்றும், (சங் - பா) த்திலும் நான்கு வேதங்களும் ஸ்ரீராமாயணம் முதலியவை இதிஹாஸமென்றும், விஷ்ணுபுராணம் முதலியவை புராணங்களென்றும், வித்தைகளையும் பதபத்தாநங்களென்றும், உபநிஷத்துகள் ஈசாதிகளென்றும், சலோகங்களென்பது ஸ்மிருதிகளென்றும், அதுவியாக்யாநங்களென்பது பாஷ்யவ்யாக்யாநங்களென்றும், வ்யாக்யாநங்களென்பது பாஷ்யங்களென்றும் வ்யாக்யாநம்செய்து, இவற்றில் சில புராணதிகள் மகா ரிஷிகளால் செய்யப்பட்டவையாயிருக்க ப்ரம்மத்தினிடத்திலிருந்துண்டானவையாகச் சொல்வது கூடுமாவென்று சங்கித்து அவர்களும் ப்ரம்மம்சமானவர்களாகையாலப்படிச் சொல்லலாகுமென்று ஸமாதாந்தத்தோடு (ரா - பா.) மும் சொல்லு

ஸயயோஸவாபுஸாபிவாத் ஸஃஷ்ரணகாயநடுவத் ஸவெபுஷாத்
ஸுஸாபுநாந்தமெகாயநடுவத் ஸவெபுஷாத் ரஸாநாஜிவெஹகாயந
டுவத் ஸவெபுஷாத் ஸுநாநாத் நாவிகெகாயநடுவத் ஸவெபுஷா
த் ரதவாணாந்தக்ஷாநெகாயநடுவத் ஸவெபுஷாத் ஸுஸநாத் ஸுநா
துரெகாயடுவத் ஸவெபுஷாத் ஸஹுநாத் ஸ்ரணகாயநடுவத் ஸ
வாபுஸாத் விஷ்ரநாத் ஹுபுபடுகாயநடுவத் ஸவெபுஷாத் கடுணா
த் ஹஸாவெகாயநடுவத் ஸவெபுஷாத் நஹாநாத் வஸுஸகாயநடு
வத் ஸவெபுஷாத் விஸுஸாபுணாத் வாயுநெகாயநடுவத் ஸவெபுஷா
புநாத் வாஹாவெகாயநடுவத் ஸவெபுஷாத் வெஹநாத் வாநெகா
யந || க௭ ||

(ஸு-ஹ-நா-ஹ.) எல்லாவித நீர்களுக்கும் ஸமுத்திரமே ஸ்தானமாவதுபோல
எல்லா ஸ்பர்சங்களுக்கும் த்வகிந்திரியமே முக்யஸ்தாம், எல்லா ரஸங்களுக்கும் ரஸநே
ந்திரியமே முக்யஸ்தாம், எல்லாக் கந்தங்களுக்கும் கிராணேந்திரியமே முக்யஸ்தாம்,
எல்லா ரூபங்களுக்கும் கண்களே முக்யஸ்தாம், எல்லா சப்தங்களுக்கும் சுரோத்திரே
ந்திரியமே முக்யஸ்தாம், எல்லா ஸங்கல்பங்களுக்கும் மனதே முக்யஸ்தாம், எல்லா
நூநங்களுக்கும் ஹருதயமே முக்யஸ்தாம், எல்லாக் கருமங்களுக்கும் கைகளே முக்ய
ஸ்தாம், எல்லா ஆர்த்தங்களுக்கும் உபஸ்தமே முக்யஸ்தாம், எல்லா விஸர்க்கங்களுக்
கும் பாயுவே முக்யஸ்தாம், எல்லா வழிகளுக்கும் கால்களே முக்யஸ்தாம், எல்லா
வேதங்களுக்கும் வாக்கே முக்யஸ்தாம்.

பதார்வயார்த்தபேதங்கள். இந்தச்சுருதி ப்ரஜ்ஞாநமாத்ரம் ப்ரம்மமென்று ஸ்தாபிக்
கிறது. என்று (சங்-பா) த்திலும் முன்சொல்லிய இந்திரிய நிக்ரகத்தை விவரிக்கிறதெ
ன்று (ரா-பா) த்திலும் கருத்துக் கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது.

ஸயயோஸெஸ்யவவியு உபுகெபு ஹுஉபுகடுவாநுவிவீயெ தந
ஹாலெபுஷுஹணாயெவஸுபுசுயதொயதஸா டிஹீதவணடுடுவெவ
வாசுரஹுபுஷுஹுதநடுபாரஸுவிஜாநயநவவ | வனதெஹுரஹு
தெஹுரஸுபுதாயதாநடுபாரஸுவிநஸுதிநடுபுது ஸுஜாஸுதி
ரெஸுவிதிஹாவாபாஜு வஹு || க௮ ||

(ஸு-ஹ-நா-ஹ.) உப்புக்கட்டியானது தண்ணீரில் போடப்பட்டபோது நீரில்
கலந்துபோய்த் தனித்து எடுக்கமுடியாது எந்தப்பக்கத்தி் லெடுத்தாலும் உப்பாகவே
தோற்றுகின்றது. இப்படிப்போல விஜ்ஞாநகனமாகிய பரப்ரம்மானது இந்தப்பூதங்களி
னால் ஜம்ந்தை யடைந்து அதினுடைய நாசத்தினால் நாசத்தையடைகிறது. மோக்ஷ
த்தையடைந்தபின் ஸம்ஜ்ஞை என்கிற ஸம்ஸாரமில்லை என்று யாஜ்ஞவல்க்யர் மைத்
ரேயிக்குச் சொன்னார்.

பதார்வயார்த்தபேதங்கள். மோக்ஷத்தில் ஜீவனுடைய ஐக்யத்தைச் சொல்லுகிற
தென்று (சங்-பா) த்திலும், ஜீவசுரீரகனுய்க் கொண்டு ஜந்மாவஸ்தை நாஸாவஸ்தை
யையு மடைகிறானென்று (ரா-பா) த்திலும் கருத்துக் கொள்ளப்பட்டது.

வாஹாவாவடுடுத்யுடுத்யு வஹி ஹவாநஹிஹஹஹ
துஸுஜாஸுதிஸெஹாவாபாஜு வஹுநவாசுரஹுரஹு ஸு
புஹுவாசுரஹுவிஜாநாய || க௯ ||

(ஸு - ஹ - நா - ஹ.) மோக்ஷமடைந்த பின்பு ஸம்ஜ்ஞையில்லை என்கிற வாக்கில்
எனக்கு மோகமுண்டாயிருக்கிறது. அதாவது அதினுடைய தாத்தர்யம் தெரிய

[illegible]

(பா - லா.) இந்தச் சூழித் தீவரத்தாய்வுக் கூடாத்தென்று சூழிக்கின்றது. சர்வதேச விட்டுப் பிரிந்து சந்திரமாயிருக்கிற இந்த ஜகத்தென்று நினைக்கும் ஜாக்கிரதாச் சம்ஸாரம் பந்தமாகின்றது. இந்தச் சந்திர புத்தி நீங்கப் பரமாத்மாவை அபாலத்து மோகத்ததை யடைய வேண்டும்; பரமாத்மாதுகரஹம் ஸம்பாதிக்கவேண்டும்.

• **சமயபொதுநீதி, நாணடம்.**

(1960 - ஹா - ரா - 1961) இந்தப் பராமணத்தில் முன் சொல்லிப் விஷயத்தை எதிர்ப்படுத்துகிறது. இந்தப் பருதியானது எல்லாப் பூதச்சகளுக்கும் மத. இந்தப் பருதியிக்கு எல்லாப் பூதச்சகளுக்கும் மத. இந்தப் பருதியிலும் சிதயாதத்திலும் அம்ருத மயனயும் தேஜோமயனயிருக்கிற புருஷன் எவனோ அவனே ஆகும். அம்ருதம் பரமமம் எல்லாம் மயையிருக்கிறது. மத என்பது தேன் போல இவ்விப்பானதென்றே குருக்கின்றது.

(ஸ்ரீ - ஹ - ரா - ஹ) இந்தச் சுருதிக்கு கருத்தெல்லாம் முன்போலவே ப்ருதி
விக்கு பதிவாக ஜலத்தைக் கூட்டிக்கொள்வது விசேஷம் இரேதஸ்ஸை அதிஷ்டித்திரு
க்கிறான் புருஷன், என்பதும் விசேஷம்.

சுயதிறிஸவெஷ்டாஹிதாநாஹ்யஸுரமெஃ ஸவாஹி ஹிதாநி
 லயயஸாநய லிஸிந்நதெஜொபொஹிதயீ வஹாஹொயஸாநய
 யுராத்வஹ்யஸெஜொபொஹிதயீ வஹாஹொயஸெவ ஸபொய
 லாதெஜிஜிததிஹிஸெஹிதீ ஸவஹி || ௩ ||

(1900 - 1901 - 1902) இந்தச் சந்தையில் ஜலத்திற்கு பதிலாக அக்நியைக் கூட்டிக்கொண்டு முன்போலவே சந்தித்துக்கொள்க. வராமையன் புருஷனென்பது விசேஷம்.

சம்பவாபுஸ்யெட்டொஹ் தூநாயஸ்யுவாயொம் ஸ்வாபுணியி
தாத்நாயஸ்யெட்டொஹ் தூநாயஸ்யுவாயொம் ஸ்வாபுணியி
தாத்நாயஸ்யெட்டொஹ் தூநாயஸ்யுவாயொம் ஸ்வாபுணியி

(500 - ஹா - ரா - ஸா) வாபுவைக் கூட்டிக்கொண்டு முன்போலவே எல்லாம்
காண்க. ப்ராணமயன் புருஷன் என்பது விசேஷம்.

சுமரோதித்திலு வெபுஷாண்டிதா நாமேஸ்வரோதித்திலு ஸவாபுணரி
ஹிதாநி உயாயஸாபெல்லிநாதிதெ தெஜொயொடீரதமம் வுரு
ஷொயஸாபெயிரதாவாகுஷஷெஜொயொடீரதமம் வுருஷொ
உபபெவஸபொயரோதகடிந்திடிஷெஷெ ஸவபு || ௩ ||

(100 - ஹா - டா - ஹூ.) இந்தச் சூறையில் ராபுலுக்குப் பதிலாக ஆதித்யனிடம் விதவதி சூரிடனையும், ப்ராணமமொன்பதற்கும் பதிலாகக் கண்களை யதிவீழும்பவனெ ன்ளும் சேர்த்துக்கொள்க. மற்றவை மூன்றோலாவே.

[illegible]

(100 - 101 - 102) குரியனுக்குப் பதிலாகத் திருச்சுளையும் கணச்சையித்
தெம்பலமென்பதும் பதிலாகச் சபதாளக் காக்கும் சிறாத்தேந்தியத்தை யதிஷ்
தப்பலென்றும் மாற்றிக்கொண்டு மற்றவற்றை முற்போலவே கொள்ள.

[illegible]

(ஸ்ரீ - ஸா - ரா - ஹா) எவ்வித யுகத்துக்கும் பதிலாகச் சந்திரனையும் காதுகளை யறி
 உடம்பவனென்பதற்குப் பதிலாக மனசுவை யறிக்கிறப்பவனென்றும் (சேர்த்துக்கொ
 ள்க, மிச்சம் முன்போலேயாம்.

[illegible]

(190 - 191 - 192) வாக்கியாந்தத்தை முன்போலவே வைத்துக்கொண்டு சட்டினுக்குப் பிற்பாடு விண்ணிலும் (மாநகரம்) எண்பதற்குப் பிற்பாடு (வெள்ளம்) தேஜஸ்ஸை யறிந்துபடுவெனன்தும் பேதம் காண்க.

சுபந் துநயித் துஃஸவெஷொங் தாநாஃயஸுத் துநயித் தாஃ ஸ
வாஃனிஹத் தாநி லொபஸாபஃயித் ஸுமந் துள தெஜொஃபொத் தயித்

வாருஷொயஸாயயிபுரூதந் ஸாஸஸனவாஸெஜொபொ உஜீதயம்
வாருஷொயஸெவஸபொபொதொதேஜீதயிஹொஜீதயிஸவபு || ௧௭ ||

(ஸ0 - ஹ - ர0 - ஹ.) இந்தச் சுருதியில் மேக கர்ஜைத்தைச் சொல்லுகிறது. சப்தஸ்வரங்களை புருஷன் அறிவத்திருப்பதாகவும் சொல்லுகிறது. இதுவே விபீசனும்.

சுயபாகாஸஸஸவெஷொஹுதாநாம் யேஸுயாகாஸஸு ஸவாபுணி
ஹுதாநி யேயஸாபஸிஸிநாகாஸெ தெஜொபொஉஜீதயம் வாரு
ஷொயஸாயயிபுரூதந் ஹொஜீதயிபொபொதொதேஜீதயம் வாரு
ஷொயஸெவஸபொபொதொதேஜீதயிபொபொதொதேஜீதயிஸவபு || ௧௮ ||

(ஸ0 - ஹ - ரா - ஹ) முன்போலவே ரூபித்துக்கொண்டு இது ஆகாசத்தைப் பிடித்துச் சொல்லுகிறது.

சுயயஜீஸஸவெஷொஹுதாநாம் யேஸுயஜீஸு ஸவாபுணி
ஹுதாநி யேயஸாபஸிஸிநாகாஸெ தெஜொபொஉஜீதயம் வாருஷொய
ஸாயயிபுரூதந் ஹொஜீதயிபொபொதொதேஜீதயம் வாருஷொயஸெவ
ஸபொபொதொதேஜீதயிபொபொதொதேஜீதயிஸவபு || ௧௯ ||

(ஸ0 - ஹ - ரா - ஹ.) இது தம்மத்தை ரூபித்துச் சொல்லுகிறது. மற்றவை முன்போல் காண்க.

ஹொஜீதயிஸவெஷொஹுதாநாம் யேஸுயஜீதயிஸு ஸவாபு
ணிஹுதாநி யேயஸாபஸிஸிநாகாஸெ தெஜொபொஉஜீதயம் வாரு
ஷொயஸாயயிபுரூதந் ஹொஜீதயிபொபொதொதேஜீதயம் வாருஷொய
ஸெவஸபொபொதொதேஜீதயிபொபொதொதேஜீதயிஸவபு || ௨௦ ||

(ஸ0-ஹ ரா-ஹ.) இது தம்மத்தைப்பற்றி ரூபித்துச் சொல்லுகிறது.

ஹொஜீதயிஸவெஷொஹுதாநாம் யேஸுயஜீதயிஸு ஸவாபு
ணிஹுதாநி யேயஸாபஸிஸிநாகாஸெ தெஜொபொஉஜீதயம் வாரு
ஷொயஸாயயிபுரூதந் ஹொஜீதயிபொபொதொதேஜீதயம் வாரு
ஷொயஸெவஸபொபொதொதேஜீதயிபொபொதொதேஜீதயிஸவபு || ௨௧ ||

(ஸ0 - ஹ - ரா - ஹ.) இந்தச் சுருதி மதுஷ்ய ஜாதியை ரூபித்துச் சொல்லுகிறது.

சுயபாகாஸஸஸவெஷொஹுதாநாம் யேஸுயஜீதயிஸு ஸவாபுணி
ஹுதாநி யேயஸாபஸிஸிநாகாஸெ தெஜொபொஉஜீதயம் வாருஷொய
ஸாயயிபுரூதந் ஹொஜீதயிபொபொதொதேஜீதயம் வாருஷொய
ஸெவஸபொபொதொதேஜீதயிபொபொதொதேஜீதயிஸவபு || ௨௨ ||

(ஸ0-ஹ-ரா-ஹ.) இந்த ஆத்மா எல்லாப் பூதங்களுக்கும் மது. இந்த ஆத்மாவுக்கு எல்லாப் பூதங்களுக்கும் மது. இந்த ஆத்மாவில் தேஜோமயனாயும் அம்ருதமயனாயும் இருப்பவன் புருஷன். அத்யாத்ம மதுஷ்ய தேஜோமயனாயும் இருப்பவன் புருஷன். இவனே ஆத்மா, இவனே ப்ரம்மம், எல்லாமாயிருக்கிறான் என்பது முன்போலவே காண்க.

(190 - ஸா - ரா - ஸா.) இந்த ஆத்மா எல்லாப் பூதங்களுக்கும் மதிப்பி; எல்லாப் பூதங்களும் ராஜா. அவ்வெப்படி என்றால் ரதநாயிலும் ரதநேமியிலும் ஆரங்கள் நிலை பெற்றிருக்கிறப்போல இந்த ஆத்மாவில் எல்லாப் பூதங்களும் எல்லாப் போசகங்களும் எல்லாப் பரணங்களும் நிலைபெற்றிருக்கின்றன. நாயி என்பது சக்கிரங்களின் நடுவில் போடப்பட்டிருக்கிறது என்பதனைக் கண்டை. சேமி என்பது சற்றி வலயாகரமாய் போடப்பட்டிருக்கிற கண்டை. ஆரக்கொன்பது நடுவிலுள்ள கண்டைகள்.

(1960 - 61 - (31 - 11 - 61)) இந்த மதுவீச்சியையை ஆசர்வனாராகிய ததயன் என்பவர் உள் உள்வீச் சிதவதைகளால் குச் கொன்றார். இந்த லாசனியை அறிந்த ஒரு மகரகித் துச் வீச் சிதவதைகளால் பரந்தித்தச் கொன்றார். இத் துச் வீச் சிதவதைகளே நீங்கள் மதுவீச் சியைப் பற்றித் ததயன் மேகம் லாசனியைப் பெற்றியுமாய்ப்பாலை வெளியிட்டு விடுதிப் பற்றி. அதாவது அத்ததயன் என்பவர் குதிரையின் சலையிலுல் உச்சுருக்கு உபநேசித் ததயன்றே. துதை வெளியாக்கிவிடுகிறேனென்றார். நீங்கள் ஒரு கதைமனது. அதென் னாவென்றால் ததயன். என்பவர் இத்திரளிடத்திலிருந்து மதயன்மயமான வித்தியையை உப நேசம் பெற்றார். ததத இத்திரன் துதை யொருவருக்கும் வெளியிடுதேத வேண்டாமெ ன்றார். அப்படிச் சொன்னத உன் ததவதைக்கின்னி விடுவனென்றான். இப்படி இரு கும்மியாத இந்த ருவி உள்வீச் சிதவதைகளிடத்திலு் இந்த லாசனியைச் கொன்றார். அவர்கள் உடனாக் காப்பாத்தி விடுகிறோம்; நீர் கொல்லுமென்றார்கள். அதெப்படி யெ ன்றார். உள்முடைய சிஸ்ஸைக்களின் ததயன் திலு் லாசன்றே. வேத விஸ்ஸைக் கூட்ட வுச்சிடுகிறார். அத்த திரஸ்ஸாவே உபநேசம்; இந்திரன் அத்த திரஸ்ஸைக் கொண்டு போயலிட்டாலும் துதின்மீதரு உம்முடைய சிஸ்ஸை உமக்குச் சேர்த்த விடுகிறேமெ ன்றே. கொன்றார்கள். அப்படியே ஈட்டிதென்பது. துதைப்பற்றி இந்த ரகஸ்யத்தை வெளியிடுகிறேனென்றார். அத்த மகரகித் துதனால் துவிவனு கட்டப்பட்டு ஸம்பாதித்த ததயை என்ரு வித்தியையின் பெருமை கூறப்பட்டது.

(1980 - 81 - 82 - 83) இத்தகையதின் விரிவைச் சொல்லுகிறது. பரமாத்மா, ஸம்ஸாரத்தை நடத்தும் சரமமும் ஆவருக்குப் புருஷன் என்று பெயர் வந்ததற்குக் காரணமும் சொல்லப்பட்டன. காமய கர்மங்களினாலும் காமய விசயப்பயினாலும் ஸம்ஸாரத்தை நடத்துகிறார். சரீரத்தில் ப்ரவேசிப்பதினால் புருஷனென்று பெயர் வந்தது.

இந்தச் சூருதிகளினால் இந்த மகாவீரப் பரிபந்தம் பாரம்பர ஆசாரப் பதி அகைய
மென்பதற்காகச் சொல்லுகிறது. இந்தச் சூருதிகளில் இந்தம் வேற்றமைப்புடைய பதம்
ஆசாரியனையும், முதல் வேற்றமைப்புடைய பதம் சிவனையும் சொல்லுகிறது.

ஆறாவது பீராமீமனம் சூழ்நிலை.

வந்தோய்யாபெ ப்ரயஜிஸா ஹணல்.
ஹரிஃஷல்.

[illegible]

தாநொவாய ஸ்ரீஹ்ணாமமவதெதிராயொ ஸ்ரீஹ்ணம்ஸவ
தாமாஉஜதாதி | தெஹஸ்யஹ்ணாநடிபுஷாநயஹபாஜ்யவஜ்யுஸ
தேவ ஸ்ரீஹ்வானிண ஃவாதிவெதாஹோதிஜாடிஸாந் ஸ்வஜித்தா
ஹோடிவகாநதெஹஸ்யஹ்ணாஸூக்யாஃ கயாநொஸ்யஹ்ணோஸ்ய
வீதெத்யுமஹ்ணநகஸ்யுதிவெதிஹஸ்ய) ஹோதாஸகொ வஹ்வஸ
தெஹநாஸ்யவஹ்ஸாநாவகாநாமாஜ்யவஜ்யுஸ்யஹ்ணோஸி ஈஹ்ண
ஹோவாயநயெவஹ் ஸ்ரீஹ்ணாயகாஹோதித்காநாவனவயத்ஸுமதி
ததீதெததணவயாஷாஃடிபெநொதாஸஹ் ||2||

(100 - ஹா - ரா - ஹா.) வைதேஹராகியஜக்கப் பஞ்சதந்தினைப்படையமாகம் செய்தார். அந்தயஜ்ஞத்தில் குருதேசத்திலிருந்தும் பரீட்சை தேசத்திலிருந்தும் அனேகம் ப்ரம்மணாகன் ஒன்று சேர்ந்தார்கள். அப்போது அந்த ஜக்கருக்கு ஒரு எண்ணெயுண்டாயிற்று. அதாவது இந்தக் கூடியிருக்கும் ப்ரம்மணர்களுக்கும் நாம் விசேஷப்ரம்மஜ்ஞாநமுடையவர்களாயிருக்கிறார்களோ, அவர்களை யாழ்வலென்று மெய்ப்போதும். அவர் ஆயிரம் கோச்சலாகச் சேர்த்து ஒவ்வொரு சோயின் கொம்புசுளிலும் (ரண்டாடரைப்பம்) பொன் கட்டி கீழ்த்தி உங்களில் யாவரொருவர் சிறந்தவரோ, அவரிந்த ஆயிரம் கோக்களையு மூடயாவலென்று. அப்படிச் சொன்னபோது அனேக ப்ரம்மணர்களில் யாரும் ஐதர்யம்மில்லவே. அப்போது யாஜ்ஞவல்க்யர், தன்னுடைய சிவ்யனைச் சேர்ச்சி ஒ ளாமசரவலனை, இந்தச் சோச்சலா கம்முடைய ஆசிரமத்திற்குக் கொண்டுபோவென்று குரர். அவனும்தப்படியே கொண்டுபோனான். அசந்தக்கிரந்த மகா ப்ராமணர்கள் கோபித்து சாமித்தனைப்பிருக்க இவ்வொப்படித் தன்னையே ப்ரம்மஜ்ஞாநமாகச் சொல்லக்கூடும் என்று கூப்பிட்டார்கள். அப்போதத்த ஜக்கருடைய இந்தச் சிவ்காகிய ஆசுவலரெண்பவர், இந்த யாஜ்ஞவல்க்யரைக் கேட்பார். அதாவது நீர் நயமிலும் ப்ரஜ்ஞாந்தால் சிறந்தவரோ என்பதாம். அசந்தக்க யாஜ்ஞவல்க்யர், நாம் ப்ரம்மஜ்ஞாநிக்குஞ் சமஸ்காரம் செய்கி

யாஜுரவெணுதிவெஹாவாயபிநீந் ஸவடும்பித்யுநாவந் ஸவடும்பி
த்யுநாவபிவஹுகெநபஜோநெநாபித்யாராவதிதகும்புத ஐதிவெஹா
த்யுதிஷாநிநாவாவாவாமெமபுஸ்யெஹாதாதெஷ்யம்வாகொபயதி
ஸவெஹாதாஸகீகீஸாதகீகீ || ௩ ||

யாஜுர்வெதிக்ஷொவாஹயபிஷத் ஸவர்தெஹாராத்ராஹுரீவத்
ஸவர்தெஹாராத்ராஹுரீவ்வன்கெந யஜ்நாநொஹாராத்ரையொ
நாஹிதீதேவயுக்தஹத்யுயுரபுணதிபுஜா மக்ஷுஷாபிஷதௌநமக்ஷுரெவ
யஜுஸ்யொயுரபுணதௌபிஷதௌமக்ஷுஸொஸாவாபிஷதௌஸொயுரபுணதௌ
ஸாதிதேகி || ௨ ||

யாஜ்ஞவல்க்யேந்திரோவாவ பங்கிணம் தரிசு நோரணீலகெநாக
 செண்பஜாநம் வஸுமெனோகாக்ரூத உதிஸ்யூலணத்தஜா நேஸாஸம்
 டெணநோமெபஜஸி வுஜாநகரிஷம் நேஸாஸளவநுஸு
 ஹஸமேதிஸாநி: சிநித்யுத்தொகாசுஸவ ஷிம் ||௬||

யாஜ் வந்து)த் தொவா வாகுதீவ்(ரபஜ்)திடுவொட்தாவிநடுஜெக
ரிஷி)த் தீஸு வரிதிக தோஜா லிஸ்ஸ உதிவ்(ரொநுவாகு)ரயாஜி)ர
வஸ(வெ)வவது)தீபாகிந்தாந்ஜபுதீபக்தி(மெடி)புணஷ்நி ||

யாஜுவெடுத்ஹொவாவகதுய்ஞாபுராபுராலிநுஜ்ஞ சூஹுதி
ஹொபுடாதிதிதஸுஹதி கதாரோஹிஸுஹதியாஹுதா உஜஹுதியா

ஹுதா சுதிநெடிநெடிஹுதா சுயிஸொருதெகிஹுதாவிஜயதீதியா
ஹுதாஹுஜெஹுதிநெடிநெடிஹுதாவிஜயதீதியா
ஹுதாஹுஜெஹுதிநெடிநெடிஹுதாவிஜயதீதியா
ஹுதாஹுஜெஹுதிநெடிநெடிஹுதாவிஜயதீதியா
ஹுதாஹுஜெஹுதிநெடிநெடிஹுதாவிஜயதீதியா
ஹுதாஹுஜெஹுதிநெடிநெடிஹுதாவிஜயதீதியா
ஹுதாஹுஜெஹுதிநெடிநெடிஹுதாவிஜயதீதியா
ஹுதாஹுஜெஹுதிநெடிநெடிஹுதாவிஜயதீதியா
ஹுதாஹுஜெஹுதிநெடிநெடிஹுதாவிஜயதீதியா
ஹுதாஹுஜெஹுதிநெடிநெடிஹுதாவிஜயதீதியா

(௮௦-ஹா-நா-ஹா.) எத்தனை ஆகுதிகளை ஆத்மவ்யயம்முதலில் செய்கிறனென்று ஆச்வலர் கேட்க முண்டு ஆகுதிகளை என்று யாஜ்ஞவல்க்யர் சொல்ல அவை எவ்வெவ் வுச் கேட்க, ஜெவல்க்கிற ஆகுதிகளும், சப்திக்கிற ஆகுதிகளும், லயிக்கிற ஆகுதிகளும், என்ன ஆகைகளாலடையும் பலனும் என்னவென்ற கேட்க, ஜெவல்க்கிற ஆகுதிகளால் தே வலோகத்தையும், சப்திக்கிற ஆகுதிகளால் பித்ருலோகத்தையும் லயிக்கிற ஆகுதிகளால் மத்யுலோகத்தையும் அடைகிறார்கள் என்றார். என்னென்றால் தேவலோகம் உஜ்வல மான லோகமும், பித்ருலோகம் சப்திக்கிற லோகமும் பூலோகம் கீழ்லோகமுமன்றோ? ஆதலாலென்க.

யாஜ்ஞவல்க்யர் திவ்வாவாங்குதீயநயநிஷி வ்யஹாயஜெஹுதிநெடிநெடிஹுதாவிஜயதீதியா
ஹுதாஹுஜெஹுதிநெடிநெடிஹுதாவிஜயதீதியா
ஹுதாஹுஜெஹுதிநெடிநெடிஹுதாவிஜயதீதியா
ஹுதாஹுஜெஹுதிநெடிநெடிஹுதாவிஜயதீதியா
ஹுதாஹுஜெஹுதிநெடிநெடிஹுதாவிஜயதீதியா
ஹுதாஹுஜெஹுதிநெடிநெடிஹுதாவிஜயதீதியா
ஹுதாஹுஜெஹுதிநெடிநெடிஹுதாவிஜயதீதியா
ஹுதாஹுஜெஹுதிநெடிநெடிஹுதாவிஜயதீதியா
ஹுதாஹுஜெஹுதிநெடிநெடிஹுதாவிஜயதீதியா
ஹுதாஹுஜெஹுதிநெடிநெடிஹுதாவிஜயதீதியா

(௮௦-ஹா-நா-ஹா.) நெருங்கிய ப்ரம்மா, எத்தனை தேவதைகளைக்கொண்டு யஜ்ஞத்தை நிகழ்த்துகிறனென்று ஆச்வலர் கேட்க, ஒரே தேவதையாலே என்று யாஜ் ஞவல்க்யர் சொன்னார். அதேதென்று கேட்க, மான்ஸா என்று பதில்கூறி அதின் பல னையும் சொன்னார். அதாவது அது ஆர்த்தவ்யயம் யஜ்ஞமாய்கையால் அதற்கு அபி மாதிதேவதைகள் ஆர்த்தவ்யயத்தேவதைகள். அதனால் ஆர்த்தமான லோகத்தையுமடை வானென்பதாம்.

யாஜ்ஞவல்க்யர் திவ்வாவாங்குதீயநயநிஷி வ்யஹாயஜெஹுதிநெடிநெடிஹுதாவிஜயதீதியா
ஹுதாஹுஜெஹுதிநெடிநெடிஹுதாவிஜயதீதியா
ஹுதாஹுஜெஹுதிநெடிநெடிஹுதாவிஜயதீதியா
ஹுதாஹுஜெஹுதிநெடிநெடிஹுதாவிஜயதீதியா
ஹுதாஹுஜெஹுதிநெடிநெடிஹுதாவிஜயதீதியா
ஹுதாஹுஜெஹுதிநெடிநெடிஹுதாவிஜயதீதியா
ஹுதாஹுஜெஹுதிநெடிநெடிஹுதாவிஜயதீதியா
ஹுதாஹுஜெஹுதிநெடிநெடிஹுதாவிஜயதீதியா
ஹுதாஹுஜெஹுதிநெடிநெடிஹுதாவிஜயதீதியா
ஹுதாஹுஜெஹுதிநெடிநெடிஹுதாவிஜயதீதியா

(௮௦-ஹா-நா-ஹா.) புரோதுவாச்சய, யாஜ்ஞம், சன்யைகளையும், ஆத்மயத்ம் ப்ரணையம், அபாந்ததையும், வ்யாந்ததையும் சொல்லுகிறார். ப்ருதிலியையும், ஆந்தரி க்ஷலோகத்தையும், மத்யுலோகத்தையும் ஜயிக்கிறான் உபாஸகன். அதன்பிறகு ஆச்வலர் வாய்மூடிக்கொண்டார்.

முதல் ப்ரம்மம் முதலாம்.

சுயதிதீயவ்யாஜ்ஞம்.

சுயதிதீயவ்யாஜ்ஞம் துஜாமர்வப்யவ்யாஜ்ஞவல்க்யர் திவ்வாவாங்குதீயநயநிஷி வ்யஹாயஜெஹுதிநெடிநெடிஹுதாவிஜயதீதியா
ஹுதாஹுஜெஹுதிநெடிநெடிஹுதாவிஜயதீதியா
ஹுதாஹுஜெஹுதிநெடிநெடிஹுதாவிஜயதீதியா
ஹுதாஹுஜெஹுதிநெடிநெடிஹுதாவிஜயதீதியா
ஹுதாஹுஜெஹுதிநெடிநெடிஹுதாவிஜயதீதியா
ஹுதாஹுஜெஹுதிநெடிநெடிஹுதாவிஜயதீதியா
ஹுதாஹுஜெஹுதிநெடிநெடிஹுதாவிஜயதீதியா
ஹுதாஹுஜெஹுதிநெடிநெடிஹுதாவிஜயதீதியா
ஹுதாஹுஜெஹுதிநெடிநெடிஹுதாவிஜயதீதியா
ஹுதாஹுஜெஹுதிநெடிநெடிஹுதாவிஜயதீதியா

(௮௦-ஹா-நா-ஹா.) ஆச்வலர் பராபரத்தை யடைந்த பிறகு ஜரத்தாரூ தோத்திர த்தில் ப்ரந்த நெருதபாருடைய பிள்ளையாகிய ஆர்த்தபாகர், இவரைத் தாம் ஜயித்துவிட லாமென்கிற அபிப்ராயத்தாலே கேட்டார். அப்போது ஓயாஜ்ஞவல்க்யர், எத்தனைக்கூறும்

11

யாஜ்ஹவல்யர் சொல்லுகிறார். ப்ராணங்க ளுத்த்ரமிப்பதில்லை; இவ்விடத்திலேயே லயத் தையடைகின்றன. அவனுக்குநதையை யடைந்து காற்றம்பூரித்து மரித்துக்கிடக்கிறான்.

பதாஹ்யார்த்தபேதங்கள். முத்தனுக்கு ஒரு தேசகமையில்லை என்று சந்-பாத்திலும், ஜீவனுத்த்ரமணத்தை யடையும்போது ப்ராணங்கள் கூடியே உத்த்ரமணத்தை யடைகின்றன. தனித்துப்போகிறவனன்று. என்று ரா-பாத்திலும் பேதம் காண்க.

யாஜ்ஹவெனூதிஹொவாஹயத்ராயாவாஸுஸூயி யதெகிகெநம் ந ஜஹாதித்நாபெகி நம்குஹவெநாபாநாஹயெஸுஸெவா சுநம்கெரி வஸதெநவொகஸ்யதி ||கஉ||

(ஸ்ர-ஹா-ரா-ஹா.) புருஷன் மரித்தாலும் அவன் உயிர்வழிவதில்லை. நாம மந்தம ன்றே? வித்வேதேவர்களுமந்தர்கள். இதனால்த்தான் லோகங்களை ஜயிக்கிறான்.

யாஜ்ஹவெனூதிஹொவாஹயத்ராயாவாஸுஸூயி தஸுஸூயிவாம வெபித்வாதஹ்ராணஸுக்ஷுராயித்ருந்நஸூநுஹிஸம் ஸ்ரோத்ருவ்யுயி லீநீநாநீநாகாஸாநாஜீஸஷ்யவொபுடாநிவநஸூதீநெஸா சுஸுஹொஹி தஹ்ரெதஸூநிய்யதெகாயாதாபாவாஸுஸூயிவதித்ரோஹஸொஸூ ஹஸூபாசுபுலாமாவாஹெவெதஸூவெஷுஷொநாநாநாவெததஜநஹி தளஹொதஜிஸுத்ராயானுக்ராதெ தளஹபடிதேதாஃ கஸுஹெவதடிச வதாஸாயதஸுஸநீஸதாஃ கஸுஹெவததஸுஸநீஸதாஃவாஸெஸா வெவாஸெஸுந கஸுணாஹவதிவாவம் வாவெநெதிதெதா ஹஜாஸ தாரவசுதஹாமஉவாஸாபி ||கங||

(ஸ்ர-ஹா-ரா-ஹா.) ஆர்தபாகர் கேட்கிறார். புருஷன் மரித்தபோது வாக்கு அக் தியையும், ப்ராணன் வாயவையும், சுண் குரியினையும், மஸஸு இத்திரினையும், காது திக்குச்சுணையும், சரீரம் ப்ருதிவியையும், ஆத்மா ஆகாசத்தையும், உலோமங்கள் ஒஷதி களையும், கேசங்கள் வாஸ்பதிகளையும் ஸஸ்த்தில் சுஸ்ஸோணிதர்களும் சேர்ந்து போகின்றனவன்றோ. அப்போது இந்தப் புருஷன் எதைப்பற்றி யிருக்கிறான் என்று கே ட்டார். இந்தப்ரசுத்திற் குத்தரம் இஹஸ்யமாகையாலே, எல்லாருங் கேட்டுக்கொண் டிருக்கையில் சொல்லப் போகாது என்று ஆர்தபாகரை ட்நாங்கி, கையை நீட்டச் சொ ல்லி அவர் கையைப் பிடித்துக்கொண்டு இவ்விஷயத்தை நாமிரண்டு பேருமே ஹியக் கூடலாம் என்று ஜஸங்கத்தைவிட் டெழுதுதிருந்து விசாரித்து, தீர்மானமாய் ஏற்படுத்தினார்கள். அதாவது சபாசப கர்மங்களையாச்யித்துப் புண்யத்தாலந்தப் பலத்தையும் பாபத்தால் அர்த்தப் பலத்தையு மடைகின்றான் என்பதாம். அப்போது ஆர்தபாகர் யாஜ் ஸவல்யர் பெருமையை யறிந்து பேசாதிருந்தார்.

ஜந்தாம் அந்யாயம் இரண்டாம் ப்ராம்மணம் ழ்நும்.

சுயத்யுதீயஸுஹணு.

சுயவெஹநம்ஹஜிஸுஹொஹொயநிஃ வஸுஹயாஜ்ஹவெனூதிஹொ வாவூபெடிஷுஹகாஃவாஸுஸூயிதெவதஞ்ஞஸூகாவஸுஸூயிஹா நெநெதஸூஸூயிஷுஹிதா மாயவடஹீதாதே வுயாபெகொலீதிஸொ உஸு வீதாயுநாமீரஸவதி தாயாஹொகாநாபிதாநவ்யுயாபொஸெ ந்நெநெகுவாரிகிதாசுஹவதிதிசுவாரிகிதாசுஹவதாஹுயிபாஜ் வஸுசுவாரிகிதாசுஹவதிதி ||க||

வலிஹாவாம். பாபா உவெவெஸொஹுநெந்தெதடித்ராஸுரெய்யா
 ஜிநொஹம்^{ஹம்} தீகிசுந^{ஹம்}பொபா^{ஹம்} ஜிநொஹந்தி^{ஹம்} திபாதி^{ஹம்} த்ஸத^{ஹம்}வெடிவ
 ரயாஹு^{ஹம்} நப^{ஹம்}வொகஸுத்^{ஹம்} ஸெ^{ஹம்}தா^{ஹம்}வ்யா^{ஹம்}யி^{ஹம்}வீ^{ஹம்}ஜி^{ஹம்}ஸா^{ஹம்}வ^{ஹம்}தரெ^{ஹம்}தி^{ஹம்}தா^{ஹம்} ஸ^{ஹம்}பி
 த^{ஹம்}வ்யா^{ஹம்}யி^{ஹம்}வீ^{ஹம்}ஜி^{ஹம்}ஸா^{ஹம்}வ^{ஹம்}த^{ஹம்}டி^{ஹம்}வெ^{ஹம்}டி^{ஹம்}தி^{ஹம்}த^{ஹம்}டி^{ஹம்}வ^{ஹம்}தீ^{ஹம்} க^{ஹம்}பா^{ஹம்}ஸ^{ஹம்}யா^{ஹம்}ராயா^{ஹம்}வ
 டிரா^{ஹம்}கி^{ஹம்}கா^{ஹம்}பா^{ஹம்} வ^{ஹம்}த^{ஹம்}ு^{ஹம்}தா^{ஹம்}வ^{ஹம்}ந^{ஹம்}தரெ^{ஹம்}ணா^{ஹம்}கா^{ஹம்}ஸ^{ஹம்}ஸ^{ஹம்}நி^{ஹம்}நி^{ஹம்} ஸ^{ஹம்}வ^{ஹம்}னொ^{ஹம்}ட^{ஹம்}ஹ^{ஹம்}
 தா^{ஹம்}வாய^{ஹம்}வெ^{ஹம்}பா^{ஹம்}ய^{ஹம்}த^{ஹம்}நா^{ஹம்}பா^{ஹம்}த^{ஹம்}தியி^{ஹம்}தா^{ஹம்} த^{ஹம்}த்ரா^{ஹம்}ம^{ஹம்}டி^{ஹம்}டி^{ஹம்}த்ரா^{ஹம்}ஸ^{ஹம்}ரெ^{ஹம்}ய
 பா^{ஹம்}ஜி^{ஹம்}நொ^{ஹம்}ஹ^{ஹம்}தி^{ஹம்}தெ^{ஹம்}ப^{ஹம்}லி^{ஹம்}வ^{ஹம்}வெ^{ஹம்}ஸ^{ஹம்}வா^{ஹம்}ய^{ஹம்}வெ^{ஹம்}ப^{ஹம்}ஸ^{ஹம்}ஸ^{ஹம்}ந^{ஹம்} ஸ^{ஹம்}த^{ஹம்}ஸா^{ஹம்}டி^{ஹம்}பா^{ஹம்}
 ரெ^{ஹம்}வ^{ஹம்}ய^{ஹம்}ஷி^{ஹம்}ரா^{ஹம்}யா^{ஹம்} ஸ^{ஹம்}ஷி^{ஹம்}ர^{ஹம்}வ^{ஹம்}பா^{ஹம்}ந^{ஹம்} டிரா^{ஹம்}க^{ஹம்}த^{ஹம்}ு^{ஹம்}ஜ^{ஹம்}ப^{ஹம்}தி^{ஹம்} ய^{ஹம்}வ^{ஹம்}வ^{ஹம்}வெ^{ஹம்}டி^{ஹம்}த
 தொ^{ஹம்}ஹ^{ஹம்}ஹ^{ஹம்}ஜ^{ஹம்}ு^{ஹம்}பா^{ஹம்}ஹ^{ஹம்}ய^{ஹம்}நி^{ஹம்}ஸ^{ஹம்}வ^{ஹம்}ர^{ஹம்}ரா^{ஹம்}ஜி || 2 ||

(1900-ஊரா-ஊரா-ஊரா.) அந்தக் யாஜ்ஞவல்க்யர் உத்தரம் சொன்னார். அச்ஸவேத்யாகம் செய்திருப்பவர்கள் எந்த லோகத்தை யடைகிறார்களோ, அந்த யடைகிறார்களென்று கந்தர்வன் சொன்னான் என்று சொன்னார். அச்ஸவேத்யாகத்தைச் செய்தவர்கள் எந்த லோகத்தை யடைவார்களென்று கேட்க, அந்தக் அக்ஷமாக்கச் சில விஷயங்களைச் சொல்லுகிறார். ஒரு திரத்தில் ஸுரபியன் எவ்வளவு தேசத்தைப் பரிச்சேசிக்கின்றானோ, அவ்வளவை 'தேவரதாஹ்ந்யம்' என்று சொல்லுகிறது. அப்படிப்பட்ட தேவரதாஹ்ந்யம் முப்பத்து மூன்று இப்படி லோகத்தினளவு. இப்படி இரண்டு கொண்டு பற்றிவிட யதைச் சூழ்ந்திருக்கிறது. இப்படி தூண்டுக்கொண்டு சமூகத் திர மதைச் சூழ்ந்திருக்கிறது. இது நிற்க, கச்சி முனை போலவும், இறகு போலவும் ஸலிக்ஷ்மமான அண்ட கபாலத்தின் ரந்திரத்தில் இத்திரர் ஸுப்பண்ணை வாபுவினிடத்தில் அச்ஸவேதிகையைச் சேர்க்கின்றான். அந்த வாபு தன்னிடத்தில் வைத்துக்கொண்டுபோய் அச்ஸவேத்யாகத்தின் சேருகிற பரம்மலோகத்தை யடைவிக்கிறான். ஆகையால் வாபுவே வ்யவத்தி, வாபுவே ஸமவத்தி. இப்படி யறிபவன் அபம்ருத்திபுவ ஜயிக்கிறான். இப்படி உத்தரம் சொன்னபின் புதுபு, லாஹ்ய யசிகிருத்தராரார்.

முன்றவது பராமணம் முந்நும்.

சுயது துயு-ஸ்யாஹி.

சூய்லெஹ் நமோஸ்தே வஸ்யாக்ரூபணம்வபு உபாஜ்ஜவக்ஷு திவ்ஹாவ் வ
பதாக்காடிவ்ரொக்காடி ஹப சூத்ராலவாடும் தரூஸலெஹ்ரொவ்ஹெத் துஷ
தசூத்ராலவாடும் தரூ கதலொபாஜ்வக்ஷுஸவாடும் தரொபம் வ்ரொணந
வ்ராணி திவ் தசூத்ராலவாடும் தரொபொவாடு ந நாவா நித்வ் தசூத்ரால
வாடும் தரொபொவ்ரொடு ந நவ்ரொ நிதி வ் தசூத்ராலவாடும் தரொப உஜா
டு நடு நாடி நி திவ் தசூத்ராலவாடும் தரூவ்ஷத் தசூத்ராலவாடும் தரூ ||க||

(100-ஊ-ரூ-ஹ.) புஜ்யபர்சம் முடிந்தபின், சக்ரிகோத்திரமுடைய உஷஸ்தர், யாஜ்ஞவல்க்யரே என்று கூப்பிட்டு ஸாக்ஷாத்நாயும் அபரோக்ஷமாயுமிருக்கிற ப்ரம்மம் எதுவோ அந்த ஆத்மா ஸ்வாந்தர்யாயியே. அந்த ஆத்ம ஸ்வரூபத்தைச் சொல்லும்.

என்று கேட்க, இந்த உன்னுடைய ஆத்மாவே ஸர்வாந்தர்யாமிடாகிய ஆத்மா என்று சொல்ல, அவனானே கேட்க, ப்ரஹ்மபாநவ்யா நோதாநங்கனா லந்தந்த வ்யாபாரந் களே யவநடைகிருதேன அவநே யவன்.

ஸஹோவாவொஷஸூஸூக்ராயணாயயாவிஸூ உயாடிஸுளமளஸவா
வ்யூஜதெயுவெடுவெதடிவபிஷ்டஃவவதிபடிவஸாக்ஷா டிவரொக்ஷா டி
ஸூபக்ஷூதாவவாடஃதரஸூஸூவொவெகூதெயுஷதக்ஷூதாவவாடஃதரஸூ
கதெஃயாஜ்வயுஸவாடஃதரஸூ | நடிஷ்டடி டிடிதாரஃவஸூநடிஸூ
தெஃஸூதாரதீ ஸூணாயாநதெதடிதாரஸூநிடிநாநவிஜாதெவிடிஜா
காரஸூவிஜாநியாடி வநஷதக்ஷூதாவவாடஃதரொதொநடிதா தஃகதெதா
ஹொஷஸூக்ராயணஉவஸூராடி ||௨||

(ஸ்ர-ஹ-ரா-ஹா.) உஷஸ்தரைப்பார்த்து வீருத்தமாய்ச் சொல்லுகிறது கூடாதா
கவாச்சுவேதங்களைச் சொல்லுவதுபோலிருக்கிறது. சரியாய்ச் சொல்லுமென்றார். உண்
மைமானவனைச் சொல்லும், முன் சொன்னதில் பிழையிலலை. அதின் கருத்தை யுணரா
மல் என்னை நீர் கேட்பது சரியல்லவென்று அதின் கருத்தை வெளியிட்டார்.

பதாங்கியார்த்தபேதங்கள். இது ஜீவனையே பரமாத்மாவாகச் சொல்லுகிறதென்று
சங்கரபாஷ்யத்திலும், ஜீவனன்று பரமாத்மாவென்று ராமானுஜபாஷ்யத்திலும் சொல்ல
ப்பட்டிருக்கிறது. ஜ்ஞாநமாத்மீர்த்ம பரமர்த்மமென்று சங் - ப. ஷ்யத்தல் மற்றொரு
வச்சேகம் சொல்லப்பட்டது. உஷஸ்தரம் நிருத்தரனார். என்பது ஸமாநம்.

நான்காவது பாய்மணம் முற்றும்.

கயவொவஹொஹணஃ.

கயஹெஹ நஃகஹொஹஃ களஷீதகெபடி வபுஹபாஜ்வெயுகி
ஹொவாவபடிவஸாக்ஷாடிவரொக்ஷாடி ஹூபக்ஷூதாவவாடஃதரஸூஸூவொ
வெகூதெயுஷதக்ஷூதாவவாடஃதரஸூ | கதெஃயாஜ்வயுஸவாடஃதரொ
பொ உஸநாயாவிவாவெஸொகூஹொஹொராடி துஃதெயுகிவநகம்
வெததொதா நவியிதொவஹணாஃ வஹெதெஷணாயாஸூ விவெதெஷ
ணாயாஸூ வொகெகஷணாயாஸூவொஹொராடி | கயஷ்க்ஷாஹொஹொநியா
ஹொவ வஹெதெஷணா வாவெதெஷணாயா விவெதெஷணாலா வொ
கெகஷணாவஹெதெ வநஷண வநவஹவதீ | தஸூடிஹணஃ
வொஹிதொநிவிடிடி வாவெதெநதிஷ்டாவெக வாவொஹவாவஹிதொவதி
விடிடிதொநிநிரஹ நஹஹ நஹிவிடிடிதொவஹொஹணஃ ஹொஹொஹணஃ
கெநஸூராடிநஸூராடிதெதெ துஸவவாவொதொநடிதா தஃகதெதொஹக
ஹொஹஃ களஷீதகெபடிவஹொஹாடி ||௩||

(ஸ்ர-ஹ-ரா-ஹா.) அதற்குப்பின் குஷிதகர் பிள்ளையாகிய கஹொஹர் கேட்கி
றார். மறுத்தும் விசதமாய்ச் சொல்லவேண்டுமென்று கேட்க, அதற்கு மறுத்திடும் சொ
ல்லுகிறார். பதிதாஹ சோகமோகம் ஜரை மரணம் முதலிய எல்லாவற்றையும் விட்ட பர
மாத்மா ஸர்வாந்தரனாயிருக்கிறான். இப்படி யறிந்தவன் ஈஷணதோஷத்தைவிட்டு ஸத்
யாஸத்தை யடைந்து உபதேசஜ்ஞாநத்தை யடைந்து அறியாதவனைப்போலிருந்து முநி

ஐந்தாம் பீராம்மணம் ழந்நம்.

சுயேஷ ஷ்ரீ ராஜாணம்.

(1700-வா-ரா-வா.) வசத்து புத்திரியாக காங்கிப் பரகம் பண்ணுகிறான். யாஜ்ஞ வல்ய்கரை யதின் பின் 4. ஜலாதாரமான வல்ய்துக்களுக்கு ஜலமாதாரமாயிருக்கிறது. அந்த ஜலதவத்திற்கு ஆதாரம் என்னவென்றால். வாபுடென்றால். உத்தரம் சொன்னார். அந்த வாபுடிக்கு ஆதாரமெது? அந்தரிக்கைலோகம். அந்த அந்தரிக்கைத்திற்கு ஆதாரமெது? கந்தர்வலோகம். கந்தர்வலோகத்திற்கு ஆதாரமெது? ஆதித்யலோகம். ஆதித்யலோகத்திற்கு ஆதாரமெது? சந்திரலோகம். சந்திரலோகத்திற்கு ஆதாரமெது? நக்ஷத்ரலோகம். நக்ஷத்ரலோகத்திற்கு ஆதாரமெது? தேவலோகம். தேவலோகத்திற்கு ஆதாரமெது? இந்திரலோகம். இந்திரலோகத்திற்கு ஆதாரமெது? ப்ராஜபதிலோகம். ப்ராஜபதிலோகத்திற்கு ஆதாரமெது? ப்ரம்மலோகம். ப்ரம்மலோகத்திற்கு ஆதாரமெது? அதற்கு யாஜ்ஞவல்யர் சொல்லுகிறார் இப்படிக்கேட்கக்காத கேள்விகளை எல்லாம் கேட்கக்கூடாது. உபதேசமாய்க் கேட்கவேண்டியவியல்புத்தவ வாத்தியம் ஐயக்கலாமாம். ஆதலா லப்படி கேளாதே என்றார். அப்படிக்கேட்டால் தலைவெந்துப் போமென்றார். உத்தமதேவதாப்ரச்சமியப்படி கேட்கக்கூடாது என்று சொல்லிய காங்கிப் பரகம் பண்ணுகிறான்.

ஆறவது ப்ராம்மணர் ழந்நம்.

சுயஸபேட்ச ரஹணம்.

சுயலெஹநி-ஜாஸுக்ரூரணி வபுஜயாஜகெதுத்ஹாவாஜி
 டெடிஷ்வவலாபதஜெவஸு சாவஸுஜெவஷயஜயபாநாஸவஸு
 ஸிஜாயாஸ்யவபுஜிதாத்ஷவாஜகாவத்ஹாவஸுலீக் கஸ்யசு

துஃகரொபயதெதுஷத சூதூந்தபாபுஜேதம் ||கக|| யொநவலிதி
ஷதநவொந்தரொயம் உமொநவெஷயஸுதந ஸுரீஸ்யொமொந்த
ரொபயதெதுஷத சூதூந்தபாபுஜேதம் ||உஉ|| யஸலிதிஷத் வொந
வொந்தரொயம் உவெஷயஸுதந ஸுரீஸ்யொந்தரொபயதெது
ஷத சூதூந்தபாபுஜேதம் ||உக|| யொவ்ஜொநெத்ஷந வ்ஜொநாநொ
ரொயம் வ்ஜொநம் உவெஷயஸுதந ஸுரீஸ்யொவ்ஜொநம் உரொய
யதெதுஷத சூதூந்தபாபுஜேதம் ||உஉ|| யொநெதலிதிஷந ரொ
வொந்தரொயத் நெதொநவெஷயஸுதந ஸுரீஸ்யொநெதொந்த
ரொயயதெதுஷத சூதூந்தபாபுஜேதொஉஷெஷெஷொஉஸுதம்
ஸொநாநொஉதொநொ உவ்ஜொநொ வ்ஜொநாநொநொதொலிதிஷந
நாநொநொதொலிஸொநாநொநொதொலிநொநொநொதொலிவி
ஜொநெதஷத சூதூந்தபாபுஜேதொஉதொ உஷெஷெஷொஉதொ
வொஷொகருஸ்யொவ்ஜொநொ ||உக||

பதாங்கயார்த்ததேதங்கள். ஜலம், அக்ஷி, அந்தரிக்ஷம், வாயு, தேவலோகம், ஆதித்
தன், திக்குக்கள், சந்திரன், தாரகைகள், ஆகாசம், தமஸம், தேஜஸ்ஸம், பூதங்கள், ப்ரா
ணங்கள், வாக்கு, சண்கள், காதகன், பஸஸம், தவக்கு, வ்ஜொநம், இரேதஸ்ஸம்
இவைகளோ ப்ருதிவீஸ்தாநத்தில் அடைவே வைத்துக்கொண்டு மற்ற விக்யங்களை எல்
லாம்முன் பாலவே வைத்துக்கொண்டு இத்தம் சுருதிசுருக்குச் சுருத்துக்கொள்க. சங்கர
பாங்கயத்திலும் இராமாநுஜ டாஷயத்திலும் மிவ்விக்ய மொத்தநாதாலும், ப்ருதிவி தேவ
தை முதலியவற்றின் சரீரமே அந்த அந்தாயாமிக்குச் சரீரம்வேறு சரீர மில்லையென்று
சங்கரபாங்கயத்தில் பேதமான சுருத்துக்கொள்ளப்பட்டது. இருபத்துமூன்றாவது சுருதி
யில் காணப்பட்டதவனும் எல்லாவற்றையும் காண்பவனெனவும், இப்படியே சிவன
மஹ நிதியாஸாங்களிலும் அங்கயத்தின் கொள்ளவேண்டுமென்றும் சொல்லப்பட்டிருக்
கிறது. அதுவுமின்றி அந்தாயாமியவியிட வேறு த்ரவ்டா முதலானவரிடிலே என்றும் சொ
ல்லியிருக்கிறது. இப்படிச் சொல்லப்பட்ட உத்தராகர் தம்முடைய ப்ரச்சுததை நிறுத்
திவிட்டார் என்பதகு முடிந்தது. இங்கு சங்கரபாங்கயத்தில் அந்தாயாமியாகிய பரமாத்மா
வைச் சுட்டினும் வேறான ஜீவனரிடிலே என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ராபாத்தில்
ஜீவனுக்குப் பரமாத்மாவைப்போல் ந்ருபாதிசமாய் த்ரவ்டாந்ருத்வாதிகளிலே என்று வியா
க்யாநம் செய்யப்பட்டது. ச முதல் உக வரையிலும் இந்த ஸ்ருதி.

ஜத்தமத்யாயம் ஏழாவதுபாடம்மணம் ௧௫ந்தது.

கயசுஷுஃஸொஹணத்.

கயஹவாங்கயவொவொ ஸொஹணாமமவொதொஹநொஹரிஜொ
வ ஸளபகூரலிதள வெஷெநெகூதிநவெஜொதொ யுஷொகரிஜொ
வெஷொஹொஜெதெதிவொவொ ||க||

(ஸ௦-ஹ-ஸா-ஹ.) அந்தாயாமிப்பிராம்மணத்தில் யாஜ்ஞவல்க்யர் ஜபித்த பின்பு
தன்னுமுன்னே கேட்கவேண்டாமென்று சொல்லியிருக்கிறபடியினால் காமின்னரும்
கேட்டால் ஒருசகால தோல்லியடைவாரொ என்று பார்த்து. தான் யாஜ்ஞவல்க்யரை
ப்ரச்சம் பண்ணுவதற்கு அதுமதி கேட்பதற்குப் பிராமணர்களைப்பார்த்து ஒப்பிரம்மண
ர்களே கானிவரை இரண்டு சேனவி கேட்கிறதேன் இவ் வவைசளைச் சொல்லிவிட்டால்
இந்தப்ரம்மண ஸபையில் அவரை ஜயிப்பதற்கு யாருமில்லை என்பதுணமைதான் (அப

ஸாடுந்நாபாபாஹாஹெவதாபாஜிவஹ்யபாநாஸொரவாஹெவெஷெ
 நெஹாபொய்யவபுத் உஜ்யொபநாநயிஜிபுத்நாஜிவாணவாநஸவ
 தாநிபுயாய்நா ஹவெஸுநிதொவொதிஷெ ஷெவெவொஹாநாநா
 ஹொபநாநாநாநெவொநஸாநஸெஸுநிவீதிவாஹாநிதி ||௨||

ஸாநெராவாமபுத்யுடம்பாஜ்ஜகூழிவொயடி வாஹ்பிவுறாயந்த
ராடிவாவுயிலீஇனெய்து உணவைவனுவிஷிறுவெதுராமகந்தை கலவி
ஞ்ஸெடுகாதுவெயிராத்கெதி ||௩||

ஸஹோபாபயதர்மபூமிதாமிதிவொயதவாஹுபிவ்யாபயந்தரா
 டிராவாப்யுபிவிந்தெபதரகுவவவதுவவ்ஷெவெதுபாவுகந்தக்ருகாஸெ
 தநொகுவவொகாமிவமி[ச]

(190-191-192-193) தார்க்கி சொல்லுகிறான். சூ யாஜ்ஞயவஸ்யதே, உமக்கு நமஸ்காரம், ஒரு பச்சாத்தைச் சொல்லட்டீயா, மந்திரேரு பச்சாத்தைச் சொல்லவேண்டும் என்று, கேள்வியை யாஜ்ஞயவஸ்யம்.

பதர்வயார்த்தபேதர்வம். இந்த ஆறுவது ச்ருதி கண்டமானது இரங்கராமாழ்வ பாடத்தில்லை. சங்கப்பாடத்தில் என்னவது சருதியையே மீளவும் சொல்லியிருப்பது த்ருடப்படுத்தவதற்கென்று சொல்லப்பட்டது. இந்தப் புரூஷீகையையும் ஆதிதில்லாமை மையம்பற்றிப் புத்தலமார்கள் யொசிந்துகொள்ளவேண்டியது.

(அ) பதார்த்தபார்த்தபிரதிபின். இந்தச் சூருதியில் (லாஹோவா) என்றபாடம் இரங்கராஹாஸூரிபதிவின்க்குதான். இதனாசம் செய்து செட்டசாகக் கருத்த இரண்டு பாண்டங்களிலு மொக்கும். கீழ்ச்சொல்லப்பட்ட ஆகாசம் எந்த இராத்திரில் ஒதப்போதமாயிருக்கிறதென்று ப்ரகந்ததின் முக்யபாலம்.

1900-ஊ-1901-ஊ). யாஜ்ஞவல்க்யருச்சரம் சொல்லுகிறார் ஆகாசாதாரமாகச் சொல்லப்பட்டிருப்பது அகூசரம். இதைப் ப்ரமணியீதுக்கள் சொல்லுகிறார்கள், எதுவுமாகாததும், அதுவாகாததும், ஸ்ரவணமாகாததும், தீர்க்கமாகாததும், அக்ரீகனும் ஜலகுனும் மிலிவாததும், சாஸு யல்லாததும், தமஸ்வாகாததும், வாயு வாகாததும், ஆகாசமாகாததும், ஸந்த்ரமில்லாததும், ரஸமில்லாததும், கந்தமில்லாததும், கன் காது வாக்கு மநஸ்ஸு இல்லாததும், தேஜஸ்ஸுமில்லாததும், ப்ராணமில்லாததும், மூசமில்லாததும், அஹமில்லாததும், உஹமில்லாததும், வெளிமில்லாததும் அந்த அகூசரம் ஒன்றையும் தின்பதில்லை. ஒருவனுமதைத் தின்பதில்லை.

(19-ஊ-24-ஊ), இந்த ஆகஸ்ட் பரப்பம்மத்திலுடைய ஆஸ்திராக்கிரத்தில் ஸூரிய சக்திரர்கள் தரித்திருந்திருக்கின்றார்கள். இப்படியே ச்யாவர்புரத்திலிருந்தும், மீமெதங்கலம், முகூர்த்தங்கலம், அசோரத்தங்கலம், பஷங்கலம், திருநெல்வேலி, எம்.வத்தலம், இச்சப்படியே எலிங்கலம், எலிங்கலம், சிறு எலிங்கலம் சரத்திருக்கின்றன. தாநாதி லத்தார்பங்கள் செய்கிறவர்கள் மதுவாய்க்கலம் தேவதைகளும் பித்தருக்களும் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

(100-ஊ-100-ஊ.) இந்த அக்ஷர பரம்பம்மஜ்ஞாநமில்லாமல் செய்கிற யஜ்ஞதாநாதிகளெல்லாம் அவ்வளவு நல்ல பல்த்தைத் தரமாட்டா. இந்த அக்ஷரத்தை யறியாமல் பரலோகத்தை யடைந்தவர்கள், நல்ல ஸத்தியை அடைகிறதில்லை. அறிந்தவர்களாகி மூத்தனவார்கள்.

தலூவணதரீக்ஷாநாமாழி-புஷ்பஜி-ஷ்ரீஸூகத்-ஸ்ரோத-உபேகம்
 உ-நூ-உவிஜோதம்-விஜோதநாநுடிதொ-உலிடி-ஷ்நாநுடிதொலி
 ஸ்ரோதநாநுடிதொ-உலிபி-தநாநுடிதொலி-விஜோதெ-தலி
 னா-வலக்ஷரொமாழி-பகாஸஹ-தஸஸ்பா-தஸஸ்தி-||கக||

(ஸ்ரீ-ஹ-ரா-ஹா.) அந்த அக்ஷரம் காணப்பட்டதாய் காண்கிறது. மந்திரத்தியாஸம் முதலியவற்றிலும் காண்க. இதைவிட வேறு இப்படிப்பட்ட தொன்றுமில்லை. அப்படிப்பட்ட அக்ஷரத்தில் ஆசாசம் ஒதப்பிரோதமாயிருக்கின்றது.

ஸாஹோவாஹுரஹணாஹவம். தவ்வெவ வஹுரெநுயம் யடி ஸாஹஸீஸாரொணஸீயெய்யம் நவெவஜரதாய-ஷாகஸீஹ கஸீஷீஹொடி-ஷெதெதிதெகாஹவாஹவ்யுவரஸாதி ||௧௨||

(ஸ்ரீ-ஹ-ரா-ஹா.) நீங்களறிந்த யாஜ்ஞவல்ச்யரிடத்தில் ஸஸ்காரம் செய்து தப்பித்துக்கொள்ளவேண்டியது. அவரை ஜயிக்கமுடியாதென்று கௌரவித்துச் சொல்லிவாய் மூடிக்கொண்டான் கார்த்திகி.

ஜந்நாமத்யாயம் எட்டாம் ப்ராம்மணம் முடிந்தது.

சுயநவீஷாஹணம்.

சுயநெஹநவீஷாஸாகுரம் வபுஹகதிஷெவாயாஜ்வெஹுதிவ நெஹதபெவதிஷிதா வுதிவெஷெயாவதொவெயுஷெவஸுதிவிடி-யு-யெதெது-யு-தீ-யஸதாத-யு-தீ-வஸஹஸெ-தெ-ரூபிதிஹொவாஹகதெ-யு-ஷெவாயாஜ்வெஹுதி-யு-யு-தீ-யஸதாத-யு-தீ-வஸஹஸெ-தி ||௧||

(ஸ்ரீ-ஹ-ரா-ஹா.) சாகஸ்யராகியவித்தர் யாஜ்ஞவல்ச்யரைப் பார்த்து, தேவதைகளெத்தனைபேர்ருக்கின்றார்கள் என்று கேட்டார். அதற்கு, நீவித்தென்ற மந்திரபதங்களில் எத்தனை தேவதைகள் சொல்லப்படுகின்றார்களோ மூவாயிரம், மூன்று, முந்நூறு, மூன்று என்றார். ஆமென்றார். மறுபடியும் எத்தனை தேவதைகள் என்று கேட்க முப்பத்தமூன்று என்ன ஆமென்றார். மறுபடியும் எத்தனை தேவதைகளென்று கேட்க, ஆமென்றார். மறுபடியும் கேட்டார் மூன்று என்றார். மறுபடியும் கேட்க இரண்டு பேர்களுன்ன, மறுபடியும் கேட்க, ஒன்றரைப்பேர்களென்ன, மறுபடியும் கேட்க, ஒரு தேவதை என்றார். அதையும் சாகஸ்யர் ஒப்புக்கொண்டார்.

ஸஹோவாஹுஹிரநவநவெஷாரெஷெது யுவித்ஸதெவஷெவாஹகதெதெது-யு-யு-தீ-யஸதாத-யு-தீ-வஸஹஸெ-தி ||௧||

(ஸ்ரீ-ஹ-ரா-ஹா.) மகிமைமாகப் பலசொல்லப்பட்டன முப்பத்தமூன்று தேவதைகள் கணக்குச் சொல்லுகிறேன். அஷ்டவஸுக்கள் ஏகாதசருத்திரர்கள் த்வாதசாதித்யர்கள் ஆக முப்பத்தொரு தேவதைகள், இந்திர ப்ரஜாபதிகளிருவர் ஆக முப்பத்து மூன்று தேவதைகள்.

கதெவஸவஹுதிஸுபுயிவீவவாயுஸாந்தரிஷம் வாஹித்யுஸடிஸுமஹுரீஸநக்ஷத்ராணிரெவதெவஸவஹதெஷுஹீஷம் வஸுஸவ-த-ஹிததிதிதஸாடிஸவதி ||௧||

யஜுர்த்தபவனவாயத் ஸாரீரம் வுருஷஸ்தவனவதெவஸாகுது தஸு
காடுவதெதிதூதிதிஹாவாவு || ௧௦ ||

(ஸ - ஸ - ரா - ஸ) எவனுக்கு ப்ருதிவி ஆதாரமோ அவனுக்கு அக்நி தர்சன
ஸாதகமோ, எவனுக்கு மனஸஸு ஸங்கல்பஸாதமோ, அந்த ஆத்மாவை உபாஸிக்க
வந்ததவனே துரிதவனாகுமென்று சாகஸ்யர் சொல்ல, அந்த ஆத்மாவை நானறி
வே னென்றார். அங்ஙனென்றார். அவன் சாரீர புருஷனென்றார். அவனை யுபாஸிக்கும்
மற்றொரு ஸூத்ரி யென்ற வென்றார். அம்ருதமென்பதே யென்றார். அந்தர்யாமி ப்ராய்ம
ணத்தில் “அந்தர்யாமயம்ருத”

கூடுவனவபஸுரபதந் ஹுதயாகொ கொடுநொஜெபுதிரு
வெதவெவருஷவிபுராஸ்தவபஸுராதந் வராயணந் ஸவெவெவெபிதா
ஸுராபுராஜவதுவெபவாசஹந்தவருஷந் ஸவபஸுராதந் வராய
ணயபுராபவனவாயகாடுபுருஷவருஷஸ்தவதெவஸாகுது தஸு
காடுவதெதிதூதிதிஹாவாவு || ௧௧ ||

ரூவானெபவபஸுரபதந் வகூவொடுகொ டெநொஜெபுதி
ருபுவெதவெவருஷவிபுராஸ்தவபஸுராதந் வராயணந் ஸவெவெ
வெபிதாஸுராபுராஜவதுவெபவாசஹந்தவருஷந் ஸவபஸுராதந் வ
ராயணயபுராபவனவாயகாடுபுருஷவருஷஸ்தவதெவஸாகுது தஸு
காடுவதெதிதூதிதிஹாவாவு || ௧௨ ||

கூடுவனவபஸுரபதந் ஸுராதயாகொ கொடுநொஜெபுதி
ருபுவெதவெவருஷவிபுராஸ்தவபஸுராதந் வராயணந் ஸவெவெ
வெபிதாஸுராபுராஜவதுவெபவாசஹந்தவருஷந் ஸவபஸுராதந் வ
ராயணயபுராபவனவாயகாடுபுருஷவருஷஸ்தவதெவஸாகுது தஸு
காடுவதெதிதூதிதிஹாவாவு || ௧௩ ||

கூடுவனவபஸுரபதந் ஹுதயாகொ கொடுநொஜெபுதிருபுவெ
தவெவருஷவிபுராஸ்தவபஸுராதந் வராயணந் ஸவெவெவெபிதாஸு
ராபுராஜவதுவெபவாசஹந்தவருஷந் ஸவபஸுராதந் வராயயபு
ராபவனவாயகாடுபுருஷவருஷஸ்தவதெவஸாகுது தஸுகா
டுவதெதிதூதிதிஹாவாவு || ௧௪ ||

ரூவானெபவபஸுரபதந் வகூவொடுகொ டெநொஜெபுதி
ருபுவெதவெவருஷவிபுராஸ்தவபஸுராதந் வராயணந் ஸவெவெ
வெபிதாஸுராபுராஜவதுவெபவாசஹந்தவருஷந் ஸவபஸுராதந் வ
ராயணயபுராபவனவாயகாடுபுருஷவருஷஸ்தவதெவஸாகுது தஸு
காடுவதெதிதூதிதிஹாவாவு || ௧௫ ||

கூடுவனவபதிரபதந் ஹுதயாகொ கொடுநொஜெபுதிருபு
வெதவெவருஷவிபுராஸ்தவபஸுராதந் வராயணந் ஸவெவெவெபிதா
ஸுராபுராஜவதுவெபவாசஹந்தவருஷந் ஸவபஸுராதந் வராய

ண்யபோத்யவனவாயஸீவாஹுஷஸுஷவவெஷவஸாகஸு தஸுபிகா
ஷெவதெதிவருணந அஹோவாஸ ||கக||

ரெ தவனவயஸுபாதநந் ஹுஷயஸொகொஹொஜெகிரெபா
வெவகாஹுஷஸீவாஹுஷஸுஷநம் வராயணந் வவெவெஷிதா
ஸுபாபிஜவஸுஷெஷவகஸுஷாஹுஷாஹுஷந் வராய
ணயபோத்யவனவாயஸீவாஹுஷஸுஷவவெஷவஸாகஸு த
ஸுபிகாஷெவதெதிவ் ஜாவதிரிதிஹோவாஸ ||கக||

பதாவ்யார்த்தபேதங்கள் காமம், ரூபம், ஆசாசம், தமஸ்ஸம், அப் பிரேதஸ்ஸம்
இவைகளை ஆதாரமாகவும், ந்ருதயம், கண்கள், காதுகள் இவைகளை லோகமாகவும்,
ஸதாசம், ஸத்யம், திசு, ம்ருத்யு, ப்ராணன், வ்ருணன், ப்ரஜாபதி இவைகளை விசே
ஷணக்களாகவும் வைத்துக்கொண்டு பத்தாவது சுருதியைப்போல் ஆர்வயித்துக்கொ
ள்க. ஆனால் இல சுருதிகளில் ஆதாராதிகள் சொன்னவையே சொல்லப்பட்டிருப்பதை
யும் பார்த்துக் கொள்க.

ஸாகவெதுதிஹோவாவயஸாகவெதுபாபிஷாஹுஷஸுஷவவெஷவஸாகஸு தஸுபிகா
வகஸுபண்குதாநநந் ||கக||

(ஸ0 - ஹ - ரா - ஹா) யாஜ்ஞவல்க்யர் சொல்லுகிறார். ஓசாகல்யரே, உம்மை
கேட்பப்ப பெட்டியுக்கிட்பார்கள். நான் கேட்கிற கேள்விகளுக்கு நீரேன் தமோற
வேண்டும் என்று.

யாஜ்ஞவெதுதிஹோவாவஸாகவெதுபாபிஷாஹுஷஸுஷவவெஷவஸாகஸு தஸுபிகா
வகஸுபண்குதாநநந் ||கக||

(ஸ0 - ஹ - ரா - ஹா) சாகல்யர் சொல்லுகிறார். தமோவாஸ தேசத்திலுண்
டான ப்ராமணர்களை யெல்லாம் பம்ந்தவர்களாகச் செய்தல் உவகாம் செய்து வட்ட
ரே, சீமந்த ப்ரம்மத்தை யறிதிகமயறித்தீர். திக்குக்களையும் துபுப் ப்ரதாண்டுகளை
யும் தானறிவேன் ப்ரதவிவாகத் சொல்லுமென்றார் சாகல்யர்.

கிஷெவகொஸுபாஹுஷாஹுஷஸுஷவவெஷவஸாகஸு தஸுபிகா
வகஸுபண்குதாநநந் ||கக||

(ஸ0 - ஹ - ரா - ஹா) தீர்த்தக் கிழக்குத்திசில், எத்தத் தேவதையை உபாஸிக்கின்
தீர் என்று சாகல்யர் கேட்டதற்கு சூரியனை யுபாஸிக்கின்றே னென்றார். அந்தச் சூரிய
னைக்கு ப்ரதிஷ்டையை யடைகிறான்? கண்ணில் ப்ரதிஷ்டை யடைகிறான், கண்கள்
எதில் ப்ரதிஷ்டையை யடைகின்றன? ரூபங்கள் எவற்றோ, கண்களிலாவன்றோ ரூபங்
களோப் பார்ச்சுகின்றான். ரூபங்கள் எதில் ப்ரதிஷ்டையை யடைகின்றன? ஹ்ருதயத்தில்
ரூபங்கள் ப்ரதிஷ்டையை யடைகின்றன. ஹ்ருதயத்திலாவன்றோ ரூபங்களை யறிகின்
றான். இப்படிக்கு யாஜ்ஞவல்க்யர் சொன்னதை யறிவித்தார் சாகல்யர்.

கிஷெவகொஸுபாஹுஷாஹுஷஸுஷவவெஷவஸாகஸு தஸுபிகா
வகஸுபண்குதாநநந் ||கக||

வரிஹுடிக்ஷிணா வுதிஷிதெதிஸுடாயாதிதியபாஹொவஸுடபுதெ உயடி
க்ஷிணாஂடிபாதிஸுடாயாதிஹொவடிக்ஷிணா வுதிஷிதெதிசுலிஹுஸுடபா
வுதிஷிதெதிஹுடியபததிஹொவாஹுடிபெநஹிஸுடபாஜாநாதிஹுடி
யெஹொவஸுடபாவுதிஷிதாமவதீகெடுவெடுவெதடிபாஜுவலு || ௨௧ ||

(ஸ௦-ஹா-ஸா-ஹா.) தெற்குதிக்கில் எந்தத் தேவதையை யுபாஸிக்கின்றீர்? யமனை. அந்த யமனுக்கு ப்ரதிஷ்டை யெது? யஜ்ஞம். யஜ்ஞம் எதில் ப்ரதிஷ்டையை யடைகின்றது? தக்ஷிணையில். தக்ஷிணைக்கு ப்ரதிஷ்டையெது? சூரத்தை. சூரத்தையினுல ன்றோ தக்ஷிணை கொடுக்கின்றான். சூரத்தைக்கு ப்ரதிஷ்டை எது? ஹருதயம், இந்த உத் தரங்கோயும் சாகல்யர் ஒப்புக்கொண்டார்.

கிஂடிவதெதா உஸுடபாவுதிஷுடாயாதிதியபாஹொவதததிஸு
வாஸுஂக்ஷிணாவுதிஷிததததுஸிதிசுலிஹுஸுடபாவுதிஷிததததிஸு
வீதிசுலிஹுஸுடபாவுதிஷிததிதி ஹுடியபததிதஸாடிவி ஜாதா
ஹுஹுடிபாடிவஸுடபாஹுடிபாடிவநிதிபுத உதிஹுடிபெஹொவரா
தம்புதிஷிதாமவதிகெடுவெடுவெதடிபாஜுவலு || ௨௨ ||

(ஸ௦-ஹா-ஸா-ஹா.) மேற்குதிக்கில் யெந்த தேவதையை யுபாஸிக்கின்றீர்? வருண தேவதையை. வருணனுக்கு ப்ரதிஷ்டை யெது? அப்பு, அப்புக்கு ப்ரதிஷ்டை யெது? இரேதஸ்ஸு. இரேதஸ்ஸுக்கு ப்ரதிஷ்டை யெது? ஹருதயம். ஹருதயத்திலிருந்து இரேதஸ்ஸு வெளிப்பட்டதென்பதற்கு உலகமே சாக்ஷியாகையாலென்க.

கிஂடிவதெதாஸுடபாவுதிஷுடாயாதிதியபாஹொவதததிஸு
க்ஷிணாவுதிஷிதததிசுலிஹுஸுடபாவுதிஷிதததிஸு
தஸாடிவி திக்ஷிததாஹுஸுடபாவுதிஷிதததிஸு
தெதிசுலிஹுஸுடபாவுதிஷிததிதிஹுடியபததிஹொவாஹுடிபெந
ஹிஸுடபாஜாநாதிஹுடிபெஹொவஸுடபாவுதிஷிததாமவதீகெடுவெடு
வெதடிபாஜுவலு || ௨௩ ||

(ஸ௦-ஹா-ஸா-ஹா.) உட்கிசையில் எந்த தேவதையை யுபாஸிக்கின்றீர்? ஸோம தேவதையை. ஸோமதேவதை எந்த அதிகாரணத்தில் ப்ரதிஷ்டையை யடைகிறான்? திக்ஷிணையில். திக்ஷிணைக்கு ப்ரதிஷ்டை யெது? சூரத்தியத்தில் ஆகையால் திக்ஷிணை, ஸத் யத் சொல்லவேண்டுமென்று விதிக்கிறது. ஸத்யத்திற்கு ப்ரதிஷ்டை யெது? ஹருதயம். ஹருதயத்தினுள்ளே ஸத்யத்தை யறிவினான்.

கிஂடிவதெதாஸுடபாவுதிஷுடாயாதிதியபாஹொவதததிஸு
க்ஷிணாவுதிஷிதததிவாஸுஂக்ஷிணாவுதிஷிதததிஸு
ஹுஹுடியபாவுதிஷிததிதி || ௨௪ ||

(ஸ௦-ஹா-ஸா-ஹா.) இந்தப் பூலோகமாகிய த்ருவமென்கிற சீழ்த்திக்கில் யாரை உபாஸிக்கின்றீர்? அக்ஷி தேவதையை. உக்ஷிக்கு ப்ரதிஷ்டை யெது? வாக்கு. வாக்குக்கு ப்ரதிஷ்டை யெது? ஹருதயம். ஸத்யத்திற்கு ப்ரதிஷ்டை யெது? ஹருதயத்திற்கு ப்ரதிஷ்டை யெது.

சுஹஸுடபாவுதிஷுடாயாதிதியபாஹொவதததிஸு
வெஸுடபாவுதிஷுடாயாதிதியபாஹொவதததிஸு
புதியாதிதி || ௨௫ ||

குகுலாநதிராஹதி | ஜாதவனவநஜாயதெ கொநெ நஹயெ
தாநம் | விஜாநதாநம்ஹஸு ஹராதிதா-ஹுஃ வராயணம் | திஷ்டோந
ஸுதஜிஹதி || ௨௮ ||

(ஸ்ரம்-ஹா-ரா-ஹா.) ஒரு விருகூழ் எப்படி பல புஷ்பங்களை யுடையதாயிருக்கின்
றதோ அப்படியே புருஷனென்பதில் ஸத்தேகமில்லை. உலோமங்களை இலைகளாகவும்,
துவக்கைப்பட்டைகளாகவும், சேர்த்துக்கொள்க. மேலும் பட்டைகளிலிருந்து பால்வழி
யுமாப்போலத் துவக்கி விருந்து இரத்தம் வழிதிறதன்றோ? வ்ருகூழ்களுக்கும் கண்டங்கள்
போலப் புருஷனுக்கு மாம்ஸங்கள், ஸ்பிரசுள் திராடங்கள். உள்வெலும்புகள் தாருவிசே
ஷங்கள், மஜ்ஜை, மஜ்ஜையே. ஆயினும், வ்ருகூழ் சேதிச்சப்பட்ட பிறகு மூலத்திலிரு
ந்து எறந்துக்கொள்வதுபோல இந்தச் சரீரம் மருத்யுவினால் ஆக்கிரமிக்கப்பட்டபின்,
மீண்டும் அந்தச் சரீரம் உண்டாவது எதென்கொண்டு? அதற்கு மூலமென்ன? இரேதஸ்
ஸென்று சொல்லப்போகாத. ஏனென்றால் ஜீவித்திருக்கும்போதே இரேதஸ்ஸுண்டா
கின்றமையால் மரித்தபின் இசுந்தருஇரேதஸ்ஸை மூலமாகச்சொல்லவழியில்லையன்றோ?
இதாவும் தவிர விருகூழாவது விஸையினுமூண்டாகிறது. மூலச்சத்தமான பின்புண்
டாவதமில்லை. ஆகையால் மருத்யுவினு லுத்தித் மர்த்யன் எந்த மூலத்திலிருந்து தண்டா
கின்றான்? மரித்தபின் மிஸவப் பிறப்பதில்லையாகில் புண்யபாபமுதவத்திற்கு விரோதம்
வருகின்றத. ஆகையால் அவன் ஜடக்குக் காரணம் கேட்கப்படுகின்
றது. இந்தப் பரமாத்மோ எல்லா பராம்மணச்சுடும் வாய்மூடிக்கொண்டார்கள். கதை
முடித்துவிட்டது. இப்படி யாழ்ஞவல்க்யர் கேட்ட பொருளின்னதென்பதைச் சுருதிவி
ரிக்கின்றது. அகரேதது த்ருகூழ்ந்த சொருபமானதும் கர்மாதருணமாய்ப் பலனைத்த
ருவதும் உபாஸிப்பவனுக்குப் பலமாயிருக்கின்றதும் ப்ரம்மமே.

ஜீதாமத்யாயம் ஒஃபதாவது ப்ராயம்மம் முற்றும்.

ஷஷாய்யாபெ வ்யயஜ்ஜாஹணம்.

ஹரிஃஷு.

ஐநகொஹவெவெஹசுரவாஹக்யுடயஹபாஜவஜ்ஜுசுவபுராஜ |
தத்ஹொவாபபாஜ வஜ்ஜுகித்யுஃவொரீவஸுதிவஹஸ்தாநிதி | உவய
வெவஸுதிராபிதிஹொவாபுக||

(ஸ்ரஹ-ரா-ஹா.) ஸைபயில் ஐசக்வீற்றிற்குந்தார். அங்கு யாஜ்ஞவல்க்யர் சென்
றார். அவரைகோக்கி வந்த காரணத்தைச் சேட்கும்போது ஹாஜ்ஞவல்க்யரே, பசுக்களை
விரும்பி வந்திரோ, அல்லது தத்தவர்க்கயம் பண்ணவந்திரோ, வென்றார். இரண்டையுமு
த்தேசித்தே வந்தேன் மகராஜனே என்றார் யாஜ்ஞவல்க்யர்.

யதெகஸரிஷவ வீதயுணவாரெகதௌவீநேஜிதூரெஸவிநிவாஹு
மெஹுஹெகியயாரேதூரூபிதூரூநாவாரபுவாநதிராஹதயாததெவெவி
நொஹவீஹாநெஹுஹெகியவதெவாநிதிநீஸுராபிதௌவீதூதெ
தஸுராயததூ வுதிஷ்டாநதெஹுவிஷ்டெகவாஹா வநததூராபிதிஸ
வெவெநொஹுவிஹிபாஜ வஜ்ஜுவாமெவாய தநரோகாஸம் வுதிஷ்டாபுஜெ
தெநஹவாவீத | காபுஜதாபாஜ வஜ்ஜு | வாமெவஸுதிராபிதிஹொ
வாய | ஹாவாவெவஸுதிராபுயம்ஹுஜாயதெகிவெஹொ யஜுவெஹுஹொ
வெவெஹாயவாஹுநீரஸதுதிஹொஸம் வுராரணம்விஷ்டாஉவநிஷ்டாஸுரோகா
ஸுதிதூரணநுயுராபுராநாபிவுராபுராநாநீஷுந்ஹுதோஸிதூவா
யித்யெஹ்வொகீவரஸுரொகஸுரவாஹுணிவஹதாதிவாவெவஸுதிராபா

(ஸ்ர-உா-ஸா-உா.) யாஜ்ஞவல்க்யர் சொல்லுகிறார்: உம்முடைய ஆசாரியர்களுக்குள் யாபெப்படி உபநிஷத்திருக்கிறார்களோ அதைச் சொல்லுமென்றார்; ஜகத்சொல்லுகிறார்; சலரின் பின்னாயாகிய ஸ்தீரவா என்பவர் எனக்குச்சொல்லி யிருப்பது வாக்கைப் பரம்மமென்று உபாஸிக்கவேண்டுமென்பது. அதற்குயாஜ்ஞவல்க்யர் தாயத்ததை ஆசாரி இவர்களை உபாஸித்த கல்வி ஆசாரியன் சொல்லுதிதேபடியே கொல்லியிருக்கின்றார், னாரியாகச் சொல்லியிருக்கின்றார். வாக்கே பரம்மமென்பது வாரியான விஷயம். அவரும்கூடு அறினுடைய ஆயுதத்தையும் பற்றிவந்தையையும் சொன்னார், ஜகத்சொல்லுகிறார் சொல்லவில்லை. ஓராஜனை, அப்போதும் குக்கார்பெக்கு தெரிந்தது எல்லாம், யாஜ்ஞவல்க்யர். ஆணையைக் கூறும் சொல்லுமென்றார். ராகர் வாக்கே ஆயுதம், ஆசாசம் பற்றிவந்தது, பற்றுக்கை பரம்மமென்றாலுங்கே வெள்ளம் மென்றார் யாஜ்ஞவல்க்யர், பற்றுக்கையென்பது வாக்கே வேறுஎன்று இருக்க, வாக்கே என்று உபநிஷத்திற்கு யாஜ்ஞவல்க்யர் சொன்னார். இப்படி உபாஸித்தவர்களுக்கு அநேகருண்டபலங்களோடு ஒளிராதீத தேவதாஸாயுதத்தை யடைகிறவென்றும் சொன்னார். இப்படிச் சொல்லப்பட்ட ஜகத்சொல்லியாரைப்போன்ற எழுதுகாரின் வழக்காடக்கிய ஆயிரம் கோக்களைக் கொல்கிறேன் இந்த விதியேபடுத்தித்திகாவென்றார், நான் குறையமுபநிஷதியாமல் தகையனை வார்த்துவசுதப்பயோருக்கு அமைத்தமானசால் குறைபும் உபநிஷத்தின வாக்கிச் கொள்ளுகிறேன் என்றார்.

[illegible]

(1980-2001-2002): உதங்கர் ப்ராணியை ப்ரமமென்டுரென்டுசெலல முன்போல
ஆயத ப்ரஜித்தடைசோர் சொல்லவிலில்லெயென்ன இவ்ருமதைக்கொண்டாடி ப்ரியமெ
ன்டாஸிங்கவேண்டமென் டும் ப்ராணியதமென் டும் ஆகாம ப்ரஜித்தடையென் டும்
சொல்லி அதைபுபாஸிப்பதற்குப் பலிையும்சொன்னார். மற்றவை முன்போலவேகாண்க.

யெடிவெதகஸிடிவூவீதஹணவாடுது ஸவீநெவகூட்வாட
வடஸகூவெடவூததியடாநாதுநிதுநா வாய்வாநுபாத

(ஸ்ரீ-ஹ-நா-ஹ.) காது கண்ணில் வந்தித்திருந்த புருஷன் இத்திரனென்கிற பெயருடையவன் வந்தித்திருந்தான். இவனையே இத்தனென்று மறைத்துச் சொல்லுகிறான், தேவர்கள் பரோகூத்திலாசையுடையவர்கள் ப்ரத்யகூத்தில் த்வேஷ்டுடையவர்கள்.

குவெய்தகாரெகிணரி புவாருஷாருவ ரெஷாஸ்யுபதீ விராட்யொ ரெஷாஸநீ ஹாவொயவனெஷாந்தஹுடீயயசூகா சொவெய நயொரெத டிஹ்யவனெஷாந்தஹுடீயெயொ ஹிதவிட்வொவெய நயொரெத தூவ ரணயெடிதஹுடீயெ ஜாயகலிவாவெய நயொரெஷாஸ்யுதிஸூவ ரணயெஷா ஹுடியாடிபூபுடீ நாயுபூவாதி யயாகெஸஸுஹஸ்யுயானி னவனவெவெய தாஹிதா நாரெநாவெயாந்தஹுடீயெயபூதிஷிதாஹவா தெயதாவிவாடவனதகாஸ வகாஸ்யவதி தஸாபெஷவ விவிதாஹாரத ரஹவெவஹவதஸாஹாராதித நம் || ௩ ||

(ஸ்ரீ-ஹ-நா-ஹ.) புருஷருபமாக இடதுகண்ணில் தோற்றுகிற விராட்டானது அந்தஇத்திரனுடைய பந்தி. அந்தத் தம்பதிகள் வலிப்பதற்கு ஸ்தாநம் ஹருதயாகாசம். ஹருதயத்திலிருக்கிற லோஹித பீண்டமனது, போச்சாமகிய ப்ராஸாதம். கிஞ்ஜல்கம் போல் தோற்றுகிற நாம ஸமூகமெவஸ்திரம். இவர்களுடைய ஸஞ்சாரமார்த்தம் எம் எம்னையென்கிற அந்த முகத புருஷனுடைய கதிமார்த்தம். அது சுவீர மந்த ராமிகள் ஸம்ஸாரமார்த்தம். அந்தச் சாரீரனிலும் இவன் போச்சமகைக் காணப்படானின்றான்.

தஸுபூபாதிதகாரூபாணாடிக்கிணாதிமுகிணெவாணாடிபூதி ன்நித்யுத்யுத்யுபாணாதிதீவிதிமுகுத்யுபாணாஹுபூதிமுகுபூதிபூணாகவாலிதிமுகாந்தீவாணாஸுவாதிபூஸுவெபூபாணாஸுவனெந திநெத்யுதாமுஹெநாநஹித்யுஹிதெசீபொடீநஹி சீயபூதெஸம் மொநஹிஸஜிதெவநெதாநயுதெநாநிஷித்யுஹயம் வெஜநகபூவா ஹோலீதிஹோவாஹயாஜவஜ்யுதி | வநெஹாஹாஜநகொவெவெஷாஹா ஹயாஹாஹதாடிஜவஜ்யுதிபொநாஹமஹஹயம் வெடியஸெநெவெஸி ரெவிஷெஹாசயிஹேவீ ந ஹி || ௪ ||

(ஸ்ரீ-ஹ-நா-ஹ.) எல்லாத் திக்குக்களிலும் ப்ராணேந்திரிய வ்யாபாரங்களையுடைய ஜீவனைக்காட்டிலும் தகதினாகிபுர ஷனாகியான் விலகனென்கிறது சொல்லப்பட்டது. இப்படிப்பட்ட புருஷன் யுபாஸித்த அபயத்தை யடைந்தாயென்றார். அப்படியே யாகவேண்டுமென்று ஜாக் வேண்டிக்கொண்டார். நமஸ்காரம் செய்து விதேஹ தேசத்தையும் தன்னையும் தகலிணகொடுத்துவிட்டார்.

இரண்டாம் ப்ராந்மனம் முற்றும்.

கயத்யுதியஸாஹணபூ.

ஜநகநீ ஹவெஷெஹம்பாஜவெஜாஜமாஸெநெநவதிஷிதத்யுத்யுஹயஜநகஸ வெவெஷெஹாயாஜவஜ்யுசாநி ஹொதெஸுபூதாதெத வெஸஹயாஜவெஜுவாநடிஹஸஹகாபூஸாநெவவெதநீ ஹாவெஸ டிஹதநீ ஹவஜ்யாநெவவவெபூவபூ || ௫ ||

(ஸ்ரீ-ஹ-நா-ஹ.) ஒருகால விசேஷத்தில் ஜநகர் ஸமிபத்தில் யாஜ்ஞவல்க்யர் சென்றார். அப்போது நாம் வேதாந்த பாகத்தில் விசேஷார்த்தங்களைச் சொல்லப்போ

காதென்று நினைத்தார். ஜாக்ரம் யாஜ்ஞவல்க்யரும் அக்நிவேந்தரத்தினால் ஸம்வாதம் பண்ணினார்கள். அப்போது அவருடைய ஸாமர்ந்யத்தைப்பார்த்து, ஹர்கேட்சச் சொன்னார். அவர் இஷ்டத்தைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேனென்றார். அப்படியே யென்றார். ராஜா கேள்விகேட்டார்.

யாஜ்ஞவல்குக்நிஜோத்ரிஸ்யாவாஸாஷஹதி குஹிதஜெஜாதிஸ்யோ
விதிவஹாவாகுஹிதஜெநெநவஜெஜாதிஷாஸ்த்வவயுபதெ கஸ்டேகஸாரு
தெவிவயெஜீதெஜுரெவெதஜுஜவஜ்ஜு ||உ||

(ஸ்ர-ஹ-ரா-ஹ.) ஜாக்ரம் யாஜ்ஞவல்க்யரை கேட்கிறார்: இந்தப் புருஷனுக்குப் ப்ரகாசம் எந்த ஜயேமாதாஸ்யோ? யாஜ்ஞவல்க்யர் பதில் சொல்லுகிறார். ஸதீர்யனஸே. இவன் ஸகல வியாபார்க்கிடம் நடத்திக்கொள்வது ஸதீர்யம்ப்ரகாசத்தினாலன்றோ? இதை ஜாக்ரம் ஒப்புக்கொள்ளுகிறார். ஆமாம் யாஜ்ஞவல்க்யரே.

கஸூரீதகுஹிதெ யாஜ்ஞவஜ்ஜு கிஞ்ஜெஜாதிரௌவாயம் வாஸாஷஹதிவ
ஜுராவாவாஸுஜெஜாதீவபதீதிவஜுரெவெவாயம்ஜெஜாதீஷாஸ்த்வ வ
யுபதெகஸ்டேகஸாருதெவிவயெஜீதெஜுரெவெதஜுஜவஜ்ஜு ||க||

கஸூரீதகுஹிதெ யாஜ்ஞவஜ்ஜு வஜுரெவஜ்ஜு கிஞ்ஜெஜாதிரௌவாயம்
வாஸாஷஹதிவஜுராவாஸு ஜெஜாதீவபதீதிவஜுரெவவாயம் ஜெஜாதி
ஷாஸ்த்வவயுபதெகஸ்டேகஸாருதெ விவயெஜீதெஜுரெவெதெதஜுஜவஜ்ஜு
வஜ்ஜு ||ச||

கஸூரீதகுஹிதெ யாஜ்ஞவஜ்ஜு வஜுரெவஜ்ஜு கிஞ்ஜெஜாதிரௌவாயம் வாஸாஷஹதிவ
ஜுராவாவாஸுஜெஜாதீவபதீதிவஜுரெவவாயம் ஜெஜாதிஷாஸ்த்வவயுபதெகஸ்டே
கஸாருதெவிவயெஜீதி தஸூர
ரெஷ்வஜுராவீதமது ஸ்வேவாஸிதபுவிதஜாபதெயயசுரவாமாஜுராதெ
வெவததகுதெஜுரீதெஜுரீதெபெகஸாஸுஜவஜ்ஜு ||ரு||

கஸூரீதகுஹிதெ யாஜ்ஞவஜ்ஜு வஜுரெவஜ்ஜு கிஞ்ஜெஜாதிரௌவாயம் வாஸாஷஹதிவ
ஜுராவாவாஸுஜெஜாதீவபதீதிவஜுரெவவாயம் ஜெஜாதிஷாஸ்த்வவயுபதெ கஸ்டேகஸாருதெவிவ
யெஜீதி ||சு||

(ஸ்ர-ஹ-ரா-ஹ.) ஸதீர்யஸ்தமயத்திற்குப்பின் சந்திரப்ரகாசத்தாலும் அவ
னும் அஸ்தமித்தபோது அக்ஷரப்ரகாசத்தாலும் ததவுநிலாதபோது வாக்கின் ப்ரகாசத்
தாலும் புருஷன் வயதெவாஸிதபுவிதஜாபதெயயசுரவாமாஜுராதெ வஜுராவாஸு
முடிந்தபின், அந்தவாக்கு மில்லாதபோது எந்தப்ரகாச மிவனுக்கென்ன ஆதம் ப்ரகாசத்
தினாலென்றார்.

கஸுக்ருதெதீபியாயாவிஜ்ஜாநத்யம் வுராவணஷுஷுரூபகஜெஜாதி
திவாஸாஷுரெவவஜுராவாஸுஜெஜாதீவபதீதிவஜுரெவவாயம் ஜெஜாதிஷாஸ்த்வவயுபதெ
யாபதிவஸவஜிவஸுஷாஸ்த்வவயுபதெகஸுரூபகஜெஜாதிவாஸி ||

(ஸ்ர-ஹ-ரா-ஹ.) விஜ்ஜாநத்யம்புருஷனாகிய ஆத்மா எல்லாவற்றிலும் தானே
கர்த்தாவைப்போல் தோற்றுகிறான். ஸ்வப்நாவஸ்த்யத்தில் இந்த ஜாக்ரததையில் காண
ப்படுகிற சரீராதி ஸம்ஸார ரூபங்களைக் காண்கிறதில்லையென்று, ஆத்மா யாரென்று
கேட்ட ஜகருக்கு யாஜ்ஞவல்க்யர் சொன்னார்.

(ஸ0-ஹா-ரா-ஹா.) பாப ஸம்பந்தம் முதலிவையும் இவனுக்கு தேஹ ஸம்பந்தத் தாலே ஏன்பது கிரியிக்கப்பட்டது. இதனால்தயரூபம் நீர்மலமென்றதாயிற்று.

(1980-81-ராஜா.) இந்தப் புருஷனுக்கு ஸ்ததாந்கன் இரண்டு. இந்த லோகமும் பரலோகமும், ஸ்வப்னமென்பது மூன்றுவது ஸ்ததாநமும். இதையே ஸத்தியமென்பர். என்னென்றால் இந்த ஸ்ததாநத்திலிருந்து இரண்டு லோகங்களையு மறுபலிக்கிறானாகையாலென்க. இரண்டும் துவப்னமென்ற நிரண்மையு மடைகின்றனரேனே ஸ்வப்னத்திலும், அப்போ தித்திரியியப்பாறங்களை அடக்கிக்கொண்டே தன்முனையு பாபபாதுகனமாக எல்லாவற் றையும் ஸ்ருஷ்டமபண்ணிவித்துக்கொண்டு ஸ்வமயம் ஜ்யோதிபாய் வீளக்குகின்றான்.

(170-ஊ.) ஸ்வபநம் பொய்யேயாம். ஆதலா லப்போது சுயம்பரகாசமென்னத் தடையிலில்.

பதாங்கியார்த்தப்பேதங்கள், இந்தப் பரகரணத்திற்கும் வியாஸஸூத்திரமும் விரோதப் படாத கருத்து ராபாத்தில் சொல்லப்பட்டதே என்பதற்கு, இதின் விரிவு மற்றோரிடம் காண்க.

(ஸ்ர0-ஊா.) ஸ்வபந்தத்தோடு கூடிய ஜீவன், கீர்த்தநாதரிச்சேஷ்டமரக்கிள்கொண்டு ப்ரகாசனம் ப்ரகாசியாத இத்திரியங்களைச் சூழ்த்து வருகிறான். ஒருவனையே மீளவும் இத்திரியப் ப்ரகாசமுடையனாய்க் கொண்டு ஜர்ஜர்த்தசையையடைகிறான்.

(ஸ்ரீ-ஹ-ரா-ஹ.) ப்ரான்வயுவினை ஜாக்ரத்தத:சரீரத்தை மரிக்கவாட்டாமல் செய்து இந்த ஸ்தானசரீரத்தைவிட்டு இலிப்தப்படி ஸஞ்சரிக்கிறான்.

(170-ஊர்-பா-ஊர்) சுதந்திரம் எவ்வாறு உருவாகியிருக்கிறது என்பதைப் பற்றித் தனது சொந்த அனுபவத்திலிருந்து சொல்லுவதற்கு வாய்ப்பு கிடைத்தது. தனது சொந்த அனுபவத்திலிருந்து சொல்லுவதற்கு வாய்ப்பு கிடைத்தது. தனது சொந்த அனுபவத்திலிருந்து சொல்லுவதற்கு வாய்ப்பு கிடைத்தது.

(170-ஆம்-பா-ஆ.) ஸ-வ-பதி தலையில் வந்துஜ்ஜாமில்லாதது, இந்த ஆத்மாவிற்கு ஈடுபட்ட என்ன ஜ்ஜாமில்லாதமயமென்று ஆத்மவெக்கு ஜ்ஜாமில்லாததலையையெடுக்காமல்பட்டதென்று அதுகாமிப்பதன்மையென்று. மேலு காணமென்னே னில் கண்டதால் பாரண ஸம்பந்தமுடையதாய் யென்று மர்வென்று வந்து அச்சால் தீதில்லையென்றே. அப்படிக்கொண்டதென்று பார்ப்பத்கிடமுண்டு.

(100-ஊ-10-ஊ.) ச்ரானேந்திரிய வ்ருத்தியாலும் இரஸநேந்திரிய வ்ருத்தியாலும், வாகிந்திரிய வ்ருத்தியாலும், ச்ரவணேந்திரிய வ்ருத்தியாலும், மனோ வ்ருத்தியாலும்,

ஆம், த்வகிந்திரிய வ்ருத்தியாலும், புத்தி வ்ருத்தியாலும் ஜ்ஞாநப்ர ளரணியில்லாமலி ருப்பது அப்படிப் ப்ரஸரிக்கும் ஜ்ஞாநமில்லாமையினன்று. உப்படிப்பட்ட ஜ்ஞாநம் நித் தியாயிருக்கின்றமையால் லதம் சபியில்லாமையினால். வேறென்னென்றால், அந்தந்த வ்ரு த்திகளுக்கு விஷயமாய்க்கொண்டு, அந்தந்தப் பதார்த்தங்க ளட்போது ஹேயில்லாமையால் அந்தப் ப்ரஸரணியில்லாமலிருக்கின்றது.

யதுவா சுநுழிவஸுராத் தாநொ உநுதுசெழிநொநுதி
வெ டுநொநுடி வபெடுநொநுடிவெடுநொநுடி
நுநுநு தாநொநொதுசெழிநொநுதி
நுநுநு தாநொநொதுசெழிநொநுதி

(ஸ0-ஹா-ரா-ஹா.) ஜாக்ரத் ஸ்வப்நங்களில் சுரண வ்யாபாரங்களுண்டாயிருக்கின்றமையாலும் உபநிதியினால் அப்ரம்மாத்தம வஸ்து தீக்ஷமுண்டாகின்றமையாலும் அவ்வித ஜ்ஞாகமுண்டாகின்றது. தன்னையும் அப்ரம்மாத்தமக்குக் நீனைக்கின்றது.

ஸமீபவன்கொடி ஷாரெஷெதொலவதெதுஷ ஸ ஹமொகஸூரீர
விதிவெஹநீந-ஸஸாஸயாஹ்வஸூர்வனஷாஸூவரோமத்ரொஷாஸூவ
ராரீ ஸவஷெஷாஸூவரொவொகவனஷொஸூவரீ சூநாடிவனத
வெஸூவாநதூஸூராநூரமிவதாநிராது ரா-வஜீவதி ||௧௨||

(௮0-ஆர்-நா-௨7.) நீர்கலந்தநீர்போல ஸ்வச்சுணிகிய பரமாத்மாவும், ஸ்வச்சுணிகிய ஜீவாத்மாவும் கலந்த ஸுவசூத்திரியி லத்வைதமாயிருக்கின்றது. இப்படிச் சூ ஸுவசூத்திரியாதாரணிகிய பரமாத்மா பிரம்மலோகமென்றும், பரகதிஎன்றும், பரமனஸம்பத்தென்றும், பரமநந்தமென்றும் ஜகத்கரை நோக்கி யானுருக்ஷ்யப் உபதித்தினார், ஜமகராஜஜேர என்று ஸம்பதியித்து அறுசாலங்க பண்ணினார். இந்தப் ப்ரம்மத்தினிடைய ஆரத்திலேசத்தெனடிய மற்றமுள்ள எல்லாப் புத்தங்களும் அறுபுகழ்க்கின்னவென்றார்.

[illegible]

(1980-ஆர்-1981-ஆர்.) அவன் மதுவ்யாக்ஞக்குள், யௌவனம் முதலிய குணங்களுடையவனும், ப்ரபுவாயிருக்கிறானும்; அப்படிப்பட்டவனுக்கு ஆசனம் எப்படிப்பட்டதோ, அதை ஆசனம் மதுவ்யாக்ஞதென்ன சொல்லப்படுகிறது. இந்த மதுவ்யாக்ஞத்தையே நூறு நூறு பெருங்குஞ் சைத்திரியத்தில் ப்ரம்மாந்தத்தை அளவிடப்போகாதென்ற நிரூபித்தசொல்லியபடி யானூலவல்யர் சொல்ல அனுத்தக்கட்ட ராஜா மோகேஷா

ஸவாவனஷனதஸ்திநஸுவாதொதாவரிதாடிவெஷ்வவண்ணம்
வாவம்வம்நீவதிநொய்வதிபொநாடிவதிவாடிம்தாயெயவ||

தமிழா நலுஸோஹிதே தஜ்ஜித்யாபாஷெவெவாயத் ஸாரீரகு
தாஸ்யாஜநாநாநாராய உதஜ்ஜித்யாதிபவெத் த ஜ்யோத்யா
வீஹதி ||௬௫||

ஸயத்ராயஜினீகோந்நெயுதிஜராயவொவத்வதாவாணீகோந்நிமல
திதடிபுரோரெவொஊம்பராவவிவ்வாவாஸ்யநாபூஷுத் வனவலீ
வாய்வாஸ்யஷ்வனெயோமெஹிஷ்யாபூஷுதுவாநஃ பூதிந்யாய்வ
த்யொநந்யாடிவத்வரணாவெயவ || ௩௬ ||

தஞ்சையாராஜா நோயாந்தரமுடைய தெருநல்லிதமுடாணெய்யா
 னென வாரெநராவஸயெய் | வடிகுலுந்தெய ரோபாத்யயோ மஹதீ
 தெயவந்நெனவவ்விநீ ஸவாடிஸிணுதாநிவ திகுலுந்தஹா ஸ்ஹா
 யாதீஹாமஹதீ ||௩௭||

தடியாராஜாநம்பியபாஸாதகுமாரி வுதெநவஸுதகுமாரி
 னெனாஹி லாயதெதுவெவ்வோதாநுதாதுகாரெ வவெபுபுராணாச
 னவராயநிபதெதுதடிவெயுபுபுராணவஹி ||௧௮||

ஆறமத்யாயம் ழ்ளாவது ப்ராம்மணம் ழ்ந்ரம்.

ஸபதூராயிரோதாவது நகுதலாவொஹிவெநகுதலெயெநகுதெவரணாசலிஸோயதிஸீணதாஸெஜொரோதூஸலிவரோடிநா

ஹுடியரெவா நவகூரதிஸயதெது ஷவாக்ஷஷஃ வாராஷஃ வராஜ்
யாபவததெதயாடரூவஜைவதி ||௧||

(100-ஹா-ரா-ஹா.) இந்த ஆத்மா பலஹாரியை யடைந்து மோஹப்படுகிற ஸமய
த்தில் ப்ராணன்கள் அவனைக்கிட்டுகின்றன. அந்த ஸமயத்தில் இந்திரியங்களைக் க்ரஹித்
துக்கொண்டு ஹ்ருதயகமலத்தை யடைந்து விடுகிறது. அப்படி விஷய பராமுகனாய்
விடுத்தையில் இவனுக்கு வஸ்து ஜ்ஞாநமில்லாமற் போகின்றது.

வஸகீவவதி நவஸூரீதித்யாஹுரௌகீவவதி நஜிவ்யுதித்யாஹுரௌ
கீவவதி நரஸயதஹுத்யாஹு ரௌகீவவதி நவடிதீத்யாஹு ரௌகீவவதி
நஸூரெணாதித்யாஹு ரௌகீவவதி நஜிநுதஹுத்யாஹு ரௌகீவவதி ந
வ்யுஸீதித்யாஹுரௌகீவவதி நவிஜாநாதித்யாஹுஸூரெஹைதஸூ
ஹுடியஸூராமு வ ஷெஜாததெதந வஷெஜாததெநஷ சூதாநி
ஷாரிதி | உக்ஷுஷொவாரிஷ்யோபவா நெஷெஷாவா ஸரீரஷெஸெஹு
ஹுஷுதாரிதநு ப்ராணொநஸூரீதிப்ராணஸிநஸூரீதந் வவெபுபா
ணா சுநஸூரீதி ஸவிஜாநொஹவதி ஸவிஜாநஷெவாநவகூரதி | தவி
டிஜாகஷெஸிஸிநாஸவெதெ வசிவபுபாஜாய ||௨||

(100-ஹா-ரா-ஹா.) அக்காலத்தில் இந்திரியங்களுடைய எதிர்ப்புத்தபடியினால் உரு
வம் முதலியவற்றைக் க்ரஹிப்பதில்லை என்று சொல்லுகின்றார்கள். அப்படிப்பட்ட இந்த
ஜீவனுக்கு ஹ்ருதயத்வாரத்தில் ப்ரகாசமுண்டாகின்றது. அந்த ப்ரகாசத்தினால் இந்த
ஜீவனுத்க்ரமிக்கிறது; அவனுத்க்ரமிக்கும்போது முக்யப்ராணன் அதுணரித்துத்க்ரமிக்கி
ன்றது; அப்போது எல்லா ப்ராணங்களுக்கும் முத்க்ரமிக்கின்றன. அக்காலத்தில் தான்
அடையவேண்டிய யோநிஸ்மரணத்தோடு கூடினவனாகின்றான். இந்த ஸ்மரணமுடைய
வ்ஸையே அந்த ப்ராணவர்க்குங்கள் அதுவர்த்திக்கின்றன; அவனை வித்யையும் கர்மங்க
ளும் பூர்வாதுபவவாஸனையும் அதுணரிக்கின்றன.

தடிப்யாத்ரணஜ்யாயாகாத்ரணஸூராம்தமநூநுஜோக்யஜோக்யஜோ
கூநநுபஸந் ஹரதெதுஷெவாயஜோதேதந் ஸரீரமிஹத்யாவிடிபா
மயிதிதாநுஜோக்யஜோக்யஜோகூநநுபஸந் ஹரதி ||௩||

(100-ஹா-ரா-ஹா.) த்ரணஜ்யாகை (புந்புநு) ஒரு புஸ்ஸைப்பற்றியபின் முன் பற்
றியிருத்த மற்றொரு புஸ்ஸைவிடுவதுபோல ஒருதேஹத்தை யாச்ரயித்துப் பூர்வதேஹத்தை
விடுகிறது.

தடிப்யாவெஸஸூரீ வெஸஸூரீத்யாஹுவாடியாநு ஹவதரூ
கஸூரணதரந் ரூவபுதநு தவனவஷெவாயஜோதேதந் ஸரீரமிஹத்யா
விடிபாமயிதிதாநுஹவதரூகஸூரணதரந் ரூவபுசூரணதெவித்யு
வாமாயவயம் வாஷெஷவ்வா ப்ராஜாவத்யாவா ப்ராஜாவா நெஷொ
வாஹிதாநா ||௪||

(100-ஹா-ரா-ஹா.) ஸுவர்ணக்காரன், (தட்டான்) ஒருவிதரூபமுடைய பொன்
னை யழித்து மற்றொருவித நல்லரூபமுடைய பூஷணமாகச் செய்வதுபோல இந்த ஜீவ
னும் முன் ச்ரீரத்திற்கு உபாதாமாகிய த்ரவ்யத்தை யே கர்மாதுருணமாக மற்றொரு
நல்ல ரூபமாக்கிக்கொள்ளுகின்றான்; தேவபித்ராதிசூரர்களில் எதையாவது அடை
கின்றான்.

பதாந்வயார்த்தபேதங்கள். இரங்கராமாதுஜபாஷ்யத்தில் (பேசஸ்காரீ என்பதற்கு,
பட்டுப்பூச்சி யென்று வேறு அர்த்தமும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது,

தலைமூக்குத் தலைவாழை விடமெந் ஹரிதொலிதலு| வன
ஷவய்யா ப்ரஹ்ணாஷாநுவிததி தெநெநிஸு ஹவிதுணுகுதெ
ஜஸஸ் ||சு||

சுந்தரேவ விஸ்திதே டிபாஜ்வாஸதே | ததொஹபவதே
ததொயவடிபாயாநுஸதாஃ || ௧௦ ||

(பா-ஊ.) கேவலஞ் சுவர்க்கலோகாதிக்காம்யபலங்களை யாசைப்பட்டுக் கர்மங்களை யதுவடிப்பவர்கள், ஸம்ஸாராந்தரத்தையடைந்து விடுவார்கள்; இப்படியே நிர்யமைத்தியாதி லைச கர்மங்களைமுடிப்பீர். கேவலஞ்ஞாநத்தையே அதுவடிக்கின்றபேர்களும் ஸம்ஸாரத்தையே யடைந்து விடுவார்கள்; சீத்யமைத்தியாதி கர்மங்களை விட்டிடுவது தாமஸத்தையடென்று பகவத்கீதையில் சொல்லுபதேசத்தையடி அன்றை விடுவது கூடாதாகின்றமையாலென்க. தேனும் ஜ்ஞாநகர்மங்களுக்கு எழுச்சமடென்று நினைப்படுவென்றும், வினைஞ்ஞால், ஜ்ஞாநம் தவிர்த்த மோக்ஷோபாய மில்லை யென்றும், ஜ்ஞாநமே மோட்சோபாயமென்றும், சம்பந்தகீளை ஜ்ஞாநத்திற்கு அங்கென்றும் ப்ரதிபாதிக்கின்ற (நாச்யப்பதாதாதுவாயவீத்யம்மீதே (ப்ரமயீதபப்ரோதிபம்) தமேதம்வேதாதுவச்சேநப்ரம்மணாவீதிஷத்தியஜ்ஜேதாதோகே இவை முதலிய ச்ருதிவசனங்கள் விரோதிக்குமன்றோ? ஆகையால் கர்மங்களை ஜ்ஞாநங்களாக அதுவடித்துக்கொண்டு ஜ்ஞாநத்தையே மோக்ஷோபாயமாகாகப் பற்றவேண்டுமென்பது சுருத்தது. இந்த ச்ருதி சகாவாயத்திலும் படிக்கப்படுகின்றது.

(ஸ்ர0-ஹா-ஸ்ரா-ஹா.) ப்ரம்மாச்சம்ஜிஞாந மில்லாதவர்கள் ஸாசனக்ரூபமான போகங்க ஹோ மரணந்தரத்திலடைகின் றார்கள்.

(100-ஊ-100-ஹ.) இந்த ஜீவன், சன்னை தேவநாதிலிருந்து வந்ததென்றும், ப்ரம்மாச்சம்மனென்று அறிந்தவனுக்கு ப்ராச்சுருநிலையத்தில் ஆகையிலே; ஆகையால் சரீரஸம்பந்தமான பலன்களைப்பற்றிப் பரிதாபப்படமாட்டான்.

(1970-1971-1972) நிதி விசை ஆராய்ச்சி வங்ககட்டில் அகப்பட்டிருக்கின்ற ஆதமா எவனுக்கு ஸ்புடப் பதாசப்பகிண்தீதோ அவன் ப்ரம்மாத்மசஞ்சையால் அவனே எல்லா ராலும் ஆதரித் துப் பூசிக்கத்தக்கவன்.

ஐ. வெவ்வுயிர்தொழில்நுட்பவெழிற்சாலை நவீன
தமிழ்நாடு தாழ்வுவந்தியெதிரொளிப்பவாய்ந்தி | ௧௪ ||

ஸவாணஷ்டிஹா நஜ சூதாநாபொவஸுடாநொநாவிடிதவஸுய
வனவாபெடி || ௨௪

(ரா-லா.) மகானும் அனுநாயுரிருக்கின்ற அந்த ஆத்மா உபாஸகர்களுக்கு உபாஸககுணமாய்ப் புத்தி முக்தி பலன்களைத் தருகின்றனென்பது சொல்லப்படுகின்றது; அந்தத்தையும் தங்களுடைய கொடுப்பவனென்று பாஸித்தால் அவற்றையடைகின்றனர்.

(1980-2014-17-2014) ஜாபா மணலில்லாமல் அபயக் கருபமாபு மம்ருதல்வருபமாபு மிருத்தி ப்ரம்மத்தை யறித்தவன் ப்ரம்மருபியாய் அபயத்தையும் அம்ருதத்தையும் மடை கின்ருன்.

சுபவம்வதிஸே ந ஹணீ.

(1960-ஆம் ஆண்டு) எண்காவது தடயாயம் எண்காவது பராமணத்தில் ஆதார வது யாழ்ப்பாணத்தின் பழக்கப்பட்ட சமூகத்தை சில ஏற்றச் சூறையாக நோக்கி இந்த பராமணத்திலும் படிகப்படுகின்றன. ஆகையால் உபவிட்டத்தில் விவாக யாதம் செய்யப்படாத பதங்களுக்கு இல்லிடத்தில் வீராக்யநாம் செய்ப்படுகின்றது.

சென்னைக்கு வந்தவாறு பாடினது: புவலிஷ்டாசுரே ஹி
ஸாதாநாஹிஹந்திதநயாகாந்யாயநாராகஸுபாணி ||௨||

ஸாவெனாவாதுவிடுதொட்டியனுடையபுலவொழிநீர்விடுத
கவணொழுந்துநடைத்துநாடிதாகுகவென்றதின்கவ்வாவாபா
பெருந்தோட்டமென்பவசுரணவதாரஜீவிகாதவெய்வதேஜீவிதத் ஸூர
புத்தமுதுநாசாளிவிடுதென்கி ||௬||

ஸாதினாபாபவெந்தெய்யப் பெநாஹாநாஜிதாஸ்யா கிஜிஹெதந
கூயாப்யபெவஹவாநிநத தஜெவெவ்வியநீதி ||௪||

ஸஹாவாய்பாஜவது: ப்ரபாவெவது-நொஹதீஸதீ. ப்ரப
 ஃபுபஃததவி-ஹவதகுதஃபுபாபுரஸுராதீதவபாஹ க்ஷாணஸுத-
 தெநிபுராவஸதி || ௫ ||

ஸயயாஸயாடீஸாடிவாந் ஸஜிஞ வனகாயநடுவெந் ஸவெடிஷாந்
 ஸஸாடிநாந் துதெகாயநடுவெந் ஸவெடிஷாந் ரஸாநாந் ஜிடுவெகாய
 நடுவெந் ஸவெடிஷாந் மாயாநாந் நாஸிடுகெகாயநடுவெந் ஸவெடிஷா
 ந் ரவிவாணாந் உகூரெகாயநடுவெந் ஸவெடிஷாந் ஸவாநாந்
 ஸ்ரோதுடுகெகாயநடுவெந் ஸவெடிஷாந் ஸங்கஸாநாந் தீவனகாயநடு
 வந் ஸவாடிஸாடிடிநாந் ஸுடிடியடுகெகாயநடுவெந் ஸவெடிஷாந்
 சுடிணாந் ஸஸாடுகெகாயநடுவெந் ஸவெடிஷாந் நாநாநாஜிவஸு
 காயநடுவெந் ஸவெடிஷாந் விஸமாடிணாந் வாபரெகாயநடுவெந் ஸ
 வெடிஷாந் நாநா வாடிடுகெகாயநடுவெந் ஸவெடிஷாந் வெடிநாந் வா
 மெகாயந் ||சு||

ஸாஹித்யாபாஸ்ய வெத்வெதுயுத்வெதுவோ ஹதவாநு நொஹாந்தோவீ
விவஹவா சஹதீதேவிஜாநாதீத் ஸஹித்யாபாஸ்யநவா சுநொஹாந்தோஹம்
ஸுவித்யேவிநாஸீவா சுநொயதா_ஹதா_ஹதா_ஹவித்யயோ_ஹ || ௧௬ ||

[illegible]

(190 - ஹா - ரா - ஹ்.) இந்தச் சூருகிக்குக்கெல்லாம் வாய்யார்த்தம் முன்னமே சொல்லப்பட்டது. சில பதங்களுக்குப் பொருள் பேதப்பட்டிருக்கின்றன. அவையும் மிக முக்கியமானவை. எல்லாவதையால் இக்கேழுதப்படிவிலை.

ஆறமந்யாயம் ஐந்தாம் பராமணம் தந்தும்.

உயரே ஷெய் ராஹ் டு.

சுயவத் சம்பவ தீராதொழிதொழி மனவநாழிவவநம்
வளதீராதொழிதொழி மனவநாழிவவநம் களவிசாதுளவி
குகளாபிநுதுளாபிநுது சாபிநுதுபாபிநுது களவிசாதுளவி
மனது || ௧ ||

[illegible][illegible]

(1980-லா-ரா-லா.) மதுகாண்டத்திற்கு ஆசார்யமும் சொல்லியதபோல இந்தக் காண்டத்திற்கும் சொல்லப்பட்டது. ஆசார்ய பரம்பரையை அதுவஸ்திப்பது அத்தியந்த சூக்யமானவா வந்த விஷயத்தில் புரஞ்சுத்தியில்லை.

ஆறுவது ப்ராம்மணம் ழடிந்தது.

சுயத் தீர்ப்பு ஊண்டி.

(1970-வா-70-வா.) ஹ்ருதயத்தைப் பரஸூபதியாக உபாஸிக்கும்படி விதிக்கின்றது. இந்த மூன்று எழுத்தடங்கிய இந்தப் பதத்தைப்பற்றிச் சனித்தனியே மூன்றைந்தரங்கள்ையும் கிருத்தியோடு தெரிந்துகொண்டவனுக்கு அந்தந்தப் பலன்கள் கிடைக்கும்.

தடுக்கெதெடுதெடுவதடிவாஸஸதுவெவஸபொவெஹைதா லெஹடி
 கூட ப்ரயஜிவெடி ஸதும்பு லெஹதிஜபதீரொஹொகாஜித ம்நஸவாஸ
 டி வஸவெதெஹெடிசூட ப்ரயஜிவெடிஸதும் ப்ரஹெதி ஸதும்
 ஹெவஸுஹ || க ||

சுவனவெழிற் சுவஸ்வாசுவம் ஸதூஸ்யஜ்ஞஸத்யம் ப்ரஹ்
 ப்ரஹ்மபுஜாவதி ப்ரஜாவதிதேவாந் ஸ்வேதேவாஸத்யுதெவாவாஸ
 தெ ததேததத்ருக்ஷாந்ஸத்யுதிஸிவதெருக்ஷேக்ஷாம் தீதெருக்ஷேக்ஷாம்
 யதிதெருக்ஷேக்ஷாம் ப்ரயதொக்தே சுக்ஷரோஸத்யுத்யெருதொநுதந்ததே
 ததநுததமஹபதஸ்தெருநவரிமுஹீதந்ஸத்யுஹியரெவவத்நெந
 நம்விதாநு ஸதிநுதந் ஹிநஹி ||௨||

சுயவம் உயிர்வாழ்வு.

பதார்த்வயார்த்தப்பெயர்கள், ஆதித்தம்மாண்டலத்திலும் கண்களிலும் பரஸ்பரோபகாரத்தை யடைந்து வந்திருக்கின்ற புருஷன் ஸத்யாருபியா யிருக்கின்றான். மற்ற விஷயங்களை மதபேதப்படி கேட்டறிந்துகொள்ளவேண்டியது.

[illegible]

ஸுஹரிதிபுதிஷாஷ்டேபுதிஸ்டேஷ்டேவனதே சுக்ஷ்ரொதஸ்யோவ நிஷ்டி
ஹரிதிஷ்டநிபாலாநஜஹாதிபவநவஹெ ||௨||

(1900-மா-நா-மார்.) அந்த ஆதிச்சமண்டஸ் புருஷனுக்குப் பூர் என்பது சிரஸ்ஸு, புவர் என்பது கைசன்; ஸுவர் என்பது பாதகன், அஹர் என்பது இரஹஸ்யாதாகம். இந்தப்படி யறிந்தவனுக்குப் பாவவிமோசகமாகும்.

பொய்யாக்கிணைக்கூடாருஷஸஸ்யை ஹரிசித்ரிபிரவணகீத் ஸிரவணக
 ரேதடிக்காரம்மவஜ்ஜிவாஹமீதீனவாஹமீதீ வனதெசுக்கரெஸவாபரிதி
 ப்ரத்திஷாப்திவெஷ்டிஷ்டிவனதெ சுகுக்கரெதஸ்யோபநிஷ்டி ஹரிதிஹ
 திவாபாநம்ஜஹாக்ஷபவணவம்வெடி || ௩ ||

(100-ஊ-100-ஊ.) எல்லா விஷயங்களைப் பற்றித் துறையாகவும் அக்கறையுடையதாகவும் ஒன்றாகவே தயாரிக்கவேண்டும்; இவனுக்கு அறம் என்பது இரஹஸ்யாதாரம். இதில் விசேஷம்.

கயரெ ஷ்ஸ்ர ஹ்ணம்.

உனோயோயம் வுருஷொலாஸ்துஸஸிநுதுஹு-ஓயெ யயா
வீஹிவாடிவொவாஸஉஷவடிஸுஸாநஃ ஸவ-ஸுயாடி வதிஸவ-
திஃ ப்ரஸாஸிபிஃஃஃ ||ச||

(ஸ0-ஊ1-பா-ஊ1), திருநெல்வேலி மாவட்டம் வடக்குப் பகுதியில் உள்ள ஸ்ரீமத்தைய்யார் கோயிலுக்குச் செல்லும் போது, அங்கே சிறிய அளவுள்ள கால்வாய் ஒன்று இருக்கிறது. இதைத் தவிர்த்து, மேற்கூறிய கால்வாயைப் பயன்படுத்தி, கால்வாயின் நீர் நன்றாகக் கொண்டு செல்லும் வகையில், அதன் நீர்வழிமைப்பணிகளை மேற்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டேன்.

കുമാരപ്രിയ രാജാജി.

விநாயக சஷ்டி தீர்த்தவிரதம் வாங்குதல்
 வளம்வெடிவிநாயக சஷ்டி தீர்த்தவிரதம் வாங்குதல்

(100-ஊ-100-ஊ) மின்னல் ப்ரம்மமென் துபாலிக்கவேண்டும்; இவன் ஸகல பாபங்களையும் நாசம்பண்ணுவன்.

சுயக்ஷேப்ர அண்ணல்.

வா_வஉ_வயெ_வந_வ-உ_வவா_வவீ_வத_வ த_வஸு_வர_வஸ_வத_வா_வஸு_வநா_வ ஸ்ர_வஹா_வகா_வரொ_வவ_வ
வ_வஷ_வத_வாரொ_வஹ_வம்_வத_வகா_வர_வஸ_வய_வகா_வர_வஸ_வய_வர_வடி_வள_வஸ்_வநா_வரெ_வவா_வ உ_வவ_வஜீ_வவ_வந்_வநி_வஸா_வ
ஹா_வகா_வர_வஸ_வவ_வஷ_வத_வா_வஸ_வஹ_வம்_வத_வகா_வர_வம்_வ உ_வந_வஷ_வர_வஸ_வய_வகா_வர_வம்_வ வி_வத_வர_வஸ_வ
ஸ_வர_வத_வவ்_வபா_வண_வ ஸ்ர_வஷ_வஹா_வதே_வநா_வவ_வத_வ ||ச||

(190-மா-ரு-ஹ.) வாக்கைத் தேதுவாக உபாஸிக்கவேண்டும், அதற்கு நாளுக்கு முலைகள், ஸ்வாஸிகாரம், வடட்காரம், ஹத்தகாரம், ஸ்வதாகாரம்; தேவதைகளுக்கு முன்னிரண்டு; மதுஷயங்களுக்கு ஹத்தகாரம்; பித்ருகளுக்கு ஸ்வதைப்ராணன், திருடபம்; மஹஸுவத்தம்.

சுய நலனுக்கு ஈழம்.

சுயநிதிவெடூரா நரொபொயல் தம்புராவெயெநெழின்வையு
தெய்திநீட்டு தெகடுஸைஷுவொஷொலவதி யடுதகுணாதுவிவர்
யஸ்ருனெனாதி ஸபநொதீஷு^{சு}நவதிநெநந வொஷத்^{சு}யஸ்ருனொதி||

சுயடிபாசிப் பூணடு.

சுயுஷனகாடிபுரம், ராஜமணலி.

சுயசிக்-பாஸ்பா ஹணல்.

16

கடியத்பொடிஸவாஜ்ஜணட.

உக்ஷுப்ரானொவா உக்ஷுப்ரானொஹிதத் ஸவாபுஜோதாவயத்யுஷா
ஸாடிசு விஜ்ஜாவிஷத்யுக்ஷுஸாயஜித் ஸவொகதாஜபதிபவண்
வவெடி || 1 || யஜாம் ப்ராணொவெயஜாம் ப்ராணொஹிதாநிஸவாபுணியூ
தாநியஜிதெயாஜிதெஹாஸெ ஸவாபுணியூதாநிஸெ ஷுபாய
யஜம்ஸாயஜித் ஸவொகதாஜபதிபவண்வவெ || 2 || ஸாபு
ணொவெ ஸாபுணொஹிதாநி ஸவாபுணியூதாநிஸெஜிதெ
ஹாஸெஸவாபுணியூதாநிஸெ ஷுபாய கபுதெஸாயஜித்
ஸவொகதாஜபதிப வண்வவெடி || 3 || க்ஷுத்ரொணொவெ க்ஷுத்ரொ
ப்ராணொஹிதெ க்ஷுத்ரொயதெஹெநா ப்ராணம் க்ஷுணிதொம்
ப்ரக்ஷுதெத்ரொபொதிக்ஷுதெஸாயஜித் ஸவொகதாஜபதிபவண்
வவெடி || 4 ||

(100-ஹா-ரா-ஹா.) ப்ராணனை உத்தமென்கிற சஸ்த்ரமாகவும் அந்தப்பேர்கொ
ண்ட ஸாமமாகவும் யஜுஸ்ஸாகவும் க்ஷத்ரமாகவும் உபாஸிப்பவனுக்கு அத்தந்த ஸா
லோக்யஸாபுஜ்யங்களையும் அத்தந்த ஜ்ஜிக பலங்களையும் மதுதந்த்ரிம.

கடியத்பொடிஸவாஜ்ஜணட.

ஹிதிரதூநிக்ஷுடிஸநித்யுஷாஹக்ஷுராணுஷாஹக்ஷுந் ஹவாவணகம்
மாயதெத்ருபடிதெதடிஹவாஸு)வணதத்யாஹதெஷுத்ருஷு-வொ
கெஷு-தாஹஜபதீநியாஸு)வணததெவாஹதெவெ || 1 || க்ஷுதெயாயஜித் ஷீ
ஸாபுஜித்யுஷாஹக்ஷுராணுஷாஹக்ஷுந் ஹவாவணகம் மாயதெத்ருபடி
தெதடிஹவாஸு)வணதத்யாஹதீயாசுயீ விஷு)தாஹஜபதீயா
ஸு)வணததெவாஹதெவெ || 2 || ப்ராணொஹிதொநாவுத்ரம் உத்யுஷா
ஹக்ஷுராணுஷாஹக்ஷுந் ஹவாவணகம் மாயதெத்ருபடிதெதடிஹவா
ஸு)வணதத்யாஹதீயாஸு)வணததெவாஹதெவெ || 3 || ப்ராணொஹிதொநாவுத்ரம் உத்யுஷா
ஹக்ஷுராணுஷாஹக்ஷுந் ஹவாவணகம் மாயதெத்ருபடிதெதடிஹவா
ஸு)வணதத்யாஹதீயாஸு)வணததெவாஹதெவெ || 4 ||

(100-ஹா-ரா-ஹா.) காயத்ரியை உபாஸிக்கும் விதி சொல்லப்படுகிறது. முசலா
வது பதம், பூமி, அத்தரிசுதம், த்யொ: எப்பகிதெ எட்டெழுத்தடங்கிதெ இப்படிய
மூன்றலமாக உபாஸிக்கு மவனுக்கு மூன்றுலகங்களிலும் ஜயிச்செண்டியவற்றின்
ஜபமுண்டாகும் இப்படி இருக்கு, யஜுஸ்ஸம், ஸாம். இது இரண்டாவது பதம்,
இத்தப்படி த்ரயமாக உபாஸித்தவனுக்கு வேதோத்த ஸகல பலங்களும் கிடைச்சும்.
இப்படியே ப்ராணன், அபாநம், வ்யாநம், இது மூன்றாவது பதம். இத்தப்படி யுபாஸித்
தவனுக்கு ஸகல ப்ராணி ஜபமுண்டாகும். மண்டபபுருஷனை நன்காவது பதமாக
உபாஸிப்பவன் அந்தப் புருஷனைப்பால் திருப்தியடையவனாவான்.

ஸெஷாமாயதெத்ருபடிதெத்ருபடிஸு-ஸீயெடிஸு-தெவதெவரொஜ
விபு-கிஷிதாநதெஜுததெத்ருபு-கிஷிதம் உக்ஷு-வெடிஸத்யா உ

தலையாடவல்லா நம்மாயத்திலெடுக்கவந்திவந்தி உதாஷ்டி
வடிவிலி நவ்விஷ்டிலெந்லெகாநீயாய ஐயுதாயவகாய வடுகாரஜ
லெ லாவலொலாவ ராஷ்டிரியலிஷ்டிராஷ்டிராவலெகாநெலாவலெயுதி

வாநஹெவாவெஸூஸகாஃ ஐயுதெயஸூவனவஃவதிஷுதெஉஹிஃ
பூராவதிவா ||௭||

(ஸு-ஹ-ரூ-ஹ.) அந்தக் காயத்ரிக்கு உபஸ்தாநமந்திரம் என்னவென்றால் காயத்ரியாகின்றும், ஏக பதியாகின்றும், த்விபதியாகின்றும், த்ரிபதியாகின்றும், சதுஷ்பதியாகின்றும், அறியமுடியதாகின்றும் உனக்கு நமஸ்காரம். நான்காவதிற்பொருட்டு நமஸ்காரம். அந்தத் தூர்யமே (தர்சத)மென்றும் (பரோரஜஸ்) என்றும் சொல்லப்படுகின்றது. சத்ருவைக்குறித்தாயின் இந்த இஷ்டத்தை யவனடைய வேண்டாம் என்றும் தன்னேக்குறித்தாயின் இந்த இஷ்டம் என்கோ யடையவேண்டுமென்றும் சேர்த்துக்கொள்ள வேண்டும். இப்படிச் செய்து உபஸ்தாநம் செய்தாலப்படிக்கே இஷ்டப்படியாகின்றது.

வநதஹுவெகஜ்ஜநகொவெ ஹெஹாவஃவிஹாரீதராவூஃவாவ
யஹஃ ஹொயதூயதீ திஹ் ஸுஃயா சுயக்யந் ஹவ்ஹெதொவஹவீதி
ஃவந் ஹுஸூஸூ ஃரணவிஹாஸூகாரொதி ஹொவாவதஸூர சுழிரெவ
ஃவஃயஹிஹவா சுவிஸஹிவாஹாவஹுரஹிஸவஃஹெவதஹ்ஹுதெ
வந் ஹெவெவவஃவிஹிஹி விஸஹிவவாவஃகாரஃதெவவஃஹெவத
ஃராயஸஃஃ வஃதொஃஜரொஃஜுதஸூ ஃவதி ||௮||

(ஸு-ஹ-ரூ-ஹ.) ஆச்வ தராச்வி யாகிய புழலரைப் பார்த்துச் சொல்லியது யாதெனில், நான் காயத்ரிவித்தென்கிறே; அப்படியானால் ஏன் பாயியிருக்கிறேன் பது. அதற்கவர் சொல்லிய பதில், நான் காயத்ரி முகத்தை யறியாமையிலிப்படியாயிற் றென்பது. இதைக் கேட்டு உபசிடேசெத்தது யாதெனில் முகமாகியது அக்றி இதையறிந்தால் பாபங்களெல்லாம் தக்தங்களாய்விடும். சத்தனயம், பூதனவானென்பது. இப்படிக்கெல்லாம் சொல்லியது வைதேஹராகிய ஜகரேயாம்.

சுயவஃபுஃஸுஸூ ஹணஸு.

ஹிரண்யெநவாதெஹ்ணஸக்யஸூரவிஹிதஃஃவஃ | ததவஃவஃ
ஷஹ்வாவுணஃஸக்யஸூரபுயஹ்ஷபெ | வஃஷஹெகஹெஷ்யஸிஸதய
பூரஜாவத்யுஹெஹிஹி | ஸஃஷஹெதஜெயதெஹ்ரஃவஃ சுஹ்ரண
கஃததெவஸூரீயொவாவஸவஃஸுஹெஹெஹி | வாயுரநிஹ
ஜெகஃஹெஹ்வாந் ஸுரீஸு | ஓம் ஸுஃதொவஸூரக்யதத் ஸுரக்ய
தொவஸூரக்யதத் ஸுர | சுஹநயஸஃவயாராயெ சுஸூரநிஸூநிஹெவ
யுநாவிவிஹாந் | யுயொயுஷ்ஜஃஹுரணஹெநா ஹயிஷாஃதெநஃ
உகிஃவிஹெ ||௯||

பதாநய வர்த்த பேதங்கள். இந்தச் சுருதிகளுக்கு ஈசாவாஸ்யோபநிஷத்தின் கோடியில் அர்த்தமெழுதப்பட்டிருக்கிறது; அவ்விடத்திலும் இந்த வாக்யங்கள் படிக்கப்பட்டமையாலென்றற்க. ஆதாலவிடக்கு பொருள் சொல்லப்படவில்லை.

ஏழாவத்ச்யாயம் முடிந்தது.

ஸ்ரீமஹாஹேநாநஃ.

ஷ்ரஹாரணுகொவநிஷக் சுஷ்ராயுராயஃ.

சுயவஃபுஃஸுஸூ ஹணஸு.

ஹரிஃஓம் || யொஹெவெஜெஷஃவ ரெஷஃவெஷ ஜெஷஸு
ஸெஸூவாநாஹவதி பூரணாவெ ஜெஷஸு ஸெஷஸு ஜெஷஸு
ஸெஷஸூவாநாஹவத்யு விஹயொஷாஸுஹிஷதிவஸவஃவெஷ ||௧||

பொஹுவெவலிஷ்டாம்பெடி வலிஷ்டாலூநாம்பவதி வாடுமெவலி
ஷ்டாவலிஷ்டாலூநாம்பவதிவிது ணஷ்டாம்பைதீயணவம்பெடி ||௨||

யொஹனெவ் ப்ரதிஷ்டாம்பெடி ப்ரதிஷ்டிதாப்தே ப்ரதிஷ்டிதா-
மெட்டயகூட-மெட்ட ப்ரதிஷ்டாயகூட-ஷாஹிஸாப்தேஷா-மெட்டய ப்ரதிதி-
ஷதி ப்ரதிஷ்டிதாப்தே ப்ரதிஷ்டிதா-மெட்டயவணவம்பெடி || ௩ ||

பொஹுவெவஸி உவ்வௌந் ஹுஸௌவடி தெயங்காண்காலியதே
ஸ்ரோத்ருவெவஸி சூ ஸ்ரோத்ரு ஹீஸௌவெவ்வௌ சுவிஸி ஸ்ராங்ஸ
ந் ஹுஸௌவடி தெயங்காண்காலியதே தயவனவ்வௌ || ௪ ||

யொஹவாக்ரூபதந்வெடியதநத் ஸாநாஹவத்யூபதநம் ஜநா
நாஹிநொவாக்ரூபதநரூபதநத் ஸாவாஹவத்யூபதநம் ஜநாநாப
வஸவ்வெடி || ௧ ||

யொஹனெவ் ஜாவதிவெடிஜாயதெஹ் ப்ரஜபாவஸாஹ்ரொ
தொவெ ப்ரஜாவதிவெஜாயதெஹ் ப்ரஜபாவஸாஹ்ரொணவாவெ ||

தெவ்வெவ்வாணாசுஹத் ஸ்ரெயவெவ்வெவ்வாணா வுஹஜ்ஜுஹ
ஜெஹுஃகொநொவவிலுஹதிதத் ஹொவாஹுயலுநுவ உகூந ஹத்
ஸர்ஃ வாஹ்யொநுதெ ஸவொவலுஹதி ||௭||

[illegible]

ணதீ பிராணெநவஸுநுத்யகூஷாஸ்யுணநஸுரதெண விஶீத்
வொரநஸாபு ஜாயிரநாரெதவெஸவஜீவிஷேதி ப்ர விவெஸஹவாக்||

(ஸ்ர0-ஹ-ரா-ஹ.) ஸப்போது முகலில் வாதித் திரியமாணது சரீரத்தைவிட்டுப் பறப்பட்டு ஒருவருடம் சரித்து வந்து என்னை விட்டு நீங்கள் வப்படி ஜீவித்திருந்தீர்கள் என்று கேட்க உலகத்தில் ஊழைக்களைப்போல் மற்றவர்களை இத்திரிய உடம்பாரங்களை ஜீவித்திருந்தோம் என்று சொல்ல வாக்குச் சரீரத்தில் ப்ரவேசித்தது.

வகூஷொஹா-புக்ரூரீததூவதூரம் ப்ரொஷொமதொவாவகயரீ
ஸதரீத்யதெ ஜீவிதூபிதிதஹொவாரூபாசுநா சுவஸூநுத்யகூஷா
ப்ராணதூப்ராணெநவசுநொவாவாஸ்யுணநஸுரதெணவிஶீத்ஸொ
ரநஸாபு ஜாயிரநாரெதவெஸவஜீவிஷேதி ப்ர விவெஸஹவகூ||க||
ஸொரதூத் ஹொவூரூரீததூவதூரம் ப்ரொஷொமதொவாவக
யரீஸகதரீத்யதெஜீவிதூபிதிதெ ஹொவாரூபாஸ்யிரா சுஸுணநு
ஸொரதெணப்ராணதூப்ராணெநவசுநொவாவாஸ்யுநுத்யகூஷாவி
ஶீத் வொரநஸாபு ஜாயிரநாரெதவெஸவஜீவிஷேதி ப்ர விவெஸஹ
ஸொரதூ||க|| தெநொஹொவக, ரீததூவதூரம் ப்ரொஷொமதொவாவ
வகயரீஸகதரீத்யதெஜீவிதூபிதிதெ ஹொவாரூபாஸ்யிரா சுஸுணநு
ரநஸாபுப்ராணதூப்ராணெநவசுநொவாவாஸ்யுநுத்யகூஷாஸ்யுணநு
ஸொரதெணப்ராணதூப்ராணெநவசுநொவாவாஸ்யுநுத்யகூஷாவி
||க|| நெதொஹொவக, ரீததூவதூரம் ப்ரொஷொமதொவாவ வகய
ஸகதரீத்யதெஜீவிதூபிதிதெ ஹொவாரூபாஸ்யிரா சுஸுணநு
ரெதஸாப்ராணதூப்ராணெநவசுநொ வாவாஸ்யுநுத்யகூஷாஸ்யு
ணநுஸொரதெணவிஶீத் வொரநவெஸவஜீவிஷேதி ப்ர விவெஸஹ
ரெதூ ||க2||

(ஸ்ர0-ஹ-ரா-ஹ.) இப்படியே கண் காது மனம் இதோதஸ்ஸு இவைகளும் சரீ
ரத்தை விட்டு வருவதால் வெளியிருந்து ஜீவித்த ப்ரகாரத்தை ப்ரசனம் பண்ண அந்
தந்த இத்திரியங்கள் நில்லாதவர் இதோதிரியங்களோடு ஜீவிப்பதுபோல் ஜீவித்தோமெ
ன்ன, அந்த இத்திரியங்களும் சரீரத்தில் ப்ரவேசித்துவிட்டன.

சுயஹுப்ராணஉத்ரீஷொந்யூரீஹொஸுஹயீ வெஸுநநீ வஜீ
ஸஸூரீநுஸ்யுஹெபெவதீ வெஹவொரீநாரணாநுஸ வஹதெஹு
வாராபுஹவஉத்ரீயுவெஸகூரீஷொநுதெஜீவிதூபிதி தவெஸொரெஸ
வொகூரூதெதூயெதி ||க3||

(ஸ்ர0-ஹ-ரா-ஹ.) அப்போது முய் ப்ராணன் சரீரத்தைவிட முய்ந்து. அப்
போது எல்லா இத்திரியங்களுக்கு முத்க்ரபண முண்டம்மயம் வட்டது ஒரு வெறிய
குதிரை கூச்சக்களைப் பறத்துக் கொண்டு எழும்புவதுபோலாயிற்று. அப்போது மற்ற
வித்திரியங்கள் நீ உத்ரீயமாதே; உன்னை விட்டு நான்கள் ஜீவிக்கோம் என்றுசொல்லின.
அதற்கு முய் ப்ராணன் என்னைப் பூசியுங் கொண்டு கேட்டது.

இப்படி எட்டாமத்தியாயம் முதல் பீராய்மணம் ழுற்றும்.

[illegible]

ணாஸிஹம் ஷெவாநாஸி^{ஹம்}ததிக்ரோ^{ஹம்}நா^{ஹம்} | தாஸ்யாஸி^{ஹம்}விஸுரெஜதரெ^{ஹம்}திமடி^{ஹம்}
நராவிதரஸி^{ஹம்}தரஸுவெதி | நாஹமெத வஸகுவநவெஷெதிவஹாவா^{ஹம்} ||

(ஸ்ர0-ஹா-ரா-ஹா.) இப்படிச் சொன்ன ச்வேத கேதுவை ராஜா கேட்டார். மரணமடையும் பேர்கள் எப்படி நல்லகதி யடைகிறார்களென்பது தெரியுமா? அறியேன். மீண்டு இந்த லோகத்தில் ஜன்மமெடுக்கும் காரணம் தெரியுமா? அறியேன். சுவர்க்கலோகம் நிரம்பாமலிருப்பதற்குக் காரணம் தெரியுமா? அறியேன். எத்தனையாவது ஜன்மத்தில் அப்படி என்கிற பூதஸூக்ஷ்மம் புருஷாகாரத்தை யடையுமோ அதுதெரியுமா? அறியேன். தேவயாக பித்ருயாணங்களை யடையும் வழி தெரியுமா? அறியேன். இது வேதமோதம் விஷயமன்றோ? எல்லாப் ப்ராணிகளும் இந்த இரண்டுவழிகளினாலேயே செல்லுகின்றனவன்றோ என்று சொல்லித், இந்தப் ப்ரசங்களில் நானொன்றையமறியேனென்றான்.

பதாந்வயார்த்தபேதங்கள். இவ்விரண்டு வழிகளும் ஸம்ஸார சுதிக் கே ஸாதகமாயினைவ. பிதாம் மாதரம்ச என்பதற்கு அண்டத்தினுடைய மேற்கபாலமும் மேர்க்கபாலமும் பொருளாகையால் அதின் நவிலு என்று பொருள்படுகிற அந்தரா என்கிற பதத்தினால் அண்டத்துக்குட்பட்ட உலக மென்று தோற்றுக்கின்றமையாலென்று சக், பாத்திலும், தாய்த்தை ஸம்பந்தமென்கிற ஸம்ஸார மில்லாத பசவானுடைய மூத்திலோகத்தையும் இரப்புவயலோகங்களையு மிவ்விரண்டு வழிகளினாலும் செல்லுகின்றார்களென்று (ரா-ஹாகதிலும்) சொல்லப்பட்டது. இராமாதுஜபாஷ்ய பக்ஷத்தில் அந்த ரா என்பதற்கு இல்லா என்றுமொருள் மாதா பிதா என்பதற்குப் ப்ரஸித்தமான பொருளேயாம். இந்தப் பேதங்களைப் புத்திமான்கள் ஊகித்துக் கொள்க.

சுயெந்வஸவதிக்ரோ^{ஹம்}நயாக்ரோ^{ஹம்}நா^{ஹம்}திமடி^{ஹம்}வஸகி^{ஹம்}கூ^{ஹம்}ஸி^{ஹம்}பு^{ஹம்}
உ^{ஹம்}பு^{ஹம்}வஸ^{ஹம்}சுஜமாஸி^{ஹம்}விதரஸு^{ஹம்}தத்^{ஹம்} ஹாவாவெதி^{ஹம்} வாவகி^{ஹம்}வநாவாவா^{ஹம்}
வாரா^{ஹம்}நா^{ஹம்}ஸி^{ஹம்}ஷா^{ஹம்}நவொவபி^{ஹம்}திக்யத்^{ஹம்} ஸ^{ஹம்}-^{ஹம்}வெய^{ஹம்}தி^{ஹம்}வ^{ஹம்}ஸி^{ஹம்}பு^{ஹம்}ஸா^{ஹம்}நா^{ஹம்}ஜ^{ஹம்}
நு^{ஹம்}ஸு^{ஹம்}நா^{ஹம்}ஸு^{ஹம்}பாக்ஷி^{ஹம்}-ததெ^{ஹம்}தாவெ^{ஹம்}நக^{ஹம்}குவ^{ஹம்}நவெஷெ^{ஹம்}திக^{ஹம்}ததெ^{ஹம்}தத^{ஹம்}தீ^{ஹம்} உ^{ஹம்}தி^{ஹம்}ஹ^{ஹம்}
பு^{ஹம்}தீ^{ஹம்}கா^{ஹம்}நா^{ஹம்}பு^{ஹம்}ஜ^{ஹம்}ஹா^{ஹம்}ஸா^{ஹம்} ||௩||

(ஸ்ர0-ஹா-ரா-ஹா.) இந்தப்படி ப்ரசங்கங்கள் கேட்டதற்குப் பதில் சொல்ல முடியாமல் போனபின் அந்த அரசன், ஆதரம் செய்து அவ்விடத்திலிருக்கும்படி கேட்டுக்கொண்டு அர்க்கய முதலிய உபசாரங்களுக்குத் தொடங்க அவற்றை யாதரித்து, தகப்பனரிடமோடி வந்து எனக்கு எல்லா வித்யையும் உபதேசித்தேனென்றீரே; இப்படி மோசம் செய்யலாமா? இப்படி அந்த ராஜாகேட்ட அஞ்சு கேள்விகளுக்கும் ஸமாதானம் எனக்குத் தெரியவில்லையே என்று வியஸைத்துடனிருவரிடத்திலும் வெறுப்புடன் பேசினான்.

ஸவஹாவா^{ஹம்}தயா^{ஹம்}நஸ^{ஹம்}தா^{ஹம்}தஜா^{ஹம்}தீயா^{ஹம்}யயா^{ஹம்}யதி^{ஹம்}ஹம்^{ஹம்} கி^{ஹம்}வ^{ஹம்}வெ^{ஹம்}ஷ^{ஹம்}
ஸவ^{ஹம்}-^{ஹம்}ஹம்^{ஹம்}த^{ஹம்}து^{ஹம்}ஸு^{ஹம்}பொ^{ஹம்}யம்^{ஹம்} வெ^{ஹம்}ஸ^{ஹம்}வி^{ஹம்}த^{ஹம்}த^{ஹம்}பு^{ஹம்}தீ^{ஹம்}த^{ஹம்}ஸ^{ஹம்}ஸ^{ஹம்}
ஸு^{ஹம்}வ^{ஹம்}த^{ஹம்}யா^{ஹம்}வ^{ஹம்}தி^{ஹம்}வ^{ஹம்}வா^{ஹம்}நவ^{ஹம்}ம^{ஹம்}ஸு^{ஹம்}தி^{ஹம்}தி^{ஹம்}ஸ^{ஹம்}சு^{ஹம்}ஜ^{ஹம்}மா^{ஹம்}ஸி^{ஹம்}ம^{ஹம்}த^{ஹம்}வொ^{ஹம்}ய^{ஹம்}த^{ஹம்}பு^{ஹம்}வ^{ஹம்}வா^{ஹம்}
ணஸு^{ஹம்}பு^{ஹம்}ஜெ^{ஹம்}வ^{ஹம்}வொ^{ஹம்}ரா^{ஹம்}ஸா^{ஹம்}த^{ஹம்}ஸா^{ஹம்}சு^{ஹம்}ஸ^{ஹம்}நா^{ஹம்}ஹு^{ஹம்}தெ^{ஹம்}யா^{ஹம்}திக^{ஹம்} ரா^{ஹம்}ஹா^{ஹம்}ஸயா^{ஹம்}ண^{ஹம்}
காரா^{ஹம்}ய^{ஹம்}ஹா^{ஹம்}ஸா^{ஹம்}ஸவ^{ஹம்}-^{ஹம்}ய^{ஹம்}கா^{ஹம்}ஸ^{ஹம்}தத்^{ஹம்} ஹாவாவவா^{ஹம்}ஸவ^{ஹம்}வெ^{ஹம்}த^{ஹம்}ம^{ஹம்}த^{ஹம்}யா^{ஹம்}திக^{ஹம்}
||௪||

(ஸ்ர0-ஹா-ரா-ஹா.) அவர் அதாவது பிதா சொல்லுகின்றார். நானறிந்த விஷயமெல்லாமுனைக்குச் சொல்லியே இருக்கின்றேனென்று நீ நினைத்துக் கொள்ளவேண்டும். இந்த விஷயங்கள் எனக்கும் தெரியா; நாமிருவருமே போய்விடத்திலிதையறிந்து வருவோம் என்று பிதா சொல்ல, புத்ரன் நீரே போய்த் தெரிந்துகொண்டு வாரும், நான் வருவதில்லை யவ்விடத்திற்கென்று சொல்ல கௌதமரென்கிற அஹனுடைய பிதா அந்த ராஜனிடம் செல்ல அரசனும் அர்க்கயம் முதலியவற்றை லவரை உபசாரம் செய்து உமக்கு வேண்டிய தருகிறேனென்றான்.

ஸவெஹாவாஹவ் திஜாதொவிணஷவரொயாந்தகூலோரஸ்யாந்தொ
வாஹிஷாயாஸாவெயெவ் உஹீதி ||௫||

(ஸ்ர-ஹ-ஹ-ஹ.) எனக்கு வரங்கொடுப்பதாய்ச் செய்த ப்ரதிஜ்ஞையுண்மையாயின், என்னுடைய குமாரனைக் கேட்ட விஷயங்களை நானறியச் சொல்லவேண்டும்.

ஸவெஹாவாஹ வெவெஷ-வெவெ மளததிராத்ஹிரஷா-ரோந-ஷா
ணாஹ்-உஹீதி ||௬||

(ஸ்ர-ஹ-ஹ-ஹ.) நீர் கேட்கும் வரமானது தேவ ஸம்பந்த முடையது; மதுஷ்யார்ஹமான வரங் கேளுமென்றான் அந்த ராஜன்.

ஸவெஹாவாஹ விஜாயதெஹாவ்விஹிரணீஸ்யாவாந்தொமொ சுஸா
நாஃடிவீநாஃ ஹ வாராணாஃவாரியாநஸ்யோநொஹவாந வஹொரொந
தஸ்யாவாரதஸ்யாவாஹொநொஹொதிதிஸவெவெ மளததீயெ-நொ
வாஸா உத்யொவெவொஹொஹவதூதிதிவாஹாஹவெவெ வலவ-உவயதி
ஸவெஹாவாயநகீதொ-வாஸா ||௭||

(ஸ்ர-ஹ-ஹ-ஹ.) கௌதமர் சொல்லுகின்றார். யானை குதிரை தாஸவர்க்கம் பொன் முதலிய ஸமஸ்த்தத்தையும் கொடுப்பவனுடிய நீ, இந்த நான் கேட்ட வரத்திற்கு அதாதாவாகக்கூடாது. இப்படிச் சொல்லக் கேட்ட அரசன், சாஸ்த்ரப்படி சிஷ்யன் முறை தப்பாமல் இருந்து அறிந்தசொள்ளலாமென்று சொன்னான். அப்படி வாக்கினால் சிஷ்யபாவத்தை இசைத்தார். ஏனென்றால் ப்ராம்மணர் தக்கஆசார்யன் கிடையாதபொது தாழ்த்த ஜாகியாரை ஆசார்யனாக வரிக்கும்படி நேரிட்டால் முக்யமான சுக்ருஷை முதலிய சிஷ்ய வ்ருத்தியைச் சேர்ப்பக் கூடாதன்றோ சொல்லுவதே தர்மமாகும். இந்தப்படியே முன்னோர்களுடைய அதுஷ்டாநம் ஆகையாலப்படியே வாக்கினால் சிஷ்யபாவத்தை ஒப்புக்கொண்டு கேட்டார்.

ஸவெஹாவாஹ தயாநஸ-மளததீ ரோவராயாஸவவ விதாஹி ய
யெய்-வெஷ-கீ வலவ-நகஸ்யித் ஸ்ரநஸ்யாஹண உவாஸதாஹ்-ஹ-
ஹொவக்ஷ்யோரிகொஹிவெஷ்வொ ஹ்வதூதிஹ-திவ்-த்யாவாரத-திதி ||

(ஸ்ர-ஹ-ஹ-ஹ.) இப்படிச் சொல்லக் கேட்ட அரசன், இந்த அபராதத்தை மன்னிக்கவேண்டும்; நீர் பிதாமஹேஸ்போலே பார்க்கத் தக்கவர். இனி நானும்குச் சொல்லாமலிருப்பேனா? இதுவரையி வந்த விஷயம் ராஜாக்களின் பரம்பரையிலேயே வந்தது; ப்ராம்மணர்களறியார்கள். அப்படியிருந்தும் உமக்கு நான் சொல்லவில்லென்றேன். உனக்கு நான் சிஷ்யனென்று இப்படித் தாழ்த்தவளிடத்திலும் யார் சொல்லுவார்கள்? ஆகையால் சாஸ்திரப்படியே உமக்கு நான் சொல்லுகின்றேன்.

சுஸளவெவொகொதி மளததீதஸ்யாஹித்ய வாவஸிடி-ஸ்ரபொ
யதொஹாவி-டி-ஸொஹாரா சுவாந்ரஹ்-ஸொவிஹ்-விஹாவ்விஹொ
தஸ்யிஹ்-மள டெவாஸ்யாஹ்-ஹ-ஹிதஸ்யா க்ருஹ-தெத்யொஹொரொராஜா
வலவ-தி ||௮||

(ஸ்ர-ஹ-ஹ-ஹ.) கௌதமரே கேளும்; இந்த த்யுலோகத்தை அச்சியாகவும் அதற்கு ஆதித்யனை ஸமித்தாகவும். கிரணங்களைப் புதையாகவும் பக்ஷை வெளிக்காமாகவும் திக்கு விதிக்குக்களைத் தணல் பொறிக்காகவும் கொள்ளவேண்டும். இப்படிப்பட்ட இந்த அக்ஷயில் தேவர்கள் ச்ரத்தையை ஹோமம் செய்கிறார்கள். அந்த ஆஹுதிக்கு ஸோமன் ராஜாவாகின்றான்.

பதாவ்வயார்த்ததேதங்கள். அச்சிஹோத்ராகுதி ஸம்பத்தமாக 'சங்க-பாத்திலும் இந் திரிய ஸம்பத்தப்பட்ட பூதஸிஷ்யம் விஷயமாக 'ரா-பாத்திலும் சொல்லப்பட்டது. இதின் விரிவை யுபதேசத்தினாலறி.

(1960-மா-நா-மா.) இப்படி யறிந்தவரும், ப்ரம்மோ பாஸகம் செங்கின்றவரும், ஆர்ச்சிராதி மார்க்கத்தாலே ப்ரம்மலோகத்தைப் புநராவுருத்தி யில்லாதவர்களாகின் றார்கள்.

சுயமெய்பெஜை நடிநெநதவஸாநொகாநுபந்தெதயலிஜிஸிவதி
யலிநாடிநாதிந்நாநெநரவகநிபாணவகநிபெகநிபாணவகநாடிநாநுஸ
ணாஸாநு டகநிணாநிபந்தெநதிநெஸைநி விநுநொகா விநுநொ
காஹுநெதவநு ப்ராபுநாணஹவதிநாந் ஸுநுநெபாயயா ஸொநி
ந் நாஜாநொபுநாயஸாவகநிபெஸுநெதுவநெநாந் ஸுநுஹகநிபந்தெ
ஷாநயநாததயபுநெபுநெயெநெவாகாஸநிநிஷாநிந் சூகாஸாபுயம்
வாநொபுநுஷிபுநெடிந் புநுயிஸீநெ புநுயிஸீநொபுநாணஹவதி
நெவாந் வுநுஷாநா ஹயநெநதநொபொஷாநுஜாயநெநெ
நொகாநுநுநுநாயிந் ஸுணவநெவாநுவநிவநுநெநுயப வநதள
வநாநளநவிநுஸெகிநுந் வநதாயபிநுநு டுஸநகபு ||கக||

எட்டாமத்யாயம் இரண்டாம் பீரம்மணம் முற்றிற்று.

ஸயி காரியெதிலுதராவாயா திதுடிமயநஞ்சுவரொணவக
ஸிவாணொலெ ஐாடிஸாஹிவஸாதிவொடொ ஓனடி ரெகத் வெ
வெவெவாஸவாடிடிபுமொநீதிஸிதுவாரிஸிஹிவாரிவிபுாதி
ஃஸஸிஸாயாபவரிஸிபாடிவுதாஜித் ஸத் ஸுதுவத் ஸாநக
தெணநித் ஸந்பஜ-ஹொதி | யாவதொ டெவாஸயிஜாத வெடிஸி
ராஜொவதிவாஸாஸிஸாநிதெவொஹொமடியொஹொ
திதெ தாதுவாஸவெடிக்காஜெஸவடிபநுஸாஹா | யாதிரஸிவ

ஒருதெனவெய்யாணீஇதி|தாண்டாயுதஸ்யுயாபயஜெஸநீ ராயநீஇ
ஹநீ ஸாஹா ||௧||

(100-ஹ-100-ஹ.) கீழ் ஜ்ஞாந கர்மங்களுக்குக்கிசொல்லப்பட்டதன்றோ? அந்த
கர்மத்திற்கு ஸாதாமான தகைகளுக்குப் குபாயமாந மகத்வத்தை யடைவதற்குமத்தக் கர்
மத்தொடங்கிச் சொல்லப்படுகிறது. அதாவது நான் மகத்வத்தை யடையவேண்டுமென
வெணுக்கு ஆசையிருக்கின்றதோ அவன், உத்தராயணத்தில் சுக்ல பக்ஷத்தில் ஒரு சுப
திருத்தில் பன்னிரண்டு நாட்களுபஸத்வரதமிருந்து அத்திரைத்தால் செய்யப்பட்ட
கண்ணிபோலிருக்கின்ற கம்ஸமென்கிற பாத்திரத்திலாவது கம்ஸமென்கிற யஜ்ஞ பாத்
திரத்திலாவது ஸகலவித் கொடிகளையும் பழங்களையும் சேர்த்து யஜ்ஞ பூமியைச் சீர்திரு
த்தி அக்ஸியை முன்னே பீர்த்திஷ்டை செய்து, தர்ப்பங்களாலே பரிஸ்தரணம் செய்து
(ஆவரூத்) எங்கிற ப்ரத்யேக க்ரமத்தினாலே உத்தமமாகிய நக்ஷத்திரத்தில் ஒஷ்திர ஸபி
ஷ்டத்தை அகநீ ஸபீபத்தில் சேர்த்து இந்த 'யாவரூத்' இத்தயாதி மந்திரங்களினால் நெய்
ஹோமம் செய்யவேண்டியது. விவரண விஸர்க்க ஹேது. இந்த முளைகளும் மந்திரத்
தின் பொருள்களும் கல்பத்தினாலு முபதேசத்தினாலுமறியக்கூடிய இரஹஸ்யமாகையால்
இவ்விடத்தில் விவரிக்கப்படவில்லை.

ஜெஷ்டாயஸாஹாரெஸு ஷ்டாயஸாஹைத்யுதா ஹுதாஹீநெஸநீ
ஸுவவநயதிபுராணாயஸாஹா வவிலஷ்டெயெஸாஹைத்யுதா ஹுதாஹீ
நெஸநீ ஸுவவநயதி வாவெஸாஹா ப்ரதிஷ்டாயெஸாஹைத்யுதா
ஹுதாஹீநெஸநீ ஸுவவநயதிவக்ஷு-ஷெஸாஹாஸபி ஷெஸாஹைத்யு
தா ஹுதாஹீநெஸநீ ஸுவவநயதிஸுராத்ராயஸாஹாக்ரயதநாயஸா
ஹைத்யுதா ஹுதாஹீநெஸநீ ஸுவவநயதி சீநவெஸாஹா ப்ரஜா
நெஷ்டெஸாஹைத்யுதா ஹுதாஹீநெஸநீ ஸுவவநயதிநெகவெஸா
ஹைத்யுதா ஹுதாஹீநெஸநீ ஸுவவநயதி ||௨||

சுத்யெஸாஹைத்யுதா ஹுதாஹீநெஸநீ ஸுவவநயதிஸொரீய
ஸாஹைத்யுதா ஹுதாஹீநெஸநீ ஸுவவநயதி ஸவஸா ஹைத்யுதா
ஹுதாஹீநெஸநீ ஸுவவநயதிஸுவஸாஹைத்யுதா ஹுதாஹீநெஸ
நீ ஸுவவநயதி ஸுவஸாஹைத்யுதா ஹுதாஹீநெஸநீ ஸுவவநய
தி ஸவஸுவஸாஹைத்யுதா ஹுதாஹீநெஸநீ ஸுவவநயதி ப்ர
ஹ்மெஸாஹைத்யுதா ஹுதாஹீநெஸநீ ஸுவவநயதி க்ஷத்ராயஸா
ஹைத்யுதா ஹுதாஹீநெஸநீ ஸுவவநயதி ஸவதாயஸாஹைத்யுதா
ஹுதாஹீநெஸநீ ஸுவவநயதி ஸவிலஷ்டெஸாஹைத்யுதா ஹுதாஹீ
நெஸநீ ஸுவவநயதி விஸாயஸாஹைத்யுதா ஹுதாஹீநெஸநீ ஸுவ
வநயதி ஸவாப்யஸாஹைத்யுதா ஹுதாஹீநெஸநீ ஸுவவநயதி ப்ர
ஜாவத்யெஸாஹைத்யுதா ஹுதாஹீநெஸநீ ஸுவவநயதி ||௩||

சுயெநநீஹீஸுததிஸுரதீஹிஜ்ஜஹிவஹிபிஸுஸுஸிஸெஸு
கஸஹிவஹிஹிஸுததிஸுரதீஹிஸுஸுஸிஸெஸுஸுஸிஸெஸு
விதீஹி ப்ரத்யாஸுரவிதீ ஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸு
ரஸு

சுயெநநேடிஹதூரீத் ஸூரீத் ஹிதேஹிஸஹிராஜேஸாநொ
யிபவீம் ஸாரீத் ராஜேஸாநொடயிபவீம் சுரோதி || ௫ ||

சுயெநநோவாரீதிதத்விதவ்ருணோயிவாதா ஐதாயதே
யுகூரூதிஸிநுவம் ரீயீநடஸதூஷயிஹதஸாஹா | ஹொடபெவ
ஸ்யீதீஹிபயநகூதெதாஷஸொரீயயீதாயீவத் ரஜீயயடிளர
ஸுநம் விதாஹவஸாஹா | யியொபொநம் பூவொடியாஸீ யயாரீ
நொவநஸதீபயாரீத் சுஸுஸொரீயீ ரீயீமந்வஹவந நஸுஸொ
ஹெதிஸவாடவஸாவிதீயீநாஹஸவாடயீயயீதீயஹதெவெந ஸவ
ஹயாஸுஹிஹவ ஸுஸஸாஹெதூத சூவரீவாணீ பூகூரூ
ஜவநெநாநி பூகூரூஸுவிஸதி பூதரூரீதூவதீஷதேதி ஸா
பெகவாணீகூஸுஹொநொஷாணாரெ கவாணீகூஹயாஸிதிப
யெததேதூஜவநெநாநிரீவீநொவத் ஸஜவதி || ௬ ||

(ஸு-ஹ-ரா-ஹ.) இந்தச் சுருதிகளும் சீழ்ச் சொன்ன அந்தக் கர்மத்தின் ப்ர
யோகத்தி லடங்கனவையகைய விவற்றையும் அந்தக் கல்பாசார்யர்களிடத்தி லறிந்து
கொள்ளவேண்டும்.

தத் ஹெதேஹிதகூரூணீவாடஜவநெநயாயாஜவநூயாநெ
வாஸிந உகொவாஹாபியவநநத் ஸு-ஷெஸூணளநிஷிஹெஜ்யெர
நூவாரீபூரொ ஹெயம் வொஸாநீதி || ௭ || வநதேஹெவஹஜஸ
நெயொயாஜவநூரீயயகூயவெவொயாபெநவாஸிந உகொவாஹா
பியவநநத் ஸு-ஷெஸூணளநிஷிஹெஜ்யெரநூவாரீபூரொஹெ
யம் வொஸாநீதி || ௮ || வநதேஹெவயகூவெஹுஸூதயாஹம
விதயெநவாஸிந உகொவாஹாபியவநநத் ஸு-ஷெஸூணளநிஷிஹெ
ஜ்யெரநூவாரீ பூரொஹெயம் வொஸாநீதி || ௯ || வநதேஹெவ
ஹொஹாமவிதீஜாடநகயெ சூபஸூணாயாநெவாஸிந உகொவாஹா
பியவநநத் ஸு-ஷெஸூணளநிஷிஹெஜ்யெரநூவாரீபூரொஹெயம்
வொஸாநீதி || ௧௦ || வநதேஹெவஜாநகி ராயஸூணம் ஸதூகாரீ
யஜாவாநாயாநெவாஸிந உகொவாஹாபியவநநத் ஸு-ஷெஸூணளநி
ஷிஹெஜ்யெரநூவாரீ பூரொஹெயம் வொஸாநீதி || ௧௧ || வநதே
ஹெவஸதூகாரீஜாவாநொநெவாஸிந உகொவாஹாபியவநந
த் ஸு-ஷெஸூணளநிஷிஹெஜ்யெரநூவாரீ பூரொஹெயம் வொ
ஸாநீதி ததேத நாவாநாயவாநெவாஸிநெவா ஸூயாஸீ || ௧௨ ||

(ஸு-ஹ-ரா-ஹ.) இந்தச் சுருதிகளில் சிஷ்யபேத மொழிய அந்தப்பேதமில்லை.
அதாவது பக்ஷணர்த்தமாக ஸத்தம் செய்யப்பட்ட அந்த அந்தத்தைச் சுஷ்கமாகிய
காஷ்டத்தில் வைத்தாலும் துளிர்ந்துக்கொள்ளுமென்று அதின் மாகாத்யத்தைச் சொல்

(ஸு-ஹ-ரா-ஹ.) கர்ப்பதாரணச் சக்தியையுண்டாக்கும் விதி விரிக்கப்பட்டது.

சுயபஸ்யஜாயாபெஜாஸூராத் வஜ்ஜிஷ்டாஹிவாதெ உயிஸூ
வஸூராயபவ திரொஹித் ஸரவஹிபுஷீதா தஸூரினெ தாஸூரஸூஷி
பு திரொஹிஸூவிபுஷாஹ ஜஹுயாநஸூரிஷ்டஹளஷீ ப்ராணாவா
நாதகூடிஷ்டலாவதி | ஸூரிஷ்டஹளஷீ வுத் வஸூநிஷ்டகூடிஷ்ட
உலாவதி | ஸூரிஷ்டஹளஷீரிஷ்டாஸுக்ருததகூடிஷ்டலாவதி | ஸூ
ரிஷ்டஹளஷீராஸுபுராசுராகாஸுராதகூடிஷ்டலாவதி | ஸவாவணஷி
ரிஷ்டி யொவி ஸுக்ருஷ்டாஸூராகாஸூராதகூடிஷ்டலாவதி | ஸவாவணஷி
லாஷ்டவம் விஷ்டிபஸ்ய ஜாரெணநொவஹாஸூரிஷ்டுத்வஹிஷ்ட
விஷ்டரொவவதி ||கஉ||

(ஸு-ஹ-ரா-ஹ.) ப்ரஸங்கத்தினால் ஸ்வபார்யை விஷயத்தில் ஜார்க்ருத்யம் பண்ணினவனை யபிசரிக்கும் வழி சொல்லப்பட்டது. இந்த மந்திரங்களுக்கு வ்யாக்யா நம் உபதேசத்தினாலாக, ஆனதால் பரதாராபிமர்சனம் செய்பவனுக்கு ஆபத்து அநேக மாயிருக்கின்றமையால் அதைப் புத்திமான் சிந்திக்கப்படாது.

சுயபஸ்யஜாயாதே துவ்வமிஷ்டுஜ்ஜஹ் ஸெநவிஷ்டஹதவா
ஸாநெநநா வுஷ்டொநவுஷ்டுஜ்ஜஹ்நாதிராதுத் குஷ்டுத்
வீஹ்நவவாதயெஸு ||கஉ||

(ஸு-ஹ-ரா-ஹ.) இதில் ஸ்தலீபாகத்திற்காக உருதய் நாஷ்டயான பார்யை யைக்கொண்டு ரெல்லுக்குத்தி விற்கவேண்டிய விதி சொல்லப்பட்டது.

ஸயபவெததெத்ராஸூகொஜாபெதவெஷ்டுநுஸூவீ தஸவ
ராயுரிபாஷிதிஷ்டுரளடிநாவாயிதா ஸவபுஷ்டுதஸூயாதாஸூரளஜ
நயிதவெ ||கச|| சுயபவெததெத்ராஸூ விக்விம்மெஷ்டுஜாபெத
ஹ வௌாவநுஸூவீத் ஸவபுராயுரிபாஷிதி ஷ்டுரளடிநாவாயிதா
ஸவபுஷ்டுதஸூயாதாஸூரளஜநயிதவெ ||கரு|| சுயபவெததெத்ரா
ஸூரளஜாபெதவெஷ்டுஜாபெததெத்ராஸூ விக்விம்மெஷ்டுஜாபெத
ராயுரிபாஷிதிஷ்டுரளடிநாவாயிதா ஸவபுஷ்டுதஸூயாதாஸூரளஜ
நயிதவெ ||கசு|| சுயபவெஷ்டுஹிதாஸூவிதாஜாபெதஸவபுராயு
ரிபாஷிதிதிஷ்டுரளடிநாவாயிதா ஸவபுஷ்டுதஸூயாதாஸூரளஜநயித
வெ ||கசு|| சுயபவெததெத்ராஸூ விக்விதாவிதீதஸூரிதிம்மெ
ஸூரளஜிதாவாஹ ஜாஷிதாஜாபெத ஸவபுஷ்டுநாநுஸூவீத் ஸ
வபுராயுரிபாஷிதிஷ்டுரளடிநாவாயிதா ஸவபுஷ்டுதஸூயாதாஸூ
ரளஜநயிதவா ஓளெக்ஷுநவாஷ்டுஷெணவா ||கஅ||

(ஸு-ஹ-ரா-ஹ.) இந்த ச்ருதிகளினால், தானடைய விரும்புகின்ற பிள்ளையின் குணத்திற்குத் தக்கபடி பாற்சோறு முதலியவை தம்பதிகள் க்ரமப்படி புசித்துக்கொண்டு வந்தால் நியமப்படிக்கு நடந்தால் இஷ்டப்படி பிள்ளையைப் பெற்றுக்கொள்ள எமர்த்த ராவாரென்பது சொல்லப்படுகின்றது.

சுயாவிபுராதரெவ ஸ்ரீவாகாவுதாஜ்யம்வெஷிதா ஸ்ரீவாக
ஸெயாவவாது ஜஹோதமயெ ஸாஹா சுநாததெயஸாஹா டெவாய
ஸவித்ரு ஸத்யுபுஸவாய ஸாஹெதிஹுதொஷிதா ப்ராஸாதிபு
ஸெயுதாஸுயாப் ப்ரயததிபுக்ஷாஜ்வாணீ உதவாது வசிரயிதாதெ
நெநாந்திரஸுக்ஷதி உதிஷாதெவாஸுாவஸா உநாதிஹுபவ
புரூபஸாஜாயாவதாஸவெதி || ௧௧ ||

(ஸு-ஹ-ரா-ஹா.) பின்பு ஸ்தாலீபாக முறைப்படி ஸ்தாலீபாகம் செய்து ஹவீச்
சேஷத்தைத் தானும் பாகம்பண்ணி உன்பத்தியையும் பாகம் பண்ணிவித்து, கை கால்
சமுவி ஜலம் ப்ரோக்ஷித்து மந்திரோச் சரணம் செய்யவேண்டியது.

சுமெநாதிவிபுராதெசுரொஹிஸிஸாது ஸாதஸுரொஹம்
ஸாரொஹிஸி ஐக்ஷுரொஹம் ப்ரயிவீக்ஷுதாவெஹிஸத் | ரஹாவெஹ
ஸஹரெதொஷிதாவெஹவத் ஸெவாது பாயிதயததி || ௨௦ ||

(ஸு-ஹ-ரா-ஹா.) இது ஆலிங்க மந்திரமாகையால் மந்திரோபதேசம் கேட்
டறிக.

சுயாஸுரொஹஸூவிஹாவயதி விஜீஹீயாஷிதாவாபுயிவி உதித
ஸுரொய்யுதிஷாய சுவெநசுவத் ஸாயாயதி ரெநாதிநவொரொந
ரொஷித் விஷுபொநிஹுயதது துஷாரூவாணிவித் ஸத சூவி
ஜுதவ ஜாவதிஸுதா மஹுஷயாததெ | மஹுஷெஹிஸிந்வாலிம
ஹு யெஹிபுயுஷெ | மஹுதெ சுஸிநளதெவாவாயதூவ
ஷுரஸுஜ || ௨௧ ||

(ஸு-ஹ-ரா-ஹா.) இது மைதுநோப க்ரமவிதியை விளக்குகின்றது.

ஹிரணயீசுரணீயாஹ்யாநிஷிநுதாஸிநா ததெ மஹுஹவா
ஹெஷுரெஜொஸிஸாதவெ யயாநிணுஷாபுயிவீயயாஷிதாரிஷெ
ணமவிஷி | வாயுஷிஸாபயாமஹுஷவம்மஹுஷயாதிதெஸாவதி ||

(ஸு-ஹ-ரா-ஹா.) இது கர்பாதாந விதியைத் தருஷ்டாந்தத்துடன் விரிக்கின்
றது. மந்திரங்களைச் சொல்லுகின்றது.

ஸொஷுதீஷி ரஹுக்ஷதி | யயாவாயு வுஷுரிணீத் ஸயிம
யதிஸவத் | ஸவாதெ மஹுஷவஜதஸஹாவெதுஜராயணா | ஐ
ஷுஸுராயபுஜி சுதஸாமுஷுஷுரிஸுயி | தயிஷுதிஜுஹிம
வெஷணஸாவராத் ஸவெதி || ௨௨ ||

(ஸு-ஹ-ரா-ஹா.) இது ஸுக ப்ரஸவத்திற்குத் தக்க விதிகளையும் மந்திரங்களையும்
சொல்லுகின்றது.

ஜாதெயிஷுவஸாராயாது சூயாயசுத் ஸெவாஷுஜித் ஸுயி
புஷுஷுஜிஸெயாவவாதுஜஹோதி | ஸுவிநுஸஹாஸுபுஷுஸ
ஸெயாநி ஸெயுஹெ | சுஸெயாவஷுரொஹெஷித் ப்ரஜயாவஸு
ஸிஸாஸாஹா | யிஷுரணாத் ஸயிநஸா ஜஹொரிஸாஹா | யதே
தி

ணா துரீரிஸ்யஜ்ஞாநுநநிஹாக்ரம் | சுதரிஷ்டிஷ்டி சுதரிஷ்டிஷ்டி
ஸுஹு.தக்ரொ.துநஸூஹெதி ||உச||

(ஸு-ஹ-ரா-ஹ.) இது ஜாதகக் கர்மவிதியைப்பற்றி ஹோமவிதிகளோடு மந்திரங்களைச் சொல்லுகின்றது.

சுயாஸுஜக்ஷிணக்ஷணபிநிபாயவாழாமிதித்ரி சுயஜபிரியுபய
தத் ஸந்யாநந்தஹிதந ஜாதராதவெண ப்ராஸயதி | ஹவெஷ்டி
ஜாதி | ஸுவஸெஷ்டிஜாதி | ஸுவஸெஷ்டிஜாதி | ஹவ-ஹவஸுவஸுவ-ஹவ
ஜாதி ||உரு||

(ஸு-ஹ-ரா-ஹ.) பின்பு சிசுவுக்குச் செய்யவேண்டிய ப்ராசநவிதி மந்திரங்கள் கூறப்படுகின்றன.

சுயாஸுநாஜிகரொதி வெஷ்டிவீதிததஸுஜதஹுஜெவநாஜி
வதி ||உச||

(ஸு-ஹ-ரா-ஹ.) இது நாமகரணவிதி மந்திரங்களைச் சொல்லுகின்றது.

சுயெநாநொதெவ்ஜாபஸுநப்யஸுதி யஸெஸுநஸுஸயொயொ
பொஹபொநு தததாவஸுவிஷ்டிஷ்டி | யெநவிஸாவாஷ்டிஷ்டி
வாயாபுணிஸுஸுதிதரிஹயாதவெசுரித் ||உ௪||

(ஸு-ஹ-ரா-ஹ.) இதில் முலகோடுபதற்கு மந்திரஜபவிதிகள் சொல்லப்படுகின்றன.

சுயாஸுஜாதரஜிஹிதயதெ | ஹவாஸிஜெதாஹாஸுனி வீரெவீ
ரஜிஜநக | ஸாஹவீரவத் ஹவாஸாநு வீரவதொகாஷ்டி | த்வா
வநதாரஹாஸுதிவிதாவதா ஹரதி விதாஜெஹாவதாஹி | வரஜா
வதகாஷ்டா | ப்ரவிஜியாயஸா ஸுஹவபுஸெநய வநவவீஷ்டி
ப்ராஹ்மணஸுபுதொஜாயததி ||உ௫||

(ஸு-ஹ-ரா-ஹ.) இது சிசுவின் தாயாரை யபிமந்த்ரணம் பண்ணும் விதியையும் சிஸுத்துதி முதலிய விஷயங்களையும் சொல்லுகின்றது.

எட்டாமத்யாயம் நான்காவது பாய்மணம் முற்றிற்று.

சுயவஸுஜஹ்மண.

சுயவத்ஸம் வளதிராஷ்டிவத்ஸம் காதுராயநீவத்ஸம் காதுர
யநீவத்ஸம் மளதீவத்ஸம் துரஜதீவத்ஸம் துரஹாஜீவத்ஸம்
தாராஜீவத்ஸம் வாராஸுரீவத்ஸம் தாராஸுரீவத்ஸம் ஹவஸுநீ
வத்ஸம் துரஹவஸுநீவத்ஸம் வாராஸுரீவத்ஸம் தாராஸுரீவத்ஸம்
காதுராயநீவத்ஸம் துரதாராயநீவத்ஸம் களஸிகீவத்ஸம் துரஸிகீ
வத்ஸம் சுஹீவத்ஸம் துரவெயாஸுரீவத்ஸம் துரவெயாஸுரீவத்
வத்ஸம் காணீவத்ஸம் துரகாவீவத்ஸம் துரகாவீவத்ஸம் ||க||

சுதெயீவத்ஸம் துரதெயீவத்ஸம் மளதீவத்ஸம் துர
வத்ஸம் துரஹாஜீவத்ஸம் துரஹாஜீவத்ஸம் வாராஸுரீவத்ஸம்

பாஷாநாயகோபநிஷத்து முற்றிற்று.

ஸ்ரீமதேபரமாத்மநேகம்.

ப்ருஹ்மதாரண்யகோபநிஷத்திலடங்கிய

மத்வபாஷ்யார்த்தபேதங்கள்.

மூன்றுவதந்தியாயம்.

முதலாவது அச்வப்ராம்மணத்தில் குதிரை ரூபங்கொண்ட ரூரியனனுபதேசிக்கப்பட்டபடியால் வாஜஸநேயமென்று சொல்லப்பட்டது. இப்படி ஸூரியனிடத்தில் கேட்ட யாஜ்ஞவல்க்யர் காண்பருக்குபதேசித்தபடியால் காணவசனம் யென்று பெயர் பெற்றது. அச்வமேதாச்வத்தின் எல்லா அவயவங்களையும் ரூபகாலங்காரமாகப் பேசியிருக்கின்றது. இது த்யாநார்த்தம். இவ்விஷயம் வராகபுராணம் முதலியவற்றிலும் விளங்கும்.

இரண்டாவதாகிய அச்வமேத ப்ராம்மணத்தில் ப்ரஸயாதி க்ரமங்களோ சில ரூபணங்கள் சொல்லப்பட்டன; இதை ப்ரம்ம தர்க்காதிகளினாலும் தெரிந்துகொள்க.

மூன்றாவதாகிய உத்தேசப்ராம்மணத்தில் ஸாமபக்தியாகிய உத்தேசம் முதலியவற்றையும் உத்தகாதா முதலியவற்றையும் ரூபித்துபாஸிக்கும் வழி கூறப்படுகின்றது.

ப்ரஜாபத்யப்ராம்மணத்தில் ப்ரம்மத்தின் குணங்கள் சொல்லப்பட்டன; பரமாத்மா வாகிய நாராயணன் ப்ரம்மாமுதலான தேவதைகளைக் காட்டிலும் லக்ஷ்மியைக் காட்டிலும் குணதிசனாகையால் உருத்திரனைவிட அதிகமென்பதில் தடையிலலை என்று தெரட்டங்கி ப்ரம்மதர்க்க வசனங்களால் அந்த ப்ரம்மகுணங்கள் வெளியாக்கப்பட்டன; ஸகுனோபாஸகமோதப்பட்டது.

அவ்யாக்ருத ப்ராம்மணத்தில் அஹம் ப்ரம்மாஸ்மி, இது முதலிய அத்வைதிகளால் அபேதஸாதகமாக உதகரிக்கப்படுகிற பருசுருதிசுள்க்கும் பேதபரமாக அர்த்தம் காட்டப்பட்டது; விடத்தகாதது பூர்ணமானது; உள்ளகென்றறியத்தக்கது என்றப்போல அர்த்தங்கள் சொல்லப்பட்டன. சாந்தோக்யோபநிஷத்திலுள்ள தத்வமான வாக்யத்தினாலும் பேதமே போதிக்கப்படுகின்றது. (அசத்) (தவம்) (அஸி) என்று பகுத்துக் கொள்ளவேண்டும் அப்போது பேதமே பொருளென்பது வித்திக்கின்றது; பேதாபேதஜ்ஞாநமும் நிஷேதிக்கப்படுகின்றது; அநேகப் புராணவசனங்களாலும் இப்படியே ஏற்படுகின்றமையால் என்றும் சொல்லப்பட்டது.

ஸப்தாந்ந ப்ராம்மணத்தில் விசேஷபேதமில்லை என்றறி.

நாமாதிப்ராம்மணத்தில் ப்ராணஸ்வரூபம் நாமரூபசர்மங்கள் இந்த விஷயங்களைப் பற்றியதென்பது துலயம்.

மூன்றுவதந்தாயம் முடிந்தது.

நான்காவதந்தியாயம்.

அஜாதசத்ரு ப்ராம்மணத்தில் ப்ரம்மத்திலிருந்து ஸகல ஜகத்துமுண்டாகும் வழி போதப்படுகின்றது.

சிகப்ராம்மணம், மூர்த்தாமூர்த்த ப்ராம்மணம், மைத்ரேயீப்ராம்மணம்; மதுப்ராம்மணம், வம்சப்ராம்மணம் இவைகளிலும் விசேஷபேதமில்லை.

நான்காமத்யாயம் முடிந்தது.

ஜந்தாமத்யாயம்.

ஆச்வல ப்ராம்மணம், ஆர்தபாக ப்ராம்மணம், புஜ்ய ப்ராம்மணம், உஷஸ்த ப்ராம்மணம், கஹோள ப்ராம்மணம், கார்கி ப்ராம்மணம், இவைகளில், யாஜ்ஞவல்க்யர், ஸித்தாந்தம் சொல்லுகிற வியாஜத்தினால் ஸர்வ ஸ்வதந்திரம் முதலிய குணங்கள் சொல்லப்பட்டன. அந்தர்யாமி ப்ராம்மணத்தினால் ஸர்வாத்ராயமித்வம் சொல்லப்படுகின்றது. அக்ஷர ப்ராம்மணத்தில் ஸர்வாதாரதம் சொல்லப்பட்டது. சாகல்ய ப்ராம்மணத்தில் யாஜ்ஞவல்க்ய விஜயத்தைச் சொல்லுகிற வழியாலே ஸ்ருஷ்டி க்ரமத்தைச் சொல்லுகின்றது.

ஜந்தாமத்யாயம் முடிந்தது.

ஆறமத்யாயம்.

ஷடாசார்ய ப்ராம்மணத்தில் அந்தந்த ஆசார்யர்கள் ஜகருக்குபதேசித்த விஷயங்களின் சீர்திருத்தம் யாஜ்ஞவல்க்யரால் செய்யப்பட்டது.

கூர்ச்ச ப்ராம்மணத்தில் ஜகர் மர்யாதை செய்து கேட்டதற்கு அஸங்கத்வாதி குணங்க ளுபதேசிக்கப்பட்டன.

ஜ்யோதிர் ப்ராம்மணத்தி லந்தந்த ஜ்யோதிஸ்க்குகளினாலும் ப்ரகாசமில்லாத ஸமயத்தில் பரப்ரம்மத்தினாலும் ப்ரகாசமுண்டாகின்றதென்று ப்ரம்ம ஜ்யோதிஸுபமென்று ஸூபிக்கப்பட்டது.

சாரீர ப்ராம்மணத்தி லாத்த்மாவினுடைய தேஹ ஸ்திதி கத்யுத்த்ராந்தி முதலியவை சொல்லப்பட்டன. முக்தாந்தம் விஷயமும் விசதீகரிக்கப்பட்டது.

மைத்ரேயீ ப்ராம்மணத்தி லாத்தம் ஸ்வரூபமே நன்கு விசதீகரிக்கப்பட்டது. மேலே வம்சம்.

ஆறமத்யாயம் முடிந்தது.

ஏழாமத்யாயம்.

ஏழாவத்யாயத்தில் விஷயங்களில் விசேஷ பேதமில்லையாகையால் ப்ராம்மணங்கள் பிரித்தெழுதப்படவில்லை.

ஏழாமத்யாயம் முடிந்தது.

எட்டாமத்யாயம்.

எட்டாமத்யாயத்தில் முக்ய ப்ராணனுடைய ப்ராதாந்யம் பஞ்சாக்ஷிவீத்யை இவை முதலிய விஷயங்கள் சொல்லப்படுகின்றன.

எட்டாமத்யாயம் முடிந்தது.

ப்ருஹதாரண்யகோபநிஷத் ழும்பும்.

الحمد لله الذي جعل
العلم من أجل
الدين والدار
الآخرة

ஸ்ரீமதுவெண்கீர்த்தி.

மாநெடுமெய்யாபநிஷக் ப்ரபுஷ்யவாங்கு.

கலயபுஷ்யவண்கீர்த்தி.

ஹரி:ஷக்.

ஒலிதெய்யதகஷ்ரபுஷ்யவாங்கீர்த்தி | ஒலிதெய்யதகஷ்ரபுஷ்யவாங்கீர்த்தி ||

(ஸ்ரீ—பா.) ஒலிதெய்யதகஷ்ரபுஷ்யவாங்கீர்த்தி என்னது முதல் எட்டத்தியாயங்கள் சாந்தோக்கியோபநிஷத்து, அதன் அர்த்தங்கள் சுருக்கமாய் சொல்லப்படுகின்றன.

கர்மகாண்டத்தில் தேவதோபாஸனத்தோடு கூடிய அக்னிஹோதரம் முதலிய கர்மங்களினால் அர்ச்சாதி மார்க்கத்தாலே கார்யப் ப்ருஹ்மத்தை அடையக் கூடுமென்றும் தேவலகர்மத்தினால் தூமாதிமார்க்கமாய் ஸ்வர்க்காதிகளை அடையலாமென்றும் நிஷித்தகர்மங்களைச் செய்வதினால் நரகமென்றும் அதோகதி உண்டாகிறதென்றும் சொல்லப்பட்டது. இவ்வகைகளில் எதினும் பரப்ருஹ்மப்ராப்தி கைக்கூடாதாதவின் கர்மாபேகையிலாத அத்தைவஜ்ஞானம் இவ்வுபநிஷத்தில் சொல்லப்படுகிறது.

அதற்குமுன்னம் அப்யுதயஸுரதனங்களும் விக்ருத ப்ருஹ்மவிஷயங்களுமான சில உபாஸனங்கள் சொல்லப்படுகின்றன.

அத்தைவஜ்ஞானமானது மனோவிக்ருத்கிமாத்திரம், உபாஸனங்கள்மனோவிக்ருதரூபங்கள், கயிற்சைப்பார்த்துப் பாம்பென்று முதலில் பிரமங்கொண்டவன் இது கயிறென்று தெரிந்து கொண்டபின் பாம்பென்னும் பிரமம்நீங்கப் பெறுவதுபோலே சுத்தசைத்தியமான ப்ருஹ்மத்தினிடத்தில் ஏறிடப்பட்ட பிரமங்கள் நீங்குவதே அத்தைவஜ்ஞானம். உபாஸனமானது ஒன்றை ஆலம்பனமாக்கிக் கொண்டு தான் அத்தோடு ஒற்றமைப்பட்டவனென்று பாவிக்கையாம்.

இவ்வுபாஸனங்கள் ஸத்வசத்தியைச்செய்வதும் வஸ்துவின் உண்மையை விளக்குவதால் அத்தைவஜ்ஞானத்துக்குத் தவி செய்வதும் ஆலம்பனமொன்று உண்டாதலால் சுகத்தில் ஸாதிக்கத்தகுந்ததுமாகையால் இவையேமுதலில் சொல்லப்படுகின்றன.

அதில் கர்மாப்பியாஸம் திடமாக இருப்பதால் அதைவிட்டு உபாஸனத்திலிழுவது கஷ்டம் என்று முதலில் அதிகர்மாங்க விஷயமான உபாஸனமேசொல்லப்படுகிறது.

ஓம் என்னும் அக்ஷரமானது பரமாத்மாவை நேரேசொல்லுகிறது. இங்கு இதி என்றதினால் இவ்வக்ஷரமே உபாஸிக்கத்தக்க தென்று ஏற்படுகிறது. இவ்வக்ஷரத்தைப் ப்ரயோகிப்பதினால் அப்பரமாத்மாப்ராஸன்னமாகும், யாகம் ஜபம் முதலிய சற்கர்மங்களில் எல்லாம் இவ்வக்ஷரம் அந்தத்தில் உச்சரிக்கப்படுவதினால் இதுஸர்வசிரேஷ்டமானது. இது பரமாத்மாவுக்கு நாமமாயிருப்பதோடே அர்ச்சைபோலே பரமாத்மாவின் ப்ரதீகமாயிருப்பதால் இருவகையாயும் உபாஸிப்பது முக்கியமென்பது எல்லாவேதாந்தங்களிலும் பிரசித்தமாயுள்ளது. இவ்வக்ஷரம் உச்சரிக்கத்தகு அவயவமாகையால் உச்சரித்தமென்று சொல்லப்படும். யாகங்களில் ஸாமகானம் செய்யப்போது ஓம் என்று துடங்கியேகானம் செய்யவேண்டியிருப்பதால் இதுவும் உச்சரித்தமேயாம். அதன் உபாஸனம் இப்படிப்பட்டது, அதன் மகிமைஇது, அதன் பலம் இதுஎன்பது முதலியவை இனி சொல்லப்படுகின்றன. (க.)

(ரா—பா.) ப்ரஹ்மவித்தைக்கு உபயுக்தமாயுள்ளதும் கர்மாங்கத்தைப்பற்றியதுமான உபாஸனம் இங்கு சொல்லப்படுகிறது. உச்சரித்தமாயும் ஓம் என்னும் அக்ஷரத்தை

உபாஸநம்செய்யக்கடவன். உத்தேதபக்திக்கு அவையவமானையாலிது உத்தேதமென்ற சொல்லப்படுகிறது. எவ்விதத்திலும் ஒன்றும் அஞ்ஞாம உத்தேதமாகக் கூடாதாகையால் உத்தேதபதத்திற்காவது அஞ்ஞாபதத்திற்காவது முக்கியார்த்தத்தை விட்டுலக்ஷணையையவலம்பிக்கவேண்டியிருப்பதால் 'ஏதஸ்யைவாக்ஷரஸ் யோபபய்யாய்நாம், என்ருதிக்கண்டத்தின்முடிவில்சொல்வதற்கேற்கஉத்தேதசப்தத்திற்கேலக்ஷணை'சொல்வதுயுத்தம். (க)

வணஷாண்டிதாநாஃபுயிவீரஸஃபுயிவ ஸாகுபொரஸஃ சுவா
ரோஷயபொரஸஃஷயீநாஃ வுரூபொரஸஃ வுரூபஸ்யுவாமி
ஸொவாபுஜயஸ்யவஸூரபுரஸஸூர உத்தீபொரஸஃ || உ ||

ஸ—ஸ்தாவரமாயும் ஜங்கமாயுமுள்ள பூதங்களுக்கு பூமியும் அந்த பூமிஜலத்தில் கோக்கப்பட்டிருப்பதால் பூமிக்கு ஜலமும் ஆதாரம். அந்தஜலத்தின் பரிணமமாகையால் ஜலங்களுக்கு ஓஷதிகளும் அன்னபரிணமமாகையாலே ஓஷதிகளுக்கு ஜீவாத்மாவும் அவன அவயவங்களில் வாக்கேசரேஷ்டமாகையால் ஜீவனுக்குவாக்கு அந்தவாக்குக்கு நுக்கும் நுக்கு ஸாமமும் அந்தஸாமத்துக்கு உத்தேதமும் ஸாரபூதமானது.

ரா—பூதங்களுக்கு பூமி ஆதாரம். பூமிஜலத்திலிருந்து உண்டானது ஓஷதிகள் ஜலத்தின்பரிணமம், வாக்குபுருஷனுக்கு மிகவும் உபகாரம்செய்வது, நுக்குகள் சுப்பிரமான அர்த்தம் உடையன. ஸாமங்கள் தீதியுடையன கேட்க இன்னமையிருப்பன உத்தேதம் இங்கு உத்தேதமென்பது உத்தேதாவயவமான ஒங்காரத்தை. (உ)

ஸவணஷாஸாரநாநீரஸதஸைவரஸை வரூபெ ஸாகுஷொபுஷொபு
தீயஸை || ௩ ||

(ஸ—ரா.) உத்தேதமென்னும் இவ்வோங்காரமானது கேட்கொன்னபடி பூதங்களுக்குமேல் ஸாரமானது பரமாத்மாவின் பிரதீகமாகையால் பரமாத்ம ஸ்தானத்துக்கு யோக்கியமானது பரமாத்மாளைப்போலே உபாஸிக்கத்தக்கது மிது இவ்வுத்தேதமென்பது பிருதிவீ முதலாகக் சொல்லப்பட்டதில் எட்டாவது. (௩)

கதரோகதரிகுததீதததீதரோகதஸைகதரீஉத்தீயஜகீவிஜுஷொலவதி ||

(ஸ—ரா.) நுக் என்பதுயாது, ஸாமம் என்பதுஎது, உத்தேதம் என்பதுயாவது என்பது யோசிக்கப்படுகிறது. (ச)

வாமெவகாபுணஸாரிஷெரிதெபுதஷக்ஷரஸைதீயஸை தஜூவணதநியா
நயபுஷாகுபுரணஸாகுஷாரிவ || ௪ ||

(ஸ—ரா.) இவ்விசாரத்தில் நிச்சிதமானதைச்சொல்லுகிறது வாகிந்திரியத்தினால் உச்சரிக்கத்தக்கதாதலின் வாக்கேருக்காகும் ஸாமகானம் ப்ராணனாகியமூச்சைப்பிடித்துச் செய்யவேண்டியதாதலின் ப்ராணன் ஸாமம் உத்தேதபக்தியின் அவயவமாகையால் ஒன்றும் அஞ்ஞரமே உத்தேதம், வாக்கென்பது ஸ்திரீலிங்கமும் ப்ராணன் என்பது புல்லிங்கமுமாகையாலே இவ்விருண்டும்மிதுமாம் இவைகளை விடவேறுபடாத நுச்சாமங்களும் அவ்வாதேமிதுமானமைகானம். (௪)

தஷெததநியாநரோரிதெபு தஜூநக்ஷரெஸநீஷுஜுதெய
ஜாவெவிரியாநள ஸாரிவத சூபயதெவொவெதா வநெஸாநுஸு
காரி || ௫ ||

(ஸ—பா.) இம்மிதுமானது ஒன்றும் இந்த அஞ்ஞரத்தில் சேருகிறது இதில் ஸர்வகாமப்ராப்திருணமுடையது உலகத்தில் கூடும் ஆணும் பெண்ணும் ஒருவர்க்கொருவர் காமநிர்ப்பதி அடைகிறார்கள் அல்லவா, அதுபோல இங்கும் தன்னுமிதனம் சேர்வதால் இது நாமப்ராப்தியுடையது. ஒங்காரம் வாக்கில்காரமாகையாலும் ப்ராணனால் ஏற்படவேண்டியதாகையாலும் இதில் மிதுனம் சேருகிறதென்றது.

(ஸ்—பா.) உத்தேமான தருக்கில் ஏறிய ஸாமத்தின் பாகமாகையாலே இது ருக்ஸாமரூபமாகையாலும் உத்தேசாவயமானப்ரணவம் ருக்ஸாமங்களோடு சுவந்த தாகையாலும் மிதுனத்துடன் சேர்ந்ததென்பது. வாக்ப்ரணனென்னும் மிதுனம் சேரப்பெற்ற ருக்ஸாமத்துடன் சேர்ந்த உத்தேசத்தின் அவயவமான பிரணவத்தை உபா சிக்குவென்மென்பது சுருத்து, (சு)

சுவயிதாஹவெகாரோநாஹவகியவன ததெவவிஷா நகூரூபீ
யஸிவாவலு || ௭ ||

(ஸ்—ரா.) இப்படி காமப்ராபகமென்னும் குணத்தோடு கூடிய உத்தேசத்தை உபாணம் செய்யும் உத்தேசாவானவன் யஜமானனுக்கு எல்லா கர்மங்களையும் பூர்த்தி செய்துவைப்பன். (எ)

தஜாவன தடிநு ஜாகூராயுக்கிவா நுஜாநாதெ ரூபிதெ வத
தாஹவனஷாவனவலுபூபுடிநு ஜாஸிடி யிதாஹவெகாரோநாஹ
வவதியவன ததெவவிஷா நகூரூபீயஸிவாவலு || ௮ ||

(ஸ்—ரா.) லோகத்தில் தனவானே ஞானவானே, ஒன்றை ஒருவன் அனுமதி கொடுக்கும்போது ஒம் என்றே அனுமதி கொடுப்பதால் இது அனுஜ்ஞாகூதம் என்னப்படும். ஸமிருத்தியுடையவனே அனுமதி கொடுப்பன் ஆகையால் இதவே ஸமிருத்தி இப்படி ஸமிருத்தி குணமுடைய ஓங்காரத்தை உபாசிப்பவன் யஜமானனுக்கு எல்லா கர்மங்களையும் பூர்த்தி செய்விப்பவனாவன். (அ)

தெநெயமுத்யகிஷிஷாவ ததெஷித ரூபாவயதெ ரூபிதெ
ஸதெ ரூபிய ரூபாயதெ ரூபவெஷிஷாவகூரூபஸ ரூபவீதெ ரூபிஷிஷா
ரூபஸ ந || ௯ ||

(ஸ்—ரா.) சிரேஷ்டமாகிய மஹிமையோடு கூடிய இவ்வுத்தேசமென்னும் அக்ஷரத்தின் பூணைக்காக இதைமுன்னிட்டு ஆச்ரவணம் சம்ஸரம் உத்தானம் இவை செய்யப்படுகின்றன. (சு)

தெநெநாவளகூரூபதெ ரூபவெஷிஷாவயதெ ரூபவெஷிஷா
நாதூவிஷ ரூபாவிஷ ரூபய ரூபவீஷ ரூபாகரூபி ரூபாயரூபவீஷ
ரூபதெவலீயுததூரூபவீதிவெஷிஷாவகூரூபஸ ரூபவ ரூப
வ ரூபநாவதி || ௧௦ ||

(ஸ்—ரா.) இவ்வாறு சொல்லப்பட்ட உத்தேசத்தின் மகிமையை மற்றவர்கள் கர்மங்களே அனுஷ்டிப்பதினால் வித்யையினால் பயன் என்னவெனில் வித்யையோடு செய்யும் கர்மங்கள் அதிகவீர்யமுடையனவாம் அல்லாதது அவ்வளவு வீர்யமுடையதல்ல; ச்ரத்தையென்பது ஆஸ்திக புத்தி; வித்யையென்பது உபாஸனம்; உபநிஷத் என்பது உபநிஷத்தால் உண்டாகும் பிரமஜ்ஞானம், கர்மங்கள் வீர்யவத்தரமாகையாவது இதற்கர்மங்கள் பிரபலங்களாயிருந்தாலும் அவைகளால் இத்க்பலம் தடைபெறுகிருத்தலையாம் ரஸதமாயிருக்கை காமப்ராப்தி ஸமிருத்தியிவைகளோ குணமாக உடைத்தாகை இக்குணங்களோடு இவ்வுத்தேசம் ஒன்றே உபாசித்தத்தினால் என்பது இச்சுண்டத்தின் பொருள். (சு)

சுயஜிதீய:வண்ண.

ஷெவாஸுராரஹவெயசுஸம்பெதிரெஹயொ ஸ்ராஜாவத்யா
ஸுஷ்டெவாஉஜீயோஜஹுராமெநெநாநலிஹவிஷ்யாஜிஹி || ௧1

(ஸம்—பா.) உத்தேதத்தின் அவயவமான ஓங்காரத்தில் முக்கியப் பரணன்
என்று புத்திசெய்யும் பொருட்டு ஓர் உபாக்கியானம் சொல்லப்படுகிறது.

பிரம்மாவின் புத்தர்களான தேவதைகளும் அசுரர்களும் யுத்தம் செய்தபோ
து தேவர்கள் இவ்வுத்தேதத்தை உபாஸித்தால் நாம் அசுரர்களை ஜயிக்கலாமென்று
நிச்சயித்து உத்தேதத்தைப் பரணாகவைத்து அதை உபாயமாகக் கொண்டார்கள். (க

தெஹநாவிக்ஷுஷ்ரணஜீயோவாஸாநூகிரெதாத் ஹாஸு
ராராவாநாவிவியம் | தஸூததெநாஹயஜிவகீஸுரவிவடிமம்
யிவவாஸநாவெஷுவவிடி: || ௨ |

ஸம்—அந்த தேவர்கள் மூக்கில் உள்ள பிரணாகு உத்தேதத்தை உபாஸனம்
செய்தார்கள் கீழ்ச்சொன்ன உத்தேதகர்மத்திலேயே இவ்வுபாஸனம் இவ்வாறு தேவ
தைகளால் வரிக்கப்பட்ட ப்ரணணை அசுரர்கள் பாவத்தோடு சேர்த்தார்கள். அத
னால் அந்நாலிகா ப்ரணன் நல்லாசனையையே மேற்கொள்வதென்னும் அபிமானம்
கொண்டு விவேகம் போகப்பெற்று இத்தோஷத்தால் பாபத்தோடே சேர்ந்ததாய்
விட்டது. ஆகையால்தான் அது தூக்கத்தையும் அறியவேண்டியதாயிற்று.

ரா—தேவதைகள் உத்தேதத்தைப் பிரணேந்திரமமாக உபாசனம் செய்தார்
கள். மூக்கிலுண்டாகும் பிரணனோடு அசுரர்கள் தங்கள் பாபங்களைச் சேர்த்தார்
கள். அப்படி பாவம் சேர்ந்ததினால் புருஷன் நல்லவாஸனை கெட்டவாஸனை இரண்
டையும் முசுரும்படியாயிற்று. ஆதலால் நாளிப்பமான ப்ரணனானது பாவத்தோடு
கூடியதே.

சுயஹவாஸுரஜீயோவாஸாநூகிரெதாத் ஹாஸுராராவாநா
விவியம் தஸூததெநாஹயம் வடிதஸூதஸூதாநுதவ வாலுநாவெஷு
ஷாவிடி || ௩ ||

சுயஹவாஸுரஜீயோவாஸாநூகிரெதாத் ஹாஸுராராவாநா வி
வியம் ஸஸூததெநா ஹயவஸூதி ஸூதநீயம்வாடிஸூதநீயம்வவாஸு
நாவெஷுதவிடி || ௪ ||

சுயஹஸூதஜீயோவாஸாநூகிரெதாத் ஹாஸுராராவாநா வி
வியம் ஸஸூததெநாஹயத் ஸூனோதி ஸூவணீயம்வா ஸூவணீயம்வ
வாஸுநாவெஷுதவிடி || ௫ ||

சுயஹஸூதஜீயோவாஸாநூகிரெதாத் ஹாஸுராராவாநா விவி
யம் ஸஸூததெநாஹயம்வஸூததெவஸூதநீயம்வா ஸஸூதநீயம்வவாஸு
நாவெஷுதவிடி || ௬ ||

(ஸம்—ரா.) உபாஸிக்கத்தக்க முக்கிய ப்ரணணை யாகையால் அதுபரிசுத்த
மானதென்று அநுபலிப்பதன் பொருட்டிவ்விசாரம் சொல்லப்படுகிறது. கீழ்ச்சொ
ன்ன நாளிக்ய ப்ரணன்போலவே வாக்கு கண் காது மனம் என்னும் இத்தேவதை

களும் ஆசுரமான பாபத்தால் தூஷிக்கப்பட்டன. இதில் சொல்லாத த்வக், நாக்கு முதலியவையும் கொள்க.

வாக்கு பொய் மெய் இரண்டையும் சொல்வதினாலும், கண் பார்க்கத்தக்கது பார்க்கத்தக்காதது இரண்டையும் பார்ப்பதினாலும் காது கேட்கத்தக்கது கேட்கத்தக்காதது இரண்டையும் கேட்பதினாலும் மனஸ்ஸு நினைக்கத்தக்கது நினைக்கத்தக்காதது இரண்டையும் நினைப்பதினாலும் இவையெல்லாம் பாவத்தோடு சேர்ந்தவை நினைப்பதென்பது ஸங்கல்பிப்பது. நினைக்கத்தக்காதது பாவம் (௩-௪ ௫-௬)

சுயஹயவனவாயஸுபுபாணஸுபுஸ்யஸுபாவஸானுகிருரெதத் ஹாஸுராராஸுதாவியஸுஸுபுபாஸுரநரீபவஸு, ஸுதாவியுத்ஸெ தெவபு ||௭||

தாத்ப—பிறகு அவர்கள் உத்தேதத்தை முகத்தில் உண்டாகிய (முக்கிய) ப்ராணனாக உபாசனம் செய்தார்கள். ஆசுரர்கள் அதையும் பாபத்தோடுகூட பிரயக்னம் செய்தார்கள் என்றாலும் அது அசாத்தியமாய்ப்போன தோடு, பெருக்கல்லின்மேல் ஏறியப்பட்ட மண்கட்டி அக்கல்லை ஒன்றும் செய்யாததோடு தானே பலவாறு சிதறுண்டு போவதுபோல அவர்கள் சிதறுண்டு ஒடிப்போனார்கள்.

ஸு—கட்டப்பாரை முதலியவைகளினால் வெட்டக்கூடாததும் உளியால் பிளக்கக்கூடாததுமான கல் அகணம். அதுவே இங்கு ஆகணமென்று சொல்லப்பட்டதும் ஸந்தர்ப்பத்துக்கேற்ற இங்கு மண்கட்டியென்று ஒன்றுவைத்துக்கொள்க.

ரா—வெட்டப்படக் கூடியதாகையால் ஆகணமென்று மண்கட்டியே இங்கு கூறப்படுகிறதென்று ச்ருதப்பிரகாசிகா சாரியர் பொருள் கூறுகிறார். (௭)

யயாஉஸூரநரீபவஸுபுதாவியுத்ஸுதவஸவத் தெஹவஸவிபுத் வுதெயவஸவவிபி வாஸுக்காஸ்யதெயதெஸூநரீபிபாஸுகிவஸவெஷாஉஸூரவணஃ ||௮||

தாத்—இவ்வாறு ப்ராணனை அறிந்தவன் விஷயத்தில் பாபிஷ்டமான கார்யத்தைச் செய்ய இச்சிக்கிறவனும் வைதல் அடித்தல்முதலிய ஹம்சை செய்கிறவனும் கல்லின்மேல் விழுந்த மண்கட்டிபோல் சிதறுண்டுபோவன்.

ஸு—ப்ராணனை அறிந்தவன் யாவராலும் பிடிக்கத்தகாதவன். இதனால் இவன் அச்மாகணனென்று சொல்லப்படுகிறான். முக்கினிடத்திலுள்ளதும் பிராணஸூருக்க அது பாபத்தோடு சேர்ந்ததும் இது பாபமில்லாததுமானது எதனுலோ வென்னில், நால்கியமும் வாயுவாயிருந்தும் ஸ்தானம் கரணம் இவைகளின் வைகுண்யத்தால் தோஷமுடைந்தது, முக்கியப்ராணன் வைகுண்யமில்லாதது ஸ்தானதேவதை பலமானது ஆதலால்தககு தோஷமில்லை. வாசிமுதலிய ஆயுதங்கள் கைதோர்தவன் கைக்கு உயர்ந்தவேலை செய்வதும் கைதேர்ச்சி யில்லாதவன் கைக்கு அவ்வாறு வேலைசெய்யாசதும்போல தோஷத்தோடுகூடிய முக்கிலிருப்பதால் அது தோஷமுடையதாயிற்று. முக்கியப்ராணன் அப்படி அல்ல.

ரா—இங்கு அச்மாகண என்றதற்கு பெருக்கல்லின்மேல் விழுந்த மண்கட்டியென்றுபொருள். இது ப்ராணனை அறிந்தவனைப் பிடைசெய்ய்பவனுக்கு உபமானமாகச் சொல்லப்பட்டது. ஆதலால் அச்ம் ஆகண இரண்டும் வீட்சேஷவ்சேஷ்ய பதங்களென்று அர்த்தம் சொல்லவேண்டிய அவசியமில்லை. (௮)

நெநெவெதநஸுரஸிநடிஸுமபுயி விஜாநாதபுவஹதவா. ஸாவெஸுஷதெநயடிஸூதியதிவதிதெநதராரநுநாநவதிவஸதஸு வணவாந்தெதாஉவிதெதூரீதிவபூடிதெவாந்தததி ||௯||

(ஸம்—ரா.) மற்ற ப்ராணைகளுக்கும் இதற்குமுள்ள வேறுபாடு சொல்லப் படுகிறது. புருஷன் இம்முக்கியப்ராணனாகக் கந்தம் அரக்கந்தம் ஒன்றையும் அறிய மாட்டான் இதனால் செய்யப்படும் அதன் பான் இவைகளே மற்றப்ராணைகளு க்கு தாரகம் ஆகையால் மரணகாலத்தில் இதன் அதனபானங்கள் இல்லாததினால் தான் மரணம் உண்டாகிறது அப்போது எல்லாப்ராணைகளும் வெளிப்பட்டுவிடு வதனால் வாய்திறக்கப்படுகிறது. (க)

ததீ ஹாமிராதீயஸிவாலாஸூக்ய வந்தஸிவவாமிரஸமிநு தெ ந | சுமநாபடி ஸ || க ||

ஸம்—அங்கிரஸ்ஸு என்னும்ருஷியொருவர்தானேபிருஹமாகையாலேதானே பிராணனாயிருந்தும் தன்னையே அங்கிரஸப்ராணனை உத்தீதமாக உபாசனம்செய்தார். அங்கமானப்ராணைகளுக்கு ரஸமானமையால் அவர் அங்கிரஸர் ஆனார்.

ரா—இவ்வுத்தீதத்தையே முக்கியப்ராணனாக அங்கிரஸ்ஸு என்னும் ருஷி உபாசனம்செய்தார். அந்தங்கள் ப்ராணைமையாகையால் பிராணன் அங்கிரஸமானது. மறைவாகச்சொல்வதில் தேவதைகளுக்கு கிஷ்டமாகையால் அங்கரஸமென்பதை அங்கிரஸமென்று சிலர் சொல்லுகிறார்கள். (க)

தெநததீ ஹ வுஹஸதீரூபீயஸிவாலாஸூக்ய வந்தஸிவவ வுஹஸதீமிநுநெவாமிநுஸுஹதீதஸுரவனஷவதி || கக ||

ஸம்—பெரியவாக்குக்குப்பதியாதலால் பிருஹஸ்பதியானது.

ரா—இதை அங்கிரஸமென்னும் குணத்தோடு பிரஹஸ்பதி உபாசனம் செய்தார். எல்லா வித்யங்களையும் பிரகாசப்படுத்துவது வாக்கியமாகையால் இது பெருமையுடையது அது முக்கியப்ராணனுக்கு ஆதீனமாகையால் ப்ராணன் அந்தவாக்குக்குப்பதியாகிறது. அதனால் அதனே பிருஹஸ்பதியாகை யுசிதமென்று சிலர் சொல்லுகிறார்கள். (க)

தெநததீ ஹாயாஸிவ உபீயஸிவாலாஸூக்ய வந்தஸிவவாயாஸிவமிநுநெவாமிநுஸுஹதீதஸுரவனஷவதி || கஉ ||

ஸம்—அப்படியேஆயாஸ்யரென்னும் ருஷிமுகத்திலிருந்துவெளிப்படுவதென்றும் பொருள்கொண்ட ஆயாஸ்யப்ராணன் தானையாயிருந்தும் உபாசனம் செய்தார். ஆகையால் இதரஉபாசகர்களும் அங்கிரஸமாகை முதலிய குணங்களோடு கூடியப்ராணனை உபாசிக்கக்கூடவர்கள்.

ரா—பிருஹஸ்பதியென்னும் குணத்தோடு ஆயாஸ்யர் இதை உபாஸித்தார். முகத்திலிருந்து வெளிப்படுவதனால் இதையே ஆயாஸ்யமென்று சொல்லாமென்று சிலர் நினைத்தார்கள். (கஉ)

தெநததீ ஹவகொஹவெவிஷாஸூக்யா | ஸஹநெநிஷீயாஸாஸிவாதாவஹவஹவெஸிவமிநுநெவாமிநுஸுஹதீதஸுரவனஷவதி || கக ||

ஸம்—இப்படிச்சொல்லப்பட்ட அங்கிரஸமாகைபிருஹஸ்பதியாகைஆயாஸ்யமாகையென்னும் மூன்றுகுணங்களோடும் உத்தீதத்தை முக்கியப்ராணமாகத் தல்ப ருஷியின் புத்திரன் பகருனிவர் உபாசனம்செய்து அதன்மகிமையால் மைமிசா ரண்யத்தில் யாகம்செய்யவார்களுக்கு உத்தாதாவாயிருந்து அந்த யஜமானர்களின் கிஷ்டங்களை யெல்லாம் வித்யையின் மாஹாத்மயத்தால் ஸம்பாதித்துக்கொடுத்தார்

சுமநாதாவெகொஹாநாமவதியவனதபெவாவிஷாநக்ஷாஸிவமிநுநெவாமிநுஸுஹதீதஸுரவனஷவதி || கக ||

(ஸம்—ரா.) இவ்வாறு உத்தீதத்தை முக்கியப்ராணனாக உபாஸிப்பவன் உத்தாதாவாகும்போது காந்ததின்மகிமையானால்யஜமானனதுகாமங்களைப்பூர்த்திசெய்விப்பவனாகி முன் ஆத்மாவைப்பற்றிய உத்தீதோபாலனம் முற்றும்.

ஸ்—ரா.) இது திருஷ்டபலம். தான் அந்தப்ருஹமாகவே ஆய்விடுகிற
னென்பதுஅதிருஷ்டபலம்.

இரண்டாவதுகண்டம் முற்றிற்று.

சுயதுக்ய:வண:

சுயாயிவெஷுவதயவனவாஸளதவதிதஸீயஸீவாவாலீதொடி ௧)
நாவனஷபுஜாஹ ௨)உடியகீஉடி ௩)ஸ்வரொஹயிபஹுந்த ௪)வஹநாஹ
வெஹயஸ ௫)தஸீவொஹவகியவனவாவெடி. 1௧1.

(ஸ்—ரா.) கர்மாங்கமான உத்தேதத்தைக்காட்டிலும்அத்தர்களுளினல் ஆரா
த்தியமான ஆதித்யனை உபாசிப்பது உத்தமமாகையாலும்தூர்ந்தஇடத்திலும் உயர்
ந்ததாக புத்திபண்ணுவதே நியாயமாகையாலும் உத்தேதத்தை ஆதித்யனாகஉபாஸிக்க
வேண்டும்.

(க)

ஸரோநஉவனவாய்வாவளவொவொஷாயஸீவொவளஸரோநதீரோ
வகூதெதஸரோநதிபுதரோஸரோநத ௬)ஸீவொஷரோ வனதஸீரீஸீவொ
ஸீயஸீவாவாலீத 11௨1

ஸ்—வெவ்வேறிடத்தில் இருப்பதினால் ப்ராணனும் சூர்யனும் வேறுவேறு
போல் தோற்றினாலும் தத்வத்தில் அவையிரண்டுக்கும் பேதமில்லை. குணங்களில்
இரண்டும்ஒன்றே இரண்டும் உஷ்ணமானது. ப்ராணனை ஸ்வரன் என்கிறார்கள்
ஆதித்யனை ஸ்வரன் ப்ரத்யாஸ்வரன் என்கிறார்கள். ப்ராணஸ்போனால் திரும்புகிற
தில்லை சூர்யன் அஸ்தமித்தாலும் மறுபடி உதயமாவதினால் ப்ரத்யாஸ்வரனென்றும்
சொல்லப்படுகிறான். இப்படி குணத்தாலும் பேராலும் இருவரும் ஒன்றேயாகை
யால் உத்தேதத்தை ப்ராணனாகவும் ஆதித்யனாகவும் உபாசிக்கக்கடவது.

ரா—தூழ் அந்யாதம் ப்ரதாரணத்தில் சொன்ன பிராணனும் இங்கு அதிதவ
தப்ரகரணத்தில் சொல்லுகிற ஆதித்யனும் இரண்டும்ஒன்றே. மூச்சு உஷ்ணமாய்
வருவதினால் ப்ராணன் உஷ்ணமென்றறியப்படுகிறது. சூர்யன் உஷ்ணமாயிருப்பது
ஸ்பஷ்டமானது ஆதலால் ப்ராணனையும் சூர்யனையும் ஒன்றாக்கிக்கொண்டு அதுவாக
உத்தேதத்தை உபாசிக்கக்கடவது.

(௨)

சுயவவவ ௧)நஸீவொஸீயஸீவாவாலீதயவெஷுபுராணிதிஸு புரா
னொயடிவாநிதிஸொ உவாந:சுயய: புராணாவாநயொஸுயி: ஸு
புரொநொயொவ ௨)நஸூரவாக: 3)தஸூடிபுராணந நவாநஸூரவிவிவ ௪)
ஹரகீ 11௩1

ஸ்—ரா.) வேறுவிதமாக உத்தேதத்தைஉபாஸிக்கவேண்டிய முறைசொல்லப்
படுகிறது. புருஷன்முச்சத்தாலும்மூக்கினாலும் வாயுவைவெளிவிடுவது ப்ராணன் என்
றும்அபானம் என்றும்சொல்லப்படும். இவ்விரண்டு வாயுவின் வியாபாரங்களின்கீ
லேயே வியானென்று சொல்லப்படும். ப்ராணபான வ்யாபாசங்கள் இல்லாதபோ
கும் வார்த்தைசொல்லுகிறது உண்டாகையால் வாக்கு வியானத்தின் காரியம் ஆகை
யால் வியானமானது வீர்யவத்தான கர்மங்களுக் கேஹாதலால் இவ்வியானமாக
உத்தேதத்தை உபாஸிக்கவேண்டுமென் றிதில் சொல்லப்படுகிறது.

(௩)

யாவாகூத ௧)ஸூடி புராணந நவாநஸூரவிவிவ ௨)ஹரகியகூத
தாநிதஸூடி புராணந நவாந நாமாய தியதாநிவெஷி ௩)தஸூடி புரா
ணந நவாநஸூரவிதி 11௪1

ஸ0-ரா—வாக்கே ருக்கு ருக்கே சாமம் சாமமே உத்தீதம் ஆதலால் பிராணபான வியாபாரங்களில்லாதபோதும் ருக்கைச் சொல்லலாம். ஸாமகானம் செய்யலாம் உத்தானம் செய்யலாம்.

அர்த்தபேதம்—ஸ0—இவையெல்லாம் வியானத்தால் நடப்பது.

ரா—பிராணபான வியாபாரம் இல்லாத மனிதனால் நடப்பதால் வியானம் ருக்கை உத்தீதம் இவையெல்லாம் ஒன்றே. (ச)

சுகதொயாந ஸுந ராநிவீர ஸுநிசுரோடிணியபா உமெடிஃயநரோ ஜேஸுரணம் ஸுஸுஸுபநுஷசுபரிநஜி ப்ராணஹநவாநநீஸாநிக ரொகெ ஸுதஸு ஸுஹெதொவா ஸுநஜெவொஹீஸுரோவாவீத || ௩ ||

ஸ0-ரா—வாக்கு முதலியவைகளைச் சொல்வது மாத்திரமே யல்லாமல் அக்னி மந்தனம் எல்லை நடத்தல் பெரியவில்லை இழுத்தல் முதலிய பலிஷ்வயாபாரங்களைப் பிராணபானவியாபார மில்லாதபோது வியானவியாபாரத்தாலேயே செய்வதால் ஸர்வோத்திருஷ்டமான வியானமாகவே உத்தீதத்தை உபாஸிப்பது. (டு)

சுயவஹுஷியாக்ஷுரான ஸுவாவீதொஹீஸுத திப்ராணவநவெதா ஸுநஹ ஸுதிஷுதிவாஹீவாஹொஹிரஹத ஸுரஹக்ஷெத சுஹஸுரெஹ ஹிடிநீஸவடிநீஸுத || ௪ ||

ஸ0-ரா—உத்தீதத்தின் அக்ஷரங்களையே உபாஸிக்கலாம். இவ்வுலகத்தார் பிராணனாலேயே எழுந்திருத்தலாலும் பிராணனில்லாதபோது எழுந்திருக்கக் கூடாமையாலும் உத் எனவும் அக்ஷரத்தைப் பிராணனாகவும் ஊக்குக்களை பெரியோர் தீர் சப்தத்தால் சொல்வதினால் ஈ என்னும் அக்ஷரத்தை வாக்காகவும் எல்லாவற்றிற்கும் ஸதானமாகையால் (த) காரம் இருபட்டைப்பற்றி இங்குள்ள தகாரத்தை அன்னமாகவும் உபாஸிக்கவேண்டும். (சு)

ஹுஸுரொவொஹீசுரிக்ஷுமிஃபுஸுரிவீயுரோஹித ஸுநவொஹீராயுநீபுர ஸுஸுதி ஸுரெவெஹிவொஹி ஸுஸுவெஹிஹீஸுமெஹிஸுஸுஹுமெஹிஸுஸுவா மொஹுயொவாவொஹொஹுஹிசுநவாநஹொஹொஹிவதிவந தாவெந ஸுஸு வீபுரநுஹீயாக்ஷுரான ஸுவாஸுஉஹீஸுத || ௫ ||

ஸ0-ரா—உத் என்னும் அக்ஷரத்தை ஸ்வர்க்கம் ஸம்ர்யன் ஸாமவேதம் இதுகளாகவும், ஈ என்னும் அக்ஷரத்தை ஆகாசம்வாயுமஜூர் வேதம் இவைகளாகவும் என்னும் அக்ஷரத்தை பூமி அக்னி ருக்வேதம் இவைகளாகவும் உபாஸிக்கக்கடவது. இவ்வித குணத்தோடு உத்தீதோக்ஷரத்தை அறிந்து உபாஸிப்பவன் ஸுகோச்சாரணம் அன்னம் அக்னி தீபனம் இவைகளை அடைவன்.

ரா—மற்றொரு விதமாக உத்தீதோக்ஷரோபாஸனம் சொல்லப்படுகிறது. (எ)

சுயவஹுஸிஸுஜிஹுஸுரணாநீத ஸுவாவீத யெநஸாநீர ஸுஸுஷ ஸுஸுராத தூரொவயாவெசு || ௬ ||

ஸ0-ரா—உபாஸனஞ்சனால் இஷ்டபூர்த்தி உண்டாகிறதென்று தெரிந்துகொண்டு, எந்த ஸாமத்தால் ஸ்தோத்ரம் செய்ய இச்சிக்கிறானோ அந்த ஸாமத்தை உபாஸிக்கக்கடவன். (அ)

யஸு ஸுரேவிதாஸுரஹுஸுஹுஸுத ஸுஸுஸுயாஹெவ தாஸிஸுஸுர ஸுஸுராத தூரொஹிவதாஸிஸுயாவெசு || ௭ ||

சங்-ரா—தான் ஸ்தோத்ரம் செய்ய நினைக்கும் ஸாமம் இருக்கும் ருக்கையும் அந்த ஸாமத்தின் ருஷி தேவதை இவைகளையும் சிந்திக்கவேண்டும். (க)

யெநஹ்ஹாவொஷ் ஸ்ரீரத் துந்நவயாவெஷ் ஸ்ரீநவொஷ்
வொஷ் ஸ்ரீநவொஷ் ஸ்ரீரத் துந்நவயாவெஷ் || ௧௦ || யாஹ்ஸிஷ்ஷிஷ்ஷ்
ஷ் ஸ்ரீரத் துந்நவயாவெஷ் || ௧௧ ||

மு0-ரா—காயத்திரி முதலிய சந்தஸ்ஸுட்களில்தான் ஸ்தோத்ரம் செய்ய நினைப்பது எதுவோ அந்த சந்தஸ்ஸையும் எந்த ஸ்தோமத்தால் ஸ்தோத்ரம் செய்ய நினைக்கிறாளுே அந்த ஸ்தோமத்தையும், எந்தத் திக்கை ஸ்தோத்ரம்செய்ய நினைக்கிறாளுே அந்தத் திக்கையும் சிந்திக்கக்கூடவன். (க0)

அ-பே—எந்தத் திசுக்கின் முகமாக ஸ்தோத்திரம் செய்யப்போகிறாண்டு அந்தத் திசுக்கையும் தியானம் செய்யவேண்டும். (கக)

சூதாநீர்த தவவஸுத ஸுவீதகாஃப பஸுவீதோஹா
 சொஹபரெஸெவகாஃஸுதபதாஃத ஸுவீததிபதாஃத ஸுவீ
 தெதி ||சுஉ||

மு-0-ரா-பீதீமுசொன்னபடி தியானம் செய்தபின் கடைசியில் தன்னை ல்ருதயமாகப் பாவித்துக்கொண்டு ஸ்வரம் எழுத்து முதலியவை பீச்சாமல் பற்றிப்பவமானம் முதலிய ஸ்தோத்ரங்களை ஆரம்பிக்கக்கடவன், இவன் எந்தப் பலத்தை உத்தேசிக்குறானோ அந்தப் பலனை அடைவன்.

சங்—யத்காமஸ்ஸ்துவீதேதி என்பதை இரண்டுதரம் சொன்னது ஆதரவினால்.
ரங்—இரண்டுதடவை சொன்னது இவ்வித்யை முடித்தமையால். (கஉ)

மூன்றாங்கண்டம் முற்றிற்று.

சூயசு தூய-பெண?

ஒலிதெருதடிக்காரும் கீழமேவாவீ தளரிதிஹு ஸுஜாயதி தவஸுரா
பவ ஸாவ நம் ||க||

190-ரா—நடுவில் உத்கீதத்தின் நாமாகூடங்களின் உபாஸனம் சொல்லப்பட்டதினால் மறுபடி உத்கீதோபாஸனம் தூடங்கிச் சொல்லப்படுகிறது.

ஸர—அமிருதம் அபயம் என்னும் குணங்களோடு இவ்வக்ஷரமே உபாஸிக்கப் படத்தக்கதாகச் சொல்லப்பட்ட போகிறது. (க)

செவ்வாறெழுந்தருளியிருக்கின்றான் என்றும்
வினாவிலுள்ள வினாவுக்கு விடையாகவும்

ஸ்ரீ—தேவதைகள் மரணத்துக்குப்பயந்து வைதிகராமங்களைச் செய்ய ஆரம்பித்தார்கள். கரமங்களில் விநீரியாகிப்ப்படாத மந்தர்களைக்கொண்டு ஜபம் ஹோமம் முதலியவைசெய்யும் அடிகள் இந்தகரமங்களில் தங்களை மறைத்துக்கொண்டார்கள். இப்படிமறைத்ததினால் அடிகள் சத்தஸ்யங்களைந்து சொல்லப்படுகிறன.

ரா—கர்மச்சுளில் விழியோடு சிக்கப்பட்ட வைதிகமத்தர்கள்களால் தேவதைகள் தங்களை மறைத்துக் கொண்டார்கள், (2.)

தாநுதுத்ருதுபுயபூர்த்திசம்பெடுவரிவஸெடுஷுவ
ரபுஸரபுஷ்வீலாத்ஜஹ்தெநுவிந்த்யபூபுஷ்யஸாரத்ராபஜாவ.
ஸநவெப்ரவிரப || ௬ ||

ஸர-ரா-பா—இப்படிதேவர்கள் வைதிகம்நங்களை அனுத்தித்து வருகையில்
நீன்பிடிப்பவர்கள் பெரும் ஜலத்திலும் மனைக்கண்மீடிப்பதுபோல் ஸமயம்பார்த்

து மரணம் பிடிக்க நினைத்தது. இதை அறிந்த தேவர்கள் அவைகளைவிட்டு அதற்கு மேலான ஒங்காரத்தை உபாஸனம் செய்யத் தொடங்கினார்கள். (க)

யஜாவாஸ்திரோபொதெ ரூபிதெ ஸ்வாதிஸூராதெயுவத் ஸாரெலெவம்
யஜாஸொஷஉஸரொப ஷெகஷகூரெகஷபூகதீஹபந்த தவிஸ்ய ஷெவா
சுபூதாஸஹபாஸஹவது ||ச||

ஸ0-ரா-பா—ருக்குயஜூஸ்ஸாம் இவைகளை ஆரம்பிக்கும்போது ஓம் என்று சப்திப்பதாய் இதுஸ்யமென்று சொல்லப்படும். இதுவேமரணம்பயம் இவைகளை நீக்குவது. இதை உபாஸித்ததனால் தேவர்கள் மரணமும் பயமும் இல்லாதவர்கள் ஆனார்கள். (ச)

ஸபவஸ தஷெவமவிஷா நகூரஃஸுணனதெ ஷுதஷெவாகூஷத் ஸூரபி
ஷூதபிஹயஃஸ விஸகித தவிஸ்யபஷபூகாஷெவாஸஷபூதொஹவதி ||ரு||

ஸ0-ரா-பா—இப்படி (அமிருதம் அபயம்) மரணம் பயம் இவைகளைப்போதும் குணமுடையதாக நினைக்காததை உபாஸிக்கும்வன் கீழ்ச்சொன்னதேவதைகளைப் போலவே அமிருதனாக ஆவன். (ரு)

ஸ0—ராஜகிருஹத்தில் அத்தரங்க பஹிரங்க தாரதம்யம்போலே பிருஹம்பரா தியில் தாரதம்யியமிலின். (ரு)

சாலாவது கண்டம் முற்றிற்று.

சுயவசூதீஃவாஸன்.

சுயவசுஉஷீயஸபுணவொயபுணவஸுஉஷீயஹத்யுஸளவாகூஷி
தஷுஷீயஸபுணவஷிதீஹெஷுஷூரஸெகி ||க||

ஸ0—பரணன் ஆகியன் முதலியதாக உத்தேதத்தை உபாஸனம் செய்யவேண்டுமென்று சீதே சொல்லப்பட்டதை அனுமதித்தத்கொண்டு பரணவம் உத்தேதம் இரண்டையும் ஒன்றாக்கி உபாஸிக்கவேண்டுமென்று இங்கு சொல்லப்படுகிறது. அனைக புத்ரரூபம் துத்தகுப்பலம்.

ருக்வேதத்தில் பரணவம் என்று சொல்லப்படுவதே சாந்தோக்யத்தில் உத்தேதமென்று சொல்லப்படுகிறது. உத்தேதமும் ஸூர்யன், ப்ரணவமும் ஸூர்யன். ஸூர்யன் ஸஞ்சரிக்கும்போது ஓம் என்று அனுஜானஞ் செய்பவன்போல் ஸஞ்சரிப்பதால் இவன் பரணவமே.

ரா—ஒங்காரமொன்றே ஹோதாவினால் சொல்லப்படும்போது ப்ரணவமென்றும் உதகாதாவினால் சொல்லப்படுகின்றது உத்தேதமென்றும் சொல்லப்படும். ஆக இரண்டும் ஒன்றே யென்று பரிசுத்திவிண்டும்.

சூர்யன் கர்த்தவ்யமான கர்மஞ்சஞ்சு ஓம் என்று அனுமதிக்காடிப்பவன் போலவே உதயமாவதால் ஒங்காரத்தை சூர்யனாக உபாஸனம் செய்பக்கடவன். (க)

வஸகூணவாஹரிஹ ஸாமபிஷஃதஸூநுதீஹெகொஉவீனீஹகஸ
ஷீததீஃவாசுரூவாஹ | ஸூரீத் ஸஃவாஸாவதக் யாஷ ஹவொவெ
தெஹவிஷ ஷுதீத்யூபிஷெவதம் ||உ||

ஸ0—யான் உத்தேதத்தை சூர்யனாக உபாஸனம் செய்தேன், அதனால் நீ எனக் கொரு புத்தான் பிறந்தாய் சூர்யனுக்கும் கிரணங்களுக்கும் பேதமில்லையென்று உபாஸித்ததினால் ஒரே புத்ரரூப விட்டாய் நீ கிரணங்களையும் சூர்யனையும் வேறாக உபாஸித்தால் அனைக புத்ரர்களை அடைவாய் என்று குஷீதகரின் புத்ரரான கௌஷதீகரி யென்னும் ருஷி தன் புத்ரனுக்குச் சொன்னார். தேவதோபாஸனம் முற்றும்.

ரா—நான் ஆகியவர்களுக உபாஸனம் செய்தேனே யல்லது அனேக கிரணங்களை உடையவர்களுக உபாஸனம் செய்யவில்லை. அந்தத் தோஷத்தினால் நீ ஏதோ புத்தர் எனக்கு அனேக ிரணங்களைமிகுமிய சூரியர்களுக நீ உபாஸனம் செய்தால் அந்தக் குரானத்தின் மழ்மிமையால் அனேகம் புத்தர்களை நீ அடைவாய்; என்று கேள்வியித்கொண்டார்.

(2)

சுயரபுராஹ்வயனவாயம்¹ஹ்யு²புராணஸூ³த்ரீயம⁴-வாஸிதளதீதி
 ஹெ⁵ஷஸூ⁶ர⁷ஹெ⁸தி ||௩|| வனத⁹ம¹⁰வனவா¹¹ஹ¹²ம¹³மா¹⁴வ¹⁵ஷ¹⁶ந்த¹⁷ஸ¹⁸ந¹⁹த²⁰
 ரெ²¹கொ²²வீ²³தி²⁴ஹ²⁵க²⁶ள²⁷ஷீ²⁸த²⁹கி³⁰வ³¹மு³²த்³³ர³⁴வா³⁵வ³⁶பு³⁷ரா³⁸ண³⁹தீ⁴⁰ஸ⁴¹ம⁴²ஹ⁴³ம⁴⁴ர⁴⁵ந⁴⁶தீ⁴⁷ம⁴⁸
 ய⁴⁹தா⁵⁰தி⁵¹ஹ⁵²வொ⁵³ரெ⁵⁴வ⁵⁵ஷ⁵⁶மு⁵⁷தீ⁵⁸தி ||௪||

100-ரூ—ப்ராணனை வாக் முதலியவைகளுக்கு ஒம் என்ன அனுமதிக்கொடுப்பதுபோலவே ஸஞ்சகித்திது. ஆதலால் இம்முக்கியப் ப்ராணைகை உத்தேசித்த உபாஸனம் செய்யவேண்டும். ப்ராணனென்றை மாத்திரம் உபாஸித்ததினால் நீ ஒரே புத்ரானுள் அனேகமாக உபாஸித்தால் அனேகம் புத்ரர்களும் பெறுவாய் என்று கொள்வதினும் புத்ரனுக்குச் சொன்னார்.

 $(\pi_m - \delta^2)$

சுயவருமய உத்யஸவ ணவாயவ ணவஸு தீயு திவ ஹா துஷ
உநா வெவாவிதா ரா தீயு துஸா ஹா தித துஸா ஹா தீதி || ௫ ||

ஸ்ர0-ரா—இப்படிப் ப்ரணவம் உத்திதம் இரண்டும் ஒன்றே யென்று அறிந்தவன் ஹோதா செய்யவேண்டிய காரியங்களைப் பிச்சுதா செய்ததினாலே, இந்த ஞானம் இல்லாமையாலே உத்தாசாசெய்யும் பிசுருகளை நீக்கி ஸமிகரணம் செய்வன்.

ஸ்ரீ—வாதம் பிச்சம் முசுலிய தாதக்சுள்ளி வைவடியத்தை சிசிதையையால் ஸமீகரிப்பதுபோல ஸமீகரிப்பன். ரா—இத்தஜ்ஜானம் ஹெந்தா உச்சுந்தா இருவரு க்குத் வேண்டியதின் உச்சுந்தாவுக்கு ஜ்ஜானமில்லாவிட்டாலும் அஃனூல் நேரம் கு றையனை ஜோதாதன் ஞானம் பெருமையால் ஸமீகரணம் செய்யவென்கை. அஹு ஸமாஹாதிதி என்பதை மறுப்பதும் சொன்னது விச்சையின் முமனவகாட்டுகிறது.

ஐந்தாவது கண்டம் முற்றிற்று.

சுயமு முஃவணஃ.

ஐயவெழுதினவாசை தென்தெனப் பார்ப்புயற்சித் ஸாரித
ஸாடிபுயற்சி ஸாரியெதையெவ்வாட மிரண்டதாடி || க ||

ஸா-ரா—மற்றோர் விதமாக உத்தேசிதர்பாஸனம் விதிக்கப்படுகிறது. ருக்கைப் பரு திலியாகவும் ஸாமத்தை அன்னியாகவும் உபாசனம் செய்யவேண்டும். அன்னி யென னும் ஸாமமானது ப்ருதவியென்னு மிருக்கின்றவிருப்பது. அதனால் ஸாமக்கள் எல்லோரும் ருக்கிலுள்ள சாமத்தையே தானம் செல்கிறார்கள். லாம என்னும் பெ யர் ஸா ஆம என்று இரண்டாகப் பிரிக்கப்படுகிறது. ஸா என்பது ஸத்ஸீலங்கமாயிரு ப்பதால் பூமிசையும் அம் என்பது புலஸீலங்கமாயிருப்பதால் அன்னியையும் சொல்லி இதையிரண்டும் செர்ந்த ஸாம என்னுமிது ருக்கும் ஸாமமும்போல பூமி அன்னி இலையிரண்டும் செர்ந்திருக்கிறபடியால் பூமி அன்னி ருக்கும் ஸாமமும்போல ருக்கு பூமியும் ஸாமம் அன்னியமாக உபாஸிக்கப்பட்டுவண்டும். (க)

(8)

[illegible]

மு) - ரா - நுக்கை ஆக்சுமாகவும், ஸாமத்தை வாபுவாகவும், நுக்கை ஸ்வர்க்கமாகவும், ஸாமத்தை ஸூர்யனாகவும், நுக்கை நக்ஷத்ரமாகவும், ஸாமத்தை நக்ஷத்ராதிபதியான சந்திரனாகவும் உபாவிக்கடவன், ஸர என்பது வாயு சூரியன் சந்திரன் இவர்களையும் சொல்லும் மற்றதின் பொருள் முன்போல் கொள்க. (உ-கூ-ச)

ஸ்ரீ 0-ரா—கூர்மனிடத்தில் காணப்படும் வெண்ப்பு காந்தியை நுக்கு வெகு உன்னிப்பாய் பார்த்து அறியக்கூடிய கறுப்பு காந்தியை ஸாமம், சூரியனிடத்தில் அதிக கறுப்பான நிறமும் உண்டு, அது வெகு உன்னிப்பாய் பார்ப்பவர்களுக்குத் தெரியும்,

190-ரூ—சூர்யனது வெழுப்புக்காந்தி ஸா என்றும் அதிக சதரப்பணகாந்தி அம் என்றும் சொல்லப்படுகிறது. சூர்யமண்டலத்தின் நடுவில் ஓர் புருஷன் காணப்படுகிறான்.

ரா—திப்படி ரூக்கை பூமி ஆகாசம் ஸ்வர்க்கம் நகத்தம் சூர்யனிலுள்ள வெண்பு காட்டு இடையாகவும் லாமத்தை அன்னி வாபு நாயன் சத்தரன் சூர்யனிடத்திலுள்ள கறுப்புநாத்தி இடையாகவும் உபாலிசுமென்மென்று சொல்லிற்று. சூர்யமண்டல மத்தியத்தில் ரமணீயமான சம்சுருக்கென்களோடு நகத்தின் துளி முதல் எல்லா ஆய்வகத்திலும் ரமணீயமும் ரமணீயமனு புருஷன் ஒருவன் வ்யாக்ளால் காணப்படுகிறான்.

ஸ்ரீ-குரங்கின் பருவ்ட்பாகம்போன்ற தாமரைப்புப்பம் எப்படி அழகாயிருக்கிறோம், அப்படியே அந்தப் புருஷனது கண்கள் அழகாயிருக்கும், அவன் பாபமும் பாபகாரியங்களும் இல்லாதவனாகவே உத் என்று சொல்லப்படுகிறான். இப்படிப்பட்ட குணமுடையவனும் உத் என்று போ உடையவனாகவே இவனை அறிந்து உபாஸிப்பவனும் பாபங்களினுடையவும் அதன் காரியங்களினுடையவும் சம்பந்தத்தை நீக்கப்பெறுவான்.

அர்த்தபேதம். தஸ்யயதா கப்யாஸம் புண்டரீகம் வவமக்ஷிணி என்றும் வாக்கியத்துக்கு ஆறு அர்த்தம்.

ஆளுவது கண்டம் முற்றும்.

சுயாபுராத்தவாமெவகாடணஸாஜிதெடிதெடிதவஸாஜிவயுதி
 ஸாஜிஸாஜிஅயுதிஸாஜிவதெவாமெவஸா வுரணாஜி
 வஸாஜி||க: உகநுரெவாஸா தாஸாஜிதெடிதெடிதவஸாஜிவயுதிஸாஜி
 ஜிஸாஜிஅயுதிஸாஜிவதெவகநுரெவஸாஸுதாஜிஸாஜி||உ.
 ஸாஜிதெடிதெடிதவஸாஜிவயுதிஸாஜி
 ஸாஜிவயுதிஸாஜிவதெஸாஜிதெவஸாஜிநாஜிஸாஜி||
 ஸாஜி

தாத்—அதரத்தினிமலிருப்பதால் இங்கு ஸாமத்தைப் ப்ராணாகச் சொல்லுகிறது. ப்ராணென்றது கிராணேத்திரியம் சயாத்தமா கண்ணிலிருப்பதாலும் காதுக்கு மனது ஆகியவ்வுடனமையாலும் இப்படி சொல்லப்பட்டது.

[illegible]

ரூ(0)-ரூ(1)-ரூக்கைக் கண்ணில் உள்ள வெளுப்புக்காந்தியாகவும் ஸமத்தை ஆதித்யா என்பவருக்குப் பூக்காந்தியாகவும் உபாசிக்கக்கூடவன் ஸா என்பது வெளுப்புக்காந்தியும் என்றது கறுப்புக்காந்தி மற்றவை மூன்போல, (சு)

சுயவனவொருநா ழிண்புருவொருநா
 உதொருநா ழிண்புருவொருநா
 உதொருநா ழிண்புருவொருநா
 உதொருநா ழிண்புருவொருநா

ஸ்ரீ-ரா—கன்னிசொண்ப்பதும் புருஷனே நுக், அவனேஸாமம், அவனே உத்
தம், அவனைஹுல்லாஹ். அவனைபரப்பியும் சூயம் பெயர் கேஷ்ணம் இவையெ
ல்லாம் குட்டமண்டல பருஷனுக்கெதுவோ அதுவே துவறுக்கும். (டு)

ஸவனஷபெயெவதஸாடிவாட்டுத்தொருகாஸவஷாஹெயெஷி
நுஷுகாராநாஹெவதஷிஹெவீணாயாஹாயதெதுதஹெதமாயநித
ஸாதெயநஸநய || ௬ ||

ஸ. - ரா - தீழ் (லோகங்களில் உள்ளவர்களுடைய மனிதர்களுக்கு வேண்டிய காமங்களையெல்லாம் நிறைவேற்றுகிறான் வீணையில் கானம் செய்பவர்கள் இவையே கானம் செய்கிறார்கள் அவனை ஸாடகியான பரப்பிரம்மாணமாயால் தேவர்கள் மனுவர்கள் எவர்களை உத்தேசித்துச் செய்யுங்களுமாம் இவ்வகருத்தினத்தையாம் ஆதலால் அந்த அகடுபுருஷன் பரிவதினமில் அவர்கள் தனத்தை அடைகிறார்கள். (சு)

சுயேபவன் தடிவெட்டி ஞானாபிஷேகத்துடன் ஸௌஸ்தாபத்திலொருவெந்
வவனவையெவாபிஷேகம் துராதொருகாஸாந் துராவொத்தெவகாஸா
ந் துராதொருவெந் தவவையெவாபிஷேகத்துடன் ஸௌஸ்தாபத்திலொருவெந்

வெளிநாட்டுக் காரியத் துறை அமைச்சர் விஜய் தாஸ் :
 அ. கருணாநிதியின் தலைமையில் கருணாநிதி மன்றம்
 நடத்திய விருந்தினர் மாநாட்டில் கருணாநிதி மன்றம்

ஸர்-ரா-பா—இவ்வாறு சொல்லப்பட்ட அத்தாய்மாநிதைவைத்தே முடைய தாக உத்தேசத்தை அறிந்து கானம் செய்கிறவன் சூர்யமண்டலத்திலுள்ள பரமாத்ம ரூபம் கண்ணிலுள்ள பரமாத்மரூபம் இரண்டையும் கானம்செய்கிறவனுக்குள் ஐதி த்யாந்தர்வரத்தியை உபாஸிப்பதாலே மேல்லோகங்களிலுள்ள தேவபோகங்களை யும் அகழிபுருஷனை உபாசிப்பதினாலே சீழ்மேலோகங்களிலுள்ள மனுவ்யபோகங்஑ோ யும் பெறுவனவையே கண்ணிலும் சூர்யமண்டலத்திலுமுள்ள பரமாத்மரூப உபா சிப்பதினாலே ஸர்வலோகவாப்தி யுண்டாக்குமென்றதாகிறது இவ்வீத்யையோடு கூ டிய உத்தகாதவானைன் தான்ஸாமகானம் செய்வதனாலே இவ்஑்மான் பான்஑்ள ஸம்பாதித்த஑்காடுக்குத் திறமை உடையவனானமைப்பற் ஑்நானுனைக்கெந்த இவ்஑் ததை ஸம்பாதித்த஑்காடுக்கேவனுமென்று யுறுமானனைக்கேட்கலாம் ஸாமகவாதி யென்று மறுபடிசொன்னது வீத்யைமுடிந்ததைக் காட்டுகிறது. (எ-அ-க)

ஏழாவதுகண்டம் முற்றிற்று.

சுயசுஷிவேணம்.

[illegible]

100-ரா.பா.—வேறுவிதமாக இவ்வுகூரத்தின் உபாஸத்தைச் சொல்லத்தடங்கி எளிதில் தெரியும்பொருட்டு கதைசொல்லப்படுகிறது, சலாவான என்பவரின் புத்ரராவிய சிகைரென்பவரும், சித்தியானரின்புத்ராய் தலப்பெட்டைதாத்வர் அல்லது தலப்பருக்கும் புத்ரானவராதலால் தாய்ப்பேரேறு சொல்லப்பட்டாரும் லீபரரின் புத்ரரான ப்ரவாணனாரும் ஆகியமூவரும் ஒருகாலத்தில் சேர்ந்தார்கள் நாம் மூவரும் உத்தேசத்தில் ஜனானமுடையவர்களா யிருப்பதால் அதில் வைசகய முண்டபவன் பொருட்டு ஒருவர்க்கொருவர் விசாரம்செய்யினோம் என்று அவர்கள் சொல்லிக்கொண்டார்கள். (க)

[illegible]

௪௦-ரா-பா—அப்படியேயென்று அவர்கள் ஸம்மதித்து உட்கார்ந்தார்கள். நீங்கள் பூஜியர்களான பிராஹ்மணர்களாகையாலே நீங்கள் முன்னே விசாரம் செய்தங்கள். நான்கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறேன் என்று ஜிபலிணிபுத்தரான் ப்ரவாஹணன் சொன்னார். இவற்றாஜா. (2)

சுற்றுச்சூழலாக்கத்திற்கு தாய்நாட்டிலிருந்து உதவி செய்து கொடுக்க வேண்டும்.

100-ரா-பா--சலாவானது புத்தரான செலர் கிதாயின் புத்தரானதால் ப்ய
ரைப்பார்த்து 'நான் உம்மைக்கேட்கிறேன்' என்றார். அப்படியேகேட்டு மென்ததால்
ப்யர் சொன்னார். (க)

காலாவெந்நாழ்திரிதிவ்வுரண்திஹொவாஅவஸுரஸு)காமத்ரிதிவ்
 னன்திஹொவாஅவஸுரணஸு)காமத்ரிதிவ்நிதிஹொவாஅவஸு)கா
 மத்ரிதித)ராவன்திஹொவாஅ||

சுவாங்காமதிரிசுவுள்ளொகையதினொவாவுகூடுஷு)னொகவு)காமதிரிதிபலமுடொனொகூதீநயெறிதினொவாவுலமுடொவயனொகநீலாடாலிவடலாபபாடலமுடலநீலாவநீலிவொடுதி || ௩ ||

தந் ஹஸி^{ஸ்}கஸா^{ஸ்}வாத^{ஸ்}கு^{ஸ்}பெ^{ஸ்}ஹக்^{ஸ்}தாய^{ஸ்}நஷா^{ஸ்}யு^{ஸ்}ரீ^{ஸ்}வாவா^{ஸ்}பு^{ஸ்}
 ள்வி^{ஸ்}த^{ஸ்}பெ^{ஸ்}கரு^{ஸ்}தரா^{ஸ்}லு^{ஸ்} ஸாரிய^{ஸ்}த^{ஸ்}வ^{ஸ்}று^{ஸ்}பு^{ஸ்}ஸூ^{ஸ்}யா^{ஸ்} நூ^{ஸ்}யா^{ஸ்}பு^{ஸ்}தவி^{ஸ்}
 வ^{ஸ்}தி^{ஸ்}ஷ^{ஸ்}கு^{ஸ்}சீ^{ஸ்}தி^{ஸ்}பா^{ஸ்}பு^{ஸ்}த^{ஸ்}வி^{ஸ்}ப^{ஸ்}த^{ஸ்}தி^{ஸ்} || கூ ||

ஹநா ஹரெதிதஹ் மவத் தாவஷா நீ திவீதீ திஹாவாவாஸு ரொகஸு
கஸு காமதிரித ஸ்யு ரொகஸு திஹாவாவாஸு ரொகஸு காமதிரிதி
நஸு கிஷா ரொகஸு திநபெதி திஹாவாவ ஸு திஷா ரொகஸு
ஸாரோஸ்ஸு தஸாபயாஸு திஷாஸு தஸாவத் ஹிஸாரெதி || 67 ||

அ.பே-ரக்—சூழலில் லாமமானது பறிவிட்டாலோகமாக ஸ்தோத்ரம் செய்யப் பட்டிருக்கிறது. லவாந்தலோகம் ஸ்தோத்ரிச்சுத்தத்தில் கோரிக்கப்பட்டிருப்பதாலும், தது சுருப்புகொண்டே யிருப்பதாலும் நிலையானதென்றும் பொருள்கொண்ட பரதவிட்டாலோகமாகக் கூடாததையாலும் பூமியே பறிவிட்டாலோகமென்று சொல்க.

(6)

தந்ஹவ, வாஹனொரெண்பலிருவாஹ நவ்வெகிங்குதஸா
 ஓவதஸ்ஸோம்பெஸ்தமபிடி ஸூரியாநாமோ-தெவிவதிஷ்டுதீதி 30
 மோபுதெவெந்தெழந்தஹநாஹதெதெழுவதெதாவெஷாநிநிமிஷ்டிதிஹொ
 வாவ [அ]

ஸ0-ரா-பா—ஸாமகதி பரம்பரையில் பூமிக்குமேலில்லை யென்பதால் உனக்கு ஸாமஜ்ஞானம் பூர்த்தியாகவில்லை. இதை வேறு யாராவது ஸாமஜ்ஞானி கேட்டால் தோபம்கொண்டு உம்தலை வெடித்துவிடும்படி சபிப்பன் உடனே தலை வெடித்து விடுமென்று ஜீபலரின் புத்ரரான ப்ரவாஹணர் சொன்னார். ஆனால் இதன் நிச்சயத்தை நான் உம்மால் தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேனென்று சிகலர் சொன்னார். அப்படியே செய்யுமென்று ப்ரவாஹணர் ஒப்புக்கொண்டார்.

அ-பே-ரங்—நாசமுடையதான பூமியை ஸாமத்தின் கடைசி ஆச்ரயமாக நீர் நினைத்திருப்பதால் உம்மதத்தில் ஸாமமும் நாசமுடையதாய் வீடுமல்லவா என்று ப்ரவாஹணர் சொன்னார். (அ)

சுய நவஜீவணம்.

சுலபுரொகஸுபுகாமதிரித ஞாகாஸஹதி ஹொவாஹஸவா—
ஹவாஹிரிதிலுதாந ஞாகாஸாஹெவஸுபுதூபுநு சுகாஸாபுதபுஷம்
யதூநாகாஸாஹெபுவெவெ ஞாஜ ஞாயாநாகாஸவ்ராயணபு || ௧ ||

ஸ0-ரா-பா—இப்பூமிக் காச்ரயமெதுவென்று சிகலர் கேட்ட ப்ரவாஹணர் சொல்கிறார். பூமிக்கு ஆச்ரயம் ஆகாசமே. இங்கு ஆகாசம் என்பது பரமாத்வாவை. ஸர்வபூதங்களும் அவனிடத்திலே யிருந்தே உத்பத்தமாகின்றன. ப்ரளயகாலத்திலே அவனிடத்திலேயே ஸயமடைகின்றன. எல்லாவற்றையும்விட இவனே உத்திருஷ்டன் இவனே பரமப்ராப்யம்.

அ-பே-ரங்—ஆகாசம் என்றது நன்றும் ப்ரகாசிக்கிறான் அல்லது நன்றும் ப்ரகாசிக்கச் செய்கிறான் என்னும் அர்த்தமுடையது ஆகலால் அது பரமாத்மாவைச் சொல்லுகிறதே யல்லது பூதநாசத்தைச் சொல்லாது. (க)

ஸவணஷவரொவரீயாநுஜீயஸவணஷொநநு: வரொவரீயொ
ஹாஸுபுவதிவரொவரீயவொஹொகாநுபதிபவணதஷெவம் விஜ்ஞா
நுரொவரீயாநுஜீயபுஜீயபாவஸு || ௨ ||

ஸ0-ரா-பா—இவ்வுத்தீதத்தை உத்திருஷ்டன்க் சொல்லுவதற்கும் மேலானதும் ஆகாசமென்று சொல்லப்படுவதுமாகிய பரமாத்மாவாக உபாசிக்கக்கடவன். ஸாமத்தின் கடைசியானகதி நாசமில்லாத அந்தப் பரமாத்மாவே ஆகலால் இப்பக்ஷத்தில் தோஷம் ஒன்றுக்கும் இடமில்லை. இவ்வாறு ப்ரோவரீய ஸத்வகுணவிகித்தாகாசமாக உத்தீதத்தை உபாஸிக்கிறவன் இங்கு ஸர்வோத்திருஷ்டனும் ஜீவிப்பதோடு ஸர்வலோக போகங்களையும் அடைவன். (உ)

ததூவெததிரிதியநாஸாநகஉஹாஸாஸித்யுபொகொவாஹாயா
வதூவணநம் ப்ரஜாயாபுஜீயம்வெஷிஷுபுநு வரொவரீயொஹெஹபு
ஸாஹஷுஸித்யொகெஜீவநம்ஹவிஷுபுதி || ௩ ||

ஸ0-ரா-பா—சுக்ஷபுத்ரராகிய அதிதன்வா என்பவர் இவ்வுத்தீத விஜ்ஞானத்தை சிவ்யராகிய உதரசாண்டில்யருக்குச் சொல்லி, உன் சந்ததியார்கள் எதுவரையில் இவ்வாறு ப்ரோவரீயஸத்வகுணவிகித்தமாக உத்தீதத்தை உபாசனம் செய்கிறார்களோ, அதுவரையில் அவர்கள் ஸாவோத்திருஷ்டமாக ஜீவிப்பார்கள் என்றும் சொன்னார்.

அ-பே-ரங்—உதரசாண்டில்ய ரென்றதற்கு ஸந்தியுடைய சாண்டில்யரென்று பொருள். (ஈ)

தயாபுஜீயநுரொகெஹொகஹதிஸயவணதஷெவம்விஜ்ஞாநுபாவஸுப
ரொவரீய வணவஹாஸுபுரொவரீய நுரொகெஜீவநம்ஹவித தயாபுஜீயநு
ரொகெஹொகஹதிஹொகெஹொகஹதி || ௪ ||

ஸு0-ரா-பா—பரலோகத்திலும் அவர்களுக்கு ஸர்வோத்திகிருஷ்டமான ஜீவனம் கிடைக்குமென்றும் சொன்னார். இவ்விதமான பலன் யாரோ சிலருக்கு மந்திரமென்பதில்லை, பரோவரீயஸ்த்வகுணத்தோடு உச்சிதத்தை உபாசிப்பவர் ஏவனானாலும் இவ்வுகந்திலும் பரலோகத்திலும் ஸர்வோத்திகிருஷ்டமான ஜீவனத்தைப்பெறுவான், லோகேலோகஇதி என்று மறுபடி சொன்னது வித்யை முடிந்ததைக்காட்டுகிறது. (ச)

சுயடிஸாஜீவணம்.

பேரீஹதெஷு-கூஸாஷாபிகுரஸஹஜாயயொஷஷிஹ-யா
கூயணஹயிதாபேபுரணகஹவாஸ ||௧||

ஸு0-ரா—மற்றோர் விதமான உபாஸனத்தைவிடக்கும்பொருட்டு உபாக்கியானம் ஒன்று சொல்லப்படுகிறது. சபரனென்றும் குஷியின் புகரரான உஷஸ்தியென்பவர் குருக்ஷேத்தரத்தில் வலித்துவந்தார். அப்போது மட்சியினால் (சங்-இடிகள் விழுந்ததினால், ரங்-எல்மழையால்) தூர்ப்பிசுடிமுண்டாய் விட்டேவந்தனம் முதலிய பெண்ணுருவங்கள் வெளிப்பட்டதன் பத்தினியோடு ஏற்பட்டு யானைக்காரர்கள் வாஸம் செய்யு ணருக்குவந்து பசியால்வருந்தி கடைதளர்ந்து; சங்-ஒருவீட்டில், ரங்-எவ்விதமாயாவது பிராணனைக் காப்பாற்றிக் கொண்டால் பிறுந்மவிய்த்யை நிஷ்பத்தமாகப் பெறலாமென்று ஆஜீலாசித்துக்கொண்டே) உட்கார்த்தார். (ச)

ஸஹஹயெகூஸாஷாநுவாடிதூஸிஹ்க்ஷேதநீஹ்வாவா | தெ
தொஉநெயிவிபுநெயுயுபெஹேஉவகிஹிதாஹதி || உவனதெஷாஹே
பேஷிதிநீஹ்வாவாஹதாநவெஸ்புரபுரஹஹதாநா வாநநிதி ||
ஷஹவெஷிதநீஸுரபிதிஹ்வாவா || ௧ || நவ்விபெதெவ ||
ஹிஷாஹதிநவாஹிஷி || ௨ || நவாஹிதிஹ்வாவாஹதாஹே உபவாநிதி ||
ச || ஸஹவாடிதூஉதிஸெஷாநுவாபாயாசுஜஹாரஸாஹவஹஸா
கூவஹவதாநிதி || ௧ || ஸஹவாடிதூஉதிஸெஷாநுவாபாயாசுஜஹாரஸாஹவஹஸா

வாஹவதாநிதி || ௧ || ஸஹவாடிதூஉதிஸெஷாநுவாபாயாசுஜஹாரஸாஹவஹஸா
தெவஹவதாநிதி || ௧ || ஸஹவாடிதூஉதிஸெஷாநுவாபாயாசுஜஹாரஸாஹவஹஸா
தெவஹவதாநிதி || ௧ || ஸஹவாடிதூஉதிஸெஷாநுவாபாயாசுஜஹாரஸாஹவஹஸா

ஸு0-ரா—அவர் ஆஹாரத்துத்தாக அலைந்தபோது யானைக்காரன் ஒருவன் கொள்ளைவேகவைத்து அதைக்கொட்டி கும்பலாய் செர்ந்து அதிலிருந்து எழித்துத் தின்று கொண்டிருக்கக்கண்டு அவன் அருக்கிசென்று தனக்குக் கொள்ளு கொஞ்சம் கொடுக்கும்படி கேட்டார், நான் தின்றதித் இதில் போடப்பட்டுக்கிறது. இதுவல் லது வேறில்லையே பென்ன செய்வதென்றவன் சொன்னான். (2) இதிலேயே கொஞ் சம் கொடு என்று உஷஸ்தி கேட்டார். அவன் கொடுத்தான். ருஷி அதை வாங்கிக் கொஞ்சம் புசித்தார். அவன் தன் சமீபத்திலிருந்த ஜலத்தைக் கொடுத்துப் பருகும் படி சொன்னான். அது எச்சில் ஆய்ந்தே என்று ருஷி சொன்னார். (3) கொள்ளு எச்ச லல்லவோ வென்று அவன் கேட்டான். இதை நான் புறியாமல் போனால் பிராணன் போய் விடுமாயைகயால் புசித்தேன், ப்ராணன் போகும்பருணத்தில் நியமம் பார்க்க வேண்டிய தில்லை. தீர்த்தம்பருகாததினால் ப்ராணன் போகாதாகையால் இதுகாம சாரம். இதற்கு நியமமுண்டென்று உஷஸ்தி சொன்னார். (ச) அவர்தான் புசித்து மிஞ்ந்த கொள்ளை பத்தினியிடம் கொடுத்தார். இதற்குள்ளாக அவள் பிசுக்கியெந் துப் புசித்துப் பசியாறியிருந்தான். ஆனாலும் பரதாவின் ஆக்கினையை பரிபாலனம் செய்ய வேண்டியது ஸ்திரீகளின் கடமையாகையால் அதை அவமரியாதை செய்யார் மல் வாங்கி முடிந்து வைத்துக் கொண்டான். (௫) மறுநாள் காலை யில் உஷஸ்தியானவர் பசிக்கையை விட்டெழுந்தருளும் போதே இன்றுக் ஏதாவது கிடைத்தால் அதைப் புசித்துக் கொஞ்சம் திடம் கொண்டுநடக்கலாம். ஸமீபத்தில் ஓர் அரசன் யா கம்செய்கிறான் அங்கேபோகலாம் அவ்வரசன் எல்லாருட்க்குக் கம்மங்களையும் பண்ணி

ஸவக்கும்படி என்னை வேண்டிக் கொள்ளுவான். அதனால் தனம் கிடைக்கும் அனைத்
கொண்டு சுசுமாய் வாழலாம்' என்று பத்னிகாதுக்குக் கேட்கும்படி சொன்னார். (சு)
இதைக் கேட்ட அவரது பத்னி! தாம் நேற்றுக் கொடுத்த கொள்ளு இதோ இருக்கி
றதென்று கொண்டு வந்து கொடுத்தாள். அது ஆனந்தகாரன் புசித்த மீதி தான் புசித்த
மீதி, முதல் நாளையது, அப்படியிருந்தும் ப்ராணன் போகும் சமயமாயிருந்ததினாலே
அவைகன்புசித்து நடந்து சென்று யாகசாலைக்குப் போய்ச் சேர்ந்தார். (ஏ)

ததெதூதாதுநாலாவெவொஷு ஜோனா நுபொவவிவெஸ
ஸஹபுஸொதாரபுவாவு || அ||

ஸ0-ரா—அங்கேஸ் தோதர்ம் செய்யும் பொருட்டு அதற்குரிய ஸ்தானத்திலி
ருந்த உத்தாதாதாப்ரஸ்தோதாப்ரதிஹர்த்தா இவர்களின் ஸமீபத்தில் வந்து உட்கா
ர்ந்து உஷஸ்திப்ரஸ்தோதாவைப்பார்த்துச் சொல்லுகிறார். (அ)

வஸொதயாபுஷெவதா வஸாவநியூயதூதாநுவெஷிவீநு
வஸொஷுஸிபெயாபுதெவிவதிஷுஜீதி || கூ||

ஸ0-பா—ப்ரஸ்தோதாவே இப்போது நிரஸ்தாவம் செய்யும் தேவதை
யை அறிந்து கொள்ளாமல் ப்ரஸ்தாவம் செய்வாயாகில் உன் தலையறுத்து கீழே விழும்.

அ-பே-சங்—ப்ரஸ்தாவபக்த்தி இன்ன தென்று அநியாத நீ பிரம்ஹஜ்ஞானி
யான என்முன்னே காரியம் செய்யத்தகாது என்பது ருஷ்யின் தாத்பர்யம். கீழே
இரண்டு கதிகள் சொல்லப்பட்டிருப்பதினாலே பிரம்ஹஜ்ஞான மில்லாதவனும் தர்
மங்களை அனுஷ்டிக்கலா மென்று ஏற்படுகிறதாயால், பிரம்ஹஜ்ஞானியின் ஸமீ
பத்தில் அவன் அனுமதியில்லாது செய்யலாகா தென்பது இங்கே ஏற்படுகிறது.

அ-பே-ரங்—ப்ரஸ்தாவ பக்தியில் எந்த தேவதையை உபாசிக்க வேண்டுமோ
அதையறியாமல் ப்ரஸ்தாவம் செய்தால் உன் தலையெடிக்கும்.

வஸவெவொஷுதாரபுவொஷுதயாபுஷெவதொஷியூயதூயதூதா
வெஷிவீநுநுபாவஸுஸிபெயாபுதெவிவதிஷுஜீதி || கூ||

வஸவெவெவூதிஹதாபுரபுவாவுவூதிஹதயாபுஷெவதாவூதி
ஹாரபூநாயதூதாநுவெஷிவீநுநுஷிவூதிஹரீஷுஸிபெயாபுதெவிவதி
ஷுஜீதிதெஹஸாரபுவாவுஷிவீரஸாநுகிரெ || கூ||

ஸ0-ரா—உத்தாதாப்ரதிஹர்த்தா இவர்களை நோக்கியும் உஷஸ்தி அப்படியே
சொன்னார். அவர்கள் பயந்து ஒன்று செய்யாமல் நீன்று விட்டார்கள். இதை அறிந்து
கொள்ள வேண்டு மென்று ஆசைப்படுவதினால் வேறொன்றும் செய்யவுமில்லை.

அ-பே-ரங்—இந்தகண்டத்திலும் மேல் கண்டத்திலுமாக உத்தே பத்திப்ரஸ்
தாவபக்தி, ப்ரதிஹாரபக்தி யென்று மூன்று பக்தி விஷயமான உபாசனம் வீதிக்கப்
படுகிறது.

சுயவணகாடிஸஃஸுணீ.

சுயவெஹநயஜிநாவாவஹமவநுவா சுஹவீவிஷிஷாணீத
ஷுஸிரஸிவாகூரயணஜதிஹாவாவு || கூ||

ஸ0-ரா-பா—பிறகுயஜமானணாரஜா இவர் ஸமீபத்தில் வந்து தாம் இன்
னாரென்பதை அறியவிரும்புகிறேன்! என்று சொன்னார். நான் சக்ரருஷ்யின் புத்ரன்,
உஷஸ்தி, நீகேட்டிருப்பாயல்லவா, என்றுருஷிசொன்னார். (க)

வஸஹாவாவஹமவநுவா சுஹவெவிஷுதூரதிபுஜெஜு வ
யெஷிஷுஷுஹமவதொவாசுஹவீவிதூரநுநுரவயுஷி || உ||

ணன் இரண்டு இடத்திலும் முதலில் ப்ரதி இருப்பதால் இரண்டுக்கும் ஸாம்யம். உத்தீதம் உச்சை (உயர) இருக்கிறதாயின் இரண்டுக்கும் உத இருப்பதால் ஸாம்யம்.

ஸ0-ரா-பா—பிறகு ப்ரதிஹர்தா, ப்ரஸ்தோதா உக்காதா இவர்கள் போலவே வந்து கேட்டடார். (எ)

சுயவெஹந0பு கிஹதொபு வஸுவாஹபு திஹதபு யாபுஷெவதா
பு திஹாரபிநாய தாதாஹெஷவிஷாநுதிஹரிஷ ஸுவிஸுயாபுதெவிவ
திஷு தீதீராமவாநவொவதுதரோஸாஷெவதெதி ||அ||

ஸ0-ரா-பா—பிறகு ப்ரதிஹர்தா, ப்ரஸ்தோதா உக்காதா இவர்கள் போலவே வந்து கேட்டார்.

சுஹிதிஹொவாவஸவாபுணிஹவா ஹிநிஹதொந ஸுஹெவபு
திஹாரோணாநிஜீவநிவெஸஷாஷெவதாபு, திஹாரபிநாய தாதாஹெ
ஷவிஷாநுதபு ஹரிஷெரா ஸுயாபுதெவபு வதிஷு ஸுயாக்ஷஸுபெயதி
தயொக்ஷஸுபெயதி ||க||

ஸ0-ரா-பா—எல்லாப்ரணிகளும் அன்னத்தைபுறித்தே ஜீவிப்பதால் அன்ன
மேப்ரதிஹார தேவதையென்று உஷஸ்திசொன்னார். ப்ரதிஹாரம், ப்ரதிஹாரம்
செய்யப்படும் (புறிக்கப்படும்) அன்னம் இதுகளில் ப்ரதி இருப்பதால் இரண்டுக்
கும் ஸாம்யம். மற்றவை முன்போல, இதனால் ப்ரஸ்தாப பக்தியில் ப்ராணபத்தியும்
உத்தீதபக்தியில் ஆதித்யபுத்தியும் ப்ரதிஹாரபக்தியில் அன்னதேவதா புத்தியும் செ
ய்து உபாசிக்கவேண்டுமென்று சொல்லப்படுகிறது. ததோக்தஸ்யமேதி என்னுமறு
படி சொன்னது வீத்யையின் முடிவைக்காட்டுகிறது.

சுயாஹிஷஸ0புணை.

சுயாதஸுளவஉதீயஸுஷகொஹிஷு ஸுஹொவொவாஷெஷெயு
ஸுயாபுயாபுஷுபாஜ ||க||

ஸ0-ரா-பா—கீழ்கண்டத்தில் அன்னம் அகப்படாமல் சஷ்டப்பட்டவரின் தசை
சொல்லப்பட்டது. இதில்அன்னம் அகப்படும்பொருட்டு நாய்கள் உத்தீதோபாசனம்
செய்தமை சொல்லப்படுகிறது.

தல்பருஷியின் புத்ரரும் மித்நாயின் கர்ப்பத்தில் பிறந்தவரும் பகர்கலாவர் என்
னும் இரண்டுபேர் உடையவருமான ஒருருஷி வேதாத்த்யமனம் செய்யும்பொருட்டு
ஊணாவிட்டுசாந்தமான ஓரிடத்திற்குப்போனார்.

தவெஸுஸுரொதபு ஹிஷபுயஹவதகேந ஸுஸாநஉவஸுஷெ
தெ ஸுஸாரஹெநாஹமவாநாமாயதசுஸுநாபாவிஹதி ||உ||

ஸ0-ரா-பா—இவரது அத்த்யயனத்தால் ஸந்தோஷமடைந்த ஒருதேவதை அல்
லது ஒருருஷி வெருப்புநாயாக உருவம்கொண்டு இவர்முன்னேயுர அதைச்சூழ்ந்து
பல நாய்கள் வந்து எங்களுக்குப் பசியாயிருப்பதால் தாம் காணம்செய்து எங்களுக்
கங்களுக்கு அன்னம் ஸம்பாதித்துக்கொடுக்கவேண்டும் என்றுசேட்டன அந்தைகே
ட்டத்கள். (உ)

தாநொவாவெஹெஹவிர பூதாநாஹஸுபீபதெதி தபுஸகொஹ
ஹொஸுஹொவொவாஷெஷெயு பூதிவாஹாநுக்ரா ||க||

ஸ0-ரா-பா—நாளைக்குக் காலையில் நீங்கள் இங்கே என்னிடம்வாருங்கள் என்று
வெள்ளைநாய் சொல்லிற்று, அதைக்கேட்டருளி அத்தசமயத்திற்குச் சரியாய் அங்கே
போம் காத்துக்கொண்டிருந்தார். (க)

அ-பே-ஸூ-உத்காண்ம் காலவேனையில் செய்யவேண்டிய தாகையால் காலையில் வரும்படி சொல்லப்பட்டது. (க)

தெஹயெயெவெஹிஷ்வரோநெநநஸொஷுரோணாஸுத்ரஸூபபுத்ரீதெவரோஸஸுவஸெஹஸுலிவலிஸுஹிஷுக்ருஃ ||ச||

ஸூ-ரா-பா—யாகங்களில் பழி பவமான ஸ்தோத்ரம்செய்யும் உத்காதாக்கள் ஒருவர்க்கொருவர் பிடித்துக்கொண்டு நடப்பதுபோல ஒன்றுக்கொன்று வாயினால் வலைக்கல்விக்கெண்டு சுற்றிவந்து உட்கார்ந்து ஹிங்காரம் செய்தன. (ச)

ஒடிதாஉரொவிஸாஉரொஹெவொவாருணஃப்ரஜாவதிஸவிதாஉஸிஹாஉஹரஹிஸவகெஉஸிஹாஹராஉஹரொகூரிதி ||ரு||

ஸூ-ரா-பா—அவைகள்செய்த ஹிங்காரம் இதில் சொல்லப்படுகிறது. நாங்கள் புசிக்கவேண்டும் தீர்த்தம் அருந்தவேண்டும், தேவன் வருணன் பிரஜாபதி ஸவிதஜ என்று சொல்லப்படும் சூர்யன் எங்களுக்கு அன்னத்தைக் கொடுக்கக் கடவன். அன்னத்துக்கு அதிபதியான சூர்யனே ி எங்களுக்கு அன்னத்தைக்கொடுப்பதாக. (ச)

அ-பே-ஸூ—ப்ரகாசிப்பதால் தேவன். மழைக்குக் காரணமாதலால் வருணன். ஜனங்களை ரக்ஷிப்பதால் பிரஜாபதி - எல்லாவற்றிற்கும் உத்பாதகதைதலால் ஸவிதா. ஆஹர என்று மறுபடி சொன்னது ஆதரவிலை.

அ-பே-ரத்—எல்லோராலும் வரிக்கப்படுவதால் வருணன். ஆஹர என்பதை மறுபடி சொன்னது ப்ரார்த்தனையாகையால். இவ்விதமாய் அந்த நாய்கள் கானம் செய்தன. அன்னபதே என்னும் மந்திரத்தைக்கொண்டு உத்தேதத்தை ஆதித்யனாக உபாஸித்தால் அன்னம் கிடைக்குமென்று இதனால் ஏற்படுகிறது. (க)

சுயத்யுபொஹிஸவணஃ,

சுயவாவவொகொஹாஹகாரொவாயுஹாபுஹகாரஸுத்ரோசுயகாரஸுத்ரெஹகாரொஉயிரீகாரஃ ||க||

ஸூ-ரா-பா—ஸாமாயவமான ஸ்தோபாக்ஷரவிஷயமான சில உபாசனங்கள் இங்கே ஒருங்கேசொல்லப்படுகின்றன.

ரத்தரசாமத்தில் வரும்ஹாஉ என்னும்ஸ்தோபாக்ஷரத்தை இந்தலோகமாகவும் வாமதேவ்யஸாமத்தில் வரும் ஹாஹி என்பதை வாயுவாகவும், அத என்பதை சந்திரனாகவும் இஹஎன்பதை ஆத்மாவாகவும் ஆக்னேய ஸாமத்தில்வரும் ஈகாரங்களை அக்னியாகவும். (க)

சுடிதஸ்ரீகாரஸுநிஹவணகாரொவிஸுஹெவாஹெஹாஹகாரஃ
ப்ரஜாவதிஹிபுஷாரஃப்ரானஸுரொஉஹ்யாவாயிராடி ||உ||

ஸூ-ரா—ஆதித்யதைவ்யமான ஸாமத்தில்வரும் ஈகாரத்தை சூர்யநாகவும், ஈகாரத்தை நிறுவமாகவும் ஒளிறோஹி என்பதை விச்வேதேவர்களாகவும் ஹிங்காரத்தை ப்ருதமாவாகவும் எவரஎன்றும் ஸ்தோபத்தை ப்ராணனாகவும் யானென்பதை அன்னமாகவும் வாக்கென்பதை அன்னம் அல்லது வீராட்ப்ருஷனாகவும் உபாசிக்கவேண்டும் (உ)

சுதிருகஸுயொஹிஸுஹெஹாஹெஹகாரஃ ||க||

ஸூ-ரா-பா—கீழ்பன்னிரண்டு ஸ்தோபாக்ஷரங்கள் சொல்லப்பட்டன. அவைகளைப்போல ஹும் பதின் மூன்றாவது ஸ்தோபாக்ஷரம் ஒன்று உண்டு. அதுஸ்பதபூரம் நிர்வசனம் செய்யப்பட்டதது. அதனால் ஸத்தேஹமாதேய யிருப்பது. அவதஸக்ஷரமாக உபாசிக்கவேண்டும்.

வயவனததெவ்வீஜா நூயஸாஸாஸெதுவாவெவ்வாஸொஹய
தெநதீஸாயவொயபாபுசூயமவொயாஸாவவநதெயா ||ச||

ஸ௦-ரா-பா—இப்படி ஸமஸ்தமான ஸாமானது ஸாதுவென்று உபாஸிப்ப
வனைச் சுருதிஸ்மிருதிகளுக்கு விரோதமில்லாத சத்கர்மங்கள் தானேவந்தையும்,
யோங்கியங்களாகவும் ஆகும். (ச)

அந்தபேதம். அப்யாசஃ என்றதற்கு சீக்கிரமென்று அறித்தம். ச்ருதப்ரகாசிகா
சாரியர்மற்றோரிடத்தில் இப்பதத்திற்கு வருகிறவையென்று பொருள்கூறியிருப்பதா
ல் இவ்ரும அதேபொருளாய் நாம் தேடிப் போகவேண்டிய தர்மங்கள் தானேவரு
மென்றும் பொருள்கொள்ளலாம்.

சுயதீதீயவணஃ

வொகெஷுவஜுவியதீ ஸாரொவாவீதவ்யுயிவீஹிஜாரஃ சுதிஃ
புஷாவொநுரிசுபுதீய சூதீயபுதிஹரொடிளநிதீயநதிசுதி
வெஷுவ ||க||

ஸ௦-ரா-பா—ஹிங்காரம் ப்ரஸ்தாவம் உத்தேதம் ப்ரதிஹாரம் நிதனம் என்று
சாமம் ஐத்தவீதம், அதகளில் முதலாகையால் ஹிங்காரத்தை பூமியாகவும் அக்னி
யில் காரியங்களை ஆரம்பிப்பதால் ப்ரஸ்தாபத்தை அக்னியாகவும், ஆகாசம் ககனமெ
ன்று சொல்லப்படுவதாலும் உத்தேதத்தில் ககாரம் இருப்பதாலும் உத்தேதத்தை ஆகா
சமாகவும் எல்லோருக்கும் எதிர் (ப்ரதிஜூலமாக இருப்பவனாகையாலே ப்ரதிஹார
த்தை ஸந்யஸாகவும் இக்கருத்து போனவர் என் ஸவர்க்கத்தில் நிதானம் செய்யப்ப
டுவதால் (நிறுத்தப்படுவதால்) நிதனத்தை ஸவர்க்கமாகவும் உபாசிக்கக்கடவன்,
ஸாமங்கத்திலும் ஊர்வவமுறையில் லோகமாக செய்யவேண்டிய கிரமம். (க)

சுயாவுதெஷுவஜுவியதீ ஸாரொவாவீதவ்யுயிவீஹிஜாரஃ சுதிஃ
புஷாவொநுரிசுபுதீய சூதீயபுதிஹரொடிளநிதீயநதிசுதி
வெஷுவ ||உ||

ஸ௦-ரா—திருப்பமுறையால் பார்க்கும்போது முதலானதால் ஹிங்காரத்தை
ஸ்வர்க்கமாகவும், சூரியன் உதயமானபின்பே கர்மங்களையூரம்பிக்கப்படுவதால் ப்ரஸ்த
ாவத்தை சூரியனாகவும் உத்தேதத்தை ஆகாசமாகவும் (முன்புபோலவே) இங்கும் அங்
கும் ப்ரதிஹாரணம் செய்வதால் (கொண்டுபோவதால்) ப்ரதிஹாரத்தை அக்னியா
கவும் இக்கே மரிப்பதால் நிதானத்தை பூமியாகவும் உபாசிக்கக்கடவன். (உ)

சுயதெநஹொஸெவொகாஹயாபுஸாவுதாஸுயவனததெவ்வீஜா
வொகெஷுவஜுவியஸாரொவாவெ ||ந||

ஸ௦-ரா—இவ்வாறு ஐத்தவீதமாக ஸாமத்தை அறிந்து உபாசணம் செய்பவனு
க்கு கதி ஆகதி இரண்டென்கூடிய லோகங்களெல்லாம் இவன் அபேக்ஷித்த இஷ
டங்களை நிறைவேற்றிக்கொடுக்கும்.

அ-பே-ஸ௦—ஊர்வமாயும் ஆவ்ருத்தமாயுமுள்ள எல்லா லோகங்களும் போக்
கியமாகும்.

சுயதூதீயவணஃ

வுஷுளவஜுவியதீ ஸாரொவாவீதவாரொவாதொஹிஜாரொ
தெவொஜாயதெஸ புஷாவொவஷுதிஸ உதீயொவிதெபுதெஸு
நயதீஸபுதிஹரஃஉஜுவாதிதநீயந ||க||

வஷுதிஹொஸெவஷுதியதீஹயவனததெவ்வீஜா நுஷுளவஜுவி
யதீஸாரொவாவெ ||உ||

ஸ0-ரா-பா—முதலாகையால் கீழ்காற்றை ஹிங்கமாகவும் வர்ஷாகாலத்தில் மேகம் சேர்ந்தால் மழைக்கு (ப்ரஸ்தாபம்) ஆரம்பமென்று ப்ரசித்தமாகையால் ப்ரஸ்தாபத்தை மேகோத்தபத்தியாகவும் உத்தமமாகையால் உத்தீதத்தை வர்ஷம் (மழை) ஆகவும், மிரதிலிருதம் (இறைந்திருப்பது) ஆகையால் ப்ரதிஹாரத்தை மின்னல் இடி இவைகளாகவும் கடைசியாகையால் நீதனஸிரமத்தை மழையின் முடிவாகவும் இப்படி ஐந்துவிதமான சாமத்தையும் விருந்தியாக உபாசனம் செய்கிறவன் இது சிக்கும்போது மழைபெய்யும் இவ்வுடமானபோது அவன் மழைபெய்யும்படி செய்யவும் ஸமர்த்தன்.

சுயவதுயுஷ்வணம்.

ஸவாபுஸவபுவிநீஸாரொவாலீதவெவாயதுவவதஸ
ஹிஜாரொயடிஷுதிஸபவ்வாவொயாபுராவுஸுநுநெஸவதீயொ
யாபுபுதிஸபதிஹாஸுபுஷுநியநாக்ரஹாஸுபெபுதுஸு
பாநவதியவனதெடிவவிஷாஸவாபுஸவபுவிநீஸாரொவாலீ.

ஸ0-ரா-பா—ஹிங்காரத்தை மேகங்கள் சேர்ந்து ஸட்சரிப்பதாகவும் ப்ரஸ்தாபத்தை மழையாகவும் ப்ரதிஹாரத்தை மேற்கு மழையாகவும் நீதனத்தை வழுத்த மாகவும் இப்படி ஐந்து சாமங்களையும் ஜலமாக அறிந்து உபாசிக்கிறவன் ஜலத்தில் மரணமடையமாட்டான். ஜலஸிருத்தனாகவும் ஆவன்.

அ-பே-சங்—இவன் வேண்டாதபோது ஜலத்தில் மரிக்கமாட்டான். கங்காதி தீர்த்தங்களில் மரணம் கோரப்படுவதல்லவா.

(க-உ)

சுயவதுயுஷ்வணம்.

ஐசுஷுவதுவிநீஸாரொவாலீதவஸநூஹிஜாரொயீஷு
புதாவொவஷாபுதிஸபவ்வாவொயாபுராவுஸுநுநெஸவதீயொ
யாபுபுதிஸபதிஹாஸுபுஷுநியநாக்ரஹாஸுபெபுதுஸு

சுயவதுயுஷ்வணம்—ஹிங்காரத்தை வஸத்தமாகவும் ப்ரஸ்தாபத்தை கீர்ஷமாகவும் உத்தீதத்தை வர்ஷகுதவாகவும் ப்ரதிஹாரத்தை சரத்தாகவும் நீதனத்தை ஹேமத் தமாகவும் இப்படி ருதுக்களாக உபாசனம் செய்பவனுக்கு ருதுக்கள் போகக்ளை நீறைவேற்றிக்கொடுக்கும் அவன் அந்தந்த ருதுக்களுக்குரிய போகங்கள் அடைந்து ஸந்தோஷிக்கவும் பெறுவன்.

(க-உ)

சுயவதுயுஷ்வணம்.

வஸுஷுவதுவிநீஸாரொவாலீதாஜாஹிஜாரொயயாபு
தாவொமாவதீயொபுராவுபுதிஹாஸுபுஷுநியநாக்ரஹாஸுபெபுதுஸு

ஹதிஹாஸுபுஸவஃ வஸுபாநுவதியவனதெடிவவிஷாபுது
ஷுவதுவிநீஸாரொவாலீ

ஸ0-ரா-பா—ஹிங்காரத்தை அஜமாகவும் ப்ரஸ்தாபத்தை அவியாகவும் உத்தீ தத்தைப் பசவாகவும், ப்ரதிஹாரத்தைக் குதிரையாகவும், நீதனத்தைப் புருஷனாக வும் இப்படிப் பசுக்களாக ஸாமத்தை உபாசிப்பவனுக்குப் பசுக்கள் ஸகல போகங் னையும் கொடுக்கும். இவன் பசுபோக ஸமிருத்தனாகவும் ஆவன்.

(க-உ)

ஸ௦-ரா-பா—அந்த ஸூர்யனை எல்லா ப்ராணிகளுக்கும் ப்ராணாத்ரமாக உபாசிக்கவேண்டும். ஹிங்காரத்தை உதயமாவதற்கு முன்பு சூரியனது ரூபமாக உபாசிப்பது. அது பசுக்களால் உபஜீவிக்கப்படுவது ஆதலால்தான் அவைகள் ஹிம் என்று சப்திக்கின்றன. (௨)

சூய்யத யோஜிதெவஸுபுஸுரவஸுடிஸு ரிநுஷ ராசுநாயதாஸு
ஸாபெத ப்ரத திகாரி: ப்ரஸுந்ஸாகாரி:புஸுரவஸாஜிநொஹெ
தஸுபுஸாரி: ||௩||

ஸ௦-ரா-பா—ப்ரஸ்தாவஸாமத்தை முதல் முதலாக உதயமாகும் சூர்யனாக உபாசிக்கக்கடவன் அது மனுஷ்யர்களால் உபஜீவிக்கப்படுவது. அதனால்தான் மனிதர்கள் ப்ரசம்ஸையை ஆசைப்படுகிறார்கள். (௩)

சூய்யதஜுவவெவாயாந்ஸுசுடிஸுடிஸுபயந்ஸுபுநாயதாநித
ஸாநாநுநுரிபெக்டநாரிணாநாராபாபாநுநாபரிவதநுராஜிமாஜீ
நிஹெதஸுபுஸாரி: ||௪||

ஸ௦-ரா-பா—ஒங்காரத்தை ஸங்கவகாலத்திய சூர்யனாக உபாஸிப்பது. அது பக்ஷிகளுக்கு பஜிஸ்யம் அதனால்தான் பக்ஷிகள் வேராத்ரவில்லாமல் தங்கனையே ஆதாரமாகக்கொண்டு ஆகாசத்தில் பறக்கின்றன. (௪)

சூய்யதஜிதிபுநிநெஸுஉஜீயஸுடிஸுபெவாசுநாயதாஸுஸா
பெபு
தெவதாரி:புராஜாவதூநாரி:ஜீயஸாஜிநொஹெதஸுபுஸாரி: ||௫||

ஸ௦-ரா-பா—உத்தேதத்தை மத்தியந்தின ஸூர்யனாக உபாசிப்பது. அது தேவதைகளுக்கு வஜிஸ்வியம் அதனால்தான் தேவதைகள் ப்ரம்மஸுருஷ்டியில் உத்திருஷ்டர்கள் உத்தேதம் சத்தம் இச்சப்தங்களில் தகாரம் இருப்பதால் இப்படி சொல்லப்பட்டது. (௫)

சூய்யடிபுபு: ரியபுஜீவாநாமபராஹாத்ரபுதிஹாரஸுடிஸுபு
பு
ஹாபுசுநாயதாஸுஸாபெதபுதிஹாநாவவடிபெதபுதிஹாரஹா
ஜிநொஹெதஸுபுஸாரி: ||௬||

ஸ௦-ரா-பா—ப்ரதிஹாரத்தை மத்தியான்னத்திற்குமேல் அபரான்ஹம்வரையிலுள்ள சூர்யனாக உபாசிப்பது. அது கர்ப்பங்களுக்காதாரம் அதனால்தான் வழியிருந்தும் அவை கீழே வீழாமலிருக்கின்றன. (௬)

சூய்யடிபுபு:புராஹாத்ரமஸுபியாத் உவடிவஸுடிஸுபுராணரா
பு
சுநாயதாஸுதாபெத வுராஷுடிபுடிபு ககந் ஸுபுதிதபு வடிவ
நுபுடிவஸாஜிநொஹெதஸுபுஸாரி: ||௭||

ஸ௦-ரா-பா—உபதாவத்தை அபராஹ்னம் முதல் ஸாயங்காலம் வரையிலுள்ள சூர்யனாக உபாசிப்பது. காட்டிலுள்ள மிருகங்கள் அதை உபஜீவிக்கின்றன. ஆகையால் அவைகள் மனிதனைக்கண்டவுடன் காட்டிலும் குகையிலும் புகுத்து ஒளித்துக்கொள்ளுகின்றன. (௭)

சூய்யதயோஜிதெதநுபுநு தடிஸுபுவிதரொநுநாயதாஸு
பு
ஸாநாநுபுதிபுதிபுநஹாஜிநொஹெதஸுபுஸாரி: ||௮||
தூந்ஸபுவிதஸாபெதாபெத ||௮||

ஸு0-ரா-பா—நீதனஸாமத்தை அஸ்தமனத்துக்கு முன் உள்ள சூர்யனாக உபாசிப்பது, இவன் பித்ருதேவனாகக் கருங்காதாரம் அத்தற்காகவேச் சாரத்தங்களில் பித்ருதேவனாகவே தர்ப்பத்தில் ஆவாஹனம் செய்வது அல்லது பிண்டங்களை தர்ப்பத்தில் வைப்பது, இவ்வாறு ஏழுவித ஸாமங்களையும் ஸுரீர்யனாக உபாசிக்கக்கடவன்.

அ-மீப-சுங்—அவ்வாறு உபாசிப்பவன் அப்படிப்பட்ட ப்ரம்மத்தை அடைவன்.

சுயுடிஸு0ஃவணஃ.

சுயவவூரூதஸு0கதிதிஜுத ஸுஸவவியுந் ஸாரொவாவீதஹிஜூரூததிஜு ஸுக்ஸு0புதூவாவததிஜு ஸுக்ஸு0தஸு0ஃ||

ஸு0-ரா-பா—ஏழுவிதமான ஸாமங்களையும் ஸுரீர்யனாக உபாசிக்கவேண்டுமென்று சொல்லப்பட்ட பின்பு ஸுரீர்யனாத் தானடிப் போகும்பொருட்டு வேறுவிதமான உபாஸனம் சொல்லப்படுகிறது. இரவும் பசுவான காலத்தைச்செய்து அதனால் ஜகத்தை முடிப்பதினால் ஸுரீர்யன் மிருத்யுவென்று சொல்லப்படுகின்றான். ஏழுவித ஸாமங்களும் தமக்குத்தாம் ஸமமாயிருப்பன். (சுங்-பரமாத்மாவிற்கு ஸமானமானவை.) இஃத ஸாமங்கள் இருபத்திரண்டு அஷ்டமானவை. ஸுரீர்யன் இருபத்தொன்றாலும் ஸாமம் ஸுரீர்யனை ஜயிக்கத்தக்கது. ஹிங்காரம் என்பதும் பிரஸ்தாவம் என்பதும் மும்மூன்றெழுத்தாதலின் அவை ஒன்றுக்கொன்று ஸமமானவை. (1)

சுடிரிதிஜு ஸுக்ஸு0புதிஹாரததிவதூரகூரூததததெஹகூததஸு0ஃ
உடியததிஜு ஸுக்ஸு0வடிவததிவதூரகூரூதிவிஸு0விஸு0வத
கூரூதிஸிஷு0தெஜு ஸுக்ஸு0தஸு0ஃ ||௩|| நியநிதிதிஜு ஸுக்ஸு0ததஸு0
ரெவவததிதாதிஹவானதாநிஜூவிந் ஸுதிருகூரூரணி ||௪||

ஸு0-ரா-பா—ஆதி என்பது இரண்டெழுத்து. பிரதிஹாரம் என்பது நாலெழுத்து இதிலிருந்து ஒரு எழுத்தை எடுத்து அதில் சேர்த்தால் இரண்டும் சமானமானவிகின்றன. (௨)

ஸு0-ரா-பா—உத்தேசமென்பது மூன்றெழுத்து உபத்திரவமென்பது நாலெழுத்து இதில் ஒரு எழுத்து அதிகம், அதை எடுத்துவிட்டால் அவை உமமாய்விடுகின்றன.

ஸு0-ரா-பா—நீதனமென்பது மூன்றெழுத்தாதலின் அதசமமாகவேயிருக்கின்றது. இப்படி இவ்வேழுஸாமங்களும்சேர்த்து இருபத்திரண்டெழுத்துக்களாகின்றன.

வனகவிந்ஸுத ஸூடித ஸூவொதெ ஸுவிந்ஸொவாவததொஉஸாரவாடிதொஹூவிந்ஸொநவாராடித ஸூஜயதிதஹாகூததிஸொகூ ||௫||

ஸு0-ரா-பா—மாதம் பன்னிரண்டு, ருது ஐந்து, லோகம் மூன்று, சூர்யன் ஒன்று ஆக இருபத்திரண்டென்று சொல்லப்படுவதினால் இருபத்திரண்டாவதான சூர்யனை ஸாமங்களின் இருபத்திரண்டெழுத்துக்களாலே அடையலாம், இருபத்தி மூன்றாவது எழுத்தை உபாசிப்பதால் சூர்யனுக்கு மேற்பட்டதும் அக்கமே இராதக் கருபமான துமான பத்தத்தைப் பெறலாம். (௩)

சுஹூதீஹாடித ஸு0 ஜயவபொஹாஸு0டித ஸூயாஜயொவவதிபவாதபெவவஹூநாதுதஸு0கதிதிஜுத ஸுஸவவியுந் ஸாரொவாவீதஹிஜூரூததிஜு ஸுக்ஸு0புதூவாவததிஜு ஸுக்ஸு0தஸு0ஃ ||௬||

ஸு0-ரா-பா—இப்படி ஏழுவித ஸாமங்களையும் சூர்யனை ஜயிப்பதாகவும் ஸமானமாகவும் அறிந்து உபாசிப்பவன் இத்திருக்கும்போதே ஸுரீர்யனை ஜயித்து அதனால் ஸாத்வாத்மிகருஷ்டமாக இருப்பன். (௪)

சுயவனகாடிஸ்வணம்.

உநொஹிஜாரொவாகுஸாவஸுக்ஷுரூபுஸ்யஸுத்ரம் ப்ரதிஹாரஃ
 வ்யாணொநியநதெதஜாயத்ரூபாணெஷுஹெபுராதம் ||க|| ஸயவனவ
 நெதஜாயத்ரூபாணெஷுஹெபுராதவெஷுபாணீவவதி ஸவபுராய-
 ரொதி ஜெரூபீவதிஹாநஜயாவஸு-விலபுவி ஹாநீதஜாபுஹாபி
 நாவஸுராதஜாதம் ||உ||

ஸ0-ரா-பா—பெயர் சொல்லாமலே ஐந்துவிதமும் ஏழ்விதமுமான ஸாமங்க
 ளின் உபாசனம் சொல்லப்பட்டது. இனி காயத்ரம் முதலிய பெயர் குறித்து ஸாம
 ங்களின் உபாஸனம் சொல்லப்படுகின்றது. காயத்ரமென்னும் ஸாமத்தினது. ஹிங்
 காரத்தை மனதாகவும், ப்ரஸ்தாபத்தை வாக்காகவும், உத்தேதத்தை கண்ணாகவும்,
 ப்ரதிஹாரத்தைக் காதாகவும், நிதனத்தை ப்ராணனாகவும் உபாசிப்பது. இப்படி இந்
 தக் காயத்ரஸாமமானது தனது ஐந்து பிரிவுகளும் ப்ராணனிடத்தில் கோக்கப்பட்
 டிருக்கப் பெற்றது. (க) இப்படி அறித்து உபாசிப்பவன் இந்திரிய வைகல்யத்தை
 அடையமாட்டான். தீர்க்காயுஸ்ஸுண்டையவனும் தீப்தியோடு ஜீவிப்பவனும் ஸந்தா
 னம் கோஸமிருத்தி தீர்த்தி இவைகளில் அதிகனும் தாத்ருத்வமுடையவனுமாவான்.
 இதுதான் முக்கியவ்ரதம், சந்த்-கம்பீரமான உடைமை பென்னும் விரதமிவனுக்
 குண்டாகும். ரந-இங்குசொன்ன தாத்ருத்வமுடைய மனதுடைமை உபாசனத்து
 க்கு அங்கம். (க-உ)

சுயபுராடிஸ்வணம்.

சுவிஸ்யதிலஹிஜாரொயஹொஜாபதெஸ ப்ரஸாவொஜயதில
 உஜீயொஹாராவவ-திலவ-திஹாஸவஸாபுதிதநீயநநீஸாபுதி
 தநீயநதெதஜாயத்ரூபாணெஷுஹெபுராதம் ||க|| ஸயவனவநெதஜாயத்ரூபா
 ணெஷுஹெபுராதவெஷுபாணீவவதி ஸவபுராய-ரொதி
 ஜெரூபீவதி ஹாநஜயாவஸு-விலபுவி ஹாநீதஜாபுஹாபி
 வாவஸுநதெதஜாதம் ||உ||

ஸ0-ரா-பா—ஹிங்காரத்தை அக்னியை மதனம் செய்வதாகவும், ப்ரஸ்தாவத்
 தை அதில் புகை உண்டாவதாகவும் உத்தேதத்தை அக்னி ஜ்வலிப்பதாகவும் ப்ரதி
 ஹாரத்தை தணலாவதாகவும் நிதனத்தை அணைவதாகவும் உபாசிப்பது. இப்படி ரத
 ந்தர ஸரமமானது அக்னியில் சேர்க்கப்பட்டிருப்பது. (க) இப்படி அறிந்து உபாச
 னம் செய்பவன், ப்ரஹ்மவாச்சுஸஸும் அக்னி தீப்தியும் உண்டாகப் பெறுவதோடு
 தீர்க்காயுஸ்ஸு முதலிய தீப்த்சொன்ன பலன்களையும் பெறுவான். அவன் அக்னிக்
 கெதிராக ஆசமனம் செய்யக்கூடாது, காரி உரிமக்கூடாது, இது வீரதம். (க-உ)
 பன்னிரண்டாவது சுண்டம் முற்றிற்று.

சுயத்யொடிஸ்வணம்.

உவஸீ-த்யுயதெஸஹிங்காரொ ஜயயதெஸபுத்யுஸாவஸிஸாவ
 ஸெதெஸவஜீயஸபுத்யுஸாவஸெதெஸபுதிஹாரஃ காவமுதுதி த
 நீயநவாராமுதுதிதநீயநதெதஜாபுஹெஷுபுராய-நெபுராதம் ||க||

வயவணவதெதஜாஃஷெவ ஸ்ரீயம் நெவ்ராதம் வெஷிஸ்ய ஸீவவகி
ஸ்ய நரஃ ஸ்ய நரஃ தஜாயதெவஸவட்யோய நெதிஜெ ஸ்ரீவகிஷொ நஜயா
வஸம் ஸீவவகிஷொ ஸ்ரீத ஸ்ரீநகாஹ்நவரிஹாரெதஜதம் || 2 ||

ஸா-ரா-பா—ஹிந்நாரத்தை ஸஜகேதம் செய்வதாகவும், ஸந்தோஷிக்கச்செய்
வதாகவும், உச்சீதத்தை ஒருபடிக்கையில் கூடப்படுப்பதாகவும் ப்ரதிஹாரத்தை
ஸ்திரீக்கு முகமாகப் படுப்பதாகவும், நிதனத்தை ஸ்திரீஸங்கமமாகவும் அதன் முடி
வாகவும் உபாசிப்பது. இப்படி உாமதேவ்ய ஸாமமானது வாயு ஜலம் என்னும் மிது
னத்தில் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது. (க) இப்படி அறிந்து வாமஸேவ்ய ஸாமத்தை உபா
சிப்பவன் எப்போதும் ஸ்திரீவ்யோகத்தை அடையமாட்டான். ரேதஸ்ஸம் வீணாகா
மல் ஆண் பெண் ஆண் பெண்ணாகப் பிள்ளைகளைப் பெறுவன், தீர்க்காயுஸ்ஸம் முத
லிய மற்ற பலன்களையும் அடைவான், இவன் தன் ஸங்கமத்தை விரும்பும் எந்தஸ்தி
ரீயையும் விடக்கூடாது. இதுவிரதம். பரஸ்திரீசமனம் செய்யக்கூடாதென்னும்
விதிகள் இவ்வுபாஸனம் தவிர மற்ற விஷயத்தில் பிரவர்த்திப்பது இவ்வுபாஸனத்து
க்கிது அங்கம். (உ)

சுயமதுயஸுஃவணு.

உஷ ஸ்ரீகாரஉஷ்சு ஸ்ரீவாவொய ஸ்ரீந உஷியொஉவராஹு
வ்ரகிஹாரொஉஸ்யஸ்த்ய நதெதஜ ஸ்ரீஹாஷிதெ ஸ்ரீவ்ராதம் || 3 ||

வயவணவதெதஜ ஸ்ரீஹாஷிதெ ஸ்ரீவ்ராதம் வெஷிஷெவ ஸ்ரீஹாஷொ
வவகிஸவட்யோய நெதிஜெ ஸ்ரீவகிஷொ நஜயாவஸம் ஸீவவகிஷொ
ஸ்ரீத ஸ்ரீநகாவதம் நந்நெதஜதம் || 2 ||

ஸா-ரா-பா—ஹிந்நாரத்தை உதயமாகும் சூர்யனாகவும், ப்ரஸ்தாவத்தை உதய
மான சூர்யனாகவும் உச்சீதத்தை மத்யான்ன சூர்யனாகவும், ப்ரதிஹாரத்தை அப
ராஹன் சூர்யனாகவும் உபாசிப்பது, இப்படி பிருஹத் என்னும் ஸாமமானது சூர்ய
ன்மதத்தில் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது. (க) இவ்வாறு அறிந்து உபாசிப்பவன் தேஜஸ்ஸம்
அக்ளி தீடனம் இவைகளைத் தீர்க்காயுஸ்ஸம் முதலிய சீழ்ச்சொன்ன பலன்களை
யும் பெறுவான். சூர்யன் தயிக்கும்போதும் இவன் சூர்யனை நித்தயாமலிருக்கடவன்.
இதுவிரதம். இதில்தேஜஸ்ஸம் என்பது சர்வத்தின் சோபை சீழ் ப்ருஹமவர்ச்சஸ்
ஸம் எனந்தது. நல்ல அனுஷ்டானம் அத்தியயனம் இவைகளால் பிறந்த கார்த்தி. (உ)

சுயவஸுஃவணு.

சுஹாண்ஸ தீ உதெதஸஹ்ஸகாரொ நெவொஜாயதெ ஸவ்ரவா
வொவஷுதீஸஉஷியொவிஷெராதெதஸநபதிஸவ்ரகிஹாரஉஷ்ஹா
கீகத்ய நதெதஜெஷ்வராவ்வஜுதெ ஸ்ரீவ்ராதம் || 3 ||

வயவணவதெதஜெஷ்வராவ்வஜுதெ ஸ்ரீவ்ராதம் வெஷிஷெவ ஸ்ரீஹாஷொ
வஸம் ஸ்ரீவாந் ஸ்வஸம் நவஸம் ஸெஸவட்யோய நெதிஜெ ஸ்ரீவகிஷொ
நஜயாவஸம் ஸீவவகிஷொ ஸ்ரீத ஸ்ரீநகாவஷுதம் நந்நெதஜதம் || 2 ||

ஸா-ரா-பா—ஹிந்நாரத்தை நீர்கொண்டு உலாவும் மேகமாகவும் ப்ரஸ்தாவத்
தை ஆற்றும் மேகமாகவும் ப்ரதிஹாரத்தை மின்னுதும் இடிப்பதுமான மேகமாக
வும் நிதனத்தை மழைபெய்யும் மேகமாகவும் உபாசிக்கக்கடவன். இப்படி வைரு
பெய்மன்னும் ஸாமமானது மேகத்தில் கோக்கப்பட்டுள்ளது. (க) இவ்வாறு அறிந்து

அந்த வைருபசாமத்தை உபாசிப்பவன் நானாவதும் அழகுமான உருவமுடைய பசுக்களை (சங்-ஆடு பசு முதலியவைகளை) அடைவதோடு தீர்க்காயுஸ்ஸு முதலிய கீழ்ச்சொன்ன பலன்களையும் அடைவன், இவன் மழைபெய்யும்போது மேகங்களை நிந்திக்கலாகாது. இதுவிரதம். (உ)

சுயவ்ஷோபஸஃவணம்.

வஸதெநாஹிகாரொநீஷஃபுலாவொவஷாடி உதீயஸூராததி
ஹாரொஹெநேநாய நடுதெதெஜ்ஜரஜஜீதாஷாபெபூராதா || க||
ஸயவணவடுதெஜ்ஜரஜஜீதாஷாபெபூராதா வெடிவிராஜதிபூஜ
யாவஸாஹிஸ ஹவயபுஸெநஸவபுராயாரொதிஜெஜாஜீவதி லஹாநஜ
யாவஸாஹிஸபுவிஹாநீத பு-தகு-தகுநகிடுஷதபூதம் || உ ||

ஸ0-ரா-பா—ஹிங்காரத்தை வஸந்தமாகவும் ப்ரஸ்தாவத்தை கீர்த்தமாகவும் உத்தேசத்தை வர்ஷருதுவாகவும் ப்ரதிஹாரத்தை சரத்ருதுவாகவும் நிதனத்தை ஹேமந்தருதுவாகவும் உபாசிப்பது, இப்படி வைராஜமென்னும் சாமமானது ருதுக்களில் கோக்கப்பட்டுள்ளது. (க) இவ்வாறு அறிந்து உபாசிப்பவன் ஸந்தானம் பசுக்கள் பிருஹமதேஜஸ்ஸு இவைகளும் விளங்குவதோடு தீர்க்காயுஸ்ஸு முதலிய கீழ்ச்சொன்னபலன்களையும் பெறுவன், இவன் ருதுக்களை நிந்திக்கக்கூடாது, இதுவிரதம்,

சுயஸவடிஸஃவணம்.

வ்யயிவீஹிஜாரொநேநிக்ஷம் புலாவொடிஸாராஹீயொடிஸஃபு
கிஹாரஸூடுஷாநாய நடுதொஸூகயொபுலொகெஷாபெபூராதா ||
ஸயவணவடுதொஸூகரொபுலொகெஷாபெபூராதாவெடிவொகிஸவ
தி ஸவபுராயாரொதிஜெஜாஜீவதிஹாநஜபாவஸாஹிஸபுவிஹாநீ
த பு-தகு-தகுநகிடுஷதபூதம் || உ ||

ஸ0-ரா-பா—ஹிங்காரத்தையுமியாகவும், ப்ரஸ்தாவத்தை சூகாசமாகவும், உத்தேசத்தை ஸ்வர்க்கமாகவும், ப்ரதிஹாரத்தை திக்குக்களாகவும், நிதனத்தை ஸமுத்ரமாகவும் உபாசிப்பது, இப்படி சக்வரி யென்னும் சாமமானது லோகமாக உபாசிக்கத்தக்கது. (க) இவ்வாறு அறிந்து உபாசிப்பவன் உயர்ந்த லோகங்களை அடைவதோடு தீர்க்காயுஸ்ஸு முதலிய பலன்களையும் அடைவன், அவன் லோகங்களை நிந்திக்கலாகாது. இதுவிரதம். (உ)

சுயஸுஷ்டாடிஸஃவணம்.

சுஜாஹிஜாரொநேவயஃபுலாவொமாவஉதீயொஉஸூரஹிவா
ஸஃபாஸுஷாநாய நடுதொரொவதபுஸஸாஷாபெபூராதா || க ||
ஸயவணவடுதொரொவதபுஸஸாஷாபெபூராதாவெடிவஸாராந
வதிஸவபுராயாரொதிஜெஜாஜீவதிஹாநஜபாவஸாஹிஸபுவிஹாநீ
த பு-தகு-தகுநகிடுஷதபூதம் || உ ||

ஸ0-ரா-பா—ஹிங்காரத்தை அஜமாகவும் ப்ரஸ்தாவத்தை அவியாகவும், (இவை இரண்டும் ஆடுகளின்பேதங்கள்.) உத்தேசத்தைப் பசுவாகவும் ப்ரதிஹாரத்தைக் குதிரை

ஸயவனவெதேதூலேஸவடூலிவெநூதவெடிஸவடூலவதி ||௨||

ஸ0-ரா—ஹிங்காரத்தை நுத்யஜஸஸ ஸாமம் என்னும்மூன்றுவேதமாகவும், ப்ரஸ்தாவத்தை மூன்று லோகங்களாகவும் உத்தேசத்தை அக்னி வாயு ஸூர்யன் இம் மூவராகவும், ப்ரதிஹாரத்தை நகூத்ரம் ஜலம் கிரணம் இதுகளாகவும் நிதனத்தை ஸர்ப்பம் கந்தர்வர்கள் பித்ருதேவதைகள் இதுகளாகவும், இப்படி ஸாமஸமுதாயத் தை ஸர்வமுமாக அறிந்து உபாசிப்பவன் (ரங்—தானகளைக்கும் பலன்கள் எல்லாவற்றையும் அடைவன்) சங்—தானே டரப்ரஹ்மமாக ஆய்விடுவான். (௧௨)

தடிஷுஸுராகு: ||யாநிவசுயாநீணீதீணி தெஸுரநஜ்யாயவ ருநேடிஷி ||௩|| யஸுஷுடிஸவெடிஸவடூலிவவாடிஸொஸவிலெஸை ஹாநி | ஸவடூஸீத ஸுவாஸீததடிதம் தடிதம் ||௨||

ஸ0-ரா—இப்படி ஸாமத்தை ஸர்வாத்மசமாக உபாசனம்செய்யவேண்டியதை ப்ரந்ரி மந்திரமொன்றுண்டு ஹிங்காரம்முதலிய ஐந்தவித ஸாமங்களும் மூன்றுவேதம் முதலிய மும்மூன்றாகச் சொல்லப்பட்ட தல்லவா இதற்குமேற்பட்டதொன்று மில்லை. (ர) இதை அறிந்தவன் எல்லாவற்றையும் அறிந்தவன். எல்லாதிக்குகளில் உள்ளவர்களும் இவனுக்கு வசமாகி இவனுக்குவேண்டிய போதங்களைக்கொண்டுவந்துகொடுப்பார்கள். (சங்—எல்லாம் நானே என்று ஸாமத்தை உபாசிப்பது.) (ரங்—ஸாமம் எல்லாவற்றையும் ஸ்வாச்ரயமாகவும் தண்ணைவிட வேறுபடாததாகவும் உபாசிக்கக்கடவன்.) இதுவே இவனுக்குவிதம், மதுபடி தத்வரதம் என்றது ஸாமோபாஸனம் முடிந்ததைக் காட்டுகக்காக. (ச)

• சுயலூவிஸாவண:

விநடிஸாரொரோ வுணெவஸவ டிதி டுமெரூதீயொடநிரூக: ஸுஜாவதெநிபுரூதஸொரோஸுஜீபுரூகுவாபொபுரூகுவெவடிநு ஸுபுரூகுவஜுஸுஹஸதெரஸுரூதாவரூணஸுபுதாநுவாடிநெவொவ லெவெதவாரூணெவெவடிபுயெக ||௧||

பொது-தாத்—இப்படி ஸாமோபாஸனம் சொல்லப்பட்ட பின்பு இதில் உத்தா தாவிற்குரிய கானஸமபத்த உபதேசிக்க படுகிறது. விருஷபத்தின் குரல்போன்ற குரலால் ஸாமத்தை கானம்செய்வது பசுக்களுக்கு ஹிதமானது. (சங்—அதைநான் விரும்புகிறேனென்று யஜமானன் அல்லது உத்தாதா நினைக்கிறது. (ரங்—அதை இவன் விரும்பக்கடவன்.) (உத்தானமானது அத்தனிய தேவதையாக உடையது. அதையும் விரும்புகிறேனென்று சங்—பா.)

ஸ0-ரா—இன்ன சாமம் என்று குறிப்பிடாத துக்குப்ருஹ்மாவும் ஸபஷ்டமான ஸாமத்திற்குவாயுவும் அதிதப்ரயத்தனத்தோடுசொல்லப்படுவதும் ஸக்ஷணமுமானகானத்திற்கு இத்திரணும் தேவதைகள். ரங்—அஸ்பஷ்டமாகச்செய்யும் உத்தானத்திற்கு அக்னியும் ஸபஷ்டமாகச்செய்யும் காரணத்திற்குப்ருஹ்மாம் மிருதாவும் ஸக்ஷணமுமான கானத்திற்கு ஸோமனும் ஸ்லக்ஷணமானகானத்திற்கு வாயுவும் பலமான பிரயத்தனத்தோடு செய்யும் கானத்திற்கு இத்திரணும் தேவதைகள்.

பொது-தாத்—க்ரௌஞ்சபக்ஷியின் குரல்போன்றகானத்திற்கு பிருஹஸ்பதியும் உடைந்த வெண்கலத்தின் சத்தம் போன்றகாரணத்திற்குவருணனும் தேவதைகள். வருணனை தேவதையாகக்கொண்ட இந்நகானம் நீங்கலாகமற்றவையெல்லாம் உயரளிக்கத்தக்கவை.

ரங்—அய்வரகானங்கள் அந்தந்த தேவதைகளைப்பிதி பண்ணிவைப்பன். (௧)

கஜேதகூரெவெவ ஸுமாயாநீத ஸாமாயிதயா வித்யுஸ்து
ஸாநீத விஷேஷ ஸுபண்ணாடிகம் வஸுஹ ஸுமயோவொக்யஜோநா
யாந்ரோதநருமாயாநீதெதாநிநவஸாய ஸாயவபுரீதஸுலீத||௨||

ஸம்-ரா—தேவதைகளுக்கு மரணமில்லாமையையும் பித்ருக்களுக்குள்வதையையும் மனிதர்களுக்கு காசைகளையும் பசுக்களுக்குப்புல் ஜலம் இவைகளையும் யஜமானனுக்கு ஸ்வர்க்கத்தையும் எனக்கு அன்னத்தையும் இதனால் ஸாதிக்கிறேனென்று கானம் செய்யக்கடவன்- இப்பலன்களை மனதில் தியானம்செய்துகொண்டு ஸ்வரம் முதலியது பிசகாமல் ஸ்தோத்ரம் செய்யக்கடவன். (௨)

ஸவெபுஸுராஹு ஸுஸுதாநஃஸவபுஷுஷாணஃ ப்ரஜாவதெரா
தூநஃ ஸவெபுஸுஸாபுரீதெதாநாநுஸம் யபிஸுரெஷுலீவாவெ
தெநுநுஸாணஃ ப்ரவெஹாஉலீவஃஸுதா ப்ரதிவக்ஷுதீதெதூநம்
ப்ரபாசு ||௩||

ஸம்-ரா—ஆகாரம்முதலிய அச்செழுத்துகளெல்லாம் இந்திரனுக்கும்வஸுஹிக்கும் நான்கெழுத்துகளும் பிருஹ்மாவுக்கும், சுகாரம்முதல் மகாரம் வரையில் உள்ள இரு பத்தைத்தெழுத்துகளும் மிருத்யுவுக்கும் அவயவஸ்தானத்திலிருப்பனவாம் இவ்விதமாகானவிசேஷம்முதலியதை யறித்துகானம்செய்யும் உத்காதாவைக்குறித்து நீஸ்வரம் பிசகிக்கொள்ளும் என்றுயாராவது கேட்பானால் நான் இந்தரனை சரணம் வைத்தவனுடின் அவனை உனக்குத்தக்கபடி விடை அளிப்பனென்றிவ்வுத்காதா அவனுக்குப்பதில் சொல்லக்கடவன். (௩)

ஸயபெடி நுநீஷுஸுவாவெவத ப்ரஜாவதிதீஸாணஃ ப்ரவ
ஹாஉலீவஃஸுதாப்ரதிவக்ஷுதீதெதூநம்ப்ரபாசுயபெடி நுநீ
ஸுஸெஷுஷுவாவெவதஜேதஸுநுஸாணஃப்ரவெஹாஉலீவஃ ஸுதா
ப்ரதிவக்ஷுதீதெதூநம்ப்ரபாசு ||௪||

ஸம்-ரா—ஆவ்வாறே நீ ஊஷம்மென்று சொல்லப்படும் ஸகஸஹஇவ்வுத்காதா களில் பிசகிவிட்டாயென்று யாராவது சொன்னால் அவனுக்கு நான் பிருஹ்மாவை சரணமடைந்தவனாகலால் அவனோ உன்னை குணமாக்குவாரென்றும் ஸப்சமென்று சொல்லப்பட்டதெழுதல் மவனாய்துள்ள எழுத்துக்களில் பிசகிக்கொன்னாயென்று யாராவது சொன்னால் நான் பிருத்யவைசரணமடைந்தவனாகலால் அவன் உன்னைபலமமாக்குவனென்றும் பதில் சொல்லக்கடவன். (௪)

ஹவெபுஸுராஹெஷுவெநாஸவவெநா வகுவ ஸாஹுநுஸவாடி
தாநீதிஸவபுஷுஷாணாஉஸுஸாசுநிஸுஸாவிபுதாவகுவஸா ப்ரஜா
வதெராநுஸாபுரீதாநீதிஸவெபுஸுஸாபுரீதெதாநாநுநிநிஸிதா
வகுவஸாபுரீதெதாநாநுஸாபுரீதாநுஸாபுரீதாநீதி ||௫||

ஸம்-ரா—நான் இந்திரனுக்கு பலத்தை உண்டுபண்ணுகிறேன் என்றுதியானித்துக்கொண்டு எல்லா அச்சுக்களையும் சப்தத்தோடும் பலத்தோடும் சொல்லக்கடவன் ப்ரஹ்மாவிற்கு ஆதமாவைக்கொடுக்கிறேனென்று தியானித்துக்கொண்டு ஊஷமகனோ உள்ளடக்கியாவது வெளியில் கக்கிட்டாவது உச்சரியாமல்வீல் மிருத்யுவிடத்தில் நின்றும் என்னைநான் காத்துக்கொள்ளுகிறேனென்று தியானித்துக்கொண்டு ஸ்வஸகனோமெள்ள அவசரமின்றி சொல்லக்கடவன். (௫)

வனத்துக்கு வஸுக்களுக்கும் மாத்தியந்தினஸவந்தத்திற்கு ருத்ரர்களும் த்ருதீயஸவ
னத்திற்கு ஸூர்யர்கள் விச்வேதேவர்கள் இவர்களும் அதிபதிகளாகையால் முறையே
பூமி ஆகாசம் ஸ்வர்க்கம் என்னும் மூன்றுலோகங்களும் அவர்கள் வசமாய் விடுகி
றனவே. (க)

கூதஹிப்யஜிரநஸுபொகஹதிவ்யஸஸவ்விஷாதுத்யம் கௌராடி
யவிஷாநூராசு ||௨||

ஸ௦-ரா—யாகம்செய்யும் யஜமானன் ஆடையவேண்டியதாய்லோகமொன்றும்
மிகுதியாகக்காணாமே தான் போகவேண்டியலோக மிது வென்று அவனுக்குத் தெ
ரியாமல் போனால் அவன் எப்படியாகம் செய்ய ஆரம்பிப்பன். ஆதலால் இனிசொல்
ல்பப்போகிற விஷயத்தை அறிந்தவனே யாகம் செய்யக்கடவன்.

வாஸாபுராதரநுவாகஸுபொ வாகஸுணாஜவநெநநாஹபவ
தபுஸொராஹபவஸுபுஸவாஸவந்ஸாபாவிமாயதி ||௩||

ஸ௦-ரா—ப்ராதரநுவாகம் ஆரம்பிப்பதற்குமுன்னமே கார்ஹபயாக்கினிக்குப்பி
ன்னால் வடக்குமுகமாக உட்கார்ந்து வஸுக்களைத் தேவதையாக்கிக்கொண்டு மேல்வரு
ம் ஸாமத்தை அவன் கானம்செய்யக்கடவன். (க)

பொகஹாரிபாவாணஸு௨,௩,௩, வஸொபுதிவாயதி ராக,௩,
௩, ௩, ௩ஹம் ௩௬௨,௩,௩ஜாகபொகஹுத, ௨, ௪, ௩—உதி ||௪||

ஸ௦-ரா—ஒ அக்னியே நீ பூலோகத்தின் வழியைத்திறப்பாயாக என்பதாம் பூ
லோகத்தின்போகங்களை அனுபவிக்குப்போருடும் அவ்வழியாக நாங்கள் உன்னைப்
பார்க்கக்கடவோம், என்பது இதன்பொருள். (ச)

சுயஜஹொதிநொஹயெ வ்யயிலீக்ஷிதெபொகஹிதெபொ
கஸெயஜிரநாயவிநெஷுவெயஜிரநஸுபொகஸுநதாலி ||௫||

சுத்யஜிரநஃவாஸாடியாஷஸூஹா சவஜஹிவரிவரித
கொதிஷுதிதெவெஸவஸவஃ பூராதஸவநந் ஸஸ்பயஹதி ||௬||

ஸ௦-ரா—பிறகு மேல்வரும் மந்திரங்களால் ஹோமம்செய்யக்கடவன் பூலோக
த்திலுள்ள அக்கினிக்கு நமஸ்காரம் யஜமானனாகிய எனக்கு உனதுலோகத்தைக்கொ
டுக்கக்கடவாயாக நான் மரணமடைந்த பின்பு இந்தலோகத்திற்கு வருவேனாக இப்
படிஹோமம் செய்வது கடவைத்திற என்று சொல்லிக்கொண்டே அவன் மரணமா
னவுடனே அத்தலோகத்திற்குப் போகான் இப்படி ஹோமம் செய்யப்பட்ட வஸு
தேவதைகள் தங்கள் லோகத்தை இந்த யஜமானனுக்குக் கொடுக்கின்றன. (௬-௪)

வாஸாராயபுதிநஸுபுஸவநஸொபாவாகஸுணாஜவநெநநாஹி
யஸொராஹபவ உவஸிஸுஸாஸு, ந்ஸாபாவிமாயதி ||௭|| பொகஹ
ாரிபாவாணஸு௨,௩,௩ வஸொபுதிவாயவிராக,௩,௩,௩ ௩ஹம் ௩௬-
௩ஜாகபொகஹுத-௩-௩-௪-௩ உதி ||௮|| சுயஜஹொதிநொவாயவெந
ரிக்ஷுதிதெபொகஹிதெபொகஸெயஜிரநாயவிநெஷுவெயஜிர
நஸுபொகஸுநதாலி ||௯|| சுத்யஜிரநஃ வாஸாடியாஷஸூஹா
சவஜஹி வரிவரிதகொதிஷுதிதெவெஸுபுராதஸவநந் ஸஸ்பயஹதி ||௧௦||

ஸ௦-ரா—மாத்யந்தினஸவநம் ஆரம்பிப்பதற்குமுன்னே தக்ஷிணைக்கினியின்பின் னால் வடக்குமுகமாக உட்கார்ந்துகொண்டு ருத்ரனை தேவதையாக உடையவொரு ஐராவதீவாவணுவயொஜிவாவயிரிவொராஜ்யாய என்னும் ஸாமத்தை (ஸவ ராஜ்யாய—ஆகாசலோகத்தை அடைவதற்காக, மற்றவைகளுக்கு முன்போலவே பொருள்.) கானம்செய்து அந்தரிக்கலோகத்தில் வாஸம்செய்யும் வாயுவுக்கு நமஸ்காரம். எனக்கு நீ அந்த லோகத்தைக்கொடுப்பாயாக, நான் மரணத்துக்குப் பிறகு அங்கேயுருவேனாக, என்று ஹோமம்செய்யக்கடவன். இவன் மரணமடைந்த உடனே கதவைத்திறன்று சொல்லிக்கொண்டே ஆகாச லோகத்தை அடைவன். அவனுக்கு ருத்ரர்கள் மாத்யந்தினஸவனத்தின் பலமாகிய ஆகாசலோகத்தைக்கொடுக்கிறார்கள்.

வாராத்யூதீய ஸவநஸெராவாகுரணாஜீய நெநாஹவநீய ஸெராதீஜீய உவவிஸுஸ சூழித ஷுஸவெஸுஸெஷவீ ஸாஜிவி மாயதி ||கக|| வொகஹாரீவாவாணு உ,க,க,வஸெ ஷுதாவயநீ ஸவாடக,க,க,க,ஹுஸுஉ,க,க,ஹாநயொகசு,க,ச,ரு உதூரதித ஷு ||கக|| சுயவெஸுஷெவ்யொகஹாரீவாவாணுஉ,க,க,வஸெ ஷுதாவயநீ ஸாஜி,க,க,க,க,ஹுஸுஉ,க,க,ஹாநயொகசு,க,க,க - உதி ||சுயஜுஹொதிநதி சூழிதெ ஷுஸுவிஸுஸுஷுஷு ஷெவெஷு ஷாதிவிஷி ஷெராவொகஹிஷெ ராவொகூஷெ யஜிரநாயவிதூ||கச|| வநஷவெ யஜிரநஸுரவொகவநதாஸு ஷுத யஜிரநு வரஸாஜாயுஷு ஸாஹாச பஹதவரிவிதிதூகொதிஷுதி ||கரு|| தஸாசூழித ஷுஸுவிஸுஸுஷு ஷெவாஸுதிபஸவநநீ ஸுப்யதெஷுஷுஷுஷெவெ யஜுஸுரோதூராவெ ஷயவநவவெஷயவநவவெஷ ||கசு||

ஸ௦-ரா—த்ருதீயஸ்வனத்தை ஆரம்பிப்பதற்கு முன்னே ஆகவனீயாச்சினியின்பின்னால் வடக்குமுகமாக உட்கார்ந்து ஸுத்ரயனை தேவதையாக உடைய “வொக ஹார.....ஸாராஜ்யாய” என்னும் ஸாமத்தையும், விச்வே தேவர்களை தேவதையாக உடைய “வொகஹார.....ஸாராஜ்யாய” என்றும் ஸாமத்தையும், (ஸவராஜ்யம்-ஸுத்ரயனைப்போல் ஆகாசலோகத்தில் ஸ்வதந்த்ரையிருப்பது. ஸாம் ராஜ்யம்-உத்தமமன ஸுவர்க்கபலன்.) கானம்செய்து, ஸுவர்க்கலோகத்தில் வாசம் செய்கிற ஸுத்ரயர்களுக்கும் விச்வேதேவர்களுக்கும் நமஸ்காரம், எனக்கு நீங்கள் அந்த லோகத்தைக் கொடுக்கக்கடவீர்களாக நான் மரணமடைந்த உடனே அந்த லோகத்திற்கு வரக்கடவேனாக, என்று ஹோமம்செய்யக்கடவன். இவன் மரணமடைந்த உடனே கதவைத்திறவுங்கள் என்று சொல்லிக்கொண்டே ஸுவர்க்கலோகத்திற்குப்போகிறான். இவனுக்கு ஸுத்ரயர்களும் விச்வேதேவர்களும் தருத்யஸசனத்தின் பலமாகிய ஸுவர்க்கலோகத்தைக்கொடுக்கிறார்கள். இதை அறிபவன் யாகங்களின் தத்வத்தை அறிந்தவனும், “யவம வேத என்று” மறுபடிசொன்னது அத்தியாயம் முடிந்ததைக்காட்டுகிறது. (கசு)

மதவ—இவ்வத்தியாயத்தில் சொல்லப்படும் சப்தங்கள் எல்லாம் விஷ்ணுவையே சொல்லுகின்றன. ஸர்வஜகத்காரணபூதனை விஷ்ணுவை அறியாமையால் ஸாரத்தில் ஜீவன் அகப்பட்டுக்கொண்டு துக்கப்படுகிறான். விஷ்ணு ஸர்வவ்யாபீ. அச்சுனிமூதலிய தேவதைகளின் அந்தர்யாயியாகிய விஷ்ணு இவன் அடையவேண்டிய லோகங்களுக்குத் தடங்கலானவைகளை நீக்கி அவைகளைக்கொடுக்கிறார். ஜீவாத்மாவிற்கும் பரமாத்மாவிற்கும் பேதம் உண்மையானது. விஷ்ணுவே ஸர்வோத்தமமான பரதேவதை.

ஶிதிபவ்வாங்கஸரோஷு.

வாடுறாமெ ழாவநிஷத் துதீய:வ்வாங்கு.

சுயப்யய:வண்ண.

ஹரி:ஷ்ட|| சுஸுளவாகுவிதெ ழாவநிஷத் தவ ழுரெளவநிஷத்
ஸ்நவத் சொடநுரிஷ்ட வடுவொரீயய: வுதூ: ||௧||

தவ்யெபுரெளரஸ்யஸூவானவாஸ ழுபுரெளரஸ்யஸூவானவாஸ
ஸுயவநவிய:கூத: ஸுயவநவிய:வ்வாங்குதூ: ||௨||

தாவான தாஜய: வநதூ:வெளரஸ்யஸூவானவாஸ ழுபுரெளரஸ்யஸூவானவாஸ
யஸுஸுஜதூ: யஸுஸுஜதூ: ||௩||

தூ:வெளரஸ்யஸூவானவாஸ ழுபுரெளரஸ்யஸூவானவாஸ
யஸுஸுஜதூ: யஸுஸுஜதூ: ||௪||

ஸ௦-௧-இதில் மதுவியை சொல்லப்படுகிறது. வஸுமுதலிய தேவதைகளை
ஸந்தோஷப்படுத்துவதால் ஸுர்யன் மது வென்று சொல்லப்படுகிறான். ((ரத்—
ஸுர்யனை மதுவாக உபாசிப்பது.) மதுஎன்பது தேனாகையாலும் தேனைது குறுக்
கானகொம்பி கட்டப்பட்ட தேனடையில் இருப்பதாகையாலும் அதில் தேனிக்
குட்டிகள் இருப்பதாலும் அதை வண்டிகள் புஷ்பரசுங்களால் உண்டாக்குகின்ற வா
தாலும் ஸ்வர்கத்தைக் குறுக்குக் கொம்பாகவும் ஆகாசத்தைத் தேனடையாகவும்
கிரணங்களால் ஆகர்ஷிக்கப்பட்ட ஜலங்களைக் குட்டியாகவும், (2) அவனதுகிழக்கத்
திய கிரணங்களை கிழக்குக்கத்திய தேனடைகளாகவும், நுக்வேதத்தைப் புஷ்பமாக
நுக்மந்திரங்களை வண்டு (இதனிக்) களாகவும் நுக்மந்திரங்களால் யாகங்களில் ஹோ
மம் செய்யப்படும் நெய் முதலியவைகளை புஷ்பரஸமாகவும் பாவிப்பது தேனீபோ
ன்ற இம்மந்திரங்கள் புஷ்பம்போன்ற நுக்வேதக்மங்களால் பரிதயிக்கத்தி தேக
காந்தி கிரணபாடலம் பலம் அன்னதீயம் (அன்னம்முதலியது அன்னம் ஜீரணசக்தி
தேவதைகளை கருக்குபவம் கொடுக்கத் தக்கது) என்னும் ரஸம் உண்டாயிற்று. (௩)
இது சூர்யனிடம் போய் ஸுர்யனை வ்யாபீத்துக்கொண்டது. அது தன் சூர்யன்
உதயமுகம்போது காணப்படும் சிவப்புருபம். (ரத்-இந்தருபத்தை அந்தப்பலமாக
உபாசிப்பது. (௪)

சுயப்யய:வண்ண.

சுயப்யவஸு ழுகிணாரஸ்யஸூவானவாஸ ழுகிணாரஸ்யஸூவானவாஸ
ஸுயவநவிய:கூத: ஸுயவநவிய:வ்வாங்குதூ: ||௧||

தாநிவான தாநியஸுயவநவிய:கூத: ஸுயவநவிய:வ்வாங்குதூ: ||௨||

தூ:வெளரஸ்யஸூவானவாஸ ழுபுரெளரஸ்யஸூவானவாஸ
யஸுஸுஜதூ: யஸுஸுஜதூ: ||௩||

ஸ௦-௧-அவனதுதேன்பக்கத்து கிரணங்களைதெற்கு பக்கத்திய தேன் அறை
களாகவும் யஜுர்வேதத்தை புஷ்பமாகவும் யஜுர்வேத மந்திரங்களை வண்டுகளாக
வும் பாவிப்பது, மற்றவைகளுக்குமுன்போலவேபொருள். அது தான்சூர்யனது வெ
ருப்புருபம்.

சுயப்யய:வண்ண.

சுயப்யவஸு ழுகிணாரஸ்யஸூவானவாஸ ழுகிணாரஸ்யஸூவானவாஸ
ஸுயவநவிய:கூத: ஸுயவநவிய:வ்வாங்குதூ: ||௧||

சூவஃ ||௧|| தாநிவாணதாநிஸாராநெடுதநீ ஸாரீவெடிஹுதவநீஸு
ஸுராஸிதவஸுயஸஸெஜஜநீயவ்ரீரூஹீரூதரஸொரஜாயத||௨||
தடிருக்ஷரதடிாதிதூஹீதொடஸ்யதடிவாணதடிருதடிாதிதூஸு
கூஷநீரூபம் ||௩||

ஸ௦-ரா—மேற்குபக்கத்திய கிரணங்களை அந்தப்பக்கத்திய தேனறைகளாகவும்
ஸாமவேதங்களை புஷ்பங்களாகவும் ஸாமந்த்ரங்களை வண்டுகளாகவும் உபாசிப்பது
மற்றவைகளுக்கு முன்போலவே பொருள் இது சூர்யனது கறுப்புக்காந்தி.

சூயவதுயுபுஃவணஃ.

சூயயெயெஸுராடிஹாரஸுயஸுரா வஸவாஸெராஹீவெராடிஸுநா
யெராடிஸுராடிஹாரஸுயஸுரா தஹீஹாஸவாஸுராணம் வுஷுந்தா
கூடிதாசூவஃ||௧|| தெவாவணதெடியஸுராடிஹாரஸுயஸுரா தஹீஹாஸவாஸுரா
ணஹீஹுதவநீ ஸுஸுராஸிதவஸுயஸஸெஜஜநீயவ்ரீரூஹீரூதரஸொரஜாயத||௨||
தடிருக்ஷரதடிாதிதூஹீதொடஸ்யதடிவாணதடிருதடிாதிதூஸு
கூஷநீரூபம் ||௩||

ஸ௦-ரா—வடக்கு பக்கத்துக்கிரணங்களை வடபக்கத்துதேனறைகளாகவும் இஹி
ஹாஸபுராணங்களை புஷ்பங்களாகவும் அதர்வா அங்கிரஸ் இவர்களால் ப்ரத்யக்ஷிக
ரிக்கப்பட்ட மந்த்ரங்களை தேனீக்களாகவும் உபாசிப்பது. இதுதான் சூர்யனிடத்தி
லுள்ள அதிககறுப்பான ரூபம்.

சூயவதுயுபுஃவணஃ.

சூயயெயெஸுராடிஹாரஸுயஸுரா வஸவாஸெராஹீவெராடிஸுநா
யெராடிஸுராடிஹாரஸுயஸுரா தஹீஹாஸவாஸுராணம் வுஷுந்தா
கூடிதாசூவஃ||௧|| தெவாவணதெடியஸுராடிஹாரஸுயஸுரா தஹீஹாஸவாஸுரா
ணஹீஹுதவநீ ஸுஸுராஸிதவஸுயஸஸெஜஜநீயவ்ரீரூஹீரூதரஸொரஜாயத||௨||
தடிருக்ஷரதடிாதிதூஹீதொடஸ்யதடிவாணதடிருதடிாதிதூஸு
கூஷநீரூபம் ||௩||

ஸ௦-ரா—அவனது மேல் கிரணங்களை மேல் பக்கத்துதேனறைகளாகவும் ப்ர
ணவத்தைப் புஷ்பமாகவும் ப்ரஹ்மவிஷயமான உபநிஷத்தங்களை உபதேசிப்பதை
வண்டுகளாகவும் உபாசிப்பது. மற்றவை முன்புபோலவே வெகு உன்னிப்பாய் பார்க்கும்போது
ஸூர்ய மண்டலம் கிவில அசைவது காணப்படும். அதுவே இது.

தெவாவணதெரஸாரநாநீ ரஸா(வெடிாஹிரஸாஸெஷாஜெதெர
ஸாஸாரநிவாணதாநுடிதாநாடிதாநிவெடிாஹுடிதாஸெஷாஜெதெர
தாநுடிதாநி ||௪||

ஸ௦-ரா—இங்குசொன்ன சிவப்புமுதலிய சூர்யனுடைய ரூபங்கள்ஐந்தும். லோ
கத்தில் ஸாரபூதமாகையாலே ரஸமென்று சொல்லப்படும் வேதங்களில் இது ஸார
மாகையாலே ரஸத்துக்கும் ரஸமென்றும், நித்யமாகையாலே அமிருதமென்று ப்ர
ஸித்தமான வேதங்களில் சாரமாகையாலே அமிருதத்திற்கும் அமிருதமென்றும்
சொல்லப்படும்.

சுயவஷஃவம்.

தடித்யுஜேதம் தடிவவ உவஜீவநு நிநாஃவெ நநவெவெ
வாசுநுநிநவிவநெது தடிவாஜேதம் டிஷாதுவ நிதி ||ச||

ஸ0-ரா—சிவப்புமுதலியதாகச்சொன்ன ரூபங்கள் ஐந்தும் பஞ்சாமிருதங்கள் இதில் முதலான ரோஹிதரூபம் என்கிற அமிருத்தை ப்ராதஸ்ஸவனத்தின் தேவதைகளாகிய வஸுக்கள் ஏழுபேரும் தங்கள் தலைவனான அக்னியோடு அனுபவிக்கிறார்கள். அவர்கள் அனுபவிப்பது புசிப்பதும்ல்ல குடிப்பதும்ல்ல இந்த செகப்பு ரூபத்தைக் கண்ணால்பார்த்து திருப்தியடைவதேயாம்.

தவனவெவா உவஜீவஸவிசுநெது தஸாடி உவாடி நிதி ||உ||

ஸயவன தடிவஜேதம் வெடிவஸுநாநெவெகொலுது உயிநெந
வஃவெநெ நதடிவாஜேதம் டிஷாதுவ நிதிஸயவன தடிவா உவஜீவ
ஸவிசுநெது தஸாடி உவாடி நிதி ||உ|| ஸயாவாடித ஃவாஸாடி
டிதா வஸாடிஸநெதா வஸுநா நெவதாவடியிவத நிதி ஸாரா
ஜிவயெதுதா ||ச||

ஸ0-ரா—இதைப்பார்த்து திருப்தியடைந்தவுடன் உதாசீனமாய் விடுகிறார்கள். போககாலம்வந்தபோது மறுபடி உதஸாஹத்தோடு பிரவர்த்திக்கிறார்கள். (உ) இப்படி ரோஹிதரூபமென்றும் இம்முதலாவது அமிருதமானது வஸுக்களுக்கு திருப்திசெய்யப்பதும் கண்ணால் பார்க்கத்தக்கதும் வஸுக்களுக்கு ஜீவனுதாரமானது மென்றறித்து உபாசிப்பவன் சக்கதந்த்யத்தால் தானும் வஸுக்களில் ஒருவனாய் இதை அனுபவிப்பதும் த்ருப்தியடைந்தபின்பு உதாசீனமாயிருப்பதும் மறுபடி போக காலம் வந்தபோது உதஸாஹத்தோடு பிரவர்த்திப்பதும் செய்வான். (ங) ஸூர்யனுடைய உதயாஸ்தமயங்கள் நடந்துவரும் வரையில் வஸுக்களைப்போலே இருப்பன்.

அ-பே—சந்தாமண்டலத்தில் போலே பரதந்த்யம் தேவதைகளுக்கு காஹாரமாக இராமல் ஸ்வதந்த்ரமாயிருப்பன்,

சுயஸவஃவணம்.

சுயயஜிதீயஜேதம் தடிவா உவஜீவநிநெது ணஃவெ நநவெவெ
டிவாசுநுநிநவிவநெது தடிவாஜேதம் டிஷாதுவ நிதி ||ச|| தவனத
டிவாஸுஃவஜீவஸவிசுநெது தஸாடி உவாடி நிதிஸயவன தடிவ
ஜேதம் வெடிவாடி ணாநெவெகொலுது நெடுநெணவஃவெநெந
த டிவாஜேதம் டிஷாதுவ நிதிஸயவன தடிவா உவஜீவஸவிசுநெது
தஸாடி உவாடி நிதி ||உ|| ஸயாவாடித ஃவாஸாடி
டிதா வஸாடிஸநெதா ஸாடிஸநெதா உடிணத உடிதா துரதொடஸநெதா ராடி
ணாநெவதாவடியிவத நிதி ஸாராஜிவயெதுதா ||ச||

ஸ0-ரா—வெண்புரூபமாகிய இரண்டாவது அமிருதத்தை இந்த்ரன் முதலாகிய ருத்ராக்கள் அனுபவிக்கிறார்கள். மற்றவை முன்போலவே பொருள்படும். கிழக்கில்

உதயமும் மேற்கே அஸ்தமயமுமாய் நடப்பதுபோலே இதற்கு இரண்டிப்பங்கான காலம் தெற்கே உதயமும் வடக்கே அஸ்தமனமுமாய் நடந்தால் அப்பளவு நாள் வரையில் ரூத்ரபோகத்தைப் பெறுவன்.

சுயசுஷி: பெண்.

சூரியதூதரீயபீஜதம் ததாழித ஞா உவஜீவந்திவரூணெ நபெந
நவெவதெவாசுரூக்தி நவிவந்தெ ததெவாபீஜதம் ஐஹிக்ருவபுஞ்சி ||
தவநததெவாருவஜீவிஸம்விஸந்தெ ததஸாஐருவாஐஐஞ்சி || ஸய
வநததெவபீஜதம்வெதாழித ஞா நானெவெகொ ஹதூவரூணெநெந
வபெவெநெநததெவாபீஜதம்ஐஹிக்ருவபுஞ்சி வஸநததெவாருவஜீ
விஸந்தெ ததஸாஐருவாஐஐஞ்சி || ௩ || ஸயாவதாழிதெ ஞாஐகூண
ததெதெகொதூகொததவெதாஜிஸாவதாராஐஐஞ்சி வாருஸா
ஐவெதா சூகித ஞா நானெவதாவதாராயிவதெ ததஸாராஜிஐவெநெதா ||

சுய நவஜீவணம்.

சுயயதுதுமுடிபுதத்தநருத உவஜீவந்திவொடுநடுவெந
நவெவெடிவா சுதந்திநவிவந்தெதெவாபுததுஷாதுவபுதி ||
தவநதெவரவெவிவீவந்தெதுதுஷாது உவாதுபுதி || உவய
வநதெவபுதவெவபுரதாடுவெவெவாதுதாடுவொடுவெநவபு
வெவெநதெவாபுதம் துஷாதுவபுதிவநதெவரவெவிவீவ
வந்தெதுதுஷாது உவாதுபுதி || ௩ || வயாவதுதிதுவயாதுபுதி
வாருதுதுதெதாதுதுவாது துததுதெதாதுதுதெதாதுதுதெதாது
ருதாடுவதாவதுயிவதுதுதுவாதுதுவெபுதா || ௪ ||

சுயடிபாதி:பெண்ண:

[illegible]

ஸ0-ரா-பா—கறுப்புரூபம் என்னும் மூன்றாவது அமிருதத்தை வருணன் முதலான ஆதித்யர்களும், அதிககறுப்புரூபம் என்னும் நாலாவது அமிருதத்தை சந்திரன்

முதலிய மருத்துக்களும், நடுவில் சலனம் என்னும் ஐந்தாவது அமிருதத்தைப் பரம்முதலிய ஸத்ய தேவதைகளும் அனுபவிக்கிறார்கள்.

முன்றாவது அமிருதத்தை உபாசிப்பவன் தீழ் இரண்டாவது அமிருதத்தை உபாசிப்பவனுக்குச் சொன்னகாலத்திற்கு இரண்டிங்குகாலம் சூர்யலோகத்தில் ஸூர்யர்களில் ஒருவனாகவும், நான்காவது அமிருதத்தை உபாசிப்பவன் அதற்கு இரண்டு பங்குகாலம் மருத்துக்களில் லோகத்தில் அவர்களில் ஒருவனாகவும், ஐந்தாவது அமிருதத்தை உபாசிப்பவன் அதற்கு இரண்டிங்குகாலம் ஸத்ய தேவதைகளின் லோகத்தில் அவர்களில் ஒருவனாகவும் இருந்து அத்தந்த போகங்களைப் பெறுவன். மற்றவைகளுக்கு முனிபோலவேயொருள்.

சுயவனகாடிஸஃபுணஃ.

சுயததனுபுதஉபெக்யுநெவொபெதாநாஸுநெநெதகவுவனவ
உபெயுஸாதாதபெஷஸுசு: ||௧||

ஸு-ரா-பா—இப்படிவனஞ்சுள் ருத்ரர்கள் ஆதித்யர்கள் மருத்துக்கள் ஸத்ய தேவர்கள் இவர்களுக்கு யோக்கியமான ரோஷித ரூபம் முதலிய பஞ்சாமிருதங்களுக்கு ஸ்தானமாய் தேவமதுவென்று சொல்லப்பட்டு உதயம் அஸ்தமானமென்னும் காரியங்களை யுடைய ஜ்யோதிஸமண்டமென்னும் ரூமுடைய சூர்யனை சரீரமாக உடைய தும்சார்யாவஸ்தையையுடையதுமான பிரஹ்மத்தின் உபாசனம் சொல்லப்பட்டது. இக்குநாமம் ரூபம்ஹ்ருதயம் இவையிலலாமல் முத்தி அஸ்தை (சார்யாவஸ்தையில்லாமை) யோடுகூடிய சூரியனென்னும் ஜீவனை சரீரமாக உடைய பிரஹ்மத்தின் உபாசனம் விதிக்கப்படுகிறது. உதயாஸ்தமய சார்யங்களால் பிராணிகளுக்கு அனுக்கிரஹம் செய்தபின்பு தின்பான்யம்வந்தவுடனே அந்தகாரியமில்லாமல் ஏகாஸ்வபாவமாய் உதானை யிருக்கிறான் சூர்யன். இது முத்தாவஸ்தை. கல்பத்தின் ஆதியில் ஸூர்யனுதயத்தற்கு முத்தின் அவஸ்தையான சூர்யனைச் சொல்லுகிற தென்னும் கூறலாம். இவ்விஷயத்தில் தேவதைகளுறித்தோர் யோகிசொன்ன லோகம் மேலே சொல்லப்படுகிறது.

நவெததநநிநொயநாடிபாயகடிஅந | டெவாஸெநாஹ
நவெதநநாவிநாயபிஸுஹுணெதி ||௨||

ஸு-ரா-பா—முத்தாவஸ்தையில் சூர்யனுக்கு உசயமாவது அஸ்தமானமாவது கிடையாது. இந்தஸத்தியத்தால் நானிராமத்தோடி விரோதத்தையடையவில்லை. ஸத்யமான பிரம்மகியானத்தைப் பெற்றவனுயிருக்கிறேனென்று தாத்தர்யம்.

நஹவாசஸாஉபெதிநநிநொயதீஸக்யுதிவாநெஹவாஸெஹவ
திபனதாரெவஸுபெஹாவநிஷடிவெடி ||௩||

ஸு-ரா-பா—இப்படிசொன்ன பிரஹ்மவித்யையை யநிசுதவன் ஜனனமரணமில்லாதவனாக ஆவன் இவனுக்குமேல் சாலமெல்லாம் பகல்பொழுதேயாம்.

சங்—நிரஞ்சனமான பிரஹ்மமேயாய் விடுகிறான். ரங்—இவ்வாறு சொல்லப்பட்ட இது வித்யையையறிந்து உபாசிப்பவன் எப்போதும் எல்லாவஸ்தைகளையும் ஸாக்ஷாத்தகரிக்கும் சத்தியையுடையவானாய் விருவதால் ஸூர்யன் உதயமாவதாலாவது அஸ்தமியப்பதாலாவது இவனுக்கு லாபநஷ்டங்க ளொன்றுமில்லை. (௧)

அபெக்யுதபுஹுபஜாவதய உவாவபுஜாவகீரெநவெநு: ப
ஜாஹுஸுநெதடிசுடிஅகாயாருணயெஜெஷாய வுதுயபிதா
புஹுபெவாவா ||௪||

ஸு-ரா-பா—இவ்வித்யையின் பரம்பரை சொல்லப்படுகிறது இந்தமது வித்யையு (சங்—ஹிரண்யகர்ப்பன். விராட்டிருஷ்டனுக்கும், ரங்—சதுரமுகன் தக்ஷப்

ரஜாபதிக்கும் அவர் ஸ்வயம்புவனுக்கும் மதுவானவர் இக்ஷ்வாகு முதலிய ஜனங்
களுக்கும் உபதேசிகத்தார்கள். இவ்விதமையை அருணரெனனும் ருஷிதன் ஜீமயங்
புத்ரன் உத்தாலகருக்கு உபதேசிகத்தார். (சு)

ஐஹாவதஜெஷ்டாய வசுத்ராய விதா ஸ்ஹவஸ்யூயாக்
புரணாயுநயவாதெநவாஸிநெ ||௫||

ஸ0-ரா-பா—இப்பரஹ்மவீத்யையை பிதாஜ்யேஷ்ட புத்ரனுக் குபதேசிக்கக்
கடவன். யோக்கியனான சிஷ்யனுக்கும் உபதேசிக்கலாம். (6)

நாநுெஸ்கெஸெவநயடிவுவாஹோஜி:வாரிமுஹீதாங்ந
ஸுபெணாங் டிடிபெதெவதெதாஹிய ஹெதெதெவதெதா
ஹியஹதி ||௬||

ஸூ-ரா-பா—நாலுசமுத்திரத்தின் மத்தியத்திலுள்ள இப்பூமி முழுவதையும் தனங்களால் நிறைத்துக்கொடுத்தாலும் அனைத்திட இந்தவந்தியையே மேல்பட்ட தாகையாலே இதைஜ்ஜேஷ்டப்புத்திரன் தகுத்த சிவ்யன இவர்கள் தவிர மற்றயாருக்கும் சொல்லக்கூடாது.

அ-பே-சங்—ஏததேவததோபுய: என்றுமறுபடி சொன்னது ஆதரவிலால்.
ரா—மறுபடி சொன்னது வித்யையையின் முடிவைக்காட்டுகிறது.

சுயுஜாடிஸ்வணம்.

மாயத்ரிவாஜரீத் ஸவக்ஷைத் யஜிஷ்கிஞ்நாவெவ்மாயத்ரிவா
 மாயரீத் ஸவக்ஷைத்மாயத்ரிவத்ரயபதெவ || ௧ ||

ஸ0-ரா—இதில் காயத்திரி உபாசனம் சொல்லப்படுகிறது. லோகத்தில் ஸ்தா வரமாகவும் ஜங்கமமாகவும் காணப்படும் வஸ்துக்கள்பாவும் காயத்ரியோடாம். காயத்ரீ என்பது வாக்கு, வாக்வினாலே சொல்லப்படுவதாலும் ரகஸிக்கப்படுதலாலும் காயத்ரீ என்று பெயர் பெற்றது. எல்லாக்கூட ஸுக்ஷண்கள்காட்டிலும் இதுவே மேல்பட்டது இதுவே பிரம்மமாக உபாசிக்கத்தக்கது.

யாவெவ்வாறாயதி ஐயாவவஸாயெயம் பூயிவ்வுஸூத ஹீம
நீ ஸவா-ஸக்தம்பூ திஷிததெதாவிவநா திஸீயதெ ||2||

ஸா-ரா-பா—எல்லா பூதங்களும் பூமியிலேயே யிருப்பதாலும் பூமியைவிட்டு அப்பால் போகக்கூடாமை யிருப்பதாலும் சீழ்ச்சொன்ன காயத்ரி பூமியேயாம்.

ஆகவே—இதில்திரம்மத்தினது இரண்டாவது பாதம் பூமியென்பதும் ப்ராணி களுக்காதாமாயிருப்பதும் ப்ராணிகளால் விடக்கூடாமலிருப்பதுமென்னும் இரண்டு விதமும் சொல்லப்பட்டது.

யாவெவ்வாபுரிவீர்பெயர்வாவவாபதிநீலி நுநுநெயர்நி
 லிநு லீநெயர்நா: புகுநிநாவநெயநாநிநிநெ || ௩ ||

ஸர-பா—ஐம் பூமியாகச் சொல்லப்பட்ட காயத்ரியானது ப்ராணைகளுக்கு ஆதாரமாகையாலும் சரீரமுமாம்.

ரா—சீரம் ஒருபாதம் என்பதும் ப்ராணச்சுளுக்கு ஆதாரமாயிருந்தல் அவை தன்னிலைவிடப் போகக்கூடாமலிருந்தல் என்னும் விதமிரண்டும் விதமென்பதும் சொல்லப்பட்டன.

யதென்துதுருவெழுந்தரிந் வாவுதழித்தெனினுந் பாரா
வெறுநாபயிலி நீடுபொணாப் புகி லி தாவன தடுவவாநியீ யதென்து

ரா—இது பிரஹ்மத்தின் நாலாவதுபாதம், சரீரத்துக்குச் சொன்னவிதமே இயற்கும். (சு)

வெவ்வேறு துறைகளில் பணியாற்றி, தனது தலைநிலை

ஸு0—வாக்கு, பூதம், பூமி, சரீரம், இருதயம்; ப்ராணன் என்று ஆறுவிதம்.

தாவாநஸுஹீராததொஜ்யாயநீஸவாஸுஷ: | வாவொ
ஸுஸவாபுஸுதாநிதிவாஹஸுதாநிதி || ௬ ||

யெடுக்கெ ஹெதிசுவாதெடு ராயவஹியோடவாருஷாடாகா
 சொயொவெவஸவஹியோடவாருஷாடாகாஸா|| ௭ || சுயவாவஸயொ
 யதிதவாருஷாசுகாசொயொவெவஸாநுதவாருஷாசுகாஸா|| ௮ ||
 சுயவாவஸயொயதிநஹாடடிய சுகாஸஸதெதவாணாடிவ
 திதவாணாடிவாவிநீதிஸ்ரீயமவஹெதயவஸவெவடி|| ௯ ||

சுயத் தபாடிமஃபணம்.

தலைநகரமான தஞ்சை நகரில் பஞ்சவர்ணம் வந்தபின்னர் ஸ்ரீராமன்
புராணம் படித்துக் கொண்டு இருந்தார். அப்போது தனது தந்தை
தஞ்சை நகரில் இருந்தார். அப்போது தனது தந்தை

ஸ0—இதில் த்வாரபர லோபாஸனம் சொல்லப்படுகிறது. இங்கு சொன்ன இருதய மென்றும் பாத்ததில் ஐந்துவழிகள் தேவதைகளினால் ரக்ஷிக்கப்படுகிறதுகள். இதில் கிழக்குவழியானது பிராணன் அதுவேசண், அதுவே ஸக்ரீயன். இதுவே தேஜஸ்வ ரூபமென்றும் அஸ்னாத்யமென்றும் உபாசிப்பது. அப்படி உபாசிப்பவன் தேஜஸ் ஸம்ஜீரண சத்தியும் பெறுவன்.

ரா-பா—ப்ரணனது வியாபார விசேஷத்தால் கண்டிருப்பதி செல்விக்கப் படுகிறது. அந்தசண்ணை அனுக்கிரஹிப்பவன் சூர்யன். அவன் இருதய கமலத்தின் கிழக்குவழி வாசல்காப்பவன் அவனை உபாசிப்பதினால் இந்தபலன்வரும். (க)

சுயயொஸ்யுஷக்ஷிணஸூஷிஃஸவரநஸுதவராகுநஸவநுரோஸு
ஷெதவீஸுயஸஸெதகு—வாலீதஸீரோநுஸஸுநவத்யவனவவெடி. ||

ஸ0—ரா-பா—அதன் தெற்குவழியானது வ்யாந்வாயு. அதவேகாது. அதவே சந்திரன். வியவத்தரமானகம்ங்களைச் செய்வது வ்யானனாகையாலும் காதுநூன த்துக்கும் சந்திரன் அன்னத்துக்கும் ஹேதுவாகையாலும் இவைஸம்பத்தும் யசஸ் ஸம் என்று உபாசிப்பவன் ஸம்பத்தையும் யசஸ்ஸையும் அடைவன். (உ)

சுயயொஸ்யுஷதஜ்ஜிஷிஷ்வொவாநஸுவாகொதஜிஸுஷெத
ஷுஹவதுஸவிநாஷிதி—வாலீத ஸுஹவதுஸுஷொஷாவத்ய
வனவவெடி. ||௩||

ஸ0—ரா-பா—அதன் மேற்குவழியானது அபாஸவாயு. அதவே வாக்கு. அதவே அக்னி, இதுபிரும்ம தேஜஸ்ஸும் ஜீரண சத்தியும்; இவையறிந்து உபாசிப்பவன் தேஜஸ்ஸையும் ஜீரணசத்தியையும் அடைவன். (ஈ)

சுயயொடஸெயுஷுஷிஸஸவரநஸுநஸுஸவஜுநுதஷெத
கீதி—ஸுயுஷிஷெதகு—வாலீதகீதி—ரோநுஷிஷிஷுநவத்யவனவவெடி.

ஸ0—ரா-பா—அதன் வடக்குவழியானது ஸமானவாயு. அது மேலானது, அது வே மேகம், இது கீர்த்தியும் காந்தியும் இவ்வாறு அறிந்து உபாசிப்பவன் கீர்த்தியையும் காந்தியையும் அடைவன்.

அ-பே-ஸ—தனக்கு நேரில் தெரியாத ப்ரஸித்தி கீர்த்தியாம். தான் அறிந்த ப்ரஸித்தியசஸ்ஸாம். (ச)

சுயயொடஸெயுஷுஷிஸஸவரநஸுவாயுஸுசுக்ராஸுதஷெத
ஷொஜஸுஹெதகு—வாலீத ஷுஜவீஷெஹுநவத்யவனவவெடி. ||௪||

ஸ0—ரா-பா—இதன் மேல்பக்கத்த வழியானது உதானவாயு அதவே வாயு, அதவே ஆகாசம். அது பலமும் பெருமையும்; இதை அறிந்து உபாசிப்பவன் பலத் தையும் பெருமையையும் பெறுவன்.

தெவாவனதெவஸுஸுஹவாஸுஷாஸுமதுஸுஷொகஸுஷார
வாஸஸவனதாநெவஸுஸுஹவாஸுஷாஸுமதுஸுஷொகஸுஷார
வாஷெநுஷாஸுஷுஷெவிரொஜாயதெவத்யபுஷெதஸுமதுஷொகஸு
வனதாநெவஸுஸுஹவாஸுஷாஸுமதுஸுஷொகஸுஷாரவாஷெநுஷ.

ஸ0—ரா-பா—கீழ்ச்சொன்ன குணங்களோடு கூடிய சூர்யன் சந்த்ரன் அக்னி, மேகம், ஆகாசம் என்னும் ஐந்து புருஷர்களும் இருதயாகாசமென்னும் பிரம்மலோ கத்தின் த்வாரபாலகர்கள். அல்லது பரமபதத்துக்கு வழிநடத்தும் ஆதிவாஹிகர்கள்.

சுயயதி த்வரொழிவொஜ்ஜாதிநீ-வ) தெவியூ தவ்வ) வெஷஷு

௨௦-௨-௮-—இப்படி காயத்ரீவீத்யையால் வைபவப்பரதானு ப்ருஹத்தின் உபாசனம் சொல்லப்பட்ட பின்பு அழகு கித்தியென்னும் பலங்களுக்காக அப்பிரும்மத்தைச் சாஜாநாமிகா உபாசிக்கும்படி இதில் விதிக்கப்படுகிறது. எமஷ்டிவ்யஷ்டியென்னும் இருவகைக்கும் மேல்பட்ட ஸேகத்தில் ஸ்வயம் ப்ரகாச சுத்த சத்வஞ்சோதில் ஓபரம் விளங்கும் த்ரிபாத் ப்ருஹமே இந்த ஜாடராக்கி ஸ்வ ஓபரமென்கென்று உபாசிப்பது. (எ) மற்றவை சக்-பேபாவே, இரண்டு தடவைசொன்னது வீத்யையின் முடிவைக்காட்டுகிறது. (அ)

५

வயங்குவிழிம்பு ஹதஜ்ஜுநாதி சாநதவாஸீதகயவருக்
தாயிவ வாருஷையாகு தாஸிவொகெ வாருஷாவதித்
யெது வெது ஹதிவக தலிசுநுத் || 1 ||

ஸ்ரீ-ர-பா—சான்றில்லாததைய சொல்லப்படுகிறது. எல்லாபதார்த்தங்களும் ப்ருமத்தினிடத்தில் உண்டானவை, எல்லாம் ப்ருமத்தினிடத்தில் வியப்பவை, எல்லாம் பிரமமத்துக்கு நியாயம், எல்லாம் பிரமமத்துக்கு சரீரம், உத்தபதியும் வயமும் ஸ்தூலசித்தசித் சரீரான ப்ருமமத்துக்கு உண்டு, நியாயம்தவம் கேவலசித துக்களுக்கு மாத்தரம், இதனால் ஜீவன் பிரமத்தைமீஸ் சொல்லும் குணங்களுோடு உபாசிக்கக்கடவன் திருநெல் எவ்வாறு உபாசிக்கிறாடு மானத்துக்குப்பின்பு அதற் குத்தகுதியான பரமம் இயற்குக்கு வருவது, ஆகையால் ஜீவனுக்கு முக்கியமானது உபாசகமே.

ஆர்ச்சுபேதம் க்ரது--10-ஆத்தியவஸாயம் ரத்-உபாசனம். (க,

உநொய்யிவ், ராசுச; ரோனா டெஸ்துவுலு சுகாஸாதாவ
வடிகோ-புவ-கா-புவ-ம-நவ-ப-வ-வ-ப-பி-ப-ப-த-வாகு
நாடி, !!

1930-31-பா—அத்தியவஸூயம் பண்ணவேண்டிய முறை சொல்லப்படுகிறது. பிறும்மமானது மனஸ்ஸுபோன்றது. ப்ரவீருத்தியும் லீவீருத்தியும் மனதின் காரியங்கள். ப்ராணனே ஜீவாத்மாவின் ஸுலக்ஷணசாரம். அதை ஸ்தூலதேகத்தினின்றும் பிரெருகு தேவந்ததுக்குக் கொண்டுபோகிறது பீர்ம்மம். அதனால் அது பிராணசாரம். கியானசக்தி கரியாகக்தி இரண்டும் சேர்ந்துள்ளது. சுத்தசைக்தன்ய ஸ்வரூபமானது. கீனைத் தீன்யெல்லாம் தவறாது திணுவேற்றிக்கொள்ளத்தக்கது. எல்லாவிதத்திலும் இருப்பதினும் ஸுலக்ஷணஸ்வரூபமானிருப்பதாலும் ரூபம் முதல்வயவல் தீல்லாமைபாலும் ஆகாசத்துக்கு மானமானது. இந்த ஜகத்தத் யெல்லாம் செய்யது. (ஜகத்துக்கெல்லாம் காரணமானது) தோஷமற்ற கர்மங்களையுடையது. ஸுக

மாண வாலுனை ருசி இவைகளையுடையது. இந்த ஸோகங்களை யெல்லாம் வியாபித் திருப்பது. வாக்கு இல்லாதது. (இது இந்திரியங்களொன்று மில்லாததென்று குறிக்கிறது) பூர்ணகாமமானதாயினாலே புதிதாய் ஒன்றுகிடைக்கப் பெற்றால்வரும் பர பரப்பு இல்லாதது. (உ)

வண்டிக்குத் தாது ஹட்டி யெண்ணீயாநுவீ ஹவாபுயவாடிவாஷ்டி-
பாடிபாஸுபாசிகாடிபாஸுபாசிகா தண்ணீராவெண்ணீயெ ஸூதாது ஹட்டி யெ
ஜியாநாநு பூயிவாஜியாநாநுநிகாஜியாநாநீநாஜியாநாவெண்ணீயா
வெண்கெண்ணீயெ || ௩ ||

ஸ0—இந்த பரமாத்மாவானது ஏன் ஸ்ருதயத்திலிருக்கிறது. அது சாமை, சாமை அரிசி நெல்லு, பயம், கடுகு, இலையெல்லாவற்றிலும் கிறியது. பூமி, ஆகாசம், ஸ்வர்க்கம், இந்த லோகங்கள் எல்லாவற்றிலும் பெரியது.

ரா-பா—நாம் உபாஸிப்பதன்பொருட்டு அதிஸூக்தம்ருபத்தோரி இருதயத்தி
விரும்பதாகவும், நமக்கு ப்ரபயனாகும்போது அளவிந்த பரிணாமத்தையுடையவனா
யிருப்பவனாகவும் அனுசந்தானம் செய்யவேண்டும்.

ஸவ-ட்கிர-புஸவ-ட்காரிஸவ-ட்ய நஸவ-ட்யஸவ-ட்யிடிஹ்ராதோ
வாக்யநாடிர்வணஷி சூதாநஹு-ட்யவணத்ப் ஷெதலித்: ப்ர-த்யா
விஸி விதாஸிதியஸ்யஸ்யாடிர்நவிவிதிதாஸ் திஹஸாஹஸாஸ்யி
ஸாஸ்யி ||௪||

ஸ0.ரி-பா—இந்த குணங்களையுடைய பரமாத்மா அதிகமான தன் கிருபையாலே நாம் உஜ்ஜீவிக்கும்படி செய்வதற்காக நம் மனதில் இருக்கிறது. இதை நான் உபாஸிப்பதினால் கடைசியில் அந்த பிரம்மத்தை அடையப்போகிறேனென்று இவன் உபாசனம் செய்யக்கடவன். இவ்வித பச்சயமுடையவனுக்கு பரப்ரம்மப் ப்ராப்தியில் எவ்வித ஸம்சயமுமில்லை. இவ்வாறு அடையுமய மறுருஷி சொன்னார். மதுபிசாண்டியல் எனறது வித்யை முடிந்ததைக் காட்டுகிறது. (சு)

சுயபெஞ்சுபாஃவணஃ.

சுதரிகொகாடிருகொஸொஹலிவா யொநஜீயுதிழிஸொஹு
ஸிஸுசுயொகிளரெஸொதரூஹித ஸவனஷகொஸொவஸுயா
நநஸிந விஸிதிநிநிநித ||௧||

ஸர-ரா-பா—தவாரபாலோபாசனத்தினால் வீரனுள் புத்ரினைப் பெறுவன் என்று கீழே சொல்லப்பட்டது. வீரபம் மாதத்திரமேபோதமா, தீர்க்காயுஸ்ஸம் வேண்டுமே, ஆகையால் தீர்க்காயுஸ்ஸைப் பலமாக உடைய கோசவீஞ்ஞானம் சொல்லப்படுகிறது. நடுவில் உத்தமமான விதைய யொன்று சொல்லப்பட்டதினால் இது உடனே சொல்லப்படவில்லை. த்னாலோப்யஸ்வரூபமான இந்த கோசத்தக்கு ஆகாயம் மத்திபம்-பூமி அடி. திக்குக்கள், மூலைகள், ஸ்வர்க்கம், மேல்வதி, இதை: நாசியிலாதது. கர்மபலமென்றும் தன்ம் இதில் வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. ப்ரானை: அவர்களின் கர்மங்கள், அனல்களின் பலன்கள் எல்லாம் இலையே ஆச்யத்திருப்பது. (க)

தவறுபுரவீழ்முஹுதிநாடிவெஹுதிநா நாடிக்கண்ணாராஜீநாடி
புதிவீலுஹுதிநாநாடுஜீவிதாவாம்பாயவட்டி: ஸயவனதவெவ்
வாயாம்பிசாம்பவத்வெடிநவாதுரொடிநீ ரொடிதிவொஹ வெதவெ
வ்வாயாம்பிசாம்பவத் வெடிநாவாதுரொடிநீரூடி ॥2॥

சுரிஷ்கொஸ்புவதெஜிமநாஉமநாஉமநாபுரணவ்வ
தெஜிமநாஉமநாமலிவ்வதெஜிமநாமநாஉமநாமலி
வ்வதெஜிமநாஉமநாஉமநாமலிவ்வதெஜிமநாஉமநாஉ
மநா || ௩||

ஸ0-றா—சித்புத்தானது தீர்க்காயுஸ்ஸைப் பலமாக உடைய கோவல்தியைச் சொல்லப்பட்டது. இதில்தான் தீர்க்காயுஸ்ஸா யிருப்பதற்காக புருஷவத்யை சொல்லப் படுகிறது. புருஷனுடையவயது மொத்தம் நூற்றுப்பதினானு அது முதல் பாகம் இரு பத்தினு வயதாகவும், இரண்டாவது பாகம் நான் பத்தினாலு வயதாகவும் மூன்றாவது

பாகம் நாற்பத்தெட்டு வயதாகவும் பிரிக்கப்படுகிறது. புருஷனானவன் தன்னைப்பாகமாக பாவித்துக்கொண்டு உபாசிக்கக்கூடவன். காயத்தி யென்னும் சந்தஸ்ஸானது இருபத்தினு லு அக்ஷரங்களை யுடையது; அச்சுளே ப்ராதஸ்ஸவனம் செய்யவேண்டும் ஆகையால் இருபத்தி லு வயசென்னும் முதல் பாகத்தை ப்ராதஸ்ஸவனமாக பாவிக்கவேண்டும். யாகத்தில் ப்ராதஸ்ஸவனத்திற்கு வஸுக்கள தேவதைகள். சரீராத்ஸாராமலிருக்கும்படி செய்வது (வஸிப்பிப்பது) ப்ராணனாகையாலே பிரணன்களே இங்குவஸுக்கள் அவைகள் இதற்கு தேவதைகள்.

தவெஷெ தஸூந்யஸிகிவிஷுவத் வெஸூபுயா த்ராணாவஸவ ஐஷ்வெ பிராதஸவநோயுதிநத் ஸவநஃநுஸநுநுதெ திரோஹம் ப்ராணாநாவஸுநாநாயெயஜோ விவொஸ்யெத்யு வெஷுவத் த வநத்யுமஷொஹவநி ||௨||

ஸ௦-௦-௧—இவ்விருபத்தினு லு வயதுக்குள் இவனுக்கேதாவது ரோகம் முதலானது உண்டாகுமானால் இந்த மந்திரத்தை அவன் சொல்லவேண்டும் வஸுக்களான ப்ராணன்களே, நான் யாக மாகையாலே அதில் இப்போது ப்ராதஸ்ஸவனம் நடக்கிறது. இது மத்தியந்தின் வஸனத்தோடு சேரும்படி செய்யுங்கள். யாகரீதியான நான் ப்ராதஸ்ஸவனத்தின் அதிபதிகளான உங்களுடையில் லோபத்தை(மரணத்தை) அடையக்கூடவேண்டலேன். இம்மந்திரத்தை ஜபித்தல் அந்ததாபமும் ரோகமும் நீங்கப்பெறுவன். (௨)

கயபாநிவதஸூதாரித் ஸஷிஷாபுனிதநாயுதிநத் ஸவநஃ தஸூதாரித் ஸஷிஷாபுனிதநாயுதிநத் ஸவநஃ தஷிஷுரோஷிதா சுநாயதா ப்ராணாவாவாஷிதா வநதெஹீஷிதஸவநத்ரொஷயுகி ||௩|| தவெஷெ தஸூந்யஸிகிவிஷுவத் வெஸூபுயா த்ராணாவாஷிதா ஐஷ்வெ பிராதஸவநோயுதிநத் ஸவநஃ துதிப ஸவநஃநுஸநுநுதெ திரோஹம் ப்ராணாநாத்ரோஷாணாம் யெயஜோ விவொஸ்யெத்யு வெஷுவத் த வநத்யுமஷொஹவநி ||௪||

ஸ௦-௦-௨—இருபத்தைந்தாவது வயது முதல் அறுபத்தெட்டாவது வயதுவரையிலுள்ள இரண்டாவது பாகமானது மத்தியந்தின் ஸவனமாக உபாசிக்கத்தக்கது. இது நாற்பத்தொருவயது. தருஷ்டிபச் சந்தஸ்ஸம் நாற்பத்தினு லு அக்ஷரமுடையது. மத்தியந்தின் ஸவனமானது த்ரிஷ்டிபச் சந்தஸ்ஸினால் செய்யக்கூடவது. (வெளவனத்தில் விஷயப்ரவீருத்தி அதிகமாய் அதினால் ஆழச்செய்வதால் இப்போதுபிராணன்கள்—ருத்ரர்கள், ரக்ஷுருத்ரர்கள் க்ருரர்கள், மௌவனத்தில் எல்லாரும் க்ருரர்கள். ஆதலால் நடுவயதில் ப்ராணன்கள் ருத்ரர்கள், சங்) இவை அந்த மத்தியந்தின் ஸவனத்தின் தேவதைகள். இந்தவயதில் ரோகம் முதலியது ஏதாவது உண்டானால் மேல்வரும் மந்திரத்தை ஜபிக்கக்கூடவன். ருத்ரர்களான ப்ராணன்களே, இப்போது மத்தியந்தின் ஸவனம் நடக்கிறது. இது த்ரித்யஸவனத்தோம் சேரும்படி செய்யவேண்டும். உங்கள் நடுவில் நான் மரணமடைய வேண்டாம். இம்மந்திரத்தை ஜபித்தால் அந்த தாபமும் ரோகமும் நீங்கப்பெறுவன். (௩-௪)

கயபாநிவதஸூதாரித் ஸஷிஷாபுனிதநாயுதிநத் ஸவநஃ தஸூதாரித் ஸஷிஷாபுனிதநாயுதிநத் ஸவநஃ தஷிஷுரோஷிதா சுநாயதா ப்ராணாவாவாஷிதா வநதெஹீஷிதஸவநத்ரொஷயுகி ||௫||

தஷெதவதுஷாடி ஹவாகூரடி: ப்ராண: வாடிஸகூடி வாடி
 சொகூவாடிஉத்யுபாத்தயாயிவெவதயி: வாடிவாய: வாடி
 சூடி: வாடிவாய: வாடிஉத்யுபாத்தயாயிவெவதயுபாத்த
 வெவாயிவெவதய ॥2॥

ஸா-ரா-பா—மனஸ்ஸென்னம் பிரம்மத்திற்கு வரக்கு, ப்ராணன், கண்டாது
 இவை நான்கும் நாலுபாதங்கள். ஆகாசமென்னும் பிரம்மத்திற்கு அக்னி வாயு ஸுத்ர
 யன் திக்குகள் இவை நான்கும் நாலுபாதங்கள். வாக்கு முதலியவைகள் மனதினால்
 நியமிக்கப்பட்டவை ஆகையாலும் அக்னி முதலியவை பிரம்மரூபமான ஆகாசத்தின்
 மார்பில் தொங்குவதுபோலிருப்பதாலும் இவைகள் கால்களாகச்சொல்லப்பட்டன.

வாமவஸு ஹணஸுத்யுபாதிவாடி: ஸொஹிநாஜெராதீஷா ஹ
 திவதவதிவ ஹதிவதவதிவ கீத்யுபாஸஸாஸுஹவது ஸெநய
 ணவவெடி ॥ ௩॥ ப்ராணணவ ஸுஹணஸுத்யுபாதிவாடி:வவாயுநா
 ஜெராதீஷாஹதிவதவதிவ ஹதிவதவதிவகீத்யுபாஸஸாஸுஹவ
 வதுஸெநயணவவெடி ॥ ௪॥ வகூரொவஸு ஹணஸுத்யுபாதிவாடி:வ
 சூடிதெநஜெராதீஷாஹதிவதவதிவ ஹதிவதவதிவ கீத்யுபாஸ
 ஸாஸுஹவதுஸெநயணவவெடி ॥ ௫॥ சொகூவெஸு ஹண
 ஸுத்யுபாதிவாடி:வவாயுநாஜெராதீஷாஹதிவதவதிவஹதிவதவதிவ
 கீத்யுபாஸஸாஸுஹவதுஸெநயணவவெடிவணவவெடி ॥ ௬॥

ஸா-ரா-பா—அத்யாத்மத்தில் (ப்ராணன்களில்) பிரம்மமாகச் சொல்லப்பட்ட
 மனதின் நாலுபாதங்களில் ஒன்றாகிய வர்க்கானது அந்தைவதத்தில் (தேவதகளி
 ல்) பிரம்மாச் சொல்லப்பட்ட ஆகாசத்தின் நாலுபாதங்களில் ஒன்றாகிய அக்னிய
 யாலே பிரகாசிக்கிறது. வாக்குக்கு அதிஷ்டாந தேவதை அக்னியாகையாலே, தன்
 காயத்தில் உத்ஸாஹத்தை அடைவதும் அதனுலேயே, வாயவும் ப்ராணனும் ஒரு
 தத்வமாகையால் ப்ராணனென்னும் பாதமானது வாயுவினாலும், சூரியன்கண்ணின்
 அதிஷ்டாந வாகையால் கண்ணென்றும் பாதமானது சூரியனாலும், திக்கின் தேவ
 தைகள் காதிரு அதிஷ்டாநாக்களாகையால் காது திக்குக்களாலும் பிரகாசிக்கி
 னன. தங்கள் தங்கள் கார்யங்களில் உத்ஸாஹத்தோடு ப்ரவர்த்திக்கிறன. இவ்வாறு
 அறிந்து உபாசிப்பவன் கீர்த்தி யசஸ் ப்ரம்மதேஜஸ்ஸு இவைகளால் பிரகாசிப்ப
 ன், தானதால் உண்டாவது கீர்த்தி, பராக்ரமத்தால் உண்டாவது யசஸ்ஸு,
 தன் கார்யத்தில் உத்ஸாஹ முடைபடுவான். (௩-௪-௫-௬)

சுயணகொநவஸ:வண:.

சூடிதெநஜெராதீஷாஹதிவதவதிவ கீத்யுபாஸஸாஸுஹவதுஸெநய
 ணவவெடி ॥ ௩॥ ததீஷாஹதிவதவதிவ கீத்யுபாஸஸாஸுஹவதுஸெநய
 ணவவெடி ॥ ௪॥ ததீஷாஹதிவதவதிவ கீத்யுபாஸஸாஸுஹவதுஸெநய
 ணவவெடி ॥ ௫॥ ததீஷாஹதிவதவதிவ கீத்யுபாஸஸாஸுஹவதுஸெநய
 ணவவெடி ॥ ௬॥

ஸா-ரா-பா—ஸுத்ரயன் பிரம்மத்தின் பாதமென்று கீழேசொல்லப்பட்டது.
 அந்தஸுத்ரயனே பிரம்மமென்று இங்கு உபதேசிக்கப்படுகிறது. அது இங்கு உபபா
 திக்கப்படுகிறது.—இந்த ஜகத்தானது ஸ்ரேஷ்டிக்கு முன்னே நாமம் ரூபம் இவைமு
 தலிய வேறுபாடில்லாமல்நுந்தது. பிறகு அது கொஞ்சம் நம்மரூப கார்யங்களுக்கு

அபிமுகமாயிற்று. முதலில் விதைமுளைத்து கிரமமாய் பெரிதாவதுபோலே அல்பம் நாமரூபங்களைப்பெற்ற அது பெரிதாய் ஒருமுட்டையாக ஆயிற்று. அது ஒருவருஷ காலம் அப்படியேயிருந்து பிறகு இரண்டாகப்பிளந்தது. ஒன்று வெள்ளையும் ஒன்று பொன்னுமாக்ஷது.

தடித்திஜத ஸையம்புயிலீயதுவணட்த ஸாடிஸயுஜீராயுதெவவதுதாயடிபுதீஸலெவொதீஹாரெயாயபிநயஸூநடிபுயடிர்ஸையுடிசுதீ ஸவயுடிஃ || ௨ ||

ஸ0-ரா-பா—வெள்ளியான கபாலம் பூமிமுதலிய கீழ்உலகங்கள் பொங்கபாலம் ஸ்வர்க்கம்முதலிய மேல்உலகங்கள். அண்டம்பிளந்தபோது சுரப்பத்தைச்சுற்றியிருந்த பெரும்நரம்புகள் மலைகள் ஆயின ஸூக்தமனம் சுரப்பவேண்டாம் மப்புபனிகளாயின ஜனித்ததின் நரம்புகள் நதிகளாயின. அஸ்திமிலிருந்த நீர் ஸமுத்தரமாயிசுது. (௨)

சுயயதடிஜாயதஸொஸாவாடிததுஸாஜாயபாநுவெஷா உவூஉவொஉநதிடிதஷு வுரூரணியவஹநாதி ஸவ்ரெய காரீரஸஸாதஸொடியம்புதி புததிராயநம் பூதிவொஷா உவூஉவொஉநதிஷுஷுதிஸுரூரணியவஹதாதி ஸவ்ரெவெவகாரீஃ || ௩ ||

ஸ0-ரா-பா—அதிவிரிந்து உண்டானவன் ஸூர்யன் அவன் உண்டாகும்போது பெரிய இரைச்சல்களோடு சப்தங்களும் ஸ்தாவரமும் ஜங்கமமுமான பூதங்களும் ஸ்திரீவஸ்திரம் முதலிய நாமரூபவஸ்துக்களும் கூட்டுவ உண்டாயின. அது, ஸூர் தான் இப்போதும் ஸூர்யனது உதயாஸ்தமய காலங்களில் சப்தங்களும் புகழ்ச்சித் தசவிருவதினில் பூதங்களும் காமங்களும் உண்டாகின்றன. (௩)

ஸயவனதலெவவீஜாநாடிததுஸூஷ்மததுவாஸெஉ ஸுரஸொஹயஜெநதீ ஸாயவொவொஷா சூவமஜெயுருவவநிஜெவொதிஜெவொநு || ௪ ||

ஸ0-ரா-பா—இவ்வித மகிமையை யடைய ஸூர்யனை பிரம்மமாக உபாசிப்பவன் சித்தர்ச்சிவ ருமீபமாகவே மங்களமான சப்தங்களைக்கேட்டு ஸுகம்பெறுவான். இரண்டு தடவை (நிம்ரேடேரர்) என்றது அத்தியாம் முடிந்ததைக்காட்டுகிறது.

சங்—இது திருஷ்டபலம். இவன் பிரம்மமாகவே ஆய்விடுகிறது ப்ரதானபலம்.

மூன்றாம் ப்ரபாடகம் முற்றது.

வாரெநாமெராவநிஷசு - வதுஸூபுவாங்கு.

சுய பூயபிஃவஸூ.

ஹரிஃ ஷு|| ஜாநஸூகிர வளதூயண ஸூஜாஜெயொவஹுஜாயீஸஹுவாஸு சூஸஸஹஸூத சூவஸயாநூயயாநூகெஸூதவனவஜெஉந திததுதீதி || ௧ ||

ஸம்வர்க்கவித்யை சொல்லப்படுகிறது. அதன்பெருமைக்காக கதைசொல்லப்படுகிறது.

ஸ0-ர0—புத்ரர் என்பவரின் பேரனாகையாலே பெளக்ரயணரென்றும் ஜநச்ருதர் என்பவரின் புத்ரராகையாலே ஜநச்ருதி யென்றும் பிரசித்தரான அரசன் ஒருவன் வெகுதூரமிதனையும் சரத்தையேட்டு தானம் செய்பவனாயும் அந்நம் போடுகிறவனும் இருந்தான். எல்லாவிடத்திலும் எல்லாரும் தன் அனனத்தையே புதிக்கவேண்டுமென்று ஆகைகொண்டு எல்லாவிடங்களிலும் தர்மசத்திரர்கள் கட்டியவைத்து வழிப்போக்கர்களுக்கு வேண்டிய ஸகல உபசரணங்களும் செய்வித்தான்.

சுயஹஹீ ஸாநிஸாயாதிவெதா ஸுஸெஷ்ய ஹீ ஸௌஹ
யீ ஸஜெஸுவாடிஹாஹேரயிஸுராஹுஸுராஹுஜாநஸுரெதே; வள
தூயணஸுஸஜெஸுவாஜெஸுராதிராததம் தந்ஸுஸாஸாஹி ஸுதாரேபு
யாக்ஸீநிதி || ௨ ||

ஸ0-ர0—இவ்வாறு இவ்வரசன் தர்மத்திலேயே கருத்துடையவனாய் பிரம்மத்தி யானத்தில் பிரவ்ருத்தி இலா - திருப்பதைக்கண்ட சிவசேவகைகள் இவனுக்கு புத் தி உண்டாக்கவேண்டி இவன் காற்றுக்காகமேல் உப்பரிக்கையிட்டுத்திருக்கும் சம யத்தில் ஹம்ஸஸுருத்தைக்கொண்டு ஸுதிரத்தினால் ஸுதிரத்தினால் அந்நம் போடுகிறவனும் இருந்தான். எல்லாவிடத்திலும் எல்லாரும் தன் அனனத்தையே புதிக்கவேண்டுமென்று ஆகைகொண்டு எல்லாவிடங்களிலும் தர்மசத்திரர்கள் கட்டியவைத்து வழிப்போக்கர்களுக்கு வேண்டிய ஸகல உபசரணங்களும் செய்வித்தான்.

தஜஹவஸுஸுதாஸுவாஹிஸுதாஸுவாஹிஸுதாஸுவாஹிஸுதாஸுவாஹி
நஜிவரெகூராஹிஸுதாஸுவாஹிஸுதாஸுவாஹிஸுதாஸுவாஹி || ௩ ||

ஸ0-ர0—இதைச்செட்ட முன் செல்லும்ஹம்ஸமானது அடே, நீனன் சொல் லுகிறாய், இவருக்கு என்ன அதிகாரம் உண்டு, சீபேத இவரை வண்டியோடருக்கும் ஸாகவரைப்போல் நினைத்திருக்கிறாய், என்று. அவர் யார்ஸாஹி, அவர் எப்படிப்பட்டவர், என்று மற்றைய அன்னங்கேட்டது.

யயாகுதாபவிஜ்ஜாயாயிரெதாஸுஸாஸுவாஹிஸுதாஸுவாஹிஸுதாஸுவாஹி
தஜலிஸுதாஸுவாஹிஸுதாஸுவாஹிஸுதாஸுவாஹிஸுதாஸுவாஹி || ௪ ||

ஸ0-ர0—சுதாஸுவாஹிஸுதாஸுவாஹிஸுதாஸுவாஹிஸுதாஸுவாஹிஸுதாஸுவாஹி
உண்டு அதில் நானு என் லாபத்தில் ஒருவன் ஜயித்துவிட்டால், 3-2-1. எண்கள்
அதிலடங்கியிருப்பதால் இவன் அதைப் பெல்லாம் ஜயித்துக்கொள்வான் அவ்வாட்டத்
தின் ஸங்கேதம். அதுபோல இவ்வுலகத்தில் எவன் எவன் எந்த நற்கருமம் செய்தா
லும் அதெல்லாம் இவரது நற்கருமத்தின் அடங்கியது உலகத்தில் உள்ளவர்களின்
கியானமெல்லாம் இவர் கியானத்தால் அடங்கியது. அவர்களின் ஸாகவார், அவரைத்
தான் நான் சொன்னேன் என்று அந்த ஹம்ஸப்பதில் சொல்விற்று.

தஜஹவஸுஸுதாஸுவாஹிஸுதாஸுவாஹிஸுதாஸுவாஹிஸுதாஸுவாஹி
ஹாந ஸவகதாஸுதாஸுவாஹிஸுதாஸுவாஹிஸுதாஸுவாஹிஸுதாஸுவாஹி
யொநா சுயதீ ஸயுஸாஸுவாஹிஸுதாஸுவாஹிஸுதாஸுவாஹி || ௫ || யயாகுதாபவிஜ்ஜாயாயிரெதாஸுஸாஸுவாஹிஸுதாஸுவாஹிஸுதாஸுவாஹி
யயாகுதாபவிஜ்ஜாயாயிரெதாஸுஸாஸுவாஹிஸுதாஸுவாஹிஸுதாஸுவாஹி || ௬ ||

ஸஹாக்ஷாத்நிஷுநாவிடிதி வுதெய்யாயதத் ஹோவாவ
யதூரெவ்ரஹ்ணஸ்யுரெஷ்ணாகஷெந்ரெதி || ௭ ||

வெரயவாஹகடிஸ்யுவாநாந்க ஷ்ணாண்-வொவவிவெஸதத்
ஹாஹுவாடிநுநுமவ | ஸ்யு-ஹாரெகூஹத் ஹுராகூஹதி
ஹவ்ருதிஜஜெஸஹக்ஷாத்விடிதிவுதெய்யாய || ௮ ||

ஸ்ர-ர-—இஷைக்கேட்டஜாக்ருதிப்ரம்மக்கியானமே மேலான தென்றறிந்து
கொண்டு மனவருத்தத்துணை உதயமாவதை யெதிர்பார்த்திருந்து படுக்கையை
விட்டுமுந்த உடனேதன் வேலைக்காரனைக்கப்பிட்டு ஸாக்வரிநுக்குரிடத்தைஅறிந்
துவரும்படி கட்டினாயிட்டார். ஸாக்வர் எப்படிப்பட்டவர் என்று அவன் சேட்டான்
ஹம்ஸம் சொன்னதை அஹஸ்சுக்குச்சொன்னால். அவன் சேடிப்பார்த்து அகப்படவில்
லையென்று சொன்னான். பிறம்மக்கியானின் வாஸம்செய்யும் மாஸகாரி ஆறு முத
லிய இடங்களில் சேடிப்பார் என்று மறுபடி ஹாசன் உத்திரவு செய்தார். அப்படி
யே அவன் சேடிவரும்பொது வண்டியின் கீழ்உட்கார்ந்து சொரிசுளேச்சொரிந்து
கொண்டிருக்கும் அவரைக்கண்டு விநபத்தோடு கிட்டச்சென்று தாம்தான் ஸாக்வ
ரேர் என்றுகேட்டான். அவர் 'ஜமடா, என்று சொன்னார். அவன் திரும்பிவந்து அவ
ரிருப்பிடத்தை அறிந்தவர்களைனு அரகஹ்சுக்குச்சொன்னான்.

* சுயஸ்தீய்யவண || *

தஜாஹஜாநஸூக்தீ பெளத்ராயணம் ஷட்காநிமவாந்ஷஜஸ
தநிரயாதஜாஹபவ்யுத்தக்யுரெதி ஹாஹுவாடி || ௧ ||

ரெகெடாநிஷுநாதாதிவாஹ்யம் நிஷெய்யஸூதநீரயொநு
வணதாம் ஹவொஷ்வதாத்ஸாயியா ஷ்வதா ஸ்வஸுஹதி || ௨ ||

ஸ்ர-ர-—பின்அரசன்அதுதாது பசுக்களையும்கண்டத்திக்கு ஆரத்தையும் கோ
வேறுக்கடிதை கட்டிய பச்சையம் கூடகொண்டுபோய் ஸாக்வரைஸேவித்து இவை
களை அறிந்தவனவிதாம் உபாசிக்குங் தெருதையை எனக்கு உபதேசிக்கவே
ன்று பிராச்சக்தார்.

தஜாஹவஸூத்ராயவாஹஹாரெகூஹாஸாடி. தவெவவஸுஹ
மொஹஸஸூதிஷுநாஹ் வுநரெஷ்ணாநஸூக்தீ பெளத்ராயணஸுஹ
ஸூஹவாந்ஷஜஸூதநீரயம் ஹாஹிதீரம் தஜாஹபவ்யுத்தக்யுரெதி || ௩ ||

தத் ஹாஹுவாடிநெஷ்ணீஸஹஸூம் ஹவாஹ்யம் நிஷெய்ய
ஸூதநீரயஹ்யம்ஹாமாயா தூரொஷ்ணி நாவெஷ்ணுவொஹமவஸூயிதி ||

ஸ்ர-ர-—அதேகுத்தேன் இவைகளை நீ உமவைத்துக்கொள் என்றஸாக்வர் சொ
ன்னார். மறுபடி ஹாசன் ஆயிரம் பசுக்கள் விலைப்பார்த்த ஹாரம் உயர்ச்சரதம் தன்
பெண் இதுசுளைக்கொண்டு பத்தஸாக்வரிடம்கொடுத்து தாம் இப்பொது வாஸம்செ
ய்யும் கிராமத்தை-சவ, தாம் ரங்கவாஸம் செய்ய நினைக்கிறதோ அந்த கிராமத்
தை-ரங். தம்முடையநாகச் செய்துகிறேன் இவ்வாத்தாம் பத்னியாகக்கிறவறித்துக்
கொள்வதோடு இப்பொருள்களையும் அங்கீகரித்துக்கொண்டு எனக்கு பிரம்மவித்யை
யை உபதேசிக்கவேண்டுமென்று கேட்டான்.

விசேஷார்த்தம் இருக்க இடமும் வீதம் பத்னியும் இல்லாத எனக்குப்பசுபண
ம்மேறிவை செய்தற்குபதம் சரகாலம் குருதிச்சுருஷயரவது அதிகமானதனமான
தில்லாமல் பிறம்மவித்யையை உபதேசிக்கக்கூடாதெனபதம் ஸாக்வர் மறுத்தத்தி

ருசு

சாந்தோக்யோபநிஷத்.

ற்குக்காரணம் அரசனை சூத்திரனைப்பது பிரம்மக்கியானமில்லையென்று தான் சொக்கமடைத்ததினாலே. அல்லது நாலாம்வருணபென்ற தன்று மேல் கண்டத்திலும் இப்படியே.

தலுபாஹ ஸ்வஸிவ்வாஹ ஹநுவாவா ஐஹாரொஹஸிஹா நெநெஹஸிவெ நாவாவயிஷ்யா உதிதெநெஹ தெநெஹ வணபாநாஹிஹாவ்யுஷெஷ்யதூரஸு உவாஸஸதஸெஸு ஹவா || ௧௮ ||

ஸ்ர-ரா—இந்த கன்னிகையைக்கொடுத்ததினால் வித்யையைஉபதேசிக்கவேண்டியதாகிறதென்று நிச்சயித்த-ரன் - தக்கஉபத்யாபம் கொடுத்ததினால் அங்கீகரிக்கிறென்று சொல்லிமேல் பொதுதாத்—சூத்திரனை நீ இவைகளைக்கொடுத்ததினால் இவ்வுழியாபே உனக்கு தான் பிரம்மவித்யையை உபதேசிக்கிறெனென்று ஸாக்ஷர் சொன்னார். மறுநாள் மன்னும் தேசக்கிவ் தவாவாசம் செய்த இடமான ஸாக்ஷபர்ணம் எனனும் கிராமத்தை ராஜா அவருக்குக்கொடுத்தான் அவர் தன் உபாஸ்ய தேவதை யடிவனுக்கு உபதேசித்தார்.

சுயத்யூசீயஃபுணஃ.

வாயுவபுரவஸுவெதபுரயபுரவாசுதிரிபுரபதிவாயுவெவாபெபு தியபுரவஸுதிரெபுரவஸுவெதி வாயுவெவாபெபுதி யபுரவஸுதிரவஸுவெதி வாயுவெவாபெபுதி || ௧௮ ||

யபுரவ உவாஷுதிவாயுவெவாபெபுதி வாயுவெபுதிவெதாது வாயுவெபுதிவெதாது || ௨ ||

ஸ்ர-ரா—எல்லாவற்றையும் ஒன்றுக்கியெடுத்துக்கொள்வது அல்லதலயமடைவிப்பது என்னும் குணமுடைய சாக்ஷியாலே வாயுவேஸம் வச்சகம் அக்னி அனையும் போதும் ஸூர்யன் சந்திரன் இவர்கள் அஸ்சமிக்கும்போதும் ஜலங்கள் உலரும்போதும் இவைபெல்லாம் வாயுவைப்பயனடைகின்றன. இவையெல்லாவற்றையும் ஒன்றாகக் கிரமித்தக்கொள்வதால் வாயுஸம்வாக்க் மென்ற உபாசிப்பது. தேவதைகளில் வாயுஸம்வாக்கம்.

ரா—வாயுவின் அந்தர்யாமியான பகவானே ஸம்வர்க்கெனென்று உபாதிக்கக்கடவது.

சுயரபுராத்ஸ்வாரணாவாவஸுவமபு: ஸயபுரவஸுவித்யுணவெ வவாமவெபுதி ப்ராணம்வசு: ப்ராணத்ஸ்ரோத்ரவாணம்ந: ப்ராணொஹெபெபுதி தாஸுபுதிவெபுதி || ௧௯ || தளவாவன தளபுளவஸுவ உதவாவாயுவெவெபுதிவெபுதிவெபுதி || ௨ ||

ஸ்ர-ரா—ஆதாமாவ் ப்ராணனேஸம்வர்க்கம்ஜிவன் தாங்கும்போது வாக்குகண் காதுமனம் இவைபெல்லாம் ப்ராணனையே பயனடைகின்றன இதைபெல்லாவற்றையெல்லாம் ஒன்றாக்கிக்கொடுத்தது. இங்கும் ப்ராணனென்று ப்ராணனின் அந்தர்யாமியான பகவானே தேவதைகளில் வாயுவும் ப்ராணன்களில் ப்ராணனும் இரண்டுமே ஸம்வர்க்கம்.

தேவதைகளில் ஸம்ஹாரம்செய்யப்படும் அக்னி சூர்யன் சந்திரன் ஜலம் இவை நான்கும் ஸம்ஹாரம் செய்யும்வாயுவும், ப்ராணன்களில் ஸம்ஹாரம் செய்யப்படும் வாக்கு கண் காது மனது நாலும் ஸம்ஹாரம் செய்யும் ப்ராணனும். ஆகிய பத்தும் கிருதாயமாம், ஒன்று இரண்டு மூன்று நான்கு என்னும் எண்ணங்கள் கொண்டது கிருதாயம். இவைகளைக்கட்டினால் பத்தாகிறதுதல்லவா. இப்பத்தும் பத்துதிக் கிலும் இருப்பதால் இதுவிராட், இதுச்வ அன்னம். 'தசாக்ஷராவிராட் அன்னம்' விராட்! அன்று சுருதி கூறுகிறது. விராட்சத்தஸஸபத்தக்ஷரம். கிருத மென்றும் அயத்திலு பத்தென்றும் எண் புஜிக்கப்படுவது போல் உள்ளடங்கியிருப்பதாலும், பத்து என்றும் கணக்கு விராட்டாகையாலும் விராட்டே அன்னமாகையாலும் இது அன்னதீயமாம். இப்படி விராட்டை உபாசிப்பதால் பத்து திக்கிலுள்ள வஸ்துக்க ளும் உபாசிக்கப்பட்டதாக ஆகிறது. இந்த ஸம்மவ உபாஸிப்பவன் ஸர்வஞ்ஞனும் பரம்மத்தை அனுபவிக்கப் பெறுவன் யரவம் வேத, என்றமறுபடியும் சொன்னது வித்யை முடிந்ததைக் காட்டுகிறது. (அ)

சுயமவதுஸூவணம்,

வதிகாரொஹ ஜாவாவொஜ்வாவாம். ராதாரோநாயாணுகெ,
ஸூஹவாயும் ஸவதிகிவஸூபிரிசிரொத்ராஹுஹிஷி || ௧ ||

ஸா—ஜகத்தைப் பதினாறுக பாகம் செய்து அதைப் பரம்மாக பாலிக்கும்படி இக்கு உபதேசிக்கப்படுகிறது. சிரத்தையும் தபஸ்ஸும் உபாசனத்துக்கு அங்கமெ ன்று காட்டுகைக்காக க்கதை சொல்லப்படுகிறது.

ரா—லோட சகலபரம்மவித்யை சொல்லப்படுகிறது.

தா—ஜபாலை யென்னும் பதிவ்ரதையின் புதரான ஸத்யகாமனைப்பவர் ஆம்மா! வேதாத்யயனம் செய்வதற்காக குருகுலத்தில் ப்ரும்மசாரியாய் வாஸம் செ ஸ்யவிரும்பியிருக்கிறேன். உபனயனத்துக்குக் கோத்ரம் தெரியவேண்டுமே, என் கோத்ரமெது, என்று தந்தாயாரைக்கேட்டார்.

வாரொஹ நஃவாவநாஹதெதஷ்டேஷு தாத்யஷ்டாதுஸூலேவிஸ
ஹஹம் வரூதிவரீவரீவாரீணி யளவநெதுரோஹெஹலாஹதெதந வெஷ
யதெதாதுஸூ லேலிஜ்வாவாம் தாநாரோஹிஷிஸவதிகாரொ நாரோஹிஷி
ஸஸதிகாரோவஸவ ஜாவாவொஸு வீயாஹி || ௨ ||

ஸா—ராம—குழந்தாய், நான் அதிதிபூஜையிலேயே கருத்தாயிருந்தேன், யென் வனத்திலேயே உண்ணப்பெற்றேன், கோத்ரமிது வென்ப தெனக்குத் தெரியாது. எனபேர் ஜபாலை, உன்பேர் ஸத்யகாமன், குருகேட்டால் ஜடபாலியின் புத்திரன் ஸத்தியகாமன் என்றே சொல் என்று தாயார் அவனுக்குப்பில் சொன்னாள்.

ஸஹஹாரீஷு—உதமாதேதெதொ வாவஸு ஹவாயும் ஸவதிகி
வதுரோஷுஸெவபாம் ஸவவதிகி || ௩ ||

ஸா—ராம—சுவர் கௌதமகோத்திரத்தில் பிறந்த ஹரித்ருமத் தென்பவரின் புத் தரான ஹரித்ருமதரிடம் வந்து யான் தமக்கு ஸ்வயஸ்ய வந்தருக்கிறேன், ப்ரம்மநா ரியாய் குருகு வாஸம் செப்கின்றென்று சொன்னாள்.

தாதீஹாவாவகிஷொத்ராநாலொரோஹிதி ஸஹாவாவ
நாஹதெ தஷ்டேஷொஷொத்ராஹ லேஷுஸூஹம் ராதாநீஸாரோஸு

தடுவூர் ஹஹம் வரநீபரிவாரிணீ யளவநெதூரஜிவெலாஹஜெ
தநுவெடியொருதவூலிவிஜவாராதுநாஜாஹஜெலி ஸதகுகாரொநா
ஜெலிவிதிவொஹத் ஸதகுகாரொஜாவாவொஹஜெலி || ௪ ||

ஸ0-ரா—குழந்தாய்! உன்கோத்தமென்னவென்றுகொளதமரிசேட்டார். எனக்கு
கோத்தம் தெரியாது, எந்தாயாரைக்கேட்டேன் தான் அதிதிபூஜையிலேயே கருந்
தாயிருந்ததால் கோத்தம் இன்னதென்றுதெரிந்து கொள்ள வில்லையென்றும் யென்
வனத்திலேயே யென்னைப்பெற்றபடியால் வெட்கத்தினால் என் பிதாவைக்கேட்டுத்
தெரிந்து கொள்ளவில்லை யென்றும் குருசேட்டால் ஜபாலையின் புத்தரணஸத்யகாமன்
என்று சொல் என்றும் எந்தாயார் சொன்னான். ஆதலால் நான் ஜபாலையின் ஸத்யகா
மன், என்னை அங்கீகரிக்கவேண்டுமென்று அவர்சொன்னார். (ச)

தநீஹாவாவொநதஜபூரஹஜெனாவிககூரஹஜிவியம்வொ
ஜாவாரொவதூநெஷெநஸதஜாடிமா ஐதிதீதுவநீ யகூரஹ
நாஜிவவாநாம் வதஸூதாமா நிராக்ரதெராவா வஜாவொஜாவாநா
ஸவ்ஜெதிதா சுவிபூஸாவயநு வாவநாவஹவெணாவதெ
யெதீஸஹாவஷ்டமணம் ப்ராவாஸதாயகாஸஹாஸுநீஸவஜெஃ

ஸ0-ரா—பராமணனல்லாதவர்கள் இவ்வாறு கபடமற்று வார்த்தை சொல்ல
மாட்டார்கள். நீ உண்மைசொன்னதால் ஸந்தோஷித்தேன் ஸமித்துக்கள் கொண்டு
வா, உனக்கு உபநயனம் செய்கிறேனென்று சொல்லி முறைப்படி அவருக்கு உப
நயனம்செய்து இளைத்துமெலிந்திருந்த பசுக்கூட்டங்களில்மிகவும் தூர்டலமான நா
னூர்பசுக்களை ஒட்டிக்கொடுத்து இதை மேய்த்துக் காப்பாற்றிக்கொண்டோ என்ற
க்கியாபித்தார். ஸத்யகாமா அவைகளை ஒட்டிக்கொண்டு போகும்போது துளைகள்
ஆயிரம் கால்நடை களாவதற்குமுன் திரும்புவதில்லை யென்று பிரதீஜ்ஞைசெய்து
புல்லம் ஜலமும் நிறைந்தகாட்டில் அவைகளை ஒட்டிக்கொண்டு போய் அவைகள்
ஆயிரம் கால் நடைகள் ஆகும்வரையில் மேய்த்து வந்தான். (சு)

சுயவஹுஜைவணம்.

சுயவெஹநஜெஷெஹாஹஜாவாடிஸதகுகாரி ஈ ஐதீ ஹவ
ஐதிஹாவதிசுஸூராவ ப்ராவாவொஜாவெஸுநீஸவ்ராவயநகூ
வாராகூயம் || ௧ || ஸ்ரஹாணஸுதெவாடிஸுபுவாணிதி ஸ்ரவீதுஜெ
ஹவாநிதிதவெஸெஹாவாவபூதீஷிதூ ஸ்ரவீதீஷிதூராகூஷிணா
ஷிதூவாநீஷிதூவெஷெவெவெ ஸ்வாஜெவதூஷு வாவொஷு ஹண
ப்ரகாஸவாநாஜி || ௨ || ஸயவணதஜெவம் விஜாநீஸுதூஷுயம்வாடிஸு
ஹணம் ப்ரகாஸவாநிதூ வாவெஸவ காஸவாநஷிதூவெஷு ஹவதி
ப்ரகாஸவதொஹவொகாஸுயகிய வணதஜெவம்விஜாநீஸுதூஷுயம்வா
டிஸு ஹணம் ப்ரகாஸவாநிதூவாவெஸு || ௩ ||

ஸ0-ரா—மேல்பொது—ஓஸத்யகாமா என்றுஅந்தருஷபம் கூப்பிட்டதுஸ்வாமி
என்விஸத்யகாமா சொன்னார். உன்பிரதிஞ்ஞைப்படி நாகுகள் ஆயிரம் கால்நடைகள்

சுயஸ்வரூபணம்.

ஹீவஸ்வொஷ்வெதுதி வஹஸ்வொஷ்வெதுமா சுவிபுஸூராவயா
யாநுகார தாயத்ராவிஸாயம் வஸவஸுத்ராநி ஜுவஸரீயாயமா உவ
ராயு ஸீயரீயாயா யவஸூரஷ்வெ பூஷுவொவவிவெஸ || ௧ ||

ஸ0-பா—மற்றொரு பாதத்தை ஹம்ஸம்சொல்லுமென்று அக்னிசொல்லிற்று
மறுநாள் மாடுகளை ஒட்டிப்போய் ஸாயங்காலமானபொது மாடுகளிடமிடக்கி அக்
ஸந்தியாவந்தனமும் சயிதாதானமும்செய்து அக்கினிக்குப்பின்னால் கிழக்குமுகமாக
ஸத்யகாமர் உட்கார்ந்தார். (௧)

தநீஹநீவஸநிவத்யாஸூவாஷ்வத்யுகாரீ ந நதி ஹவ
ஹிஹவதிஸுஸூராவ || ௨ ||

ஸ0-ரா-பா—ஹம்ஸம் ஒன்றுவந்து ஸத்யகாமா என்று கூம்பிட்டது. ஸ்வாமி
என்று ஸத்யகாமா சொன்னார். அந்தப்பாத்தம். ஸ0-பா—இங்கு ஹம்ஸம் என்றது
ஸூர்யன். (௨)

புஹ்ணஸ்வொஷ்வெதுவாஷ்வபூவாணீதி வஸிதாநீலமவாநி
திதஸெஸு ஹாவாநாநிசுதாஸூரூ கதாஸூரூ சுதாவிநித
வெஷ்வெவெ வஸாஷ்வதாஷ்வூ வாக்ஷாஸூணொஜொதிஷா
நாரீ || ௩ ||

ஸ0-ரா-பா—ப்ரம்மத்தின் பாதமொன்றை நான் சொல்லுகிறேன் என்று ஹம்
ஸம் சொல்லிற்று. சொல்லவேண்டுமென்று ஸத்யகாமர் ப்ரார்த்தித்தார். அக்னி
ஸூர்யன் சுந்தரன் பின்னல் இரங்கான்கும் காலுக்கள். இக்கலை நாலுக்கொண்ட
ப்ரம்மத்தின் பாதத்துக்கு ஜபோலதிஷ்மத் என்று பெயர். (௩)

ஸயவணதவெவஸிஷாநீஸுதாஷ்வூவாஷ்வபூஹ்ணொஜொதி
ஷாநஸூரூவெஷ்வெதுஷ்வெதுஷ்வெதுஷ்வெதுஷ்வெதுஷ்வெதுஷ்வெதுஷ்வெது
விஷாநீஸுதாஷ்வூவாஷ்வபூஹ்ணொஜொதிஷாநித்யாவாஸு||

ஸ0-ரா-பா—இவ்வாறு ஜபோலதிஷ்மத் இப்போதத்தை உபாசிப்பவன்
தேஜஸையை பெறுவதோடு அக்னி லோகம் ஸூர்யலோகம் முதலிய ஜ்யோதிர்
லோகங்களையும் அடைவன். (௪)

சுயஸ்வரூபணம்.

ஜுவெஷ்வொஷ்வெதுதிவஹஸ்வொஷ்வெதுமா சுவிபுஸூராவயா
நுகார தாயத்ராவிஸாயம் வஸவஸுத்ராநி ஜுவஸரீயாயமா உவ
ராயு ஸீயரீயாயா யவஸூரஷ்வெ பூஷுவொவவிவெஸ || ௧ ||

ஸ0-ரா-பா—மத்தவென்னும் ரீப்பதவை மற்றொருபாதத்தைச் சொல்லுமெ
ன்று ஹம்ஸம் சொல்லிற்று. மறுநாள் முன்போல் ஸாயங்காலம் மாடுகளைமடக்கி
ஸந்தியாவந்தனமும் சயிதாதானமும்செய்து அக்னிகுப்புள்ளில் கிழக்குமுகமாக
ஸத்யகாமர் உட்கார்ந்தார். (௧)

தஞ்ஜீரூவநிவ துரஹஸுவாடி ஸத்யுகாரீ ந ஹதி ஹமவஹதி
ஹவ்யதிஸுஸுராவ || ௨ || ஸ்ரஹணஸூரீஜெதவாடி வாடிஸுவா
ணீதிஸூவீதவெஹமவாநிதி தவெஸெஹாவாஹவ ணுகுராயகூஃக
வாஸுராத்ருகூகாரீநுகவெஷவெவெஸாரீ வதவஹுஃ வாஹொ
ஸ்ரஹண சூயதநவாநூரீ || ௩ ||

ஸ0-ரா-பா...மக்கு ஒன்றுவந்து ஸத்யகாமாவென்று கூப்பிட்டது. ஸ்வாமீ
என்று ஸத்யகாமர் பதில் சொன்னார். ப்ரம்மத்தின் பாதமொன்றை நான் சொல்லு
கிறேனென்று மத்குசொல்லிற்று. சொல்வேண்டுமென்று ஸத்யகாமர் ப்ரார்த்தித்த
ார். ப்ராணன் கணகாது மனது நாலுக்கைகள். இந்நாலுக்கைகள் கொண்ட ப்ரம்மத்
தின் பாதத்துக்கு ஆயுதனவத் என்று பெயர். (௩)

ஸயவநதவெவ்விஷாநீ ஸுதவஹுஸுவாடிஸுஹண சூயதநவா
நித்யுவாஸ சூயதநவாநவியெடுகெ ஹவத்யாயதநவதொஹவொ
காருயத்யயெதவெவ்விஷாநீ ஸுதவஹுஸுவாடிஸுஹண சூயத
நவாநித்யுவாவெஸ் || ௪ ||

ஸ0-ரா-பா—இவ்வாறு அறிந்து இப்பாதத்தை ஆயுதனவத்தென்று பாஸிப்ப
வன் இவ்வுலகத்திய நல்ல ஆச்சரியத்தைப்பெறுவதோடு அவகாசத்தோடு கூடிய
லோகங்களையும் அடைவன். அர்த்தபோதம். ஸ0-பா—ஐஸம் பந்தமுடைய தாகை
யால் இங்கு ப்ராணனே மத்குவுன்று சொல்லப்பட்டது. ரங்-பா—ஹம்ஸமும் மத்
குவும் வ்ருஷபம்போலவே தேவதையின் ஆவேசத்தால் சொல்லிற்றுக்கள். (௪)

கயநவஃஸுணஃ.

ப்ராவஹாவாஸுகுமாதோவாரொஜாஹஸுவாடிஸத்யுகாரீ ந
ஹதிஹமவஹதி ஹவ்யதிஸுஸுராவ || ௫ ||

ஸ0-ரா-பா—ஸத்யகாமர் பசுக்களோடுகூட ஆசார்யரது கிருகம்போய்ச்சேர்ந்
தார். கௌதமர் இவரைப்பார்த்து ஓ ஸத்யகாமா என்றார். ஸத்யகாமர் ஸ்வாமீ
என்றார். (௫)

ஸ்ரஹஸிஹிவெவெஸூரீ ஜாலிகொநுதூநுஸஸாவெத்யு
நெஜீநுஸெஜஹிஹதிஹவ்யதிஜெஹமவாநீ ஸெவெக்காரீ ஸூ
யாக் || ௬ ||

தாத்—ப்ரம்மக்கியானிபோல் காணப்படுகிறும், உணக்கு யார் ப்ரம்மவீத்யை
உபதேசித்ததென்று கௌதமர்கேட்டார். மறுஷயர்கள் யாரும்ல்லவென்று ஸத்ய
காமர் சொன்னார். அர்த்தபோதம். ஸ0-பா—எனக்கு வேண்டியதைத்தாமே உப
தேசிக்கவேணும். இதரர் சொன்னதை நான் மதிக்கவில்லையென்று ஸத்யகாமர் சொ
ன்னார்.

ரா-பா—எனக்கு வேண்டியதைச் சொல்லத்தாம் இருக்கும்போது நான் வே
றையொருவரை ப்ரார்த்திப்பேபோனு என்று ஸத்யகாமர் சொன்னார். (௬)

சரிடத்தில் தொன்றும் நாநாவிதமான ஆசைகளே வியாதிகள் நான் ஆவைகளால் தூண்டியிருக்கிறேன், (ரக்) பிராகிருதமான ஸுகங்களுள்ளாம் பிறப்பு மூப்பு இறுதிப்புமுதலிய ஆபத்தகங்களுக்கிடமானது. அவைகள் எனக்குமுண்டு. (பொது) ஆசையால் நான் பூப்பதில்லையென்று உபகேசலர் சொன்னார். (௧)

சுமஹாழயஸூசிதீரொதவொ வுஹ்வாரீகாஸமஹ் வரூயா
ரீகஹநாஸெவபுஸுவாவாரீதிதஸெவஹ்வாஃ || ௪ ||

ஸ-ரா—இவ்வாறு சொல்லி இவர் இருந்த பின்பு, கார்ஹபத்யம் முதலிய அக்னிகள் மூன்றும் இவ்விசேஷ பணிவிடைகளினால் மனப்பிரக்கிடுப்பிரம்மசாரி தபஸ்வியாயிருந்துகொண்டு நமக்கு தன்மூர்ப்பணிவிடை செய்தான், இவனுக்கு நாம் பி. ம. விதையையே உபகேசம் செய்வோம் என்று நிச்சயித்துக்கொண்டு உபகேசலருக்கு மெல்ல வருமாறு சொல்லின. (௪)

புரணொஸுஹகஸுஹவஃ ஸுஹேதீஸஹ்வாவ விஜாநா
ஹ் யதாநொஸுஹகஸுஹவஃ வநவிஜாநாதிதெஹ்வாஃ
ஸுஹவ கஸ்திஷ்வஹ் யதெஹ்வஃ ததெஹ்வகிதி புரணஃ ஹவொஹ்
|| ௫ ||

ஸ-ரா—பிரணன் பிரம்மம் கம்பிரம்மம், பேம்பிரம்மம் என்று அக்னிகள் சொல்லின, பிரணன் பிரம்மமென்பது எனக்குத் தெரியும். கம் ஓம் இரண்டும் தெரியவில்லையென்று உபகேசலர் சொன்னார், கமதான் ஓம் தான் கம் பிரணனைதான் ஆகாதம் என்று அக்னிகள் சொல்லின.

சுமவஸகாஹ்ஸஃ.

சுமஹேந்மஹ் வித்யாநாஸஸாவயுயிவகுதி ராநா
புததயவஃ சூதிதெயுவாஸுஹவாஸுதெ ஸொஹ்மேஷி
ஸொஹ்மேஷி || ௬ ||

தா—பிபபடி மூன்று அக்னிகளும் பின் தனித்தனி சக்கர தகங்களான அக்னிவித்யையை உபகேசிச்சத்தொடங்கின. பூமி அக்னி அக்னம் சூரன் இக்கான்கும் எனது சூரம் சூர்யனிடத்தில் காணப்படும் புருஷனே யான் ராஜன் அவன் என்று கார்ஹபத்திராக்கி சொல்லிற்று. (ஸ-ரா)—பூமி அக்னம் இவைகள் போஜ்யமாகையால் பரஸ்பரம் தலயங்கள். உத்போல அன்று அக்னியும் சூர்யனும். புஜிப்பதம் பாசம் செய்வதும் இவைகள் இவைகளுக்கு தலயதர்மங்கள். (ஸ-ரா)—பாசம் செய்வதாலும் பிரகாசத்தைச்சொற்பட்டாலும் அக்னியும் சூர்யனும் ஒன்றென்று உபகேசிச்சப்பட்டது. அக்னிக்கு சூர்யகுடி ஒற்றுகமேபோலே பூமி அக்னம் இவைகளொரு கிடையாக. (௬)

ஸயஸகதிவேவிஜாநாவஸுதவஹதெ வாவக்யத்யாஹொ
சஹதி ஸுஹ்வாயாரொதிஜெஹ்வதி நாவ்யாவரவாஸுஷாஃ கதீயம்
தவவயயாத ஹிதூரொஹ்விந்ராவொகெஹ்விந்ர யவநத
ஹொஹ்மேஷி || ௭ ||

100-ரா—பரம்மலோகத்தை அடைகிறான். அல்லது: பரம்மலோகத்திற்குமா
 ர்க்கமான அக்னிலோகத்தை அடைகிறான். இவன் சிவ்ய ஸத்ததியாரும் புத்ரசநத்தி
 யாரும் பிரம்மக்கியானிகளாகவே இருப்பார்கள். இவன் பரப்பிரம்மத்தை அடைய
 மவையாய் இவ்வகிய நாய்கள் எல்லாலோகங்களிலும் ப்ரும்மபராப்தி விக்கனங்களி
 னின்றும் ரகப்திக்கிரேம். (உ)

കുറ്റാഭിയാംവേദം.

சுயவெஹநதிநோஹாபுவவநொநு ஸஸாஸாவொஹிஸொ
நக்ஷத்ராண்சந்திராஹதி யவநஷதாஹிஸி வாராவொஹிஸி
வொஹிஸிவவவாஹிஸி || ௧ || ஸயவநதவெவ்வொநுவாவொ
உவவநத வாவக்யதொவொகீவவதி ஸஸாராயொதி ஜெஹிஸி
கீநாஸாராவவாரவொஹி கீயநதவவயநுவொவொஹிஸி
கெஹிஸிஸி யவநதவெவ்வொநுவாவொ || ௨ ||

ஸ 0-ரா—ஜலம் திக்கு கஷ்டதரம் சந்திரன் இந்நான்கும் எனதுசீரம். சந்திர டத்திஸ் காணும் புருஷனே நான். நாளை அவன், என்று தகதினாக்னி சொல்லிற்று மற்றவைகளுக்கு முன் கண்டம்போலவே பொருள்கொள்க.

ஸா—அன்னத்தோடு ஸம்பந்தமிருப்பதாலும் தேஜஸ்ஸாசலாலும் தெற்கு திக்
கோடு சம்பந்தமிருப்பதாலும் தக்ஷிணைகளையும் சந்திரனும் ஒன்றொன்று சொல்லப்
படுகிறது. ரா—ப்ரகாசம் செய்வதால் அக்ஷியும் சந்திரனும் ஒன்றென்று சொல்லப்
படுகிறது. (க-உ)

சுயத், யொடிம:வண்.

சுயவெஹவோஹவநீயொடநுஸஸாவபுண்குதாரொடுள்ள
 ஸ்ரீஹ்ரிதி யவனஷவீஹ்ரிதி வுருஷொஹ்ரிதெ ஸொஹ்ரிஷி
 ஸவனவாஹ்ரிதி || ௧ || ஸயவனததெவ்விஹ்ரிநுவாவெவஹதெ
 வாவகூத ஹ்ரிதொஹ்ரிவதி ஸஹ்ரிதாயுரொதி ஜெஹ்ரிதீவதிநாஸு
 வர வுருஷஹ்ரிதீயதெ உவயவனாஹ்ரிதொடுஷிதீயுருஷொடுகெ
 ஹ்ரிதீயு யவனததெவ் விஹ்ரிநுவாவெ || ௨ ||

190-ரா—ப்ராணன் ஆகாசம் ஸ்வர்க்கம் மின்னல் நான்கும் எனதுசாரம், மின்னலி காணப்படும் புருஷனே நான். நாளை அவன் என்று ஆறுவநீயாக்னி சொல்லிற்று. மற்றையகளுக்கு முன்போல் பொருள் கொள்க. (க-உ)

சுயுததுயுமுபா:வண:

தெஹாஸுருவகொஸுஸெஷாஸொஜெதஉஸுஜிபுராதுவி
 டிராஸாஸுஸுதெதமதிஸெக்துஜாஜமாஹாஸுபாஸாஸுஸுஜாஸாஸு
 உஸுபாஸுபாஸுபகொஸுருநஹதி || ௧ ||

ஸ்ரீ—உபகோசலவே, இப்போது நாங்கள் உமக்கு அக்னி விச்சைய ஆசைமவியை இரண்டையும் உபதேசித்தோம். விச்சையின் பலத்தை உமக்கு ஆசையர் உபதேசிப்பா என்று அக்னிகள் மூன்றும் சொல்லின.

ரங்—உபகோசலரே, உமக்கு பிரம்மவித்யையை உபதேசியாமல் உமது குரு தேசாந்தரம் போனதினால் நீர் துக்கப்பட்டுக்கொண்டிருந்தபடியால் உம்மைத்தேறு

தல் செய்வதற்காகப் ப்ரம்மத்தின் ஸ்வரூபமாத்ரத்தையும், அதற்கு அங்கமான வித்யையும் உபதேசித்தோம். ஆசார்யன் முகமாக கிரஹித்த வித்யையே ச்ரோஷ்ட மாகையால் ஸமஸ்தகல்யாணகுணச் ச்ரயத்வம் முதலான ப்ரம்மகுணங்களையும் கண் னென்றும் உபாசனஸ்தானத்தையும் அர்ச்சிராதிமார்க்கத்தையும் அவர் உமக்கு உப தேசிப்பார் என்று அக்னிகள் மூன்றும் சேர்ந்து சொல்லின.

அ-பி—தேசாந்தரம்போயிருந்த ஆசார்யர் திரும்பிவந்தார். உபகோசலாவென்று கூப்பிட்டார். (க)

ஹவஹதிஹவஹதிஸுஸுராவஹஹவிடி ஹவஸாஜி தெஜுவம் ஹாதி கொநுதூஉநுஸஸாலஸைதி கொநுஜாநுஸரிஷ்யாவஹஹதி ஹாவவஹதிஹுதெ ஹஜெநுநஜீடிஸா சுநஜாடிஸாஹதிஹாஜீந ஹஜெடிசிநு ஹவாஜிஹுதெதவொஹதி || உ ||

ஸு-ரா—ஸ்வராயி என்று உபகோசலர்சொன்னார். அப்பா, உனது முகமானது ப்ரம்மகியானியின் முகம்போல் விளங்குகிறதே. உனக்குப் ப்ரம்மவித்யையை உப தேசித்தது யானென்று ஸத்யகாமர் கேட்டார். தாம் தேசாந்தரம்போயிருந்தபோது வேறுயார் எனக்கு உபதேசிப்பவர் என்று உபகோசலர் மறைத்தும் மறையாமலும் சொல்லி க்ஷணம் பொறுத்தலும் (சங் - இப்போது நடுங்கிக்கொண்டிருக்கிற, ரங் - இப்போது ஜ்வாலாஸூபாயிருக்கிற) அக்னிகளேமூன்று வேறுரூபமாயிருந்து என க்கு உபதேசித்தனவென்றுசொன்னார். அவைகளையெண்ணென்னவென்று ஆசார் யர் கேட்டார். (உ)

ஹஜிதிஹவஹதிஹஜெஹகாநூவகிஹ ஹவாஜி தெதவொஹநு ஹுதெததடிஷ்யாஜிபயாவஹவஹாஸ சூவொநஸரிஷ்யுதவன வஜெவஹிடி வாவஹஜிநஸரிஷ்யுத ஹதிஸுவீதஹஜெஹவாநிதித ஹஜெஹவாவ || ன ||

ஸு-ரா—அக்னிகள் சொன்னதை உபகோசலர் ஆசார்யனுக்குச் சொன்னார் சங்—முழுதும் சொல்லாமல் சிலவற்றைச் சொன்னார். பூபி முதலிய லோகங்களை மாத்திரமே அவை உனக்குச் சொல்லின. ரங்—அங்கவித்யை மாத்திரமே அவை உனக்குச் சொல்லின. ப்ரம்மஸ்வரூபத்தை பூர்ணமாகச் சொல்லவில்லை. அதை யான் உனக்குப் பூர்ணமாகச் சொல்லுகிறேன். தாமரை இலையில் ஜலம் ஒட்டுகிறதில் லையன்றார். அதுபோல இந்தப் ப்ரமத்தை ஆடுத்தவனிடத்தில் ஒருவித பாபமும் சம்பந்திக்கமாட்டாது என்று ஆசார்யர் சொன்னார். அப்படிப்பட்ட ப்ரம்ம வித்யை யை எனக்கு உபதேசிக்கவேணுமென்று உபகோசலர் கேட்டார். இசால்யர் உபதே சிக்கத்தோடங்கினார்.

சுயவஹுஸஹவணம்.

யவஹஷாஉக்ஷிணிவாஸஹஷாடிஸுதவனஷ சூதஜீதிஹா வாவெதடிஷ்யுதஜெஹஜெதடி ஹஜிதிடி ஹஜிவஜிநஸரிஷ்யாடிசு வாவிஹுதிவதூஜீ வஹவஹதி || க ||

தாத்—யோகிகளால் கண்ணில் காணப்படும் புருஷனே ஆத்மா, அவன் அமிரு தன், அபயன், ப்ரம்மம். ஆதலினாலேதான் ஜலம்மா நெய்யோ எது கண்ணில் போடப்பட்டாலும் அதில் ஸ்பர்சியாமல் வெளியே வந்துவிடுகிறது.

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥

ஸ-ர-—இக்குணங்களோடு பிரம்மத்தை உபாசிப்பவர்களுக்கு மரணம் நேர்ந்த பிறகு தஹநம் முதல்ப சவகர்மங்கள் செய்யப்பட்டாலும் செய்யப்படாவிட்டாலும் அவர்கள் சரீரத்தை விட்டவுடனே அர்ச்சிரபிமானி தேவதையையும், அதினின்றும் மந்த்யான்னபிமானி தேவதையையும் அதினின்றும் சுக்கிலபகந தேவதையையும், அதினின்றும் உத்தராயண தேவதையையும் அதினின்றும் ஸம்வத்ஸராபிமானி தேவதையையும், அதினின்றும் ஸஞர்யனேயம், அதிலிருந்து சந்திரனேயம், அதிலிருந்து வித்யுத் தேவதையையும் அடைவார்கள். இவர்கள் அங்கிருக்கையில் மனிதஸருஷ்டியில் சேராத அமானவன் என்னும் புருஷன் அழைத்துக்கொண்டபேய் பரப்பிரம்மத்தை அடைவிக்கிறான். இதுவே அர்ச்சிராதி மார்க்கமென்பது. இந்த வழியாய் மேலே போனவர்கள் மனிதலோகத்தின் சுழலுக்கு ஒருபோதும் திரும்பிவரமாட்டார்கள். நாவர்த்தந்த என்று மறுபடி சொன்ன வித்யை முடிந்ததைக்காட்டுகிறது. (டு)

அ-பே-ஸ-—இவனே பிரம்மமாகையால் இவன் அடைவது வேறொரு பிரம்மமல்லவாகையால் இங்கு ஸத்யலோகத்திலிள்ள பிரம்மாவை அடைவிக்கிறானென்று பொருள் கொள்ள உசிதம். ரா—இங்கு சொன்ன அர்ச்சிராதிமார்க்கம் எல்லா வீத்யைக்கும் துல்யமென்று ஸித்தாந்தம். (சு)

சுயஸொயஸஃவணஃ.

வணஷ ஹவெவயஜோயொயவ்வத வணஷ ஹயநிஷித் ஸுஸுவாநாதிய பெஷஹயநிஷித் ஸுஸுவாநாதி தஸூரபெஷஹவயஜ ஸுஸுஜீநஸ்வாகவத-பு-நீ ||க||

ஸ-ர-—உபாசனம் விதிக்கப்பட்ட ஸந்தர்ப்பத்தோடு சேர்ந்ததாலும் ஆரணிய சுமாகையாலும் யாகத்தில் பிசகு நேரிமொனூல் அதற்கு வியாதிருதிகளால் ப்ராயச்சித்த ஹோமம் செய்யவேண்டுமென்றும் அதை அறிந்தவனே பிரம்மாவாயிருக்க வேண்டுமென்றும் இவன் மௌனமாயிருக்கவேண்டுமென்றும் விதிக்கப்படுகிறது. எப்போதும் ஸஞ்சரிப்பதும் தன் ஸஞ்சாரத்தாலே எல்லாவற்றையும் பரிசுத்தம் செய்வதுமான வாயுவே யஞ்ஞம். ௧௬-சஞ்சரிப்பவன் 7-நாதி சுத்தம் செய்வது இப்பதங்களில் ய-5-இரண்டு எழுத்திருப்பதாலும் ஞகரம் நகரத்தின் விகாரமாகையாலும் யஜ்ஞம் என்றும் சொல்லானது ஸஞ்சரித்துக்கொண்டே சுத்தியை உண்டாக்குவதென்னும் பொருள்கொண்டது. இதனால் யஜ்ஞம் கமனம் செய்வதென்று பொருளாயிற்று. வாக்கு மனது இரண்டும் அதற்கு வழி. (க)

தயொரநுதராரஹஸூத் ஸுரோகிஷ் ஹா வாகாவொதாஹுரபுரபுரபுரதாஹுதராத ஸயத்ராவாக்யுதெ ப்ராதரநுவாகெ வாராவரி யாநீயாயா ஸுஹாவயவவதி || ௨ ||

சுநுதராவெஸூத் ஸத் ஸுரோகிஷீயதெஹுதராலயமெக வாஜி ஜநுயொவெகெநவகெண வுரோநொரிஷுதெவலெயுயஜோரிஷுதியஜ்நீரிஷுநு யஜோநொஹுதிஷுரிஸுஷ்வாவாவீயாநுஸவதி || ௩ ||

ஸ-3-ர-—அவைகளில் மனம் என்னும் வழியை ப்ரம்மந்த்யானத்தோடு கூடிய மனதிலுலும், ஹோதா அத்வரீய உத்தகாதா இவர்கள் வாக்கென்னும் வழியைநன்றாய் ப்ரயோகிக்கப்படும் வாக்கினாலும் ஸம்ஸ்கரிக்கிறார்கள். யாகத்தில் ப்ராதரநுவாக

ஸ௦-ர—யாகத்தில் ருக்கில் ஏதாவது பிசகு நேரிடுமானால் கார்ஹபத்தியம் என்னும் ஆக்னியில் ‘பூ : ஸ்வாஹா’ என்று ஹோமம் செய்யவேண்டியது. ருக்வேதத்தின் ஸ்ரீயமும் ஸாரமுமாகிய இந்த வியாஹ ருதிஹோமத்தால் யஜ்ஞத்தின் ருக்கினால்வந்த பிசகை சரிப்படுத்திக்கொள்வது. (ச)

சூயயபிபஜுஷொரிரிஷெ^ய ஓ-வஸூ^வவெ^வதி^வக^வகி^வணா^வம^வள^வஜ^வஹ^வ
யா^வதி^வப^வஜ^வஷா^வரெ^வவ^வத^வ ஓ^வஸெ^வந^வய^வஜ^வஹ^வஹ^வரெ^வ ஓ^வண^வ ய^வஜ^வஹ^வஹ^வய^வஜ^வஸு^வ
விரி^வஷ^வத்^வ ஸ^வஹ^வய^வதி^வ || ௫ ||

ஸ-0-ர-தாத்—யஜுஸ்வேதத்தில் ஏதாவது பிசகு நேரிட்டால் தக்ஷிணானியில் ‘பூ : ஸ்வாஹா’ என்று ஹோமம் செய்யவேண்டியது. யஜுவேதத்தின் ஸ்ரீயமும் ஸாரமுமாகிய இந்த வியாஹ ருதி ஹோமத்தால் யாகத்தில் யஜுஸ்ஸில் நேர்ந்த பிழ்தல்களை சரிப்படுத்திக்கொள்வது. (இ)

சூயயபிஸா^வதொ^வரி^வஷெ^வஓ-வஸூ^வ வெ^வத^வஜ^வஹ^வவ^வநீ^வயெ^வஜ^வஹ^வ
யா^வதா^வரி^வரெ^வவ^வத^வ ஓ^வஸெ^வந^வஸா^வரி^வஹ^வரெ^வ ஓ^வண^வஸா^வரி^வ ய^வஜ^வஸு^வவிரி^வஷ^வ
த்^வ ஸ^வஹ^வய^வதி^வ || ௬ ||

ஸ௦-ர—ஸாமத்தில் பிசகு நேரிட்டால் ஆஹவநீ யாக்னியில் ‘ஸுவ : ஸ்வாஹா’ என்று ஹோமம் செய்யவேண்டியது. ஸாமவேதத்தின் ஸ்ரீயமும் ஸாரமுமாகிய இந்த வியாஹ ருதி ஹோமத்தால் ஸாமவேதத்தின் நேரிட்ட பிழமுதலை சரிப்படுத்திக் கொள்வது. யாகத்தில் இவைதான் ப்ராயச்சித்தாஹுதி. (சு)

த^வதி^வய^வர^வஹ^வவெ^வந^வஸ^வஹ^வத்^வ ஸ^வஹ^வய^வர^வஹ^வவ^வந^வந^வய^வஜ^வத^வந^வ
ஜ^வதெ^வந^வ த்ரு^வவ^வத்ரு^வணா^வவீ^வஸ^வத்^வ வீ^வஸெ^வந^வவொ^வஹ^வவொ^வஹெ^வந^வ ஞா^வரு^வ
ஞா^வரு^வஹ^வணா^வ || ௭ || வ^வஸ^வவெ^வஷா^வவொ^வகா^வநா^வ ரீ^வஸா^வஹ^வவ^வதா^வநா^வரி^வ
ஸு^வர^வா^வ ஸு^வய^வர^வா^வவி^வஷ^வயா^வவீ^வரெ^வ ஓ^வண^வ ய^வஜ^வஸு^வவிரி^வஷ^வத்^வ ஸ^வஹ^வய^வதி^வஹெ^வ
ஷ^வஜ^வக^வதொ^வஹ^வவா^வ வ^வஸ^வஷ^வப^வஜோ^வய^வவெ^வத்ரு^வவ^வ வி^வஷ^வ ஹா^வஹ^வவ^வதி^வ || ௮ ||

ஸ௦-ர—உப்பினால் பொன்னும் பொன்னால் வெள்ளியும் வெள்ளியால் தாம்பரமும் தாம்பரத்தால் சுயமும் சுயத்தால் இருமபும் இரும்பால் மரமும் தோலினால் மரமும் சத்தானம் செய்யப்படுவதுபோல (7) பொன்னுக்கு ஸந்தானமாவது மிருதப்படுத்துக.) லோகங்களில் ஸாரமானவை மூன்று தேவதைகள் அவைகளில் ஸாரமானவை மூன்று தேவதங்கள், அவைகளில் ஸாரமும் ஸ்ரீயமுமான இம்மூன்று வியாஹ ருத்களினால் யாகத்தில் நேரிடும் பிசகுளை யெல்லாம் ஸரிசெய்துகொள்ளலாம். இவற்றை அறிந்தவன் எந்த யாகத்தில் பிரம்மாவாக இருக்கிறானோ, அந்த யாகமானது கைதேர்ந்த வைத்தியனால் சிகிதனை செய்யப்பட்ட ரோகிபோலவாம்.

வ^வஸ^வஷ^வஹ^வவா^வஹ^வவ^வ வ^வணா^வய^வஜோ^வ ய^வவெ^வத்ரு^வவ^வ வி^வஷ^வ ஹா^வஹ^வவ^வதி^வ
வ^வவி^வஷ^வத்^வ ஹ^வவா^வஹ^வஷா^வ ஸு^வஹ^வண^வநீ^வநு^வமாயா^வ ய^வதொ^வய^வத^வக^வரு^வவ^வதெ^வத^வ
த^வஜ^வஹ^வதி^வ || ௯ || ரீ^வந^வவொ^வஸு^வவெ^வஷ^வவெ^வவ^வ க^வஹி^வத^வகா^வந^வஸா^வஹி^வர^வக^வஷ^வ
த^வய^வவ^வ வி^வஷ^வவெ^வ ஸு^வஹ^வய^வஜ^வய^வஜோ^வந^வத்^வ ஸு^வர^வா^வத்^வ ஸு^வரி^வஜோ^வஹி^வர^வக^வஷ^வதி^வ

தஸுாெவஂவிடிெவ ஸ்ரஹாணஃகூஸ் தநாெநவஂவிடிஂ நாெநவஂ
விடி || கஃ ||

ஸ0-ரா—இப்படி அறிந்தவனைப் ப்ரஹ்மாவாகப்பெற்ற யாகமானது தெற்கு பக்கம் உசரமாயும் வடக்குபக்கம் பள்ளமாயுமிருப்பது. உத்தரகதிக்கு ஹேதுவானது. இப்படிப்பட்ட பிரம்மாவைப்பற்றி ஒரு காதை உண்டு. மௌனத்தோடுகூடிய பிரம்மாவானவன் யாகத்தில் எங்கே எங்கே என்ன பிசகு நேரிட்டாலும் யுத்தம் செய்யவர்களை குதினா ரகதிப்பதுபோல எல்லா பிசகுகளுக்கும் பரிஹாரம்செய்து யாகம் யஜமானன் நுதவிக்குகள் எல்லானாயும் ரகதிப்பன். ஆகையால் இவ்விவ்யங்களை அறிந்தவனையே பிரம்மாவாக வைத்துக்கொள்ள வேண்டுமே அல்லது இவ்விவ்யம் தெரியாதவனைப் ப்ரம்மாவாக வைத்துக்கொள்ளக்கூடாது, நானேவும் விதம் என்று மறுபடி சொன்னது அத்தாயும் முடிந்ததைக் காட்டுகிறது.

மத்வ—ஸ்ரீவ தேவதைகளையும் புசிப்பது (ஸம்ஹரிப்பது வாடிவே. வாயவை ஸம்ஹரிப்பது புசிப்பது விஷணு. அவனா ஸம்ஹரிப்பது (புசிப்பது) யாரும் இல்லை. வாயுய்ருஷ்டமாயும் அக்னி தானியும் வருஹ்மபஹம்ஸமாயும் வருணன் மத்ருவாயும் சைவசகாமருத்த உபதேசித்தாராகும். பாயுவுவையும் விஷணுவையும் தியானம்செய்யும் கொண்டு வருஹ்மா மௌளி ஆயிருக்கவேணும். (சு-௧0)

நாலாம் ப்ரபாடகம் முற்றது.

ஐதிராநாமே பாவநிஷதி-மநுஸ்யவாங்கஸோவஃ.

ஹரி:ஜெ.

ஸ்ரீ மாராவெல்லா நதி:

வாடுநாமெடுவநிஷக - வனூ:புவாங்கு.

കഥാപുരുഷഃ.

ஹரி:ஷு || பொஹவெவெஜெஷ்டுங் ஸ்ரெஷ்டுங்ஷெஷெஜெஷ்டுங்
ஹவெவெஸ்ரெஷ்டுங்ஷுங்ஷதி ப்ராணெவாவவெஜெஷ்டுங்ஸ்ரெஷ்டுங் || ௧ ||

ஸ-ரா—பிரணவீத்யை ஆரம்பிக்கப்படுகிறது. வயதினால் பெரியதையும் குணத்தினால் மேல்பட்டதையும் அறிபவன் பெரியவனும் மேல்பட்டவனுமாவான். அப்படி பெரியதும் மேல்பட்டதும் ப்ராணனே. (க)

பொறுத்தெவ்வரிஷும் வெடிவவரிஷை ாஹஸாநா஽஽வதிவாழாவ
வவரிஷ: ||2||

ஸர-ரா—வஸிஷ்டமானதை அறிந்தவன் தன் ஜ்ஞானதிகருக்குள் வஸிஷ்டனைவன். வாக்னே வஸிஷ்டம்.

அர்த்தம் பேதம்—வழிவீடம் - மறைப்பது, தனமுடையது ஆதல் கர்ப்பத்தில் புருஷனிருக்கும்போது ப்ராணவ்யாபாரத்துக்குப் பின்பே இந்திரியவ்யாபாரங்கள் உண்டாவதால் ப்ராணன் பெரியது. இந்திரியவ்யாபாரங்கள் எப்போதும் ப்ராணனுக்கு அதிசமானதாகையால் ப்ராணனே மேற்பட்டது. உயர்ந்த வாக்குடைய புருஷர்களே அங்மயா பரிபலிக்கிறார்கள். தனவான்னகடும் ஆகிறார்கள். ஆகையால் வாக்கு வளிவீடம், (உ)

யொஹவெவ்வு திஷா ன வெடிபு திஷதிஷத்யுஷித் ஸ்வொகெ
உஃஷத் ஸ வக்ஷாஹாவ்வு திஷா ||௩||

ஸ௦-ரா—ப்ரதிஷ்டையை யறிந்தவன் இந்த லோகத்திலும் பரலோகத்திலும்
ப்ரதிஷ்டையை அடைவன். ப்ரதிஷ்டையென்பது கண்களே. ப்ரதிஷ்டையாவது
சுகமான இருப்பு. அதற்கேதுவாக மேடுபள்ளங்களை அறிவதுகண்ணே ஆகையால்
அவை பிரதிஷ்டையென்று சொல்லப்பட்டன. (௩)

யொஹவெவ்வு ஷ்வெடிபு ஹாவெவ்வுகாரிவடிபு நெடிவா
ஸாராநாஷாஸு ஸொத்ருவாவவ்வு ||௪||

ஸ௦-ரா—ஸம்பத்தை அறிந்தவனுக்கு ஸ்வர்க்காதிகளான தேவதைகளுக்குரிய
காமங்களும் பசுமுதலிய மனிதர்க்குரிய காமங்களும் கைக்கடும். சாதால் வேத
வேதார்த்தங்களைக்கேட்டு அதன்படி காமங்களை அனுஷ்டித்து அதனால் மனோரத
பூர்த்திபெறவேண்டுமாய்கையால் ஸம்பத்து சாதுகளே. (௪)

யொஹவாக்ருய தநவெடியாயதநத் ஹஸாநாஹவதிநெநாஹ
வாக்யதந௦

ஸ௦-ரா—ஆயதனத்தை அறிந்தவன் தன் ஜ்ஞானதிகளுக்கு ஆயதனமாவின்.
ஆயதனமென்பது ஆச்ரயம். மாலை சந்தனம் முதலிய போகங்களை அனுபவிப்பத
ற்கு ஆச்ரயமாகையால் ஆயதனம் மனதே. (௫)

சுயஹவ்ராணாக்ஷத் ஸ்ரெயவ்விவ்யுஷிரெஹத் ஸ்ரெயாந
ஸுஹத் ஸ்ரெயாநஸிதிதெஹவ்ராணாஃ ப்ராஜாவதி விதாரஸி
தெஜாஹாஸூமவநு கொநஸுஷுதி ||௬||

ஸ௦-ரா—தீழ்ச்சொன்ன ஐந்திலும் முக்கிய பராணனே உத்திருஷ்டமென்று
காட்டுமெபொருட்டு கதை ஆரம்பிக்கப்படுகிறது. ப்ராணன் வாக்கு கன காது மன
து என்னும் ஐந்த் ப்ராணன்களும் நான் தான் தோஷ்டன், நான் தான் தோஷ்டன்
என்று சண்டையிட்டன. அவைகள் தங்கள் பிதாவான ப்ரஹ்மாவினிடத்தில்தான்
து எங்களில் தோஷ்டன் யார் என்று கேட்டன. (௬)

தாநுஹாவாஹவஸிநுவ உத்ராதெஸாஸீர௦ வாவிஷதாஸிவடி
ஸெதஸவஸுஷுதி ||௭||

ஸ௦-ரா—உங்களில் யார் வெளிப்பட்டுப்போய்விட்டால் இந்த சரீரம் மிகவும்
ஹேயமாகக்காணப்படுமோ, அவனே உங்களில் தோஷ்டனென்று அவர் பதில்
சொன்னார். (௭)

ஸாஹவாமுஹகாரிஸாஸாவத்ராஃ ப்ரெடிஷுவரெதெஜாவா
வகயஸிஸகதரெஜீவீதா லிதியயாகுராசவதநு ப்ராணநுப்ராணெந
வஸுதஸுக்ஷாஸா ஸுணநுஸுரெதெணயிராயநெநெவவ
ப்ரவ்வெஸஹவாக் ||௮||

ஸ௦-ரா—அதைக்கேட்ட ப்ராணன்களில் வாக்குமுதலில் வெளிப்பட்டுப்போய்
ஒருவருஷகாலம் தனியேயிருந்து மறுபடிவந்துவீடுகள் நாளில்லாமல் எப்படி ஜீவி

(هـ)

(5)

(80)

(44)

10

(சு. அப்படியே வலிவீட்டா யஸ்வாஹா என்றும் ப்ரதிஷ்டாயை ஸ்வாஹா என்றும் ஸம்பதேஷ்வாஹா என்றும் ஆயத்யைஸ்வாஹா என்றும் தனித்தனி நெய்யால் வேலாமம்செய்து மிகுதியை முன்புபோலத் தனித்தனி மந்தத்தில் சேர்க்கவேண்டும்.

தாது—பிரகு (சங்—அக்னியைவிட்டுக் கொஞ்சம் விலகி, ரங்—அக்னியை சேவதது அபிவாசனம் செய்து) கைகளைத்தப்பி அதில் மந்தத்தை வைத்துக்கொண்டு 'அமோ நாமாஸி' என்கிற மந்திரத்தை ஜபிக்கவேண்டும். ஆம்: என்று ப்ராணனுக்குப் பெயர். அனாததர்மஸ்ய ப்ராணன் தேஹத்தில் நிற்பதால் இந்த மந்தத்திற்கு அமோ ப்ராணனாக ஸ்நாதிக்கப்படுகிறது. நீ ஆம்: என்றும் பெயரையுடையவன். நீ ப்ராமர ததரவ்யமே. (ங்)

சுயவ்யுக்ஷ்யவ்யாஞ்ஞஸந்நூராயாபஜவத்யுரோநாரோஸ்ய ரோஹி தெஸுரூபிஷத் ஸஹிஜெஷ்டஸ்யுஷ்டாராஜாயிவதி: ஸாரோஜெஷ்டுத் ஸெஸுஷ்டுத் ராஜ்யோபிவத்யுமத்யகவஹரெவெஷத் ஸஸுர ஸாராதீதி || ௬ ||

(சங்—உன்னடன் கூடவே உன்னுடையதான எல்லாப் பிராணிகளும் இருப்பதால் நீ ஆமா. ரங்—நீயே ப்ராணன் ஆகையால் நீயே ஆமா.) எல்லாம் உன் ஆதினம். ப்ராணனாக மந்த த்ரவியமே பெரியதும் மேற்பட்டதும் ப்ரகாசமுடையதும் எல்லாவற்றையும் ரகஸிப்பதும், ஆகையால் அது எனக்குப் பெருமை மேன்மை காந்திர கௌசக்தி இவைகளைக் கொடுக்கட்டும். (சங்—நானே இந்த ஜகத்தெல்லாமாக்க கட்டேன். ரங்—நான் எல்லாவற்றிற்கும் நியந்தாவாகக்கட்டவேன்.) என்பது மந்திரத்தின் பொருள். (ங்)

சுயவவ்ருதயஸூவஹுக்ஷவாதிதகூவிதாஸுணீஹ ஐத்யாவாதிவயா ஷெஸ்யுஹோஹநிதித்யாவாதிஸுஷுத் ஸஸுயாகரீதித்யாவாதிதாஸுஹஸ்யு: உவீதிஸுஸுவிஸதி || ௭ ||

ஸு-ரா—பிறகு 'தத்ஸவிதர்ய்ருணீமஜே' என்று ஒருசாமும் 'வயம் தேவஸ்ய போஜனம்' என்று ஒருசாமும் 'சுரேஷ்டம் ஸர்வதாத்மம்' என்றொருசாமும் ஆக கொஞ்சம் கொஞ்சம் புசித்து தூம்ப கஸ்பதிமஹி என்று எல்லாவற்றையும் புசித்துவதெது.

நிர்ஜெஷுத் ஸு-உரீஸுவாவஸூடிஷு: ஸுவிஸதிஸுணீவாஸு: ரிஷெவாவாஹயரோஹவாஹஸ்யடி ஸுயிஸவஸெயுக்ஷிஷுக்ஷெஷுதி விஷுசு || ௮ || தஷெஷுஷெசுயடாக்ஷு ஸு-காரிஷுஷுஸுவிஸத் ஸுஷெஷு-வவஸுதி | ஸுஷிஷிததுஜாநியாதூஷிநி ஸுஷுநிஷுநெத க்ஷிஸுஷதஷுநெ || ௯ ||

ஸு-ரா—கம்ஸமோச மஸமோ மந்தம் வைத்திருந்த பாத்திரத்தை அலம்பி (புதித்துவிட டாசமனம் செய்து) அக்னிக்கு மேற்கு பக்கத்தில் க்ருக்ருஜீனம் (பே: ப்டிக்கொண்டோ போட்டுக்கொள்ளாமலோ பூமியில் கழுக்கே தலே வைத்துக்கொண்டு) மௌனியாய் துஸ்ஸவப்னம் காணாதபடி மௌனம் நிலைப்படுத்தக்கொண்டு படுததுத துக்கவிஷ்டயது. உத்தம் ஸவப்பனத்தில் உத்தமமான மந்திரிய கண்டால் காமபகாமபகரிப் பூரணமாய் பலம் சித்திக்குமென்று அறியத்தக்கது.

சுயதூதீயவணு.

ஹோதகெதுராராணய: வனாராநாத் ஸித்திரெயாயதத்
ஹபுலாஹாணொஜெவவிரா-வாயக-காராநா-கூபரிஷதீதெது
நஹிஹவஹதி || ௧ || வெசுபபிதொயிபுஜாப்யகீதிநஹவ
ஹதி வெசுபயாபா-நாராவரநா-ஹதிநஹவஹதி வெசுபயாரொ
வயாநஹி வித்யாணஸுபவபுரவரநா-ஹதிநஹவஹதி || ௨ ||
வெசுபயார-ஸுளொகொநஸுபு-ஹதிநஹவஹதிவெசு
யாரவனாராரா-தாவாவ: பாராஷவஹலொவநீதிநெநஹவ
ஹதி || ௩ || சுயநாகிநா-ஸீஷா-வொயாரபொஹீ-நாநிநவிடி-
தூதீ-ஸொ-நா-ஸிஷா-ஸுபீதெதி ஸஹாயத: விதா-ஸுபாராயப
தீ-ஹாவா-நா-நா-ஸிஷா-வாவகி-ஹி-ஹவா-நா-ஸுபீ-நா-கூப-
ரிஷதி || ௪ || வனாராராஜ-ஸுப-ஹதி: பாரா-ஸுபாரகீதிதெஷா-
நெநக-நா-ஸக-வித-ஹதி ஸஹாவா-யாராரக-தெஷா-நவ
ஷாராயா-ஹிஷா-நெநக-நவெஷா-ஹி-ஹி-நவெஷா-ஹி-
தெநாவகி-ஹி || ௫ ||

ஸா-ரா-ஸ்வேத கேதுவை ப்ரவாஹனன் கேட்கிறான் அதாவது இந்த பூமி
யில் நின்றுக் காமிகள்வின் ப்ரஜுகள் மேலே எந்த விடத்தை யடைகிறார்கள் எப்படி
நிறும்பி வருகிறார்கள். தேவமார்க்கத்துக்கும் பிதர் மார்க்கத்துக்கும் பேதமென்ன
இவ்விடத்திலின்று போகப்பட்டவர்களாலே ஸ்வர்க்கலோகம் ஏன் நிறைக்கப்படுகிற
தில்லை இந்தஉலகமும் ஏன் நிறைக்கப்படுவதில்லை பஞ்சமாருதியிலே பூதஸக்திமக்க
ள்எந்தப்ரகாரத்தால் புருஷ சப்தத்தை யடைகிறதென்ன அதற்கு அவன் தெரியா
தென்றுசொன்னான், பிதாவிலால் நன்றாய் ஸிஷித்தப் பட்டதென்றுசொல்லுகேள்வி
க்குயத்தரம் சொல்லாமா வீருப்பது யுத்தமாவென்று ப்ரவாஹனன்சொன்னான்.
இப்படி ப்ரவாஹனனால் கஷ்டப்படுத்தப்பட்டவனால் தகப்பனிடம் போய் உப
சிக்க வேண்டியகாலத்தில் எனக்கு ஒன்றும் ஸிஷித்தசொல்லாமல் உனக்கு யெல்
லாம் ஸிஷித்த யாகிவிட்ட தென்று யெனைக்கு சொல்லிவிட்டிரேஅதை நம்மினால்
ராஜாபதனாகிய ப்ரவாஹனன் கேட்ட கேள்விகளுக்கு உத்தரம் சொல்ல ஸக்தி
யுற்றவனானான்.

அதை கேட்டபிதா இந்த சேழ்வைகளுக்கு எனக்கே உத்தரஞ் சொல்லத்தெ
ரியாத அப்படி தெரிந்திருந்தால் ஆப்த புத்திரனாகிய உனக்கு சொல்லாமல் யாருக்
கும் சொல்லப்போகிறேன் என்று சொன்னான்.

ஸஹமளதரோராஜோ-ஸுப-ஹதி: பாரா-ஸுபாரகீதிதெஷா-
நா-வகார-ஸஹா-பார-தஸ-ஹம-ஷெயாயதத் ஹாவா-ஹி-நா-ஷ-
ஸு-ஹம-ஹதி-தெவி-தஸ-பார-ஸுபாரகீதி-ஸஹ-ஹாவா-த-வெவ-ரா-
ஜ-ஹ-நா-ஷ-வித-யாராய-வக-கார-ஸுபாரகீதி-ஸுபாரகீதி-ஸுபாரகீதி-
ஸுபாரகீதி || ௬ || ஸஹகூதீ-ஸஹகூதீ-ஹ-ஹி-வ-வெவ-ஸுபாரகீதி.

சாந்தோக்யோபநிஷத்

புராகதவ்ஸாவிஷ்டிரா ஸ்ராஹாணா நயதித்ஸூடா- வஸெஷ-வொ
கெஷ-க்ஷத்-வெஷ்யவப்ஸாவநஜைஷிதித்வெஷ்வொவாய || ௭ ||

சுய உதய பு: உணர்

ஸ்ப-ரா—ஜாதகவது கேள்விக்கு சொல்லப்பட்டுவாகு உத்தரம் மற்ற ப்ரஸ்ஸங்களுக்கும் கனு கூலமாசையால் அதை முதலில் சொல்லுறா அதாவது ஒதுவுதம் நேசுவர்க்கலோகமாகிய புனக-பகல் ஒளி சத்திரன் தனல் நகூத்திரங்கள் பொரிசன் இப்படிப்பட்ட ஸ்வர்க்கமாச அக்ஷியில் தேவர்கள் ஜலங்களைக் கொண்டு ஓடும் பண்ணுகிறார்கள், ஸ்ருதியில் ஸ்ரத்தர் சப்ததார் ஜலம் சொல்லப் படுகிறது. அந்த ஆக்கிங்கு சத்திரன் அசனுகிறான் இப்படி தனது கர்மங்களை ஸ்வர்க்கலோகத்தை மடைந்த லீயின் ஸ்வர்க்க சப்தமது கருபவிக்க தங்கள் தீவப் தேகத்தோடு கூடினவனாகிறான் இவ்விதச்சொல் துறிக் கொமாறு பாவம் புத்தஸுக்கூடத்தால் சூழப்பட்ட ஜீவியவது மயன் அறியத்தக்கது.

புறவகுதிவணம்.

ஸ-0-ரா—மனுக்கு காரணமாகிய பர்ஜனிய தேவன், ஆக்னி வாடிவு சமித்து ஆசாசம், திக்கு, மின்னல் ஒளி, இடி, பன்னல் மேகக்ர்ஜனம் பொரி மழை உண்டா கின்றது முன்போலவே காரணக.

சுயஷஷ்வஃவணஃ.

புயிஸீவாவமளதரோமிஸஸுர ஸ்வஸுர வஸஸிதரகாஸொ
யதொரொதிருபிரிபுஸொஉமாரா சுவாஃதரஹிஸொவிஸுஃலிமாஃ ||
தவ்வினெதலிநுமுளதெவாவஷஃஃஃ ஹதீதஸு ராகுஹுஃதெரொந
ஸஜிவதி || ௨ ||

ஸ-௦-ரா—பூமி, அக்னி, வஸ்திரம் சமித்து, ஸம்வஸ்யாகிய காலத்தினுலே
யன்றோ பயிர்முதலாகிய பலவஸ்துக்களால் நிரைக்கப்படுகிறது. பூமி பூமியி
லின்று உசர கிளம்பினவதுபோலவும் சுருப்பாயிருப்பதால் ஆகாயம் புணை,
ராத்திரி ஜ்வாலை திக்குகள் தனல் அவாந்தர திக்குகள் பெரிகள். வருஷத்திற்
குழும் செய்கிறார்கள் அன்னமுண்டாகிறது. ௨)

சுயவஸுவஃவணஃ.

வாருஷாவாவமளதரோமிஸஸு ராமெவ வஸிதரணொயதி
ரொஜிஹாஉரிஸகுகுஃராமாரா ஸொதூவிஸுஃலிமாஃ || ௧ || தவ்வினெ
தவ்விநுமுளதெவாசுனஃஃஃ ஹதீதஸு ராகுஹுஃதெரொதஸுஃவதி || ௨ ||

புருஷனாகிய அக்னி, வாக்கு சமித்து, வாக்கினுலன்றோ புருஷன் ஜ்வலக்கி
றான் தேவர்கள் அன்னத்தை ஓம் செய்கிறார்கள் ரேதஸ்ஸி உண்டாகிறது.

சுயசுஷஷ்வஃவணஃ.

யொஷாவாவமளதரோமிஸஸு ரா உவஸு வஸுவிதரஃ
யதெஸயதொரொபொதிருபிரிபுஃதஃ கரொநிவதஜாராகுவிநொ
விஸுஃலிமாஃ || ௧ || தவ்வினெதலிநுமுளதெவாவெதொஜஃஃஃ
ஸுராகுஹுஃதெமஃஸுஜிவதி || ௨ ||

ஸ-௦-ரா—ஸ்திரி, அக்னி, குறி, சமத்து சங்கேதம் செய்கையொளி ஜ்வலை
அகில் செய்யப்படும் காரியம் தனல் சுகம் பெரி தேவர்கள் ரேதஸ்ஸை ஓம்
செய்கிறார்கள் கப்பம் உண்டாகிறது.

சுயநவஃவணஃ.

ஐதிதுவனுரோஹுதாவாவஃ வாருஷவயஸொஹவஃதீதி
ஸஉவாபுதொமரொஹ வாரொஸாநம் தஸுயிகா பாவஹாஉஜா
யதெ || ௧ || வஜாதொயாவஹாஷஃஜீவதிதம் வெதூஷிதிதொஉ
முயவவஹுரஃதிபதவஸவெதெயதஸுரஃதொஹதி || ௨ ||

ஸ-௦-ரா—ஜீப்சொன்னபடி. ரத்தா, ஸொம், வருஷடி அன்னரொதொருப
ங்களாகிய ஆஹுதிகளில் அஜ்வதாகிய ரெதொ ரூபமாகிய ஆகுதியில் அப், சபத்
தாலே சொல்லப்பட்ட பூதஸுக்ஷ்மங்கள் புருஷசப்த்தத்துக்குபொருளாகின்றனதுகள்
இத்சப்தம் ஐந்தாவது ப்ராஸந்திதகு முனைவக்காட்டுகிறது. உஃபை என்கிற
கூப்பையினால் குழப்பம் ௧ - 10 - மரசம் வாசம் செவது பிரகு வெளிப்படுகிறது

കഥാശാസ്ത്രം: ൧൦

எவ்வனோருயர் வீட்டிலிருந்தே யாகும் செய்தல் குளம் வெட்டிதல், தோட்டம் வைத்தல், தான்மசெய்த முதலியவைகளை செய்கிறானே, அவன் தூமம் ராத்திரிகுட்பண்ணபக்தம், தந்தினுயன் பிறகு ஆகாம சந்திரன் இலக்களின் லோகங்களை அடைந்து துவ்வர்க்கதல் உத்தமமான சரீரத்தை அடைந்து தேவர்களுக்கு மிகவும் போக்கியனாகிறான். பிறகு கர்மாதுகூலமாய் சிலநாள்கள் சுகத்தை அனுபவித்து புண்ணியம் சந்தித்துள்ளே போனவழியே திரும்பி விழுவான் (இதையிரண்டவாறு தருக்தாம்) மேகத்திலின்று மழைவழியாய் தான் னியாதின்பமாய், அவரோடே லபமாகிறான்.

தமிழ் ஹாஸீய உரணாகுரொஹய்துரணீயாயொதி
 ராவதொநு ஸ்ரஹ்ணயொநிவா ஸுதி, பயொநிவாவெவஸுயொ
 நிவாஹயஹகவலியுரணா ஸஹரொஹதௌவலியாஹயொதி
 ராவதொநு ஸ்ரஹ்ணயொநிவாஸுதொநிவாஹயொநிவா || ௭ ||

முன்னுபவித்தகர்மம் நல்லதானால் பிராம்ஹாணதி உத்திருஷ்ட ஜன்மமும்
 உஷ்டகர்மமானால் நீசஜன்மங்களும் கிடைக்குமென்றவாறு.

சுவெய்தயொ:வயொண்குதரெணயதாநீர நிக்ஷாடி:ரண
ஸக்ஷாபதீ:நிஹகுதாநிவவ்னி ஜாயவ்ஸுபிபவ்ஸெதகுதகுதீயத்
ஸாந்தெநாஸளவொகநவம் வரூபெததஸாஜுமாவெவதத தெ
ஷ்வெஸாக: ||அ||

நான்காவதுகேள்விக்குத்தரம் கீழ்ச்சொன்ன இரண்டிவந்தகர்மங்களையும் செய்யாத புழுமுதலாயின இவ்விடத்திலேயே ஐநகமரணங்களை ஆடைந்து தீரிவதாலும் சுவர்க்கத்துக்கு போகிற கொஞ்சமாயினாலும் சுவர்க்கம் பிரஜைகளால் நிறைக்கப்பெறுதில்லை ஆகையாலே மிகவும் துக்கத்தை உண்டெண்ணத்தக்க இந்த ஜன்மமேவேண்டாமென்று ஜாகுப்பனசேரத்தாதிருதி.

வெடுநாஹிரண்யஸுஸாராவிஷத்ஸ மரொஹதஜாவஸ்து
பூஹக்ஷாயனதௌகந்திவதாரஃபஞ்சோராயாத்வேஸரிதி॥௧॥ சுய
ஹயனதானவ்வனாநீநு வெடிநலஹதெதாயோயரது வாஸநா
லிபுதெசுஃபதித் வுண்யொகொஹதியயனவ்வெடியனவ,
வெடி॥ ௧0 ॥

சுவரணத்தை அபஹரித்தவனும் சுரூபானம் செய்தவனும் குருவின் மனைவியை அடைந்தவனும் அந்தணனாகொன்றவனும் இவர்களுடன் சேர்ந்தவனும் ஆக ள்ளவரும் மஹாபாத்தியென்று சொல்லப்படுவார் இவர்கள் கோரமானநகத்தில் யிற் றார்கள்.

ஜீவஸ்வரூபத்தையும் ப்ருமம்ஸ்வ ரூபத்தையும் சிறுத்தையுடன் அறிந்தபஞ்சாக்
னி வித்தியையை அப்பியர்ளித்தவன் பாதுகியோடு சேர்ந்தாலும் கெடான். சித்தியைத்
தவறாகையாலே என்றவாறு.

சுயவனகாடிஸ்வணம்.

பூர்வீ நஸாவுஷ்வபநிநுவலதயஜ்ஜி வளதுவிரிஞ்சுடி
 தொனாவ வெவொஜநஸாராக்குராஹுவி சூர்தராயினெவெ
 தெ லோசாலாஹொரொதி யாஸநெதிஜீராத் ஸாஹகூக் கொ
 நகதாசிஸ்வஹதி || க ||

ஸ்பெர்-ராவைக் கவனத்தில் கொண்டு சொல்லத்தொடங்குகிற ஹஸ்தாசிரமத்தைச் செவ்வையாய் அறியும்படித் தம் சிரோத்திரியர்களாகவும் இருக்கப்பட்ட உபமன்யுபுத் திரனாகிய புராணேசாலனும் புலவகுத்திரனாகிய ஸத்தினாலும் பால்லவியுத்திரனாகிய இத்திரதயும் மஹானும் சர்க்காரகதிய புத்திரனாகிய ஜனனும் அசுவதாராகிய புத்

நிரனுகிய புறமுனுமுகிய இந்த ஐவரும் கும்பலாய்க்கடி நமக்கு அந்தர்யாமியாய் உள்ளிருந்து நியமிக்கப்பட்ட ப்ரம்ஹம் எது என்று விசாரித்தார்கள்.

தெஹஸிபாடி யாவ் க்ருருஷாருகொவெஹமவந்தொய்யோ ருணி ஸ்வபுக்ஷோதாநவெஹரூநரபெயுதிதநஹநாஹுமஹா ரெதிதம் ஹாஹுஜமாஃ || ௨ ||

சிழ்ச்சொன்ன ஐவர்களும் நிச்சயத்தை, தெரிந்துகொள்ளத் வர்களாய் பரமாத்மாவாகிய ப்ரும்மஹத்தை உபதேசிக்கிற அருணபுத்திரனுகிய உத்தாலசரை நிச்சயித்து அவரை நாம் எல்லோரும் கிட்டெதிரிந்துக் கொள்ளக்கடவோ மென்றுபோய் அவரை கிட்டினார்கள்.

ஸஹஸிபாடியாவ் வகாரபுக்ஷுந்தி ராரிபெஹாஸாராவஹா ஸ்ரோத்ரியாவெஹுரந ஸ்ரூதிவபுக்ஷவெஹுஹந்தா ஹநபுலிஹ நுஸாவாநதி || ௩ ||

ஸ0-ரா—இவர்களைக் கண்ட உத்தாலகர் இவர்களோ மிகவும் சுரோத்திரியர்களாகவும் கிரஹஸ்தர்களாகவு மிருக்கிறார்கள் இவர்களுக்கு வைகவானர வித்யையை நன்றாய் உபதேசிக்கத் தக்க சக்தியில்லை ஆகையால் வேறொருவரை கிட்டி கேட்டுத்திரிந்துக் கொள்ளும்படிக்கு இவர்களுக்கு சொல்லுகிறே னென்று மனதில் நிச்சயித்தான்.

தாநுஹாவாவாஸவதிஹெஹமவஹாயம் கெகபஸுபுக்ஷிபா தாநவெஹரூநரபெயுதிதநஹநாஹுமஹாரெதிதநஹாஹு ஜமாஃ || ௪ ||

ஸ0—உத்தாலகரிப்படிக்கு நிச்சயித்து சிழ்ச்சொன்ன ஐவர்களைக் குறித்து கே கயபுத்திரனுகிய அசுவபதியானவர் இந்த வித்தியை சொல்ல வல்லமைசாலியாகையாலே அவரைநாமெல்லோரும் கிட்டி கேட்டுத்திரிந்துக் கொள்ளுவோ மென்று சொல்லி அவர்களும் தானம் அசுவபதியைகிட்டினர்.

தெஹுரஹபுராவெஹுரி வ்யுமநாஸிகாரயாநுக்ரஹ ஸஹ ப்ராத் ஸுஜஹநவலாஹநவெஹெ நொஜநவபெநநகடிஹுரூநபிடி பொநாநாஹிதாநிணபூவிடிஹவெஹெஸ் ஸெஹரிணீகுவதொயக்ஷு ரிஹொ வெஹமவதொஹுஹி யாவபெகெகாஸூர பூதிஹெயநம் ஷாஸ்யாபிதாவஹமவஹுடிஷாஸ்யாபிஹஸநு ஹமவநதி || ௫ ||

ஸ0—இவர்களைக் கண்டு அசுவபதியானவர் தனது புரோஹிதனானும், பிருக்த யர்களானும் அவர்களுக்குத் தக்கபடிக்கு அதிபுணையை செய்வித்து அவர்களை பிரித்து சொல்லுகிறார் அதாவது, என்னுடைய ராஜ்யியத்தில் திருடனும், தானம் செய்யாதவனும், மத்தியபானம் செய்கிறவனும் அக்ளிஹாத்திரத்தை விட்டவனும், தேதாத்தியானம் செய்யாதவனும், அசலாஸூயமனைவியை அங்கீகரிப்பவனும் கிடையாது, எல்லாரும் யோக்கியர்களாகையாலே அயோக்கியர்களுடைய தனத்தை நான் அங்கீகரிக்காததாலே என்னுடைய தந்தை நீங்கள் அங்கீகரிக்கலாமாகையாலே யான் கூடிய சீக்கிரத்தில் யாகம் செய்யப்போகிறேன் அதின் பூர்த்திவரைக்கு மிருக்கவேணும் அதில் எவ்வளவுதாம் குதிக்கபோகிறோனோ அவ்வளவும் உங்களுக்கு கொடுக்கிறேன் என்று பிரார்த்திக்கிறார். (௫)

தில் நீவராமர்போனல் உன்னுடைய தலைவீழ்ந்துவிடும். ஏனென்றால் விபரீதமாய் வித்தியையை கிரஹித்தால் கீழ்ச்சொன்ன விபத்துநேரிடும், நீஎன்னிடம்வந்தது மிகவும் நல்லதாக்கது என்று அபிப்பிராயம். (௨.)

சுயத்யொபாடிஸஃவண்ண.

சுயவஹாவாஸத்யஜைவனமவநிம் ப்ராஜீதயொமுகுக்ஷரீ தாநமீவாஸஜத்யாதித்யுஜைவ மவவொராஜநிதி ஹொவாவெஷ வெவப்யுராவசு தாவெவராநரொயம் துரீதாநமீவாஸதஸூ தவ வஹவ்யுராவகுவெஷுஸுதெ || ௧ ||

புவுதொஸுதரீரயொஜாவீநிஷாதுந்வஸுஸி விய துந்வஸுதிவியம்ஹதஸுஸு ஸுஹவரஸகுவெயவனதவெவ ரீதாநவெவராநரமீவாஸதகுவெஷு துரீதாநநிதி ஹொவாவா ரொயமவெஷுநுநாமலிஷுநிதி || ௨ ||

ஸ௦-௮—பிரதினயோக்யினென்றும் வேறுபெயருடைய ஸத்திய யஜ்ஞனை டாந்த அரசன் சொல்லுகிறார் நீவைசுவாநரவித்தியையை உபாஸித்தாயாவென்று ஆஹாசுரிமனை உடாஸித்தேனென்றும். அதற் கரசன் உலகத்துக்கெல்லாம் பிரஸித் தமான வஸ்துவை உபாஸித்தபடியால் உன்னுடைய குலத்தில் அப்படிப்பட்ட புத் திரன் ரத்தினம் முதலாகிய உத்திருஷ்டவஸ்துக்கள் உண்டாகின்றன, உத்திருஷ்ட மான குகைகளோடு கூடிய ரச்சனும் முத்தாஹாரம் முதலியவஸ்துக்களும் உன் னைச்சேரும், மறநவைக்கு முன்போலவே பொருள் அதிக. (௧-௨)

சுயவதாடிஸஃவண்ண.

சுயவஹாவெநடிஸுஜைவனமவொ ராஜநிதிஹொவா வெவ வெவப்யுமித்யா தாவெவராநரொயம் துரீதாநமீவாஸதஸூ தாவ்யுமித்ய குபயமதிவ்யுமித்யஸு, ணயொநாமகி || ௧ ||

சுத்யுந்வஸுஸிவியத்யுந்வஸுதிவியம் ஹதஸுஸு ஸுஹவரஸகுவெ யவனதவெவரீதாந வெவராநரமீவாஸத ஸுஹவாஸத சுதநநிதிஹொவாவபுரணஸு உக்ருதிஷுநுநாமலிஷுநிதி || ௨ ||

ஸ௦-௮—வையாக்கிரபத்தியகனென்னும் வேறுபெயருடைய இந்திரத்தும் என க்குறித்த நீவைசுவானரிவித்தியையை உபாஸித்தாயாவென்று கேட்டதற்கு யான்வா யுவை உபாஸித்தேன் என்றும் மறநவைக்கும் முன்போலவே பொருள். (௧-௨)

சுயவஹாடிஸஃவண்ண.

சுயவஹாவாஸதநிஸாநராக்ஸுஸாநராக்ஸுக்ஷ ரீதாந மீவாஸத்யாதித்யுஜைவ மவவொ ராஜநிதிஹொவாவெஷ வெவ

ஹுௌ சூத்ராவெஸூநரொயம் கூராதாநடுவாவெஸூதஸூதம்வஹு
வெவாவியஜயாயபநநய || ௧ ||

சூத்ரஹ்வஸூவிபிரயதித்ரஹ்வஸூதி ப்ரியம் ஹவத்ரஸூ
ஸ்ஹவஸூஸம்ஹுயவனததெவராதாநடுவெஸூநரூவாவெஸூஸம்
நெஹ்வெஸூசூத்ரந ஹிஹாவாயவநெஹ்வெஸூவூ ஸீரூதிநூம்
நாமதிஷூஹி || ௨ ||

ஸ௦-ரா—சார்கராக்ஷியன்குறித்து நீவைசுவான ரவித்தியயை உபாஸித்
தாயாவென்றுகேட்டதற்கு ஜஹாயான் ஜகாயத்தை உபாஸித்தேன் என்றான். மற்ற
வைக்கு முன்போலவே பொருள் சொல்லிக்கொள்ளவும். (௧-௨)

சுயஸொவஸூவணம்.

சுயஹாவாயவஸூயிவ ராஸூதவாஸூடுவெவாயவ வடிசூக்ஷ
ராதாநடுவாஸூ ஹிவவனவஹ்வொராஜநிதி ஹாவாவெவெஷ
வெவாயிராதாவெஸூநரொயம் கூராதாநடுவாவெஸூ தஸூகூ
நிரயிராநுவஸூநிநாஸூ || ௧ ||

சூத்ரஹ்வஸூவிபிரயதித்ரஹ்வஸூதி ப்ரியம்ஹவத்ரஸூ
ஸ்ஹவஸூஸம்ஹுயவனததெவ ராதாநடுவெஸூநரூவாவெஸூவ
வெவெஸூசூத்ரந ஹிஹாவாயவவவெவெஸூவூஹிவூதிநூம்நாம
திஷூஹி || ௨ ||

ஸ௦-ரா—புடின்குறித்து நீவைசுவான ரவித்தியயை உபாஸித்தாயா என்
றுகேட்டதற்கு யான்ஜலத்தை உபாஸித்தேனென்றான் மற்றவைக்கு பொருள் ஸ்ப
ஷ்டம். (௧-௨)

சுயஸவடிஸூவணம்.

சுயஹாவாவொடிவகூரூணம்மளதகூக்ஷ ராதாநடுவாஸூ
ஹிவபூயிவீதெவஹ்வொராஜநிதி ஹாவாவெவெஷவெவ பூதி
ராதாவெஸூநரொயம்கூராதாநடுவாவெஸூ தஸூகூ பூதிஷூ
தொவாவியஜயாயவஸூஹி || ௧ ||

சூத்ரஹ்வஸூவிபிரயதித்ரஹ்வஸூதி ப்ரியம்ஹவத்ரஸூ
ஸ்ஹவஸூஸம்ஹுயவனததெவராதாநடுவெஸூநரூவாவெஸூவா
டிளவெ தாவாதநஹிஹாவாயவாடிளதெவூராவெஸூதாம் யநூம்
நாமதிஷூஹி || ௨ ||

(5-2)

தாதுவொலாவென்தெய்வமுயரியுபுழி வெஜோதூந்
வெப்பா நரஃவிளா நீ ஸொடஸையெல்ல தலைம் ப்ராடுசரித்ருளி
விநாதூந்வெப்பா நர ூபாஸ்வைவடிஷுவாகேஷுவ
ரௌகாலத்தஷுவ ரௌதாயுததி || க ||

தலுஹவாண் தலுராதூநொவெஸூநாநாஸுரெஹெஹெவஸு
 தெஜாஸூகாஸூபூரூபு: பூண்பூபூதூதூவஸுநெஹா வஹ
 ஹெவஸூரெவாஸு: பூபூவெவவாஹ உரவவவெஹெஸூரூநிவஸூ
 ரூபூமாரூவெஹெநாபூஹாரூபவநசூஸூரூஹவஸூ: ||௨||

100-ர—பிறகு அரசன் அவர்களை எல்லாநாயும் பார்த்துகொல்லுகிறார். அதாவது நீங்கள் யாதொருகாரணத்தாலே போக்கியமுமான கல்வியான குணபூர்ணமானவைகவானார் பதத்துக்கு பொருளாகிய ப்ருமஹத்தை உபாஸித்தீர்களோ அதனாலே ஸகலவஸ்துக்களையும் அவயவமாயுடைத்தான ப்ருமஹத்தை செவ்வையாய் ஏற்பவிக்கப் போகிறீர்கள். இப்படிப்பட்ட ப்ருமஹபிரபுத்திக்கக்கமான பிராணன்னிறோத்திரத்தை உபசித்தீக்கிறார், அதாவது, உபாஸனுடைய தலையே ப்ருமஹத்தின் தலையாகிய வாகாசம், குரிமன் ப்ருமமத்தின் கண், வாயு பிராணன், உபாஸனுடைய மத்திய தேஹமே பரமாத்வாவின் மத்தியதேஹம் இவனுடையவஸ்தியே அவனுக்குளும், பூமியே அவனுக்குபாதம், இப்படி தனது தேஹத்தையே பரமாத்மாவின் சரீரமாக திராணித்து இந்தயகமஸத்திலிருக்கப்பட்டவர்கள், காந்தபத்தியம், மனதிலிருக்கப்பட்டது அன்வானாரியம், முகத்திலிருக்கப்பட்டது ஆஹவனீயம், பிராணஹுதி ஆஹுதி என்று இப்படிக்கு உபாஸிக்கக்கடவனென்றவாறு. ()

சுயவன்கொநவிம்சுவண்ண.

தடி உக்ஷயோமவெதஜோயந் ஸயாம் ப்ரயோஹுதிம்
 ஜஹ்யாத்நாஜஹ்யாத்நாணா பஸாவஹதிப்ராண ஸ்வபுதி|| ௧||
 ப்ராணேத்புவதிவக்ஷா ஸ்வபுதி வக்ஷாஷி த்புவதௌா ஷிதௌஸு
 வதௌா ஷிதௌத்புவதிஷி ஸ்வபுதிஷிவித்புவதௌா யதீவ
 தௌஸாஷித்புஸாபதிஷத ஸத புவதிதஸுராநுதஷி|| த்புவ
 திப்ராஜயாவஸாஃரஹாஷெந்ருதஜஸாஸு ஹவாஸெநதீ||

ஸர்-ரா—தனக்கு புழிப்பதற்கு சித்தமான வன்னத்தை முதலில் பிரானிய வாஹாவென்று புழித்தால் பிரானமும் கண்ணும் சூரியமும் சுவர்க்கமும் திருப்தி அடைகின்றன. இவைகள் அசேதனங்களானதையால் இவைகளைக் கந்தப்பரியமான தேவதை திருப்தி அடைகிற தென்துள் அந்தமும். அதனால் உபாஸகனுக்கு பசுபுர மதனதான்யாதிகளுண்டாகின்றன அந்தால்இவன் திருப்தியடைகிறுவென்றவாறு.

சுயவிம்சம்வண்.

[illegible]

ஸர-ரா—யாவனெருவன் வியானுன் ஸ்வானாவென்று இரண்டாவது ஆஹு-
திசெய்கிறானே அதனாலே வியானவாய்ப்பும் சரேரத்திராமும் சந்திரனும் திக்கும் தி-
ருப்தி அடைகிறார்கள். மீந்ததர்க்கு அர்த்தம் ஸ்பஷ்டம்.

சுயவனகவிம்பு:வண்ணம்.

சுயயாம்-த்யூதியாம்-ஜுஹ்யாதாம்-ஜுஹ்யாடி வாநாயஸாஹை
 துவாநஸூவரகி || ௧ || சுவாநெதூவதிவாஹூவதி வாநி
 தூவநூரீழி ஸூவததூதூவதி வூயிவிதூவதி வூயி
 வூம் தூவநூராயதீம்வயிவீ வாநிஸாயிஷத ஸூதூவதித
 ஸூநாதூவிம் தூவதிவூஜயாவஸூநிஸூ றெநெதஜஸா
 ஸூஹவாஸெநெதி || ௨ ||

ஸ0-ரா-அபானுயல்வாஹாவென்று செய்யப்பட்ட மூன்றாவதாஹுதியாலே அபானவாயுவும் வாக்கும் அச்சனியும் பூமியும் திருப்தி அடைகிறது. மற்றவை ஸ்பந்தம்.

சுயுஜா விம்ஸா:வணம்.

சுயயாவது துநீர்ஜுஹுயதாம் ஜுஹுயாதாநாயஸூரஹதி
ஸீரநஸூபுகி || ௧ || ஸீரநெதூபுகிநஸூபுகிநஸூபுகிநஸூபுகி
கீவரநஸூபுகிவரநெதூபுகிவிபுதூபுகிவிபுதி
தூபுகிநாம் யதிவதிபுதூபுகிவரநஸூபுகிவிபுதி
ஸூரநம் தூபுகிநஸூபுகி வஜயாவஸூரநாநெதூபுகி
வஜயாவஸூரநெதூபுகி || ௨ ||

ஸார்-ரா—ஸமானியஸ்வஹாவென்று செய்யப்பட்ட நான்காவதானியம். ஸமானவாயுவும் மனதும் மேகமும் மின்னனும் திருப்தி அடைகிறது. இந்தத் தூஸ்பக்டம்.

சுயத் தொழில்நுட்பம்,

சுயயாவஞ்சீர்ஹுயதாஹுயாடிடாநாயஸாஹெது
 டாந ஸுபுதி || க || உடாநெதுபுதிவாயு ஸுபுதிவாயளது

வகுத ஞாகாஸஸ்யவகுத ஞாகாஸெதுவகுத்யதிலவாயுஸூாகாஸஸூா
யிகிஷத ஸதுவகுதிகஸூாநு துஷிஞதுவகுதி ப்ரஜயாவஸுனி
ரூநாபெடுத தெஜஸாஸுஹவரஸெநதி || ௨ ||

ஸ௦-ரா—உதானுயஸ்வாஹாவென்று செய்யப்பட்ட ஐந்தாவதான ஆஹுதியா
லே உதானவாயுவும் ஆகாசமும் வாயுவும் திருப்தி அடைகிறது மேலே ஸ்பஷ்டம்.

சுயயது-ஹிஸுஹ்ணு.

ஸயஹ்ஹிஷிஷாநநிஹொத்ரஜஹொதியாந்நாநவொஹு
ஸநிஜஹுயாதாடிதஹி || ௧ || சுயயவனதஹெவஹிஷாநநிஹொ
த்ரஜஹொதிகஸூ வரெஷுஹொகெஷுஸவரெஷு ஹதெஷு
ஸவரெஷுதஸுஹுதஹவதி || ௨ || தஹியெஷிகதஹஜெஹு ப்ர
த்ரஹுதஹெதெதவத் ஹாஸுஸவரெஷாவாந்ஹுதஹெதயவனத
ஹெவஹிஷாநநிஹொத்ரஜஹொதி || ௩ || தஸாஹெஹெவஹிஷு
ஹவி ஹவாஹொயொஹிஷுஹுயெஷுதஹிஹெஹவாஸுத ஹெஷு
நவொஹுதத்ஸுஹிதிகஹெஷுஹொகஃ || ௪ || யெஹஹுஹுயிதாஸா
ஹாஹதரஹவரஹுஹாஸதெ | வனவத்ஸுஹாஹிஹதாநநிஹொத்ர
ஹவாஸத ஹதஹிஹொத்ரஹவாஸத ஹதி || ௫ ||

ஸ௦-ரா—யாவஹெருவன் இதினுண்மையை தெரிந்துக்கொள்ளாமல் ஆஹுதி
செய்கிறானே அவனிக்கு சாம்பலில் செய்த ஆஹுதிபலந்தான்கிடைக்கும் அதாவது
பலனில்லை என்றவாறு. (௧) ஸ௦-ரா—யாவஹெருவன் இதினுண்மையை தெரிந்து
கொண்டு ஆஹுதிசெய்கிறானே அவனாலே ஸ்வாந்தரியாமியான ப்ரம்மஹம் பூஜி
க்கப்பட்டதாயாகிறதுஅதனாலே எல்லா இஷ்டங்களையும் அடைகிறான்ென்றவாறு. (௨)
ஸ௦-ரா—வைசுவானர வித்தியைக்கு அங்கமாகிய பிராணக்னி வித்தியையை யாவ
ஹெருவன் செவ்வையாய் உபாஸிக்கிறானே அவனுடைய எல்லாபாவங்களும் நெரு
ப்பில் போட்ட ஊர்போலே நாசமாய் போருமென்றவாறு. (௩) ஸ௦-ரா—எச்சிலைக்
கொடுக்கலாகாது சண்டாளனுக்கு கொடுத்தாலும் முன்சொன்னகிரமத்துக்கு ஆஹு
திசெய்தால் சண்டாளனேஹத்திலிருக்கப்பட்ட ஜீவனுக்கும் பலம்சித்திக்கு மென்று
சொல்லப்படுகிறது. (௪) ஸ௦-ரா—பிராணக்னிஹோத்திரதைத் தேவதாத்திரம் செ
ய்கிறது இந்தசிலோத் அதாவது உலகத்திலுமிகவும் பசியுடன் கூடியபிள்ளைகள் அன்
னத்தைக்கொடுக்கத்தக்கனது தாயை எப்படிக்கு நான்குபக்கத்திலும் சுற்றி உபா
ஸிக்கிறார்களோ அப்படிக்கு ஸர்வபூதங்களும் இந்தபிராணக்கிஹோத்திர வித்தி
யையை உபாஸிக்கிறதுதான்என்றவாறு அக்னிஹோத்திரமுபாஸதெ என்று இரண்டு
தடவை சொன்னது அத்தியாயத்தின் முடிவைக்காட்டுகிறது.

மத்—இந்தப்ரபாடசத்திலுப்ப்ரணாவியையைப்பற்றிவிஸ்தரத்தைப்புரணவசந
ங்களை யெழுதியிருக்கிறது. மற்ற விஷயங்களில் பெரும்பாலும் இராமாநுஜபாவ்ய
த்தை யொற்றதே என்றறிக.

ஐந்தாம் ப்ரபாடகம் முற்றும்.

ஹரிஃஷ்ட.

ஸ்ரீ ம-பா-பெ ஹா நம:.

மாநாடு நடைபெறும் இடம் - ஷாஹ்ஜஹர் - ஷாஹ்ஜஹர் - ஷாஹ்ஜஹர்.

சுயபுயி:வண:

சத்வத்தியையை உபதேசிக்கிறதற்காக ஒருதாலிசேஷம் சொல்லுகிறார்.

ஸ்ரீதேவதாஸராமணயசூலத் ஹவிர்தாவாஹஸ்ரதேவ
தேவவஸ்யஹ்வரஹ வெவஸ்யாஜ்யாஸ்யக்ஷிரநாநநய்யுஸ்ய
ஹவ்யநுரிவஹதீதி || ௧ ||

[illegible]

ஸஹஜாடிஸவரா உவெதுவதுவதிவா:ஸராநெடா நய
துலிஹாநாசநலிநாநா ஸஸவனயாமத ஹவிதொவாந||௨||

ஸ 0-ரா—அந்தக் கடுவத்கேதுவென்பவன் பன்னிரண்டு ஆண்டுகள் வேதாத்தியனம் பண்ணாமலிருந்து பின்பு ஒரு ஆசாரியரிடத்தில் பன்னிறண்டு ஆண்டுகள் ஸமஸ்தவேதங்களையும் அத்தியனம்பண்ணி தனக்கு யாரும் ஒப்பில்லை என்னென்றேயுடைய தன்னுடைய ஸாங்கவேதாத்தியனம் பன்னிறனைவனைப்போல என்னென்றோ தன் தகப்பனாரிடமாவந்தான் அவனைப்பார்த்து தகப்பனார் சொன்னார். (உ)

ஸ்ரீதகெதொயனு ஸொடுஷ்டிஹாதிநா சுநலிநாநிரந்த்ஸ
ஸௌஸுததோஷேஸபூக்ஷ்யாயெநாஸுதத்ஸு தாவதரி
தவிதவிஜாதம் விஜாதரிதி கயம்நாமவஸுருஷெசொவதன்||௩||

100-ரா—வாராய் சந்திரனைப்போல் பிரியதரிசனான கவேத்கேதுவே உலகத்தில் எந்தவஸ்து கேட்கப்பட்டமாதிரித்தாலும் ஊழிக்கப்பட்ட மாதிரித்தாலும் நிச்சயிக்கப்பட்டமாதிரித்தாலும் எல்லாவஸ்துக்களும் கேட்கப்பட்டதாகவும் ஊழிக்கப்பட்டதாகவும் நிச்சயிக்கப்பட்டதாகவு மாகிறதா; அந்த வஸ்துவையும் அந்த ஆசாரியரிடத்தில் கேட்டேனா என்னால் உனக்கு பரிபூரணனென்ற புத்தி உண்டாயிற்றோ; என்று சகப்பள்ளு ம்கட்கப்பட்டவனாய் இவ்வென் ஆச்சரியம் வேறொருவனது தெரிந்தமாதிரித்தால் மட்டவையெல்லாம் எப்படி தெரியவரும் என்றி சகனையுடன் சொன்னார். வாரீர் அப்பயிற் அந்த ஆதேசமென்றவஸ்துஎப்படி யாகிறது என்று கேட்கப்பட்ட உத்தரவுகள் மகிழப்பார்த்து திருநெல்நகரத்தாண் யாத்ரம் சொல்லுகிறார். (ங)

யமாவொடுநெடுநீரெநவாயுந்நயம்பிவராதவொரு
வாரணம் விகாரொநாடெய்யெந்நீரெநவாயுந்நயம்பிவராதவொரு

யயாவொடுபெய்கெநநொ ஹிணிநாவாஹொஹியவிஜ்ஜத்
ஸுபாஹாபாஹிணவிசாரொநாபெயயஹொஹிதெவவதஹி || ௫ ||

யயவொடுபெய்கெநநவநிஹித நெநவாஹொஹிபாபவவி
ஜ்ஜத் ஸுபாஹாபாஹிணவிசாரொநாபெயயஹொஹிதெ
வவதஹி வவநிவொபெயவ சுபெபொவவதீதி || ௬ ||

ஸ0-ரா—எப்படியானால் உலகத்தில் ஒருமிருத் பிண்டமரியப்பட்டமாத் திரத்தி
னால் கரகம் கலசம் முதலான மிருத்திரவியங்கனயாவும் அறியப்பட்டதாகுமோ
ஒரு சுவரணபிண்ட மறியப்பட்டமாத் திரத்தால் அதன் விகாரமாகிய வளயகுண்டல
முதலாகிய வாபரணங்கள் சுவரணமென்றே அறியப்படுகிறதுகளோ, ஒரு அயபிண்ட
மறியப்பட்டமாத் திரத்தினால் அதன் விகாரமானவைகளெல்லாம் அயபிண்டமென்
றே அறியப்படுகிறதுகளோ அப்படியாகிறது. அந்த ஆதேசம் அப்படி காரணகாரிய
ங்கள் ஒருவப்பட்டிருந்தால் வியவஹாரபேதத்துக்குகாரணமென்னென்றில் நாம
ரூபபேதங்கள் மிருத்தங்கள். என்றே பரமார்த்தமாகச் சொல்லப்படுகின்றன.

நவெநநுநலவவஹவததவெவஹிஷாஹிபெய்கெநநவெவஹிஷாஹி
நவகயபெநா வக்யபிதிதிவவவாத் வவவெவததவீதி திதயாவொ
பெய்கெநவொவவ || ௭ ||

ஸ0-பா—இப்படிதகப்பனால் சொல்லப்பட்ட சவேதகேதுவை சொல்லுகி
றார். பூஜ்யர்களான என்னுடைய ஆசாரியர்கள் அந்த ஆதேசவஸ்துவை அறிய
வில்லை என்று நான் எண்ணுகிறேன் அப்படி அறிந்திருந்தால் குணவாயுயம் பத்தவாயு
மிருத்திர எனக்கு அந்த ஆதேசத்தை அவர்கள் என்சொல்லமாட்டார்கள். ஆகையா
ல் நீர் எனக்கு நன்றாகச்சொல்ல வேணுமென்று பிரார்த்திக்கப்பட்ட தகப்பன் அப்
படியே சொல்லுகிறேனென்று பதில் சொன்னார். (எ)

* சுயஜிதீயவஹிண, *

அவதாரிகை.

ஸ0—அனேகாவஸ்தைகளுடன் இப்பொழுதுகாணப்படுகிற உலகத்திற்கு
சன்மாத் திரத்துவத்தை பிரதிபாதிக்கிறார்.

ரா—முன்சொல்லப்பட்ட ஒருவஸ்து அறியப்பட்ட மாத் திரத்தால் எல்லா
வஸ்துக்களும் அறியப்படுகின்றன என்கிற விஷயத்தை சமர்த்திக்கிற தர்க்காக பிரு
ம்மமக்காரணத்துவத்தை பிரதிபாதிக்கிறார்.

வவெவவொபெய்கெநநவநிஹித நெநவாஹொஹிபாபவவி
ஜ்ஜத் ஸுபாஹாபாஹிணவிசாரொநாபெயயஹொஹிதெ
வவதஹி வவநிவொபெயவ சுபெபொவவதீதி || ௮ ||

ஸ0-ரா—நாம ரூபக்ரியைகளுடன் காணப்படுகிற இந்தவஸ்துக்கள் சிருஷ்டி
க்கு பூர்வகாலத்தில் எசுரூபங்களாய் ஸஹகாரிகாரணந்தரஹிதங்களாய் கேவல
சப்த புத்திமாத் திரவியங்களாயிருக்கின்றன அந்த வஸ்து நிருபண்விஷயத்தில்
சிலபெளத்தர்கள் அபாவமாத் திரமே உள்ளது அதிகின்றி முலக முண்டாயிற்று
என்று சொல்லுகிறார்கள். அந்த பேதம்—பரம்மபேதத்தை பிரதிபாதிக்கிறார். (க)

ஸ0-ரா—அனேகாவஸ்தைகளுடன் கூடின இந்த உலகம் ஸிருஷ்டிக்கு பிராத் காலத்தில் அவஸ்தா சூன்னியமாய் ஏகரூபமாயிருந்ததென்று சொல்லுகிறார்கள். (க)

ஸ0-பா—பௌத்தபக்தத்தை உபந்நியசித்து நிரசித்து தன்மத்தைச்சொல் லுகிறார். உராய் சுவேதகேதுவே எந்தபிரமாணத்தால் அசத்தச் சப்தவாச்சியமான இல்லாமை என்கிற வஸ்துவிலிருந்து சத் சப்தவாச்சியமான உலகமுண்டாயிற்றெ ன்பது எப்படி சங்கதமாகும்ஆகையால் ஸிருஷ்டிக்கு பிராதக்காலத்தில் சச்சப்த வாச்சியமாயேயிருந்தது. (உ)

ரா-பா—நையாயிகமதத்தை நிரசித்து ஸ்வமதத்தை உவஹாரம் பண்ணு கிறார். அதுவே இதுவென்கிற பிரத்தியக்ஷவிரோதம் வருகிறபடியால் அவித்தியமான மாண திரவியத்திக்கு உத்தபத்தி உண்டாகிறதென்பது எந்தபிரமாணத்தால்சேரும் ஆகையால் இந்த ஜகத்து பூர்வம்சச்சப்தவாச்சியமாயேயிருந்தது. (உ)

தடுவெடிக்கு தவஹுஸுராஃ ப்ராஜாயெயெதி தடுவெஜொஉஸுஜத
தெஜ வெனக்கு தவஹுஸுராஃ ப்ராஜாயெயெதி தடுவொஉஸுஜத த
வாடி குகுவஸொவதி ஸொதெவாவாஸுஷெ ஜஸவனவதடியு
வொ ஜாயெது || ௩ ||

ஸ0-ரா—அந்த ஸச்சப்த வாச்சியமானது நான்பஹுவாகக்கடவேன் அதற் காக தேஜோபந்நாதி சரீரவிக்ஷித்தது தேஜச்சரீரகனாகிய பாமாத்தமாஹுவாக க்கடவேனென்று சங்கல்பித்து, ஜலங்களை ஸிருஷ்டித்ததாய்கையால் தேசத்திலே யும் காலத்திலேயும் புருஷன் துக்கியாயும் சுவேதயுத்தனாயும் ஆகிறான். அதனால் ஜ லங்கள் அக்கினிகாரியங்கள். (௩)

தாசுவவென்குந்த வஹுஸுராஃ ப்ராஜாயெயெதி தா சுஹஸு
ஜத தவாடி குகுவஸு தி தடுவஹுஸுயெஷு ஹெவதகு ஸு வனவதடி
யு ஹாடி ஜாயெது || ௪ ||

ஸ0-ரா—முன்போல் ஜலாகாரமானஸச்சப்த வாச்சியம் நான்பஹுவாகக்கட வோம் அதற்காக உண்டாகக்கடவோம் என்று சங்கல்பித்து அந்த ஜலங்கள் பிரு துவியை உண்டுபண்ணினான். ஆகையால் யாதொருதேசத்தில் வஷமுண்டாகிறதோ அளவிடத்திலேயே அன்னசப்தவாச்சியமானதில் ஏகதேசமான விரீஹிமுதலானது கள் பிருதுவி அதிகமாக உண்டாகிறது. ஆகையால் ஜலத்தில் நின்றும் பிருதுவி உண்டாகிறது. (௪)

சுயதுதீயவண்ணம்.

தெஷாஃஸுஷெஷாஃ ஹததாநாஃ த்ரீணெயவஸீஜாமி ஹததுராண
ஜஜீவஜுஃஜிஜிதி || ௧ ||

ஸ0-ரா—ஜீவாவிஷ்டங்களான பக்ஷியாதி பூதங்களுக்கு காரணங்கள் ஆண்ட ஜமென்றும் ஜீவஜமென்றும் மூன்று வகையாகப்பட்டிருக்கின்றன. (௧)

மஹாபூதங்களான அசேதனங்களுக்கு ப்ரும்மகாரியத்துவத்தைச் சொல்லி ஜீவா விஷ்டங்களான பௌதிகங்களுக்கும் ப்ரும்மகாரியத்துவமேயுள்ளதென்று ப்ரும் மகாரியத்துவத்தை பிரதிபாதிக்கிறார்.

ஸையொஷெவதெ கூதஹ நூஹிஸ்யஸ்யொஷெவதா சுநெ நஜீவெநாநூ நானு ப்ரவியஸ்யநாரிஸ உவெவ்யாகரவாணீதி || ௨ ||

ஸா—சேஜோபன்னங்களுக்கு காரணபூதமான சத்ஸப்தவாச்சியமானதே ஸைத் மூன்று விதமாகிய சேஜோபன்னங்களை அவத்தியாபலத்தால் ஜீவபாவத்தை மடைந்த சுவஸ்ஸூதத்துடன் பிரவேசித்து, சேவதத்தாதி நாமங்களையும் செளக்கியபாதிருபங்களையும் பண்ணக்கடவோமென்று சங்கல்பித்தது. (௨)

ஸா—சுவஸ்வாயிமானி தேவதாதிஷ்டிதங்களான தேஜோபன்னங்களை ஜீவசாரகனாய் அந்தர்யாமியாய் பிரவேசித்து நாமரூபங்களைப்பண்ணக்கடவோமென்று சச்சப்தவாச்சியமான பரதேவதை சங்கல்பித்தது.

தாலாஹீத்ரவூதக்தி வூதஜெகெகூஜரவாணீதிலையொ ஷெவ தெஜாஸ்யஸ்யொஷெவதா சுநெநெநவஜீவெ நானு ப்ரவியஸ்யநாரிஸ உவெவ்யாகரவாசு || ௩ ||

ஸா—ஸா—மூன்றுவிதமான சேவதைகளுக்குள் ஒவ்வொன்றை இரண்டிரண்டு விதமாகப்பிரித்து ஒவ்வொருபாகத்தை இரண்டிரண்டு விதமாகப்பண்ணி, அதை இதரபாகக்களியே சேர்த்து திருவிருத்தகாரணம் பண்ணக்கடவேனென்று ஸங்கல்பித்து சேஜோபன்னுதிகளில் ஜீவத்துவார நாமரூபங்களைப்பண்ணிற்று. (௩)

தாலாஹீத்ரவூதக்தி வூதஜெகெகூஜரவாணீத்யாதாவொ ஸொரொஜிஸ்யொஷெவதாஸ்யிவூதிவூஜெகெகூஜ வதிதநூவி ஜாநீவீதி || ௪ ||

ஸா—ஸா—தேவதாதிஷ்டிதங்களான தெஜோபன்னங்களுடைய திருவிருதபிரகாரத்தை என்னிடத்தில் கேட்கவும். (௪)

சுயவதுஷுஷெவணா,

யஜெதொரொஹிதத் ரூவெதஜஸஸடி, உவையுஷு தடிவாஃ யகூபணஃ உஷெநஸ்யூவாமாடிமெரூதிஃ வாமாரூஜ்ணவிகாரொநாஜியெயெநீ ணீரவாணீதெஜுவஸத்யூகா யஜாதித்யூஸ்யூரொஹிதத் ரூவெதஜஸஸடி, உவையுஷு தடிவாஃ யகூபணஃ உஷெநஸ்யூவாமாடிமெரூதிஃ வாமாரூஜ்ணவிகாரொநாஜியெயெநீ ணீரவாணீதெஜுவஸத்யூ || ௨ || யஜுஷி, ஃஸொரொஹிதத் ரூவெதஜஸஸடி, உவையுஷு தடிவாஃ யகூபணஃ உஷெநஸ்யூ வாமாஜுஷொ ஜுஷுக்ஷவாமாரூஜ்ணவிகாரொநாஜியெயெநீ ணீரவாணீதெஜுவஸத்யூ ||

யஜிஷுதொரொஹிதத் ரூவெதஜஸஸடி, உவையுஷு தடிவாஃ யகூபணஃ உஷெநஸ்யூவாமாஜிஷுதொவிஷுத்யூ வாமாரூஜ்ணவிகாரொநாஜியெயெநீ ணீரவாணீதெஜுவஸத்யூ ||

ஸ0-ரா—புருஷனூல் புறிக்கப்பட்ட அன்னம் ஜாடாக்கினியால் புசிக்கப்பட்ட மூன்றுவகையாகபிரிக்கப்பட்டது. அதாவது ஸதவிஷ்டமென்றும்மத்தியமம் என்றும் அநிஷ்டமென்றும் மூன்றுவகைகள் அதகளில் ஸதவிஷ்டமாவதுஅதிகாம்சம், அது புரிஷமாகிறது மத்தியபாகம் மாம்சமாகிறது. (க்)

சூவஃவிதாஸ்ய யாவிய்யந்தெதாவாஸ்ய ஸ்வவிஷ்டாயாதாஸு

நூத்யுஹவதி யொஸ்ய ஸ்வவிஷ்டாயாதாஸு ஸ்வவிஷ்டாயாதாஸு || ௨ ||

ஸ௦-ரா—புருஷனும் பாரம்பண்ணப்பட்ட ஜலங்கள் மூன்றுவிதமாக முன் போல் பிரிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அவைகளில் ஸ்தூலம்சம்மத்திரமாகவும் மத்திய பாகம் ஸோஷிதமாகவும் சூக்ஷ்மமாகப் பிரணனாகவும் ஆகின்றது. (௨)

தெஜோஸிதந்தெத்யாவிய்யந்தெதாவாஸு ஸ்வவிஷ்டாயாதாஸு ஸ்வவிஷ்டாயாதாஸு ஸ்வவிஷ்டாயாதாஸு || ௩ ||

ஸ௦-ரா—முன்போல் பிரிக்கப்பட்ட தெஜோனுடைய ஸ்தூலம்சம் அஸ்தியாகவும் மத்தியம்சம் தாதுவிசேஷமாகவும் சூக்ஷ்மம்சம் வாகிந்திரிய மாகவும் ஆகின்றன. (௩)

சுருத்யுஹவதி யொஸ்ய ஸ்வவிஷ்டாயாதாஸு ஸ்வவிஷ்டாயாதாஸு ஸ்வவிஷ்டாயாதாஸு ஸ்வவிஷ்டாயாதாஸு || ௪ ||

ஸ௦-ரா—சேவலான்னத்தையேபுஜிக்கிற எலிமுதலான ஜந்துக்களுக்கும்வாகிந்திரியமும்பிரணவாயுவமிருக்கிறபடியாலும் ஜலமாத்திரத்தையே புஜிக்கிற மத்ஸ்யம் முதலான ஜந்துக்கும் நொவாகிந்திரியங்கள் காணப்படுகின்றன. தெஜச்சப்தவாச்சியமானகிருததைலங்களைபுஜிக்கிறஜனங்களுக்கு மநஸ்ஸும் பிருணனும்இருக்கிறபடியாலும் மனஸ்ஸும் அன்னமயமென்னும் பிருணன் ஜலமயமென்னும் வாக்ருதேஜோமயமென்றும் எப்படி சொல்லப்படும் என்று சங்கைபண்ணக்கூடாது. எல்லாம் திருவீருத்திருமகையால் எல்லாவற்றிலும் எல்லாவஸ்துக்களும் சேர்ந்திருக்கிறபடியால், என்று உத்திரம் சொல்லி ஆச்சுவாசிப்பிக்கப்பட்ட குமாரன் மறுபடியும் பூஜியையிருக்கப்பட்ட நீர் எனக்கு அன்னக்யாதினை தெரியப்படுத்த வேணும் என்று கேட்க உத்தரம் சொன்னார். (௪)

சுருத்யுஹவதி யொஸ்ய ஸ்வவிஷ்டாயாதாஸு ஸ்வவிஷ்டாயாதாஸு ஸ்வவிஷ்டாயாதாஸு ஸ்வவிஷ்டாயாதாஸு || ௫ ||

சுருத்யுஹவதி யொஸ்ய ஸ்வவிஷ்டாயாதாஸு ஸ்வவிஷ்டாயாதாஸு ஸ்வவிஷ்டாயாதாஸு ஸ்வவிஷ்டாயாதாஸு || ௬ ||

சுருத்யுஹவதி யொஸ்ய ஸ்வவிஷ்டாயாதாஸு ஸ்வவிஷ்டாயாதாஸு ஸ்வவிஷ்டாயாதாஸு ஸ்வவிஷ்டாயாதாஸு || ௭ ||

சுருத்யுஹவதி யொஸ்ய ஸ்வவிஷ்டாயாதாஸு ஸ்வவிஷ்டாயாதாஸு ஸ்வவிஷ்டாயாதாஸு ஸ்வவிஷ்டாயாதாஸு || ௮ ||

சுருத்யுஹவதி யொஸ்ய ஸ்வவிஷ்டாயாதாஸு ஸ்வவிஷ்டாயாதாஸு ஸ்வவிஷ்டாயாதாஸு ஸ்வவிஷ்டாயாதாஸு || ௯ ||

சுருத்யுஹவதி யொஸ்ய ஸ்வவிஷ்டாயாதாஸு ஸ்வவிஷ்டாயாதாஸு ஸ்வவிஷ்டாயாதாஸு ஸ்வவிஷ்டாயாதாஸு || ௧௦ ||

ஸ௦-ரா—கடையப்பட்டதயிரினுடைய சூக்ஷமாம்சம் மேலே கிளம்பி நவனீத பாவத்தையடைந்து கிருதமாகிறதோ அப்படியே புஜிக்கப்பட்ட அன்னத்தினுடைய சூக்ஷமாம்சம் மனஸ்ஸாக ஆகிறது அதுபோல் பானம் பண்ணப்பட்ட ஜலங்களினுடைய சூக்ஷமாம்சம் பிராணனுக் காகிறது, அதுபோலவே புஜிக்கப்பட்ட கிருத்தை வாசிகனுடைய சூக்ஷமாம்சம் வாகித்திரியமாகிறது. மனம் பிராணதிகள் அன்னமயாதிகள் என்கிற விஷயத்தில் வேறொரு திருஷ்டாந்தத்தால் சொல்ல வேண்டுமென்கிற சங்கையில் சமாதானம் சொல்லுகிறா. (௧-௨-௩-௪)

சுயஸவஃவண்ண.

வெஷாபசகவெஸூரீயவாஸுஷ்வபஃவஸாஹாநிராஸீ: காபிபவ: விவாவொரிய: ப்ராணாநவிஸ்தொவிவெதுததி || ௧ ||

ஸ௦-ரா—புருஷன் அன்னரசத்தால் உண்டுபண்ணப்பட்டும் பதினைந்துவிதமாகப் பரிசுப்பட்டு மிருக்கிற சக்தி என்கிறகலைகையுடையவன், அதில் பதினைந்துவிதங்கள் புசிக்கவேண்டிய தில்லை, இதையறியமேணுமானால் இஷ்டப்படிக்கி ஜலங்களை பானம் பண்ணவேணும் ஜலமயமாகிய பிராணன் நசிக்கமாட்டாது, என்று உத்தராவகர் சொன்னார். (௧)

வஹவஹாஸாஹாநிநாஸாபவெஹநஃவஸஸாடிசி ஸ்வீதி ஹைதயுபவெஸூரீயஜஹத் விவாரீதி வஹாவாநவெவாரி வ திவானிஹைதி || ௨ ||

ஸ௦-ரா—மனத்தினுடைய அன்னமயத்துவத்தை அறிவதற்காக பதினைந்துவிதங்கள் புஜிக்கவில்லை. பதினாறுவது தினத்தில் தகப்பனிடம்சென்று நான் என்கொல்லுகிறது என்று சுவேதகேதுவால் சொல்லப்பட்ட பிதாவானர், நீமுன் அத்தியயனம் பண்ணிய ருக் யஜுஸ்ஸாம வேதங்களை படியாய் என்று சொல்ல எனக்கு ஒன்றும் தோற்றவில்லை என்று சொன்னார். (௨)

ததஹாவாபயாஸூரீஹதொஹாஹிதவெஸுகொஉ ஹா: வபெஹாதரோத்ரு: வரிஸிஷ்ஸூரதெநத தொவிநவஹுடி ஹெபெவத் வெஸூரீதெவெஷாபசாநா: கவாநாரெகாகவாதிஸிஷா ஸூததெயெதஹிடிவெஷாநாநு ஹவஸூரநாபரெவிஜாஸூவீதி

ஸ௦-ரா—வாராய் சுவேதகேதுவே அதற்கு காரணம்தெரிந்துகொள்; உலகத்தில்த் மகப்பரிமாணமுடையதாயும் கட்டைகளால் ஜவலிக்கப்பட்டு மிருக்கிற அக்கினியினுடைய கத்தியோதபரி மாணமான ஒருதணல் சேவித்து அனேகவஸ்துக்களை எப்படிதஹிக்கமாட்டாதோ; அப்படியே அன்னங்களால் விருத்தியடையப்பட்டபதினாறுவிதங்களான மனத்தினுடைய அம்சங்களில் பதினைந்து அம்சங்கள் கண்ணித்து ஒரு அம்சம்மிருந்தது. அதனால் வேதங்கள் தோன்றவில்லை புஜித்தபிறகு சமஸ்தவேதங்களையு மறியப்போகிறது என்று மகனைப்பார்த்து பிதா சொன்னார். (௩)

வஹாஸாபவெஹநஃவஸஸாடிதத் ஹயதீவவபுஹவபுதிஹபதிவெபெததிஹாவாப || ௪ ||

ஸ௦-ரா—இப்படி சுவேதகேது வென்பவன் தகப்பனால் சொல்லப்பட்டு புஜித்து தகப்பனரிடம் சென்று, தகப்பனரால் கேட்கப்பட்ட கேள்விகளுக்கு உத்தரம் சொன்னான். பிறகுமகனைப்பார்த்து தகப்பனர் சொல்லுகிறார். (௪)

யயோவொரீஜிஹதொஹாஹிதவெஸுகுஃமாராவொரீஜாத
 ரோத்ரூபிரிஸிஷ்டுஃகந்தூநெணராவஸரோயாய ப்ராஜாவயெதூந த
 தொவிஸஹுஃஹிஃ || ௫ ||

ஸ௦-ரா—எப்படிமுன் நன்றாக ஐவலித்து சர்ந்தமாகிய பெரியதான அக்கினிய
 னுடைய சத்தியோத் மாத்ரிமான தணல் திருணுகளால் விருத்தியடையப்பட்டு
 பெரியதாகிய வஸ்துகளை எரிக்குமோ. (௫)

வனவத் ஸொரீஜிதெஷொஹாநாஃ கலாபெகாகலாதிஸிஷ்டா
 ஹிதூரெஹெநாபஸரோஹிதாப்ராஜாவீத்யெய தஹிஃவெஷாந நஃஹ
 வஸுஸ்யேநக்ஷிஸொரீஜிந சூவொரீய: ப்ராணஸெஜொரீயீவாமிதி
 தஜாஸுவிஜ்ஜாவீதிவிஜ்ஜாவீதி || ௬ ||

ஸ௦-ரா—அப்படியே பதினாறு விதமாகிய மனதனுடைய அம்சங்களில் ஒருஅ
 ம்சம் அன்னத்தால் விருத்தியடையப்பட்டு தனசாரியம்செய்து கொளவதில் சமாத்
 தமாச்சுதி. அதனால் எல்லாவேதங்களையும் ஸ்மரிக்கிறாய் ஆகையால் மஃபிராணதிக
 ள் அன்னமயாதிகளென்று தகப்பனாருடைய உபேத்சத்தால் சுவேதகேதுவாகியபு
 த்திரன் தெரிந்து கொண்டார். (௬)

சுயசுஷ்டிவண்ண:

அவதாரகை.

ஒருவஸ்து அறியப்பட்ட மாத்ரத்தால் எல்லாவஸ்துக்களும் அறியப்படும் என்
 கிறவிஷயத்தை ஸ்தாபநம்பண்ணுவதற்கு தேஜோபன்னங்களுக்கு பரமாத்மகார
 ணத்தந்தைச்சொல்லி சேதனஸுஹததுக்கு அதைச்சொல்லுகிறார்.

உஷாஹொஹாராணஸ்யேத தெதுஃவாதுஸுவா வஸூ
 ணெரெஸொரீஜிவிஜாநீஹீதி யதெத்ரஹுஸாஷஸுவிதி நாரஸதா
 ஸொரீஜா ஸாவநொஹவதிஸுஃவீதொஹவதிதஸூரெநத் ஸுவி
 தீத்ராஹக்ஷதெஸுதஹிவீதொஹவதி || ௭ ||

ஸ௦-ரா—உத்தாலகொன்பவர்ப்ரவேத கேதுஎன்கிற மகனைப்பார்த்து நீசஷு
 வித தசையை தெரிந்துக்கொள் என்றுசொன்னார். எப்போது புருஷன்பரதேவதை
 யோர் ஏகேதனும் வயத்தை அடைகிறதே அப்பொழுது இவனுக்கு லௌகிகர்
 கள் ஸ்வபிதி என்கிற நாமத்தைச்சொல்லுகிறார்கள். (௭)

கீழ்சொல்லப்பட்ட விஷயத்தை உதாஹரணத்தால் தெரியப்படுத்துகிறார்.

ஸாயாரகாநிஸுஃதெண ப்ரவஷொரோகிஸுரீகிஹாநநு
 த்ராயதநரீஷுஹாஸ்யநரெவொவஸ்யத வனவெவஸுஹவொரீஜத
 நநொஹிஸுரீகிஹாநநு த்ராயதநரீஷுஹாப்ராணெவொவஸு
 யதெ ப்ராணஸ்யநத் ஹிஸொரீஜிநதஹி || ௮ ||

ஸ௦-ரா—ஒருபகி தனக்கு ஹிம்ஸகண வேடனுடைய ஹஸ்தத்திலிருக்கிற
 கயிற்றால் கட்டப்பட்டு நாலுமூலங்களிலும் விழுந்து ஓரிடம் அகப்படாமல், அந்தவே

டனுடையஹஸ்தத்தை அடையுமோ அதபோல் அன்னேபசிதமான மநச்சஜாகரண ஸ்வஷ்டாகாலத்தில் அநேகவிஷயங்களை க்ரஹித்தும் வேரொரு சாதந்தை அடையாமல் ப்ராணத்துடன் சேருகிறது மனதுக்கு ப்ராணம் பந்தகம். (௨.)

சுஸநாவிவரவெலெஸொரீவிஜாநீஹீதிய தெதுதஹுருஷொஃஸிஸிஷ.திநாரிவ வனவதஹிதம்.நயனெ தஹியாமொநா யொஃஸுநாயஃ வுருஷநாய ஐதெயுவதஹி சுலக்தெஃஸநா யெதிததெதுதஹும ருபுதிதநுஸொரீவிஜாநீஹிநநஹிதெஹிஷிஷிதீதி || ௩ ||

ஸ௦-ரா—வாராய் சுவேதகேதுவே நீ அசநாப்பாஸையுடைய தத்வத்தை அறியவும் அசனையாவது புதிக்கவேணுமென்கிற இச்சை பிபாசையாவது பாகம்பண்ண வேணுமென்கிற இச்சை, எப்பொழுது புருஷனால் புதிக்கப்பட்ட கடிமான அன்னத்தை பாகம்பண்ணப்பட்ட ஜலங்கள் ரசருபமாக பரிணமிப்பிக்கின்றனவோ அப்பொழுது புதிக்கவேணுமென்று இச்சை உண்டாகிறது, அதனால் அவனை லௌகீகர்கள் அசிஷதி என்று சொல்லுகிறார்கள், பசுக்களைக்கண்டு போகிற இடையர்களுக்கு கோளையென்றும் அவ்வபால்களுக்கு அஸ்வனையென்றும் அரசனுக்கு புருஷனையென்றும் பேர்கள், மேல்ஜலத்துக்கு அசனையென்று லௌகீகர்களும் பேர்சொல்லப்படுகிறது ஜலக்கல்லை ரஸபாவத்தை அடையப்பட்ட அன்னத்தால் சரீரமென்கிற காரியம் அங்குரம்போல் உண்டாகிறது, அதனால் சரீரம் ஸகாரணம். (௧)

தவ்யுக்தேதேதஸுராதநுதூநாஹிஷெவலெவவஸொரீவிஜாநீஹிதெஹிஷிஷிதீதி || ௪ ||

தேஜஸ்ஸால் சொஷிக்கப்பட்டு சரீரமாய் பரிணமித்து சரீரம் ஸமூமானால் அன்னத்திலு காட்டிய வேறொரு காரணம் சொல்லப்படவேணும் என்கிற சாகையிற் சொல்லுகிறார்.

ஸ௦-ரா—சரீரத்துக்கு அன்னமே காரணமாகிறது வேரொருகாரணமில்லை அன்னமும் அங்குரம்போல் காரியமானதால் அதற்கு ஜலம் காரணம் ஜலமும் காரியமானதால் அதற்கு தேஜஸ்சு காரணம் அதுவும் காரியமானதால் அதற்கு பர்மாத்மா காரணமென்று அறியவும், ஆகையால் சராசரங்களுக்கு உத்பாதகமென்றும் ஆதாரமென்றும் வயதேதுவென்றும் சொல்லப்படுகிறார். (௨)

சுயயதெதுதஹுருஷஃவிவரவஸிதிநாரிதெஹி வனவதஹிதம்.நயனெ தஹியாமொநாயொஃஸுநாயஃ வுருஷநாய ஐதெயுவதஹி சுலக்தெஃஸநா யெதிததெதுதஹும ருபுதிதநுஸொரீவிஜாநீஹிநநஹிதெஹிஷிஷிதீதி || ௫ ||

ஸ௦-ரா—எப்பொழுது புருஷனால் பாகம்பண்ணப்பட்ட ஜலங்கள் தேஜஸ்ஸால் சொஷிக்கப்படுகின்றன, அப்பொழுது புருஷனுக்கு பிபாசை என்றபேர் சொல்லப்பட்டநாமங்கள்போல் தேஜஸ்சுக்கு உதந்தை என்றுபேர்சொல்லப்படுகிறது. அன்ன ஜலமும் அங்குரம்போல் காரிய மாகையால் ஸமூலமென்று சொல்லப்படுகிறது. (௩)

தவஸுக்ஷேபிஷுத்ஸுபாடிநஞ்சுராதெஸாஜி ஸ்லோஜிஸாஹெநமெ
ஜொஹெநிஷுதெ ஜஸாஸொஜிஸாஹெந ஸநதிஷு ஜிஷுஸநுஷு
ஸ்லொஜிஸாஸுரா: ப்ரஜாஸுடாய தநாஸது கிஷுடாயதாதுவது
ஸ்லொஜிஸாஸிஸுராஷிவதா: வாஸாஷஸ்ப்ராபுதிவ்ருதி வுஜெ
கெகூஸவதிதஷுக்ஷம் வாஸஸாஷிவஸவதஸுஸொஜிஸாஸாஷ
ஸு ப்ரயதெதாவாஜநஸிஸிஷுதெந: ப்ராஸெப்ராஸெஜஸி
தெஜ: வஸஸுராஷிவதாயாஸயஸெஷாந்ணிரா || ௬ ||

ஸ0-௮—அந்தஜஸமயமான சரீரத்தக்கும் தேஜஸ்ஸை காரணமாகவும் அந்த
தேஜஸ்சம் சரீரமாக பரிணமிக்கையால் அத்தற்கு சச்சப்தவாச்சயமானபரதேவதை
காரணம். ஆகையால் இந்தப் ப்ரஜைகளுக்கு பரதேவதை உத்பாதகமென்றும் ஆதார
மென்றும் நாசகமென்றும் சொல்லப்படுகிறது. இந்தசரீரத்தேஜோபந்ரமலகமானால்
ஸ்லோஹிதமாம்ஸ்வரூபமாக பரிணமிக்கிறதற்கு ஹேதுதர்ப்த் கர்த்தமான தேஜோப
ன்னங்கள் தாவத்தகரண ப்ரகாரம் கீழ்சொல்லப்பட்டது. ஜீவாத்மாவுக்கு தேஹவி
யோககாலத்தில் வாக்கமனதிலும் மனஸ்ச ப்ராணநிடத்திலும் ப்ராணந்தேஜஸ்ச
நிடத்திலும் தேஜஸ்ச பரதேவதையினிடத்திலும் லயிக்கிறது, இதை பரமாத்மா
அனுவான வஸ்துபோல் காணப்படமாட்டான்.

வெனதகாதுஜிஷுத் ஸுஸுதஸ்துதஸுத் ஸுஸுதாதகூபிலிஸுத
கெதொ ஐதிஹஸ்யஸவஜாஸவாநு விஜாவயகூதிதயாஸொஜிஷுதி
ஹொவாஸ || ௭ ||

ஸ0-௯—இப்படி காணப்படுகிற ஜகத்து பரமாத்மாவுக்கு சரீரமாய் அவன்
சரீரியா யிருக்கிறபடியால் நீயும் அவனுக்கு சரீரபூதமென்று சொல்ல அப்பொழுது
ஸ்வேதகேது ததப்பனைப்பார்த்து தினங்கள்தோறும் ப்ரஜைகள் அஷுவித்காலத்
தில் பரமாத்மாவினிடத்தில் சேருகின்றன, நாம் சேர்த்தோமென்று தெரிந்துக்கொள்
ளுகிறதில்லை. ஆகையால் அந்த விஷயத்தை உதாஹரணத்தால் தெரியப்படுத்தவே
ணமென்று கேட்க அப்படியே யென்று சொன்னார். (௭)

கயநவஜிவஸு:.

யயாஸொஜிஸாஸுதொநிஷிஷுதி நானாதுயாநாஸு
கூாணாத்ரஸாநு ஸஜிவஹாரஜெகாத்ரஸஸுமஜியை || ௮ ||

தெயயாததுநவிவெகூஸுதெதஜிஷுதாஹம் வுக்ஷஸுரா
ஸொஸுஜிஷுதாஹம் வுக்ஷஸுராஸொஸுதெவஜெவஸுஸொ
ஜிஸாஸுரா: ப்ரஜாஸுதிஸுஸவஜுநவிஷுஸுதிஸுஸவஜுரஜிஹதி || ௯ ||

தஜஹவொவொவாஸித் ஹொவாஸுகொவாவாரா ஹொவாசு
பொவாவதமொவாடித் சொவாஸுகொவாயடிஷுவிதயாஸவதி

வயவண்ணொண்ணெடுக்கொத்தி லிடித் தவ்வந்தநுநீ ஸக்தா
கக்துலிவி ஸ்ருககெதொறுகிவொபவணவொஹவாநு விஜரவயகூகித்
யொவொவொடுதிவொவொறு || ௪ ||

அ.அ.தாரிகை—உலகத்தில் ஜனங்கள் சுசப்தி காலத்திலும் மரணகாலத்திலும் ப்ரளயகாலத்திலும் பரமாத்மாவ்னிடத்தில் சேர்ந்து, பிறகுசேர்ந்தோடுபெண்கிற அரிவு இல்லாமைக்கு ஒரு உதாஹரணம் சொல்லுகிறார்.

ஸப்-ரா—உலகத்தில் வண்டிகள் எப்படி நானுதேசங்களிலிருக்கிற மரங்களையடி புத்தரஸங்களைக்கொண்டெடுத்து அவைளுக்கு மதுபாந்தை உண்டெண்ணெய் கின்றன. அந்தரஸங்கள் மதுபாந்தால் ஏதே பூதங்களாய் பிறகு நான்மாமரத்து இடையரஸமென்னும் பெலாமரத்துனுடைய ரஸமென்னும் தங்களுடைய ஸ்வரூபத்தை தெரிந்துக்கொள்வதற்கு அஸமர்த்தங்களோ இப்படி ஏஜீவாத்மாக்கள் சுஷுப்தி காவாதிகளில் பரமாத்மாவிலிடத்தில் சேர்ந்துபிறகு நாம் சேர்ந்தோமென்று தெரிந்துக்கொண்டிருக்கிறதில்லை ஐந்துக்கள் சுஷுப்தியூர்வகாவத்தில் என்றுதத்த தேஹாபிமாடிகளாயிருந்ததுகளோ ஸுஷுப்திக்கி பிற்கலத்திலும் அந்தந்த தேஹாபிமாடிகளாய் னான் வ்யாக்ரமென்றும் ஸிம்ஹமென்றும், நான்சென்னாய் என்றும் வராஹமென்றும் கிடமென்றும் பக்ஷியென்றும் அம்சமென்றும் மசகமென்றும் அபிமாகத்தான் இருக்கின்ற, அத்தஸ்சப்பதவாச்சயமானபரமாத்மா அனுஸ்வரூபியாய் சராசரங்களுக்கு காரணமானபடியால் நீஅவனுக்கு சரீரபூதனென்று சொல்ல அப்பொழுதுஸ்வேதகேது என்பவன் தகப்பனைப்பார்த்துச் சொல்லுகிறான். அதாவது ஒரு மதுஷ்யன் தன்னுடைய வீட்டிலிருந்து வருகிறதெனென்று சொல்லுகிறபோல், நான் பரமாத்மாவிலிடத்திலிருந்து வருகிறதெனென்று சொல்லக்கூண்டிருக்கிறதில்லை. ஆகையால் வேறொரு உதாஹரணம் சொல்லவேண்டுமென்று கேட்கச்சொல் ஓகிரர்.

சுயுஜ்ஜாதி:பண்ண:

ஐரவெஸாஜிஷ நபும்பாரஸாதாபுஸுஷெந்தெ வஸாத தீயு
ஸாஸுஷெந்தோஷெவாவிபணி ஸுஷெவனவனவனி காயபாதது
நவிஷாபிபிஷெஷிபிஷெஷி || ௧ ||

வனவெழைவையும் மொழிபேரஸாரும் பூஜாஸ்தசூதரிநவிடும் ஸுத
சூமலாமஹதித ஹஹபிரபெயாவாலித் மொவாவபுகோவாயரா
மொவாபுகோவாவ தம்மொவாடித் சொவாபிரகோவாயடி புஷ்வாதி
ததாரணவாதி || உ ||

ஸயவண்ணெடுதடாதுழிந் ஸரூபத்துந்ஸசுதா
தகூபிலெரு தகெருதாஹ்திலமுபவன வோமயானுவிஜாவயகூதித்
யோஸொடுகுதிஹாவாய || ௩ ||

ஸா-ரா—உலகத்தில் கங்கை முதலான நதிகள் மார்க்கத்தால் புறப்பட்டு ஸமுத் திரத்தை அடைந்து பிறகு மேகங்களால் பரப்ரம்ம பானம்பண்ணப்பட்டு பூமியி

ஸ0-ரா—திப்படியே ஜீவனாஸ் விடப்பட்ட மனாதி சரீரங்கள் நசிக்கின்றன ஜீவாத்மாக்களுக்கு ஒருகாலமும் நாசமில்லையென்று கொள்ளவேணும், இல்லாவிட்டால் உலகத்தில் மனுஷ்யர்கள்கி உறங் எழுந்திருந்து முன்செய்க்காரியத்தினுடைய மிகுதியைச் செய்யவேனுமென்று சொல்லுகிறதும், ஜம்மாந்தரங்களின் செய்த புண்ணியபலங்களை அதுபவிக்கிறார்கள் என்று சொல்லுகிறதும் செராது என்று தகப்பனாரால் சொல்லப்பட்ட சுவேத கேது என்பவன் ஸுகூதமாஸ்ச்சப்த வாச்யமானபரதேவதை நாமரூபங்களுடன் கூடின ஜகத்காரணத்வம் எப்படி சேரும் என்றுகேட்கச்சொல்லுகிறார். (ங)

சுயபிராடிஸவணஃ.

நயமொயவம்ஓதிதகூஹரெதிடிமவ உதிவிமீதிவிநஹமவ உதிக்கீதுவஸுவுவீது ணுஉவெயாயாநாஹமவ உத்யாவாஹெமகா விந்திதிவிநாஹமவஉதி கிரீதுவஸுவுவீதிநகினுநஹமவஉதி || க ||

தநீஹாவாயயம் வெவெலாஹெஜெகணிரோநம் நநிலாஹமவ வனதவாஹெவகிஹெலாஹெஜெஷாணிரீத வனவஹாஹெஜெயாயுவி ஷதி || உ ||

ஸுடிதவெலாஹெஜெகீஸயவனவெஷாணிரெஜெதடிதடிதஸுஹம் ததுதடிவீஸுதூதீதுவிஸுதகெகெதாஉதிஹலயவனவிராஹமவாநு விஸாவயஸிதிதயாவெலாஹெஜெதிஹாவாய || ஈ ||

ஸ0-ரா—பெரிதாய்ப் படுகிறவஸ்துக்கு சூக்ஷ்மமான வஸ்துகாரணமென்றிற் விஷயத்தைபார்க்கவேணுமானால்எதிரேகாணப்படுகிறஆம்மரத்தினுடையபழத்தைக் கொண்டு வரவேணுமென்று சொல்ல, அப்பொழுது சுவேதகேது என்பவன் பழத்தைக்கொண்டவர அதைபேதிக்கவேணுமென்று சொல்ல, அப்படியேபேதிக்க அதில் எதைபார்க்கிறாயென்று கேட்க ஸுகூதமாண பீஜங்கள் காணப்படுகின்றன, என்று சொல்ல அந்த பீஜங்களில் ஒன்றை பேதிக்க வேணுமென்று சொல்ல அப்பொழுது அதைபேதிக்க அதில் எதைப்பார்க்கிறாயென்று கேட்க, ஒன்றும் காணப்படுகிறதில்லை யென்று ஸ்வேதகேதுவைப் பார்த்து உத்தாலகர் சொல்லுகிறார். ஆம் பழத்தினுடைய பீஜம்பின்னமானால் அதினுடைய ஸுகூதமாம்ஸம் காணப்படாமல் அநேகசாணைகளுடன் கூடின மரத்துக்கு காரணமாகு மாகையால் அணுவான பரமாத்மாவீனிடத்திலிருந்து பெரிதாய் நாமரூப விபாகங்களுடன் கூடின ஜகத்து உண்டாகிற தென்கிறவிஷயத்தில் விச்வஸிக்கவேணும். அந்தபரமாத்மா பிரபஞ்சத்துக்கும் உனக்கு ஆத்மாவாயிருக்கிறது என்று தகப்பனால் சொல்லப்பட்ட சுவேதகேது என்பவன் பரமாத்மா உலகத்துக்குகாரணமானால் ப்ரத்யக்ஷமில்லாமைக்கு ஹேதுவென்று கேட்கச்சொல்லுகிறார்.

சுயத்யொடிஸவணஃ.

ஹவணஜெதடிதகூஹெகெவயாயாடிராபுராதாஸவவீடியாஹதிஹஹ தயாஹகாரதநீ ஹாவாயயஜெஷாஹவணஜெகெகெவாயா சுஹ தடிதஹரெதிதடிதாவி ஸுநுநவ்வெடியயாவீநிரெவாஹம் || க ||

வயவனவொண்ணெடுதடாதுரிடித் ஸுரூந்தூதுத் ஸுரூதூ
ததுலி ஸுதகெகொ ஐதிவையவனவொஹவாநிஜாவயகிதி
யாவொடுதிவொவாது || ௩ ||

100-ரா—எப்படி உலகத்தில் ஒருமதுவயன் திருடன் கண்களைக்கட்டி தேச
த்திலிருந்து அரண்யத்துக்குக் கொண்டுபோய் சந்ரஹிதமான ஸ்தலத்தில் விட அப்
பொழுது அந்த மனுஷ்யன் திக்ப்ரம்மத்தை அடைந்து நாலுமுலைகளிலும் பார்த்து
என்ன திருடன் கண்களை கட்டி சந்ரஹிதமான ஸ்தலத்தில் விட்டானென்று சொ
தித்து பிறகு தயாலுவான ஒரு புருஷனும் பந்தத்தில் நின்று விடப்பட்டு உன்னு
டையதேசம் உத்தாபாகத்திலிருக்கிறது அந்தமார்க்கத்தில்லி போனால் ஸ்வதேச
த்தை அடையலாமென்று சொல்லப்பட்டு அப்படியேஸ்வதேசத்தை அடைந்து
சுகாதிகளை அதுபவிக்கிறுப்போல் சேதநர்கள் கர்மங்களாகிற பாசங்களாகட்டப்
பட்டு சம்சாரபாதையே அதுபவிக்கிற காலத்தில் பரமாத்மாவினுடைய அது
க்ரஹத்தால் நல்ல ஆசாரியனை அடைந்து அவருடையஉபதேசத்தால் ஸ்வஸ்ருப
ங்களையும் பரமாத்ம ஸ்வரூபத்தையும் அதுஸ்திக்கிறார்களோ அப்பொழுது சரீர
விமோசனகாலத்தில் பரமாத்மாவை அடைகின்றன சரீரம்போன பிறகு ஜீவாத்மா
க்கள் பரமாத்ம ஸ்வரூபத்தை அடைகின்றன என்கிறவிஷயம் தேஹமே ஆத்மா
வென்கிற அபிமானம் சரீரமுள்ளதன்மையுமிருக்கிறபடியால் எப்படி ஸங்கதமாகும்
என்கிற சங்கைக்கு ஸமாதானம்சொல்லுகிறார்.

சுயவஹுஃஸுஃவணஃ.

வாஸுஷத் ஸொடுஜாவதாவிந்ஜாதயஃ வாஸுவாவஸதஜா
நாலிரோஜாநாலிராஜிதிதஸ்யயாவஹவாஜ்நலிஸவஹுதெநிந்ஃ
வணபுரணவஹலிதெஜஃ வரவஸுரூபெவதாயாந்தாவஜாநாதி || ௧ ||

சுயபுகாஉஸு வரவஹுநலி ஸவஹுதெநிந்ஃவாணபுரணவஹ
லிதெஜவரவஸுரூபெவதாயாந்நஜாநாதி || ௨ ||

வயவனவொண்ணெடுதடாதுரிடித் ஸுரூந்தூதுத் ஸுரூதூ
ததுலி ஸுதகெகொ ஐதிவையவனவொ ஹவாநிஜாவ யகிதி
யாவொடுதிவொவாது || ௩ ||

100-ரா—மரணபாதையை அதுபவிக்கிற புருஷனை தன்னுடைய பந்துக்கள்
ஸமீபத்துக்கு வந்து என்னை நீ தெரிந்துகொள்ளுகிறாயா என்று சுற்றிக்கொண்ட
சமயத்தில் எதுவரையில் வாக்கம் மத்தியிலும்வந்து ப்ராணனிடத்திலும் ப்ராணன்
தேஜஸ்ஸும் தேஜஸ் பரதேவதைனிடத்திலும் அதுவரையில் தெரிந்துக்கொள்ளு
கிறான். ஸச்சப்தவாச்ய மான பரதேவதையை வாங்கித்திரியும் மனோமார்க்கத்தால் அ
டைகிறதோ அப்பொழுது புருஷன்ஒன்றையும் தெரிந்துகொள்ளுகிறதில்லை உலகத்
தில் சநங்களுக்குதேஹமே ஆத்மாஎன்கிற அபிஸந்தாநத்தால் அநர்த்தம் வருகிறதும்
ஸதாத்தமகத்வாபி சந்தாநத்தால்புருஷார்த்தப்ராப்தியுண்டாகிறது என்கிறவிஷயத்தை
உதாஹரணத்தால் தெரியப்படுத்தவேணுமென்று கேட்கச்சொல்லுகிறார்.

கயவொலுபஸவண.

வாராஷத் லொரெஜாதஹஸுமுஹீதராதயஜுபஹாரீஷ
லெயரிகாரீதரஸுலெஸ்தபவெத்தியபழிதஸுருராலவதித்தவன
வாநுதிராதாநா காராதெஸாநுதாவிவநொநுதெநாதா
நஜெதரபவரஸுந்த வுபுதிமுஹாதிவடிஹுதெதயஹநுதெ

கயபழி தஸுருகராலவதித்த வனவஸதஜாதாநகாராதெ
ஸஸதஜாவிஸயஸவதெ நாதாநஜெதயுபவரஸுந்த வுபுதி
முஹாதிவநடிஹுதெதயுபுதெ ॥ ௨ ॥

வயயாததநுநடாஹுதெததராதஜிஷத்ஸுராதததத் வ
சுதாததசுபலிஸுதகெதொ உதிதராலுவிஜஜாவிதி விஜஜாவிதி ॥

ஸா-ரா-உலகத்தில் ஒரு புருஷன் என்னுடைய வீட்டில் திருடன் பிரவேசித்த சிலவன்
துகொண்டு போனான் என்று சொல்ல, அப்பொழுது ராசபடர்கள் ஒருவனிடத்தில்
ஸம்சயப்பட்டு அவனை பிடித்துக்கொண்டு போகிறதால் தில் வழிநடுவில் சிலர் இ
வன் என்ன குற்றம் பண்ணினான் என்று கேட்க, அப்பொழுது படர்கள் இவன் ஒருவரு
டைய தங்களை அபஹரித்தானென்று சொல்லி இவனை சோதிக்கிறதற்காக ஒரு
அய்யுபிண்டத்தை தந்தமாகப் பண்ணுங்களென்று சொல்லிக்கொண்டே அதைக்
கொண்டு வருகிறார்கள். அப்பொழுது இவன் திருடியிருந்தால் நான் திருடினேனென்
று சொல்லுகிறவார்த்தை அஸத்யமாகிறது அஸத்யாபிஸ்தியுடன் அதை ஸ்பரிசித்தா
ல் தவிர்க்கப்பட்டு படர்களுல் ஹிம்சிக்கப்படுகிறான். அப்படி திருடாவிட்டால் இதை
வார்த்தை ஸத்யமாகிறது அதனால் தவிர்க்கப்படாமல் படர்களால் விடப்படுகிறான்.
எப்படி ஸத்யாபி ஸந்தியுடன்கூடின புருஷன் பரசுவை ஸ்பரிசித்து தடுக்கப்பட்ட
மாட்டானே; அப்படியே உலகம் சுகத்ஸதாத்மக மென்று அபிஸந்தானத்துடன் கூடி
ன புருஷன் ஸம்ஸாரிகஷ்டத்தை அறுபவிச்சுமாட்டான். ஆகையால் சராசரங்கள்
அவனுக்கு சரீரபூதங்களென்று சொல்ல அப்பொழுது ஆசாரியனுடைய வசந்தா
ல் ச்வேதகேது என்பவன் பரமாத்மாவை தெரிந்துகொண்டான். (ச)

மதவபாஷ்யம்—இந்தப் பரபாடகத்தில் ச்வேதகேதுவைப் பற்றின புராண வசன
ங்கள் விசேஷித்து எழுதப்பட்டன. மேலும் ஜீகவச்சர பேதங்களுக்கு யாதங்கள்
காட்டப்பட்டன, பேதமே (அததத்வமஸி) என்று பதவிபாகமாயை பேதமேசொல்
ஸப்பட்டதென்றும் பேதத்திற்கே த்ருஷ்டாந்தம் கூறப்பட்டதென்றும் அபேதத்திற்
கு ஒருத்ருஷ்டாந்தமும் சொல்லப்பட்டதில்லை என்றும், அபேதமாய் நினைப்பவர்களு
க்கு மகாபாபமுண்டென்று அநேக புராண வசனங்களுமே எழுதப்பட்டிருக்கின்றன.

உதிவாரொமெவநிஷதி ஷஷ்டபாவாஸுலாஷ.

ஆருவது பரபாடகம் முற்றும்.

(190-ஹா-191--ஹா.) இப்படிக்கல்லாம் நாமமாகையால் நாமமே ப்ரம்மமென் றுபரணிக வேண்டுகமென்றும் அப்படி உபரணித்தவனுக்கு நாமமுள்ளவிடமெல்லாம் காமசாரமுண்டாருமென்று சொன்னார். நாமமே ப்ரம்மமென்றுபரணிக்கக்கண்டு மென்று சொல்ல நாமத்தை விடச் சிறந்ததில்லையோவென்றுதேடிச், உண்டென்ன அதைச் சொல்லுமென்றார்.

படித்தவரையிருந்தாலும் சிந்தா ஸாமர்த்தியமுடையவரையே ஜகங்களை கௌரவித்து அவன் சொல்லும் வார்த்தையையே கேட்கின்றார்கள். ஆனதால் சித்தத்தை யுபாஸித்தால் சித்தித்த லோகங்களை யடைகின்றான். ஆகையால் சித்தத்தை ப்ரம்மமென்ற யுபாஸி க்கவேண்டுமென்று சொல்ல, சித்தத்தைவிடச் சிந்தத்துண்டோடுவென்ன உண்டென்ன சொல்லுமென்றார்கள்.

கய்யுஷ ஷஃபணஃ.

[illegible]

ஸபொய்யுந் ஸூ ஹேதுவாஸ்தோபவந்தா நஸ்யமதம் தத்ருஸ்ய
யமாகாஃவாரொஹவத்ஸபொய்யுநம் ஸூ ஹேதுவாஸ்தோபவந்தொ
ய்யுநாதாதிபஜைப்ராநாநாபஹிபொகீதிக்ரெஹமவாநஸ்யநிவீதி||

(190-ஹ்-17-ஹ்.) செத்ததற்குமுன் ச்யாமம் உத்தரம். ச்யாமம் செய்வதற்கு மாகாணத்திலே லோக பந்தரிதம் பூமியாகியும் மாகாணப்பேரங்கையினுள் போல ச்யாமம் பண்ணுவதற்குரிய சீசகமயம் இருக்கிறது. இதுகாணும் ச்யாமம் பற்றியுமேன் றுபாசித்தால் லாகல ரித்தியையு மடையலாம், ச்யாமமாவது வித்தெயில்நாமல் ஒன்றைப்பற்றி வருகிற சித்தை என்னு தெ-ல்லை, இதுகையில் மேலுள்ளதோடுகொள்ள உண்டென்ன சொல்ல வேண்டுமே.

சுபாஷ்வரீவணம்,

[illegible]

ஸபாவஜ்ஜாநஸ்பஜெஹத்யுஷாவஜெஸ வஜ்ஜாநஹதொவெஸஸொ
காஹ ஜ்ஜாநஹதொஹ்ஹிபுத்தபாவஜ்ஜாநஸ்பஜெஹத்யுஷாவஜெஸபயாகா
ஹொரொஹஹதொபா வஜ்ஜாநஸ்பஜெஹத்யுஷாவஜெஸபயாகா வஜ்ஜாநா
ஹிபுதப ஹததிஜ்ஜாநாஹாவஹதொபாஹிதநெஹஹஹஹஹவஹிதி ||௨||

(1900-மா-நா-ஹா.) தயாராகத்திலும் வீதிநூனம் சிறத்தது. வீதிநூனத்தினால் திருக்கேதம் முதலிய ஸமஸ்த்தத்தையும் நன்றாய்நிகின்றானன்றோ? ஆதலால் வீதிநூனத்தையே உபாஸிக்கவேண்டும். இப்படி வீதிநூனத்தை ப்ரம்மமென் றுபாஸிப்

சாந்தோக்யோபநிஷத்.

ஸபொவொஸு ஸெகதுவாஸு சுபொபிஸவாந்நாஜாந் ஸுஹி
 ஜாஸுவகிபாஸவொம் தகதுவாஸுபயா காவொபொஸவத்பொவொ
 ஸு ஸெகதுவாஸெவஹிஹவொதெஜா ஸபமகதுதெஜாவாஸ ஹபொ
 ஸுபிகததெஹவாஸுஸுஸிதி || ௨ ||

சுயவன சுாடி ஸ்டீஷன்.

ஸபஸ்ரெஜோவூஷேத்யு-வஸ்ரெஜெந்நீதிபெய்திதழ்ஸுதொவொ
சாதுமாஸதொ உபஹதகல்லாதவிவிபு. ப்பாமதெஜெஸாமகாத
துராஸுப்பொ சாரணாரொடவவப்மெடுதொ ஸுஷேத்யு-வொஷேஷ்வ
மவஸ்ரெஜெஸொஹபந்தி தெஜெஸொவாமபெய் துரித்திதழ்மகதொ
உ. வ. தித். உ.

ಅಭಿಮಾನಿಗಳಿಗೆ.

ஸபகுகாஸம் ஸ்ரெஹததி-வாஸது ஐகாஸமெதா-வெவஸெதா காகாஸ
புகாஸமெதாஸவாயா நு-நு-மாயமெதா-வெவஸெதா-யா-யா-காஸ

ஸூழதம் ததூஸ்யயா காஜாரொஹயிப் சுகாஸாஸுஹதூ
வாஸுஸிஹய சுகாஸாஸுயதூகாஸா ஸாவஹயொஸிதிதஹ
வாஸுஸிவிதி ||௨||

(ஸ்ர-ஹ-ரா-ா.) தேஜஸ்ஸவிட ஆகாசம் சிந்தது. சூரிய சக்திரர்கள்
நகரத்திரர்கள் முதலியவற்றிற்கெல்லா மாகாசமாநாமன்றே? சப்தத்தைக் கேட்பது
ஆகாசத்தினால்ன்றோ? இப்படி யமோமான துத்யம் கொண்டிருக்கின்றமையால்
ஆகாசத்தை ப்ரம்மமென்றுபாவிக்க வேண்டும். அப்படி உபாஸிப்பவன் அதற்குக் கல
மான ஸோகத்தோ யடைகின்றான் என்று சொல்ல அதற்கு மேலானதுண்டோவெ
ன்ன உண்டென்னச் சொல்லுமென்றார்.

சுயதூபொஹஸிவணம்.

ஸ்ரொவாசுகாஸாஸுயதூஸுஸாஸுயதூஸுஸாஸுயதூஸுஸாஸுயதூஸுஸாஸுயதூ
தெஹயெகாஸநஸுஸாஸுயதூஸுஸாஸுயதூஸுஸாஸுயதூஸுஸாஸுயதூஸுஸாஸுயதூ
யாஸுஸாஸுயதூஸுஸாஸுயதூஸுஸாஸுயதூஸுஸாஸுயதூஸுஸாஸுயதூஸுஸாஸுயதூ
திஸுஸாஸுயதூஸுஸாஸுயதூஸுஸாஸுயதூஸுஸாஸுயதூஸுஸாஸுயதூஸுஸாஸுயதூ

ஸயஸுஸாஸுயதூஸுஸாஸுயதூஸுஸாஸுயதூஸுஸாஸுயதூஸுஸாஸுயதூஸுஸாஸுயதூ
காஜாரொஹயிப் சுகாஸாஸுயதூஸுஸாஸுயதூஸுஸாஸுயதூஸுஸாஸுயதூஸுஸாஸுயதூ
ஸுஸாஸுயதூஸுஸாஸுயதூஸுஸாஸுயதூஸுஸாஸுயதூஸுஸாஸுயதூஸுஸாஸுயதூஸுஸாஸுயதூ
ஸுஸாஸுயதூஸுஸாஸுயதூஸுஸாஸுயதூஸுஸாஸுயதூஸுஸாஸுயதூஸுஸாஸுயதூஸுஸாஸுயதூ

(ஸ்ர-ஹ-ரா-அ.) ஆகாசத்தைவிட ஸ்மரணம் சிந்தது. சப்தாதி ச்ரவணமெ
ல்லாம் ஸ்மரணத்தினால்ன்றோ? இப்படி ஸ்மரணத்தை ப்ரம்மமென்று யகனுபாஸிக்கின்
றானே அவன் ஸ்மரிக்கப்படுகின்ற ஸகல ஸோகத்தையுமடைகின்றான் என்று சொல்ல,
இதையிடச் சிந்த துண்டோவென்ன உண்டென்னச் சொல்லுமென்றார்.

சுயதூபொஹஸிவணம்.

ஸுஸாஸுயதூஸுஸாஸுயதூஸுஸாஸுயதூஸுஸாஸுயதூஸுஸாஸுயதூஸுஸாஸுயதூ
ஸி காஸுயதூஸுஸாஸுயதூஸுஸாஸுயதூஸுஸாஸுயதூஸுஸாஸுயதூஸுஸாஸுயதூ
ஸுஸாஸுயதூஸுஸாஸுயதூஸுஸாஸுயதூஸுஸாஸுயதூஸுஸாஸுயதூஸுஸாஸுயதூஸுஸாஸுயதூ

ஸயஸுஸாஸுயதூஸுஸாஸுயதூஸுஸாஸுயதூஸுஸாஸுயதூஸுஸாஸுயதூஸுஸாஸுயதூ
தூஸுஸாஸுயதூஸுஸாஸுயதூஸுஸாஸுயதூஸுஸாஸுயதூஸுஸாஸுயதூஸுஸாஸுயதூ
யாஸுஸாஸுயதூஸுஸாஸுயதூஸுஸாஸுயதூஸுஸாஸுயதூஸுஸாஸுயதூஸுஸாஸுயதூ
ஸுஸாஸுயதூஸுஸாஸுயதூஸுஸாஸுயதூஸுஸாஸுயதூஸுஸாஸுயதூஸுஸாஸுயதூஸுஸாஸுயதூ

(ஸ்ர-ஹ-ரா-ஹ.) ஸ்மரணத்தைவிட ஆசை சிந்தது. ஆசையினால் தான்
ஸகல கர்மங்களையும் செய்யத் தொடங்குகின்றான். ஆசையால் ஆசையை ப்ரம்மமென்
றுபாவிக்கவேண்டும். அப்படி உபாஸிப்பவன், ஆசைப்பட்ட ஸகலத்தையுமடைகின்
றானென்று சொல்ல இதைவிடச் சிந்தத்தண்டோவென்ன உண்டென்னச் சொல்லு
மென்றார்.

சுயதூபொஹஸிவணம்.

ஸுஸாஸுயதூஸுஸாஸுயதூஸுஸாஸுயதூஸுஸாஸுயதூஸுஸாஸுயதூஸுஸாஸுயதூ
ஸி காஸுயதூஸுஸாஸுயதூஸுஸாஸுயதூஸுஸாஸுயதூஸுஸாஸுயதூஸுஸாஸுயதூ
ஸுஸாஸுயதூஸுஸாஸுயதூஸுஸாஸுயதூஸுஸாஸுயதூஸுஸாஸுயதூஸுஸாஸுயதூஸுஸாஸுயதூ

அ

சாந்தோக்யோபநிஷத்.

புராணஃ ஷாஃ புராணாய ஷாஃ புராணோ ஹ விதா புராணோ ரிதா
புராணோ ஹுதா புராணஸு ஹ புராணகுமாரஸுஃ புராணோ ஹு
ஹணஃ ||௧||

(ஸ்ர-ஹ-ஸா-ஹ.) ஆசையிலும் தெத்தா ப்ராணன்; ஆரக்கள் நாயியில் ஆப்
பிக்கப்பட்டிருப்பதுபோல ஸகலமும் ப்ராணத்தி லர்ப்பிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. ப்ரா
ணனே சத்வா. ப்ராணமே கமந ஸாதம். மாதாபித்ராதினும் ப்ராணனே.

ஸாபிவிதாஸ்வாரிதாஸ்வாஹுதாஸ்வா ஸஸாஸ்வாஸாஸுஸா
ஸாஸுணாவாஹிஸுஸாஸுஸா ஸாஸுஸாஸுஸாஸுஸாஸுஸாஸுஸாஸுஸா
விதாஸுஸாவெதவிலிதாஸுஸாவெதவிலி ஸாஸுஸாவெதவிலி ஸு
ஸுஸாவெதவிலிஸுஸாவாஸுஸாவெதவிலி ஸாஸுஸாவெதவிலி ஸு
ஸுஸாவெதவிலிஸுஸாவாஸுஸாவெதவிலி ஸாஸுஸாவெதவிலி ஸு

கயமடிவெடுதாநுதாநுதாஸாஸுஸாஸுஸாஸுஸாஸுஸாஸுஸாஸுஸாஸுஸா
ஹுஸுஸாவெதவிலி ஸாஸுஸாவெதவிலி ஸாஸுஸாவெதவிலி ஸு
ஸுஸாவெதவிலி ஸாஸுஸாவெதவிலி ஸாஸுஸாவெதவிலி ஸு
ஸுஸாவெதவிலி ஸாஸுஸாவெதவிலி ஸாஸுஸாவெதவிலி ஸு

(ஸ்ர-ஹ-ஸா-ஹ.) ஸப்ராணர்களை மாதாபித்ராத்திகளைத் திரஸ்கரித்த போதி
லும் மாதாஹுதய செய்பவன் என்றபேரால் நிதிக்கின்றார்கள். ப்ராண ஹிநமாதா
பித்ராதி சகீரக்கள் குலத்தால் குத்தினாலும் அப்படிக்குச் சொல்லுவார்களில்.

புராணாவெடுவெ தாஹிஸாஸுஸாஸுஸாஸுஸாஸுஸாஸுஸாஸுஸாஸுஸா
ஸுஸாவெதவிலி ஸாஸுஸாவெதவிலி ஸாஸுஸாவெதவிலி ஸு
ஸுஸாவெதவிலி ஸாஸுஸாவெதவிலி ஸாஸுஸாவெதவிலி ஸு
ஸுஸாவெதவிலி ஸாஸுஸாவெதவிலி ஸாஸுஸாவெதவிலி ஸு

(ஸ்ர-ஹ-ஸா-ஹ.) ஆசையால் ஸகலமும் ப்ராணனே; இதை யறிந்து விதாரி
த்த சத்தியத்தவன் அறிவாதிபாக்கினான். இவ்வறிவத்தினாலே யாரேனும் சொ
ன்னாலும் அப்படியே மென்று ஒப்புக்கொள்ளவேண்டும்.

கயமடிவெடுதாநுதாநுதாஸாஸுஸாஸுஸாஸுஸாஸுஸாஸுஸாஸுஸாஸுஸா.

ஸாஸுஸாவெதவிலி ஸாஸுஸாவெதவிலி ஸாஸுஸாவெதவிலி ஸு
ஸுஸாவெதவிலி ஸாஸுஸாவெதவிலி ஸாஸுஸாவெதவிலி ஸு
ஸுஸாவெதவிலி ஸாஸுஸாவெதவிலி ஸாஸுஸாவெதவிலி ஸு
ஸுஸாவெதவிலி ஸாஸுஸாவெதவிலி ஸாஸுஸாவெதவிலி ஸு

(ஸ்ர-ஹ-ஸா-ஹ.) இப்படி அறிவாதிபாக்கினான்; ப்ராணவீதசென்று சொல்
லும்போது மேல் ஐந்தாசைப் பிரவாதாஸாஸால் வந்தவந்தி லறிவாதிபாக்கினான்
நிதப் ப்ரம்மத்தை யறித்தவனேயென்று சொல்ல ஆளுல்படியே அறிவாதிபாக்கினான்
மென்ன ஆளுதை யறித்தபின் னதுவித்திருமென்ன அப்படியே ஸத்யத்தை உபா
ஸிக்க விரும்புகிறேனென்றான்.

கயமடிவெடுதாநுதாநுதாஸாஸுஸாஸுஸாஸுஸாஸுஸாஸுஸாஸுஸாஸுஸா.

ஸாஸுஸாவெதவிலி ஸாஸுஸாவெதவிலி ஸாஸுஸாவெதவிலி ஸு
ஸுஸாவெதவிலி ஸாஸுஸாவெதவிலி ஸாஸுஸாவெதவிலி ஸு
ஸுஸாவெதவிலி ஸாஸுஸாவெதவிலி ஸாஸுஸாவெதவிலி ஸு
ஸுஸாவெதவிலி ஸாஸுஸாவெதவிலி ஸாஸுஸாவெதவிலி ஸு

(ஸ்ர-ஹ-ஸா-ஹ.) விதாஸுஸாவெதவிலி ஸாஸுஸாவெதவிலி ஸாஸுஸாவெதவிலி ஸு
ஸுஸாவெதவிலி ஸாஸுஸாவெதவிலி ஸாஸுஸாவெதவிலி ஸு
ஸுஸாவெதவிலி ஸாஸுஸாவெதவிலி ஸாஸுஸாவெதவிலி ஸு
ஸுஸாவெதவிலி ஸாஸுஸாவெதவிலி ஸாஸுஸாவெதவிலி ஸு

சுயோதசுத்ராபெஸவனவாஸெதவாஸுலாடாஸ்தா வரிக்ஷாடாஸ்தாவ
ராதா வுஸுலாடாஸ்தாடகூகிணத குஹ்தாஸ்தாஸுஹ்தாஸெஷ்டீஸவபி
வாஸஷவனவாஸபுஸெஸவநீநாந வஸவவிஜாநநாஸ்தாதிராத்தீ
ததியாநசுத்ராநதீஸஸுஸாஸவதி தஸுஸவெஷ்டுஸெஸகெஷ்டு
ஸெஸாஸவதி சுயபெநுஸாஸெஸாஸவதிஸுஸாஸநஸெஸகபுஸெஸ
வதிஸெஸாஸ வஸெஷ்டுஸெஸகெஷ்டுஸெஸாஸவதி ||2||

சுயஷிம்ஸிவனாமி.

பதாநவயார்த்த பேதங்கள், பரமம் ஸ்வரூபமே இந்த உபாஸைனுமாகின்றமை யால் இவனே பரமார்த்த தையில் ஏகரூபியாகின்றான். ராகத்வெதங்களைவிட்டால் ஸத்வத்தியாகின்றது என்று சங்-பா-த்திலும் முத்தனுக்குக் கைங்கர்யத்தைச்செய்யும்

சாந்தோக்யோபநிஷத் ஏழாவதுப் பாதகம் முற்றிற்று.

ಸ್ಯಾಪ್ರಯಶಿಂವಣಂ.

காவேரி ஆறு வந்த இடத்தில் ஸ்ரீ கங்கை நதி ஓடுவதால்
ஸ்ரீ கங்கை நதி ஓடிய பின்னர் காவேரி நதி ஓடுவது போல
தென்காசி தென்மேற்கு திசையில் ஓடுவது உண்மை.

எட்டாமபரபாடகம்.

வஸுபிராணாஸுஜரயெதஜீரூதிநவெநாஸு) ஹநுதவனத
ததூ) ஸுஹவாரூஷிநு காரிஸூரஹிதாணஷசூதாரவஹத வா
வாவஜ்(பிராவிதூ)விபுஸாகொவிஜிவெதூரவி வாவஸுதூகாரீஸ
தூஸுங்குராயபாஹெவெஹபுஜாசூநாவிஸுதியபாநுஸாநய்ய
ரெ.தூவிக்காரிவதூபாஜநவடிபா கெசுது ஊமந்தம் தவ்வொவஜீவதி ||

(ஸ்ர-ஹா ரா-ஹா.) இது கேட்ட சீஷர்கள் சரீர நாசாதினால அது நசியாதோ
வென்று கேட்டால், இந்தச் சரீரத்தினுடைய ஜரையினால் ஜராதிகள் அதற்குக் கிடைக்க
மாட்டாது. அபஹதபாப மத்வம் முதலிய குணங்களுக்கு கிடமாவின்றது. அதை யடைந்த
வர்களுக்கு யதேஷ்டமாய் ஸகலமும் கிடைக்கும்.

தடிபுயெஹகூஜீதொரொகூக்ஷீயதவனவரெவாபுது வ-ண்ணி
தொரொகூக்ஷீயதெதடிஹஹாதாநநிநநுவிபு) வஜீதெதூதாந் ஸு
ஸதூராநுகாரிந் ஸெஷாந் ஸவெஷு-தொகெஷுகாரீவாரொஹவ
தூயபஹஹாதாநநிநநுவிபு) வஜீதெதூதாந் ஸுஸதூராநாரிந் ஸெ
ஷாந் ஸவெஷு-தொகெஷுகாரீவாரொஹவதி || சு ||

(ஸ்ர-ஹா-ரா-ஹா.) சர்மார்த்த ஸகல லோகங்களையும் அழிந்து போயினவெ
ன்றும் அதற்கு தீருஷ்டார்த்தம் இந்த லோகத்திலே பார்த்துக்கொள்ளாமென்றும் ஆத்ம
ஜ்ஞாநத்தை யுடையவன் ஸத்ய குணங்களை யுபாஸிப்பவன் ஸர்வலோக காமசார முண்
டாகுமென்றும் அந்த உபாஸக மில்லாதவனுக்குக் காமசாரமுண்டாகா தென்றும் சொ
ல்லப்பட்டன.

சுயபிதியீவணம்.

ஸயபிவிதூரொககாரொஹவதிஸுக்ஷூரபெவாஸுவிதாஸூ-தீ
ஷதீதெநவிதூரொகெநஸுவெஹாரீஹீயதெ ||க|| சுயபிபிராதுரொ
ககாரொஹவதிஸுக்ஷூரபெவாஸு) ராதாஸூ-தீஷதீதெந ராதூரொ
கெந ஸுவெஹாரீஹீயதெ ||உ|| சுயபிபிராதுரொககாரொஹவதிஸு
க்ஷூரபெவாஸு) ஹாதாஸூ-தீஷதீதெந ஹாதூரொகெந ஸுவ
ஹாரீஹீயதெ ||௩|| சுயபிபிஸுஸுரொககாரொஹவதிஸுக்ஷூரபெவா
ஸு)ஸுஸாரஸூ-தீஷதீதெநஸுஸுரொகெநஸுவெஹாரீஹீயதெ||௪||
சுயபிதிஸுவிதொககாரொஹவதி ஸுக்ஷூரபெவாஸு)ஸவாயஸூ-தீஷ
தீதெநஸுவிதொகெநஸுவெஹாரீஹீயதெ||௫|| சுயபிமஹூரொ
ககாரொஹவதி ஸுக்ஷூரபெவாஸு)மஹூரொஸூ-தீஷதெஸுநமஹூ
ரொரொகெநஸுவெஹாரீஹீயதெ ||௬|| சுயபபுஹவாநரொககாரொ
ஹவதி ஸுக்ஷூரபெவாஸு)ஹவாநெஸூ-தீஷதெஸுநாஹவாநரொ
கெநஸுவெஹாரீஹீயதெ ||௭|| சுயபிபிதவாபிதூரொககாரொஹவதி
ஸுக்ஷூரபெவாஸு)தவாபிதெ ஸூ-தீஷதெஸுநதவாபிதூரொ
கெநஸுவெஹாரீஹீயதெ ||௮|| சுயபிபிஸுரொககாரொஹவதிஸுமஹூ
ரெவாஸு) ஸூ-தீஷதீதெநஸுரொகெநஸுவெஹாரீஹீயதெ ||
௯|| யபரெதூவிக்காரொஹவதிபூரீதெ ஸொஸுஸுக்ஷூரபெவ ஸூ-தீ
ஷதீதெநஸுவெஹாரீஹீயதெ ||௧௦||

சுயதாசீயம்வணம்.

பெயர்.

தாதிஹவான்தாதிஞ்ணுகுநாரணிஸ்திபரிதிதடி-^{ஸ்}தடி-^{ஸ்}தடியே
யதிதநது-^{ஸ்}தடியடி-^{ஸ்} தெநொமெயு^{ம்}திபடிநெநொமெயு^{ம்}தித்ருநா
டி-^{ஸ்}தடி ஹநாஹவா-^{ஸ்}வனவ-^{ஸ்}தடி-^{ஸ்}கொசுடுகி||௩||

(ஸ்ரீ-ஹ-ரா-ஹா.) ஸத், த, யம் என்று மூன்றகூரங்கள் கலந்து ஸத்ய மென்றாகின்றது. முதலாவது அம்ருதம், இரண்டாவது மர்த்யம், மூன்றாவது இவ்வி ரண்டையும்டைவது. ஆகையா லிப்படி யறிந்தவன் ஸ்வர்க்கத்தை யடைகின்றான்.

சுயவதுயுடிவெண்ணி.

. சுயயசூதாஸவெதுவிடியுதி ரெஷாஹொகாநாஸிஸஜெஹய நெநதத் வெதுஜெஹாராதெதரதொநஜரானஜெதுநுபொர கொநஸுகுதாநஜெஷுதத் ஸவெதுவாஷாநொத தொநிவதுஹெதவஹதவாஷாஹெஷுஷுஹொகா ||௧||

(ஸ்ரீ-ஹ-ரா-ஹா.) இந்த பரமாத்மா ஸகல லோகங்களுக்கும்ஸேது. எல்லாஹ் றையும் தரிப்பவன். அபஹதபாப்மா. இந்த ப்ரம்ம லோகத்தை யடைந்தவனுக்கு ஒரு துக்கமும் இடைக்கமாட்டாது.

தஸாஜாஸநத்ஸெதுஹிதாதுநஸுஹநதெநாஹதிவிஷஸநவி ஷொஹதொவதாவிஸுஹநுவதாவிஸவதிதஸாஜாஸநத்ஸெதுஹி திதாது உவிநகூஹரெவாநிநிஷுஷுதெஸகூஷிஹொதொஹெவெஷு ஷுஹொகா ||௨||

(ஸ்ரீ-ஹ-ரா-ஹா.) இந்த ஸேதுவை யடைந்தவனுக்கு இராப் பகலென்கிற பேதமில்லாமல் எப்போதும் எல்லாம் ப்ரகாசிக்கும். அதாவது ஸர்வ ஜ்ஞனுகின்றான்.

தஜுஹநெவதுஷுஹொகாஸுஹவபெதுணாநுவிஷுதிதெஷா ஜெவெஷுஷுஹொகாஸுஹஷாநிஸவெதுஷுஹொகெஷு காஜிவாரொ ஹவதி ||௩||

(ஸ்ரீ-ஹ-ரா-ஹா.) இந்தப்படி யறிந்த முத்தனாவனுக்கு ஸகல லோகங்களி லும் காமசாரமுண்டாகின்றது.

சுயவதுஜெவெண்ணி.

சுயயசூஜெதுரவகுகெதவ்ஷுஹவபெதுவதஜுஹவபெதுணஹெ வபொஜாநாதாவிநுதெயப ஜிஷுஜிதூரவகுகெதவ்ஷுஹவபெதுவ த ஜுஹவபெதுணஹெவெஷுதாநஜெநுவிஷுதிதெ ||௧||

(ஸ்ரீ-ஹ-ரா-ஹா.) ப்ரம்ம சர்யத்தினால் ஸகலத்தையும்டைகின்றார்கள். அவை யே யஜ்ஞமென்று சொல்லுகின்றார்கள். இந்த ப்ரம்ம சர்யத்தினு லாத்மாவை யடை கின்றான்.

சுயயததூயணஜிதூரவகுகெ வ்ஷுஹவபெதுவதஜுஹவபெதுண ஹெவஸதசூதநஸாணாவிஷுதிதெயபநாநிதூரவகுகெ வ்ஷுஹவ யபெதுவ தஜுஹவபெதுணஹெ வாதாநஜெநுவிஷுதிதெ ||௨||

(ஸ்ரீ-ஹ-ரா-ஹா.) மநநமும் ப்ரம்ம சர்யமே. இதுவே ஸத்யராயண மென்று சொல்லப்படுகின்றது. ஸதநாகிய ஆத்மாவை இரகூழ்க்கின்றமையா லிந்தப் பெயர டைந்தது

சுயயசூநாஸகாயநஜிதூரவகுகெ வ்ஷுஹவபெதுவதஜெஷுஹொ தாநநஸுஜியம் வ்ஷுஹவபெதுணாநுவிஷுதிதெயபசுரணாராயநஜிதூர

வக்ஷதெ ஸ்ரஹவபுலேவகடிஸுஹவெணஸுராணபுவள ஸ்ரஹவொ
வெ துதீயஸுராபிதொகிவிதவெடிஸுராபீயத் ஸுராஸுடிஸுதலொலெவ
நயுடி வராஜி தாவலிஸுபுஹண்ப் ஹவிதித் ஹிரணயு ||௩||

(ஸு0-ஹ-ரா-ஹ.) அநசகாயநமென்று சொல்லப்படுகின்றதும் ப்ரம்ம சர்யமே
யாகின்றது. அரண்யாயந மென்பதும் ப்ரம்ம சர்யமேயாம். இப்படிப்பட்ட ப்ரம்ம
சர்யாதி ஸாதந ஸம்பத்தியுடையவன் மூன்றாவது லோகமாகிய ப்ரம்ம லோகத்தை
யடைகின்றான். அதில் அச்வத்தமும் ஸோமஸவநமும் மண்டபமும் அப்ரராஜிதை யென்
கிற பட்டணமும் ப்ரபுவினால் கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றன.

பதாந்வயார்த்த பேதங்கள். இது ஹிரண்யகர்ப்ப லோகத்தைச் சொல்லுகின்ற
தென்று சங்-பா-த்திலும் ஸாக்ஷாத் ப்ரப்ரம்ம லோகமென்று இரா-பா-த்திலும் பேதங்
காண்க.

தடிவனவெவ தாவரஹணபுராணபுவள ஸ்ரஹவொகெ ஸ்ரஹவ
பெபுணாநுவிடின்தெஷாபெவெஷ ஸ்ரஹவொகெஷாநீவவெபு
ஷாவொகெஷகாரிவாரொஹதி ||௪||

(ஸு0-ஹ-ரா-ஹ.) இந்த வர்ணனையினால் கொண்டாடப்பட்ட ப்ரம்ம லோகத்
தையடைந்தவன் ஸகல லோகங்களிலும் காமசார முடையவனாகின்றான்.

சுயஷ ஷபீவணபீ.

சுயபாவன தாஹுடிபஸுநாபுஸூராவீமவஸுராணிவிஷதிஸு
கூஸுதிருபுவித் தஸுபொஹிதவெடி துஸளவா. சூடிதபீவிமவவ
ஷஸுதூவனஷதீவனஷவீத்வனஷவொஹிதபீ ||௫||

(ஸு0-ஹ-ரா-ஹ.) வெண்மை, கருமை, சிவப்பு ரூபங்களை யுடைய நாநா நாடி
கள், பிங்கள ஸம்பத்தமுடையவைகள் ஸூரியரச்மையைச் சேர்ந்து ப்ரகாசிக்கின்றன.
அவை மூருதயத்தைப்பற்றி யிருக்கின்றன.

தடிபுராபிஹாவய சூததவஹமுராணமதுதீந்ஜாபிவெஷுவொ
வெவதாசூடிதஸுராபுய உஹவொகனமதுதீந்ஜாபிவொஷாடி
தூததாபாதெதா சூஸுநாபீஷுஸுஷாசூவொநாபீஹிபுதா
யவெததீந்ஜாபிதெதுஸுபாபீ ||௬||

(ஸு0-ஹ-ரா-ஹ.) ஸூரியரச்மிகள் உபய லோகத்தையும் அடைந்து நாடிகளில்
ஸம்பத்தப்பட்டிருக்கின்றன. மகாபதம்போல உபயலோக ஸம்பத்தப்பட்டிருக்கின்றன.

தடிவெதெததவஸுலெஸுலம் புவஸுஸுலம் நவிஜாநாதூஸு
தடிநாபீஷு ஸுபொஹதிதநகஸுநவாஷாஸுபுசுகிதஜஸாஹி
தடிஸுஸவநொஹதி ||௭||

(ஸு0-ஹ-ரா-ஹ.) இவன் கரணங்களை யுபஸம்ஹரித்துக்கொண்டு நித்திரா
செய்யும்போது இந்த நாடிகளில் ப்ரவேசிக்கின்றான். அப்போதொரு பாபத்தையுமடை
கின்றதில்லை. ப்ரகாச ப்ரம்மத்தோடு சேருகின்றான்.

சுயவெதெததவஸுலெஸுலம் நவிஜாநாதூஸு
ஜாபுநாவிஜாநாவி ஜாபிதிஸுயாவஷுஸுபுரூபநுதூநொஹதி
தாவஜாநாதி ||௮||

வொதி ஸ்வாபுநீ ஸுகாராநு யஸூராதாநநிந-விடி விஜாநாதீதி ஹவ
தொவவொவொடியந்தெ தநிஹத்வாவாஸிதி ||௩||

(ஸ0-ஹ-ரா-ஹ.) அவர்கள் பன்னிரண்டு வருஷங்கள் ப்ரம்மசர்யத்தை யடை
ந்திருந்தார்கள். அவர்களை ப்ரம்மா எதற்காக ப்ரம்மசர்யம் செய்கின்றீர்களென்று கே
ட்க அபகதபாபமத்வாதி குணங்களை யுடைய ஆத்மாவை யறிந்து ஸகல லோகங்களிலும்
காமசாரத்தை யடைவதற்காக வென்றார்கள்.

தளஹவ ஜாவதிருவா யவனவொகூகிணி வ-ரூ-வொடிஸுதி
வனஷ சூதெ திஹொவாடுவெதடித தலையடுத டு ஹெக்யுயொயாமஹ
மவொஹ-வரிவொயதெயஸாபயோடுஸூககதீவனஷதெதெஷு உவன
வெவெஷ-ஸவெ-ஷ-தெஷ-வரிவொயதெதெஹொவா ||௪||

(ஸ0-ஹ-ரா-ஹ.) அவர்களுக்குக் கண்ணில் தோற்றுகிற புருஷன் ஆத்மா, அம்
ருதஸ்வரூபமுடையவன் என்று சொல்ல ஜலாதர்சாதிகளிலெல்லாம் தோற்றுகிற சா
யையை ஆத்மாவோ வென்ன ஆமென்றார்.

சுயசுஷ்டிஃவணஃ.

உடிஸராவசூதாநநிவெஷுபடித நொநவிஜாநீயஸுநெபு-வ
தரிதி தளஹொடிஸ ராவெ-வெஷூ-அகூ-தெ தளஹ வ ஜாவதி ரு
வா வகி-வஸுயதெ தளஹொவத-ஸவ-டு-வெஷொவா-ஹவ சூநாநம்
வஸுராவ சூதொ-ஷிசூநவெஷுஃ வ திரூவரிதி ||௫||

(ஸ0-ஹ-ரா-ஹ.) தண்ணீர் மடத்தில் எங்களைப் பார்த்துக்கொள்ளுங்கோளெ
ன்ன அவர்கள் பார்க்க என்னென்ன தலையிர் தொடங்கிக் கால்களும் வரையில் ப்ரதிபிம்
பம் தெரிகின்றதென்று சொன்னார்கள்.

தளஹவ ஜாவதிருவா ய ஸாயுஞ்சு தளஸ-வஸநள வரிஷு
தள ஹவொடிஸராவெ வெஷூயாரிதி தள ஹஸாயுஞ்சு தளஸ-வஸ
நளவரிஷு தள ஹவொடிஸராவெ வெஷூ-அகூ-தெ தளஹ வ ஜாவ
திருவா வகி-வஸுயதெ ||௬||

தளஹொவத-யு-யெ வெஷொவா-ஹவஸாயுஞ்சு தளஸ-வஸ
நளவரிஷு தள ஸவனவெ-வெ-ஹ ஹவஸாயுஞ்சு தளஸ-வஸநளவ
ரிஷு-தாவீ-தெஷசூதெ தி ஹொவாடுவெதடித தலையடுத டு ஹெதி
தளஹஸா-தஹுடி-வஸுஜதஃ ||௭||

(ஸ0-ஹ-ரா-ஹ.) ப்ரஜாபதி யவங்கரித்துக்கொண்டு பார்க்கச்சொல்ல அப்படி
யே பார்க்க அலங்காரமாய்த் தெரிய அதவே ஆத்மா அம்ருதம் ப்ரம்மமென்று சொல்ல
அவர்களும் சாந்தா கங்கைகளாய்ப் புறப்பட்டுப் போனார்கள்.

தளஹவ ஜாவதிருவா யசுந-வஹுராதாநநிந-வி
டி-வ ஜதெயதர வன தடி-வநீஷொ-வவிஷு-திஷெவாவாஸ-ராவா
தெவராவவிஷு-தீதிஸஹஸா-தஹுடி-வ வனவி-ரொ-வநொ-வ-ராவா
மா-தெஷொ-வெ-தா-ஹ-வ-விஷு-ஹ-வ-வா-வ-தெ-வெ-ஹ-ஹ-ய
சூதாவரி-ய-ய-சூதாநநி-வெ-ஹ-ஹ-ஹ-நா-த-ந-வரி-ய-ஹ-ஹ
தொகாவா-வொ-தீ-நா-ஹ-ஹ-||௮||

Case 11A

சுயபுனர்புரம்.

எட்டாம்ப்ரபாடகம் முற்றிற்று.